Digitized by the Internet Archive
in 2026 with funding from
Graduate Theological Union

https://archive.org/details/machsordiesammtl03jews

ביתך. בניך כשתלי זיתים. סביב לשלחנך: הנה כי־כן יברך גבר ירא יי: יברכך יי מציון. וראה בטוב ירושלם. כל ימי חייך: וראה־בנים לבניך. שלום | על־ישראל:

סדר הבדלה למוצאי יום כפור

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן:

Wenn יום כפור an Sabbath fällt, wird auch diese ברכה über בשמים gesagt:

(בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מִינֵי בְשָׂמִים:)

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמַּבְדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל בֵּין אוֹר לְחשֶׁךְ. בֵּין יִשְׂרָאֵל | לָעַמִּים. בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּבְדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל:

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה. שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם וְגוֹרָלֵנוּ כְּכָל הֲמוֹנָם: וַאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם | מִמַּעַל וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד: אֱמֶת מַלְכֵּנוּ אֶפֶס זוּלָתוֹ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל | לְבָבֶךָ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד:

עַל כֵּן | נְקַוֶּה לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים | מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן. לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי. וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל. כִּי לְךָ תִּכְרַע כָּל־בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל | לָשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ. וִיקַבְּלוּ כֻלָּם | אֶת עוֹל מַלְכוּתֶךָ. וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד: קדיש יתום.

נוהגים לקדש הלבנה, ולוכלים ושותים ושמחים והמדקדקים מתחילין מיד בעשיית הסוכה, לקיים ילכו מחיל אל חיל.

רֹאשָׁם. שָׁשׂוֹן וְשִׂמְחָה יַשִּׂיגוּ, וְנָסוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה: הָפַכְתָּ מִסְפְּדִי לְמָחוֹל | לִי פִּתַּחְתָּ שַׂקִּי וַתְּאַזְּרֵנִי שִׂמְחָה: וּלְאֹ־אֶבֶה יְיָ אֱלֹהַיִךְ לִשְׁמֹעַ אֶל־בִּלְעָם, וַיַּהֲפֹךְ יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְךָ אֶת־הַקְּלָלָה לִבְרָכָה כִּי־אֲהֵבְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ: אָז תִּשְׂמַח בְּתוּלָה בְּמָחוֹל וּבַחֻרִים וְזַקֵנִים יַחְדָּו, וְהָפַכְתִּי אֶבְלָם לְשָׂשׂוֹן וְנִחַמְתִּים וְשִׂמַּחְתִּים מִיגוֹנָם:

בּוֹרֵא נִיב שְׂפָתַיִם שָׁלוֹם שָׁלוֹם לָרָחוֹק וְלַקָּרוֹב אָמַר יְיָ וּרְפָאתִיו: וְרוּחַ לְבָשָׁה אֶת־עֲמָשַׂי רֹאשׁ הַשְּׁלִישִׁים. לְךָ דָוִיד וְעִמְּךָ בֶּן־יִשַׁי שָׁלוֹם | שָׁלוֹם לְךָ וְשָׁלוֹם לְעֹזְרֶךָ כִּי עֲזָרְךָ אֱלֹהֶיךָ וַיְקַבְּלֵם דָּוִיד וַיִּתְּנֵם בְּרָאשֵׁי הַגְּדוּד: וַאֲמַרְתֶּם כֹּה לָחָי. וְאַתָּה שָׁלוֹם וּבֵיתְךָ שָׁלוֹם. וְכֹל אֲשֶׁר־לְךָ שָׁלוֹם: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְיָ | יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַּשָּׁלוֹם:

אָמַר | רַבִּי יוֹחָנָן בְּכָל־מָקוֹם שָׁאַתָּה מוֹצֵא גְּדֻלָּתוֹ שֶׁל־הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שָׁם אַתָּה מוֹצֵא עַנְתָּנוּתוֹ. דָּכָר זֶה כָּתוּב בַּתּוֹרָה, וְשָׁנוּי בַּנְּבִיאִים, וּמְשֻׁלָּשׁ בִּכְתוּבִים: כָּתוּב בְּתוֹרָה, כִּי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וַאדֹנֵי הָאֲדֹנִים. הָאֵל הַגָּדֹל הַגִּבֹּר וְהַנּוֹרָא, אֲשֶׁר לֹא־יִשָּׂא פָּנִים וְלֹא יִקַּח שֹׁחַד: וּכְתִיב בְּתוֹרָה עֹשֶׂה מִשְׁפַּט יָתוֹם וְאַלְמָנָה וְאֹהֵב גֵּר לָתֵת לוֹ לֶחֶם וְשִׂמְלָה: שָׁנוּי בַּנְּבִיאִים. דִּכְתִיב כִּי כֹה אָמַר | רָם וְנִשָּׂא. שֹׁכֵן עַד וְקָדוֹשׁ | שְׁמוֹ. מָרוֹם וְקָדוֹשׁ אֶשְׁכּוֹן, וְאֶת־דַּכָּא וּשְׁפַל־רוּחַ לְהַחֲיוֹת רוּחַ שְׁפָלִים וּלְהַחֲיוֹת לֵב נִדְכָּאִים: מְשֻׁלָּשׁ בַּכְּתוּבִים. דִּכְתִיב. שִׁירוּ | לֵאלֹהִים זַמְּרוּ שְׁמוֹ. סֹלּוּ רָכַב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו: וּכְתִיב בַּתּוֹרָה אֲבִי יְתוֹמִים, וְדַיַּן אַלְמָנוֹת אֱלֹהִים בִּמְעוֹן קָדְשׁוֹ: יְהִי יְיָ אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ, כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם־אֲבוֹתֵינוּ, אַל־יַעַזְבֵנוּ וְאַל־יִטְּשֵׁנוּ: וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים בַּיְיָ אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם: כִּי־נֹחַם יְיָ צִיּוֹן, נִחַם כָּל־חָרְבֹתֶיהָ, וַיָּשֶׂם | מִדְבָּרָהּ כְּעֵדֶן וְעַרְבָתָהּ כְּגַן־יְיָ שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה יִמָּצֵא בָהּ תּוֹדָה וְקוֹל זִמְרָה: יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר:

קכח שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. אַשְׁרֵי כָּל־יְרֵא יְיָ, הַהֹלֵךְ בִּדְרָכָיו: יְגִיעַ כַּפֶּיךָ כִּי תֹאכֵל. אַשְׁרֶיךָ וְטוֹב לָךְ: אֶשְׁתְּךָ | כְּגֶפֶן פֹּרִיָה. בְּיַרְכְּתֵי

עַל הַגְּבָעוֹת: הוֹמָה דוֹדִי לִצְבִי. אוֹ לְעֹפֶר הָאַיָּלִים:
הִנֵּה זֶה עוֹמֵד אַחַר כָּתְלֵנוּ. מַשְׁגִּיחַ מִן הַחַלּוֹנוֹת
מֵצִיץ מִן הַחֲרַכִּים:

תָּנָא דְּבֵי רַבִּי יִשְׁמָעֵאל אִלְמָלֵא לֹא זָכוּ יִשְׂרָאֵל אֶלָּא
לְהַקְבִּיל פְּנֵי אֲבִיהֶם שֶׁבַּשָּׁמַיִם פַּעַם אַחַת בְּחוֹדֶשׁ דַּיָּם: אָמַר
אַבָּיֵי הִלְכָךְ צָרִיךְ לְמֵימְרָא מְעוּמָּר: מִי זֹאת עֹלָה מִן־הַמִּדְבָּר
מִתְרַפֶּקֶת עַל־דּוֹדָהּ: וְיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי
לְמַלְאוֹת פְּגִימַת הַלְּבָנָה וְלֹא יְהֵא־בָהּ שׁוּם | מִיעוּט וְיִהְיֶה אוֹר
הַלְּבָנָה כְּאוֹר הַחַמָּה וּכְאוֹר שִׁבְעַת יְמֵי בְרֵאשִׁית כְּמוֹ שֶׁהָיְתָה
קוֹדֶם | מִיעוּטָהּ. שֶׁנֶּאֱמַר. אֶת שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים. וַיְתַקְּנֵם
בִּי מִקְרָא שֶׁבָּתוּב וּבִקְשׁוּ אֶת־יְיָ אֱלֹהֵיהֶם וְאֶת דָּוִיד מַלְכָּם. אָמֵן:

תהלים קכ"ט שִׁיר לַמַּעֲלוֹת. אֶשָּׂא עֵינַי אֶל־הֶהָרִים מֵאַיִן יָבֹא
עֶזְרִי: עֶזְרִי מֵעִם יְיָ. עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: אַל־יִתֵּן לַמּוֹט רַגְלֶךָ.
אַל־יָנוּם שֹׁמְרֶךָ: הִנֵּה לֹא־יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שֹׁמֵר יִשְׂרָאֵל: יְיָ
שֹׁמְרֶךָ. יְיָ צִלְּךָ. עַל־יַד יְמִינֶךָ: יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא־יַכֶּכָּה. וְיָרֵחַ
בַּלָּיְלָה: יְיָ יִשְׁמָרְךָ מִכָּל־רָע. יִשְׁמֹר אֶת־נַפְשֶׁךָ: יְיָ יִשְׁמָר־צֵאתְךָ
וּבוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

תהלים ק"נ הַלְלוּיָהּ | הַלְלוּ־אֵל בְּקָדְשׁוֹ. הַלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ:
הַלְלוּהוּ בִּגְבוּרֹתָיו. הַלְלוּהוּ כְּרֹב גֻּדְלוֹ: הַלְלוּהוּ בְּתֵקַע שׁוֹפָר.
הַלְלוּהוּ בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר: הַלְלוּהוּ בְּתֹף וּמָחוֹל. הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים
וְעֻגָב: הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי־שָׁמַע. הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: כֹּל
הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ: כל הנשמה תהלל יה הללויה:

פ"ז לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינֹת מִזְמוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יְחָנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ יָאֵר
פָּנָיו אִתָּנוּ סֶלָה: לָדַעַת בָּאָרֶץ דַּרְכֶּךָ. בְּכָל־גּוֹיִם יְשׁוּעָתֶךָ: יוֹדוּךָ
עַמִּים | אֱלֹהִים, יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם: יִשְׂמְחוּ וִירַנְּנוּ לְאֻמִּים כִּי־
תִשְׁפֹּט עַמִּים | מִישׁוֹר, וּלְאֻמִּים | בָּאָרֶץ תַּנְחֵם סֶלָה: יוֹדוּךָ עַמִּים |
אֱלֹהִים. יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם: אֶרֶץ נָתְנָה יְבוּלָהּ. יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים
אֱלֹהֵינוּ: יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים. וְיִירְאוּ אוֹתוֹ כָּל־אַפְסֵי־אָרֶץ:

סדר ברכת הלבנה

קודם שיקדש הלבנה יאמר מזמור זה:

הַלְלוּיָהּ ׀ הַלְלוּ אֶת־יְיָ מִן־הַשָּׁמַיִם. הַלְלוּהוּ בַּמְּרוֹמִים: הַלְלוּהוּ כָל־מַלְאָכָיו. הַלְלוּהוּ כָּל־צְבָאָו*: הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ. הַלְלוּהוּ כָּל־כּוֹכְבֵי אוֹר: הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמָיִם. וְהַמַּיִם אֲשֶׁר ׀ מֵעַל הַשָּׁמָיִם: יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ. כִּי הוּא צִוָּה וְנִבְרָאוּ: וַיַּעֲמִידֵם לָעַד לְעוֹלָם. חָק־נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר: *צבאיו קרי

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר בְּמַאֲמָרוֹ בָּרָא שְׁחָקִים וּבְרוּחַ פִּיו כָּל־צְבָאָם. חֹק וּזְמַן נָתַן לָהֶם שֶׁלֹּא יְשַׁנּוּ אֶת־תַּפְקִידָם. שָׂשִׂים וּשְׂמֵחִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹן קוֹנָם. פּוֹעֵל אֱמֶת שֶׁפְּעֻלָּתוֹ אֱמֶת. וְלַלְּבָנָה אָמַר שֶׁתִּתְחַדֵּשׁ עֲטֶרֶת תִּפְאֶרֶת לַעֲמוּסֵי בָטֶן. שֶׁהֵם עֲתִידִים לְהִתְחַדֵּשׁ כְּמוֹתָהּ. וּלְפָאֵר לְיוֹצְרָם עַל־שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַדֵּשׁ חֳדָשִׁים:

Dreimal בָּרוּךְ יוֹצְרֵךְ. בָּרוּךְ עוֹשֵׂךְ. בָּרוּךְ קוֹנֵךְ. בָּרוּךְ בּוֹרְאֵךְ:

ומרקד כנגד הלבנה ואומר, ויזהר שלא יכרע בברכיו רק זוקף באצבעותיו:

Dreimal כְּשֵׁם שֶׁאֲנִי רוֹקֵד כְּנֶגְדֵּךְ. וְאֵינִי יָכוֹל ׀ לִנְגֹּעַ בָּךְ. כַּךְ לֹא יוּכְלוּ כָּל אוֹיְבַי לִנְגֹּעַ בִּי לְרָעָה:

Dreimal

תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וָפַחַד בִּגְדֹל זְרוֹעֲךָ יִדְּמוּ כָּאָבֶן: כָּאָבֶן יִדְּמוּ זְרוֹעֲךָ בִּגְדֹל וָפַחַד אֵימָתָה עֲלֵיהֶם תִּפֹּל:

Dreimal דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חַי וְקַיָּם:

ואומר לחבירו ג"פ שָׁלוֹם עֲלֵיכֶם: וחבירו משיב ג"פ עֲלֵיכֶם שָׁלוֹם:

Dreimal סִימָן טוֹב וּמַזָּל טוֹב יְהֵא לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל אָמֵן:

קוֹל דּוֹדִי הִנֵּה זֶה בָּא. מְדַלֵּג עַל הֶהָרִים. מְקַפֵּץ

וּמִלְּפָנֶיךָ מַלְכֵּנוּ רֵיקָם אַל תְּשִׁיבֵנוּ, כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם. בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ: וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה־לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם כִּי־לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה. וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שָׁלוֹם רָב עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אָדוֹן לְכָל הַשָּׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע. וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם. וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה. מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יהי רצון וכו'

Beim Ausgange des Sabbath wird ויתן לך vor עלינו gesagt.

וְיִתֶּן־לְךָ הָאֱלֹהִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם. וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ. וְרֹב דָּגָן וְתִירֹשׁ: יַעַבְדוּךָ עַמִּים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְךָ לְאֻמִּים. הֱוֵה גְבִיר לַאֲחֶיךָ. וְיִשְׁתַּחֲווּ לְךָ בְּנֵי

רְאֵה בְעָנְיֵנוּ וְרִיבָה רִיבֵנוּ וּגְאָלֵנוּ מְהֵרָה לְמַעַן שְׁמְךָ כִּי גּוֹאֵל חָזָק אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל׃

רְפָאֵנוּ יְיָ וְנֵרָפֵא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִוָּשֵׁעָה כִּי תְהִלָּתֵנוּ אָתָּה. וְהַעֲלֵה רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל מַכּוֹתֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ רוֹפֵא נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל

בָּרֵךְ עָלֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת־כָּל־מִינֵי תְבוּאָתָהּ לְטוֹבָה וְתֵן בְּרָכָה עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וְשַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וּבָרֵךְ שְׁנָתֵנוּ כַּשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים׃

תְּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתֵנוּ וְשָׂא נֵס לְקַבֵּץ גָּלֻיּוֹתֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל׃

הָשִׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרִאשׁוֹנָה וְיוֹעֲצֵינוּ כְּבַתְּחִלָּה וְהָסֵר מִמֶּנּוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ אַתָּה יְיָ לְבַדְּךָ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וְצַדְּקֵנוּ בַּמִּשְׁפָּט. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט׃

וְלַמַּלְשִׁינִים אַל תְּהִי תִקְוָה וְכָל עוֹשֵׁי רִשְׁעָה כְּרֶגַע יֹאבֵדוּ וְכֻלָּם | מְהֵרָה יִכָּרֵתוּ וְהַזֵּדִים | מְהֵרָה תְעַקֵּר וּתְשַׁבֵּר וּתְמַגֵּר וְתַכְנִיעַ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמַכְנִיעַ זֵדִים׃

עַל דַּצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל זִקְנֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל פְּלֵיטַת | סוֹפְרֵיהֶם וְעַל גֵּרֵי הַצֶּדֶק וְעָלֵינוּ יֶהֱמוּ רַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בֶּאֱמֶת וְשִׂים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם לְעוֹלָם וְלֹא נֵבוֹשׁ כִּי בְךָ בָטָחְנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִשְׁעָן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים׃

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב וְתִשְׁכּוֹן בְּתוֹכָהּ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וּבְנֵה אוֹתָהּ בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ בִּנְיַן עוֹלָם וְכִסֵּא דָוִד מְהֵרָה לְתוֹכָהּ תָּכִין. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלָיִם׃

אֶת צֶמַח דָּוִד עַבְדְּךָ מְהֵרָה תַצְמִיחַ וְקַרְנוֹ תָּרוּם בִּישׁוּעָתֶךָ כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ כָּל הַיּוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַצְמִיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה׃

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת וְתַחֲנוּנִים | אָתָּה.

וְהִלְוִיתָ גּוֹיִם רַבִּים. וְאַתָּה לֹא־תִלְוֶה: כִּי יְיָ אֱלֹהֶיךָ בֵּרַכְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לָךְ. וְהַעֲבַטְתָּ גּוֹיִם רַבִּים. וְאַתָּה לֹא תַעֲבֹט. וּמָשַׁלְתָּ בְּגוֹיִם רַבִּים וּבְךָ לֹא יִמְשֹׁלוּ: אַשְׁרֶיךָ יִשְׂרָאֵל מִי כָמוֹךָ עַם נוֹשַׁע בַּייָ. מָגֵן עֶזְרֶךָ. וַאֲשֶׁר־חֶרֶב גַּאֲוָתֶךָ. וְיִכָּחֲשׁוּ אֹיְבֶיךָ לָךְ. וְאַתָּה עַל בָּמוֹתֵימוֹ תִדְרֹךְ:

מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן חַטֹּאותֶיךָ. שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ: רָנּוּ שָׁמַיִם כִּי־עָשָׂה יְיָ. הָרִיעוּ תַּחְתִּיּוֹת אָרֶץ. פִּצְחוּ הָרִים רִנָּה. יַעַר וְכָל־עֵץ בּוֹ. כִּי־גָאַל יְיָ יַעֲקֹב. וּבְיִשְׂרָאֵל יִתְפָּאָר: גֹּאֲלֵנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ. קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל:

יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בַּייָ תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים. לֹא תֵבֹשׁוּ וְלֹא תִכָּלְמוּ עַד עוֹלְמֵי עַד. וַאֲכַלְתֶּם אָכוֹל וְשָׂבוֹעַ. וְהִלַּלְתֶּם אֶת שֵׁם יְיָ אֱלֹהֵיכֶם. אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּכֶם לְהַפְלִיא וְלֹא יֵבֹשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם: וִידַעְתֶּם כִּי בְקֶרֶב יִשְׂרָאֵל אָנִי. וַאֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וְאֵין עוֹד. וְלֹא יֵבֹשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם: כִּי בְשִׂמְחָה תֵצֵאוּ. וּבְשָׁלוֹם תּוּבָלוּן. הֶהָרִים וְהַגְּבָעוֹת יִפְצְחוּ לִפְנֵיכֶם רִנָּה. וְכָל עֲצֵי הַשָּׂדֶה יִמְחֲאוּ כָף: הִנֵּה אֵל יְשׁוּעָתִי. אֶבְטַח וְלֹא אֶפְחָד. כִּי עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ יְיָ. וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה: וּשְׁאַבְתֶּם מַיִם בְּשָׂשׂוֹן. מִמַּעַיְנֵי הַיְשׁוּעָה: וַאֲמַרְתֶּם בַּיּוֹם הַהוּא. הוֹדוּ לַייָ קִרְאוּ בִשְׁמוֹ. הוֹדִיעוּ בָעַמִּים עֲלִילוֹתָיו. הַזְכִּירוּ כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ: זַמְּרוּ יְיָ. כִּי גֵאוּת עָשָׂה. מוּדַעַת זֹאת בְּכָל הָאָרֶץ. צַהֲלִי וָרֹנִּי יוֹשֶׁבֶת צִיּוֹן. כִּי גָדוֹל בְּקִרְבֵּךְ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא. הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה. קִוִּינוּ לוֹ וְיוֹשִׁיעֵנוּ. זֶה יְיָ קִוִּינוּ לוֹ. נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתוֹ:

בֵּית יַעֲקֹב לְכוּ וְנֵלְכָה בְּאוֹר יְיָ: וְהָיָה אֱמוּנַת עִתֶּיךָ חֹסֶן יְשׁוּעֹת חָכְמַת וָדָעַת יִרְאַת יְיָ הִיא אוֹצָרוֹ: וַיְהִי דָוִד לְכָל־דְּרָכָיו מַשְׂכִּיל וַייָ עִמּוֹ: פָּדָה בְשָׁלוֹם נַפְשִׁי מִקְּרָב־לִי כִּי־בְרַבִּים הָיוּ עִמָּדִי: וַיֹּאמֶר הָעָם אֶל־שָׁאוּל הֲיוֹנָתָן יָמוּת אֲשֶׁר עָשָׂה הַיְשׁוּעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל. חָלִילָה. חַי־יְיָ אִם־יִפֹּל מִשַּׂעֲרַת רֹאשׁוֹ אַרְצָה כִּי־עִם־אֱלֹהִים עָשָׂה הַיּוֹם הַזֶּה. וַיִּפְדּוּ הָעָם׀ אֶת־יוֹנָתָן וְלֹא־מֵת: וּפְדוּיֵי יְיָ יְשֻׁבוּן וּבָאוּ צִיּוֹן בְּרִנָּה וְשִׂמְחַת עוֹלָם עַל־

אִמֶּךָ. אֲרֻרֶיךָ אָרוּר. וּמְבָרֲכֶיךָ בָּרוּךְ: וְאֵל שַׁדַּי
יְבָרֵךְ אֹתְךָ. וְיַפְרְךָ וְיַרְבֶּךָ. וְהָיִיתָ לִקְהַל עַמִּים:
וְיִתֶּן־לְךָ אֶת־בִּרְכַת אַבְרָהָם. לְךָ וּלְזַרְעֲךָ אִתָּךְ.
לְרִשְׁתְּךָ אֶת־אֶרֶץ מְגֻרֶיךָ. אֲשֶׁר־נָתַן אֱלֹהִים
לְאַבְרָהָם: מֵאֵל אָבִיךָ וְיַעְזְרֶךָּ. וְאֵת שַׁדַּי וִיבָרְכֶךָּ.
בִּרְכֹת שָׁמַיִם ו מֵעָל. בִּרְכֹת תְּהוֹם רֹבֶצֶת תָּחַת.
בִּרְכֹת שָׁדַיִם וָרָחַם: בִּרְכֹת אָבִיךָ גָּבְרוּ עַל־בִּרְכֹת
הוֹרַי. עַד־תַּאֲוַת גִּבְעֹת עוֹלָם. תִּהְיֶיךָ לְרֹאשׁ יוֹסֵף.
וּלְקָדְקֹד נְזִיר אֶחָיו: וַאֲהַבְךָ וּבֵרַכְךָ וְהִרְבֶּךָ. וּבֵרַךְ
פְּרִי־בִטְנְךָ וּפְרִי־אַדְמָתֶךָ. דְּגָנְךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ
שְׁגַר אֲלָפֶיךָ וְעַשְׁתְּרֹת צֹאנֶךָ. עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־
נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ לָתֶת לָךְ: בָּרוּךְ תִּהְיֶה מִכָּל־
הָעַמִּים. לֹא־יִהְיֶה בְךָ עָקָר וַעֲקָרָה וּבִבְהֶמְתֶּךָ:
וְהֵסִיר יְיָ מִמְּךָ כָּל־חֹלִי. וְכָל־מַדְוֵי מִצְרַיִם הָרָעִים
אֲשֶׁר יָדַעְתָּ. לֹא יְשִׂימָם בָּךְ. וּנְתָנָם בְּכָל־שֹׂנְאֶיךָ:

הַמַּלְאָךְ הַגֹּאֵל אֹתִי מִכָּל־רָע יְבָרֵךְ אֶת־הַנְּעָרִים וְיִקָּרֵא בָהֶם
שְׁמִי וְשֵׁם אֲבֹתַי אַבְרָהָם וְיִצְחָק וְיִדְגּוּ לָרֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ: יְיָ
אֱלֹהֵיכֶם הִרְבָּה אֶתְכֶם וְהִנְּכֶם הַיּוֹם כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לָרֹב: יְיָ
אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם יֹסֵף עֲלֵיכֶם כָּכֶם אֶלֶף פְּעָמִים. וִיבָרֵךְ אֶתְכֶם
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם:

בָּרוּךְ אַתָּה בָּעִיר. וּבָרוּךְ אַתָּה בַּשָּׂדֶה: בָּרוּךְ אַתָּה בְּבֹאֶךָ.
וּבָרוּךְ אַתָּה בְּצֵאתֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה בְּשָׁנְאֶךָ וּמְשֻׁאַרְתֶּךָ: בָּרוּךְ פְּרִי־בִטְנְךָ
וּפְרִי אַדְמָתְךָ וּפְרִי בְהֶמְתֶּךָ. שְׁגַר אֲלָפֶיךָ וְעַשְׁתְּרוֹת צֹאנֶךָ: יְצַו
יְיָ אִתְּךָ אֶת־הַבְּרָכָה בַּאֲסָמֶיךָ וּבְכֹל מִשְׁלַח יָדֶךָ. וּבֵרַכְךָ בָּאָרֶץ
אֲשֶׁר־יְיָ אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ: יִפְתַּח יְיָ לְךָ אֶת־אוֹצָרוֹ הַטּוֹב אֶת־
הַשָּׁמַיִם לָתֵת מְטַר־אַרְצְךָ בְּעִתּוֹ. וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל־מַעֲשֵׂה יָדֶךָ.

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל. וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה׃

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם׃

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ׃

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה׃

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים׃

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ. וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ׃

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלַמֵּד לֶאֱנוֹשׁ בִּינָה.

אַתָּה חוֹנַנְתָּנוּ לְמַדֵּעַ תּוֹרָתֶךָ. וַתְּלַמְּדֵנוּ לַעֲשׂוֹת חֻקֵּי רְצוֹנֶךָ. וַתַּבְדֵּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל בֵּין אוֹר לְחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לָעַמִּים בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָחֵל עָלֵינוּ הַיָּמִים הַבָּאִים לִקְרָאתֵנוּ לְשָׁלוֹם. חֲשׁוּכִים וּמִכָּל חֵטְא וּמְנֻקִּים וּמִכָּל־עָוֹן וּמְדֻבָּקִים בְּיִרְאָתֶךָ׃ וְחָנֵּנוּ מֵאִתְּךָ דֵּעָה בִּינָה וְהַשְׂכֵּל. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חוֹנֵן הַדָּעַת׃

הֲשִׁיבֵנוּ אָבִינוּ לְתוֹרָתֶךָ. וְקָרְבֵנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ וְהַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָרוֹצֶה בִּתְשׁוּבָה׃

סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל ו לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ. כִּי מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חַנּוּן הַמַּרְבֶּה לִסְלוֹחַ׃

וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְהָגֵן בַּעֲדֵנוּ וְהָסֵר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וְיָגוֹן. וְהָסֵר שָׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ. וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אָתָּה. כִּי אֵל מֶלֶךְ | חַנּוּן וְרַחוּם | אָתָּה. וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לָעַד:

בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן. בָּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן שׁוֹכֵן יְרוּשָׁלָיִם הַלְלוּיָהּ: בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת לְבַדּוֹ: וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמָּלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן | וְאָמֵן: יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם יִשְׂמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: כִּי לֹא יִטֹּשׁ יְיָ אֶת עַמּוֹ בַּעֲבוּר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל כִּי הוֹאִיל יְיָ לַעֲשׂוֹת אֶתְכֶם לוֹ לְעָם: וַיַּרְא כָּל הָעָם וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים: וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד: יְהִי חַסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ: הוֹשִׁיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ: כָּל גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יָבוֹאוּ וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי וְיכַבְּדוּ לִשְׁמֶךָ: כִּי גָדוֹל אַתָּה וְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת אַתָּה אֱלֹהִים לְבַדֶּךָ: וַאֲנַחְנוּ עַמְּךָ וְצֹאן מַרְעִיתֶךָ נוֹדֶה לְךָ לְעוֹלָם לְדוֹר וָדוֹר נְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ: בָּרוּךְ יְיָ בַּיּוֹם. בָּרוּךְ יְיָ בַּלַּיְלָה בָּרוּךְ יְיָ בְּשָׁכְבֵנוּ. בָּרוּךְ יְיָ בְּקוּמֵנוּ. כִּי בְיָדְךָ נַפְשׁוֹת הַחַיִּים וְהַמֵּתִים אֲשֶׁר בְּיָדוֹ נֶפֶשׁ כָּל חַי וְרוּחַ כָּל בְּשַׂר אִישׁ: בְּיָדְךָ אַפְקִיד רוּחִי פָּדִיתָ אוֹתִי יְיָ אֵל אֱמֶת: אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם יַחֵד שִׁמְךָ וְקַיֵּם | מַלְכוּתְךָ תָּמִיד וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:

יְרָאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לִבֵּנוּ וְתָגֵל נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ בֶּאֱמֹת בֶּאֱמֹר לְצִיּוֹן מָלַךְ אֱלֹהָיִךְ: יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד כִּי אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ בִּכְבוֹדוֹ תָּמִיד יִמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד וְעַל כָּל מַעֲשָׂיו:

סם"ץ סומר מני קדים.

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם
וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת׃ וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת
וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אוֹתָם וְלֹא־
תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם׃
לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים
לֵאלֹהֵיכֶם׃ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃

אֱמֶת וֶאֱמוּנָה כָּל־זֹאת וְקַיָּם עָלֵינוּ כִּי הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵין
זוּלָתוֹ וַאֲנַחְנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ. הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים. מַלְכֵּנוּ
הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל־הָעָרִיצִים. הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ. וְהַמְשַׁלֵּם
גְּמוּל לְכָל־אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ. הָעֹשֶׂה גְּדֹלוֹת עַד־אֵין חֵקֶר. וְנִפְלָאוֹת
עַד־אֵין מִסְפָּר. הַשָּׂם נַפְשֵׁנוּ בַּחַיִּים וְלֹא־נָתַן לַמּוֹט רַגְלֵינוּ.
הַמַּדְרִיכֵנוּ עַל־בָּמוֹת אוֹיְבֵינוּ וַיָּרֶם קַרְנֵנוּ עַל־כָּל־שׂוֹנְאֵינוּ.
הָעֹשֶׂה־לָּנוּ נִסִּים וּנְקָמָה בְּפַרְעֹה. אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּאַדְמַת
בְּנֵי חָם. הַמַּכֶּה בְעֶבְרָתוֹ כָּל־בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם. וַיּוֹצֵא אֶת־עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵרוּת עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר בָּנָיו בֵּין גִּזְרֵי יַם־סוּף.
אֶת־רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת־שׂוֹנְאֵיהֶם בִּתְהוֹמוֹת טִבַּע. וְרָאוּ בָנָיו
גְּבוּרָתוֹ. שִׁבְּחוּ וְהוֹדוּ לִשְׁמוֹ. וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם.
מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה. וְאָמְרוּ כֻלָּם׃

מִי כָמֹכָה בָּאֵלִם יְיָ מִי כָּמוֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ. נוֹרָא תְהִלֹּת
עֹשֵׂה פֶלֶא׃ מַלְכוּתְךָ רָאוּ בָנֶיךָ בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה. זֶה אֵלִי
עָנוּ וְאָמְרוּ׃

יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד׃

וְנֶאֱמַר כִּי פָדָה יְיָ אֶת יַעֲקֹב. וּגְאָלוֹ מִיַּד חָזָק מִמֶּנּוּ.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל׃

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם. וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ לְחַיִּים.
וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ. וְתַקְּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ

בְּדַבְּרִי תוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאוֹרֶךְ יָמֵינוּ. וּבָהֶם נֶהְגֶּה יוֹמָם וָלָיְלָה. וְאַהֲבָתְךָ אַל־תָּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

(יחיד אומר אֵל מָלֵא נֶאֱמָן)

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה ו אֶחָד:

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ: הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה ו אַף־יְהוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם ו מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נֹתֵן לָכֶם: וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

Gem. יְהִי שֵׁם יְיָ מְבוֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם׃

Vorb. יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן׃

Gem. עֹשֵׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן׃

Vorb.

ותוקעין תקיעה אחת.

מעריב למוצאי יום כפור

וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל חֲמָתוֹ. יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ׃

Während der Vorbeter ברכו sagt, sagt die Gemeinde das nebenstehende יתברך u. s. w.

Vorb. בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ׃

Gem. בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בִּדְבָרוֹ מַעֲרִיב עֲרָבִים בְּחָכְמָה פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים וּבִתְבוּנָה מְשַׁנֶּה עִתִּים. וּמַחֲלִיף אֶת־הַזְּמַנִּים וּמְסַדֵּר אֶת־הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בָּרָקִיעַ כִּרְצוֹנוֹ בּוֹרֵא יוֹם וָלָיְלָה. גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר. וּמַעֲבִיר יוֹם וּמֵבִיא לָיְלָה וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ. אֵל חַי וְקַיָּם תָּמִיד יִמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּעֲרִיב עֲרָבִים׃

אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אָהַבְתָּ. תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לִמַּדְתָּ. עַל־כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁכְבֵנוּ וּבְקוּמֵנוּ נָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ. וְנִשְׂמַח

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִ .פְּאַר וְיִתְרוֹמַם
וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים׃ סִלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו׃ וְשָׁמוֹ מְרוֹמָם עַל כָּל־בְּרָכָה וְתִהִלָּה׃ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃ יְהִי שֵׁם יְיָ מְבוֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בָאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל־קִדּוּשׁ | שְׁמֶךָ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ נְקוֹם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דַּם־עֲבָדֶיךָ הַשָּׁפוּךְ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם־לֹא־לְמַעֲנֵנוּ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וָחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ׃

כתוב בשל"ה כשאומרים בתפלת נעילה שמע ישראל בקול רם ובכוונת הלב יכוון כל אחד מישראל למסור נפשו על קדושת הש"י שמו ותחשב לו הכוונה הזאת כאילו עשה בפועל וכאלו עומד בנסיון על קדושת שמו הגדול.

Einmal שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד׃

Dreimal בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃

Siebenmal יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים׃

וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אֲדֹנָי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר׃ זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה׃

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ | שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן׃

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא׃

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן׃

Gem. קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ׃

Vorb. תִּתְקַבֵּל צְלוֹתְהוֹן וּבָעוּתְהוֹן דְּכָל יִשְׂרָאֵל קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּי בִשְׁמַיָּא וְאִמְרוּ אָמֵן׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוֹלֵי עַמֶּךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ קְרַע רוֹעַ גְּזַר דִּינֵנוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זָכְרֵנוּ בְּזִכָּרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָתְמֵנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָתְמֵנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וִישׁוּעָה׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָתְמֵנוּ בְּסֵפֶר פַּרְנָסָה וְכַלְכָּלָה׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָתְמֵנוּ בְּסֵפֶר זְכֻיּוֹת׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָתְמֵנוּ בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמְחִילָה׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הַצְמַח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָרֵם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָרֵם קֶרֶן מְשִׁיחֶךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מַלֵּא יָדֵינוּ מִבִּרְכוֹתֶיךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מַלֵּא אֲסָמֵינוּ שָׂבָע׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּס וְרַחֵם ו עָלֵינוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ פְּתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לִתְפִלָּתֵנוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זְכוֹר כִּי עָפָר אֲנָחְנוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ נָא אַל־תְּשִׁיבֵנוּ רֵיקָם ו מִלְּפָנֶיךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ תְּהִא הַשָּׁעָה הַזֹּאת שַׁעַת רַחֲמִים
וְעֵת רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חֲמוֹל עָלֵינוּ וְעַל־עוֹלָלֵינוּ וְטַפֵּנוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן הֲרוּגִים עַל שֵׁם קָדְשֶׁךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל־יִחוּדֶךָ׃

פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד. וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ׃

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנֵחָתֵם לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם׃

Auch am Sabbath wird dieses zu נעילה gesagt.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָטָאנוּ לְפָנֶיךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חַדֵּשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּטֵּל מֵעָלֵינוּ כָּל־גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּטֵּל מַחְשָׁבוֹת שׂוֹנְאֵינוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָפֵר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כַּלֵּה כָּל־צַר וּמַשְׂטִין מֵעָלֵינוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ סְתוֹם פִּיוֹת מַשְׂטִינֵנוּ וּמְקַטְרְגֵנוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כַּלֵּה דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וּשְׁבִי וּמַשְׁחִית וְעָוֹן וְפֶשַׁע מִבְּנֵי בְרִיתֶךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְנַע מַגֵּפָה מִנַּחֲלָתֶךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ סְלַח וּמְחַל ׀ לְכָל־עֲוֹנוֹתֵינוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְחֵה וְהַעֲבֵר חַטֹּאתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְחוֹק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים כָּל־שִׁטְרֵי חוֹבוֹתֵינוּ׃

עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שֶׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זְכוֹר רַחֲמֶיךָ וּכְבוֹשׁ כַּעַסְךָ וְכַלֵּה דֶבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וּשְׁבִי וּמַשְׁחִית וָעוֹן וְרָעָה וּמַגֵּפָה וּפֶגַע רָע וְכָל־מַחֲלָה וְכָל־תַּקָּלָה וְכָל־קְטֶטָה וְכָל־מִינֵי פוּרְעָנִיּוֹת וְכָל־גְּזֵרָה רָעָה וְשֹׂנְאַת חִנָּם מֵעָלֵינוּ. וּמֵעַל כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וַחֲתוֹם לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה. וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בַּבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו כֹּהֲנִים עַם קְדוּשֶׁךָ כָּאָמוּר: יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְאוֹר

רַבָּה לְסַלְּחַ׃ וְאַתָּה אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת חַנּוּן וְרַחוּם
אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד (וֶאֱמֶת) וּמַרְבֶּה לְהֵטִיב
וְרוֹצֶה אַתָּה בִּתְשׁוּבַת רְשָׁעִים וְאֵין אַתָּה חָפֵץ
בְּמִיתָתָם שֶׁנֶּאֱמַר אֱמֹר אֲלֵיהֶם חַי אֲנִי נְאֻם אֲדֹנָי
יֱהוִה אִם אֶחְפֹּץ בְּמוֹת הָרָשָׁע כִּי אִם בְּשׁוּב רָשָׁע
מִדַּרְכּוֹ וְחָיָה. שׁוּבוּ שׁוּבוּ מִדַּרְכֵיכֶם הָרָעִים וְלָמָּה
תָמוּתוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ וְנֶאֱמַר הֶחָפֵץ אֶחְפֹּץ מוֹת
רָשָׁע נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה הֲלֹא בְּשׁוּבוֹ מִדְּרָכָיו וְחָיָה.
וְנֶאֱמַר כִּי לֹא אֶחְפֹּץ בְּמוֹת הַמֵּת נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה
וְהָשִׁיבוּ וְחָיוּ׃

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְחַל ׀ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם (Am Sabb.
הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה מְחֵה וְהַעֲבֵר פִּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ
מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. כָּאָמוּר אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מֹחֶה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי
וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר׃ וְנֶאֱמַר מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן
חַטֹּאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ. וְנֶאֱמַר כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר
עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם ׀ מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ׃ (אֱלֹהֵינוּ
וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ
בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. (וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּאַהֲבָה ׀ וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ בוֹ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ). וְטַהֵר לִבֵּנוּ
לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. כִּי אַתָּה סָלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמְחַלָּן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן
בְּכָל דּוֹר וָדוֹר וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (אֶלָּא
אָתָּה׃) בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ. מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת
עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וּמַעֲבִיר אַשְׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה מֶלֶךְ
עַל כָּל הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת ו) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפֻּרִים׃

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת
הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל
בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ׃ וְתֶחֱזֶינָה

אַתָּה נוֹתֵן יָד לְפוֹשְׁעִים וִימִינְךָ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׁבִים. וַתְּלַמְּדֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְהַתְוַדּוֹת לְפָנֶיךָ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ לְמַעַן ו נָחַדֵּל מַעֲשֶׁק יָדֵינוּ וּתְכַפֵּר בְּלֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ כְּאִשִּׁים וּכְנִיחוֹחִים לְמַעַן דְּבָרְךָ אֲשֶׁר אָמַרְתָּ אֵין קֵץ לְאִשֵּׁי חוֹבוֹתֵינוּ וְאֵין מִסְפָּר לְנִיחוֹחֵי אַשְׁמָתֵינוּ: וְאַתָּה יוֹדֵעַ שְׁאַחֲרִיתֵנוּ רִמָּה וְתוֹלָעָה לְפִיכָךְ הִרְבֵּיתָ סְלִיחָתֵנוּ. מָה אָנוּ מָה חַיֵּינוּ מָה חַסְדֵּנוּ מָה צִדְקֵנוּ. מַה יִשְׁעֵנוּ. מַה כֹּחֵנוּ. מַה גְּבוּרָתֵנוּ. מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. הֲלֹא כָּל הַגִּבּוֹרִים כְּאַיִן לְפָנֶיךָ וְאַנְשֵׁי הַשֵּׁם כְּלֹא הָיוּ וַחֲכָמִים כִּבְלִי מַדָּע וּנְבוֹנִים כִּבְלִי הַשְׂכֵּל כִּי רוֹב מַעֲשֵׂיהֶם תֹּהוּ וִימֵי חַיֵּיהֶם הֶבֶל ו לְפָנֶיךָ וּמוֹתַר הָאָדָם ו מִן הַבְּהֵמָה אָיִן כִּי הַכֹּל הָבֶל:

אַתָּה הִבְדַּלְתָּ אֱנוֹשׁ מֵרֹאשׁ וַתַּכִּירֵהוּ לַעֲמוֹד לְפָנֶיךָ: כִּי מִי יֹאמַר לְךָ מַה תִּפְעַל וְאִם יִצְדַּק מַה יִּתֶּן לָךְ: וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם (Am Sabbath הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם צוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה קֵץ וּמְחִילָה וְסַלִּיחָה עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ לְמַעַן ו נָחַדֵּל מַעֲשֶׁק יָדֵינוּ וְנָשׁוּב אֵלֶיךָ לַעֲשׂוֹת חֻקֵּי רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם: וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים רַחֵם עָלֵינוּ כִּי לֹא תַחְפּוֹץ בְּהַשְׁחָתַת עוֹלָם. שֶׁנֶּאֱמַר דִּרְשׁוּ יְיָ בְּהִמָּצְאוֹ קְרָאֻהוּ בְּהִיוֹתוֹ קָרוֹב: וְנֶאֱמַר יַעֲזֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אָוֶן מַחְשְׁבוֹתָיו וְיָשֹׁב אֶל יְיָ וִירַחֲמֵהוּ וְאֶל אֱלֹהֵינוּ כִּי

וְאוֹצָרְךָ הַטּוֹב לָנוּ תִּפְתָּח. תּוֹשִׁיעַ וְרִיב אַל תִּמְתַּח. וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ׃

öffne uns, und deinen Gnadenschatz den mach' uns auf; hilf, Gott, daß ende unser Kampf; hilf uns Gott! du unser Heil!

Seite 369. אל מלך

Vorb. אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ׃ סְלַח לָנוּ. מְחַל ו לָנוּ. כַּפֶּר לָנוּ.

כִּי אָנוּ עַמֶּךָ. וְאַתָּה אֱלֹהֵינוּ׃ אָנוּ בָנֶיךָ. וְאַתָּה אָבִינוּ׃
אָנוּ עֲבָדֶיךָ. וְאַתָּה אֲדֹנֵינוּ׃ אָנוּ קְרָלֶךָ. וְאַתָּה חֶלְקֵנוּ׃
אָנוּ נַחֲלָתֶךָ. וְאַתָּה גּוֹרָלֵנוּ׃ אָנוּ צֹאנֶךָ. וְאַתָּה רוֹעֵנוּ׃
אָנוּ כַרְמֶךָ. וְאַתָּה נוֹטְרֵנוּ׃ אָנוּ פְּעֻלָּתֶךָ. וְאַתָּה יוֹצְרֵנוּ׃
אָנוּ רַעְיָתֶךָ. וְאַתָּה דוֹדֵנוּ׃ אָנוּ סְגֻלָּתֶךָ. וְאַתָּה קְרוֹבֵנוּ׃
אָנוּ עַמֶּךָ. וְאַתָּה מַלְכֵּנוּ׃ אָנוּ מַאֲמִירֶךָ. וְאַתָּה מַאֲמִירֵנוּ׃

Gemeinde u. Vorb. אָנוּ עַזֵּי פָנִים וְאַתָּה רַחוּם וְחַנּוּן. אָנוּ קְשֵׁי עוֹרֶף וְאַתָּה אֶרֶךְ אַפַּיִם׃ אָנוּ מְלֵאֵי עָוֹן וְאַתָּה מָלֵא רַחֲמִים. אָנוּ יָמֵינוּ כְּצֵל עוֹבֵר. וְאַתָּה הוּא וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתָּמוּ׃

אָנָּא תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאַל תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ שֶׁאֵין אָנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי עֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ אֲבָל אֲנַחְנוּ חָטָאנוּ׃

אָשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ דוֹפִי. הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זָדְנוּ. חָמַסְנוּ. טָפַלְנוּ שֶׁקֶר. יָעַצְנוּ רָע. כִּזַּבְנוּ. לַצְנוּ. מָרַדְנוּ. נָאַצְנוּ. סָרַרְנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרַרְנוּ. קִשִּׁינוּ עֹרֶף׃ רָשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ׃ תִּעַבְנוּ. תָּעִינוּ. תִּעְתָּעְנוּ׃

סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ׃ וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ. כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ׃

מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מָרוֹם. וּמַה נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא כָּל הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ׃

stadt ist erniedrigt, zerstört bis auf den Grund. Und doch hängt nur an Gott mein Herz, und doch schaut nur auf Gott mein Aug'.

מדת Laß dein Erbarmen walten über uns, dein Erbarmen für uns reden, bitten — vor dir, der uns geschaffen! Erbarm' dich deines Volkes, Herr, ihm thut das Herz so weh, und das Haupt ist krank.

תמכתי Ich stell' und stütze meine Pfeiler auf dein göttlich Wort und weiß, daß du der Thrän' im Auge, die aus dem Herzen quillt, das Himmelsthor nicht schließest. Darum schütt' ich aus mein Herz vor dir, der Herzen prüfet, vertraue dir mein ganz Geschick, und weiß, daß du der Väter Treue mir auch noch wohl gedenkest!

יהי So möge es dein Wille sein, der du höreſt jeden Schmerzensruf, daß du die Thräne, die ich weine, mir aufbewahrst vor Kummer, Noth und Pein, vor jeglichem Verhängniß, an dir nur hängt mein Herz, auf dich nur schaut mein Aug'.

רחם Erbarme dich der versammelten Gemeinde Jeschuruns; vergib und verzeih ihnen ihre Schuld; hilf uns Gott, du unser Heil!

שערי Die Himmelspforten

הָאֱלֹהִים ו מְשִׁפֶּלֶת עַד שְׁאוֹל תַּחְתִּיָּה. וּבְכָל זֹאת אָנוּ לְיָהּ וְעֵינֵינוּ לְיָהּ׃

מִדַּת הָרַחֲמִים Gemeinde u. Vorb.
עָלֵינוּ הִתְגַּלְגֵּל. וְלִפְנֵי קוֹנֵךְ תִּתְחַנְּנֵךְ הַפִּילִי. וּבְעַד עַמֵּךְ רַחֲמִים שַׁאֲלִי. כִּי כָל | לֵבָב דַּוָּי. וְכָל רֹאשׁ לָחָלִי׃

תָּמַכְתִּי יְתֵדוֹתַי בְּשֶׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה תֵּיבוֹת. וּבְשַׁעֲרֵי דְּמָעוֹת. כִּי לֹא נִשְׁלָבוֹת. לָכֵן שָׁפַכְתִּי שִׂיחַ. פְּנֵי בּוֹחֵן לִבּוֹת. בְּטוּחַ אֲנִי בָּאֵלֶּה. וּבִזְכוּת שְׁלֹשֶׁת אָבוֹת׃

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שׁוֹמֵעַ קוֹל בְּכִיּוֹת. שֶׁתְּשִׂים דִּמְעוֹתֵינוּ בְּנַאדְךָ לִהְיוֹת. וְתַצִּילֵנוּ מִכָּל גְּזֵרוֹת אַכְזָרִיּוֹת. כִּי לְךָ לְבַד עֵינֵינוּ תְּלוּיוֹת׃ י״י אל רחום וחנון וכו׳

רַחֵם נָא קְהַל עֲדַת Vorbeter u. Gem.
יְשֻׁרוּן. סְלַח וּמְחַל עֲוֹנָם. וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ׃

שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם פְּתַח Vorbeter u. Gem.

תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים. גַּם הַיּוֹם יִוָּשְׁעוּ מִפִּיךָ שׁוֹכֵן מְרוֹמִים. כִּי אַתָּה רַב סְלִיחוֹת וּבַעַל הָרַחֲמִים׃

Vorbeter u. Gem. יַחְבִּיאֵנוּ צֵל יָדוֹ תַּחַת כַּנְפֵי הַשְּׁכִינָה. חוֹן יָחוֹן כִּי יִבְחוֹן לֵב עָקוֹב לְהָכִינָה. קוֹמָה נָא אֱלֹהֵינוּ עֻזּוֹ נָא. יְיָ לְשַׁוְּעָתֵנוּ הַאוֹינָה׃

Vorbeter u. Gem. יַשְׁמִיעֵנוּ סָלְחָתִי יוֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן. בִּימִין יֶשַׁע לְהוֹשִׁיעַ עִם עָנִי וְאֶבְיוֹן. בְּשַׁוְּעֵנוּ אֵלֶיךָ נוֹרָאוֹת בְּצֶדֶק תַּעֲנֵנוּ. יְיָ הֱיֵה עוֹזֵר לָנוּ׃

Vorbeter u. Gem. יְיָ יְיָ. אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת׃ נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים. נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה. וְכַלַּחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטֹּאתֵינוּ וּנְחַלְתָּנוּ׃

Gemeinde u. Vorb. אֶזְכְּרָה אֱלֹהִים וְאֶהֱמָיָה. בִּרְאוֹתִי כָּל עִיר עַל תִּלָּהּ בְּנוּיָה. וְעִיר

rael, erlöset es für die Ewigkeit. So laß uns heute mit einem Worte von Sünden, Herr, erlöset sein, Gott, der du waltest in den Himmelshöhen; denn du bist ein Gott, der viel vergibt, ein Herr, der sich erbarmet.

יחביאנו Birg uns, Herr, in deinem Schatten unter den Schwingen deiner schirmenden Gotteskraft und Gnade Wo du prüfest, Herr die Herzen, prüfe sie in Gnade, mach' die Krummen schlicht und grade. Auf, o Gott, und steh mir bei, du, meine Kraft und Stärke, hör' mich, wenn ich rufe.

ישמיענו Laß hören uns das Gnadenwort: „ich hab vergeben!" der du thronest unsichtbar in deiner Himmelshöhe. Heb auf die Hand zu unserm Heile, hilf, Gott, dem armen Volke in jedem Leid und Wehe. Wo und wann wir rufen, da gib in Gnaden uns Gehör, da zeig uns deine Wunderkraft, und sei in unserer Nähe.

„ Gott Gott, ist allmächtig allerbarmend, gnädig, langmüthig, voller Huld und Treue, bewahret seine Gnade dem Tausendsten, vergibt und macht rein von Schuld und Sünde und Irrgehen. Vergib uns unsere Schuld und Sünde, und nimm uns auf als dein Erb' und Eigenthum.

אזכרה Wenn ich daran denke, schmerzt und jammert mir das Herz; wenn ich sehe, wie jede Stadt stehet fest auf ihrem Grund' und nur die Gottes-

Vorbeter u. Gem.
וְזְכוֹר בְּרִית אַבְרָהָם וַעֲקֵדַת יִצְחָק. וְהָשֵׁב שְׁבוּת אָהֳלֵי יַעֲקֹב ו וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ׃

זכור Gedenk den Bund mit Abraham, und Isaak seine Opferung, und führe die Verbannten zurück in Jakobs Hütten, und hilf uns, Gott, um deines Namens willen.

Gem. u. Vorbeter
גּוֹאֵל חָזָק לְמַעַנְךָ פְּדֵנוּ. רְאֵה כִּי אָזְלַת יָדֵינוּ. שׁוּר כִּי אָבְדוּ חֲסִידֵינוּ. מַפְגִּיעַ אֵין בְּעֵדֵנוּ׃ וְשׁוּב בְּרַחֲמִים עַל שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל. וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ׃

גואל Allmächtiger Erlöser, um deinetwillen erlöse uns! Ohnmächtig ist die Kraft in uns; dahin sind all die Frommen, die für uns könnten beten. Keiner nimmt sich unser an. Schau du, Gott, in Erbarmen an den armen Rest von Israel; hilf uns um deines Namens willen.

Gem. u. Vorb.
הָעִיר הַקֹּדֶשׁ וְהַמְּחוּוֹת. הָיוּ לְחָרְפָּה וּלְבוּזוֹת. וְכָל מַחֲמַדֶּיהָ נְשׁוּלוֹת וּגְנוּוֹת. וְאֵין שִׁיּוּר רַק הַתּוֹרָה הַזֹּאת׃ וְהָשֵׁב שְׁבוּת אָהֳלֵי יַעֲקֹב וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ׃

העיר Die Gottesstadt mit ihren Heiligthümern liegt darnieder in Schutt und Trümmern; auf uns ruht Schimpf und Schmach. Erloschen ist der Glanz, verblichen ist die Pracht, von allen heiligen Kleinodien ist Keines uns geblieben als dein göttlich Wort! die Thora ist unser letztes Gut! Die schirme du in unserer Hand, und führe die Verbannten zurück in Jakobs Hütten, hilf uns um deines Namens willen!

Gemeinde u. Vorb.
זְכוֹר בְּרִית אַבְרָהָם וַעֲקֵדַת יִצְחָק. וְהָשֵׁב שְׁבוּת אָהֳלֵי יַעֲקֹב ו וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ׃

Gem. u. Vorbeter
אָנְקַת מְסַלְדֶיךָ. תַּעַל לְפָנֶיךָ כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ. מַלֵּא מִשְׁאֲלוֹת עַם ו מְיַחֲדֶיךָ. שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת בָּאֵי עָדֶיךָ׃

אנקת Was uns das Herz mit Sehnsucht füllet, die nur für dich geglühet, das komme heute vor deinen Gnadenthron. Erfülle dem Volke, das fest an dich, den einigen Gott gehalten, sein Wünschen und sein Hoffen; du erhörst ja das Gebet von allen, die zu dir kommen.

Vorbeter u. Gem.
יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בַּיי

ישראל Nur Gott erlöset Is-

מַלִּיץ בַּשּׁוּרָה. קַבֵּל נִיבִי
בְּמַרְבִּית תִּשּׁוּרָה. רְנָתִי
הַיּוֹם תָּהֵא בְּכִתְרְךָ כְּשׁוּרָה.
אֵל נָאוֹר בִּגְבוּרָה: שַׁוְעָתִי
שְׁעֵה וּתְפִלָּתִי תָּהֵא נְעִימָה.
שְׁמַע פְּגִיעָתִי כְּפְגִיעַת תָּמָה.
תְּחוֹקְקֵנוּ לְחַיִּים וְתֵטִיב לָנוּ
הַחֲתִימָה. תּוֹלֶה אֶרֶץ עַל
בְּלִימָה: יָדְךָ פְּשׁוֹט וְקַבֵּל
תְּשׁוּבָתִי בְּמַעֲמָדִי. סְלַח
וּמְחַל רוֹעַ מַעֲבָדַי פְּנֵה נָא
וְעָסוֹק בְּטוּבַת מְשַׁחֲרֶיךָ
דּוֹדִי וּמְעוֹדָדִי. וְאַתָּה יְיָ
מָגֵן בַּעֲדִי:

so nimm das Wort, des Armen Gabe, gnä ig an; laß mein Lied ein Blümlein ſein im Kranze, der deine Krone ſchmückt, wo du dich rüſt ſt, Herr, in deiner Macht und Stärke. Ach, höre auf meinen Ruf, laß meine Andacht dir gefallen, hör' auf mein Gebet, als käm' es aus einem unbefleckten Herzen. Schreib mich ein zum Leben und zum Glück und Heil, und leg' dein Siegel daran in einer gnadenreichen Stunde, wenn ich's auch nicht verdient, du haſt die Welt in's Nichts gehängt. Reich' mir die Hand, und nimm mich auf als einen reuigen Sünder; vergib was Schlechtes iſt an meinem Thun, und ſchau auf das, was Schönes iſt und Edles iſt an denen, die nach dir forſchen und dich ſuchen! Mein Freund biſt du und meine Stütze, du, Gott, ein Schild und Wehr um mich herum.

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר ו רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן. מַרְבֶּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וְסַלְיָחָה לְפוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וְרוּחַ. לֹא כְרָעָתָם תִּגְמוֹל. אֵל הוֹרֵיתָ לָנוּ לוֹמַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. זְכוֹר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לָעֲנָו מִקֶּדֶם. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְיָ:

וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְיָ ו יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה: וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטֹּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ: סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל ו לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ: כִּי אַתָּה יְיָ טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל־קֹרְאֶיךָ:

בַּחַיִּים וְלֹא בְּמֵתוֹת הַמֵּת׃
הֲקִימֵנוּ בְּאוֹר פָּנֶיךָ וְחָשְׁבוֹן
יִתְמַצֶּה. קְיוֹם | מֵרֶדֶת שַׁחַת
כּוֹפֶר יִמְצֶא. טֶרֶם נִקְרָא
עוֹד וּדְבוּר יֵצֵא. נִרְבוֹת פִּינוּ
יְיָ רְצֵה׃ מְרֻבִּים צָרְכֵי עַמְּךָ
וְדַעְתָּם קָצְרָה. מַחְסוֹרָם
וּמִשְׁאֲלוֹתָם בַּל יוּכְלוּ
לְסַפְּרָה. נָא בִינָה הֲגִיגֵנוּ
טֶרֶם נִקְרָא. הָאֵל הַגָּדוֹל
הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא׃ סָפוּ וְגַם כָּלוּ
יוֹדֵעֵי פְּגִיעָה. סֵדֶר תְּפִלּוֹת
בְּמַעֲנֶה לְשׁוֹנָם לְהַבִּיעָה.
עֲרוּמִים נוֹתַרְנוּ וְרֻבְּתָה
הָרָעָה. עַל כֵּן לֹא תַשִּׂיג
יְשׁוּעָה׃ פָּנִים אֵין לָנוּ פָּנֶיךָ
לְחַלּוֹת. פָּשַׁעְנוּ וּמָרַדְנוּ
וְהֶעֱוִינוּ מְסִלּוֹת. צְדָקָה לְךָ
לְבַד נְבַקֵּשׁ בְּמַעֲרְכֵי
תְהִלּוֹת. הָעוֹמְדִים בְּבֵית יְיָ
בַּלֵּילוֹת׃ קָדוֹשׁ רְאֵה כִּי פָּסַח

nimm uns freundlich auf! Den Anwalt, der uns das Wort spricht, den höre an, den Kläger und Lästerer — verwirf! Du willst ja, daß wir leben und nicht sterben in Sündhaftigkeit. Laß leuchten uns dein Lebenslicht, dein göttlich Angesicht, und schließ die Rechnung nicht im Zorn mit uns ab. Rette uns vom Tod und Grab, und nimm die Sühne an; bevor wir rufen, Herr, erhöre uns, und was wir mit Herz und Mund geloben, nimm in Gnaden an.

Gar Vieles hat dein Volk zu bitten und zu beten, aber kurz ist und beschränkt der Sinn und Blick. Was ihnen fehlet, was sie hoffen, was sie wünschen — wer zählt Alles auf? Aber du kennst den Gedanken, bevor wir ihn in Worten ausgesprochen, du, der große starke Gott, der Wunder thut! Die sind nicht mehr, die es verstanden, wie der Mensch hin vor Gott trete, und seine Bitten ordne, mit beredter Zunge sein innigstes Verlangen ihm offenbare. Verlassen und verwaist sind wir zurückgeblieben, das Uebel mehret sich, nimmt zu von Tag auf Tag, und das Heil erreicht uns nicht. Wir haben selbst den Muth nicht, um Jegliches zu bitten und zu beten, dieweil wir wissen, daß wir uns versündiget in Frevel und Widerspenstigkeit das Unheil verschuldet, den Weg gekrümmet haben. Nur auf deine Gnade hoffen wir, daß du sie uns gewährst, wo wir verkünden deinen Ruhm, und da stehen und nicht weichen, Gott aus deinem Hause bis in der Nacht. Heiliger, bedenke, daß Keiner sich als Anwalt für uns in die Schranke stellt;

barmherzig! Versöhn' und tilg die Schuld und Sünde.

כי Bei dir ist Versöhnung, auf daß du gefürchtet werdest; so du die Schuld uns wahrest, wer wollte, Herr, bestehen?

Wer wollte, Herr, bestehen, so du uns trügst die Sünde nach. Wer könnte im Gericht bestehen, so du es führst in Strenge aus? Bei dir ist die Versöhnung; dein Spruch: „ich habe vergeben!" Bei dir ist das Erbarmen, und das ist deine Größe, daß du bist mild und gnadevoll! So schau auf uns in unserer Zerknirschung und Erniedrigung; ach, beschäme uns nicht! Lehre uns kennen deine Wege — das ist unsers Herzens Wunsch! Schütte aus über uns den Geist der Wissenschaft, über uns Alle, groß und klein! die mit Kraft und Muth sich deinem Dienste weihen, die rüste mit deiner Gotteskraft! Die zu dir kommen, und weilen möchten in deinem Schatten, die nimm in Gnaden auf, daß sie blühen in deinem Hause und kein Kummer trübe ihre Seelenruhe. Die Unglücklichen befreie du von ihren Drängern, die Gemarterten von ihrer Qual, daß sie mit einem freien Geist und Herzen vor dir erscheinen!

Das Wort, daß wir mit den Lippen reden, das nimm als Opfer an; laß es in Wahrhaftigkeit vor dir bestehen. Wenn wir in Unschuld und Frömmigkeit dir nachgehen —

חָמֹל נָא. רַחֵם נָא. כַּפֶּר נָא.
כְּבוֹשׁ חַטָּא וְעָוֹן׃ אל מלך S. 369.
כִּי עִמְּךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן
תִּוָּרֵא. אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר
יָהּ אֲדֹנָי מִי יַעֲמוֹד׃
וּמִי יַעֲמוֹד חַטָּא אִם
תִּשְׁמוֹר. וּמִי יָקוּם דִּין אִם
תְּגַמּוֹר. הַסְּלִיחָה עִמְּךָ
סָלַחְתִּי לֵאמוֹר. הָרַחֲמִים
גַּם לְךָ מִדָּתֶךָ לִכְמוֹר׃
דְּכְדוּךְ דַּלּוּתֵנוּ רְאֵה וְאַל
תַּכְלִים. דַּעַת נְתִיב דְּרָכֶיךָ
חָפְצֵנוּ הַשְׂכֵּל. גָּדוֹל וְקָטוֹן
רוּחַ שֹׂכֶל הֶחֱלִים. גִּבּוֹרֵי
כֹחַ רְצוֹנְךָ חַזֵּק וְהָאֵלִים.
בְּצִלְּךָ שֶׁבֶת | שָׁבִים קַבֵּל
נְדָבָה. בֵּיתְךָ יַפְרִיחוּ וְלֹא
יוֹסִיפוּ לְדַאֲבָה. אוֹבֵד וְנִדָּח
תַּשְׁבִּית נוֹגֵשׂ וּמַדְהֵבָה. אָז
יַעֲלוּ וְיֵרָאוּ בְּרוּחַ נְדִיבָה׃
שִׂלּוּם פָּרִים שְׂפָתֵינוּ תְּכוֹן
אֱמֶת. לֶכְתֵּנוּ אַחֲרֶיךָ בְּתֹם
וְיוֹשֶׁר הַעֲמֵת. מֵלִיץ יוֹשֶׁר
מַבֵּל וּמְלַשְׁנֵי צַמֵּת. הֶחָפֵץ

כְּבוֹדֶךָ. וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ. יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ׃

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ. וְאֵין אֱלוֹהַ מִבַּלְעָדֶיךָ כַּכָּתוּב וַיִּגְבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט. וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ׃

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ׃

וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה לִקְדֻשָּׁה וְלִמְנוּחָה וְאֶת יוֹם) הַכִּפּוּרִים הַזֶּה. לִמְחִילָה וְלִסְלִיחָה וּלְכַפָּרָה וְלִמְחוֹל בּוֹ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ. זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם׃

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל ׀ לְפָנֶיךָ. לִפְלֵטָה. לְטוֹבָה. לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַכִּפֻּרִים הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ ׀ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה׃

Gemeinde u. Vorb. פְּתַח לָנוּ שַׁעַר. בְּעֵת נְעִילַת שַׁעַר. כִּי פָנָה יוֹם׃

Gemeinde u. Vorb. הַיּוֹם יִפְנֶה. הַשֶּׁמֶשׁ יָבֹא וְיִפְנֶה. נָבוֹאָה שְׁעָרֶיךָ׃

Gemeinde u. Vorb. אָנָּא אֵל נָא. שָׂא נָא. סְלַח נָא. מְחַל נָא.

פתח Oeffne uns die Himmelspforte, bevor sie sich schließet dieweil sich neigt der Tag!

היום Es neiget sich der Tag, die Sonne ist im Sinken; wir gehen in deine Thore ein, laß uns willkommen sein!

אנא Ach Gott, vergib, verzeih, versöhne! sei mild und

Vorb. אַדִּיר אַדִּירֵנוּ יְיָ אֲדוֹנֵנוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל־הָאָרֶץ. וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

Vorb. וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר:

Gemeinde u. Vorb. יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

Vorb. לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ. וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ. וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה:

חַמּוֹל עַל מַעֲשֶׂיךָ. וְתִשְׂמַח בְּמַעֲשֶׂיךָ. וְיֹאמְרוּ לְךָ חוֹסֶיךָ. בְּצַדֶּקְךָ עֲמוּסֶיךָ. תּוּקַדַּשׁ אָדוֹן עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ:

כִּי מַקְדִּישֶׁיךָ בִּקְדוּשָׁתְךָ קִדַּשְׁתָּ. נֶאְדָּר לְקָדוֹשׁ פְּאֵר מִקְדּוֹשִׁים: בְּאֵין מֵלִיץ יוֹשֵׁר. מוֹל מַגִּיד פֶּשַׁע. תַּגִּיד לְיַעֲקֹב דְּבַר חוֹק וּמִשְׁפָּט. וְצִדַּקְנוּ בַּמִּשְׁפָּט הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט:

עוֹד יִזְכּוֹר לָנוּ אַהֲבַת אֵיתָן אֲדוֹנֵנוּ. וּבֵן הַנֶּעֱקָד יַשְׁבִּית מְרִיבֵנוּ. וּבְזֹאת הַתָּם יוֹצִיא אָיוֹם לְצֶדֶק דִּינֵנוּ. כִּי קָדוֹשׁ הַיּוֹם לַאדוֹנֵנוּ: וּבְכֵן יִתְקַדַּשׁ ׀ שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ. וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ. וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ. וְעַל מְכוֹנְךָ וְהֵיכָלֶךָ:

וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ. וְאֵימָתְךָ עַל כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ. וְיֵרָאוּךָ כָּל־הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים. וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשִּׁלְטָן לְפָנֶיךָ עוֹז בְּיָדְךָ. וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ. וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ:

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ. תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ. וְתִקְוָה לְדוֹרְשֶׁיךָ. וּפִתְחוֹן־פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ. שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ. וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ. וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ. וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ. וִישָׁרִים יַעֲלוּזוּ. וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ. וְעוֹלָתָהּ תִּקְפָּץ פִּיהָ. וְכָל־הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כְּעָשָׁן תִּכְלֶה. כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן הָאָרֶץ:

וְתִמְלוֹךְ ׀ אַתָּה יְיָ לְבַדְּךָ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ. בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן

שַׁעֲרֵי גַנּוּזִים. מְהֵרָה תִפְתַּח
לְדָתְךָ אֲחוּזִים: שַׁעֲרֵי הֵיכָל
הַנֶּחֱמָדִים. מְהֵרָה תִפְתַּח
לְוֹעֲדִים: שַׁעֲרֵי זְבוּל
מַחֲנִים. מְהֵרָה תִפְתַּח
לְחַכְלִילֵי עֵינַיִם: שַׁעֲרֵי
טָהֳרָה מְהֵרָה תִפְתַּח לְיָפֶה
וּבָרָה: שַׁעֲרֵי כֶּתֶר הַמְיֻמָּן.
מְהֵרָה תִפְתַּח לְלֹא אַלְמָן.
וּבָהֶם תּוּעֲרָץ וְתוּקְדָּשׁ:
כְּסוֹד שִׂיחַ שַׂרְפֵי קֹדֶשׁ
הַמַּקְדִּישִׁים שִׁמְךָ בַּקֹּדֶשׁ:

Oeffne die Pforten zu deinen Schätzen
Allen, die treu sind in deinen Gesetzen!
Oeffne die Pforten zur himmlischen Pracht
Allen, die dir heut ihr Opfer gebracht!
Oeffne die Pforten der himmlischen Sphären
Allen, die thränenden Auges dich ehren!
Oeffne die Pforten der heiligsten Weihe
Deiner Gemeinde in ihrer Treue!
Oeffne die Pforten zur Himmelskron
Dem Volke, das hoffet auf seinen Lohn!

Unter ihnen sei geheiliget und verherrlicht dein Name, wie er geheiliget ist im Rathe der heiligen Seraphim, die da heiligen deinen Namen in Heiligkeit.

כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר:

Gemeinde u. Vorb. קָדוֹשׁ ׀ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

Vorb. כְּבוֹדוֹ מָלֵא עוֹלָם. מְשָׁרְתָיו שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה אַיֵּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ:

Gemeinde u. Vorb. בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

Vorb. מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֶן בְּרַחֲמִים וְיָחוֹן עַם הַמְיַחֲדִים שְׁמוֹ עֶרֶב וָבֹקֶר בְּכָל־יוֹם תָּמִיד פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים:

Gemeinde u. Vorb. שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

Vorb. אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ. הוּא אָבִינוּ. הוּא מַלְכֵּנוּ. הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ. וְהוּא יַשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שֵׁנִית לְעֵינֵי כָל־חַי לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים:

Gemeinde u. Vorb. אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם:

וְנִפְנָה לָסוּר מִמּוֹקְשֵׁי רָע׃ Vorb.
זָעַק וְחָנַן וְשִׂיחָה לֹא
גָרַע׃ חָפַן בְּרָכָה בַּאֲשֶׁר
זָרַע׃

Wegen, und wahrte sich in seiner Treue vor des Lasters Schlingen. Er schrie und bat, ließ nicht ab; dafür war Gottes Segen mit ihm auf allen Wegen, daß wo die Saat er streue, sie ihm auch stets gedeihe.

יְהִי Gem.
שִׁמְךָ בָּנוּ יַעֲרֹב׃
וְיִשְׁעֲךָ לָנוּ תִּקְרֹב׃
גְּאַל נָא מְקֻרָב׃ Vorb.
הַחֲיֵנוּ
בְּטַל כְּשֶׁחַ לִפְנוֹת עֶרֶב׃

יה Laß deinen Namen, Gott, nun walten über uns, und uns dein Heil stets nahe sein. Erlöse uns nun bald, belebe uns mit deinem Thau, wie du ins Leben ihn gerufen, der zu dir hat gebetet in der Abendstunde.

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים׃ זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים׃
וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים׃

טֶבַע Gem.
זִיו תָּאֳרָה׃ יָהּ
חָקְקוּ בְכֶם יְקָרָהּ׃ Vorb.
כְּשֶׁר
תָּם ו מָקוֹם | מַה נּוֹרָא׃
לְעֵת רָץ חָז וַיִּרָא׃

טבע Das edle Bild von Jakob, seinem Sohne, daß leuchtete vor Gott am Himmelsthrone, wie er, aus seinem Traum' erwacht, geschaut hat in die finstere Nacht und sprach: „Hier ist die Himmelspforte! wie schauerlich ist es an dem Orte!"

יִמְלוֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ׃
וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא׃

שְׁמַע נָא סְלַח נָא Vorbeter u. Gem.
הַיּוֹם׃ עֲבוֹר כִּי פָנָה יוֹם׃
וְנַהֲלֶלְךָ נוֹרָא וְאָיוֹם׃ קָדוֹשׁ׃

שמע Erhöre uns, vergib uns heut am Tage, nun, da sich neigt der Tag! auf das wir deine Macht und Wunderkraft preisen alle Tag Heiliger!

וּכְכֵן לְךָ תַּעֲלֶה קְרֻשָּׁה׃ כִּי אַתָּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ׃

שַׁעֲרֵי אַרְמוֹן׃ מְהֵרָה
תִּפָּתַח לְבוֹאֲרֵי (רַת) אָמוֹן׃

שער Oeffne die Pforten zum Tempel der Ehre.
Allen, die forschen in deiner Lehre!

תפלה לשליח צבור בכול

Man öffnet die heil. Lade — פותחין הארון

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה׃

מְסוֹד חֲכָמִים וּנְבוֹנִים. וּמִלֶּמֶד דַּעַת מְבִינִים. אֶפְתְּחָה פִּי בִּתְפִלָּה וּבִתְחָנוּנִים. לְחַלּוֹת וּלְחַנֵּן פְּנֵי מֶלֶךְ מָלֵא רַחֲמִים מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנִים׃

Man schließt die heil. Lade. — סוגרין הארון

Gem. אָב יְדָעֲךָ מִנּוֹעַר. בְּחַנְתּוֹ בְּעֶשֶׂר בַּל עֲבוֹר

Vorb. בְּרֹאשׁ תֵּעָר. גָּשׁ לְחַלּוֹתְךָ כְּנַעַר וְלֹא כְּבַעַר.

הָגָלְיוּ לָבֹא בְּזֶה הַשָּׁעַר׃

Gem. אֲמוּנִים נָשׂוּ לְנַצֵּחַ אָיוֹם. נָצַח כָּל הַיּוֹם׃

Vorb. עֲבוֹר כִּי פָנָה יוֹם. גוֹנְנֵנוּ בְּצֵלְךָ יוֹשֵׁב בְּחוֹם הַיּוֹם׃

Von früher Jugend an hat Vater Abraham dich anerkannt; zehn Mal hast du ihn auf die Probe gestellt, nicht um ein Haar breit wich er ab vom Rechte. Ein Kind an Herzensinnigkeit, ein Mann an Urtheil und Verstand, stand er vor dir, Herr, im Gebete. Die zu seiner Fahne schwören, die treten heute ein in deine Pforten.

אמונים Fest in ihrer Treue stehen sie vor dir, dem Allgewaltigen, fest im Kampfe den ganzen Tag. Nun da der Tag sich neigt, sei unser Schild und Schirm du! Gedenk uns sein Verdienst, der in des Mittags Schwüle vor seiner Hütte saß.

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים. וְחָתְמֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים׃

מָגֵן אַבְרָהָם׃ מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ׃ מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ. מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה׃

Gem. הַנִּקְרָא לָאָב זָרַע.

הנקרא Auf Isak ruhete des Vaters Name, er ging in seinen

שׁוּבוּ מִדַּרְכֵיכֶם הָרָעִים
וְלָמָּה תָּמוּתוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל׃
וְנֶאֱמַר הֶחָפֵץ אֶחְפֹּץ מוֹת
רָשָׁע נְאֻם אֲדֹנָי אֱלֹהִים הֲלֹא
בְּשׁוּבוֹ מִדְּרָכָיו וְחָיָה׃ וְנֶאֱמַר
כִּי לֹא אֶחְפֹּץ בְּמוֹת הַמֵּת
נְאֻם אֲדֹנָי אֱלֹהִים וְהָשִׁיבוּ
וְחְיוּ׃ כִּי אַתָּה סָלְחָן לְיִשְׂרָאֵל
וּמָחֳלָן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל־
דּוֹר וָדוֹר וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין
לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ
(אֶלָּא אָתָּה)׃

rück! kehret zurück von euren bösen Wegen; warum wollet ihr sterben, Haus Israel!" Auch heißt es da: „Will ich den Tod des Sünders, spricht Gott der Herr, oder daß er zurückkehre von seinem Wege und lebe?" Und ferner: „Ich will nicht, daß sterbe, wer des Todes ist, spricht Gott der Herr; bekehret euch und ihr werdet leben!

Denn du bist es, der vergibt Israel, und Gnade und Verzeihung gewähret den Stämmen Jeschurun's zu jeder Zeit! Außer dir ist keiner, der Herr wäre, und vergeben und verzeihen könnte.

אֱלֹהַי עַד שֶׁלֹּא נוֹצַרְתִּי אֵינִי כְדַאי, וְעַכְשָׁיו שֶׁנּוֹצַרְתִּי כְּאִלּוּ לֹא נוֹצַרְתִּי. עָפָר אֲנִי בְּחַיָּי, קַל וָחֹמֶר בְּמִיתָתִי. הֲרֵינִי לְפָנֶיךָ כִּכְלִי מָלֵא בוּשָׁה וּכְלִימָה. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁלֹּא אֶחֱטָא עוֹד. וּמַה שֶׁחָטָאתִי לְפָנֶיךָ מָרֵק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. אֲבָל ו לֹא עַל יְדֵי יִסּוּרִים וַחֳלָיִם רָעִים׃

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע. וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם. וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה. מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי׃ יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי׃ עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן׃

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ׃ וְשָׁם נַעַבְדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת׃ וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת׃

יִתֶּן לָךְ. וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם (צוֹם) הַכִּפֻּרִים
הַזֶּה לְקֵץ וּמְחִילָה וּסְלִיחָה
עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ לְמַעַן
נֶחְדַּל מֵעֹשֶׁק יָדֵינוּ וְנָשׁוּב
אֵלֶיךָ לַעֲשׂוֹת חֻקֵּי רְצוֹנֶךָ
בְּלֵבָב שָׁלֵם: וְאַתָּה
בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים רַחֵם עָלֵינוּ
כִּי לֹא תַחְפּוֹץ בְּהַשְׁחָתַת
עוֹלָם. שֶׁנֶּאֱמַר דִּרְשׁוּ יְיָ
בְּהִמָּצְאוֹ קְרָאֻהוּ בִּהְיוֹתוֹ
קָרוֹב: וְנֶאֱמַר יַעֲזֹב רָשָׁע
דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אָוֶן מַחְשְׁבוֹתָיו
וְיָשֹׁב אֶל יְיָ וִירַחֲמֵהוּ וְאֶל
אֱלֹהֵינוּ כִּי יַרְבֶּה לִסְלוֹחַ:
וְאַתָּה אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת חַנּוּן
וְרַחוּם אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד
וֶאֱמֶת וּמַרְבֶּה לְהֵטִיב וְרוֹצֶה
אַתָּה בִּתְשׁוּבַת רְשָׁעִים וְאֵין
אַתָּה חָפֵץ בְּמִיתָתָם
שֶׁנֶּאֱמַר אֱמֹר אֲלֵיהֶם חַי־אֲנִי
נְאֻם אֲדֹנָי אֱלֹהִים אִם־אֶחְפֹּץ
בְּמוֹת הָרָשָׁע כִּי אִם־בְּשׁוּב
רָשָׁע מִדַּרְכּוֹ וְחָיָה: שׁוּבוּ

hätte er dir was gegeben? Du gabst uns, Gott, unser Herr, diesen Tag der Versöhnung, auf daß er das Ende sei und die Vergebung und die Verzeihung für alle unsere Sünden, damit wir ablassen von allem sündigen Thun und Frevel, und wiederkehren zu dir, und dein Gesetz und deinen Willen thuen mit ganzem und ungetheiltem Herzen. Darum erbarme du dich unser in deiner unendlichen Barmherzigkeit, denn du willst nicht das Verderben der Welt. So hast du gesprochen: „Suchet Gott, wo er zu finden ist, rufet ihn an, dieweil er nahe ist.“ „Es verlasse der Sünder seinen Wandel, der Mann des Unheiles und des Lasters seine Gedanken, und kehre zurück zu Gott, der sich seiner erbarmet, zu unserem Herrn, der so viel vergibt.“ Du bist ein Gott der Vergebung, gnädig und barmherzig, langmüthig, voller Liebe, und Wahrheit, der unerschöpflich ist im Wohlthun, der sein Gefallen hat an der Bekehrung der Sünder, und nicht will ihren Tod: wie es auch heißt in der Schrift: „Sage ihnen: So wahr ich lebe, spricht Gott der Herr, ich will nicht den Tod des Sünders, sondern, daß er wiederkehre von seinem Wege, und lebe!“ „Kehret zu-

richtiger Reue und Buße, die vor dir ist wie Feueropfer und Opferduft um deines göttlichen Wortes willen, das du uns hast verheißen.

Unsere Vergehungen und Verschuldungen sind so mannigfach, daß die Opfer nicht zu zählen wären, wollten wir genügen unserer Schuld; aber dieweil du weißt, daß unser Ziel und Ende ist der Wurm und die Motte, darum hast du so vielfach uns gewähret deine Vergebung. Was sind wir? was ist unser Leben und unsere Frömmigkeit und unsere Gerechtigkeit? Was ist unser Heil und unsere Kraft und unsere Stärke? Was könnten wir sagen oder reden vor dir, Gott unser Herr, dem Gotte unserer Väter? Sind nicht alle Helden wie ein Nichts vor dir? die namhaften Männer, als wären sie nie gewesen? die Weisen ohne Erkenntniß, die Verständigen ohne Verstand vor dir? Denn all' ihr Thun und Treiben ist nichtig, ihre Lebenstage sind wie ein Traum vor dir, und selbst, was des Menschen Vorzug ist vor dem Thiere, ist nichts, dieweil Alles eitel ist und vergänglich.

אתה Und doch hast du den Menschen vom Anbeginn an abgesondert, ihn in Gnaden anerkannt, daß er vor dir stehe! denn wer könnte zu dir sagen: was thust du da? und so der Mensch noch so gerecht wäre,

שְׁלֵימָה לְפָנֶיךָ כְּאִשִּׁים
וּכְנִיחוֹחִים לְמַעַן דִּבָּרְךָ
אֲשֶׁר אָמַרְתָּ. אֵין קֵץ לְאָשֵׁי
חוֹבוֹתֵינוּ וְאֵין מִסְפָּר
לְנִיחוֹחֵי אַשְׁמָתֵנוּ. וְאַתָּה
יוֹדֵעַ שֶׁאַחֲרִיתֵנוּ רִמָּה
וְתוֹלֵעָה לְפִיכָךְ הִרְבִּיתָ
סְלִיחָתֵנוּ. מָה אָנוּ מָה חַיֵּינוּ
מָה חַסְדֵּנוּ מַה צִּדְקוֹתֵינוּ
מַה יְשׁוּעָתֵנוּ מַה כֹּחֵנוּ מַה
גְּבוּרָתֵנוּ מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
הֲלֹא כָל הַגִּבּוֹרִים כְּאַיִן
לְפָנֶיךָ וְאַנְשֵׁי הַשֵּׁם כְּלֹא
הָיוּ וַחֲכָמִים כִּבְלִי מַדָּע
וּנְבוֹנִים כִּבְלִי הַשְׂכֵּל כִּי
רֹב מַעֲשֵׂיהֶם תֹּהוּ וִימֵי
חַיֵּיהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ וּמוֹתַר
הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אַיִן כִּי
הַכֹּל הָבֶל׃

אַתָּה הִבְדַּלְתָּ אֱנוֹשׁ
מֵרֹאשׁ וַתַּכִּירֵהוּ לַעֲמוֹד
לְפָנֶיךָ׃ כִּי מִי יֹאמַר לְךָ
מַה תִּפְעָל וְאִם יִצְדַּק מַה

פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ׃

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנֵחָתֵם לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עֹשֶׂה הַשָּׁלוֹם׃

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ. וְאַל תִּתְעַלֵּם מִתְּחִנָּתֵנוּ שֶׁאֵין אֲנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי עֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ אֲבָל אֲנַחְנוּ חָטָאנוּ׃

אָשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ דופִי. הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זָדְנוּ. חָמַסְנוּ. טָפַלְנוּ שֶׁקֶר. יָעַצְנוּ רָע. כִּזַּבְנוּ. לַצְנוּ. מָרַדְנוּ. נָאַצְנוּ. סָרַרְנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרַרְנוּ. קִשִּׁינוּ עֹרֶף. רָשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ. תָּעַבְנוּ. תָּעִינוּ. תִּעְתָּעְנוּ׃

סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ׃ וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל־הַבָּא עָלֵינוּ כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ׃ מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מָרוֹם. וּמַה נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא כָּל־הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ׃

אַתָּה נוֹתֵן יָד לְפוֹשְׁעִים וִימִינְךָ פְּשׂוּטָה לְקַבֵּל שָׁבִים וַתְּלַמְּדֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְהִתְוַדּוֹת לְפָנֶיךָ עַל כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ לְמַעַן נֶחְדַּל מֵעֹשֶׁק יָדֵינוּ. וּתְכַפְּרֵנוּ בְּתִשׁוּבָה

אתה Du reicheſt die Hand den Sündern und deine Rechte hältſt du hin, die Reuigen zu empfangen. Du haſt in deiner Lehre, Gott unſer Herr, uns angewieſen, wie wir vor dir bekennen all' unſere Schuld, damit wir ablaſſen von allem ſündigen Thun und Frevel, und du uns empfangeſt in auf-

מְטוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. (וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ בוֹ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ.) וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. כִּי אַתָּה סֶלַח לְיִשְׂרָאֵל וּמְחַלֵּן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל דּוֹר וָדוֹר וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (אֶלָּא אָתָּה:) בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ. מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וּמַעֲבִיר אַשְׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה. מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפּוּרִים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ: וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדֶה לְךָ. וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרַיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וְחָתוֹם לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה. וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר

כַּכָּתוּב וַיִּגְבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט. וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם (am Sabbath הַשַּׁבָּת הַזֶּה לִקְדֻשָּׁה וְלִמְנוּחָה וְאֶת־יוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה. לִ֫מְחִילָה וְלִסְלִיחָה וּלְכַפָּרָה. וְלִמְחוֹל בּוֹ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ. זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵיטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ ו חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְחַל ו לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם (am Sabbath. הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה. מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. כָּאָמוּר אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מֹחֶה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר: וְנֶאֱמַר מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן חַטֹּאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ. וְנֶאֱמַר כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם ו מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ: (אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ

נוֹפְלִים. וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמַתִּיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָךְ. מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה:

וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ וְאֵימָתְךָ עַל כָּל מַה־שֶּׁבָּרָאתָ. וְיִרָאוּךָ כָּל־הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל־הַבְּרוּאִים. וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. שֶׁהַשִּׁלְטָן לְפָנֶיךָ עֹז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ. וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל־כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ:

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ. תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ. וְתִקְוָה לְדוֹרְשֶׁיךָ. וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ. שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ. וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ. וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ. וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן־יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ. בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ. וִישָׁרִים יַעֲלוּזוּ. וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ. וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ־פִּיהָ. וְכָל־הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כֶּעָשָׁן תִּכְלֶה. כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן־הָאָרֶץ:

וְתִמְלוֹךְ אַתָּה יְיָ לְבַדְּךָ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ. בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ. וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ. יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ. וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ.

חֻקֶּיךָ בָּעוֹלָם הַזֶּה. וְנִזְכֶּה וְנִחְיֶה
וְנִרְאֶה וְנִירַשׁ טוֹבָה וּבְרָכָה לִשְׁנֵי
יְמוֹת הַמָּשִׁיחַ וּלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא:
לְמַעַן יְזַמֶּרְךָ כָּבוֹד וְלֹא יִדֹּם. יְיָ
אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ: בָּרוּךְ הַגֶּבֶר
אֲשֶׁר יִבְטַח בַּיְיָ. וְהָיָה יְיָ מִבְטַחוֹ:
בִּטְחוּ בַיְיָ עֲדֵי עַד. כִּי בְיָהּ יְיָ צוּר
עוֹלָמִים: וְיִבְטְחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ.
כִּי לֹא עָזַבְתָּ דֹּרְשֶׁיךָ יְיָ: יְיָ חָפֵץ
לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר:

lichen Gesetzes in dieser Welt, und würdig befunden werden, es zu erleben und mit den Augen zu schauen, theilhaftig zu werden des Glückes und des Segens in deinem Gottesreiche, in den Tagen des Messias und in dem zukünftigen und ewigen Leben; auf daß wir dich in ungetrübter Herrlichkeit lobpreisen und besingen, und nimmer schweigen. Gott mein Herr, dir danke ich ewiglich. Gesegnet ist, wer Gott vertrauet, daß Gott ist seine Zuversicht. Vertrauet auf Gott ewiglich; denn in Gott dem Herrn ist der Welten Fels und Hort. Dir vertrauen, die deinen Namen kennen, denn du verlassest nicht die dich suchen, Herr! Das ist Gottes Wille, daß er gerechtfertiget werde und seine Gotteslehre groß und herrlich.

וְעַתָּה יַגְדֵּל־נָא כֹּחַ אֲדֹנָי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר: זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה:
יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ ו שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ
בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב. וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא:

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלַּל שְׁמֵהּ
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא מִן כָּל־בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא
וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי
יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל
חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל
לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ ו חָפֵץ בַּחַיִּים וְחָתְמֵנוּ
בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:
אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:
מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ

יְיָ ׀ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: יְיָ מַלְכוּתֵהּ
קָאֵם לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יְיָ
אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל
אֲבוֹתֵינוּ שָׁמְרָה־זֹּאת לְעוֹלָם. לְיֵצֶר
מַחְשָׁבוֹת לְבַב עַמֶּךָ וְהָכֵן לִבָּם
אֵלֶיךָ: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא
יַשְׁחִית. וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ. וְלֹא
יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי
טוֹב וְסַלָּח. וְרַב חֶסֶד לְכָל־קֹרְאֶיךָ:
צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם. וְתוֹרָתְךָ
אֱמֶת: תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד
לְאַבְרָהָם. אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ
מִימֵי קֶדֶם: בָּרוּךְ אֲדֹנָי יוֹם ׀ יוֹם
יַעֲמָס־לָנוּ. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ סֶלָה: יְיָ
צְבָאוֹת עִמָּנוּ. מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי
יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם
בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה. הַמֶּלֶךְ
יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ
שֶׁבְּרָאָנוּ לִכְבוֹדוֹ. וְהִבְדִּילָנוּ מִן
הַתּוֹעִים. וְנָתַן־לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת.
וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ. הוּא יִפְתַּח
לִבֵּנוּ בְּתוֹרָתוֹ. וְיָשֵׂם בְּלִבֵּנוּ אַהֲבָתוֹ
וְיִרְאָתוֹ. וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וּלְעָבְדוֹ
בְּלֵבָב שָׁלֵם: לְמַעַן לֹא נִיגַע לָרִיק
וְלֹא נֵלֵד לַבֶּהָלָה: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
יְיָ אֱלֹהֵי ׀ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁנִּשְׁמוֹר

Herrlichkeit Gottes, an der Stätte, wo er thronet).

Gott regieret immer und ewig!

(Gottes Reich besteht in der ewigen Ewigkeit und Unendlichkeit.)

Gott, Herr unserer Väter, Abraham, Isak und Israel! bewahre du stets den Geist in uns, daß er der Antrieb und die Richtschnur sei für alle unsere Gesinnungen und Herzensneigungen, und mache darin fest und stark unser Herz, daß wir nach dir verlangen.

Er, der Allerbarmende, versöhnet die Schuld, und verderbet nicht, er wendet gar oft ab seinen Zorn, daß nicht erwache sein ganzer Grimm. Du, Herr, bist gütig und versöhnend, voll Huld und Milde gegen Alle, die dich anrufen. Deine Gerechtigkeit waltet durch alle Ewigkeit, deine Gotteslehre ist Wahrheit. Gib Jakob die Wahrheit und Abraham die Liebe, wie du es zugeschworen unsern Vätern in uralter Zeit.

Gelobt sei Gott, Tag für Tag, er legt uns auf die Last, und Gott ist unser Heil — Selah! Gott Zebaoth mit uns, Jakobs Gott unsere feste Zuversicht — Selah! Gott Zebaoth, wohl dem Menschen, der dir vertrauet, Gott, steht uns bei; Herr, erhöre uns an dem Tage wo wir rufen.

Gelobt sei Gott, daß er uns geschaffen zu seiner Ehre, uns geschieden hat und abgesondert von denen, die im Irrthume sind, uns die wahrhafte Gotteslehre hat gegeben, und den Keim des ewigen Lebens hat eingesenkt und eingepflanzt in unser innerstes Gemüth. Er öffne uns das Herz für seine Gotteslehre lege uns in's Herz die Liebe und die Furcht Gottes, daß wir seinen Willen thuen und seinem Dienste uns weihen mit ganzem und mit ungetheiltem Herzen, auf daß wir nicht um's Flüchtige und Nichtige uns abmühen, nicht in Angst und Sorgen die vergängliche Frucht des Lebens schaffen. Möge es dein Wille sein, Gott unser Herr, Gott unserer Väter, daß wir treu befunden werden in der Beobachtung deines gött-

נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׂיחָה: וֶעָזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ. וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה: זֵכֶר רַב טוּבְךָ יַבִּיעוּ. וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ: חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ, אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל־חָסֶד: טוֹב־יְיָ לַכֹּל. וְרַחֲמָיו עַל כָּל־מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ כָּל־מַעֲשֶׂיךָ. וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ. וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ: לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו. וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עוֹלָמִים. וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדֹר: סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל הַנֹּפְלִים. וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים: עֵינֵי־כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ. וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת־אָכְלָם בְּעִתּוֹ: פּוֹתֵחַ אֶת־יָדֶךָ. וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן: צַדִּיק יְיָ בְּכָל־דְּרָכָיו. וְחָסִיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ לְכָל קוֹרְאָיו. לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת: רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה. וְאֶת שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת כָּל אוֹהֲבָיו. וְאֵת כָּל הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד: תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר־פִּי וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשָׁבֵי פֶשַׁע בְּיַעֲקֹב נְאֻם יְיָ: וַאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אוֹתָם אָמַר יְיָ. רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרַי אֲשֶׁר שַׂמְתִּי בְּפִיךָ לֹא יָמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זַרְעֲךָ וּמִפִּי זֶרַע זַרְעֶךָ אָמַר יְיָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת. מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: וּמְקַבְּלִין דֵּין מִן־דֵּין וְאָמְרִין קָדִישׁ בִּשְׁמֵי מְרוֹמָא עִילָאָה בֵּית שְׁכִינְתֵּהּ. קַדִּישׁ עַל־אַרְעָא עוֹבַד גְּבוּרְתֵּהּ. קַדִּישׁ לְעָלַם עָלְמַיָּא יְיָ צְבָאוֹת מַלְיָא כָל־אַרְעָא זִיו יְקָרֵהּ: וַתִּשָּׂאֵנִי רוּחַ. וָאֶשְׁמַע אַחֲרַי קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל בָּרוּךְ כְּבוֹד־יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: וּנְטָלַתְנִי רוּחָא. וְשָׁמְעֵת בָּתְרִי קַל־זְיָע סַגִּיא דְּמִשַׁבְּחִין וְאָמְרִין. בְּרִיךְ יְקָרָא דַיְיָ מֵאֲתַר בֵּית שְׁכִינְתֵּהּ:

„Nach Zion kommt der Erlöser und bringet das Heil in Jakob Allen, die von der Schuld und Sünde sich bekehren — spricht Gott. Das ist mein Bund mit ihnen — sprach Gott — mein Geist, der auf dir ruhet, mein Wort, das ich gelegt dir in den Mund, weichet nicht aus deinem Munde, nicht aus dem Munde deiner Kinder und Kindeskinder — spricht Gott — in Ewigkeit."

Du, der Allerheiligste, sitzest auf deinem Throne, verherrlicht von den Lobgesängen Israels, und Einer ruft dem Andern zu: Heilig, heilig, heilig ist Gott, der Heerschaaren Herr, die ganze Welt ist voll von seiner Herrlichkeit.

(Und es stehen die Einen den Andern gegenüber, und sprechen; Heilig — in den obersten Himmelshöhen, dem Sitze und Throne seiner Herrlichkeit! Heilig — auf Erden, da waltet seine Macht! Heilig — in der ewigen Ewigkeit und Unendlichkeit! Gott, der Heerschaaren Herr füllet die ganze Welt mit dem Abglanze seiner Herrlichkeit).

Es hob mich auf ein Sturmwind, und ich hörte hinter mir das Rauschen des Wetters: Gelobt sei die Herrlichkeit Gottes an der Stätte, wo sie waltet. (Es hob mich auf ein Sturmwind, ich hörte hinter mir die gewaltige Wetterstimme, die lobete Gott und sprach: Gelobt sei die

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זְכוֹר רַחֲמֶיךָ וּכְבוֹשׁ כַּעַסְךָ וְכַלֵּה דֶבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וּשְׁבִי וּמַשְׁחִית וְעָוֹן וְרָעָה וּמַגֵּפָה וּפֶגַע רָע וְכָל־מַחֲלָה וְכָל־תַּקָּלָה וְכָל־קְטָטָה וְכָל מִינֵי פוּרְעָנִיּוֹת וְכָל־גְּזֵרָה רָעָה וְשִׂנְאַת חִנָּם מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה. וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בַבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו כֹּהֲנִים עַם קְדוֹשֶׁיךָ כָּאָמוּר: יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים. עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ:

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

קדיש שלם. (אם עוד סיום גדול אומרים אבינו מלכנו.)

תפלת נעילה

נכנס סמוך לשקיעת החמה כשהחמה בראש האילנות. ויש להזהר שלא יאחרו להתפלל אותה בלילה אלא סמוך לשקיעת החמה בענין שיסיימו אותה עם צאת הכוכבים.

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ. עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ. אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו:

קמה תְּהִלָּה לְדָוִד. אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ. וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָּ. וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד. וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר: דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ. וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ: הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ. וְדִבְרֵי

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְחַל ו לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם (Am Sabb. הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכִּפּוּרִים הַזֶּה מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. כָּאָמוּר אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מֹחֶה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר: וְנֶאֱמַר מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן חַטֹּאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ. וְנֶאֱמַר כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם ו מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ: (אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. (וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ בוֹ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ). וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. כִּי אַתָּה סַלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמָחֳלָן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל דּוֹר וָדוֹר וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (אֶלָּא אָתָּה:) בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ. מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וּמַעֲבִיר אַשְׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפּוּרִים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם. בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ: וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

Vorb. יום קוראי בשמך ימלטו.

Gem. היום רחם עלינו כאז קרא בשם:

כתוב בתורתך וירד יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי:
ויעבר יי על פניו ויקרא. יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב
חסד ואמת. נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה:

Vorbeter u. Gem. בעבור כבוד שמך המצא לנו. מוחל וסולח סלח נא
למען שמך:

Vorb. יום שוממות היכלך תביט.

Gem. היום תעשה למען שמך כנם איש חמודות:

כתוב בדברי קדשך רשה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה
שממתינו והעיר אשר נקרא שמך עליה: כי לא על צדקתינו
אנחנו מפילים תחנוניו לפניך כי על רחמיך הרבים:

Gemeinde u. Vorb. בעבור כבוד שמך המצא לנו שומע תפלה שמע
תפלתנו למען שמך:

Vorb. מי אל כמוך:

Gott, wer ist dir gleich?
So stark in seiner Kraft,
der solche Werke schafft,
Gott wer ist dir gleich?

אדון אביר. במעשיו כביר.

Gem. מי אל כמוך:

Geheimes offenbarest du,
das Recht im Rechte warest du.
Gott wer ist dir gleich?

גולה עמוקות. דובר צדקות.

Gem. מי אל כמוך:

Ein Hort bist du und ohne Fehl;
erbarmest dich des Menschen Seel.
Gott wer ist dir gleich?

הצור תמים. ומלא רחמים.

Gem. מי אל כמוך:

Den Zorn den bezwingest du;
die Treuen, die rechtfertigst du.
Gott wer ist dir gleich?

כובש כעסים. להצדיק עמיסים.

Gem. מי אל כמוך:

כתוב על יד נביאך:

מי אל כמוך נשא עון ועובר על פשע לשארית נחלתו לא
החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא: ישוב ירחמנו יכבוש עונתינו.
ותשליך במצולות ים כל חטאתם: וכל חטאת עמך בית ישראל תשליך
במקום אשר לא יזכרו ולא יפקדו ולא יעלו על לב לעולם: ונאמר תתן
אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם:

נַקֵּנוּ. נַקֵּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִכָּל פִּשְׁעֵינוּ וְטַהֲרֵנוּ מִכָּל טָמְאוֹתֵינוּ וּזְרוֹק עָלֵינוּ מַיִם טְהוֹרִים וְטַהֲרֵנוּ. כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם | מַיִם טְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם | מִכֹּל טֻמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם:

אַל תִּירָא יַעֲקֹב שׁוּבוּ שׁוֹבְבִים. שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל. הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל:

כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד יְיָ אֱלֹהֶיךָ כִּי כָשַׁלְתָּ בַּעֲוֹנֶיךָ: וְנֶאֱמַר קְחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֶל יְיָ אִמְרוּ אֵלָיו כָּל תִּשָּׂא עָוֹן וְקַח טוֹב וּנְשַׁלְּמָה פָרִים שְׂפָתֵינוּ:

וְאַתָּה רַחוּם | מְקַבֵּל שָׁבִים כִּי עַל הַתְּשׁוּבָה מֵרֹאשׁ הִבְטַחְתָּנוּ. וְלִתְשׁוּבָה עֵינֵינוּ מְיֻחָלוֹת לָךְ: מְנוּחָה וּגְמוּרָה. בְּסוֹד חַכְמֵי תוֹרָה. אַשְׁרֵי מִי שֶׁלֹּא נִבְרָא:

וּמֵאַהֲבָתְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁאָהַבְתָּ אֶת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. וּמֵחֶמְלָתְךָ מַלְכֵּנוּ שֶׁחָמַלְתָּ עַל בְּנֵי בְרִיתֶךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת יוֹם (am Sabbath הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) צוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה לִמְחִילַת חֵטְא וְלִסְלִיחַת עָוֹן וּלְכַפָּרַת פֶּשַׁע:

Vorb. יוֹם אֲשֶׁר הוּחַם לְכַפָּרַתְנוּ:

Gem. הַיּוֹם תְּכַשְּׁרֵנוּ צוּרֵנוּ תִּטְהָרוּ:

כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ וְהָיְתָה זֹאת לָכֶם לְחֻקַּת
עוֹלָם לְכַפֵּר עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִכָּל חַטֹּאתָם:

Vorb. יוֹם מַנְחִיל דָּת שׁוַע בְּעַד | דּוֹר:

Gem. הַיּוֹם נָשָׂא לוֹ בְּבַקְּשׁוֹ סְלַח נָא:

כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ סְלַח נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ וְכַאֲשֶׁר נָשָׂאתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הֵנָּה. וְשָׁם נֶאֱמַר: וַיֹּאמֶר יְיָ סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ:

Vorbeter u. Gem. בַּעֲבוּר כְּבוֹד שִׁמְךָ הַמְּצֻיָּא לָנוּ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ סְלַח נָא לְמַעַן שִׁמְךָ:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּצְדִיַת רַע
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצָרוּת עָיִן
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַלוּת רֹאשׁ
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַשְׁיוּת עֹרֶף
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרִיצַת רַגְלַיִם לָהָרַע
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּרְכִילוּת
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּשְׁבוּעַת שָׁוְא
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂנְאַת חִנָּם
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּתְשׁוּמֶת יָד
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִמְהוֹן לֵבָב

וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת, סְלַח לָנוּ, מְחַל־לָנוּ, כַּפֶּר־לָנוּ:

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם עוֹלָה
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם חַטָּאת
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם קָרְבַּן עוֹלָה וְיוֹרֵד
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אָשָׁם וַדַּאי וְתָלוּי
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מַכַּת מַרְדּוּת
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מַלְקוּת אַרְבָּעִים
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מִיתָה בִּידֵי שָׁמַיִם
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם כָּרֵת וַעֲרִירִי
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין

סְקִילָה. שְׂרֵיפָה. הֶרֶג. וְחֶנֶק. עַל מִצְוֹת עֲשֵׂה וְעַל מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה. בֵּין שֶׁיֵּשׁ בָּהּ קוּם עֲשֵׂה. וּבֵין שְׁאֵין בָּהּ קוּם עֲשֵׂה. אֶת שֶׁגְּלוּיִם לָנוּ. וְאֶת שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ. אֶת שֶׁגְּלוּיִם לָנוּ כְּבָר אֲמַרְנוּם לְפָנֶיךָ. וְהוֹדִינוּ לְךָ עֲלֵיהֶם. וְאֶת שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וִידוּעִים כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר הַנִּסְתָּרוֹת לַיי אֱלֹהֵינוּ. וְהַנִּגְלוֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד עוֹלָם. לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת:

וְדָוִד עַבְדְּךָ אָמַר לְפָנֶיךָ שְׁגִיאוֹת מִי יָבִין מִנִּסְתָּרוֹת

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרַעַת וּבְמִרְמָה
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהַרְהוֹר הַלֵּב
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹנָאַת רֵעַ
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוִדּוּי פֶּה
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוֵעִידַת | זְנוּת
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזָדוֹן וּבִשְׁגָגָה
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחוֹזֶק יָד
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחִלּוּל הַשֵּׁם
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטִפְּשׁוּת פֶּה
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטֻמְאַת | שְׂפָתַיִם
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיֵצֶר הָרָע
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים
וְעַל כֻּלָּם, אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת, סְרַח לָנוּ, מְחַל־לָנוּ, כַּפֶּר־לָנוּ:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַפַּת שׁוֹחַד
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכָזָב
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּלְשׁוֹן הָרָע
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלֶצוֹן
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַשָּׂא וּבְמַתָּן
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַאֲכָל וּבְמִשְׁתֶּה
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנֶשֶׁךְ וּבְמַרְבִּית
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּנְטִיַּת גָּרוֹן
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּסִקְרוּר עַיִן
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂיחַ שִׂפְתוֹתֵינוּ
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינַיִם רָמוֹת
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעַזּוּת מֵצַח
וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת, סְלַח־לָנוּ, מְחַל־לָנוּ, כַּפֶּר־לָנוּ:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּפִרִיקַת עוֹל
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּפְלִילוּת

Gem. u. Vorbeter

שִׁמְךָ מֵעוֹלָם עוֹבֵר עַל פֶּשַׁע. שַׁוְּעָתֵינוּ תַּאֲזִין בְּעַמְּדֵנוּ לְפָנֶיךָ בִּתְפִלָּה: תַּעֲבוֹר עַל פֶּשַׁע לְעַם שְׁבִי פֶּשַׁע. תִּמְחֶה פְּשָׁעֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:

אַתָּה יוֹדֵעַ רָזֵי עוֹלָם. וְתַעֲלוּמוֹת ו סִתְרֵי כָּל חַי: אַתָּה חוֹפֵשׂ כָּל חַדְרֵי בָטֶן וּבוֹחֵן כְּלָיוֹת וָלֵב: אֵין דָּבָר נֶעְלָם ו מִמֶּךָּ, וְאֵין ו נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:

וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁתִּסְלַח לָנוּ עַל כָּל חַטֹּאתֵינוּ. וְתִמְחַל־לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ. וּתְכַפֶּר לָנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאוֹנֶס וּבְרָצוֹן:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִמּוּץ הַלֵּב:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּבְלִי דָעַת:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִטּוּי שְׂפָתַיִם:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגָלוּי וּבַסָּתֶר:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוּי עֲרָיוֹת:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדִבּוּר פֶּה:

רָמָה וְתוֹלֵעָה: הַאִם שְׁגִגָנוּ וְנֶעְלָם ו מִמֶּנּוּ. הֲלֹא אַתָּה לְבַד מֵבִין שְׁגִיאוֹת. וְאַל תַּחֲשׁוֹב לָנוּ בְּעוֹשֶׁה בְּזָדוֹן. וְהִוִּי שִׂפְתֵינוּ שְׁעֵה בְּעֵת רָצוֹן: זֶה כַּפֶּר לָנוּ הוֹדַע וְלֹא הוֹדַע. זָדוֹן וְנֶעֱלָם עֲשֵׂה וְלֹא תַעֲשֵׂה: חַלְּצֵנוּ מֵעָנֶשׁ כָּרֵת וּמִיתָה. חָמוֹל עַל חֹטֶר מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ: טָהֲרֵנוּ בְּרוֹעַ יֵצֶר אֲשֶׁר מִנְּעוּרֵנוּ. טָמוֹן בְּקִרְבֵּנוּ בֶּרֶשׁת לְפָעֲמֵינוּ: יוֹצְרֵנוּ וְעוֹשֵׂנוּ יוֹדֵעַ יִצְרֵנוּ. יֶהֱמוּ רַחֲמֶיךָ וְאַל תַּשְׁחִיתֵנוּ: כִּי מַלְפָנֶיךָ מִי יִפְתַּח. כֹּל גְּלוּי לְךָ כְּאוֹר וְכַצְּוָהֳרַיִם: לְבֵית דִּין הוֹרֵיתָ אַרְבַּע מִיתוֹת. לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה וּמַהֵם חֵלְצֵנוּ: מֵאֵז יְצַרְתָּנוּ חָקַרְתָּנוּ וַתֵּדַע. מַעֲשֵׂינוּ כִּי הֲמָה עָמָל וָאָוֶן: נְצוֹר נַפְשׁוֹתֵינוּ כִּי בְיָדְךָ כָּל נָפֶשׁ. נָא תְּזַקֵּר נָפֶשׁ מִמַּעֲנֵי לְךָ נָפֶשׁ: סְקִילָה שְׂרֵיפָה הֶרֶג וָחָנֶק, סוֹדָם גָּלִיתָה לִיוֹדְעֵי אֲמָתֶךָ: עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ אֱלוֹהַּ כַּפֵּר־לָנוּ. עַל יָדוֹעַ לָנוּ וְעַל נֶעְלָם ו מִמֶּנּוּ: פִּשְׁעֵינוּ הוֹדִינוּ לְךָ חוֹקֵר לֵב. פְּדֵנוּ מֵחֵטְא נַקֵּנוּ מֵעָוֹן: צוּר אַל תֵּפֶן בָּאֱנוֹשׁ חָצִיר. צְדָקָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ בְּעָשְׂיָתֵנוּ עִם כָּל חָי: קַדְּמֵנוּ בַּנָּשָׁף קָרְבֵנוּ בְּשָׁוְא. קָרְבֵנוּ אֵלֶיךָ קָשׁוֹב קְרִיאָתֵנוּ: רַחֲמֵנוּ אַל תֵּפֶן לְרִשְׁעֵנוּ וְנִצְטַדָּקָה. רַחֲמֶיךָ יְבוֹאוּנוּ רַחוּם וְחַנּוּן:

סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ: וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ:

הִרְשַׁעְנוּ וּפָשַׁעְנוּ לָכֵן לֹא נוֹשַׁעְנוּ. וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לַעֲזֹב דֶּרֶךְ רֶשַׁע וְחִישׁ לָנוּ יְשַׁע: כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ יַעֲזֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אָוֶן מַחְשְׁבוֹתָיו וְיָשֹׁב אֶל יְיָ וִירַחֲמֵהוּ וְאֶל אֱלֹהֵינוּ כִּי יַרְבֶּה לִסְלוֹחַ:

Vorb. אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. סְלַח וּמְחַל לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם (am Sabb. הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכִּפּוּרִים הַזֶּה. וְהָעֵתֶר לָנוּ בִּתְפִלָּתֵנוּ. מְחֵה וְהַעֲבֵר פִּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. וְכוֹף אֶת יִצְרֵנוּ לְהִשְׁתַּעְבֵּד לָךְ. וְהַכְנַע עָרְפֵּנוּ לָשׁוּב אֵלֶיךָ: וְחַדֵּשׁ כִּלְיוֹתֵינוּ לִשְׁמוֹר פִּקּוּדֶיךָ. וּמוֹל אֶת לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ וּמָל יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת לְבָבְךָ וְאֶת לְבַב זַרְעֶךָ לְאַהֲבָה אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ:

הַזְּדוֹנוֹת וְהַשְּׁגָגוֹת אַתָּה מַכִּיר. הָרָצוֹן וְהָאוֹנֶס. הַגְּלוּיִם וְהַנִּסְתָּרִים. לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וִידוּעִים. מָה אָנוּ. מָה חַיֵּינוּ. מָה חַסְדֵּנוּ. מַה צִּדְקוֹתֵינוּ. מַה יְשׁוּעָתֵנוּ. מַה כֹּחֵנוּ. מַה גְּבוּרָתֵנוּ. מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. הֲלֹא כָּל הַגִּבּוֹרִים כְּאַיִן לְפָנֶיךָ. וְאַנְשֵׁי הַשֵּׁם כְּלֹא הָיוּ. וַחֲכָמִים כִּבְלִי מַדָּע. וּנְבוֹנִים כִּבְלִי הַשְׂכֵּל. כִּי רוֹב מַעֲשֵׂיהֶם תֹּהוּ. וִימֵי חַיֵּיהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ. וּמוֹתַר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אָיִן כִּי הַכֹּל הָבֶל:

מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מָרוֹם. וּמַה נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא כָּל הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ:

In den Gemeinden, wo hier אתה מבין gesagt wird, siehe unter der Linie.

In vielen Gemeinden wird dieses nicht gesagt.

מיוסד ע"פ א"ב כפול.

אַתָּה מֵבִין תַּעֲלוּמוֹת לֵב. אַפֵּס לְךָ גְּלוּיוֹת וְגַם נִסְתָּרוֹת: בָּאנוּ בְּדִבָּרִים לְפַתּוֹתְךָ בָּם. בִּרְשַׁעְנוּ אַל תֵּפֶן וְלֹא כְּמַעֲלָלֵנוּ: נִשְׁתֵּנוּ בְּיוֹם זֶה כְּיֶרֶא וְחָרֵד. נָאָה כְּרַחוּם לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה חָסֶד: דִּין אַל תִּמְתַּח מוּל עָפָר וָאֵפֶר. דַּע אַחֲרִיתֵנוּ

תָּפֵר בְּרִיתְךָ אִתָּנוּ. קָרְבֵנוּ לְתוֹרָתֶךָ. לַמְּדֵנוּ מִצְוֹתֶיךָ. הוֹרֵנוּ דְרָכֶיךָ. הַט לִבֵּנוּ לְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ. וּמוֹל אֶת לִבְבֵנוּ לְאַהֲבָתֶךָ. וְנָשׁוּב אֵלֶיךָ בֶּאֱמֶת וּבְלֵב שָׁלֵם. וּלְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל תִּמְחוֹל וְתִסְלַח לַעֲוֹנֵינוּ כַּכָּתוּב בִּדְבְרֵי קָדְשֶׁךָ. לְמַעַן שִׁמְךָ יְיָ וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנִי כִּי רַב הוּא׃

Vorb. אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ׃ סְלַח לָנוּ. מְחַל ו לָנוּ. כַּפֶּר לָנוּ׃

כִּי אָנוּ עַמֶּךָ. וְאַתָּה אֱלֹהֵינוּ׃ אָנוּ בָנֶיךָ. וְאַתָּה אָבִינוּ׃
אָנוּ עֲבָדֶיךָ. וְאַתָּה אֲדֹנֵינוּ׃ אָנוּ קָהָלֶךָ. וְאַתָּה חֶלְקֵנוּ׃
אָנוּ נַחֲלָתֶךָ. וְאַתָּה גּוֹרָלֵנוּ׃ אָנוּ צֹאנֶךָ. וְאַתָּה רוֹעֵנוּ׃
אָנוּ כַּרְמֶךָ. וְאַתָּה נוֹטְרֵנוּ׃ אָנוּ פְּעֻלָּתֶךָ. וְאַתָּה יוֹצְרֵנוּ׃
אָנוּ רֵעֶיתֶךָ. וְאַתָּה דוֹדֵנוּ׃ אָנוּ סְגֻלָּתֶךָ. וְאַתָּה קְרוֹבֵנוּ׃
אָנוּ עַמֶּךָ. וְאַתָּה מַלְכֵּנוּ׃ אָנוּ מַאֲמִירֶךָ. וְאַתָּה מַאֲמִירֵנוּ׃

Gemeinde u. Vorb. אָנוּ עַזֵּי פָנִים וְאַתָּה רַחוּם וְחַנּוּן. אָנוּ קְשֵׁי עוֹרֶף וְאַתָּה אֶרֶךְ אַפַּיִם׃ אָנוּ מְלֵאֵי עָוֹן וְאַתָּה מָלֵא רַחֲמִים. אָנוּ יָמֵינוּ כְּצֵל עוֹבֵר. וְאַתָּה הוּא וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתָּמוּ׃

אָנָּא תָּבוֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאַל תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ שֶׁאֵין אָנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי עֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ אֲבָל אֲנַחְנוּ חָטָאנוּ׃

אָשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ דוֹפִי. הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זַדְנוּ. חָמַסְנוּ. טָפַלְנוּ שֶׁקֶר. יָעַצְנוּ רָע. כִּזַּבְנוּ. לַצְנוּ. מָרַדְנוּ. נִאַצְנוּ. סָרַרְנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרַרְנוּ. קִשִּׁינוּ עֹרֶף. רָשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ. תָּעִינוּ. תִּעְתָּעְנוּ׃

וּמִשָּׁם יְקַחֶךָ: הִמָּצֵא לָנוּ בְּבַקָּשָׁתֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. וּבִקַּשְׁתֶּם | מִשָּׁם אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ וּמָצָאתָ כִּי תִדְרְשֶׁנּוּ בְּכָל | לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשֶׁךָ: מְחֵה פְשָׁעֵינוּ לְמַעַנְךָ בַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מֹחֶה פְשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי. וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכּוֹר: מְחֵה פְשָׁעֵינוּ כָּעָב וְכֶעָנָן כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן חַטֹּאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ: הַלְבֵּן חֲטָאֵינוּ כַּשֶּׁלֶג וְכַצֶּמֶר כְּמָה שֶׁכָּתוּב. לְכוּ נָא וְנִוָּכְחָה יֹאמַר יְיָ אִם יִהְיוּ חַטֹּאֵיכֶם כַּשָּׁנִים כַּשֶּׁלֶג יַלְבִּינוּ. אִם יַאְדִּימוּ כַתּוֹלָע כַּצֶּמֶר יִהְיוּ: זָרוֹק עָלֵינוּ מַיִם טְהוֹרִים וְטָהַרְנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים. וּטְהַרְתֶּם | מִכֹּל טֻמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם:

כַּפֶּר חֲטָאֵינוּ בַּיּוֹם הַזֶּה וְטַהֲרֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם | מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ: תְּבִיאֵנוּ אֶל הַר קָדְשֶׁךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בְּבֵית תְּפִלָּתֶךָ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. וַהֲבִיאוֹתִים אֶל הַר קָדְשִׁי וְשִׂמַּחְתִּים בְּבֵית תְּפִלָּתִי עוֹלוֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל־מִזְבְּחִי כִּי בֵיתִי בֵּית תְּפִלָּה יִקָּרֵא לְכָל הָעַמִּים:

Vorb. שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם | עָלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ: הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם:

Gem. אֲמָרֵינוּ הַאֲזִינָה יְיָ בִּינָה הֲגִיגֵנוּ. יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִינוּ. וְהֶגְיוֹן לִבֵּנוּ לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵנוּ וְגֹאֲלֵנוּ: אַל תַּשְׁלִיכֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קָדְשְׁךָ אַל תִּקַּח מִמֶּנּוּ: אַל תַּשְׁלִיכֵנוּ לְעֵת זִקְנָה כִּכְלוֹת כֹּחֵנוּ אַל תַּעַזְבֵנוּ: אַל תַּעַזְבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַל תִּרְחַק מִמֶּנּוּ: עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה וְיִרְאוּ שׂוֹנְאֵינוּ וְיֵבֹשׁוּ כִּי אַתָּה יְיָ עֲזַרְתָּנוּ וְנִחַמְתָּנוּ: כִּי לְךָ יְיָ הוֹחַלְנוּ אַתָּה תַּעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ:

Vorb. אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ:

אַל תַּעַזְבֵנוּ. וְאַל תִּטְּשֵׁנוּ. וְאַל תַּכְלִימֵנוּ. וְאַל

עֲוֹנוֹת רְאשׁוֹנִים ו מַהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דַלּוֹנוּ מְאֹד: זָכְרֵנוּ יְיָ
בְּרָצוֹן עַמְּךָ פָּקְדֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ: זְכוֹר עֲדָתְךָ קָנִיתָ קֶדֶם גָּאַלְתָּ
שֵׁבֶט נַחֲלָתֶךָ הַר צִיּוֹן זֶה שָׁכַנְתָּ בּוֹ: זְכוֹר יְיָ חִבַּת יְרוּשָׁלַיִם
אַהֲבַת צִיּוֹן אַל תִּשְׁכַּח לָנֶצַח: זְכוֹר יְיָ לִבְנֵי אֱדוֹם אֶת יוֹם
יְרוּשָׁלַיִם הָאוֹמְרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיְסוֹד בָּהּ: אַתָּה תָקוּם תְּרַחֵם
צִיּוֹן כִּי עֵת לְחָנְנָהּ כִּי בָא מוֹעֵד: זְכוֹר לְאַבְרָהָם לִיצְחָק
וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בָּךְ וַתְּדַבֵּר אֲלֵיהֶם אַרְבֶּה
אֶת זַרְעֲכֶם כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם. וְכָל הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֶתֵּן
לְזַרְעֲכֶם וְנָחֲלוּ לְעוֹלָם: זְכוֹר לַעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב.
אַל תֵּפֶן אֶל קְשִׁי הָעָם הַזֶּה וְאֶל רִשְׁעוֹ וְאֶל חַטָּאתוֹ:

אַל נָא תָּשֵׁת עָלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר נוֹאַלְנוּ Vorbeter u. Gem.
וַאֲשֶׁר חָטָאנוּ:

חָטָאנוּ צוּרֵנוּ. סְלַח לָנוּ יוֹצְרֵנוּ: Vorbeter u. Gem.

זְכוֹר לָנוּ בְּרִית אָבוֹת כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי
יַעֲקֹב וְאַף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכּוֹר וְהָאָרֶץ
אֶזְכּוֹר: זְכוֹר לָנוּ בְּרִית רִאשׁוֹנִים כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. וְזָכַרְתִּי לָהֶם
בְּרִית רִאשׁוֹנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם
לִהְיוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ: עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּמָה שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ.
וְאַף גַּם זֹאת בִּהְיוֹתָם בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵיהֶם לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא גְעַלְתִּים
לְכַלּוֹתָם לְהָפֵר בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיהֶם: רַחֵם עָלֵינוּ
וְאַל תַּשְׁחִיתֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. כִּי אֵל רַחוּם יְיָ אֱלֹהֶיךָ לֹא יַרְפְּךָ
וְלֹא יַשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת בְּרִית אֲבוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם:
וּמוֹל אֶת לְבָבְנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. וּמָל
יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת לְבָבְךָ וְאֶת לְבַב זַרְעֶךָ לְאַהֲבָה אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ
וּבְכָל ו לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ: הָשֵׁב שְׁבוּתֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ
כְּמָה שֶׁכָּתוּב. וְשָׁב יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתְךָ וְרִחֲמֶךָ. וְשָׁב וְקִבֶּצְךָ
מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר הֱפִיצְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה: קַבֵּץ נִדָּחֵנוּ כְּמָה
שֶׁכָּתוּב. אִם יִהְיֶה נִדַּחֲךָ בִּקְצֵה הַשָּׁמַיִם ו מִשָּׁם יְקַבֶּצְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ

יָדַיִם וְרַגְלַיִם אָשַׁר עַל הַמַּעֲרָכָה
נֶעֱקָדָה. לַהַב בָּרַק וְקוֹפֵץ מְרִיטָה
וְחָדָד: מַאֲכֶלֶת לְקוּחָה וְצַוָּאר
לְשָׁחִיטָה פָּשַׁט. נִתְכַּפָּה סְמִיכָה
וּלְקֶרֶץ אָב קָשַׁט. שָׂמַח הָאָב
בִּזְבִיחָתוֹ. בְּעֵל מִשְׁתֶּה בְּנוֹ. עָלַץ
הַבֵּן בְּקָרְבָּנוֹ כִּכְחַתְנוּת אַפְרִיוֹנוֹ:
פְּעֻלַּת צִדְקָתָם בְּנֵיהֶם בְּהַזְכִּירָם
לְפָנֶיךָ. צְפוֹן לָהֶם תּוּשִׁיָּתָם
יִבְמָנֵנְךָ תָּגֵן חֲנוּנֶיךָ. קַרְנֵי סְבִיכַת
אַיִל הַנֶּאֱחָז בַּחוֹרָשִׁים. רְצֵה לְדַנֵּחַ
כּוֹפֵר לָעַם קְדוֹשִׁים: שַׁעְתָּ נִיחוֹחוֹ
וְנִשְׁבַּעְתָּ לוֹ. תּוֹלְדוֹתָיו לְהַרְבּוֹת
וְשֵׁעֶר אוֹיְבָיו לְהַנְחִילוֹ. בְּהַר יְיָ
יֵרָאֶה וּלְבָנָיו יְהִי מַחְסֶה. נִקְרָא
שֵׁם הַמָּקוֹם הַר יְיָ יֵרָאֶה עַל שֵׁם
הַמַּעֲשֶׂה: יְדִידְיוֹ הַיּוֹם בַּצַּר לִי
וּבְמָצוֹק בְּעָמְדִי. מְעוּדֵי מָתְנַיִם
וּכְשׁוֹלֵי בִרְכַּיִם וְרָפוֹת יָדַיִם. נוֹשְׂאֵי
לְךָ עֵינַיִם בָּרַר לֵב מַעֲנֶה. זְכוֹר
רַחֵם נִיחוֹם וְחַזֵּק רְפִיוֹנָם:
וּנְפִיצוֹתֵיהֶם תִּכְנֹס וְנִדָּחֵיהֶם
תָּאֱסוֹף. וַאֲבוּדֵיהֶם תְּבַקֵּשׁ וְנָוֵיהֶם
תְּיַשֵּׁב: וְתוֹשִׁיבֵם בֶּטַח וְתִשְׁכְּנֵם
שַׁאֲנָן בְּהַר מְרוֹם יִשְׂרָאֵל. וְתִמְלוֹךְ
עֲלֵיהֶם לְעוֹלָם לְבַדֶּךָ. הֵמָּה יִהְיוּ
לְךָ לְעָם וְאַתָּה תִּהְיֶה לָהֶם
לֵאלֹהִים: Seite 323. אל מלך

der Hand. An Füßen und an Händen lag er gebunden auf dem Holzstoß: schon ist gewetzt der blitzende Stahl, scharf gewetzt die Klinge; der Vater faßt das Messer, der Sohn hält hin den Hals; er legt die Hand ihm auf das Haupt, und ist bereit ihm den Tod zu geben. Der Vater freuet sich der Opferung, als wäre es ein Freudenmahl für seinen Sohn, und der Sohn, der freut sich daran, als ginge er zur Hochzeit ein in's bräutliche Gemach. Was sie gethan in ihrer Frömmigkeit, das gedenken ihre Kinder heut vor dir. Gib ihnen, Herr, den Gotteslohn und schirme sie in deiner Gnad' mit deinem Schild und Schirm. Der Widder, der sich selbst verfing im Walde, und der für ihn die Lösung war, der möge auch für uns, dein heilig Volk die Sühne sein. Du nahmst ihn an in Lust und Liebe, und schwurst den Patriarchen zu: zu mehren seinen Stamm und Samen, daß er bezwinge und besitze die Thore seiner Feinde; auf dem Berge werde Gott erscheinen, und seinen Kindern sein ein Schutz und Schirm. Danach ward nun der Ort genannt, nach dem was da geschehen: „der Berg, auf dem uns Gott erscheint!" Die er geliebt, die stehen nun heut in Angst und Noth vor dir gebeugt der Leib, gekrümmt das Knie und schlaff die Hand — erheben sie ihr Aug' und Herz empor zu dir; ach, nimm das Wort, des Herzens Fluß, als Opfer dir gefällig an, und kräftige sie in ihrer Schwäche. Ihre Zerstreuten sammle du, und die Zerfallenen die einige; die verloren sind, die suche auf, und führ sie ein in ihre Hütten. Da bringe sie zur Ruhe; daß sie in Fried' und Eintracht wohnen auf den Bergen, auf den Höhen Israels, und du bist König über sie, du allein in Ewigkeit! Sie sind dir ein treues Volk, und du ihr Gott in Ewigkeit.

זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה: אַל תִּזְכֹּר לָנוּ

מְרֻדֵּמוּ מְרֵימוּ מְרוּקִים. מַהֵר מְחוּקִים. הַבְּרִית וְהַתּוֹרוֹת הָקִים. הַזְּכֵר הָעֵדוּת וְהַחֻקִּים:

בְּוַאֲלֵנוּ חָטָאנוּ נָא לָנוּ אַל תָּשֵׁת:

Durch bittere Leiden hat Israel schon längst abgebüßt; eile, streiche seine Vergehungen aus. Mögen sie dein Bündniß und deine heilige Lehre wieder festhalten; mögen sie sich erinnern, daß dein ist die Thora, und von dir die darin enthaltenen Gesetze.

Wir haben Thorheiten begangen ꝛc.

Seite 323. אל סלך

אַל תָּבֹא בְּמִשְׁפָּט עִמָּנוּ כִּי לֹא יִצְדַּק לְפָנֶיךָ כָּל חָי: יְהִי
יְיָ אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ אַל יַעַזְבֵנוּ וְאַל
יִטְּשֵׁנוּ יְיָ לְאוֹרֶךְ יָמִים: יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם יִשְׂמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו:

רחמיך רבים. אל תבא. כרחם אב. ליי הישועה. יי צבאות עמנו וכו'.

Vorb. סְלַח נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כִּגְדֹל חַסְדֶּךָ. וְכַאֲשֶׁר נָשָׂאתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הֵנָּה. וְשָׁם נֶאֱמַר:

Gem. וַיֹּאמֶר יְיָ סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ: הטה וכו'

קקם עקידה אלהינו ואלהי אבותינו

אֲמוּנִים בְּנֵי מַאֲמִינִים הַנֶּאֱמָנִים
וּבְבְרִיתֶךָ. בָּאִים לִקּוד וְלִכְרֹעַ
וּבְסִפֵּי חֲצֵרוֹתֶיךָ. גּוֹעִים בִּתְפִלָּה
וּמִתְפַּקְּקִים בִּכְרִיעָה: דּוֹפְקִים
שְׁעָרֶיךָ וְאוֹמְרִים יְיָ שְׁמָעָה:
הַמַּקְרִיבִים תְּקֻרְבָּן מִנְחָה רוּחַ
וְנִשְׁבָּרָה. זְכֵאוּת רוּחַ תַּחַת עוֹלָה
וְתָמוּרָה. זָבַח בָּלִיל הַמַּזְכִּירִים
עֲקֵדַת מוֹרִיָּה. חֶלְבֵי אִשִּׁים
וְעוֹלַת רְאִיָּה: טְעִינַת עֵצִים אֲשֶׁר
עַל הַמִּזְבֵּחַ נֶעֱמָסָה. יְקוֹד אֵשׁ
וּמַאֲכֶלֶת אֲשֶׁר אָב נָשָׂא. כְּפִיפַת

אמונים Die Gläubigen, die Kinder der Gläubigen, die treu und gläubig sind in deinem Bunde, treten ein in deine Hallen und beugen sich und bücken sich an der Schwelle. Unter Weinen und Jammern beten sie, und werfen sich hin auf ihre Knie; sie klopfen an, an deine Pforten, und rufen: „Herr, erhöre uns!" Das Abendopfer, daß sie bringen ist ein gebrochenes Herz; der Opferbrand — des glühenden Herzens Gluth; das Opferlamm das Gedächtniß an den, der auf Moriah vor dir gebunden lag; und ihr eigenes Fleisch und Blut die Fest- und Opfergabe, mit der sie vor dir erscheinen. Sie gedenken, Herr, vor dir, wie er selbst die Hölzer trug für den Altar, und der Vater trug den Feuerbrand und das Messer in

דַּלַּת רֹאשׁ דַּלָּתֶךָ.
הוֹפֶקֶת הַיּוֹם דַּלְתֶּיךָ.
גַּלֵּה לָהּ גְּאֻלָּתֶךָ. וְגוֹנְנָהּ
בְּגִדְלָתֶךָ:
נוֹאַלְנוּ חָטָאנוּ נָא לָנוּ אַל תָּשֹׁת:

דְּרוֹשׁ הַיּוֹם חֶנֶם. דְּגָלַי
רוֹבַע מַחֲנֶם. גִּישׁוֹת עָדֶיךָ
וְחִנּוֹנֶם. גְּמוֹל חֶסֶד חִנָּם:
נוֹאַלְנוּ חָטָאנוּ נָא לָנוּ אַל תָּשֹׁת:

בְּרִבּוּעַ תָּשִׁיב בְּמִצְוֹתָיו.
בְּמִכְרָא מְשָׁשׁ בְּפִצְוֹתָיו.
אַחַר גְּמַר מִצְוֹתָיו. אֱכוֹל דְּצוֹתָיו
וְרָצוֹתָיו:
נוֹאַלְנוּ חָטָאנוּ נָא לָנוּ אַל תָּשֹׁת:

בַּלַּע בֶּגֶד בּוֹגְדִים. בְּבוֹא
חֲמוּץ בְּגָדִים. אֱסוֹף
אוֹבְדִים אֲגוּדִים. אַחַר
אֲחֵיהֶם אַוְּגָדִים:
נוֹאַלְנוּ חָטָאנוּ נָא לָנוּ אַל תָּשֹׁת:

שַׁדַּי שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. שׁוּר
שְׁנַיִם שְׁחוּקִים. לְךָ לְבַד
לְהָרִים. לְהוֹכִים בְּקוֹקִים
נְקוּקִים:
נוֹאַלְנוּ חָטָאנוּ נָא לָנוּ אַל תָּשֹׁת:

Die einst so stolz einhergegangen, pochen heute gebeugt an deiner Thür. O, entdecke ihr die Erlösungszeit und schütze sie, denn dies steht in deiner Macht.

Wir haben Thorheiten begangen ꝛc.

Suche heute gnadenvoll Diejenigen auf, die einst unter vier Fahnen eingetheilt waren, sie treten betend zu dir und flehen um unverdiente Wohlthaten.

Wir haben Thorheiten begangen ꝛc.

Fälle ein günstiges Urtheil über Diejenigen, die heute ein viermaliges Gebet verrichten, und drei verschiedene Abschnitte in der heiligen Schrift lesen. Mögen sie nun, nachdem sie deine Vorschrift heute befolgt, befriedigt und wohlgemuth ihr Mahl genießen.

Wir haben Thorheiten begangen ꝛc.

Mache dem Gewande der Treulosigkeit ein Ende. Wenn einst der Erlöser kommt, sammle die Unglücklichen, daß sie sich mit ihren Brüdern, wie Engel wieder vereinigen.

Wir haben Thorheiten begangen ꝛc.

Allmächtiger, der du über den Wolken thronest, erhalte dir die Gemeinden, welche verfolgt werden.

Wir haben Thorheiten begangen ꝛc.

נַחְנוּ בְּמֶרֶד וּבְמַעַל.
נוֹאַשְׁנוּ יֶשַׁע מִמַּעַל. מֶרְיֵנוּ
מָאַס וְגָעַל. מִדַּת רַחֲמִים
נָעַל:
נוֹאַלְנוּ חָטָאנוּ נָא לָנוּ אַל תָּשֹׁת:

לֹא בְצִדְקָךְ וּבְיוֹשֶׁר. לָנוּ
נֶגְדְּךָ פַּשֵּׁר. כֹּחַ וְיִתְרוֹן
הַכְשֵׁר. כַּבִּיר תֵּן לְפַשֵּׁר:
נוֹאַלְנוּ חָטָאנוּ נָא לָנוּ אַל תָּשֹׁת:

יָם שַׂם לְגֶשֶׁר. יִשְׂרָאֵל
מִקְוֵה כוֹשֶׁר. טַהֲרָה תְּזָרוֹק
וּתְחַשֵּׁר. טָמְאָה תַּשְׁלִיךְ
וּתְנַשֵּׁר:
נוֹאַלְנוּ חָטָאנוּ נָא לָנוּ אַל תָּשֹׁת:

חַבֵּא חֵטְא וְיֵגַע. חֲזוֹר
אָחוֹר מֵרַע. וְכִיוֹת כַּף
הַכֶּרַע. וְרוֹת חוֹבוֹת
מִקְהֲפָרַע:
נוֹאַלְנוּ חָטָאנוּ נָא לָנוּ אַל תָּשֹׁת:

וְאַתָּה הוּא פּוֹנֶה. וְלֹא
בוֹזֶה וְעוֹנֶה. הָעָם עָנִי
וּמְעֻנֶּה. הַיּוֹם לְטוֹבָה תִּפְנֶה:
נוֹאַלְנוּ חָטָאנוּ נָא לָנוּ אַל תָּשֹׁת:

Ungehorsam und treulos verzichteten wir auf das himmlische Heil; daher verabscheuete der Herr unsere Widerspenstigkeit, und verschloß für uns die Pforten der Barmherzigkeit.

Wir haben Thorheiten begangen ꝛc.

Nicht durch unsere Tugenden und Verdienste können wir uns mit dir ausgleichen, nur deine Allkraft, deine Allweißheit, o, Allmächtiger! laß zu unserer Ausgleichung walten.

Wir haben Thorheiten begangen ꝛc.

Der du das Meer wie eine Brücke für uns machtest. Du, Hoffnung Israels! laß Reinigungswasser auf uns fließen und verscheuche die Unreinheit von uns weg.

Wir haben Thorheiten begangen ꝛc.

Laß unsere Schuld verschwinden, laß sie allmälig weniger werden, entziehe deinen Forscherblick unseren bösen Thaten, laß Gnade stets vor Recht uns finden, und wirf unsere Schulden weg, daß sie nicht bestraft werden.

Wir haben Thorheiten begangen ꝛc.

Der du dich zu unserm Gebet so oft wendest und huldreich unsern Wunsch erhörtest, wende dich auch heute zu diesem armen und leidenden Volk, gewähre ihm deine Huld.

Wir haben Thorheiten begangen ꝛc.

לַאֲבוֹתֵינוּ: שָׁמְרָה דַל שְׁפָתֵינוּ וּבְקָרְבֵּנוּ תִּשְׁכּוֹן. לְמַקְדֵּשׁ מעט חָשׁוֹב בְּמַחוֹבֵנוּ מַשְׁכּוֹן. מְקַטֵּר וּמַגֵּשׁ מִנְחָה וּקְטוֹרֶת מִתְכּוֹן. הַעֲרֶב נָא תְּפִלָּתֵנוּ וּלְפָנֶיךָ תִּכּוֹן:

Seite 323. אל מלך

קלט פזמון מיוסד ע"פ תשר"ק כפול ונקוף מתוס סס סמקנר שלמה.

לְךָ יְיָ הַצְּדָקָה תִּלְבּוֹשֶׁת. כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וְלָנוּ הַבּוּשֶׁת. וַאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ וּבְפִינוּ אָרֶשֶׁת.

נוֹאַלְנוּ חָטָאנוּ נָא לָנוּ אַל תָּשֶׁת:

תָּעִינוּ אַחַר יֵצֶר. תִּעְתַּעְנוּ דִּין יוֹצֵר. שְׁלוּחַ לֹא עוֹצֵר. שַׁחַר וָעֶרֶב נוֹצֵר:

נוֹאַלְנוּ חָטָאנוּ נָא לָנוּ אַל תָּשֶׁת:

רַצְנוּ רוֹעַ הַרְגֵּל. רָשַׁעְנוּ צֶדֶק מַעְגֵּל. קָשַׁרְנוּ אַהֲב הַדֶּגֶל. קִלְקַלְנוּ קֶטֶט גִּלְגֵּל:

נוֹאַלְנוּ חָטָאנוּ נָא לָנוּ אַל תָּשֶׁת:

צָרַפְנוּ מְקוֹר ו רָטוֹב. צִמָּאוֹן לֹא קוֹרְטוֹב. פָּצְנוּ רַע לְטוֹב. פָּרַקְנוּ עוֹל מִלַּחְטוֹב:

נוֹאַלְנוּ חָטָאנוּ נָא לָנוּ אַל תָּשֶׁת:

עַל עֶסֶק כְּעוּרִים. עָזַבְנוּ אַלּוּף נְעוּרִים. סוֹחֲפִים כְּבֵן סָעוּרִים. סְגוֹף עוֹנִי וְצָעוּרִים:

נוֹאַלְנוּ חָטָאנוּ נָא לָנוּ אַל תָּשֶׁת:

לך Herr! Gerechtigkeit ist dein Gewand, treulich dein Verfahren, uns aber deckt Schande. Wir haben gefrevelt — unser Mund selbst bekennt es.

Wir haben Thorheiten begangen, gesündigt; o, rechne es uns nicht an.

Wir sind der leidenschaftlichen Begierde blindlings gefolgt, haben die Lehre des Schöpfers verwirrt, sind der Verführung nicht widerstanden, die Morgens und Abends auf uns lauert. — Wir haben Thorheiten begangen ꝛc.

Wir hingen üblen Gewohnheiten nach, vernachläßigten den Weg der Gerechtigkeit, verschworen uns gegen jene Fahne der Liebe, haben es mit dem verdorben, der unser böses Gestirn besiegt. — Wir haben Thorheiten begangen ꝛc.

Wir haben zu jener befruchtenden Quelle einen versiegenden Brunnen zugesellt, haben das Böse gut genannt, und das Joch der Gesetze lieblos abgeschüttelt.

Wir haben Thorheiten begangen ꝛc.

Der schnöden Wollust wegen haben wir den jugendlichen Freund verlassen, daher brausen Stürme uns weg, und daher traf uns peinlicher Schmerz.

Wir haben Thorheiten begangen ꝛc.

שִׁבְעָתַיִם הָשֵׁב לְחֵק מְעַנֵּינוּ. תִּרְדּוֹף בְּאַף וְתַשְׁמִידֵם מְחוֹלְלֵנוּ: שְׁנַת שִׁלּוּמִים לְרִיב צִיּוֹן, תִּקְרָא אֵל אֱלֹהִים עֶלְיוֹן. גֵּאִים תַּכְנִיעַ כְּחוֹרֶב בְּצָיוֹן: תּוֹשִׁיעַ צִיּוֹן וְתִיַסְּדָהּ. גַּם תִּבְנֶה עָרֵי יְהוּדָה. רַחֵם יוֹשֶׁבֶת שְׁכוּלָה וְגַלְמוּדָה: שְׁבוּת אָהֳלֵי יַעֲקֹב הָשֵׁב. מִשְׁכְּנוֹתָיו תְּרַחֵם וּתְיַשֵּׁב. בִּנְוֵה שָׁלוֹם עַמְּךָ הוֹשֵׁב: יָהּ אֵלֶיךָ גִּלִּיתִי אֶת רִיבִי. וְדִבַּרְתִּי עַד הֵנָּה שִׂיחִי וּכְאֵבִי. אֲמָרַי הַאֲזִינָה יְיָ בִּינָה הֲגִיגִי: יָדַעְתָּ שָׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת לְנֶאֱמָנֶיךָ. הִבְטַחְתָּ שֶׁאֵין חוֹזְרוֹת רֵיקָם מִלְּפָנֶיךָ. דְּבָרְךָ יֵאָמֵן נָא לְבָנֶיךָ: זַעֲקָתֵנוּ שְׁעֵה מִמְּעוֹנֶיךָ. בִּיטָה בְּעִנּוּי בָּנֶיךָ. וְאַל תְּשִׁיבֵנוּ רֵיקָם | מִלְּפָנֶיךָ: דְּרַשְׁנוּךָ בְּחִין וְשַׁוְעָה. יָהּ הֵרָצֶה לָנוּ בְּזוֹ הַשָּׁעָה. תַּחֲנוּנֵינוּ יְיָ שְׁמָעָה: אל מלך Seite 323.

אוֹרַח חַיִּים פֶּן תְּפַלֵּס. נָעוּ מַעְגְּלוֹתֶיךָ לֹא תֵדָע: יְהִי חַסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ: עֶזְרֵנוּ מֵעִם יְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: חָנֵּנוּ יְיָ חָנֵּנוּ כִּי רַב שָׂבַעְנוּ בוּז:

רחמיך רבים. אל תבא. כרחם אב. ליי הישועה. יי צבאות עמנו וכו':

אלהינו ואלהי אבותינו

קלח מיוסד ע"פ א"ב כפול וס"סמח חתום לנסוף שלמה.

אוֹרַח צְדָקָה וְעַלְמוּת נְחִיַּת דַּרְכֶּךָ. אַמֵּץ לְהָעֵצִים עֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ נִדְבָּרְךָ. בְּרוֹגֶז רַחֵם תִּזְכּוֹר יַחַד תָּנוּ סְבָרֶךָ. בְּמִשְׁפָּט אַל תָּבֹא וְתֹאחֵז דְּבָרֶךָ: גָּזָר גָּמַר וּבֵינוֹנִי נֶגְדְּךָ מָתוּחַ. גּוֹל אֵלֶיךָ כַּיְּנַת שַׁעַר פָּתוּחַ. דּוֹרְשֵׁי קִרְבָתְךָ בְּלֵב קָרוּעַ וְרָתוּחַ. דִּינָם הַצְהַר צֶדֶק קַבֵּל כְּנִתּוּחַ: הֵן כַּבִּיר וְשַׂגִּיא כֹּחֶךָ. הִנְנִי אֲתָאנוּ לְךָ לְקַדֵּם נוֹכְחֶךָ. וְאַתָּה רַחוּם | מַסְבִּיר קַבֵּל בּוֹרְחֶיךָ. וּמִי כָמוֹךָ מוֹרֶה חַטָּאִים אוֹרְחֶיךָ: זִכִּיתִי לְפִי מִי בַּעַל דְּבָרִים. זַךְ זוֹכֶה וּמְזַכֶּה לְחַטֵּא גְבָרִים. חוֹבוֹת חֲבִילוֹת וְגָדְשִׁים מִכָּל עֲבָרִים. חֶסֶד יַגְדִּיל לְרַפְאוֹת מוּטַּת שְׁבָרִים: טִיף הָעִיקָר סָרוּחַ וּמִתּוֹכוֹ מַתְלִיעַ. טֶנֶף תַּבְלִין שְׂאוֹר שֶׁבָּעִיסָּה מַבְלִיעַ. יוֹקֵשׁ לְמִישׁוֹר וְעָוֹן וְחֵטְא לְהַקְלִיעַ. יָקָר לְזַלְזֵל בְּכָל תּוּשִׁיָּה לְהַגְלִיעַ: כָּשַׁל הַנִּדּוֹן וְזָנְחוּ פְּרַקְלִיטֵי יוֹשֶׁר. כָּבוּשׁ כָּבוּס גָּזַר מִלִּשְׁכַּת הָעוֹשֶׁר. לְמוֹרָא אֵין לְהָבִיא תֶּשֶׁר. לָכֵן רַב הַפֶּגֶר וְאַמִּיץ הַקֶּשֶׁר. מֵעֵת הוּסַר הַתָּמִיד עוֹלַת זְבָחֶיךָ. מַכִּיכֵי לֵב מִנְחָה וְנִיחוֹחִים מְשַׂמְּחֶיךָ. נְזוּפִים בָּרִיא אוּלָם מִשְׁמוּשׁ | שְׁבָחֶיךָ. נִשְׁבְּרוּ טֹהָרוּ הוּכְשָׁרוּ בְּקָדְשֵׁי זְבָחֶיךָ: סָלְקוּ סַנֵּגוֹרֵי עַמְּךָ דּוֹרֵשׁ וְקָרוֹבָם. סְמוּכִים לָעַד קְרוֹבֶיךָ בְּךָ קָרְבָם. עֲשׁוּקִים כִּי הֵמָּה בְגוּפָם וּמַעֲרָבָם. עָרְבַת טוֹב וְהַצָּלָה הֱיוֹת עֲרָבָם: פֶּגַע שִׂיחַ מַעֲמַד אוּמָנוּת קַדְמוֹנִית. פִּי תוֹלַעַת יַעֲקֹב תַּחַת אַדְמוֹנִית. צַעֲקָתֵנוּ שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִשּׁוּב רֵיקָנִית. צוֹרַחַת קוֹל עָרֵב יוֹנָה שַׁתְקָנִית: קוֹמְמִיּוּת קֶדֶם הָלַכְנוּ וְעַתָּה קְדוֹרַנִּית. קֶרֶן נְבוּאָה וּמַלְכוּת לְוִיָּה וְאַהֲרֹנִית. רוֹמֵם צִדְקָתָם וּזְכוֹר בְּרִית רִאשׁוֹנִית. רִאשׁוֹנִית גָּדַלְתָּ וְגִידוּלֶיהָ מִנַּיִן אֲחוֹרַנִּית: שׁוּבָה וַאֲנִי עַד פִּיסַּת תְּשׁוּבָתֵנוּ. שַׁכֵּךְ כַּעַסְךָ הֲשִׁיבֵנוּ וְשׁוּב שְׁבִיתֵנוּ. תָּשׁוּב תְּרַחֲמֵנוּ וְתִכְבּוֹשׁ חוֹבוֹתֵינוּ. תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ

בְּעָדָם ו טְחִלָּה וְיִתְרוֹן: טָנַף שִׁמְצָתֵנוּ בְּמֶה יִתְכַּפֵּר. יַחַד מַגִּישׁ וְנִגַּשׁ פַּסּוּ מִלְכַּפֵּר. כַּפִּיר כֹּחַ פְּנוּתְךָ לַחֲתוֹם סֵפֶר. לַבְּרִית הַבֵּט וְאַל תָּפֵר: מַרְאִית פָּנִים בּוֹשְׁנוּ לֵהָרִים. נָמַשְׁנוּ אָרְחוֹת יוֹשֶׁר וְנַעֲשִׂינוּ סוֹרְרִים. שַׁמְנוּ כָזָב מַחֲסֵנוּ וּבַשֶּׁקֶר נִסְתָּרִים. עָוֹנֵנוּ גָּבְרוּ עַד שְׁמֵי אֲוִירִים: פְּגִיעָה בְּבֶן חֲקִנוּ לְהָשִׁיב חָרוֹנְךָ. צִפּוּנוֹת וּגְלוּיוֹת לְהוֹדוֹת לָךְ נֶגֶד. קוֹלֵנוּ שְׁמָעָה מִשְׁמֵי מְעוֹנֶךָ. רָם קַשְׁבוֹת תִּהְיֶינָה אָזְנֶךָ: שְׁמוֹר לָנוּ הַבְּרִית וְהַחֶסֶד. שַׁדַּי הַנִּקְרָא רַב חֶסֶד. תִּגְמוֹל לְמַעַנְךָ עִמָּנוּ חָסֶד. תַּחַת כִּי עִמְּךָ הַסְּלִיחָה וְהַחֶסֶד: אל מלך Seite 524.

תְּפִלָּה לְעָנִי כִּי יַעֲטוֹף וְלִפְנֵי יְיָ יִשְׁפּוֹךְ שִׂיחוֹ: נַשְׁפִּיךְ לְפָנָיו שׁ חֵינוּ
וְצָרוֹתֵינוּ לְפָנָיו נַגִּיד: שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד יְיָ אֱלֹהֶיךָ. כִּי כָשַׁלְתָּ בַּעֲוֹנֶךָ:

רחמיך רבים. אל תבא. כרחם אב. ליי הישועה. יי צבאות עמנו וכו׳:

אלהינו ואלהי אבותינו

קלז מיוסד ע״פ א״ב ובסוף ממוס סמ״ך גרשם בן יהודה.

אֶשְׁפּוֹךְ שִׂיחִי לְפָנֶיךָ צוּרִי. בְּלֵב נִשְׁבָּר וְלֹא כְאוּלָם בָּרִיא. גַּם צָרָתִי אַגִּיד וְצַעֲרִי: בְּעַד פִּשְׁעַי לְפָנֶיךָ אוֹדָה. גַּם חַטֹּאת עַמִּי אֶתְוַדֶּה. דָּגוּל רַחֲמֵנוּ כְּעוֹנֵב וּמוֹדָה: גּוּפֵנוּ מֵרֵעַ וְנַפְשֵׁנוּ נִבְהֲלָה. הוֹאֲגִים עַל חֲטָאָה כִּי גָדְלָה: הִנֵּנוּ לְפָנֶיךָ בְּאַשְׁמָה גְּדוֹלָה: דִּבַּרְנוּ עוֹשֶׁק וְסָרָה. הָלַכְנוּ אוֹרַח לֹא יִשָּׁרָה. וְקִלְקַלְנוּ דַּרְכְּךָ בְּקַלָּה בְכָרָה: הֵן עֲוֹנֵינוּ מֵנוּ מְאֹד גָּבְרוּ. וְכָבְדוּ כְּמַשָּׂא כָּבֵד לְרֹאשֵׁינוּ עָבְרוּ. זַנַּחְנוּ מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִבְחָרוּ: וּבָמָה נְקַדְּמְךָ אֵל כַּבִּיר. זְדוֹנוֹת לְכַפֵּר וּשְׁגָגוֹת לְהַעֲבִיר. חֲטָא לְהָרְחִיק וְחֶסֶד לְהַגְבִּיר: זְבָחִים וּמְנָחוֹת מְסֻלָּקִים חַטָּאוֹת וַאֲשָׁמוֹת נִפְסָקִים. טִפֵּי דָמִים לְכַפֵּר לֹא נִזְרָקִים: חָרַב בֵּית קָדְשֶׁךָ. טָבְעוּ שַׁעֲרֵי מִקְדָּשֶׁךָ. יָשְׁבָה בָדָד עִיר קְדוֹשֶׁיךָ. טָבַחְתָּ וְשָׁלַחְתָּ מֵעַל פָּנֶיךָ. יָצְאוּ דְחוּפִים ו מִלְּפָנֶיךָ. כַּהֲנִים מַקְרִיבֵי קָרְבָּנֶךָ: יָזַמְנוּ לִבֵּנוּ וְרוּחֵנוּ לְשַׁבְּרָה: כִּי זְבָחֶיךָ רוּחַ נִשְׁבָּרָה. לֵב נִשְׁבָּר וְנִדְכֶּה לֹא תִבְזֶה נוֹרָא. כִּוַּנּוּ לִבֵּנוּ לְצַד הַתְּשׁוּבָה. לָקַחְנוּ דְבָרִים עִדָּךְ לָשׁוּבָה. מִבְטָא שְׂפָתֵינוּ יְשַׁלֵּם פָּרִים נְדָבָה: לְפָנֶיךָ עָמָדְנוּ צְמֵאִים וּרְעֵבִים. מְמַעֲטִים בְּצוֹם דָּמִים וַחֲלָבִים. נָא רְצֵם בְּעַל מִזְבַּחֲךָ קְרֵבִים: מִמַּעֲמַקֵּי הַלֵּב קְרָאנוּךָ אֵלִי זָה. נָאוֹר תְּסַלָּחֵנוּ לֹא תִבְזֶה. סְלַח נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה: נוֹאֲצֵינוּ אִם מְקַטְרְגִים וְנוֹאֲמִים. סַנֵּגוֹרִים אִם שׂוֹתְקִים וְדוֹמְמִים. עֲמֹד מִכִּסֵּא הַדִּין וְשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים: סְלִיחוֹתֶיךָ הַרְבֵּה וְהַפְרֵם. עֲוֹנוֹתֵינוּ מְחֵה וּפַזְּרֵם. פְּשָׁעֵינוּ אַתָּה תְכַפֵּרֵם: עַמְּךָ אֲנוּ מְנַת חֶלְקֶךָ. פְּנֵה נָא מִכָּל עָסְקֶיךָ. צֵא כְּגִבּוֹר לְיֵשַׁע חָשׁוּקֶיךָ: פְּזוּרִים לְאַרְבַּע רוּחוֹת. צוֹעֲקִים וּמְתְאַנְחִים אֲנָחוֹת. קוֹבְלִים עַל צָרוֹת הַמְּתוּחוֹת: צָרוֹת רַבּוֹת וּמְצוּקוֹת. קָרְבוֹת וּבָאוֹת וְדוֹחֲקוֹת. רְאשׁוֹנוֹת פְּקוּדוֹת וּשְׁנִיוֹת דּוֹבְקוֹת: קוֹלֵנוּ שְׁמָעָה כְּחַסְדֶּךָ. זְכוֹר רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ. שׁוּמֵר הַבְּרִית וְהַחֶסֶד לַעֲבָדֶיךָ: רִיבָה רִיבֵנוּ וּגְאָלֵנוּ.

זִבְחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁבָּרָה. לֵב נִשְׁבָּר וְנִדְכֶּה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים. יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִינוּ וְהֶגְיוֹן לִבֵּנוּ לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ:

רחמיך רבים. אל תבא. כרחם אב. ליי הישועה. יי צבאות עמנו וכו':

אלהינו ואלהי אבותינו

קלה סס המסכל מ־רדכי.

מֵאִתְּךָ תְּהִלָּתִי שׁוֹמֵעַ עֲתִירָה וְשַׁוְעָה. וּבְךָ תִקְוָתִי לְהַעֲבִיר מַעֲשֶׂה הָרָעָה. כְּרַחֲמֶיךָ תִּשְׁפּוֹט עַם חֲנֻנָךְ. כִּתְשׁוּעָה לְחַדֵּשׁ בָּעֶרֶב מֵעֶרֶב עַד עָרֶב: רֶגֶשׁ אַרְבַּע תְּפִלּוֹת שְׁעֵה וְהַטֵּה אָזְנֶךָ. וְצֶדֶק נֶחֱלַק עָלָיו הַלַּיְלָה זְכוֹר וּפְקַח עֵינֶיךָ. תִּכּוֹן תְּפִלָּתִי קְטֹרֶת לְפָנֶיךָ. מַשְׂאַת כַּפַּי מִנְחַת עָרֶב: עֶרֶב דִּינִי יוֹצִיא כָּאוֹר יוֹשֵׁב כַּשַּׁחַק. שִׁמְצָה וּנְאָצָה הָסֵר וְתִזְרֶה כַּשַּׁחַק. וְתִרְצֶה שִׂיחָתִי כְּיוֹם וַיֵּצֵא יִצְחָק לָשׂוּחַ בַּשָּׂדֶה לִפְנוֹת עָרֶב: עֶרֶב כָּמַהּ לְךָ בְשָׂרִי וְלִבִּי לְהַלְלָךְ קֶדֶם. וְלִקְרַאת חֲסָדֶיךָ בְּצוֹמוֹ יָצָא וְלֹא רָדַם. כְּיוֹמוֹ תִּתֵּן שְׂכָרוֹ וַיֵּצֵא אָדָם. לְפָעֳלוֹ וְלַעֲבֹדָתוֹ עֲדֵי עָרֶב: עֶרֶב יוֹם וְאִישׁוֹן לַיְלָה נָשָׂא עַמְּךָ עֵינָיו וְנָחַץ. פְּגִיעָתוֹ כִּפְגִיעַת תַּמָּה קַבֵּל וּרְפָא הַמָּחַץ כְּבֹא הַשֶּׁמֶשׁ זְרוֹק עָלָיו מַיִם טְהוֹרִים וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָהֵר בָּעֶרֶב: עֶרֶב הֱיֵה כַּטַּל לְיִשְׂרָאֵל וְיִפְרַח כַּשּׁוֹשַׁנָּה. וּרְאֵה צִימוֹ אֲשֶׁר צָם וְנַפְשׁוֹ עִנָּה. חָתוֹם אוֹתוֹ בְּסֵפֶר הַחַיִּים כִּי פָנָה. הַיּוֹם כִּי יִנָּטוּ צִלְלֵי עָרֶב: עֶרֶב סְלִיחוֹתֶיךָ מְקַוֶּה וּבְרַחֲמֶיךָ יוּנְעַם. תְּנָה לוֹ תִקְוָתוֹ וְהַעֲבֵר רֶשַׁע וָזַעַם. אַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת וְכָל הָעָם נִצָּב עָלֶיךָ מִן בֹּקֶר עַד עָרֶב: עֶרֶב וּבֹקֶר וְצָהֳרַיִם אָשִׂיחָה לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן מְעוֹנַי. רַחֲשִׁי וְלַחֲשִׁי יֶעֱרַב כִּקְטֹרֶת נִקְטַר לִפְנִים וְלִפְנַי. עֲשֵׂה עִמִּי אוֹת לְטוֹבָה וְיִוָּדַע יְיָ. לֹא יוֹם וְלֹא לַיְלָה וְהָיָה לְעֵת עֶרֶב: עֶרֶב נִיב שְׂפָתַי רְצֵה. וְטֶרֶם אֶקְרָא תְּהֵא נִמְצָא. לַעֲנוֹת וְלִפְנוֹת עֶרֶב הַזֶּה וְעָלָה מִן הָרַחְצָה. שַׁעַר סְלִיחָה פְּתַח לָנוּ וְנָקִי וְצַדִּיק יֵצֵא. וְהַשַּׁעַר לֹא יִסָּגֵר עַד הָעָרֶב: אל מלך Seite 323.

אָנָּא הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא שֹׁמֵר הַבְּרִית וְהַחֶסֶד לְאוֹהֲבָיו וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתָיו תְּהִי נָא אָזְנְךָ קַשֶּׁבֶת וְעֵינֶיךָ פְּתוּחוֹת לִשְׁמוֹעַ אֶל תְּפִלַּת עַבְדְּךָ וְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל:

רחמיך רבים. אל תבא. כרחם אב. ליי הישועה. יי צבאות עמנו וכו':

אלהינו ואלהי אבותינו

קלו מיוסד ע"פ א"ב.

אָנָּא הוֹאֵל סְלוֹחַ לַעֲבָדֶיךָ. בָּאִים בִּכְפִיפַת רֹאשׁ סָדֶיךָ. גְּאֵה חַלְּצֵם מִתִּגְרַת יָדֶיךָ. דִּבּוּבָם שְׁעֵה כְּעוֹלַת מוֹקְדֶיךָ: הֵנָּם אָבוֹת וּבָנִים בִּנְטוּיֵי גָרוֹן. וּמַרְבִּים תְּחִנָּה וָפֶלֶל לְשַׁכֵּךְ חָרוֹן. זָכְרָה לָנוּ חֶסֶד אֲטוּמֵי חֶבְרוֹן. חַיִּים מְצוֹא

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים. צְדָקָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: אַל תָּבֹא בְמִשְׁפָּט עִמָּנוּ. כִּי לֹא יִצְדַּק לְפָנֶיךָ כָּל חָי. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנוּ:

רחמיך רבים, אל תבא, כרחם אב, ליי הישועה, יי צבאות עִמָנו וכו׳.

אלהינו ואלהי אבותינו

מיוסד ע״פ א״ב ובסוף חתום שם המחבר משה:

אָבִינוּ מֶלֶךְ אֶנְקַת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְשַׁוְעָתוֹ. רְאֵה מִמָּרוֹם לְהַסְכִּית תְּחִנָּתוֹ. בִּטּוּי הֶגְיוֹנוֹ יֶעֱרַב כְּמִנְחַת קַדְמָתוֹ. וַיִּשַׁע יְיָ אֶל הֶבֶל וְאֶל מִנְחָתוֹ: אָבִינוּ מֶלֶךְ גְּמוֹל חַסְדְּךָ לְהוֹלֵךְ שְׁחוֹחַ. רְאֵה שִׁפְלוּתוֹ וְתַחֲלִיף כֹּחַ. דָּמוֹ וְחֶלְבּוֹ חֲשׁוֹב כְּקָרְבַּן נֹחַ. וַיָּרַח יְיָ אֶת רֵיחַ הַנִּיחֹחַ: אָבִינוּ מֶלֶךְ הָעֲלֵה הוֹרֵד לְאַרְצוֹת מְעַנָּי. רְאֵה הַהוֹלְכִים וּמַכְבִּידִים עוֹל אֶבְיוֹנָי. וּזְכוֹר שַׁמְתָּ זַרְעוֹ כְּעָפָר בְּמִנְיָנָי. וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ לַייָ: אָבִינוּ מֶלֶךְ זַרְעוֹ דַּנְתָּ בְּמַלְכִיּוֹת לַעֲמוֹל. רְאֵה בְּקָקוּם וְהִשְׁחִיתוּם וּמִי יַחֲמוֹל. חֻקּוֹתֶיךָ שָׁמַר זָכְרֵהוּ וְחֶסֶד גְּמוֹל. בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה נִמּוֹל: אָבִינוּ מֶלֶךְ טַהֵר חוֹסֶיךָ נִלְחָצִים. רְאֵה רוֹדִים בָּהֶם עוֹשֵׂי שִׁקּוּצִים. יַעַן יְחִידוֹ עָקַד כִּתְמִידִים קְרוּצִים. וַיָּשֶׂם אוֹתוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל לָעֵצִים: אָבִינוּ מֶלֶךְ כַּפֵּר וְהַעֲבֵר זָדוֹן וּמְעִילָה. רְאֵה חָרֵב בֵּית קָדְשֵׁנוּ וְחָסַרְנוּ חֶמְלָה. לְךָ עֵינֵינוּ לְכַפָּרָה תְּלוּלָה. וַיִּקַּח אֶת הָאַיִל וַיַּעֲלֵהוּ לְעֹלָה: אָבִינוּ מֶלֶךְ מְנַע מֵעַמְּךָ חֲרוֹן מִלְּהַבְעִיתוֹ. רְאֵה סִכּוּם נְסָכָיו בִּשְׁנוֹת גָּלוּתוֹ. נָסַךְ אִישׁ תָּם לְהַמְתִּיק עֲבוֹדָתוֹ וַיַּצֵּב יַעֲקֹב מַצֵּבָה בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר דִּבֶּר אִתּוֹ: אָבִינוּ מֶלֶךְ סַכֵּל עֲצַת אוֹיְבֵינוּ לְהַרְחֵק. רְאֵה דִּוּוּי עַמְּךָ שִׁעְבּוּד וְדוֹחַק. עֵקֶב בְּכוֹרְךָ חָקוּק בְּכִסֵּא שַׁחַק. וַיִּזְבַּח זְבָחִים לֵאלֹהֵי אָבִיו יִצְחָק: אָבִינוּ מֶלֶךְ פְּדֵנוּ מִשַּׁחַת וּמִזַּעַם. רְאֵה אוֹבֵד וְנִדָּח בְּרוּחַ נִפְעָם. צַחַן טַהֵר בְּיוֹם לְכַהֵן הוּנְעַם. וַיַּקְרֵב אֶת קָרְבַּן הָעָם: אָבִינוּ מֶלֶךְ קַבֵּץ נִדְחֵי עַמְּךָ מִטְּבִיעָתָם. רְאֵה יוֹשְׁבֵי שַׁלְוָה בְּשַׁחַץ טִירָתָם. רְחוּמֶיךָ חַטֵּא מִכָּל טֻמְאוֹתָם. וְנָשָׂא הַשָּׂעִיר עָלָיו אֶת כָּל עֲוֹנוֹתָם: אָבִינוּ מֶלֶךְ שְׁעֵה מְיַחֲדֶיךָ בְּלִבָּם וּבְפִיהֶם. רְאֵה חִנּוּן וְצוֹם טַפָּם וְעוֹלְלֵיהֶם. תְּקַבֵּל כְּזִבְחֵי הַיּוֹם וְחַטַּאת כִּפֻּרֵיהֶם. וְעוֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם: אָבִינוּ מֶלֶךְ מְנַע מַגֵּפָה וְעוֹנִי וּמַחֲלוֹת. רְאֵה זְרוּיִם וּשְׁבוּיִם בְּאֲרָצוֹת וּגְבוּלוֹת. שֶׁפַע רַחֲמֶיךָ כְּאָז בְּיַד סוֹדֵר תְּהִלּוֹת. וַיִּבֶן שָׁם דָּוִד מִזְבֵּחַ לַייָ וַיַּעַל עֹלוֹת: אָבִינוּ מֶלֶךְ הָשֵׁב נָקָם לְצָרֶיךָ עוֹבְדֵי אֱלִילוֹת. רְאֵה קָדוֹשׁ מְעִידֶיךָ הַנִּשְׁחָתִים לִשְׁאִיּוֹת. בְּךָ נִדְבְּקוּ יַחַד וּכְבוֹדְךָ הוֹדִיעוּ לְמַלְכִיּוֹת. יָדִין בַּגּוֹיִם מָלֵא גְוִיּוֹת: אָבִינוּ מֶלֶךְ מַלְכוּתְךָ חַדֵּשׁ וְכַנֵּס גָּלִיּוֹת. רְאֵה שׁוֹמֵמָה לְכָבוֹד כָּהּ לִהְיוֹת. הֵיכַל שַׁכְלֵל לְעָבְדְּךָ בַּעֲלִיּוֹת. כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: אל מלך Seite 323.

קלג סס סמכד אליעזר ברבי יצחק.

Vorb. אֱלֹהַי בְּשַׂר עַמְּךָ מִפַּחְדְּךָ סָמַר. וּמֵאָז עֲלוֹת הַשַּׁחַר
יַעֲמוֹד עַל מִשְׁמַר. עַד מִנְחַת עֶרֶב.

Gem. כִּי אָמַר אֲכַפְּרָה פָנָיו בַּמִּנְחָה׃

Vorb. לְהַקְשִׁיב לְמַסְטִינֵנוּ מָאַן תְּמָאֵן. סָאוֹנוֹ בְּרַעַשׁ אַל־
נָא תְהִי סוֹאֵן. וְאִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמוֹר הֲלֹא רַבּוּ.

Gem. מֵאַיִן. עוֹד פְּנוֹת אֶל הַמִּנְחָה׃

Vorb. יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אֲשֶׁר בְּךָ מַאֲמִין. אִם בְּשִׁמְאל דְּחִיתוֹ
קָרְבֵהוּ בִּימִין. בָּא לְשַׁחֵר פָּנֶיךָ.

Gem. וַיִּקַּח מִן הַבָּא בְיָדוֹ מִנְחָה׃

Vorb. עוֹרְכֵי שֵׁוַע מְשַׁלְּמֵי פָרִים שִׂפְתוֹתָם. רְצֵה וְהַשְׁלֵךְ
בִּמְצוּלוֹת יָם כָּל חַטֹּאתָם. יֶעֱרַב לְפָנֶיךָ שִׂיחָתָם וְרִנָּתָם.

Gem. כַּחַטָּאת וְכָעוֹלָה וְכַמִּנְחָה׃

Vorb. זֵכֶר פֵּר פָּנִים וְשָׂעִיר פְּנִימִי וְחִיצוֹן. יִהְיוּ נָא אֲמָרֵינוּ
לְפָנֶיךָ לְרָצוֹן. וְתֶעֱרַב מִנְחָתֵנוּ כְּשֶׂה אַחַת מִן הַצֹּאן. מִן הַמָּאתַיִם.

Gem. מְמַשֶּׁקֶה יִשְׂרָאֵל ו לַמִּנְחָה׃

Vorb. רְאֵה כִּי אָזְלַת יָד וְיוֹשְׁבֵי מָרוֹם שָׁחוּ. פִּסּוּ אֲמוּנִים
וּבְנֵי לָקַחוּ. כְּבַד פֶּה וַעֲרַל שָׂפָה.

Gem. וַיְשַׁלְּחוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּיָדוֹ מִנְחָה׃

Vorb. בָּרֵר גִּיב שִׂפְתֵי כַשַּׁחַר פָּרוּס. עֲנֵנִי וּרְפָא מִזְּבַחֲךָ
הֶהָרוּס. חֶלְקַת לְשׁוֹנִי תֶּעֱרַב כַּשֶּׁמֶן לָרוֹס.

Gem. אֶת הָעוֹלָה וְאֶת הַמִּנְחָה׃

Vorb. בֵּית תְּפִלָּתָם מָקוֹם צִקּוֹן לַחֲשָׁם. חֲשׁוֹב כִּבְמָקוֹם אֲשֶׁר
יִבַּשְּׁלוּ שָׁם הַכֹּהֲנִים. אֶת הַחַטָּאת וְאֶת הָאָשָׁם.

Gem. וַאֲשֶׁר יֹאפוּ אֶת הַמִּנְחָה׃

Vorb. יְצַוֵּה יְיָ חַסְדּוֹ קוֹמְמִיוּת הֲשִׁיבֵנִי לָנָוִי. לְפָאֵר מְקוֹם ו
מִקְדָּשִׁי לְתַדֵּשׁ הֲדַר זִיוִי. וְיָשֹׁב מְצֹרָף וְטָהֹר אֶת בְּנֵי לֵוִי.

Gem. וְהָיוּ לַיְיָ מַנִּישֵׁי מִנְחָה׃ Seite 323. אל מלך

Vorb. בָּלִיל וְעוֹלָה תְּחִנָּתִי תֵּחָשֵׁב וּמַשְׁטִינִי רִיב תָּרִיב, וְתוֹצִיא כָּאוֹר צִדְקִי טֶרֶם יָבֹא הַשֶּׁמֶשׁ וַיָּעֲרִיב. שָׁפַךְ כַּמַּיִם לִבּוֹ בְּתִפְלָתוֹ כָּל אִישׁ.

Gem. וְהִקְרִיב הַמַּקְרִיב קָרְבָּנוֹ לַיָּי מִנְחָה:

Vorb. יִשְׂרוֹן עַמְּךָ יָשִׁיר חַסְדְּךָ בְּטוֹב לֶקַח. הַטֵּה אֵלָיו אָזְנְךָ וּשְׁמַע וְעֵינֶיךָ פְּקַח. וּרְאֵה כִּי טוֹב מִסְתּוֹפֵף בְּשַׁעֲרֵי רַחֲמֶיךָ.

Gem. וַיִּקַּח מִן הַבָּא בְיָדוֹ מִנְחָה:

Vorb. בְּרוֹב רַחֲמֶיךָ אֱמָרֵי הַאֲזִינָה יְיָ הַגִּיגִי בִּינָה. אִם נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֱלֹהֵי קֶדֶם | מְעוֹנָה. וְלָקַחְתָּ מִיָּדִי מִנְחָתִי אֲשֶׁר הֵבֵאתִי לְךָ בְּתִחְנָה

Gem. וַיְהִי בַּעֲלוֹת הַמִּנְחָה:

Vorb. שַׁדַּי לֹא מָצָאנוּךָ שַׁגִּיא כֹּחַ לָעֲדָה מִקֶּדֶם קָנִית. אֶחָד הַמַּרְכֶּבָה וְאֶחָד הַמַּמְעִיט בְּשׁוּבוֹ נַפְשׁוֹ רָצִיתָ. אַךְ יָכוֹן לִבּוֹ לְפָנֶיךָ בְּמִנְחָתוֹ בְּעֵת הִקְרִיב אוֹתָהּ:

Gem. וְאֵת תּוֹרַת הַמִּנְחָה:

Vorb. כְּהָיוֹת מְזִבְּחִי וּמִקְדָּשִׁי עַל מְכוֹנוֹ וּגְבוּלוֹ. הָיוּ מְכַפְּרִים עָלֵינוּ בַּשְּׁעִירִים הָעוֹלִים לְגוֹרָלוֹ. וְעַתָּה בְּאַשְׁמָתֵינוּ לוּ חָפֵץ יְיָ לַהֲמִיתֵנוּ.

Gem. לֹא לָקַח מִיָּדֵינוּ עוֹלָה וּמִנְחָה:

Vorb. תַּחֲנוּנִים יְדַבֵּר עַמְּךָ יְבַקֵּשׁ סְלִיחָה בְּלֵב מַר. הִנּוֹ מִתְיַצֵּב עַל מָצוֹר וְעוֹמֵד עַל הַמִּשְׁמָר. מְחַכֶּה פָּנֶיךָ לְעֵת מִנְחַת עֶרֶב וּמְצַפֶּה כְּפֶר:

Gem. כִּי אָמַר אֲכַפְּרָה פָּנָיו בַּמִּנְחָה:

Vorb. יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּנֵה וְעָרֶיהָ מְקָצָה. אֲסוּרִים רָצוּצִים פְּתַח וְלַחוֹפֶשׁ הוֹצֵא. וְעָרְבָה לַיָּי מִנְחָתָם כִּימֵי עוֹלָם וְתָשׁוּב וְתִרְצֶה.

Gem. עוֹד פְּנוֹת אָל הַמִּנְחָה:

Vorb. נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל וּפְצוּצוֹת יְהוּדָה לְקַבֵּץ עוֹד יָדְךָ שֵׁנִית תּוֹסֵף. כְּרוֹעֶה עֶדְרוֹ יִרְעֶה בְּנָוֶה טוֹב תֶּאֱסֹף. וְיָשֹׁב מְצֹרָף וְטָהֹר אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּזָּהָב וְכַכֶּסֶף.

Gem. וְהָיוּ לַיָּי מַגִּישֵׁי מִנְחָה:

Seite 323. אל מלך

אֱלֹהֵינוּ בּוֹשְׁנוּ בְּמַעֲשֵׂינוּ. וְנִכְלַמְנוּ בַּעֲוֹנֵינוּ: אֱלֹהֵינוּ בּוֹשְׁנוּ וְנִכְלַמְנוּ לָהָרִים אֱלֹהֵינוּ פָּנֵינוּ אֵלֶיךָ: אֵין לָנוּ פֶּה לְהָשִׁיב. וְלֹא מָצָח לָהָרִים רֹאשׁ:

רחמיך רבים, אל תבא, כרחם אב, ליי הישועה, יי צבאות עמנו וכו':

וְהַרְבֵּה חֲנוּן, תְּרַחֵם עָלֵינוּ
כַּאֲשֶׁר נֶאֱמַתָּ בִּשְׁנוּן,
Gem. יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן:

Und deinen Zorn bezwinge.
So walte, Gott, der Gnadenspruch,
Der da geschrieben steht im Buch:
„Gott ist allmächtig, gütig,
Versöhnend und langmüthig."

Seite 323. אל מלך

תְּפִלָּה לְעָנִי כִּי יַעֲטוֹף, וְלִפְנֵי יְיָ יִשְׁפּוֹךְ שִׂיחוֹ: נִשְׁפּוֹךְ לְפָנָיו שִׂיחֵנוּ, וְצָרוֹתֵינוּ לְפָנָיו נַגִּיד: כִּי לֹא בְזָה וְלֹא שִׁקַּץ עֲנוּת עָנִי וְלֹא הִסְתִּיר פָּנָיו מִמֶּנּוּ, וּבְשַׁוְּעוֹ אֵלָיו שָׁמֵע:

רחמיך רבים, אל תבא, כרחם אב, ליי הישועה, יי צבאות עמנו וכו':

אלהינו ואלהי אבותינו

קלא מיוסד ע"פ תשר"ק וסס כמקבל מתוס לנקוף מאיר,

תְּמוּר עֲבוֹדַת מְזוֹן, שַׁוְּעַת עָנִי תַּאֲזִין, רְוִיחָתוֹ תַּמְצִיא וְתָפִיק, קְבִיעַת צְרָכָיו תַּסְפִּיק: צְמְצוּמוֹ תַּרְוִיחַ בִּנְקִיּוּת, פִּדְּהוּ מִדַּקְדּוּקֵי עֲנִיּוּת, עֶלְבּוֹנוֹ וְצָרַת דַּאֲבוֹנוֹ, סְלִיחָה מְצָא לַעֲוֹנוֹ: נוֹדוֹ וְטִלְטוּל צַעֲדוֹ, מְכַפְּרִים יִהְיוּ בְּעַדּוֹ, לְבַעֲבוּר הַמַּקְדִּישׁ חָבֵר, כִּפַּרְתָּ דְּבָרִים מִקֶּרֶב: יַעַן חַטַּאתּוֹ וְעוֹלָתוֹ, טוֹרְדוּ מִלְכַפֵּר מְעִילָתוֹ, חֲשׁוֹב בְּכִיּוֹ וְאַנְחָתוֹ, זֶבַח נִכְסוֹ וּמִנְחָתוֹ: וְדִי תֹּאמַר לְיִסּוּרָיו, הַעֲבִיטֵנוּ דֵּי מַחְסוֹרָיו, דַּלִּי דַלּוּת מְנִיפָה, גָּמְרָה עֲשִׁירִית הָאֵיפָה: בְּמִנְחַת אֶבְיוֹנֶךָ תָּחֻזֶּה, אַל תְּשַׁקֵּץ וְתִבְזֶה, מִבְטָאוֹ אֵלֶיךָ יִשְׁפֹּר, רָם אָשְׁכּוֹל הַכּוֹפֶר: Seite 323. אל מלך

אָנָּא יְיָ אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם תִּכּוֹן תְּפִלָּתֵנוּ קְטוֹרֶת לְפָנֶיךָ: וְתוֹצִיא כָּאוֹר צִדְקֵנוּ וּמִשְׁפָּטֵנוּ כַּצָּהֳרָיִם: אֱמֹר לָנוּ הַאֲזִינָה יְיָ כִּינָה הֲגִיגֵנוּ: בָּקְרָאֵנוּ עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי צִדְקֵנוּ:

רחמיך רבים, אל תבוא, כרחם אב, ליי הישועה, יי צבאות עמנו וכו':

אלהינו ואלהי אבותינו

קלב סס כמקבל מתוס בכפתי מסכוזות מרדכי בר שבתי,

Vorb. מַשְׂאַת כַּפַּי מִנְחַת עֶרֶב רְצֵה נָא בְכוֹשֶׁר, תְּכוֹן תְּפִלָּתִי קְטֹרֶת לְפָנֶיךָ בְּתוֹם וּבְיוֹשֶׁר, בְּקָרְאִי עֲנֵנִי צוּרִי הַיּוֹם יִפְנֶה,
Gem. כַּאֲשֶׁר בָּרִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַמִּנְחָה:

Vorb. רֵיחַ נִיחֹחַ אִמְרֵי פִי לְפָנֶיךָ צוּר עוֹלָמִים, חֶלְבִּי וְדָמִי הַנִּמְעָט בְּצוֹמִי תְּמוּר חֲלָבִים וְדָמִים, קַבֵּל הֲגִיוֹן לִבִּי אֲשֶׁר עָרַכְתִּי זֶה עֲשֶׂרֶת הַיָּמִים,
Gem. בַּחֲטָאת בָּאָשָׁם וּבַמִּנְחָה:

Vorb. דְּרוֹשׁ נָא בְּיוֹם זֶה דּוֹרְשֶׁיךָ וְהַדְּרֵשׁ לָהֶם בְּנִיב שְׂפָתַיִם, שְׁעֵה לְמַעֲמָדָם וְטַהֲרֵם כַּכֶּסֶף מְזֻקָּק שִׁבְעָתַיִם, וּרְצֵה שִׂיחָתָם כְּשֵׂה אַחַת מִן הַצֹּאן מִן הַמְּאתַיִם,
Gem. מִמַּשְׁקֵה יִשְׂרָאֵל לַמִּנְחָה:

Vorb. אַנְשֵׁי אֱמוּנָה אָבָדוּ
וְאֵין סוֹבֵל כָּל בִּלְאִי עוֹלָתֶךָ.
כְּדָנִיֵּאל אִישׁ חֲמוּדוֹת אוֹתוֹ
הִצַּלְתָּ. עֲנִיתוֹ בְּגוֹב אֲרָיוֹת
גַּם לְהַרְאוֹתָהּ.

Gem. אֱלָהִי שְׁרַח מַלְאָכָה וְסָגַר פִּם אַרְיוָתָא:

Vorb. אַנְשֵׁי אֱמוּנָה אָבָדוּ
וְאֵין פּוֹנֶה אֵלֶיךָ לְדַרְשָׁה.
כְּיוֹנָה אֲשֶׁר בָּרַח לָלֶכֶת
תַּרְשִׁישָׁה. צָעַק מִמְּעֵי
הַדָּגָה וַעֲנִיתוֹ בְּקִרְשָׁה.

Gem. וַיֹּאמֶר יְיָ לַדָּג וַיָּקָא אֶת יוֹנָה אֶל הַיַּבָּשָׁה:

Vorb. אַנְשֵׁי אֱמוּנָה אָבָדוּ
וְאֵין קָרוֹב אֵלֶיךָ נֶפֶשׁ
לְשָׁפְכָה. כַּחֲנַנְיָה מִישָׁאֵל
וַעֲזַרְיָה אֲשֶׁר חֲמַתְךָ בָּם
שָׁכְכָה. רוֹמְמוּךָ וְהִצַּלְתָּם
וְלֹא נִמְצָא בָהֶם מַכָּה.

Gem. וּמְתַבְּנְשִׁין אֲחַשְׁדַּרְפְּנַיָּא סַגְּנַיָּא
וּפַחֲוָתָא וַהֲדָבְרֵי מַלְכָּא:

Vorb. אַנְשֵׁי אֱמוּנָה אָבָדוּ
וְאֵין שׁוֹפֵט עֲרֵיךָ תַּחֲנוּן.
כְּנָאֱמָן בֵּיתְךָ אֲשֶׁר עָמַד

אנש Die Glaubenshelden sind nicht mehr!
Nicht Einer, der so in Geduld,
Alles trage unverschuldt,
Wie Daniel, der deine Treu,
Gerettet hat vpm wilden Leu'
Du schirmtest ihn in seiner Haft,
Und zeigtest deine Wunderkraft,
Und Gott, der schickt den Engel aus,
Daß er des Löwen Mund verschloß.

אנש Die Glaubenshelden' sind nicht mehr!
Nicht Einer, der nach dir verlangt,
Nach deinem Wort so sehnlich bangt,
Wie Jonas, der auf seiner Flucht
Sich beugte, Herr, in denier Zucht.
Als ihn der Fisch verschlungen;
Hat er nach Trost gerungen;
Und an den Fisch ging Gottes Wort,
Daß er ihn trage in den Port.

אנש Die Glaubenshelden sind nicht mehr!
Nicht Einer, der wie Chananjah
Und Mischael und Asarjah
Dir je so nah
Sein Herz hätt' ausgeschüttet,
Sie rühmten dich in Flamm' und Gluth,
Du nahmst sie Herr, in deine Hut,
Sie blieben unversehret,
Dieweil sie dich geehret.
Und Fürsten und Satrapen sah'n
Was du für Wunder hast gethan.

אנש Die Glaubenshelden sind nicht mehr!
Nicht Einer, der ein treuer Knecht,
In deinem Hause wär' gerecht;
Wie Moses in den Himmel dringe,

עִים לְעַתֵּר וּלְהָשִׁיב חֵמָה. כַּפָּרָה עַתָּה בַּמֶּה. לְמַלֵּאי תוֹךְ אָוֶן וּמִרְמָה: מִי
מוֹד לְפָנֶיךָ בְּשַׁעַת זַעְמָךְ. נָאוֹק כְּעַד עַם עָנִי וָמָךְ. סְלַח נָא לְמַעַן שְׁמָךְ.
וּר כִּי הַסְּלִיחָה עִמָּךְ: פָּנֵינוּ אֵלֶיךָ בּוֹשְׁנוּ לְהָרִים. צְדָקָה אֵין לָנוּ לְהַרְבּוֹת
דִים. קָרַבְנוּ אֵלֶיךָ בּוֹשִׁים וַחֲפוּרִים. רַחֲמִים וְיֶשַׁע מִמְּךָ מְסַבְּרִים: שׁוֹקְדִים
תֶיךָ בְּשִׂיחַ תַּחֲנוּנִים. תּוֹבְעִים צְדָקָה כַּעֲנִיִּים וְאֶבְיוֹנִים. זוֹעֲקִים לְךָ עַל
וְהֵם מִתְחַנְּנִים. בְּטוּחִים עַל רַחֲמֶיךָ וְעַל צִדְקוֹתֶיךָ נִשְׁעָנִים: דִּבּוּב שְׂפָתֵינוּ
ה נָא כְּפָרִים. יֶעֱרַב תַּחֲנוּנֵנוּ כְּהַקְרָבַת דָּם וְאֵמוּרִים. הָקֵל עוֹל בְּלֹא הוֹן
ירִים. חוֹפֵשׂ קְרָא וְקַבֵּץ פְּזוּרִים: חוֹקֵר לֵב עִמָּנוּ בַּדִּין אַל תֵּשֵׁב. זַעַם
מְּךָ הַעֲבֵר וְאַל תֵּשֵׁב. קַבֵּל שִׂיחֵנוּ וְקוֹל שַׁוְעָתֵינוּ הַקְשֵׁב. אֵל מֶלֶךְ עַל
א רַחֲמִים יוֹשֵׁב: אל מלך .Seite 323

הוֹשִׁיעָה יְיָ כִּי גָמַר חָסִיד. כִּי פַסּוּ אֱמוּנִים מִבְּנֵי אָדָם:
הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ וּבָרֵךְ אֶת נַחֲלָתֶךָ. וּרְעֵם וְנַשְּׂאֵם
עַד הָעוֹלָם: הוֹשַׁע יְיָ אֶת עַמְּךָ אֶת שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל:

רחמיך רבים. אל תבא. כרחם אב. לײ הישועה. ײ צבאות עמנו וכו׳

אלהינו ואלהי אבותינו

מיוסד ע"פ א"ב וסם המחבר סתום לבסוף שמעון בר יצחק חזק.

אֶפֶס מֵזִיחַ מְחַבֵּב וּמְכַפֵּר. בָּטְלוּ תָּמִיד עֶרֶב וָצֶפֶר. גְּחָלִים לוֹחֲשׁוֹרֶת
מוּ לְהֵחָפֵר. דָּמִים וְאֵמוּרִים בָּטְלוּ מִלְּכַפֵּר: הַמָּשִׁיחַ פַּס וּבְגָדִים מְרֻבָּה.
מְרַצֵּה וּתְפִלָּה מַרְבֶּה. זְדוֹנוֹת וּשְׁגָגוֹת עָצְמוּ לְהַרְבֶּה. חֶבְלָה רוּחֵנוּ
רֵנוּ כָבֶה. טִירַת מִקְדָּשֵׁנוּ מֵעֵת חָרְבָה. יוֹם עַל יוֹם הוֹסַפְנוּ חוֹבָה. כָּשַׁל
נוּ מִשְּׁמוֹעַ דִּבָּה. לוּלֵי רַחֲמֶיךָ וְתוֹרָתְךָ הִרְחָבָה: מְסוֹרֶת בְּיָדֵינוּ מִימוֹת
ות: נָהוֹג לְפָנֶיךָ בְּתַחַן לְהַרְבּוֹת. שִׂיחוֹת לִשְׁפּוֹךְ וּתְחִנּוֹת עֲרֵבוֹת. עֲצָרָה
רוּא וְאוֹהֲבֵם נְדָבוֹת: פַּלֵּל לְהַסְדִּיר כְּרָגִיל וְשָׁלֵם. צוֹם לִקְבּוֹעַ שְׂפָתַיִם
לֵּם קֶדֶם לִקְרָאתְךָ הִכּוֹן לְהִשְׁתַּלֵּם. רְוָחָה לְהַמְצִיא יוֹנַת אֵלֶם: שַׁעַר
חַ הֲכִנֹתָ לַשָּׁבִים. תַּבְנִית יָד מִתַּחַת לִכְרוּבִים: שַׁבְנוּ עָדֶיךָ נְעָרִים וְשָׂבִים.
ים לַהֲמוֹן רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: עֵינֵינוּ כָּלוּ לְיֶשַׁע צִדְקוֹתֶיךָ. וְאַף רוּחֵנוּ בְּקִרְבֵּנוּ
אוֹתֶךָ. נֶגְדְּךָ תַּאֲוָתֵנוּ וְדִמְעָתֵנוּ בְּסִפְרָתֶךָ. בְּךָ מִבְטָחֵנוּ וְשַׁעֲשׁוּעֵינוּ תוֹרָתֶךָ.
ה תְּפִלָּתֵנוּ כְּאַזְכָּרַת קוֹמֶץ. יֶעֱרַב שִׂיחֵנוּ לְהִטָּהֵר מִשֶּׁמֶץ. צַדְּקֵנוּ וּבְךָ נִתְהַלֵּל
אֹמֶץ. חַטְּאֵנוּ בְּאֵזוֹב וְנוֹסִיף אוֹמֶץ. קַוֵּינוּ אֶל יְיָ חַנּוּן וּמְרַחֵם. חֲבוֹשׁ
אוֹבֵנוּ אֶבְלֵנוּ לְנַחֵם. זַעֲקָתֵנוּ קְשׁוֹב מֵרָעָה לְהִנָּחֵם. אֲשֶׁר בְּךָ יָתוֹם ׀ מִתְרַחֵם:

אל מלך .Seite 323

הוֹשִׁיעָה יְיָ כִּי גָמַר חָסִיד כִּי פַסּוּ אֱמוּנִים מִבְּנֵי אָדָם:
כִּי אָדָם אֵין צַדִּיק בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טּוֹב וְלֹא
יֶחֱטָא: הוֹשַׁע יְיָ אֶת עַמְּךָ אֶת שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל:

וַיַּעֲבוֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְיָ ׀ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת נֹצֵ
חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה: וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵ
וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ: סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל ׀ לָנוּ מַלְכֵּנ
כִּי פָשָׁעְנוּ: כִּי אַתָּה יְיָ טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל־קֹרְאֶיךָ:

זִבְחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁבָּרָה לֵב נִשְׁבָּר וְנִדְכֶּה אֱלֹהִים
לֹא תִבְזֶה: הֵיטִיבָה בִרְצוֹנְךָ אֶת צִיּוֹן, תִּבְנֶה חוֹמוֹת
יְרוּשָׁלָיִם: כִּי שׁוֹמֵעַ אֶל אֶבְיוֹנִים יְיָ, וְאֶת אֲסִירָיו לֹא בָזָה:

רחמיך רבים. אל תבא. כרחם אב. ליי הישועה. יי צבאות עמנו וכו׳.

קכז מיוסד ע״פ א״ב.

אלהינו ואלהי אבותינו

אָפְסוּ אִשִּׁים וּבָטְלוּ קָרְבָּנוֹת. בַּמֶּה נְקַדֵּם שׁוֹכֵן מְעוֹנוֹת. גֶּבֶר הָגוּ
בְּקִרְבֵּנוּ אַיִן לְרַצּוֹתְךָ בִּתְחִנּוֹת. דְּרוֹשׁ רַחֲמִים בַּעֲדֵנוּ לִמְצוֹא חֲנִינוֹת: הָלַ
מִקֶּדֶם כְּשָׁגְגוּ הוֹרִים לְפָנֶיךָ. וַדַּאי חַטָּאת וְאָשָׁם ׀ מְכַפְּרִים פָּנֶיךָ: זֶבַח וּמִנְחָ
סֻלָּקוּ וְנֶהֱרַס בֵּית מְעוֹנֶךָ. חַלּוֹת פָּנֶיךָ לֹא נוּכַל ׀ לְהָשִׁיב חֲרוֹנֶךָ: טֶנֶף שֶׁמְּצָתֵנ
בַּמֶּה נַדִּיחַ וּנְכַפֵּר פֶּשַׁע. יַחַד קָרֵב וּמַקְרִיב קְצָת מִלֶּשַׁע. כַּפָּרָה אִם אַיִן וּמֵאַ
יָשַׁע. לִמְלֻכְלָכִים בְּכָל יוֹם בְּחֵטְא וְעָוֹן וָרֶשַׁע: מְשׁוּגָתֵנוּ אִתָּנוּ תָּלִין בְּאֶפֶ
תָּמִיד מִנְחַת עֶרֶב. נִיחוֹחֵי שַׁחַר גַּם הֵם פַּסּוּ הַמַּצְדִּיקִים שִׁגְגַת עָרֶב. סַרְחוֹנֵנוּ
יוֹם יוֹם נוֹסִיף וְלֹא נִגְרַע מִקֶּרֶב. עֲוֹנוֹת רַבּוּ וְגָבְרוּ הֶרֶב: פַּסּוּ כָּל אֵלֶּה וְנִשְׁאַרְנ
רֵקִים. צוֹם צַמְנוּ הַיּוֹם לְמַעֵט דָּם וְחֵלֶב תְּמוּר דָּמִים הַנִּזְרָקִים. קוֹמָה נְכוֹ
בְּתַחַן שְׁתַּיִם תְּמוּר עֲקֵדַת כֶּבֶשׂ בִּשְׁנֵי פְרָקִים. רֹאשׁ נָשׁוּחַ וְצַוָּאר נִפְשׁוֹט בְּעַ
קְרִיצָה וּמְלִיקָה וְקִבּוּל דָּם בְּמִזְרָקִים: שַׁדַּי שׁוּר בְּמַעֲרִימִים כָּל זֹאת לְרַצּוֹתֶךָ
שַׁוְעָתָם שְׁעֵה וְתַרְבֶּה לָמוֹ מְחִילָתֶךָ. תַּרְאֶה לְעַמְּךָ יֶשְׁעֲךָ וְאַהֲבָתֶךָ. תַּחַת כִּ
הֵם עַמְּךָ וְנַחֲלָתֶךָ: אל מלך Seite 323.

אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר יָהּ אֲדֹנָי מִי יַעֲמֹד: כִּי עִמְּךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן
תִּוָּרֵא: כִּי אֵין לָנוּ פֶּה לְהָשִׁיב. וְלֹא מֵצַח לְהָרִים רֹאשׁ:

רחמיך רבים. אל תבוא. כרחם אב. ליי הישועה. יי צבאות עמנו וכו׳:

אלהינו ואלהי אבותינו

קכח מיוסד ע״פ א״ב ובסוף חתום שם המחבר זבדיה חזק:

אָפֵס זֶבַח וְעוֹלָה. בַּמֶּה נִמְצָא לְפָנֶיךָ מְחִילָה. גָּבַר חֵטְא וְעַוְלָה. דַּלּוּ
מֵהַקְרִיב קָרְבַּן מְעִילָה: הָחֳרַב מְרוֹן הַשְּׁכִינָה. וְאֵיךְ נִמְצָא לְפָנֶיךָ חֲנִינָה. זָלְזַ
יְקַר כְּבוֹד הַכְּהוּנָה. חָסְרוּ וְנִמְנְעוּ אַנְשֵׁי אֱמוּנָה: טוֹרְדוּ עוֹמְדִים כַּחוֹמָה

שִׁמְךָ עָלֶיהָ. כִּי לֹא עַל־צִדְקֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ
הָרַבִּים: אֲדֹנָי שְׁמָעָה אֲדֹנָי סְלָחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר לְמַעַנְךָ
אֱלֹהַי כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ:

נקבו מיוסד ע"פ א"ב ובסוף מתוס סס סמסכר מנחם ברבי מאיר.

אָחַלָּה אֶת פְּנֵי יְיָ אוֹיְלִי אֲכַפְּרָה. בְּעֵד חַטָּאוֹת וַעֲבֵרוֹת
עָצְמוּ מִלְּסַפֵּרָה. גָּבְרוּ וַעֲבְרוּ רֹאשׁ פָּנֵינוּ לְהַחְפִּירָה. דִּשְׁנוּ בָם
וּבְהַתֵּר חֻקִּים לְהָפֵרָה: הָרָוָה אֶת רַצְמָאָה לְהַגְדִּיל יָסַפְנוּ. וּשְׁרִיר
לְבָבוֹת וְתוֹר עֵינַיִם כָּסַפְנוּ. זְלָזַלְנוּ בְּעוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם
וְכִסַּפְנוּ. חִלַּלְנוּ כָּבוֹד וָחֶסֶד סַפְנוּ אָסַפְנוּ: טוֹרַפְנוּ מִקְרְבֵּנוּ
וְנִגַּחֵם עַל הַמַּרְדּוּת. יָדַעְנוּ רִשְׁעֵנוּ וְנִכְנַם בְּלִבֵּנוּ מַרְדּוּת. כִּוַּנּוּ
לָשׁוּב לָאֵל בְּרֶגֶשׁ וְחֶרְדּוּת. לְמַעַל נִמְלַט מֵרֶדֶת בּוֹר וְדוּת:
נִמְהָה הַיְשָׁנָה תָּפְשׁוּ עַם סְפוֹרִים. נָאוֹק מְהוֹת שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה
שְׁלוֹם פָּרִים. סָמְכוּ בְּכַחַ הַתְּשִׁיבָה וּבְיוֹם הַכִּפּוּרִים. עָתַד לְסִלִּיחָה
וּמְחִילָה לְחוֹטְאִים וּלְכוֹפְרִים: פְּגִיעָה וְעִנּוּי הֵן הֵם זִבְחֵי אָיוֹם.
צִיר הַזְּבִיחָה וּמִנְחָה הִגִּישׁ בְּתִיּוֹם. קָרָא וְנַעֲנָה הֲלֹא מָצָא
בְּפִדְיוֹם. רְדָתוֹ הוֹרִיד לְחוֹת הָאַחֲרוֹנִים כְּהַיּוֹם: שָׁמַעְנוּ שׁוֹפָר
בְּפִסְקָה וְהִזַּהֲרָנוּ חֲרָדִים. שָׁבוּ בְצוֹם בֵּינָתַיִם יְחִידִים שְׂרִידִים.
תָּמְמוּ הַיּוֹם יַחַד הוֹרִים וִילָדִים. תָּקְפוּ בְּמִקְרָא עֲצָרָה לְמַעַט
שְׁלָדִים. מִינֵי סַמֵּי קְטוֹרֶת רֵיחָן עָרֵב. חֶלְבְּנָה צְרוּפָה בִּינָם
וְעִמָּם לְהִתְעָרֵב. מִכָּאן לַשּׁוֹכְבִים אֲשֶׁר בָּעֲמִים בְּקֶרֶב. בָּרְבִים
בְּהִוּוֹת עִמָּם יַקְבִּילוּ לְהִתְקָרֵב: מְצָרֵף וּמְטַהֵר יְנַקְּנוּ וְיַזַּכֵּנוּ
בְּכִבּוּרִית. כּוֹפֶר יְחַנֵּנוּ מֵעִידִית וְלֹא מִזְּבוּרִית. יוֹשֶׁר יָדִיד יְזַכּוֹר
לְבַת עִבְרִית. רָץ וְהַשִּׁיחַ כְּהַיּוֹם דַּם בְּרִית:

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת מוֹחֵל
עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר ו ראשון ראשון. מַרְבֶּה מְחִילָה לְחַטָּאִים
וּסְלִיחָה לְפוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וְרוּחַ. לֹא
בְרָעָתָם תִּגְמוֹל. אֵל הוֹרֵיתָ לָנוּ לוֹמַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. זְכוֹר לָנוּ
הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לָעָנָו מִקֶּדֶם. כְּמוֹ
שֶׁכָּתוּב וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְיָ:

אַתָּה הוּא שֶׁיָּדַעְתָּ בַּעֲנַן כְּבוֹדְךָ עַל הַר סִינַי וְהָרְאִיתָ דַּרְכֵי טוּבְךָ לְמֹשֶׁה עַבְדֶּךָ: וְאָרְחוֹת חַסָּדֶיךָ גִּלִּיתָ לוֹ. וְהוֹדַעְתּוֹ כִּי אַתָּה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן: אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וּמַרְבֶּה לְהֵטִיב: וּמַנְהִיג אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ בְּמִדַּת הָרַחֲמִים: וְכֵן כָּתוּב. וַיֹּאמֶר אֲנִי אַעֲבִיר כָּל טוּבִי עַל פָּנֶיךָ וְקָרָאתִי בְשֵׁם יְיָ לְפָנֶיךָ וְחַנֹּתִי אֶת אֲשֶׁר אָחוֹן וְרִחַמְתִּי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם:

אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם אַתָּה. וּבַעַל הָרַחֲמִים נִקְרֵאתָ. וְדַרְכְּךָ תְּשׁוּבָה הוֹרֵיתָ. גָּדְלַת רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ תִּזְכּוֹר הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם לְזֶרַע יְדִידֶיךָ. תֵּפֶן אֵלֵינוּ בְּרַחֲמִים. כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל הָרַחֲמִים. בְּתַחֲנוּן וּבִתְפִלָּה פָּנֶיךָ נְקַדֵּם. כְּהוֹדַעְתָּ לָעֲנִיו מִקֶּדֶם. מְחֵרוֹן אַפְּךָ שׁוּב. כְּמוֹ בְּתוֹרָתְךָ כָּתוּב. וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ נֶחְסֶה וְנִתְלוֹנָן. כְּמוֹ וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן. תַּעֲבוֹר עַל פֶּשַׁע וְתִמְחֶה אָשָׁם. כְּיוֹם וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם. תַּאֲזִין שַׁוְעָתֵנוּ וְתַקְשִׁיב מָנוֹ מַאֲמַר. כְּיוֹם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ. וְשָׁם נֶאֱמַר:

וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְיָ ו יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה: וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטֹּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ: סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ: כִּי אַתָּה יְיָ טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל־קֹרְאֶיךָ:

הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ וּבָרֵךְ אֶת נַחֲלָתֶךָ. וּרְעֵם וְנַשְּׂאֵם עַד הָעוֹלָם:
הוֹשַׁע יְיָ אֶת עַמֶּךָ אֶת שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל: הַשְׁקִיפָה מִמְּעוֹן קָדְשְׁךָ
מִן הַשָּׁמַיִם וּבָרֵךְ אֶת עַמֶּךָ אֶת יִשְׂרָאֵל: תִּזְכּוֹר לָהֶם בְּרִיתֶךָ
וְהַנָּחֵם כְּרוֹב חֲסָדֶיךָ אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִצְחָק:

רחמיך רבים. אל תבא. כרחם אב. ליי הישועה. יי צבאות עמנו וכו'.

Vorb. סְלַח נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ וְכַאֲשֶׁר נָשָׂאתָ לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הֵנָּה וְשָׁם נֶאֱמַר:

Gem. וַיֹּאמֶר יְיָ סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ: השה וכו'

הַשֵּׁה אֱלֹהַי אָזְנְךָ וּשְׁמַע פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שִׁמְמֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא

וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַכִּפֻּרִים הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

סליחות למנחה של יום כפור

Vorb. סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי בָּרוֹב אִוַּלְתֵּנוּ שָׁגִינוּ. מְחַל וּ לָנוּ מַלְּכֵּנוּ כִּי רָבוּ עֲוֹנֵינוּ:

יְיָ אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת יוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים. בְּטֶרֶם שׁוּבוּ בָּנִים שׁוֹבָבִים. וְשׁוּבָה נָא אֵלַי בִּדְבָרִים עֲרֵבִים. דְּרשׁוּנִי וְחְיוּ יָמִים רַבִּים: הֵלֹא דְבָרֶיךָ לְעוֹלָם נִצָּבִים. וּבָם אָנוּ נִשְׁעָנִים וְנִקָּרְאִים. זָכְרֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים. חָנֵּנוּ כַּחַסְדֶּךָ הַמְרֻבִּים: טוֹב אַתָּה לָרָעִים וְלַטּוֹבִים. יְמִינְךָ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׁבִים. כִּי לֹא תַחְפּוֹץ בְּמִיתַת חַיָּבִים: כֵּן אָנוּ מַשְׁכִּימִים וּמַעֲרִיבִים: מֶלֶךְ מְהֻלָּל בְּמַחֲנוֹת כְּרוּבִים. נַקֵּנוּ מֵחֵטְא וּמֵחִיּוּבִים. סְלַח לָנוּ כִּי פָשַׁעְינוּ רַבִּים. עֲנֵנוּ לְמַעַן צוּרִים הַחֲצוּבִים: פְּתַחִי תְשׁוּבָה לְבַל יְהוּ נִשְׁאָרִים. צַעֲקוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ יְהוּ מְקוֹרָבִים. קָרְבֵנוּ אֵלֶיךָ חוּצָב לְהָבִים. רְצֵנוּ כְּעוֹלַת פָּרִים וּכְשָׂבִים: שָׁבְנוּ אֵלֶיךָ נְעָרִים וְשָׂבִים. תְּמוֹכִים וּבְטוּחִים עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים:

כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים אָנוּ בְטוּחִים. וְעַל צִדְקוֹתֶיךָ אָנוּ נִשְׁעָנִים: וְלִסְלִיחוֹתֶיךָ אָנוּ מְקַוִּים. וְלִישׁוּעָתְךָ אָנוּ מְצַפִּים: אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקוֹת מִקֶּדֶם. מַעֲבִיר עֲוֹנוֹת עַמּוֹ וּמֵסִיר חַטֹּאת יְרֵאָיו: כּוֹרֵת בְּרִית לָרִאשׁוֹנִים. וּמְקַיֵּם שְׁבוּעָה לָאַחֲרוֹנִים:

וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ. וְאֵימָתְךָ עַל כָּל־מַה־שָּׁבָרָאתָ. וְיֵרָאוּךָ כָּל־הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים. וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשִּׁלְטָן לְפָנֶיךָ עוֹז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ. וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל־מַה־שָּׁבָרָאתָ:

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ. תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ. וְתִקְוָה לְדוֹרְשֶׁיךָ. וּפִתְחוֹן־פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ. שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ. וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ. וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ. וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן־יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ. וִישָׁרִים יַעֲלוּזוּ וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ. וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ פִּיהָ. וְכָל־הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כְּעָשָׁן תִּכְלֶה. כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן הָאָרֶץ:

וְתִמְלוֹךְ | אַתָּה יְיָ לְבַדְּךָ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ. בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ. וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ. יִמְלוֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ. וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ כַּכָּתוּב וַיִּגְבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט. וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה לִקְדֻשָּׁה וְלִמְנוּחָה וְאֶת יוֹם) הַכִּפּוּרִים הַזֶּה. לִמְחִילָה וְלִסְלִיחָה וּלְכַפָּרָה וְלִמְחוֹל בּוֹ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ. זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל | לְפָנֶיךָ. לִפְלֵטָה. לְטוֹבָה. לְחֵן וּלְחֶסֶד

כִּכְתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר׃

Gemeinde u. Vorb. קָדוֹשׁ ׀ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ׃

Vorb. כְּבוֹדוֹ מָלֵא עוֹלָם. מְשָׁרְתָיו שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה אַיֵּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ׃

Gemeinde u. Vorb. בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ׃

Vorb. מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֶן בְּרַחֲמִים וְיָחוֹן עַם הַמְיַחֲדִים שְׁמוֹ עֶרֶב וָבֹקֶר בְּכָל־יוֹם תָּמִיד פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה שְׁמַע אומְרִים׃

Gemeinde u Vorb. שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד׃

Vorb. אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ. הוּא אָבִינוּ. הוּא מַלְכֵּנוּ. הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ. וְהוּא יַשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שֵׁנִית לְעֵינֵי כָּל־חָי לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים׃

Gemeinde u. Vorb. אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם׃

Vorb. אַדִּיר אַדִּירֵנוּ יְיָ אֲדוֹנֵנוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל־הָאָרֶץ. וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד׃

Vorb. וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר׃

Gemeinde u Vorb. יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ׃

Vorb. לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ. וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ. וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה׃

חָמוֹל עַל מַעֲשֶׂיךָ. וְתִשְׂמַח בְּמַעֲשֶׂיךָ. וְיֹאמְרוּ לְךָ חוֹסֶיךָ. בְּצַדֶּקְךָ עֲמוּסֶיךָ. תּוּקְדַּשׁ אָדוֹן עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ׃

כִּי מַקְדִּישֶׁךָ בִּקְרוּשָׁתְךָ קְדַשְׁתָּ. נָאֶה לְקָדוֹשׁ פָּאֵר מִקְרוֹשִׁים׃ בְּאֵין מַלִּיץ יוֹשֵׁר. מוֹל מַגִּיד פֶּשַׁע. תַּגִּיד לְיַעֲקֹב דְּבַר חוֹק וּמִשְׁפָּט. וְצִדְקָנוּ בַּמִּשְׁפָּט הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט׃

עוֹד יִזְכּוֹר לָנוּ אַהֲבַת אֵיתָן אֲדוֹנֵנוּ. וּבֵנֵּן הַנֶּעֱקָד יַשְׁבִּית מְדַיְנֵנוּ. וּבִזְכוּת הַתָּם יוֹצִיא אָיוֹם לָאֲדָק דִּינֵנוּ. כִּי קָדוֹשׁ הַיּוֹם לַאֲדוֹנֵנוּ׃ וּבְכֵן יִתְקַדַּשׁ ׀ שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ. וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ. וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ. וְעַל מְכוֹנְךָ וְהֵיכָלֶךָ׃

וְקוֹלוֹ עַל הַמַּיִם. וּמוֹשְׁבוֹ
בְּרוּם. וּמַבְטוֹ בְּתַחַת.
מִמַּעֲלָה קָדוֹשׁ. וּמְמַטֵּה
בָּרוּךְ. מִמַּיִם אַדִּיר וּמִנְהָרוֹת
קוֹל. וּמֵאֶרֶץ זֶמֶר. וּמֵעֵצִים
רָנֵן. וּמֵהָרִים רָקֵד. וּמִגְּבָעוֹת
שִׁיר. וּמִכָּל בְּרִיָּה תּוֹקֵף.
וּמִכֹּל רֹאשׁ כֶּפֶף. וּמִכֹּל
עַיִן רָמָז. וּמִכֹּל אוֹזֶן שֹׁמַעַ.
וּמִכֹּל פֶּה הוֹדָיָה. וּמִכָּל
לָשׁוֹן שִׁבַּח. וּמִכָּל גָּרוֹן
רוֹן. וּמִכֹּל לֵב רָחַשׁ. וּמִכָּל
קֶרֶב הֵגִיוֹן. וּמִכָּל בֶּרֶךְ
כְּרִיעָה. וּמִכֹּל קוֹמָה
הִשְׁתַּחֲוָיָה. וּמִזְקֵנִים כָּבוֹד
וּמֵאֲנָשִׁים וְנָשִׁים שִׁיר:
וּמִבַּחוּרִים וּבְתוּלוֹת הַלֵּל
וּמֵעוֹלָלִים וְיוֹנְקִים עֹז. וּמֵהוֹד
לְהוֹד גְּבוּרָה. וּמֵעוֹלָם וְעַד
עוֹלָם בָּרְכָה: כִּי כֻלָּם
בְּרֵאתָ לְמַעַנְךָ. יִקְרָאוּ זֶה
לָזֶה. גּוּשׁוּ עִישׁוּ חוּשׁוּ.
וְנַעֲרִיץ לְמֶלֶךְ הַכָּבוֹד. הָאֵל
הַנַּעֲרָץ וְהַנִּקְדָּשׁ בַּקְּדֻשָּׁה:

Furchtbarkeit in der Himmel Himmel, Sein Bogen am Firmament, Seine Stimme über den Wassern, Sein Thronsitz in den Höhen, Seine Vorsehung hienieden. Heiligung wird Ihm in den Höhen, Segnungen hienieden, Verherrlichung wird Ihm aus den Meeren, Anrufung aus den Strömen, Gesang auf Erden, Lieder in Wäldern, hüpfende Tänze von den Bergen, Preislied von Hügeln, Huldigung von jedem Geschöpfe, Gehorsam von jedem Auge und Ohre, von allen Lippen Dank, von jeder Zunge Preis, von jeder Kehle Gesang, Andacht von jedem Herzen und Innern, jedes Knie beugt sich Dir, Ehrfurcht von Greisen, von Männern, Frauen, Jünglingen und Säuglingen, Preis und Ruhm und Verherrlichung, von Geschlecht zu Geschlecht bis in Ewigkeit Segnungen! Denn Alles hast Du Deinetwegen geschaffen. Einer regt den Andern an, ruft ihn auf zur gemeinschaftlichen Verherrlichung des Königs des Ruhms, des Allmächtigen, der geheiligt und verherrlicht wird im Heiligthume.

מִתְחוֹפְפִין וּבְשִׁתִּים יְעוֹפְפוּ׃
מיכאל עוֹרְכִים עֲנִין עִוּוּיוֹ לוֹמַר
פְּאֵר פְּקוּד פְּלֵל | לְנָמֵר׃
צְפִצוּף צַהֲל צֶרֶק כְּנָאֲמַר׃
וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר׃ מיכאל
קְלוֹם קְדֻשׁוֹת קָדוֹשׁ
קוֹרְאוֹת׃ רִבּוֹא רִבְבֵי עֵינַיִם
מְלֵאוֹת׃ שׁוֹכֵן עַד מֵעֲרִיצִים
בִּיצִיאוֹת׃ קְדוֹשׁ קָדוֹשׁ
קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת׃ מיכאל תַּקִּיף
מֵרְבָבָה מְפָאֲרִים לְסַלְדוֹ׃
תְּלִי תְלִים עוֹמְדִים לְכַבְּדוֹ
תְּבֵל וְכָל דָּרֶיהָ מְקַדִּישִׁים
הוֹדוֹ׃ מְלֹא כָל הָאָרֶץ
כְּבוֹדוֹ׃

umflattern sie ihn. Sie schildern in Sprüchen seiner Allmacht Beweis; im Glanze des Vortrags schließt ein Gebet — welch' Töne wahrer Begeisterung — wie es dort heißt: Und Einer ruft dem Andern zu das Lob der Heiligung — laut rufen sie: Heilig! — Die tausend Myriaden vollängiger Engel huldigen dem Weltenbeherrscher zum Schlusse: „Heilig, heilig, heilig ist Zebaoth der Herr! Und mächtigere Schaaren verherrlichen sein Lob, Heere über Heere ihn zu preisen erstehen, die Welt und, was sie belebt, heiligen seine Majestät; die ganze Erde ist seiner Herrlichkeit voll.

Vorbeter u. Gem. מִיכָאֵל מִימִין מְהַלֵּל. וְגַבְרִיאֵל מִשְּׂמֹאל מְמַלֵּל.
בִּשְׁמַיִם אֵין כָּאֵל. וּבָאָרֶץ מִי כְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל׃
וּבְכֵן וּלְךָ תַּעֲלֶה קְדֻשָּׁה כִּי אַתָּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ׃

כִּי רְכוּבוֹ בָּעֲרָבוֹת. וְעוֹזּוֹ
בַּשְּׁחָקִים וְזִרְיעוֹ בִּמְעוֹנָהּ.
וְקִדּוּשׁוֹ בְּזִבּוּל. וְאֵימָתוֹ
בְּעַרְפֶּל. וּמוֹרָאוֹ בִּשְׁמֵי
שְׁמַיִם. וְקַשְׁתּוֹ בַּשָּׁמַיִם.

כי Sein Walten ist in den Himmelswüsten, Seine Allmacht in den Wolken, Seine Allgewalt in den Himmeln, Seine Heiligkeit in Seiner Wohnung, Sein Schrecken im Nebel, Seine

מיוסד ע"פ א"ב

אֶרְאֶלִי הוֹד פִּיצְחִים
הֲקוּלוֹ. בְּרֶתֶת וְזַע מְפָאֲרִים
סִלְסוּלוֹ. נְשִׁים וּבָאִים בְּשִׁנּוּן
פְּלִילוֹ. שְׂרָפִים עוֹמְדִים |
מִמַּעַל וְלוֹ: מיכאל דָּגוּל
מֵרְבָבָה הוּא בְּלִי כַּחַד.
הַמַּבִּיט לָאָרֶץ וַתִּרְעַד
וַתִּפְחַד. וְעִמּוֹ צְבָא הַמְשֻׁלָּשׁ
וָפַחַד.* שֵׁשׁ כְּנָפַיִם שֵׁשׁ
כְּנָפַיִם לְאֶחָד: מיכאל זְקִים
וּבְרָקִים מְרֹעֲדִים לְפָנָיו.
חֲרָדִים לְהַרְעִיד בְּכָל פְּנָיו.
טָסִים בְּאַרְבַּע פִּנּוֹת
מַצְפּוּנָיו. (כ"פ פניניו) בִּשְׁתַּיִם
יְכַסֶּה פָּנָיו: מיכאל יְרֵאִים
וַחֲרָדִים גְּדוּדֵי חֵילָיו. כָּל
מַלְאָכָיו וַחֵילֵי רַגְלָיו. לְמוּלוֹ
יָרוּצוּ לְנַדְּלוֹ בְּשַׁכְלוּלָיו.
וּבִשְׁתַּיִם יְכַסֶּה רַגְלָיו: מיכאל
מִיָּם וְעַד יָם בְּרֶגַע מְעוֹפֵף.
נוֹרָא בְּלִי יְכוֹלִים לָשׁוּר
וּלְצוֹפֵף. סְבִיבוֹת כִּסְאוֹ

*) כ"פ וּסְבִיבָיו סוּפָה וּסְעָרָה וָפַחַד.

אראלי Die glanzumstrahlten Himmlischen beginnen sein Lob, preisend seinen Ruhm mit Zittern und Beben, sie nah'n, treten hervor mit flehenden Worten, ihm steh'n Seraphim zur Seite. Ragend über Myriaden, ist er der Unendliche — anblickend die Erde wankt sie und bebt, wenn im Gefolge Windsbraut ist und Sturm und Schreck, sechs Fittiche, sechs Fittiche um Jeden. Meteore und Blitze sind erschüttert vor ihm, sie eilen, zu setzen alle Enden in Angst, durchsausend vier glänzende Säume der Welt, deren Gesichtskreis ein Flügelpaar deckt, Ehrfurcht und Scheu erfasset die himmlische Schaar, die Engel und die hochragenden Heere all' tosen heran, ihn zu preisen im ätherischen Tempel; ein Flügelpaar umhüllet die Schritte. Sie schweben im Momente von Meer zu Meer; ohnmächtig den Allfurchtbaren zu erblicken, zu schauen, umkreisen sie den allmächtigen Thron, mit zwei Flügeln

nem Volke und krönt die Unterdrückten. Nach seiner Allgüte und Versöhnlichkeit ist Er zu Willen denen, die sich früh anschicken mit ihrem Gebet; Er läßt hören die Bedrängten: ihr werdet nicht zu Schanden werden! also wird es verkündet werden der Familie des Hoffenden.

רוֹצֶה בְּעַמּוֹ יְפָאֵר נְמוּכִים׃
הוֹפְקִים בִּתְפִלָּה לְהַשְׁכִּים.
בְּטוּב וְסַלָּח עִמָּם יַסְכִּים.
Vorb. יִשְׁמַע לֹא תֵבוֹשׁוּ דַּכִּים.
וְאָמַר לָכֵן לְבֵית הַמְּחַכִּים׃

ימלוך Der Herr regiert ewiglich; Dein Gott, Zion! für alle Zeiten Halleluja.

יְמָלוֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ
צִיּוֹן לְדוֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ׃

ואתה Du Allerheiligster, thronst unter Lobgesängen Israel's.

וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב
תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא׃

אמינת Das Volk, das hält am Glauben fest, das wahre du im kleinsten Rest; was ehedem die Opferweih, das sei dir nun des Herzens Schrei — Heiliger!

Vorbeter u. Gem. אֱמוּנַת אוֹם נוֹטֶרֶת.
לְמַעַנְךָ עֲוֹר לִנְשְׁאֶרֶת.
וַעֲקַת רָצָה נָא בִּקְטֹרֶת.
קָדוֹשׁ׃

יכפר Vergib uns, weil wir dir vertraut, und auf dein Gnadenthum gebaut — Furchtbarer, Heiliger!

Vorbeter u. Gem. יְכַפֵּר וְיִסְלַח. אֵל
טוֹב וְסַלָּח. נוֹרָא וְקָדוֹשׁ׃

תשלתינו Der Andacht Stimm im Himmel, Herr, vernimm! Laß sie das Opfer sein, das wir dir weih'n, Heiliger Gott! —

Vorgeter u. Gem. תְּפִלָּתֵנוּ מִמְעוֹנוֹת
וְקַבֵּל בְּרָכְבָנוֹת. הָאֵל
קָדוֹשׁ׃

מיכאל Zur Rechten preiset Michael!

Zur Linken rühmet Gabriel!

Wer ist wie Gott im Himmel,

Auf Erden wer wie Israel?

Vorbeter u. Gem. מִיכָאֵל מִיָּמִין
מְהֻלָּל. וְגַבְרִיאֵל מִשְּׂמֹאל
מְמֻלָּל. בַּשָּׁמַיִם אֵין כָּאֵל.
וּבָאָרֶץ מִי כְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל׃

וּבְכֵן שְׂרָפִים עוֹמְדִים | מִמַּעַל | לוֹ׃

וְקִימוּ לִשְׁמוֹ. שִׁפֵּר תְּאָרוֹ כְּנוֹגַהּ יוֹמוֹ. Vorb. תְּרַאֶה־נּוּ הַיּוֹם כְּשָׁרוּף בְּאוּלָמוֹ. תְּזַכּוֹר עֲקֵדָתוֹ וְתָחוֹן (כ"פ וְתַעֲזֹר) עַמּוֹ:

לְפָנָיו יְקִימֵנוּ וְנִחְיֶה. Gem. בְּצֶדֶק אָב נִחְיֶה. Vorb. וְיוֹ מֵמִית וּמְחַיֶּה. בְּטַלְלָיו רְדוּמִים יְחַיֶּה:

sein Ansehen zu erhöhen, und bestätigte seinen Ruhm für immer. Sein Bildniß glänzt wie Licht des Tages. O ziehe heute in Betracht dessen Asche, die Du aufbewahrst, gedenke dessen Opferung und begnadige sein Volk.

לפניו Ja, wir werden vor ihm erhalten werden und leben, leben um der Tugenden des Vaters willen. Der Ewige tödtet und belebt auch wieder, so wird er die Schlummernden einst durch seinen Thau beleben.

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

סס כמנהג ספרוס אלזה ברבי מרדכי.

אֲרִאֵלִים בְּשֵׁם תֹּם | מַמְלִיכִים. לְמֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים. יְפִיו לָשׁוּר בַּכֵּם הוֹלְכִים. יְלָדָיו הַיּוֹם צָנִים כְּמַלְאָכִים: הַמְקֻדָּשִׁים וְתַחַן עוֹרְכִים. בְּיוֹם זֶה אֵיכָה מַשְׁלִיכִים. יַחַד בְּשֵׁם אֲבִיהֶם | מְבָרְכִים. רָם לְרָצוֹת בְּדִבְרִים רַכִּים: בְּזְכוּת הַתֹּם יָצִיץ מֵחֲרַכִּים. יְהֹוָה יָאִיר עֵינֵי חֲשֹׁכִים. מֶלֶךְ נִצָּב בַּעֲדַת בְּרוּכִים.

Die Erelim huldigen dem König aller Könige mit dem bezeichnenden Namen des Frommen (Jakob), sie kommen sein schönes Bild zu schauen am Throne Gottes. Seine Nachkommen stehen heute wie die Engel, zur Heiligung und Anbetung. An diesem Tage streifen sie jede Uneinigkeit ab und segnen einmüthig mit dem Namen ihres Vaters, den Allerhöchsten zu besänftigen in gewählten Worten. Um der Tugend des Frommen (Jakob) willen, wird Er herabschauen aus seinen Himmeln, der Allmächtige, und erleuchten die Augen der im Finsteren Wandelnden. Es steht der König in der Gemeinde der Gesegneten, zeigt Gefallen an Sei-

לַחֲסוֹת בְּצֵל שְׁכִינָתֶךָ׃
שִׂעַם לָעוֹבְרִים כַּלְכָּלָתֶךָ׃
יְדַע לַשָּׁבִים כִּי אֵין בִּלְתֶּךָ׃
Vorb. כִּי הֶאֱמִין בְּךָ לְחַלּוֹתֶךָ׃
לִטַּע אֶשֶׁל וְלַהֲזִכִּיר
גְּבוּרָתֶךָ׃

zu vollziehen, suchte Schutz nur im Schatten Deiner Majestät. Den Pilgern brachte er Geschmack bei an Deiner Seelenspeise, lehrte die Wanderer, daß alles nichtig sei außer Dir. An Dich nur hat er geglaubt, Dich nur angebetet. Er hat einen Eischel (Baum) gepflanzt und darunter Deine Allmacht gepredigt.

Gem. צְדָקָה תַּחְשֹׁב לָנוּ׃
Vorb. בִּצְדָקַת אָב סְלַח לָנוּ׃
לֹא כַחֲטָאֵינוּ תַּעֲשֶׂה לָנוּ׃
מָגִנֵּנוּ כִּי לְךָ יִחַלְנוּ׃

צדקה O laß dessen Tugend uns zugerechnet werden, vergib uns des Vaters Frömmigkeit willen; verfahre nicht mit uns nach unsern Sünden, denn auf Dich nur, unser Schutz, setzen wir unser Vertrauen.

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכָתְבֵנוּ
בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים׃
מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם׃

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי. מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ׃ מְכַלְכֵּל חַיִּים
בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמַתִּיר אֲסוּרִים
וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה־לָּךְ. מֶלֶךְ
מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה׃

Gem. מוֹאֲהַב וְיָחִיד לְאִמּוֹ.
נַפְשׁוֹ לָטֶבַח בְּהַשְׁלִימוֹ.
שְׂרָפִים צָעֲקוּ מִמְּרוֹמוֹ.
עוֹנִים חוּסָה לְאֵל מְרַחֲמוֹ׃
פּוֹדֶה וּמַצִּיל רְחֵמוֹ. צִוָּה
שֶׂה תְּמוּרָה בְּמָקוֹמוֹ. קָשַׁב
אַל תִּשְׁפּוֹךְ דָּמוֹ. רְחֵפוּ
רַחוּם לְרוֹמְמוֹ׃ שָׁמְרוּ

מואהב Der Geliebte und Einzige seiner Mutter (Isaak) ließ sich freiwillig zum Opfer finden. Die Seraphim schrieen aus den Höhen, flehten Gott um Schonung an für seinen Liebling und Er erbarmte sich seiner, der Erlöser und Erretter. Auf seinen Befehl kam ein Widder an seine Stelle. Eine Stimme ließ sich vernehmen: Du sollst des Sohnes Blut nicht vergießen. Die Gnade Gottes umschwebte ihn,

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע, וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם, וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה, מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעַבְדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

תפלה לשליח צבור בקול

Man öffnet die heil. Lade. — פותחין הארון

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מְסוֹד חֲכָמִים וּנְבוֹנִים. וּמִלֶּמֶד | דַּעַת מְבִינִים. אֶפְתְּחָה פִּי בִּתְפִלָּה וּבִתְחָנוּנִים. לְחַלּוֹת וּלְחַנֵּן פְּנֵי מֶלֶךְ מָלֵא רַחֲמִים מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנִים:

Wie es ziemt den Weisen und Verständigen, wie es lehrt Einsicht der Vernünftigen, will ich beginnen mit Gebet und Bitte, zu flehen und zu bitten den erbarmungsvollen König, der Sünden verzeiht und vergibt.

Gem. אִיתָּן הַכֹּהֵן אֱמוּנָתְךָ. בְּדוֹר לֹא יָדְעוּ לִרְצוֹתֶךָ. גִּהַצְתָּ בְּךָ וְיִדַּע יִרְאָתֶךָ. דָּיַן לְהוֹרִיעַ לְכָל הַדָּרָתֶךָ: הִדְרִיךְ תּוֹעִים בִּנְתִיבָתֶךָ. וְנִקְרָא אָב לְאֻמָּתֶךָ. וַיְהִי לַעֲשׂוֹת הִבְרָתֶךָ. חָפֵץ

Der Biedermann (Abraham) hat Deinen Glauben zur Erkenntniß gebracht, in einem Zeitalter, wo Niemand noch wußte, Dir zu Willen zu sein. Er freuete sich Dein, und verbreitete die Gottesverehrung, und fand Freude daran, Deine Herrlichkeit überall zu bekunden. Verirrte führte er in Deine Wege zurück und wurde Vater der Gläubigen genannt. Er war beflissen, Deine Befehle

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּשְׁנָאַת חִנָּם׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּתְשׁוּמֶת יָד׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּתְמָהוֹן לֵבָב׃

וְעַל־כֻּלָּם אֱלוֹהַ סְלִיחוֹת. סְלַח־לָנוּ. מְחַל ו לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ׃

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם עוֹלָה׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם חַטָּאת׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם קָרְבַּן עוֹלָה וְיוֹרֵד׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אָשָׁם וַדַּאי וְתָלוּי׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מַכַּת מַרְדּוּת׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מַלְקוּת אַרְבָּעִים׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מִיתָה בִּידֵי שָׁמַיִם׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם כָּרֵת וַעֲרִירִי׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין׃

סְקִילָה. שְׂרֵיפָה. הֶרֶג. וְחֶנֶק. עַל מִצְוֹת עֲשֵׂה וְעַל מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה. בֵּין שֵׁישׁ בָּהּ קוּם עֲשֵׂה. וּבֵין שֶׁאֵין בָּהּ קוּם עֲשֵׂה. אֶת שֶׁגְּלוּיִם לָנוּ. וְאֶת שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ. אֶת שֶׁגְּלוּיִם לָנוּ כְּבָר אֲמַרְנוּם לְפָנֶיךָ. וְהוֹדִינוּ לְךָ עֲלֵיהֶם. וְאֶת שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וִידוּעִים כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר הַנִּסְתָּרוֹת לַיי אֱלֹהֵינוּ. וְהַנִּגְלוֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד עוֹלָם. לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת׃

אֱלֹהַי עַד שֶׁלֹּא נוֹצַרְתִּי אֵינִי כְדַאי. וְעַכְשָׁיו שֶׁנּוֹצַרְתִּי כְּאִלּוּ לֹא נוֹצַרְתִּי. עָפָר אֲנִי בְּחַיָּי. קַל וָחֹמֶר בְּמִיתָתִי. הֲרֵינִי לְפָנֶיךָ כִּכְלִי מָלֵא בוּשָׁה וּכְלִימָה. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ייָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁלֹּא אֶחֱטָא עוֹד. וּמַה שֶׁחָטָאתִי לְפָנֶיךָ מָרֵק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. אֲבָל ו לֹא עַל יְדֵי יִסּוּרִים וְחָלָיִם רָעִים׃

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיוֹדְעִים וּבִלְא יוֹדְעִים׃
וְעַל־כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת. סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַפַּת שׁוֹחַד ׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכָזָב ׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלָשׁוֹן הָרָע ׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלָצוֹן ׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַשָּׂא וּבְמַתָּן ׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַאֲכָל וּבְמִשְׁתֶּה ׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנֶשֶׁךְ וּבְמַרְבִּית ׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּנְטִיַּת גָּרוֹן ׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּסִקְּרוּר עַיִן ׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂיחַ שִׂפְתוֹתֵינוּ ׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינַיִם רָמוֹת ׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעַזּוּת מֵצַח ׃
וְעַל־כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת. סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְרִיקַת עוֹל ׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְלִילוּת ׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּצְדִיַּת רֵעַ ׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּצְרוּת עַיִן ׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַלּוּת רֹאשׁ ׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבַטְּשׁוּת עוֹרֶף ׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּרְיצַת רַגְלַיִם לְהָרַע ׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּרְכִילוּת ׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּשְׁבוּעַת שָׁוְא ׃

מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מָרוֹם. וּמַה נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא כָּל־הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ:

אַתָּה יוֹדֵעַ רָזֵי עוֹלָם. וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָל־חָי: אַתָּה חוֹפֵשׂ כָּל־חַדְרֵי בָטֶן וּבוֹחֵן כְּלָיוֹת וָלֵב: אֵין דָּבָר נָעְלָם מִמֶּךָּ. וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:

וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁתְּכַפֵּר־לָנוּ עַל כָּל־חַטֹּאתֵינוּ. וְתִמְחַל־לָנוּ עַל כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְתִסְלַח לָנוּ עַל כָּל־פְּשָׁעֵינוּ:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאוֹנֶס וּבְרָצוֹן
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִמּוּץ הַלֵּב
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּבְלִי דָּעַת
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּבְטוּי שְׂפָתָיִם
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגָלוּי וּבַסָּתֶר
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַעַת וּבְמִרְמָה
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהַרְהוֹר הַלֵּב
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹנָאַת רֵעַ
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוִדּוּי פֶּה
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוַעֲדַת זְנוּת
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזָדוֹן וּבִשְׁגָגָה
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחֹוֶק יָד
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחִלּוּל הַשֵּׁם
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטִפְּשׁוּת פֶּה
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטֻמְאַת שְׂפָתָיִם
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיֵצֶר הָרַע

וְשׂוֹבְעוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרַיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה. וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ:

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עֹשֶׂה הַשָּׁלוֹם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ. וְאַל תִּתְעַלֵּם מִתְּחִנָּתֵנוּ שֶׁאֵין אָנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי עֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ אֲבָל אֲנַחְנוּ חָטָאנוּ:

אָשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ דוֹפִי. הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זַדְנוּ. חָמַסְנוּ. טָפַלְנוּ שֶׁקֶר. יָעַצְנוּ רָע. כִּזַּבְנוּ. לַצְנוּ. מָרַדְנוּ. נִאַצְנוּ. סָרַרְנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרַרְנוּ. קִשִּׁינוּ עֹרֶף. רָשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ. תָּעִבְנוּ. תָּעִינוּ. תִּעְתָּעְנוּ:

סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה־לָּנוּ: וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל־הַבָּא עָלֵינוּ כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ:

וּבְיוֹם (am Sabbath. הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה. מְחַל
וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. כָּאָמוּר
וָאֲנִכִי אֲנִכִי הוּא מֹחֶה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי וְחַטֹּאתֶיךָ
לֹא אֶזְכֹּר: וְנֶאֱמַר מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן
חַטֹּאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ. וְנֶאֱמַר כִּי בַיּוֹם
הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם
לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ: (אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ)
קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ
מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. (הַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה
וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ בוֹ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ.) וְטַהֵר
לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. כִּי אַתָּה סַלָּחָן לְיִשְׂרָאֵל
וּמָחֳלָן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל דּוֹר וָדוֹר וּמִבַּלְעָדֶיךָ
אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (אֶלָּא אָתָּה:) בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ. מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת
עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וּמַעֲבִיר אַשְׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה
וְשָׁנָה. מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל
וְיוֹם הַכִּפֻּרִים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת
הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל
בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ: וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ
בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדֶה
לְךָ. וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ
הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ

הָרִשְׁעָה כְּלָהּ כֶּעָשָׁן תִּכְלֶה. כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן־הָאָרֶץ:

וְתִמְלוֹךְ אַתָּה יְיָ לְבַדְּךָ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ. בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ. וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ. יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ. וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ. כַּכָּתוּב וַיִּגְבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט. וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם (am Sabbath) הַשַּׁבָּת הַזֶּה לִקְדֻשָּׁה וְלִמְנוּחָה וְאֶת־יוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה. לִמְחִילָה וְלִסְלִיחָה וּלְכַפָּרָה. וְלִמְחוֹל בּוֹ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ. זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרַיִם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵיטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַכִּפֻּרִים הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְחַל ׀ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ

גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל. וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה׃

וְכָרְנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ | חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים׃

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם׃

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ׃

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים. וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמַתִּיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָךְ. מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה׃

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים׃

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים׃

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה׃

וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ וְאֵימָתְךָ עַל כָּל מַה־שֶּׁבָּרָאתָ. וְיִרָאוּךָ כָּל־הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל־הַבְּרוּאִים. וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. שֶׁהַשִּׁלְטָן לְפָנֶיךָ עֹז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ. וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל־כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ׃

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ. תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ. וְתִקְוָה לְדוֹרְשֶׁיךָ. וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ. שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ. וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ. וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ. וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן־יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ. בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ׃

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ. וִישָׁרִים יַעֲלוּזוּ. וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ. וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ־פִּיהָ. וְכָל־

סדר הכנסת ספר תורה

Beim Zurücktragen der Thora.

Vorbeter יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ׃

Gemeinde הוֹדוֹ עַל אֶרֶץ וְשָׁמָיִם׃ וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ תְּהִלָּה
לְכָל חֲסִידָיו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קְרוֹבוֹ הַלְלוּיָהּ׃

כד לְדָוִד מִזְמוֹר לַיהוָה הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ׃ כִּי
הוּא עַל־יַמִּים יְסָדָהּ. וְעַל־נְהָרוֹת יְכוֹנְנָהָ׃ מִי־יַעֲלֶה בְהַר יְיָ. וּמִי
יָקוּם בִּמְקוֹם קָדְשׁוֹ׃ נְקִי כַפַּיִם וּבַר־לֵבָב אֲשֶׁר לֹא־נָשָׂא לַשָּׁוְא
נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמִרְמָה׃ יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְהוָה וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי
יִשְׁעוֹ׃ זֶה דּוֹר דֹּרְשָׁו מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ יַעֲקֹב סֶלָה׃ שְׂאוּ שְׁעָרִים
רָאשֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד׃ מִי זֶה מֶלֶךְ
הַכָּבוֹד יְהוָה עִזּוּז וְגִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר מִלְחָמָה׃ שְׂאוּ שְׁעָרִים
רָאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד׃ מִי הוּא זֶה
מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה׃

Beim Hineinstellen der Thora in die heilige Lade.

וּבְנֻחֹה יֹאמַר שׁוּבָה יְיָ רִבְבוֹת אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל׃ קוּמָה יְהוָה
לִמְנוּחָתֶךָ אַתָּה וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ׃ כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ צֶדֶק וַחֲסִידֶיךָ יְרַנֵּנוּ׃
בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדֶּךָ אַל תָּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ׃ כִּי לֶקַח טוֹב נָתַתִּי
לָכֶם תּוֹרָתִי אַל־תַּעֲזֹבוּ׃ עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתֹמְכֶיהָ
מְאֻשָּׁר׃ דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי נֹעַם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם׃ הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ
אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם׃ סמ"ץ לומל מני קדים.

תפלת מנחה

תפלה לשליח צבור ממעמד בתפלת המוסף.

כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ׃

*) אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן

*) Uebersetzung siehe oben im Morgengebete.

לִשְׁמֹאלוֹ וּבְהֵמָה רַבָּה׃
מִי־אֵל כָּמוֹךָ נֹשֵׂא עָוֹן
וְעוֹבֵר עַל־פֶּשַׁע לִשְׁאֵרִית
נַחֲלָתוֹ לֹא־הֶחֱזִיק לָעַד אַפּוֹ
כִּי־חָפֵץ חֶסֶד הוּא׃ יָשׁוּב
יְרַחֲמֵנוּ יִכְבֹּשׁ עֲוֹנֹתֵינוּ
וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצוֹלוֹת יָם כָּל־
חַטֹּאתָם׃ תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב
חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר־
נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ מִימֵי
קֶדֶם׃

ken — und noch dazu so vieles Vieh?"

Gott, wer ist dir gleich, der da vergibt die Schuld, und übergehet jegliches Vergehen an dem, was übrig ist von seinem Volke und Erbe? und läßt nicht walten seinen Zorn ewiglich; denn an Huld und Milde hat er sein Gefallen. Er wird sich unser wieder erbarmen, schlägt nieder unsere Schuld. Du wirfst in die Tiefe des Meeres all ihre Sünden; gib, Jakob die Wahrheit, und Abraham deine Liebe, wie du sie zugeschworen hast unseren Vätern in uralter Zeit.

ברכות אחר ההפטרה

Segensspruch nach der Haftorah.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם צוּר כָּל־הָעוֹלָמִים, צַדִּיק בְּכָל־הַדּוֹרוֹת, הָאֵל הַנֶּאֱמָן, הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה, הַמְדַבֵּר וּמְקַיֵּם, שֶׁכָּל דְּבָרָיו אֱמֶת וָצֶדֶק׃

נֶאֱמָן אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ וְדָבָר אֶחָד מִדְּבָרֶיךָ אָחוֹר לֹא יָשׁוּב רֵיקָם כִּי אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אָתָּה׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַנֶּאֱמָן בְּכָל דְּבָרָיו׃

רַחֵם עַל צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ וְלַעֲלוּבַת נֶפֶשׁ תּוֹשִׁיעַ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְשַׂמֵּחַ צִיּוֹן בְּבָנֶיהָ׃

שַׂמְּחֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא עַבְדֶּךָ וּבְמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ. בִּמְהֵרָה יָבֹא וְיָגֵל לִבֵּנוּ. עַל כִּסְאוֹ לֹא יֵשֵׁב זָר, וְלֹא־יִנְחֲלוּ עוֹד אֲחֵרִים אֶת־כְּבוֹדוֹ כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ לוֹ שֶׁלֹּא יִכְבֶּה נֵרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן דָּוִד׃

וַיַּעַל | מִמַּעַל לְיוֹנָה לִהְיוֹת
צֵל עַל־רֹאשׁוֹ לְהַצִּיל לוֹ
מֵרָעָתוֹ וַיִּשְׂמַח יוֹנָה עַל־
הַקִּיקָיוֹן שִׂמְחָה גְּדוֹלָה׃ (ז)
וַיְמַן הָאֱלֹהִים תּוֹלַעַת
בַּעֲלוֹת הַשַּׁחַר לַמָּחֳרָת
וַתַּךְ אֶת־הַקִּיקָיוֹן וַיִּבָשׁ׃
(ח) וַיְהִי | כְּזָרַח הַשֶּׁמֶשׁ וַיְמַן
אֱלֹהִים רוּחַ קָדִים חֲרִישִׁית
וַתַּךְ הַשֶּׁמֶשׁ עַל־רֹאשׁ יוֹנָה
וַיִּתְעַלָּף וַיִּשְׁאַל אֶת־נַפְשׁוֹ
לָמוּת וַיֹּאמֶר טוֹב מוֹתִי
מֵחָיָּי׃ (ט) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
אֶל־יוֹנָה הַהֵיטֵב חָרָה־לְךָ
עַל־הַקִּיקָיוֹן וַיֹּאמֶר הֵיטֵב
חָרָה־לִי עַד־מָוֶת׃ (י) וַיֹּאמֶר
יְהוָה אַתָּה חַסְתָּ עַל־הַקִּיקָיוֹן
אֲשֶׁר לֹא־עָמַלְתָּ בּוֹ וְלֹא
גִדַּלְתּוֹ שֶׁבִּן־לַיְלָה הָיָה
וּבִן־לַיְלָה אָבָד׃ (יא) וַאֲנִי
לֹא אָחוֹס עַל־נִינְוֵה הָעִיר
הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר יֶשׁ־בָּהּ הַרְבֵּה
מִשְׁתֵּים־עֶשְׂרֵה רִבּוֹ אָדָם
אֲשֶׁר לֹא־יָדַע בֵּין־יְמִינוֹ

wuchs empor über Jona, daß Schatten sei über seinem Haupte, und er ihm Schutz gewähre gegen sein Uebel. Jona freuete sich über den Kikojon, und hatte große Freude daran. Und Gott ließ kommen einen Wurm, als aufging die Morgenröthe am Tage darauf, der stach den Kikojon, und er verdorrte. Und als nun die Sonne strahlte, da ließ Gott kommen einen Ostwind, einen schwülen, und die Sonne stach Jona auf das Haupt, daß er verschmachtete, und sich wünschte den Tod. Er sprach: „mir ist der Tod besser als das Leben.“ Und Gott sprach zu Jona: Verdrießt es dich so sehr um den Kikojon? und er sprach: „Ja wohl verdrießt es mich, bis auf den Tod!“ Und Gott sprach: „Du hast Erbarmen mit dem Kikojon, um den du dich nicht bemühet hast, den du nicht hast groß gezogen, der in einer Nacht entstanden, und in einer Nacht verschwand; und ich soll kein Erbarmen haben mit Ninweh, der großen Stadt in der mehr sind als zwölf Mal zehntausend Menschen, die nicht wissen zu unterscheiden zwischen der Rechten und Lin-

um, daß Gott sich bedenke, und ablasse von seinem glühenden Zorne, das wir nicht untergehen!" Als Gott sah ihr Thun, daß sie umkehren von ihrem bösen Weg und Wandel da bedachte sich Gott wegen des Bösen das er gesagt hatte, daß er ihnen thun werde, und that es nicht.

Es that das dem Jona sehr weh, es verdroß ihn. Und er betete zu Gott, und sprach: „Ach, Gott, das war ja mein Reden, als ich noch war in meinem Lande; darum wollt ich dem zuvorkommen, und fliehen nach Tarsis; denn ich wußte, daß du bist ein gnädiger und barmherziger Gott, voller Huld, der sich bedenket ob des Bösen. Nun, Gott, nimm auch meine Seele hin; denn mir ist der Tod besser als mein Leben. „Und Gott sprach: „Verdrießt dich das mit Recht?" — Jona ging aus der Stadt hinaus, und setzte sich nieder in Osten der Stadt, und machte sich eine Hütte, unter der er saß im Schatten, bis daß er sehe, was noch sonst werde in der Stadt. Gott ließ wachsen einen (Wunderbaum) Kikojon, der

וְיָשׁוּב וְנִחַם הָאֱלֹהִים וְשָׁב
מֵחֲרוֹן אַפּוֹ וְלֹא נֹאבֵד׃ (י)
וַיַּרְא הָאֱלֹהִים אֶת־מַעֲשֵׂיהֶם
כִּי־שָׁבוּ מִדַּרְכָּם הָרָעָה
וַיִּנָּחֶם הָאֱלֹהִים עַל־הָרָעָה
אֲשֶׁר־דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת־לָהֶם
וְלֹא עָשָׂה׃ ד (א) וַיֵּרַע אֶל־
יוֹנָה רָעָה גְדוֹלָה וַיִּחַר לוֹ׃
(ב) וַיִּתְפַּלֵּל אֶל־יְהוָה וַיֹּאמַר
אָנָּא יְהוָה הֲלוֹא־זֶה דְבָרִי
עוֹד־הֱיוֹתִי עַל־אַדְמָתִי עַל־
כֵּן קִדַּמְתִּי לִבְרֹחַ תַּרְשִׁישָׁה
כִּי יָדַעְתִּי כִּי אַתָּה אֵל־חַנּוּן
וְרַחוּם אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־
חֶסֶד וְנִחָם עַל־הָרָעָה׃ (ג)
וְעַתָּה יְהוָה קַח־נָא אֶת־
נַפְשִׁי מִמֶּנִּי כִּי טוֹב מוֹתִי
מֵחַיָּי׃ (ד) וַיֹּאמֶר יְהוָה
הַהֵיטֵב חָרָה לָךְ׃ (ה) וַיֵּצֵא
יוֹנָה מִן־הָעִיר וַיֵּשֶׁב מִקֶּדֶם
לָעִיר וַיַּעַשׂ לוֹ שָׁם סֻכָּה
וַיֵּשֶׁב תַּחְתֶּיהָ בַּצֵּל עַד
אֲשֶׁר יִרְאֶה מַה־יִּהְיֶה בָּעִיר׃
(ו) וַיְמַן יְהוָה אֱלֹהִים קִיקָיוֹן

אֵלֶיהָ׃ (ג) וַיָּקָם יוֹנָה וַיֵּלֶךְ
אֶל־נִינְוֵה כִּדְבַר יְהוָה
וְנִינְוֵה הָיְתָה עִיר־גְּדוֹלָה
לֵאלֹהִים מַהֲלַךְ שְׁלֹשֶׁת
יָמִים׃ (ד) וַיָּחֶל יוֹנָה לָבוֹא
בָּעִיר מַהֲלַךְ יוֹם אֶחָד
וַיִּקְרָא וַיֹּאמַר עוֹד אַרְבָּעִים
יוֹם וְנִינְוֵה נֶהְפָּכֶת׃ (ה)
וַיַּאֲמִינוּ אַנְשֵׁי נִינְוֵה בֵּאלֹהִים
וַיִּקְרְאוּ־צוֹם וַיִּלְבְּשׁוּ שַׂקִּים
מִגְּדוֹלָם וְעַד־קְטַנָּם׃ (ו) וַיִּגַּע
הַדָּבָר אֶל־מֶלֶךְ נִינְוֵה וַיָּקָם
מִכִּסְאוֹ וַיַּעֲבֵר אַדַּרְתּוֹ
מֵעָלָיו וַיְכַס שַׂק וַיֵּשֶׁב עַל־
הָאֵפֶר׃ (ז) וַיְזַעֵק וַיֹּאמֶר
בְּנִינְוֵה מִטַּעַם הַמֶּלֶךְ וּגְדֹלָיו
לֵאמֹר הָאָדָם וְהַבְּהֵמָה
הַבָּקָר וְהַצֹּאן אַל־יִטְעֲמוּ
מְאוּמָה אַל־יִרְעוּ וּמַיִם אַל־
יִשְׁתּוּ׃ (ח) וְיִתְכַּסּוּ שַׂקִּים
הָאָדָם וְהַבְּהֵמָה וְיִקְרְאוּ אֶל־
אֱלֹהִים בְּחָזְקָה וְיָשֻׁבוּ אִישׁ
מִדַּרְכּוֹ הָרָעָה וּמִן־הֶחָמָס
אֲשֶׁר בְּכַפֵּיהֶם׃ (ט) מִי־יוֹדֵעַ

Jona machte sich auf, und ging nach Ninweh, wie Gott gesprochen. Ninweh, war eine große Stadt Gottes, drei Tage Weges groß. Jona fing an durch die Stadt zu gehen einen Tag Weges, und rief und sprach: „Noch vierzig Tage — und Ninweh ist zerstört!“ Die Leute von Ninweh glaubten an Gott, und riefen aus ein Fasten, kleideten sich in Säcke von Groß bis Klein. Es kam die Sache bis vor den König von Ninweh, er stand auf von seinem Throne, legte seinen Mantel von sich ab, hüllte sich in einen Sack, und setzte sich in Asche. Er ließ ausrufen und sagen in Ninweh: Auf Befehl des Königs und seiner Großen ergeht das Wort: „Mensch und Rind und Schaf sollen nicht das Geringste kosten, nicht weiden und kein Wasser trinken. Sie sollen sich in Säcke hüllen, Mensch und Vieh; sollen rufen zu Gott mit aller Kraft, sollen jeglicher umkehren von seinem bösen Weg und Wandel, und lassen von dem was sie gewaltthätig haben in ihren Händen. Wer was weiß, der kehre

כֹּל־מִשְׁבָּרֶיךָ וְגַלֶּיךָ עָלַי
עָבָרוּ׃ (ח) וַאֲנִי אָמַרְתִּי
נִגְרַשְׁתִּי מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ אַךְ
אוֹסִיף לְהַבִּיט אֶל־הֵיכַל
קָדְשֶׁךָ׃ (ט) אֲפָפוּנִי מַיִם
עַד־נָפֶשׁ תְּהוֹם יְסוֹבְבֵנִי
סוּף חֻבַּשׁ לְרֹאשִׁי׃ (י)
לְקִצְבֵי הָרִים יָרַדְתִּי הָאָרֶץ
בְּרִחֶיהָ בַּעֲדִי לְעוֹלָם וַתַּעַל
מִשַּׁחַת חַיַּי יְהוָה אֱלֹהָי׃
(יא) בְּהִתְעַטֵּף עָלַי נַפְשִׁי
אֶת־יְהוָה זָכָרְתִּי וַתָּבוֹא
אֵלֶיךָ תְּפִלָּתִי אֶל־הֵיכַל
קָדְשֶׁךָ׃ (יב) מְשַׁמְּרִים הַבְלֵי־
שָׁוְא חַסְדָּם יַעֲזֹבוּ׃ (יג) וַאֲנִי
בְּקוֹל תּוֹדָה אֶזְבְּחָה־לָּךְ
אֲשֶׁר נָדַרְתִּי אֲשַׁלֵּמָה
יְשׁוּעָתָה לַיהוָה׃ (יד) וַיֹּאמֶר
יְהוָה לַדָּג וַיָּקֵא אֶת־יוֹנָה
אֶל־הַיַּבָּשָׁה׃ ג (א) וַיְהִי דְבַר־
יְהוָה אֶל־יוֹנָה שֵׁנִית לֵאמֹר׃
(ב) קוּם לֵךְ אֶל נִינְוֵה הָעִיר
הַגְּדוֹלָה וְקְרָא אֵלֶיהָ אֶת־
הַקְּרִיאָה אֲשֶׁר אָנֹכִי דֹבֵר

deine Brandungen und Wogen gingen über mich hin. Ich dachte, ich wäre verstoßen vor deinen Augen, doch werde ich wieder schauen nach deinem heiligeu Tempel. Es drangen mir die Wasser bis an die Seele; die Fluthen umringten mich; Schilf war die Binde um mein Haupt. Bis auf den Grund der Berge kam ich hinab; die Erde hatte ihre Riegel mir vorgeschoben auf ewig; -- du zogest mich lebend aus der Gruft du, mein Gott und Herr! Als sich verdunkelt meine Seele in mir, da gedachte ich an Gott, und es kam vor dich mein Gebet in deinem heiligen Tempel.

Die da wahren das, was nichtig ist und trüglich ist, die geben auf ihr Heil. Ich bringe dir mein Opfer in der Stimme des Dankes; was ich gelobet, das zahle ich. Bei Gott ist Heil und Hilfe!"

Und Gott sprach zu dem Fische, er spie den Jona auf das Land. Es ward Gotteswort dem Jona zum zweiten Male, er sprach: Auf! geh hin nach Ninweh, der großen Stadt, und laß ergehen an sie den Aufruf, den ich dir sagen werde. Und

בְּשֶׁלִּי הַסַּעַר הַגָּדוֹל הַזֶּה
עֲלֵיכֶם׃ (יג) וַיַּחְתְּרוּ הָאֲנָשִׁים
לְהָשִׁיב אֶל־הַיַּבָּשָׁה וְלֹא
יָכֹלוּ כִּי הַיָּם הוֹלֵךְ וְסוֹעֵר
עֲלֵיהֶם׃ (יד) וַיִּקְרְאוּ אֶל־יְהוָה
וַיֹּאמְרוּ אָנָּה יְהוָה אַל־נָא
נֹאבְדָה בְּנֶפֶשׁ הָאִישׁ הַזֶּה
וְאַל־תִּתֵּן עָלֵינוּ דָּם נָקִי כִּי
אַתָּה יְהוָה כַּאֲשֶׁר חָפַצְתָּ
עָשִׂיתָ׃ (טו) וַיִּשְׂאוּ אֶת־יוֹנָה
וַיְטִלֻהוּ אֶל־הַיָּם וַיַּעֲמֹד הַיָּם
מִזַּעְפּוֹ׃ (טז) וַיִּירְאוּ הָאֲנָשִׁים
יִרְאָה גְדוֹלָה אֶת־יְהוָה
וַיִּזְבְּחוּ־זֶבַח לַיהוָה וַיִּדְּרוּ
נְדָרִים׃ ב (א) וַיְמַן יְהוָה דָּג
גָּדוֹל לִבְלֹעַ אֶת־יוֹנָה וַיְהִי
יוֹנָה בִּמְעֵי הַדָּג שְׁלֹשָׁה יָמִים
וּשְׁלֹשָׁה לֵילוֹת׃ (ב) וַיִּתְפַּלֵּל
יוֹנָה אֶל־יְהוָה אֱלֹהָיו מִמְּעֵי
הַדָּגָה׃ (ג) וַיֹּאמֶר קָרָאתִי
מִצָּרָה לִי אֶל־יְהוָה וַיַּעֲנֵנִי
מִבֶּטֶן שְׁאוֹל שִׁוַּעְתִּי שָׁמַעְתָּ
קוֹלִי׃ (ד) וַתַּשְׁלִיכֵנִי מְצוּלָה
בִּלְבַב יַמִּים וְנָהָר יְסוֹבְבֵנִי

mich dieser große Sturm ist gekommen über euch." Und es ruderten die Männer, um es an's Land zu bringen, aber sie konnten nicht; denn das Meer ging immer stürmischer gegen sie an. Da riefen sie zu Gott, und sprachen: Laß uns nicht untergehen um die Seele dieses Mannes, und bring nicht über uns unschuldiges Blut; denn du Gott was du willst, das thust du." Und sie nahmen den Jona und warfen ihn in's Meer, und es stillte sich das Meer in seinem Toben. Die Männer die fürchteten Gott in großer Furcht, opferten Gott Opfer, und gelobten Gelöbnisse.

Gott ließ kommen einen großen Fisch, daß er den Jona verschlinge, und Jona war im Leibe des Fisches drei Tage und drei Nächte. Und Jona betete zu Gott, seinem Herrn, in dem Leibe des Fisches, und sprach: „Ich habe gerufen als mir Augst war, zu Gott und er erhörte mich; aus dem Schlunde der Hölle habe ich geschrieen, und du hörtest meine Stimme. Du warfst mich in die Tiefe, in das Herz der Meere, die Strömung umringte mich, alle

אוּלַי יִתְעַשֵּׁת הָאֱלֹהִים לָנוּ
וְלֹא נֹאבֵד׃ (ז) וַיֹּאמְרוּ אִישׁ
אֶל־רֵעֵהוּ לְכוּ וְנַפִּילָה
גֹּורָלוֹת וְנֵדְעָה בְּשֶׁלְמִי
הָרָעָה הַזֹּאת לָנוּ וַיַּפִּלוּ
גֹּורָלוֹת וַיִּפֹּל הַגֹּורָל עַל יוֹנָה׃
(ח) וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַגִּידָה־נָּא
לָנוּ בַּאֲשֶׁר לְמִי־הָרָעָה הַזֹּאת
לָנוּ מַה־מְּלַאכְתְּךָ וּמֵאַיִן
תָּבוֹא מָה אַרְצֶךָ וְאֵי־מִזֶּה
עַם אָתָּה׃ (ט) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
עִבְרִי אָנֹכִי וְאֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי
הַשָּׁמַיִם אֲנִי יָרֵא אֲשֶׁר־עָשָׂה
אֶת־הַיָּם וְאֶת־הַיַּבָּשָׁה׃ (י)
וַיִּירְאוּ הָאֲנָשִׁים יִרְאָה גְדוֹלָה
וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מַה־זֹּאת עָשִׂיתָ
כִּי־יָדְעוּ הָאֲנָשִׁים כִּי־מִלִּפְנֵי
יְהוָה הוּא בֹרֵחַ כִּי הִגִּיד
לָהֶם׃ (יא) וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מַה־
נַּעֲשֶׂה לָּךְ וְיִשְׁתֹּק הַיָּם
מֵעָלֵינוּ כִּי הַיָּם הוֹלֵךְ וְסֹעֵר׃
(יב) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שָׂאוּנִי
וַהֲטִילֻנִי אֶל־הַיָּם וְיִשְׁתֹּק הַיָּם
מֵעֲלֵיכֶם כִּי יוֹדֵעַ אָנִי כִּי

Gotte, vielleicht bedenkt sich Gott für uns, daß wir nicht zu Grunde gehen." Und sie sprachen Einer zum Andern: „Kommt, laßt uns Loose werfen, damit wir wissen, um wen das Unglück ist über uns gekommen." Sie warfen die Loose und, es fiel auf Jona! Da sprachen sie zu ihm: „Sage uns doch, du um den uns das Unglück betroffen; Was ist dein Geschäft? von wannen kommst du? welches ist dein Vaterland, von welchem Volke bist du?" Und er sprach zu ihnen: „Ich bin ein Ebräer; Gott, den Herrn des Himmels, den fürchte ich, der das Meer hat geschaffen und das trockene Land." Da hatten die Männer gar große Furcht, und sprachen zu ihm: „Was hast du gethan?" denn es wußten nun die Männer, daß er vor Gott sich geflüchtet, denn er sagte es ihnen. — Und sie sprachen zu ihm: „Was sollen wir mit dir machen, daß das Meer stille werde vor uns?" denn das Meer ging immer stürmischer. Und er sprach zu ihnen: „nehmet mich und werfet mich in's Meer und es wird stille werden das Meer vor euch; denn ich weiß, daß um

ברכות קודם ההפטרה

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בִּנְבִיאִים טוֹבִים וְרָצָה בְּדִבְרֵיהֶם הַנֶּאֱמָרִים בֶּאֱמֶת׃
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ וּבְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבִנְבִיאֵי הָאֱמֶת וָצֶדֶק׃

(א) וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֶל־יוֹנָה
בֶּן־אֲמִתַּי לֵאמֹר׃ (ב) קוּם לֵךְ
אֶל־נִינְוֵה הָעִיר הַגְּדוֹלָה
וּקְרָא עָלֶיהָ כִּי־עָלְתָה רָעָתָם
לְפָנָי׃ (ג) וַיָּקָם יוֹנָה לִבְרֹחַ
תַּרְשִׁישָׁה מִלִּפְנֵי יְיָ וַיֵּרֶד יָפוֹ
וַיִּמְצָא אֳנִיָּה | בָּאָה תַרְשִׁישׁ
וַיִּתֵּן שְׂכָרָהּ וַיֵּרֶד בָּהּ לָבוֹא
עִמָּהֶם תַּרְשִׁישָׁה מִלִּפְנֵי
יְהוָה׃ (ד) וַיהוָה הֵטִיל רוּחַ־
גְּדוֹלָה אֶל־הַיָּם וַיְהִי סַעַר־
גָּדוֹל בַּיָּם וְהָאֳנִיָּה חִשְּׁבָה
לְהִשָּׁבֵר׃ (ה) וַיִּירְאוּ הַמַּלָּחִים
וַיִּזְעֲקוּ אִישׁ אֶל־אֱלֹהָיו וַיָּטִלוּ
אֶת־הַכֵּלִים אֲשֶׁר בָּאֳנִיָּה אֶל־
הַיָּם לְהָקֵל מֵעֲלֵיהֶם וְיוֹנָה
יָרַד אֶל־יַרְכְּתֵי הַסְּפִינָה
וַיִּשְׁכַּב וַיֵּרָדַם׃ (ו) וַיִּקְרַב אֵלָיו
רַב הַחֹבֵל וַיֹּאמֶר לוֹ מַה־לְּךָ
נִרְדָּם קוּם קְרָא אֶל־אֱלֹהֶיךָ

ויהי Das Wort Gottes ward dem Jona, dem Sohne des Amitaj, er sprach: Auf, gehe hin nach Ninweh, der großen Stadt und rufe „wehe" über sie; denn ihre Schlechtigkeit ist herauf zu mir gekommen. Jona aber machte sich auf, um vor dem Angesichte Gottes zu entfliehen nach — Tarsis. Er ging hinab nach Jaffa fand da ein Schiff, das nach Tarsis ging, gab den Fahrlohn und stieg ein, um mit Ihnen nach Tarsis zu gehen, hinweg aus dem Angesichte Gottes. Und Gott ließ ziehen einen starken Wind über das Meer, und es ward ein großer Sturm auf dem Meere, und das Schiff drohete zertrümmert zu werden. Da fürchteten sich die Schiffsleute, und schrieen jeder zu seinem Gotte, warfen das Gepäcke, das im Schiffe war, in die See, um es zu erleichtern; aber Jona ging hinab in den Schiffsraum, legte sich nieder, und schlief ein. Da kam zu ihm der Steuermann, und sprach zu ihm: „Was schläfst du? steh' auf, rufe zu deinem

בַּת־בִּתְּךָ לֹא תְגַלֶּה עֶרְוָתָן כִּי שִׁרְוָתֵךְ הֵנָּה: ס עֶרְוַת בַּת־אֵשֶׁת
אָבִיךָ מוֹלֶדֶת אָבִיךָ אֲחוֹתְךָ הִוא לֹא תְגַלֶּה עֶרְוָתָהּ: ס עֶרְוַת
אֲחוֹת־אָבִיךָ לֹא תְגַלֶּה שְׁאֵר אָבִיךָ הִוא: ס עֶרְוַת אֲחוֹת־אִמְּךָ
לֹא תְגַלֶּה כִּי־שְׁאֵר אִמְּךָ הִוא: ס עֶרְוַת אֲחִי־אָבִיךָ לֹא תְגַלֶּה
אֶל־אִשְׁתּוֹ לֹא תִקְרַב דֹּדָתְךָ הִיא: ס עֶרְוַת כַּלָּתְךָ לֹא תְגַלֶּה
אֵשֶׁת בִּנְךָ הִוא לֹא תְגַלֶּה עֶרְוָתָהּ: ס עֶרְוַת אֵשֶׁת־אָחִיךָ לֹא
תְגַלֶּה עֶרְוַת אָחִיךָ הִוא: ס עֶרְוַת אִשָּׁה וּבִתָּהּ לֹא תְגַלֶּה אֶת־
בַּת־בִּנָּהּ וְאֶת־בַּת־בִּתָּהּ לֹא תִקַּח לְגַלּוֹת עֶרְוָתָהּ שַׁאֲרָה הֵנָּה
זִמָּה הִוא: וְאִשָּׁה אֶל־אֲחוֹתָהּ לֹא תִקָּח לִצְרֹר לְגַלּוֹת עֶרְוָתָהּ
עָלֶיהָ בְּחַיֶּיהָ: וְאֶל־אִשָּׁה בְּנִדַּת טֻמְאָתָהּ לֹא תִקְרַב לְגַלּוֹת
עֶרְוָתָהּ: וְאֶל־אֵשֶׁת עֲמִיתְךָ לֹא־תִתֵּן שְׁכָבְתְּךָ לְזֶרַע לְטָמְאָה־
בָהּ: וּמִזַּרְעֲךָ לֹא־תִתֵּן לְהַעֲבִיר לַמֹּלֶךְ וְלֹא תְחַלֵּל אֶת־שֵׁם
אֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה: מפטיר וְאֶת־זָכָר לֹא תִשְׁכַּב מִשְׁכְּבֵי אִשָּׁה
תּוֹעֵבָה הִוא: וּבְכָל־בְּהֵמָה לֹא־תִתֵּן שְׁכָבְתְּךָ לְטָמְאָה־בָהּ
וְאִשָּׁה לֹא־תַעֲמֹד לִפְנֵי בְהֵמָה לִרְבָעָהּ תֶּבֶל הִוא: אַל־תִּטַּמְּאוּ
בְּכָל־אֵלֶּה כִּי בְכָל־אֵלֶּה נִטְמְאוּ הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־אֲנִי מְשַׁלֵּחַ
מִפְּנֵיכֶם: וַתִּטְמָא הָאָרֶץ וָאֶפְקֹד עֲוֹנָהּ עָלֶיהָ וַתָּקִיא הָאָרֶץ אֶת־
יֹשְׁבֶיהָ: וּשְׁמַרְתֶּם אַתֶּם אֶת־חֻקֹּתַי וְאֶת־מִשְׁפָּטַי וְלֹא תַעֲשׂוּ
מִכֹּל הַתּוֹעֵבֹת הָאֵלֶּה הָאֶזְרָח וְהַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכְכֶם: כִּי אֶת־כָּל־
הַתּוֹעֵבֹת הָאֵל עָשׂוּ אַנְשֵׁי־הָאָרֶץ אֲשֶׁר לִפְנֵיכֶם וַתִּטְמָא הָאָרֶץ:
וְלֹא־תָקִיא הָאָרֶץ אֶתְכֶם בְּטַמַּאֲכֶם אֹתָהּ כַּאֲשֶׁר קָאָה אֶת־הַגּוֹי
אֲשֶׁר לִפְנֵיכֶם: כִּי כָּל־אֲשֶׁר יֵעָשֶׂה מִכֹּל הַתּוֹעֵבֹת הָאֵלֶּה
וְנִכְרְתוּ הַנְּפָשׁוֹת הָעֹשֹׂת מִקֶּרֶב עַמָּם: וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־מִשְׁמַרְתִּי
לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת מֵחֻקּוֹת הַתּוֹעֵבֹת אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ לִפְנֵיכֶם וְלֹא
תִטַּמְּאוּ בָּהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: לוין לומרים מני קדים.

Beim Aufheben und Vorzeigen der Thora.

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׂם מֹשֶׁה ו לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל פִּי יְיָ בְּיַד מֹשֶׁה:
עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר: דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי נֹעַם וְכָל נְתִיבֹתֶיהָ
שָׁלוֹם: אֹרֶךְ יָמִים בִּימִינָהּ בִּשְׂמֹאלָהּ עֹשֶׁר וְכָבוֹד: יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל
תּוֹרָה וְיַאְדִּיר:

אַנְתְּ הוּא דְּשַׁלִּיט עַל מַלְכָוָתָא וּמַלְכוּתָא דִּילָךְ הִיא. אֲנָא עַבְדָּא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּסַגִּידְנָא קַמֵּהּ וּמְקַמָּא דְיקָר אוֹרַיְתֵהּ בְּכָל עִדָּן וְעִדָּן: לָא עַל אֱנָשׁ רְחִיצְנָא. וְלָא עַל בַּר אֱלָהִין סְמַכְנָא. אֶלָּא בֶּאֱלָהָא דִשְׁמַיָּא. דְּהוּא אֱלָהָא קְשׁוֹט. וְאוֹרַיְתֵהּ קְשׁוֹט. וּנְבִיאוֹהִי קְשׁוֹט. וּמַסְגֵּא לְמֶעבַד טַבְוָן וּקְשׁוֹט. בֵּהּ אֲנָא רָחִיץ. וְלִשְׁמֵהּ קַדִּישָׁא יַקִּירָא אֲנָא אֵמַר תֻּשְׁבְּחָן. יְהֵא רַעֲוָא קֳדָמָךְ דְּתִפְתַּח לִבִּי בְּאוֹרַיְתָא וְתַשְׁלִים | מִשְׁאֲלִין דְּלִבִּי וְלִבָּא דְכָל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְטַב וּלְחַיִּין וְלִשְׁלָם:

Vorb. נַגְדִּלוּ לַיְיָ אִתִּי וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו:

Gem לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדוֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

אַב הָרַחֲמִים, הוּא יְרַחֵם עַם עֲמוּסִים, וְיִזְכּוֹר בְּרִית אֵיתָנִים, וְיָצִיל נַפְשׁוֹתֵינוּ מִן־הַשָּׁעוֹת הָרָעוֹת, וְיִגְעַר בְּיֵצֶר הָרָע מִן הַנִּשּׁוּאִים וְיָחֹן אוֹתָנוּ לִפְלֵטַת עוֹלָמִים, וימַלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּמִדָּה טוֹבָה יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים:

סדר קריאת התורה למנחה יום כפור

וקורין ג' גברי בספרם אחרי מות.

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: כְּמַעֲשֵׂה אֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר יְשַׁבְתֶּם־בָּהּ לֹא תַעֲשׂוּ וּכְמַעֲשֵׂה אֶרֶץ־כְּנַעַן אֲשֶׁר אֲנִי מֵבִיא אֶתְכֶם שָׁמָּה לֹא תַעֲשׂוּ וּבְחֻקֹּתֵיהֶם לֹא תֵלֵכוּ: אֶת־מִשְׁפָּטַי תַּעֲשׂוּ וְאֶת־חֻקֹּתַי תִּשְׁמְרוּ לָלֶכֶת בָּהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־חֻקֹּתַי וְאֶת־מִשְׁפָּטַי אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֹתָם הָאָדָם וָחַי בָּהֶם אֲנִי יְהוָה: ם לִי אִישׁ אִישׁ אֶל־כָּל־שְׁאֵר בְּשָׂרוֹ לֹא תִקְרְבוּ לְגַלּוֹת עֶרְוָה אֲנִי יְהוָה: ם עֶרְוַת אָבִיךָ וְעֶרְוַת אִמְּךָ לֹא תְגַלֵּה אִמְּךָ הִוא לֹא תְגַלֶּה עֶרְוָתָהּ: ם עֶרְוַת אֵשֶׁת־אָבִיךָ לֹא תְגַלֵּה עֶרְוַת אָבִיךָ הִוא: ם עֶרְוַת אֲחוֹתְךָ בַּת־אָבִיךָ אוֹ בַת־אִמְּךָ מוֹלֶדֶת

Gemeinde und Vorb.

כְּהַיּוֹם הַזֶּה תְּבִיאֵנוּ שָׁשִׂים וּשְׂמֵחִים בְּבִנְיַן שָׁלֵם, כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וַהֲבִיאוֹתִים אֶל הַר קָדְשִׁי, וְשִׂמַּחְתִּים בְּבֵית תְּפִלָּתִי, עוֹלוֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל מִזְבְּחִי, כִּי בֵיתִי בֵּית תְּפִלָּה יִקָּרֵא לְכָל הָעַמִּים: וְנֶאֱמַר וְיִצַּוֵּנוּ יְיָ לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַחֻקִּים הָאֵלֶּה לְיִרְאָה אֶת יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְטוֹב לָנוּ כָּל הַיָּמִים לְחַיּוֹתֵנוּ כְּהַיּוֹם הַזֶּה. וְנֶאֱמַר וּצְדָקָה תִּהְיֶה לָּנוּ כִּי נִשְׁמוֹר לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַמִּצְוָה הַזֹּאת לִפְנֵי יְיָ אֱלֹהֵינוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּנוּ: וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם יִהְיֶה לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל עַד הָעוֹלָם: der Vorbeter ſchließt

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

סמוך לומר קדים מנח.

Führe uns froh und freudig, Herr, in deinen heiligen Tempel; wie geſchrieben ſteht: „Ich bringe ſie auf meinen heiligen Berg, nehme ſie in Freuden auf in den Tempel meiner Andacht, ihre Brand- und Freuden-Opfer in Gnaden auf, auf meinen heiligen Altar; denn mein Haus ſoll genannt werden ein Haus der Andacht für alle Völker!“ und ſo heißt es: „Gott hat uns geboten, daß wir halten alle dieſe Satzungen und fürchten Gott den Herrn, auf daß es uns wohlgehe alle Tage, und wir am Leben bleiben und es uns ſtets ergehe wie heute!“ Und heißt da: „Das ſoll unſere Rechtfertigung ſein, wo wir beobachten und halten alle Gebote vor Gott dem Herrn, wie er es uns geboten hat.“ So komme Heil und Segen, Leben und Erbarmen, Friede über uns und ganz Israel! Gelobt ſeiſt du Gott, der den Frieden ſchaffet.

סדר הוצאת ספר תורה

Beim Ausheben der Thora.

וַיְהִי בִּנְסֹעַ הָאָרֹן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה יְיָ וְיָפֻצוּ אֹיְבֶיךָ וְיָנֻסוּ מְשַׂנְאֶיךָ מִפָּנֶיךָ: כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר יְיָ מִירוּשָׁלָיִם:

בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ:

בְּרִיךְ שְׁמֵהּ דְּמָרֵא עָלְמָא בְּרִיךְ כְּתָרָךְ וְאַתְרָךְ. יְהֵא רְעוּתָךְ עִם עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְעָלַם, וּפוּרְקַן יְמִינָךְ אַחֲזִי לְעַמָּךְ בְּבֵית מַקְדְּשָׁךְ וּלְאַמְטוּיֵי לָנָא מְטוּב נְהוֹרָךְ וּלְקַבֵּל צְלוֹתָנָא בְּרַחֲמִין יְהֵא רַעֲוָא קֳדָמָךְ דְּתוֹרִיךְ לָן חַיִּין בְּטִיבוּתָא וְלֶהֱוֵא אֲנָא פְּקִידָא בְּגוֹ צַדִּיקַיָּא, לְמִרְחַם עָלַי וּלְמִנְטַר יָתִי וְיָת כָּל דִּי לִי וְדִי לְעַמָּךְ יִשְׂרָאֵל. אַנְתְּ הוּא זָן לְכֹלָּא וּמְפַרְנֵס לְכֹלָּא. אַנְתְּ הוּא שַׁלִּיט עַל כֹּלָּא.

הכהנים יזהרו בנעילת מנעליהם שלא יגעו בם בידם. ואם נגעו יחזרו ליטול ידיהם.

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים. עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ:

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל | לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם:

וְנֶאֱמַר כִּי בִי יִרְבּוּ יָמֶיךָ וְיוֹסִיפוּ לְךָ שְׁנוֹת חַיִּים. לְחַיִּים טוֹבִים תִּכְתְּבֵנוּ: אֱלֹהִים חַיִּים כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים. כַּכָּתוּב וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים בַּיְיָ אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם:

ונאמר Wie es steht geschrieben: „Durch mich mehren sich deine Tage, und vervielfältigen sich die Jahre deines Lebens.“ Zu einem glücklichen Leben schreibe uns ein! Ins Buch des Lebens schreibe uns ein! Wie geschrieben steht: „Ihr, die ihr anhänget Gott dem Herrn, ihr lebet Alle — heute!“

Man öffnet die heil. Lade. — פותחין הארון

הַיּוֹם תְּאַמְּצֵנוּ: אמן

Heute stärke uns! Amen.

הַיּוֹם תְּבָרְכֵנוּ: אמן

Heute segne uns! Amen.

הַיּוֹם תְּגַדְּלֵנוּ: אמן

Heute mache uns groß! Amen.

הַיּוֹם תִּדְרְשֵׁנוּ לְטוֹבָה: אמן

Heute bedenke uns zum Guten! Amen.

הַיּוֹם תִּכְתְּבֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים אמן:

Heute höre du unser Rufen! Amen.

הַיּוֹם תִּשְׁמַע שַׁוְעָתֵנוּ: אמן

Heute empfange in Wohlwollen und Erbarmen unser Gebet! Amen.

הַיּוֹם תְּקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ: אמן

Heute stütze uns mit deinem Heil, mit deiner siegenden Kraft! Amen.

הַיּוֹם תִּתְמְכֵנוּ בִּימִין צִדְקֶךָ: אמן

Man schließt die heil. Lade. — סוגרין הארון

בְּצִמְצוּם. בְּהֲתֵר וְלֹא בְּאִסּוּר.
בְּנַחַת וְלֹא בְּצַעַר מְתַחֵת יָדְךָ
הָרְחָבָה כְּשֵׁם שֶׁנָּתַתָּ לֶחֶם לָאֱכוֹל
וּבֶגֶד לְלְבּוֹשׁ לְיַעֲקֹב אָבִינוּ
הַנִּקְרָא אִישׁ תָּם וְתִתְּנֵנוּ לְאַהֲבָה
לְחֵן וּלְחֶסֶד בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָּל
רוֹאֵינוּ וְיִדְּוּי דְבָרֵי נִשְׁמָעִים
לַעֲבוֹדָתֶךָ כְּשֵׁם שֶׁנָּתַתָּ אֶת יוֹסֵף
צַדִּיקֶךָ בְּשָׁעָה שֶׁהִלְבִּישׁוֹ אָבִיו
כְּתֹנֶת פַּסִּים לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים
בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָּל רוֹאָיו וְתַעֲשֶׂה
עִמִּי נִפְלָאוֹת וְנִסִּים וּלְטוֹבָה אוֹת
וְתַצְלִיחֵנִי בִּדְרָכָי. וְתֵן בְּלִבִּי בִּינָה
לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל וּלְקַיֵּם אֶת כָּל
דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ וְסוֹדוֹתֶיהָ
וְתַצִּילֵנִי מִשְּׁגִיאוֹת וּתְטַהֵר | רַעְיוֹנַי
וְלִבִּי לַעֲבוֹדָתֶךָ וְתַאֲרִיךְ יָמַי (וִימֵי
אָבִי וְאִמִּי) (וִימֵי אִשְׁתִּי וּבָנַי
וּבְנוֹתַי) בְּרֹב עֹז וְשָׁלוֹם אָמֵן סֶלָה:

ויכון למיים עם הכהנים כדי שיענו הקהל אמן.

אַדִּיר בַּמָּרוֹם שׁוֹכֵן בִּגְבוּרָה,
אַתָּה שָׁלוֹם וְשִׁמְךָ שָׁלוֹם. יְהִי רָצוֹן
שֶׁתָּשִׂים עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל חַיִּים וּבְרָכָה לְמִשְׁמֶרֶת
שָׁלוֹם:

lichkeit; in Rechtlichkeit und ohne Schuld und Sünde; in Freud' und Ehren, und ohne Schmach und Sorgen; gib es uns aus deiner vollen, offenen Hand, wie du unserm Erzvater Jakob, den die Schrift den Frommen nennt hast gegeben Brot zur Speise und ein Gewand zur Kleidung! Gib, daß wir Liebe, Wohlwollen und Erbarmen finden, Gott, in deinen Augen, in der Menschen Augen, bei Allen, die uns sehen, auf daß unser Wort Gehör und Beachtung finde, wo wir in deinem Dienste zu reden und zu wirken uns berufen fühlen; wie du Joseph den Gerechten, hast Gnade, Wohlwollen und Erbarmen finden lassen in deinen Augen und in den Augen Aller, die ihn gesehen. Thue Wunder, Herr, an mir, und gib mir stets ein Zeichen deiner Huld und Milde; gib mir Glück und Segen auf allen meinen Wegen; gib mir Einsicht und Verstand, jedes Wort in deiner heiligen Gotteslehre zu fassen und zu halten, es in und nach seinem innersten Sinne und Geiste zu fassen und zu halten; wahre mich vor allen Irrungen und Täuschungen; läutere meine innersten Gedanken, Ansichten und Absichten, auf daß ich stets bereit und willig sei zu deinem Dienste! und gib mir langes Leben (bei meinem Weibe und meinen Kindern) in Heil und Kraft und Frieden! Amen! Selah!

אדיר Du bist mächtig und gewaltig, Herr, in den Himmelshöhen, und thronest und waltest da in deiner Kraft und Stärke. Bei dir ist Friede und mit deinem Namen Friede; Verhänge und verheiße über uns und über dein ganzes Volk Israel Leben, Herr, und Segen und einen dauernden Gottesfrieden. Amen! Selah!

Während der Vorbeter שים שלום sagt, beten die Priester leise:

רִבּוֹן הָעוֹלָמִים עָשִׂינוּ מַה שֶּׁגָּזַרְתָּ עָלֵינוּ אַף אַתָּה עֲשֵׂה עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר
הִבְטַחְתָּנוּ. הַשְׁקִיפָה מִמְּעוֹן קָדְשְׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם וּבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְאֶת
הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּ לָנוּ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ:

בְּיוֹם צַר לִי הַטֵּה־אֵלַי אָזְנְךָ
בְּיוֹם אֶקְרָא מַהֵר עֲנֵנִי׃

mir am Tage der Noth, neige mir zu dein Ohr am Tage, wenn ich rufe, und erhöre mich gar bald.

אֵלֶיךָ׃ אֵלֶיךָ נָשָׂאתִי אֶת עֵינַי
הַיֹּשְׁבִי בַּשָּׁמָיִם׃

אליך — Zu dir — Zu dir hebe ich mein Aug empor, der du thronest in dem Himmel!

וְיָשֻׂמוּ׃ וְשָׂמוּ אֶת־שְׁמִי עַל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וַאֲנִי אֲבָרְכֵם׃

רשם — Und bringe — Sie sollen bringen den Kindern Israels meinen Namen, und ich werde sie segnen.

לְךָ׃ לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה
וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי
כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ
הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל
לְרֹאשׁ׃

לך — Dir — Dein, Herr, ist die Größe und die Macht und die Herrlichkeit und der Sieg und der Ruhm, sowie Alles im Himmel und auf Erden; dein Herr, ist das Reich und die Erhabenheit, über Jegliches bist du das Haupt.

שָׁלוֹם׃ שָׁלוֹם לָרָחוֹק
וְלַקָּרוֹב אָמַר יְיָ וּרְפָאתִיו׃

שלום — Den Frieden — Friede! Friede! den Fernen und den Nahen, Friede, spricht Gott, ich heile ihn!

Beim Schlusse des Priestersegens wird von der Gemeinde dieses gebetet.

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי
אֲבוֹתַי שֶׁתַּעֲשֶׂה לְמַעַן קָדְשַׁת
חַסְדֶּיךָ וּגְדֶל רַחֲמֶיךָ הַפְּשׁוּטִים
וּלְמַעַן טַהֲרַת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר
וְהַנּוֹרָא בֶּן עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת
הַיּוֹצְאִים מֵהַפְּסוּקִים שֶׁל בִּרְכַת
כֹּהֲנִים הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו
עַם קְדוּשֶׁךָ שֶׁתִּהְיֶה קָרוֹב לִי
בְּקָרְאִי לָךְ וְתִשְׁמַע תְּפִלָּתִי נַאֲקָתִי
וְאַנְקָתִי תָּמִיד בְּשֵׁם שֶׁשָּׁמַעְתָּ
אֲנָקַת יַעֲקֹב תְּמִימֶךָ הַנִּקְרָא אִישׁ
תָּם וְתִתֶּן לִי וּלְכָל נַפְשׁוֹת בֵּיתִי
מְזוֹנוֹתֵינוּ וּפַרְנָסָתֵנוּ בְּרֶוַח וְלֹא

יהי Möge es dein Wille sein, allmächtiger Gott, Gott meiner Väter, um deiner heiligen Gnade willen, die da waltet über uns; um deiner unendlichen Barmherzigkeit willen, die sich weit und breit erstrecket über alles Lebende; um deines lautern heiligen Namens willen, der so stark und mächtig, wunderthätig ist in seiner Kraft, den deine Priester, Aharon und seine Söhne segnend einst gesprochen über uns — mir stets nahe zu sein und gegenwärtig, wo und wann ich dich anrufe. Höre, Gott, mein Bitten und Beten, mein Seufzen und Klagen, wie du Jakob erhöret hast, den die Schrift genannt den Frommen. Gib mir und Allen, die meinem Hause angehören, Brot und Nahrung Herr in Ueberfluß und nicht in Kärg-

שֶׁיִּהְיוּ כָּל חֲלוֹמוֹתַי עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל ו לְטוֹבָה בֵּין שֶׁחָלַמְתִּי עַל עַצְמִי וּבֵין שֶׁחָלַמְתִּי עַל אֲחֵרִים וּבֵין שֶׁחָלְמוּ אֲחֵרִים עָלַי אִם טוֹבִים הֵם חַזְּקֵם וְאַמְּצֵם וְיִתְקַיְּמוּ בִּי וּבָהֶם כַּחֲלוֹמוֹת יוֹסֵף הַצַּדִּיק. וְאִם צְרִיכִים רְפוּאָה רְפָאֵם כְּחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה מֵחָלְיוֹ וּכְמַרְיָם הַנְּבִיאָה מִצָּרַעְתָּהּ וּכְנַעֲמָן מִצָּרַעְתּוֹ וּכְמֵי מָרָה עַל יְדֵי משֶׁה רַבֵּנוּ וּכְמֵי יְרִיחוֹ עַל יְדֵי אֱלִישָׁע. וּכְשֵׁם שֶׁהָפַכְתָּ אֶת קְלָלַת בִּלְעָם הָרָשָׁע מִקְּלָלָה לִבְרָכָה כֵּן תַּהֲפֹךְ כָּל חֲלוֹמוֹתַי עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה וְתִשְׁמְרֵנִי וּתְחָנֵּנִי וְתִרְצֵנִי: אמן

יאר

יָאֵר. אֱלֹהִים יְחָנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו אִתָּנוּ סֶלָה:

Es lasse leuchten — Gott sei uns gnädig und segne uns, er lasse leuchten über uns sein Angesicht, Selah!

יי

יי. יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת:

Gott — Gott, der Ewige und Unendliche ist allmächtig, allerbarmend und gnädig, langmüthig, voller Huld und Treue.

פניו

פָּנָיו. פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי כִּי יָחִיד וְעָנִי אָנִי:

Dein Angesicht — Wende du dich, Herr, zu mir, und sei mir gnädig; denn arm bin ich und verlassen.

אליך

אֵלֶיךָ. אֵלֶיךָ יְיָ נַפְשִׁי אֶשָּׂא:

Ueber dich — Zu dir, Gott, erhebe ich meine Seele.

ויחנך

וְיחָנֶּךָּ. הִנֵּה כְעֵינֵי עֲבָדִים אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל יַד גְּבִרְתָּהּ כֵּן עֵינֵינוּ אֶל יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַד שֶׁיְּחָנֵּנוּ: רבש"ע

Und sei dir gnädig! Wie der Knecht das Aug' zu seinem Herrn, wie die Magd das Aug' zu ihrer Herrin, heben wir das Aug' zu Gott empor, bis daß er uns begnadiget.

ישא

יִשָּׂא. יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: וּמְצָא חֵן וְשֵׂכֶל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם:

Es wende. — Dem wendet sich der Segen Gottes zu, und die Gnade und das Heil von Gott. Du findest Gnade und Wohlwollen in Gottes und der Menschen Augen.

יי

יְיָ. יְיָ חָנֵּנוּ לְךָ קִוִּינוּ הֱיֵה זְרוֹעָם לַבְּקָרִים אַף יְשׁוּעָתֵנוּ בְּעֵת צָרָה:

Gott — Gott, sei uns gnädig, auf dich hoffen wir! Sei du unser Beistand mit jedem Morgen, unser Heil in der Zeit der Noth.

פניו

פָּנָיו. אַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי

Dein Angesicht — Verbirg nicht dein Angesicht vor

Während der Vorbeter וכל החיים sagt, sagen die Priester leise diesen יהי רצון.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּהֶיה הַבְּרָכָה הַזֹּאת

Die Priester sagen dieses:	Die Gemeinde sagt dieses:
שֶׁצִּוִּיתָנוּ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל	שֶׁצִּוִּיתָ הַכֹּהֲנִים לְבָרְכֵנוּ

בְּרָכָה שְׁלֵמָה וְלֹא יִהְיֶה בָּהּ מִכְשׁוֹל וְעָוֹן מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

Vorb. אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בַּבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל־יְדֵי משֶׁה עַבְדֶּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו

סש״ץ בקול כֹּהֲנִים והעם עונים בלחש

עַם קְדוֹשֶׁיךָ כָּאָמוּר:

אלהינו Segne uns, Gott unser Herr, Gott unserer Väter, segne uns mit dem dreifachen Segen, der geschrieben steht in deiner Thora durch Moses deinen Knecht, und gesprochen ward von Aharon und seinen Söhnen, den Priestern, deinem geheiligten Stamme, daß er in allen seinen Aussprüchen in Erfüllung gehe.

כשאומר הש״ץ כהנים אומרים הכהנים ברכה זו:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בִּקְדֻשָּׁתוֹ שֶׁל אַהֲרֹן וְצִוָּנוּ לְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der uns geweihet und geheiliget hat durch die Weihe und Heiligkeit Ahrons, und uns geboten hat, zu segnen sein Volk Israel in Liebe.

Der Vorbeter sagt folgenden Segen theilweise vor und die Priester sprechen ihn nach.

יְבָרֶכְךָ. יְבָרֶכְךָ יְיָ מִצִּיּוֹן עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

יברכך Es segne dich — Es segne dich von Zion aus Gott, der Himmel und Erde hat geschaffen.

יְיָ. יְיָ אֲדֹנֵינוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ:

יי Gott — Gott unser Herr! wie mächtig ist dein Name in aller Welt!

וְיִשְׁמְרֶךָ. שָׁמְרֵנִי אֵל כִּי חָסִיתִי בָךְ:

וישמרך Und behüte dich! Behüte mich, Gott; denn ich vertraue auf dich.

Während die Priester die Worte וישמרך und ויחנך singen, betet die Gemeinde folgenden רבונו של עולם.

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם אֲנִי שֶׁלָּךְ וַחֲלוֹמוֹתַי שֶׁלָּךְ חֲלוֹם חָלַמְתִּי וְאֵינִי יוֹדֵעַ מַה הוּא. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי

לְצִיּוֹן וְסֵדֶר הָעֲבוֹדָה לִירוּשָׁלָיִם. וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים וְשָׁם נַעַבְדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: ע"כ הקהל.

Gottesdienst in seiner Weihe in Jerusalem. Laß es uns mit Augen schauen, wenn du wiederkehrest nach Zion in deiner Barmherzigkeit; da wollen wir dir dienen, Herr, in aller Gottesfurcht, wie in den alten Tagen und den hingeschiedenen Jahren.

Der Vorbeter schließt: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שְׁאוֹתְךָ לְבַדְךָ בְּיִרְאָה נַעֲבוֹד:

מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שֶׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרַיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד. צור חיינו מגן ישענו. אתה הוא לדור ודור. נודה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים בידך. ועל נשמותינו הפקודות לך. ועל נסיך שבכל־יום עמנו. ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל־עת ערב ובקר וצהרים. הטוב כי לא כלו רחמיך. והמרחם כי לא תמו חסדיך. מעולם קוינו לך:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וְעַל כֻּלָּם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זְכוֹר רַחֲמֶיךָ וּכְבוֹשׁ כַּעַסְךָ וְכַלֵּה דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וּשְׁבִי וּמַשְׁחִית וְעָוֹן וְרָעָה וּמַגֵּפָה וּפֶגַע רָע וְכָל־מַחֲלָה וְכָל־תַּקָּלָה וְכָל־קְטָטָה וְכָל־מִינֵי פוּרְעָנִיּוֹת וְכָל־גְּזֵרָה רָעָה וְשִׁנְאַת חִנָּם מֵעָלֵינוּ. וּמֵעַל כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

אבינו מלכנו זכור רחמיך וכבוש כעסך וכלה דבר וחרב ורעב ושבי ומשחית ועון ורעה ומגפה ופגע רע וכל־מחלה וכל־תקלה וכל־קטטה וכל־מיני פורעניות וכל־גזרה רעה ושנאת חנם מעלינו. ומעל כל־בני בריתך:

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה. וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

וכל החיים יודוך סלה. ויהללו את־שמך באמת. האל ישועתנו ועזרתנו סלה: ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות:

כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ:

מִי אֵל כָּמוֹךָ נֹשֵׂא עָוֹן וְעֹבֵר עַל פֶּשַׁע לִשְׁאֵרִית נַחֲלָתוֹ לֹא הֶחֱזִיק לָעַד אַפּוֹ כִּי חָפֵץ חֶסֶד הוּא: יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ יִכְבּוֹשׁ עֲוֹנֹתֵינוּ. וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצוֹלוֹת יָם כָּל חַטֹּאתָם: וְכָל חַטֹּאת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל תַּשְׁלִיךְ בִּמְקוֹם אֲשֶׁר לֹא יִזָּכְרוּ וְלֹא יִפָּקְדוּ וְלֹא יַעֲלוּ עַל לֵב לְעוֹלָם: וְנֶאֱמַר תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְחַל לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם (Am Sabb. הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. כָּאָמוּר אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מֹחֶה פְשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר: וְנֶאֱמַר מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן חַטֹּאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ. וְנֶאֱמַר כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ: (אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. (וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ בוֹ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ). וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. כִּי אַתָּה סָלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמָחֳלָן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל דּוֹר וָדוֹר וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (אֶלָּא אָתָּה:) בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ. מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וּמַעֲבִיר אַשְׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפֻּרִים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם. בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

אם אין שם כהנים א"א ותערב כך ותחזינה כמו בשחרית.

Gemeinde u. Vorb. וְתֶעֱרַב לְפָנֶיךָ עֲתִירָתֵנוּ כְּעוֹלָה וּכְקָרְבָּן. אָנָּא רַחוּם. בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים הָשֵׁב שְׁכִינָתְךָ

ותערב Möge unser Gebet dir wohlgefallen, wie einst das Opfer auf deinen Altären. Ach, Allerbarmender, in deiner vollen Barmherzigkeit laß deine Herrlichkeit wieder einziehen in Zion, und stelle her den

Vorb. יוֹם | מְחוֹלָה בְּשַׂרְתָּ לְצִיר בְּרֶשֶׁם׃

Gem. הַיּוֹם נִתְיַצַּבְתָּ עִמּוֹ וְקָרָאתָ בְּשֵׁם׃

כַּכָּתוּב בְּחוֹרָתֶךָ וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְיָ׃

Vorbeter u. Gem. בַּעֲבוּר כְּבוֹד שִׁמְךָ הַמְצֻא לָנוּ. רַחוּם וְחַנּוּן רַחֵם נָא לְמַעַן שִׁמֶךָ׃

Vorb. יוֹם שׁוֹמְמוֹת הֵיכָלֶךָ הַבִּיטָה׃

Gem. הַיּוֹם תַּחַן הַטֵּה לָנוּ לְהַבִּיטָה׃

כַּכָּתוּב בִּדְבְרֵי קָדְשֶׁךָ הַטֵּה אֱלֹהַי אָזְנְךָ וּשְׁמָע פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שִׁמְמוֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ׃ כִּי לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים׃

Gemeinde u. Vorb. בַּעֲבוּר כְּבוֹד שִׁמְךָ הַמְצֻא לָנוּ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה שְׁמַע תְּפִלָּתֵנוּ לְמַעַן שִׁמֶךָ׃

Vorb. מִי אֵל כָּמוֹךָ׃

אַדִּיר וְנֶאְדָּר. בּוֹרֵא דוֹק וְחָלָד.

Gem. מִי אֵל כָּמוֹךָ׃

גּוֹלֶה עֲמוּקוֹת. דּוֹבֵר צְדָקוֹת.

Gem. מִי אֵל כָּמוֹךָ׃

הָדוּר בִּלְבוּשׁוֹ. וְאֵין זוּלָתוֹ.

Gem. מִי אֵל כָּמוֹךָ׃

זוֹקֵף כְּפוּפִים. חוֹנֵן דַּלִּים.

Gem. מִי אֵל כָּמוֹךָ׃

מְהוֹר עֵינַיִם. יוֹשֵׁב שָׁמַיִם.

Gem. מִי אֵל כָּמוֹךָ׃

שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. תּוֹמֵךְ תְּמִימִים.

Gem. מִי אֵל כָּמוֹךָ׃

נוֹשֵׂא עָוֹן. וְעוֹבֵר עַל פֶּשַׁע.

Gem. מִי אֵל כָּמוֹךָ׃

Gott, wer iſt dir gleich?
Der wunderbar in ſeiner Kraft,
die Himmel und die Erde ſchafft.
Gott, wer iſt dir gleich?
Der das Geheime offenbaret, das Recht im Rechte wahret.
Gott, wer iſt dir gleich?
Der Wunder thut in ſeiner Macht, wie Keiner ſie hat je vollbracht.
Gott, wer iſt dir gleich?
Der richtet auf die Armen, ſie ſpeiſet in Erbarmen.
Gott, wer iſt dir gleich?
Der ſeinen Thron im Himmel baut, von da aus in die Herzen ſchaut.
Gott, wer iſt dir gleich?
Der thronet in der Wolke ein Schirm iſt ſeinem Volke.
Gott, wer iſt dir gleich?
Der tilget unſere Sünden, daß ſie nicht ſind zu finden.
Gott, wer iſt dir gleich?

נַקֵּנִי. נַקֵּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִכָּל פִּשְׁעֵינוּ וְטַהֲרֵנוּ מִכָּל
טֻמְאוֹתֵינוּ וּזְרוֹק עָלֵינוּ מַיִם טְהוֹרִים וְטַהֲרֵנוּ. כַּכָּתוּב
עַל יַד נְבִיאֶךָ וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם | מַיִם טְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם |
מִכֹּל טֻמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם:

אַל תִּירָא יַעֲקֹב שׁוּבוּ שׁוֹבְבִים. שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל.
הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל:

כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד יְיָ אֱלֹהֶיךָ כִּי
כָשַׁלְתָּ בַּעֲוֹנֶךָ: וְנֶאֱמַר קְחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֶל יְיָ אִמְרוּ
אֵלָיו כָּל תִּשָּׂא עָוֹן וְקַח טוֹב וּנְשַׁלְּמָה פָרִים שְׂפָתֵינוּ:

וְאַתָּה רַחוּם | מְקַבֵּל שָׁבִים כִּי עַל הַתְּשׁוּבָה מֵרֹאשׁ
הִבְטַחְתָּנוּ. וְלִתְשׁוּבָה עֵינֵינוּ מְיֻחָלוֹת לָךְ: מְנוּיָה וּגְמוּרָה.
בְּסוֹד חַכְמֵי תוֹרָה. אַשְׁרֵי מִי שֶׁלֹּא נִבְרָא:

וּמֵאַהֲבָתְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁאָהַבְתָּ אֶת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. וּמֵחֶמְלָתְךָ
מַלְכֵּנוּ שֶׁחָמַלְתָּ עַל בְּנֵי בְרִיתֶךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת יוֹם
(am Sabbath הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) צוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה לִמְחִילַת חֵטְא
וְלִסְלִיחַת עָוֹן וּלְכַפָּרַת פֶּשַׁע:

Vorb. יוֹם אֶתָּא לְכַפֵּר פִּשְׁעֵי יְשָׁנָה.

Gem. הַיּוֹם בִּיאָתוֹ אַחַת בַּשָּׁנָה:

כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ וְהָיְתָה זֹאת לָכֶם לְחָקַּת
עוֹלָם לְכַפֵּר עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִכָּל חַטֹּאתָם:

Vorb. יוֹם זֶה נִתַּן תְּעוּדָה לָעָם זֶה:

Gem. הַיּוֹם חֲל בּוֹ צִיר סְלַח נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה:

כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ סְלַח נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ וְכַאֲשֶׁר נָשָׂאתָה
לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הֵנָּה. וְשָׁם נֶאֱמַר: וַיֹּאמֶר יְיָ סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ:

Vorbeter u. Gem. בַּעֲבוּר כְּבוֹד שִׁמְךָ הִמָּצֵא לָנוּ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ סְלַח נָא
לְמַעַן שִׁמֶךָ:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּצְדִיַּת רַע
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצוּת עָיִן
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַלוּת רֹאשׁ
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַשְׁיוּת עֹרֶף
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרִיצַת רַגְלַיִם לָהָרַע
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּרְכִילוּת
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּשְׁבוּעַת שָׁוְא
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂנְאַת חִנָּם
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּתְשׁוּמֶת יָד
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִמְהוֹן לֵבָב

וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת. סְלַח לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ׃

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם עוֹלָה
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם חַטָּאת
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם קָרְבַּן עוֹלָה וְיוֹרֵד
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אָשָׁם וַדַּאי וְתָלוּי
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מַכַּת מַרְדּוּת
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מַלְקוּת אַרְבָּעִים
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מִיתָה בִּידֵי שָׁמַיִם
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם כָּרֵת וַעֲרִירִי
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין

סְקִילָה. שְׂרֵיפָה. הֶרֶג. וְחֶנֶק. עַל מִצְוֹת עֲשֵׂה וְעַל מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה. בֵּין שֶׁיֵּשׁ בָּהּ קוּם עֲשֵׂה. יֵבִין שֶׁאֵין בָּהּ קוּם עֲשֵׂה. אֶת שֶׁגְּלוּיִם לָנוּ. וְאֶת שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ. אֶת שֶׁגְּלוּיִם לָנוּ כְּבָר אָמַרְנוּם לְפָנֶיךָ. וְהוֹדִינוּ לְךָ עֲלֵיהֶם. וְאֶת שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וִידוּעִים כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר הַנִּסְתָּרוֹת לַיי אֱלֹהֵינוּ. וְהַנִּגְלוֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד עוֹלָם. לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת׃

וְדָוִד עַבְדְּךָ אָמַר לְפָנֶיךָ שְׁגִיאוֹת מִי יָבִין מִנִּסְתָּרוֹת

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּרְעַת יְבִמְרָמָה
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהַרְהוּר הַלֵּב
וְעַל חֵטְא שֶׁרָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹנָאַת רֵעַ
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוִדּוּי פֶּה
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוֹעִירַת | זְנוּת
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזָדוֹן וּבִשְׁגָגָה
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחוֹזֶק יָד
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחִלּוּל הַשֵּׁם
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטִפְשׁוּת פֶּה
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטָמְאַת | שְׂפָתַיִם
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיוֹצֵר הָרָע
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּיוֹדְעִים וּבִלְאׁ יוֹדְעִים
וְעַל כֻּלָּם. אֱ־לוֹהַ סְלִיחוֹת. סְלַח לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַפַּת שׁוֹחַד
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכָזָב
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּלְשׁוֹן הָרָע
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלָצוֹן
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמִשָּׂא וּבְמַתָּן
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַאֲכָל וּבְמִשְׁתֶּה
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנֶשֶׁךְ וּבְמַרְבִּית
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּנְטִיַּת גָּרוֹן
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּסִקְרוּר עַיִן
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂיחַ שִׂפְתוֹתֵינוּ
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינַיִם רָמוֹת
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעַזּוּת מֵצַח
וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַ סְלִיחוֹת. סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְרִיקַת עוֹל
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּפַלְילוּת

Gem. u. Vorbeter שִׁמְךָ מֵעוֹלָם עוֹבֵר עַל פֶּשַׁע. שַׁוְעָתֵנוּ תַּאֲזִין בְּעָמְדֵנוּ לְפָנֶיךָ בִּתְפִלָּה: תַּעֲבוֹר עַל פֶּשַׁע לְעַם שָׁבֵי פֶשַׁע. תִּמְחֶה פְּשָׁעֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:

אַתָּה יוֹדֵעַ רָזֵי עוֹלָם. וְתַעֲלוּמוֹת ׀ סִתְרֵי כָּל חָי: אַתָּה חוֹפֵשׂ כָּל חַדְרֵי בָטֶן וּבוֹחֵן כְּלָיוֹת וָלֵב: אֵין דָּבָר נֶעְלָם ׀ מִמֶּךָּ. וְאֵין ׀ נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:

וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁתִּסְלַח לָנוּ עַל כָּל חַטֹּאתֵינוּ. וְתִמְחָל־לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ. וּתְכַפֶּר לָנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאוֹנֶס וּבְרָצוֹן:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִמּוּץ הַלֵּב:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּבְלִי דָעַת:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִטּוּי שְׂפָתָיִם:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגָלוּי וּבַסָּתֶר:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוּי עֲרָיוֹת:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדִבּוּר פֶּה:

רִמָּה וְתוֹלֵעָה: הַאִם שָׁגַגְנוּ וְנֶעְלָם ׀ מִמֶּנּוּ. הֲלֹא אַתָּה לְבַד מֵבִין שְׁגִיאוֹת. וְאַל תַּחֲשׁוֹב לָנוּ כְּעוֹשֶׂה בְּזָדוֹן. וִדּוּי שְׂפָתֵינוּ שְׁעֵה בְּעֵת רָצוֹן: זֶה כַּפֵּר לָנוּ הוֹדַע וְלֹא הוֹדַע. זָדוֹן וְנֶעְלָם עֲשֵׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה: חַלְּצֵנוּ מֵעֹנֶשׁ כָּרֵת וּמִיתָה. חֲמוֹל עַל חֹמֶר מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ: טְפַשְׁנוּ בְּרוֹעַ יֵצֶר אֲשֶׁר מִנְּעוּרֵנוּ. טָמוּן בְּקִרְבֵּנוּ כְּרֶשֶׁת לִפְעָמֵינוּ: יוֹצְרֵנוּ וְעוֹשֵׂנוּ יוֹדֵעַ יִצְרֵנוּ. יֶהֱמוּ רַחֲמֶיךָ וְאַל תַּשְׁחִיתֵנוּ: כִּי מִלְּפָנֶיךָ מִי יִסָּתֵר. כֹּל גָּלוּי לְךָ כָּאוֹר וְכַצָּהֳרָיִם: לְבֵית דִּין הוֹרֵיתָ אַרְבַּע מִיתוֹת. לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה וּמֵהֶם חַלְּצֵנוּ: מֵאָז יְצַרְתָּנוּ חֲקַרְתָּנוּ וַתֵּדַע. מַעֲשֵׂינוּ כִּי הֵמָּה עָמָל וָאָוֶן: נְצוֹר נַפְשׁוֹתֵינוּ כִּי בְיָדְךָ כָּל נָפֶשׁ. נָא תַּיֵּק נ ש מִמְּעַנֵּי לְךָ נֶפֶשׁ: סְקִילָה שְׂרֵפָה הֶרֶג וָחֶנֶק. סוֹדָם גִּלִּיתָה לְיוֹדְעֵי אֲמִתָּךְ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ אֱלוֹהַּ כַּפֶּר־לָנוּ. עַל יָדוּעַ לָנוּ וְעַל נֶעְלָם ׀ מִמֶּנּוּ: פְּשָׁעֵינוּ הוֹדִינוּ לְךָ חוֹקֵר לֵב. פְּדֵנוּ מֵחֵטְא נַקֵּנוּ מֵעָוֹן: צוּר אַל תֵּפֶן בֶּאֱנוֹשׁ חָצִיר. צְדָקָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ כַּעֲשִׂיתָ עִם כָּל חָי: קִדַּמְנוּ בְּנֶשֶׁף קְרָבְנוּ בְשַׁוַע. קָרְבֵנוּ אֵלֶיךָ קְשׁוֹב קְרִיאָתֵנוּ: רַחֲמֵנוּ אַל תֵּפֶן לְרִשְׁעֵנוּ וְנִצְטַדָּקָה. רַחֲמֶיךָ יְבוֹאוּנוּ רַחוּם וְחַנּוּן:

סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ: וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ:

הִרְשַׁעְנוּ וּפָשַׁעְנוּ לָכֵן לֹא נוֹשַׁעְנוּ. וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לַעֲזוֹב דֶּרֶךְ רָשַׁע וְחִישׁ לָנוּ יְשַׁע: כִּכְתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ יַעֲזֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אָוֶן מַחְשְׁבוֹתָיו וְיָשֹׁב אֶל יְיָ וִירַחֲמֵהוּ וְאֶל אֱלֹהֵינוּ כִּי יַרְבֶּה לִסְלוֹחַ:

Vorb. אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. סְלַח וּמְחַל לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם (am Sabb. הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכִּפּוּרִים הַזֶּה. וְהַעֲתֵר לָנוּ בִּתְפִלָּתֵנוּ. מָחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. וְכוֹף אֶת יִצְרֵנוּ לְהִשְׁתַּעְבֵּד לָךְ. וְהַכְנַע עָרְפֵּנוּ לָשׁוּב אֵלֶיךָ: וְחַדֵּשׁ כְּלִיוֹתֵינוּ לִשְׁמוֹר פִּקּוּדֶיךָ. וּמוֹל אֶת לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ וּמָל יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת לְבָבְךָ וְאֶת לְבַב זַרְעֶךָ לְאַהֲבָה אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ:

הַזְּדוֹנוֹת וְהַשְּׁגָגוֹת אַתָּה מַכִּיר. הָרָצוֹן וְהָאוֹנֶס. הַגְּלוּיִם וְהַנִּסְתָּרִים. לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וִידוּעִים. מָה אָנוּ. מָה חַיֵּינוּ. מָה חַסְדֵּנוּ. מַה צִּדְקוֹתֵינוּ. מַה יְשׁוּעָתֵנוּ. מַה כֹּחֵנוּ. מַה גְּבוּרָתֵנוּ. מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. הֲלֹא כָּל הַגִּבּוֹרִים כְּאַיִן לְפָנֶיךָ. וְאַנְשֵׁי הַשֵּׁם כְּלֹא הָיוּ. וַחֲכָמִים כִּבְלִי מַדָּע. וּנְבוֹנִים כִּבְלִי הַשְׂכֵּל. כִּי רוֹב מַעֲשֵׂיהֶם תֹּהוּ. וִימֵי חַיֵּיהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ. וּמוֹתַר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אָיִן כִּי הַכֹּל הָבֶל:

מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מָרוֹם. וּמַה נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא כָּל הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ:

In den Gemeinden, wo hier אתה מבין gesagt wird, siehe unter der Linie.

In vielen Gemeinden wird dieses nicht gesagt.

מיוסד ע"פ א"ב כפול.

אַתָּה מֵבִין תַּעֲלוּמוֹת לֵב. אֶפֶס לְךָ גְּלוּיוֹת וְגַם נִסְתָּרוֹת: בָּאנוּ בְּדָבָרִים לְפַזּוֹתֶךָ בָּם. בְּרַשְׁעֵנוּ אַל תֵּפֶן וְלֹא בְּמַעֲלָלֵנוּ: גְּשָׁתֵנוּ בְּיוֹם זֶה כְּיֵרֵא וְחָרֵד. גַּאֵה כְּרַחוּם לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה חָסֶד: דִּין אַל תִּמְתַּח מוּל עָפָר וָאֵפֶר. דַּע מַחֲרִיתֵנוּ

תָּפֵר בְּרִיתְךָ אִתָּנוּ. קָרְבֵנוּ לְתוֹרָתֶךָ. לַמְּדֵנוּ מִצְוֹתֶיךָ. הוֹרֵנוּ דְרָכֶיךָ. הַט לִבֵּנוּ לְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ. וּמוֹל אֶת לִבְבֵנוּ לְאַהֲבָתֶךָ. וְנָשׁוּב אֵלֶיךָ בֶּאֱמֶת וּבְלֵב שָׁלֵם. וּלְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל תִּמְחוֹל וְתִסְלַח לַעֲוֹנֵינוּ כָּכָתוּב בִּדְבְרֵי קָדְשֶׁךָ. לְמַעַן שִׁמְךָ יְיָ וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנִי כִּי רַב הוּא׃

Vorb. אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ׃ סְלַח לָנוּ. מְחַל ו לָנוּ. כַּפֵּר לָנוּ׃

כִּי אָנוּ עַמֶּךָ. וְאַתָּה אֱלֹהֵינוּ׃ אָנוּ בָנֶיךָ. וְאַתָּה אָבִינוּ׃
אָנוּ עֲבָדֶיךָ. וְאַתָּה אֲדֹנֵינוּ׃ אָנוּ קְרָלֶךָ. וְאַתָּה חֶלְקֵנוּ׃
אָנוּ נַחֲלָתֶךָ. וְאַתָּה גּוֹרָלֵנוּ׃ אָנוּ צֹאנֶךָ. וְאַתָּה רוֹעֵנוּ׃
אָנוּ כַּרְמֶךָ. וְאַתָּה נוֹטְרֵנוּ׃ אָנוּ פְּעֻלָּתֶךָ. וְאַתָּה יוֹצְרֵנוּ׃
אָנוּ רַעְיָתֶךָ. וְאַתָּה דוֹדֵנוּ׃ אָנוּ סְגֻלָּתֶךָ. וְאַתָּה קְרוֹבֵנוּ׃
אָנוּ עַמֶּךָ. וְאַתָּה מַלְכֵּנוּ׃ אָנוּ מַאֲמִינֶיךָ. וְאַתָּה מַאֲמִירֵנוּ׃

Gemeinde u. Vorb. אָנוּ עַזֵּי פָנִים וְאַתָּה רַחוּם וְחַנּוּן. אָנוּ קְשֵׁי עוֹרֶף וְאַתָּה אֶרֶךְ אַפַּיִם׃ אָנוּ מְלֵאֵי עָוֹן וְאַתָּה מָלֵא רַחֲמִים. אָנוּ יָמֵינוּ כְּצֵל עוֹבֵר. וְאַתָּה הוּא וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתָּמוּ׃

אָנָּא תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאַל תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ שֶׁאֵין אָנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי עֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ אֲבָל אֲנַחְנוּ חָטָאנוּ׃

אָשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ דוֹפִי. הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זָרְנוּ. חָמַסְנוּ. טָפַלְנוּ שֶׁקֶר. יָעַצְנוּ רָע. כִּזַּבְנוּ. לַצְנוּ. מָרַדְנוּ. נִאַצְנוּ. סָרַרְנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרַרְנוּ. קִשִּׁינוּ עֹרֶף. רָשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ. תִּעַבְנוּ. תָּעִינוּ תִּעְתָּעְנוּ׃

וּמִשָּׁם יְקֻחֵךְ: הִמָּצֵא לָנוּ בְּבַקָּשָׁתֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. וּבִקַּשְׁתֶּם I מִשָּׁם אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ וּמָצָאתָ כִּי תִדְרְשֶׁנּוּ בְּכָל ו לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשֶׁךָ: מְחֵה פְשָׁעֵינוּ לְמַעַנְךָ בַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מֹחֶה פְשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי. וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכּוֹר: מְחֵה פְשָׁעֵינוּ כָּעָב וְכֶעָנָן כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן חַטֹּאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ: הַלְבֵּן חַטָּאֵינוּ כַּשֶּׁלֶג וְכַצֶּמֶר כָּמָה שֶׁכָּתוּב. לְכוּ נָא וְנִוָּכְחָה יֹאמַר יְיָ אִם יִהְיוּ חַטֹּאֵיכֶם כַּשָּׁנִים כַּשֶּׁלֶג יַלְבִּינוּ. אִם יַאְדִּימוּ כַתּוֹלָע כַּצֶּמֶר יִהְיוּ: זְרֹק עָלֵינוּ מַיִם טְהוֹרִים וְטִהַרְנוּ כָּמָה שֶׁכָּתוּב. וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים. וּטְהַרְתֶּם ו מִכֹּל טֻמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם:

כַּפֶּר חַטָּאֵינוּ בַּיּוֹם הַזֶּה וְטַהֲרֵנוּ כָּמָה שֶׁכָּתוּב. כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם ו מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ: תְּבִיאֵנוּ אֶל הַר קָדְשֶׁךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בְּבֵית תְּפִלָּתֶךָ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. וַהֲבִיאוֹתִים אֶל הַר קָדְשִׁי וְשִׂמַּחְתִּים בְּבֵית תְּפִלָּתִי עוֹלוֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל־מִזְבְּחִי כִּי בֵיתִי בֵּית תְּפִלָּה יִקָּרֵא לְכָל הָעַמִּים:

Vorb. שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם ו עָלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ: הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם:

Gem. אֲמָרֵינוּ הַאֲזִינָה יְיָ בִּינָה רַגִּיגֵנוּ. יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִינוּ. וְהֶגְיוֹן לִבֵּנוּ לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵנוּ וְגֹאֲלֵנוּ: אַל תַּשְׁלִיכֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קָדְשְׁךָ אַל תִּקַּח מִמֶּנּוּ: אַל תַּשְׁלִיכֵנוּ לְעֵת זִקְנָה כִּכְלוֹת כֹּחֵנוּ אַל תַּעַזְבֵנוּ: אַל תַּעַזְבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַל תִּרְחַק מִמֶּנּוּ: עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה וְיִרְאוּ שׂוֹנְאֵינוּ וְיֵבֹשׁוּ כִּי אַתָּה יְיָ עֲזַרְתָּנוּ וְנִחַמְתָּנוּ: כִּי לְךָ יְיָ הוֹחַלְנוּ אַתָּה תַּעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ:

Vorb. אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ:

אַל תַּעַזְבֵנוּ. וְאַל תִּטְּשֵׁנוּ. וְאַל תַּכְלִימֵנוּ. וְאַל

רְעָדָה תֶּאֱחֹז כָּל שׁוֹמֵעַ שִׁמְעֵךְ. וְתִזַּל כָּל עַיִן דִּמּוּעַ. וְנָהֳפֵךְ לְאֵבֶל כָּל שַׁעֲשׁוּעַ. עַל הֲרִינַת רַבִּי אֶלִיעֶזֶר בֶּן שַׁמּוּעַ: (חטאנו)
שְׁחָתוּנִי צוֹרְרַי וּמְעַנַּי. וּמָלְאוּ פִּרְסָם ו מֵעָרַי. וְהִשְׁקוּנִי מֵי רֹאשׁ וְלַעֲנַי. בַּהֲרִינַת רַבִּי חֲנִינָא בֶּן חֲכִינַאי: תָּקְפוּ עָלֵינוּ צָרוֹת מְצוֹת לְהָפֵר. וּמַאֲנוּ לָקַחַת הוֹן וְכוֹפֶר. כִּי אִם נַפְשׁוֹת הַהוֹגוֹת אִמְרֵי שֶׁפֶר. כְּמוֹ רַבִּי יִשְׁבָּב הַסּוֹפֵר: (חטאנו) יְחָתוּנוּ בְּנֵי עֲרִינָה הַשּׁוֹמֵמָה.
הַרְעוּ לָנוּ מִכָּל מַלְכֵי אַדְמָה. וְהָרְגוּ מֶנּוּ בַּמָּה וְכַמָּה. בַּהֲרִינַת רַבִּי יְהוּדָה בֶּן דָּמָא: הִבְרַתְּ בִּית יַעֲקֹב אֵשׁ וּבִית יוֹסֵף לֶהָבָה.
הַן עַתָּה קַשׁ אוֹרֵם כָּבָה. חַי יַעֲקֹב קְשׁוֹב וְקָרֵב בְּעוֹר יוֹם הַבָּא.
כִּי הֵמָּה הִסְכִּימוּ לַהֲרוֹג עֲשָׂרָה צַדִּיקִים עִם רַבִּי יְהוּדָה בֶּן בָּבָא: (חטאנו) זֹאת קָרָאתָנוּ וְסִפַּרְנוּ בְּשִׁנּוּן. וְשָׁפַכְנוּ לֵב שְׁפוּל וְאָנוּן מְמָרוֹם. הַסְכֵּת תַּחֲנוּן. יְיָ ו יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן: חַנּוּן הַבִּיטָה מִמְּרוֹמִים. תִּשְׁפּוֹכֶת דַּם הַצַּדִּיקִים וְתַמְצִית דָּמִים. תִּרְאֶה בְּפַרְגּוֹדֶךָ וְהַעֲבֵר כְּתָמִים. אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים:
זְכוֹר לָנוּ בְּרִית אָבוֹת בַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. וָאַזְכֹּר אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאַף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר וְהָאָרֶץ אֶזְכּוֹר: זְכוֹר לָנוּ בְּרִית רִאשׁוֹנִים כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רִאשׁוֹנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לִהְיוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ: עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּמָה שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ. וְאַף גַּם זֹאת בִּהְיוֹתָם בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵיהֶם לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא גְעַלְתִּים לְכַלּוֹתָם. לְהָפֵר בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיהֶם: רַחֵם עָלֵינוּ וְאַל תַּשְׁחִיתֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. כִּי אֵל רַחוּם יְיָ אֱלֹהֶיךָ לֹא יַרְפְּךָ וְלֹא יַשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת בְּרִית אֲבוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם:
וּמוֹל אֶת לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. וּמָל יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת לְבָבְךָ וְאֶת לְבַב זַרְעֶךָ לְאַהֲבָה אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל ו לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ: הָשֵׁב שְׁבוּתֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. וְשָׁב יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתְךָ וְרִחֲמֶךָ. וְשָׁב וְקִבְּצְךָ מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר הֲפִיצְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה: קַבֵּץ נִדָּחֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. אִם יִהְיֶה נִדַּחֲךָ בִּקְצֵה הַשָּׁמַיִם ו מִשָּׁם יְקַבֶּצְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ

נָתְנוּ עֵינֵימוֹ. לְהַזְכִּיר אֶת הַשֵּׁם לַעֲלוֹת לַאֲדוֹנֵימוֹ. לָדַעַת אִם יָצְאָה הַגְּזֵרָה מֵאֵת אֱלֹהֵימוֹ: (חטאנו) טֹהַר רַבִּי יִשְׁמָעֵאל עַצְמוֹ וְהִזְכִּיר אֶת הַשֵּׁם בְּסִלּוּדִים. וְעָלָה לַמָּרוֹם וְשָׁאַל מֵאֵת הָאִישׁ לָבוּשׁ הַבַּדִּים. וְנָם לוֹ קַבְּלוּ עֲלֵיכֶם צַדִּיקִים וִידִידִים. כִּי שָׁמַעְתִּי מֵאֲחוֹרֵי הַפַּרְגּוֹד כִּי בְּזֹאת אַתֶּם גִּלְבָּרִים: יָרֵד וְהִגִּיד לַחֲבֵרָיו מַאֲמַר אֵל. וְצִוָּה הַבְּלִיַּעַל ו לְהָרְגֵם בְּכֹחַ וְלָאֵל: וּשְׁנַיִם ו מֵהֶם הוֹצִיאוּ תְּחִלָּה שֶׁהֵם גְּדוֹלֵי יִשְׂרָאֵל. רַבִּי יִשְׁמָעֵאל כֹּהֵן גָּד ל וְרִבֵּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל נְשִׂיא יִשְׂרָאֵל: (חטאנו) פְּרוֹת רֹאשָׁו תְּחִלָּה הִרְבָּה לִבְעוֹן. וְנָם הָרָגֵנִי תְּחִלָּה וְאֵל אֶרְאֶה בְּמִיתַת מִשְׁרֵת לְדָר בְּמָעוֹן. וּלְהַפִּיל גְּרָלוֹת צִוָּה צִפְעוֹן. וְנָפַל הַגּוֹרָל עַל רַבָּן שִׁמְעוֹן: לִשְׁפּוֹךְ דָּמוֹ מֵהַר כְּשׂוֹר פָּר. וּכְשֶׁנִּחְתַּךְ רֹאשׁוֹ נָטְלוּ וְצָרַח עָלָיו בְּקוֹל מַר כַּשּׁוֹפָר. אֵי הַלָּשׁוֹן הַמְמַהֶרֶת לְהוֹרוֹת בְּאִמְרֵי שָׁפֶר. וְאֵיךְ עַתָּה לוֹחֶכֶת אֶת הֶעָפָר: (חטאנו) מַה מְּאֹד בָּכָה עָלָיו בִּחֲרָדָה. בַּת בְּלִיַּעַל ו לְקוֹל בְּכִיָּתוֹ שֶׁל רַבִּי יִשְׁמָעֵאל עָמָדָה. תֹּאַר יָפְיוֹ בִּלְבָּהּ חָמָדָה: וְשָׁאֲלָה מֵאֵת אָבִיהָ חַיָּתוֹ לְהַעֲמִידָה: נֹאץ בְּלִיַּעַל דָּבָר זֶה לַעֲשׂוֹתוֹ. לְהַפְשִׁיט עוֹרוֹ מֵעַל פָּנָיו שָׁאֲלָה מֵאִתּוֹ. וְלֹא עִכֵּב דָּבָר זֶה לַעֲשׂוֹתוֹ. וּכְשֶׁהִגִּיעַ לִמְקוֹם תְּפִלִּין צָרַח בְּקוֹל מַר לְיוֹצֵר נִשְׁמָתוֹ: (חטאנו) שַׂרְפֵי מַעְלָה צָעֲקוּ בְּמֹרָה. זוּ תּוֹרָה וְזוּ שְׂכָרָהּ. עוֹטֶה כַּשַּׂלְמָה אוֹרָה. אוֹיֵב מָנָאץ שְׁמֹךְ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא. וּמְחָרֵף וּמְגַדֵּף עַל דִּבְרֵי תוֹרָה: עָנְתָה בַּת קוֹל מִשָּׁמַיִם. אִם אֶשְׁמַע קוֹל אַחֵר אֶהֱפוֹךְ אֶת הָעוֹלָם לְמַיִם. לְתֹהוּ וָבֹהוּ אֶשִׁית הָדוֹמַיִם. גְּזֵרָה הִיא מִלְּפָנַי קַבְּלוּהָ מְשַׁעְשְׁעֵי דַּת יוֹמָם: (חטאנו) פְּקִידִים נֶהֱרְגוּ מֵאֲחֵרֵי שָׁבֻת בָּתֵּי כְנֵסִיוֹת. מְלַאֵי מִצְוֹת כְּרִמּוֹן וְכִזְיוֹת. וְהוֹצִיאוּ אֶת רַבִּי עֲקִיבָא הוֹרֵשׁ כִּתְרֵי אוֹתִיּוֹת. וְסָרְקוּ בְּשָׂרוֹ בְּמַסְרֵקוֹת פְּסִיוֹת: צִוָּה לְהוֹצִיא רַבִּי חֲנַנְיָא בֶּן תְּרַדְיוֹן מִבֵּית אוּלָמוֹ. וּבַחֲבִילֵי זְמוֹרוֹת ו שָׂרְפוּ גוּלָמוֹ. וּסְפִינִין שֶׁל צֶמֶר שָׂמוּ עַל ו לִבּוֹ לְעַכֵּב עַצְמוֹ. וּכְשֶׁנִּסְתַּלְּקוּ מִיַּד נִשְׁרַף וְסֵפֶר תּוֹרָה עִמּוֹ: (חטאנו) כּוֹנְנוּ עִם לֹא אַלְמָן. כִּי עַל דָּבָר מוּעָט נִשְׁפַּךְ דָּמָן. לְקַדֵּשׁ ו שֵׁם שָׁמַיִם ו מָסְרוּ עַצְמָן. בַּהֲרִינַת רַבִּי הוּצְפִית הַמְּתֻרְגְּמָן

שֵׁבֶט נַחֲלָתֶךָ הַר צִיּוֹן זֶה שָׁכַנְתָּ בּוֹ: זְכוֹר יְיָ חִבַּת יְרוּשָׁלָיִם אַהֲבַת צִיּוֹן אַל תִּשְׁכַּח לָנֶצַח: זְכוֹר יְיָ לִבְנֵי אֱדוֹם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלָיִם הָאוֹמְרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיְסוֹד בָּהּ: אַתָּה תָקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן כִּי עֵת לְחֶנְנָהּ כִּי בָא מוֹעֵד: זְכוֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בָּךְ וַתְּדַבֵּר אֲלֵיהֶם אַרְבֶּה אֶת זַרְעֲכֶם כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמָיִם. וְכָל הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֶתֵּן לְזַרְעֲכֶם וְנָחֲלוּ לְעוֹלָם: זְכוֹר לַעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב. אַל תֵּפֶן אֶל קְשִׁי הָעָם הַזֶּה וְאֶל רִשְׁעוֹ וְאֶל חַטָּאתוֹ:

Vorbeter u. Gem. **אַל נָא תָשֵׁת עָלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר נוֹאַלְנוּ וַאֲשֶׁר חָטָאנוּ:**

Vorbeter u. Gem. **חָטָאנוּ צוּרֵנוּ. סְלַח לָנוּ יוֹצְרֵנוּ:**

מיוסד ע״פ א״ב וש״המח יהודה חזק.

אֵלֶּה אֶזְכְּרָה וְנַפְשִׁי עָלַי אֶשְׁפְּכָה. כִּי בְלָעוּנוּ זֵדִים כְּעוּגָה בְּלִי הֲפוּכָה. כִּי בִּימֵי הַשַּׂר לֹא עָלְתָה אֲרוּכָה. לַעֲשָׂרָה הֲרוּגֵי מְלוּכָה: בְּלָמְדוֹ סֵפֶר מִפִּי מְשׁוּלֵי עֲרֵמַת. וְהֵבִין וְדִקְדֵּק בְּדַת רְשׁוּמַת. וּפָתַח בְּוְאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים וְחָשַׁב מְזִמַּת. וְגוֹנֵב אִישׁ וּמְכָרוֹ וְנִמְצָא בְיָדוֹ מוֹת יוּמָת: (חטאנו) גָּבַהּ לֵב בִּגְדוֹלִים. וְצִוָּה לְמַלְּאוֹת פַּלְטֵירוֹ נְעָלִים. וְקָרָא לַעֲשָׂרָה חֲכָמִים גְּדוֹלִים. מְבִינֵי דָת וּטְעָמֶיהָ בְּפִלְפּוּלִים: דִּינוּ מִשְׁפָּט זֶה לַאֲשׁרוֹ. וְאַל תְּעַוְּתוּהוּ בְּכָזָב לְאָמְרוֹ. כִּי אִם הוֹצִיאוּהוּ לַאֲמִתּוֹ וּלְאוֹרוֹ. כִּי יִמָּצֵא אִישׁ גֹּנֵב נֶפֶשׁ מֵאֶחָיו מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִתְעַמֶּר בּוֹ וּמְכָרוֹ: (חטאנו) הֵם עָנוּ לוֹ וּמֵת הַגַּנָּב הַהוּא. גַּם אַיֵּה אֲבוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר אֲחֵיהֶם מְכָרוּהוּ. לְאֹרְחַת יִשְׁמְעֵאלִים סְחָרוּהוּ. וּבְעַד נַעֲלַיִם נְתָנוּהוּ: וְאַתֶּם קַבְּלוּ דִין שָׁמַיִם עֲלֵיכֶם. כִּי מִימֵי אֲבוֹתֵיכֶם לֹא נִמְצָא כָּכֶם. וְאִם הָיוּ בַּחַיִּים הָיִיתִי דָנָם לִפְנֵיכֶם. וְאַתֶּם תִּשְׂאוּ עֲוֹן אֲבוֹתֵיכֶם: (חטאנו) זְמַן תְּנָה לָנוּ שְׁלשָׁה יָמִים. עַד שֶׁנֵּדַע אִם נִגְזַר הַדָּבָר מִמְּרוֹמִים. אִם אָנוּ חַיָּבִים וַאֲשֵׁמִים. נִסְבּוֹל גְּזֵרַת מָלֵא רַחֲמִים: חָלוּ וְזָעוּ וְנָעוּ כֻּלָּמוֹ. עַל רַבִּי יִשְׁמָעֵאל כֹּהֵן גָּדוֹל

בְּמַכְשֶׁרֶת אוֹכְלִין כְּהִצְמִיד.
שָׁלִיחַ בְּוֹרִיוּת לְשׁוֹן חִבָּה
הֶחֱמִיד: כְּנִבְחַן צַדִּיק
בְּצִדְקוֹ מִשָּׁמַיִם נִשְׁקָף.
כָּפְרוֹ מִבֵּין הַשִּׁמְשׁוֹת
בַּסְּבַךְ מוּקָף. תְּמוּרַת יְחִידוֹ
הִתְקָרֵב בְּטַלִּיתוֹ תָּקָף.
תַּחְתָּיו דָּמוֹ זָרַק וְאֵמוּרָיו
זָקָף: מְקוֹם גְּבוּהוֹת לַהוֹרוֹת
חִין עֲרֵךְ. אָנָּא הַשֵּׁם הִנְכְּבַד
וְהַמְּבוֹרָךְ. יִרְאֶה יֵרָאֶה
בְּרֹאשׁ בֵּית הַדֶּרֶךְ. יִצְחָק
יְחִידוֹ אֶפְרוֹ צָבוּר וּמְיֻחָדְ:
מוּשִׁיטִים לְשֵׁם זְקֵנִם
וּמִתְפָּאֲרִים בַּאֲבוֹתָם.
אַשְׁרֵיהֶם ו מִי מְטַהֲרָם
וּמַעֲבִיר חוֹבוֹתָם. יוֹצְרָם
שָׁבַשְּׁמַיִם ו מְקֻוֵּה יִשְׂרָאֵל
וְגָאֲוָתָם. רְצוֹנָם יָפִיק
לְמַלְאוֹת לְטוֹבָה תַּאֲוָתָם:

Flug die Botschaft ihm vom Himmel trug: „Erprobt ist deine Treue! Wie du hast deinem Gott getraut, hat Gott im Himmel angeschaut. Seit Ewigkeit ist schon bereit das Osterlamm für deinen Stamm!" Und wie die Stimm' vom Himmel schallt, sieht er den Widder in dem Wald; den opfert er und sprengt das Blut; es kommet ihm zu Gute, als ob sein Sohn ihm blute.

Die Stätte, die hat Gott geweiht, für Ewigkeit und alle Zeit. Wo Isak lag als Opferbrand, da Gottes Haus und Tempel stand; von da ging Gottes Name aus, von einem heiligen Gotteshaus.

D'rum halten wir auf unsern Ahn, und rühmen seine Treue, und wallen froh auf gleicher Bahn, wie auch die Welt uns dräue.

Wohl uns, die Gott in seiner Huld, geläutert hat von jeder Schuld. Er ist ein Born und Gnadenquell, ein Schutz und Hort für Israel; und was das Herz begehret, das ist von Gott gewähret.

אל מלך Seite 259.

*) זְכוֹר ו רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה: אַל תִּזְכֹּר לָנוּ
עֲוֹנוֹת רִאשׁוֹנִים ו מַהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דַלּוֹנוּ מְאֹד: זָכְרֵנוּ יְיָ
בְּרָצוֹן עַמֶּךָ פָּקְדֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ: זְכוֹר עֲדָתְךָ קָנִיתָ קֶדֶם גָּאַלְתָּ

*) Die Uebersetzung siehe oben bei שחרית Seite 139.

schworen auf dem Berge Morjah — die sind unsere Zuversicht; darauf stützen wir und stellen wir heute und immer wieder unsere Bitte um Vergebung und Versöhnung.

Ein Sprößling aus dem heiligen Stamme gar lieblich anzuschauen der war geweihet dem Altar, ein Opfer der Gottesfurcht und innigsten Hingebung!

Des Königs und des Herrn Wort, höret staunend an der alte Mann, und gibt mit seiner Treue dem alten Bund die Weihe. Dafür ward' ihm die Priesterkron' und Königskron' und noch dazu der Gotteslohn, daß Gottes eigene Gloria ihn krönt und schirmt auf Moriah! Dafür, daß er sich beugt, und seinem Gott sich willig zeigt, wird ihm der Lohn der Gläubigkeit; er kehret heim in Freudigkeit.

„Den Knaben nimm" — rief Gottes Stimm' — „das Opfer ist bereit, dem Kind geschieht kein Leid!" Der Altar ist gerichtet, die Hölzer sind geschlichtet; das Kind liegt da als Opferlamm; der Vater band ihm Fuß und Hand; das Messer ist ihm schon am Hals, als Gottes Bot' im schnellen

אבינו בהר המוריה קבועה.
בה אנו נאותים ומחזרים
לתבעה. מחילה וסליחה
בתפלת היום רבועה: גזע
הלולים | מאד נחמד
למראה. נכשר לגבי המזבח
להעלותו ביראה. דבר מלך
שלטון זקן משתאה. סגל
מצותו שניה מראשונה
להתנאה: הנה לכהונה
ומלכות ולשתיהן זכה.
עודף עליהם שכר קימה
והליכה. וביום השלישי
משלש בזכות | זכה. פאר
השכינה מקום | מרות |
סוככה: זכות השתחויה
עד כה פשטה. צבי לצדיק
חזרתו לשלום לקשטה.
חמודו כהטעין קריאתו
לרחם הושטה. כרב
חיפי ולא מחלפת השטה:
טהור בנה מזבח ימערכה
העמיד. רגל ויד עקדו
כטלה התמיד. יד לצאר

הַקְּטֹרֶת לְפָנֶיךָ תִּטּוֹף מִלָּתִי כְּמִרְקַחַת. תְּפִלָּה לֶעָנִי כִּי יַעֲטוֹף. תֵּחָשׁוֹב מְלֹא כַף נַחַת. וְלֹא יָמוּת לַשַּׁחַת. וְלֹא יֶחְסַר לַחְמוֹ׃ לַעֲשׂוֹת מִשְׁפַּט עַבְדּוֹ וּמִשְׁפַּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ׃

הקטורת Möge mein Wort wie Weihrauch vor dir duften; das Gebet des Betrübten und Armen sei dir wie jene Schale voll Wohlgeruchs geachtet, daß er nicht in Dürftigkeit dahin sterbe.

Und den Wünschen seiner Diener und seines Volkes Israel täglich genügen.

נִצְּרָה עַל דַּל שְׂפָתַי. כְּנִרְצָה בִּמְלֹא קָמְצוֹ. מִמְּקוֹם תְּפִלַּת אֲבוֹתַי. יִנָּעֵר שׁוֹאֵל בְּעֶצוֹ. יְקַנֵּא יְיָ לְאַרְצוֹ וְיַחֲמוֹל עַל עַמּוֹ׃ לַעֲשׂוֹת מִשְׁפַּט עַבְדּוֹ וּמִשְׁפַּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ׃

נצרה Bewahre jede Oeffnung meines Mundes, daß sie dem gleich aufgenommen werde, der mit vollen Händen Weihrauch gestreuet. — Der Herr ereifere sich für sein Land. Erbarme sich seines Volkes, und genüge täglich den Wünschen seiner Diener und seines Volkes Israel.

אל מלך Seite 259.

תָּבֹא לְפָנֶיךָ אֶנְקַת אָסִיר כְּגוֹדֶל זְרוֹעֲךָ הוֹתֵר בְּנֵי תְמוּתָה׃ לִשְׁמוֹעַ אֶנְקַת אָסִיר. לְפַתֵּחַ בְּנֵי תְמוּתָה׃ אַל תִּנְאַץ לְמַעַן שִׁמְךָ אַל תְּנַבֵּל כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ. זְ-כוֹר אַל תָּפֵר בְּרִיתְךָ אִתָּנוּ׃

רחמיך רבים. אל תבא. כרחם אב. ליי הישועה. יי צבאות עמנו וכו׳.

Vorb. סְלַח נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגוֹדֶל חַסְדֶּךָ וְכַאֲשֶׁר נָשָׂאתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הֵנָּה וְשָׁם נֶאֱמַר׃

Gem. וַיֹּאמֶר יְיָ סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ׃ הטה אלהי וכו׳.

קכד עקידה מיוסד ע"פ אלב"ם וס"סמס מתוס לנכוק מאיר ברבי יצחק.

אלהינו ואלהי אבותינו

Unser Gott, Gott unserer Väter!

אֶת הַבְּרִית וְאֶת הַחֶסֶד וְאֶת הַשְּׁבוּעָה. לְאַבְרָהָם

את Der Bund und die Treue und der Schwur, den du unserem Vater Abraham hast ge=

ligen Tempel, Opfer und Tempeldienst sind nicht mehr, und uns erwartet ein strenges Gericht; allein damit werden die Sünden Jakobs vergeben, wenn es durch Fasten sich entsündiget.

Und den Wünschen seiner Diener und seines Volkes Israel täglich genügen.

ראה Siehe, die Schätzungsgelder haben aufgehört, warum soll meine Seele verstoßen sein? O lobet den Herrn, so wird er sich wegen seiner Diener bedenken, wenn er sein Volk richtet.

Und den Wünschen seiner Diener und seines Volkes Israel täglich genügen.

יום Ein Vergebungstag ist bestimmt, worin wir Buße thun; ist gleich dein Tisch leer (d. h. ohne Opfer); so thun wir durch Fasten unsre Pflicht. Auch unsere Väter vertraueten auf dich, und dieses Vertrauen rettete sie.

Und den Wünschen seiner Diener und seines Volkes Israel täglich genügen.

מפני Wegen der Hand, die schwer auf seiner Wohnung und seinen Städten liegt, haben wir keine Schlacht- und Mehlopfer mehr. Seit der Zerstörung des Tempels, schwur er Rache seinen Gegnern, und er wird seinem Lande und seinem Volke Versöhnung verschaffen.

Und den Wünschen seiner Diener und seines Volkes Israel täglich genügen.

אָרוֹן לִקּוֹב. אֵין קָרְבָּן וְאֵין
מוֹסָף. וַהֲדִין הָדָר יִקּוֹב.
בְּוֹאת יְכֻפַּר עָוֹן יַעֲקֹב. הָסֵר
חַטָּאתוֹ בְּצוֹמוֹ׃

לַעֲשׂוֹת מִשְׁפַּט עַבְדּוֹ וּמִשְׁפַּט עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ׃

רְאֵה כִּי אָזְלַת בֶּקַע. כֶּסֶף
נַפְשׁוֹת עֶרְכִּי. לָמָּה נַפְשִׁי
תִקַּע. אַךְ אֶת יְיָ בָּרְכִי. עַל
עֲבָדָיו יִתְנֶחָם כִּי יִדִין יְיָ עַמּוֹ׃

לַעֲשׂוֹת מִשְׁפַּט עַבְדּוֹ וּמִשְׁפַּט עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ׃

יוֹם סְלִיחָה הֵן הֻקַּם.
לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבוֹתֵינוּ. אִם
שֻׁלְחָנְךָ רֵיקָם. עֲנוּי נֶפֶשׁ
חוֹבוֹתֵינוּ. בְּךָ בָּטְחוּ
אֲבוֹתֵינוּ. בָּטְחוּ וַתְּפַלְּטֵמוֹ׃

לַעֲשׂוֹת מִשְׁפַּט עַבְדּוֹ וּמִשְׁפַּט עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ׃

מִפְּנֵי יָד שֶׁנִּשְׁתַּלְּחָה.
בְּמִשְׁכְּנוֹתָיו וּבְעָרָיו. אֵין
זֶבַח וְאֵין מִנְחָה. מֵעֵת
מִקְדָּשׁ חָרָב. נָקָם יָשִׁיב
לְצָרָיו. וְכִפֶּר אַדְמָתוֹ עַמּוֹ׃

לַעֲשׂוֹת מִשְׁפַּט עַבְדּוֹ וּמִשְׁפַּט עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ׃

יִגְדַּל נָא כֹּחַ יְיָ וְכַעֲוֹנוֹתֵינוּ אַל תִּגְמוֹל. כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים רַחֵם עָלֵינוּ וַחֲמוֹל.
בְּרַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ פְּנֵה אֵלֵינוּ כִּתְמוֹל. שִׁלְשׁוֹם גַּם תְּמוֹל גַּם הַיּוֹם: הַיּוֹם הַזֶּה
צִוִּיתָ לַעֲשׂוֹת לְכַפֵּר פֶּשַׁע וָקֶשֶׁר. בְּדַם פָּרִים וּשְׂעִירִים הַנִּזְרָקִים בַּמִּזְבֵּחַ כּוֹשֶׁר.
צוּרִי בְּאֶפֶס אֵלֶּה צַדְּקֵנוּ בְּצֶדֶק אָבוֹת אֲשֶׁר. יֶשְׁנוֹ פֹּה עִמָּנוּ הַיּוֹם: הַיּוֹם הַזֶּה
אַף וְחֵימָה יוּפָרוּ וַיְיָ לֹא יִזְעַם. בְּצָרָה יְחַלְּצֵנוּ וְיַעֲנֵנוּ בְּסֵתֶר רַעַם. כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ
וַאֲנַחְנוּ עַם. מַרְעִיתוֹ וְצֹאן יָדוֹ הַיּוֹם: הַיּוֹם רִשְׁעֵנוּ תָּסִיר וּבְסֵפֶר הַחַיִּים אוֹתָנוּ
תָּחוֹק. בְּיוֹם קָרְאֵנוּ אֵלֶיךָ קְרַב וְאַל תַּעֲמוֹד מֵרָחוֹק. בְּיוֹם הַזֶּה סְלִיחָה וְכַפָּרָה
שַׂמְתּוֹ לְחוֹק. וּלְמִשְׁפָּט לְיִשְׂרָאֵל עַד הַיּוֹם: הַיּוֹם נָלוּ עַמְּךָ רְצֵה וְקַבֵּל אֶת
נִיבוֹ. וּמֵלִיץ יוֹשֶׁר יַעֲמוֹד לְפָנֶיךָ לְצַדְּקוֹ מֵחוֹבוֹ. וּרְאֵה צוֹמוֹ וְנַפְשׁוֹ כִּי רוּחַ
אֵין בּוֹ. כִּי לֹא אָכַל לֶחֶם כָּל הַיּוֹם: הַיּוֹם כַּפָּיו יִפְרוֹשׂ אֵלֶיךָ וּגְבוּרוֹתֶיךָ יְמַלֵּל.
בְּצֶדֶק יֶחֱזֶה פָּנֶיךָ וּבְשִׁירוֹ אוֹתְךָ יְהַלֵּל. עֲוֹנוֹ מוֹדֶה וְעוֹזֵב יְבַקֵּשׁ מְחִילָה וְיִתְפַּלֵּל.
בַּעֲדוֹ תָּמִיד כָּל הַיּוֹם: הַיּוֹם סְמוֹךְ וּתְמוֹךְ עַם אֲשֶׁר דְּלָתֶיךָ דּוֹפְקִים. וְתִיקַר
נָא נַפְשָׁם כִּי עָלֶיךָ מִתְרַפְּקִים. פְּרוֹשׂ יָדְךָ לָהֶם וְקַבְּלֵם וּבַשְּׂרֵם וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים
בַּייָ אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם: הַיּוֹם יֶעֱרַב לְפָנֶיךָ שִׂיחִי כְּמִנְחָה בַּשֶּׁמֶן בְּלוּלָה.
חֲשׁוֹב נָא שִׁלּוּם שְׂפָתַי כְּפָרִים וְאֵילֵי עוֹלָה. יְיָ הַטֵּה אָזְנְךָ אֶל הָרִנָּה וְאֶל
הַתְּפִלָּה. אֲשֶׁר עֲבָדֶיךָ מִתְפַּלְּלִים לְפָנֶיךָ הַיּוֹם: הַיּוֹם דָּזֵק וְאַמֵּץ לַייָ לָרִיב
יְרִיבַי. אֲרָם וְיִשְׁמָעֵאל מְהָרְסַי וּמַחֲרִיבַי. חַרְבָּם מְעַטָּה לָטֶבַח כְּחָדֵק טוּבַי. כִּי
עָלֶיךָ הוֹרַגְנוּ כָּל הַיּוֹם: הַיּוֹם פְּנֵה נָא לְצַדְּקֵנוּ בִּזְכוּת אֵיתָנַי. קָדוֹשׁ נַקֵּנוּ
וְטַהֲרֵנוּ מִכָּל זְדוֹנַי. פְּתַח שַׁעֲרֵי רַחֲמִים וְיַעֲלוּ תַחֲנוּנַי. הִתְיַצְּבוּ וּרְאוּ אֶת
יְשׁוּעַת יְיָ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה לָכֶם הַיּוֹם: אל מלך Seite 259.

פותחין הארון — Man öffnet die heil. Lade.

קכג פזמון סס המחבר אפרים הקטן.

אִם יוֹסְפִים אֲנַחְנוּ לַעֲמוֹד לְשָׁרֵת בִּשְׁמוֹ. וְכַפַּיִם שָׁטַחְנוּ בְּאֶפֶס אִשֵּׁה לַחְמוֹ. שְׁמַע יְיָ קוֹל עַמּוֹ. אֲשֶׁר חִלָּף זִבְחֵמוֹ:

לַעֲשׂוֹת מִשְׁפַּט עַבְדּוֹ וּמִשְׁפַּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ:

פַּסּוּ שׁוֹמְרֵי הַסַּף. בִּדְלָתַי

אם So oft wir seinem Namen durch Gottesdienst huldigen, und in Ermanglung der Feneropfer, unsere Hände betend aufheben, möge der Herr die Stimme seines Volkes statt Opfergaben erhören.

Und den Wünschen seiner Diener und seines Volkes Israel täglich genügen.

פסו Dahin sind die Einnehmer der Beiträge für den hei-

גַּם סְבִיבָיו לְתַאֲבוֹן חָשְׁקוּ: קִפּוֹד וְקָאַת גַּם נֶאֶסְפוּ לְקִרְבָהּ. לִרְאוֹת בְּשׁוֹד וָשֶׁבֶר הַבָּא. עַל הַחָכְמָה מְפוֹאָרָה בָּעוֹלָם חֲשִׁיבָה: טִיעַת אֶדֶר וְסוֹדָנִי נִזְבַּח. לְךָ יָהּ בָּחוּר וּבְתוּלָה מְזֻבָּח. מֵאֵת זוֹבְחֵי הַזֶּבַח: נַפְשִׁי קָצָה עַל פִּרְחֵי קוֹדֶשׁ תְּרוּמִיָּה. מְזָרְזִים לְאֻמּוֹתָם כּוֹס לְעוֹלָה רְצוּיָה. אֲבָל בְּיִשְׂרָאֵל בִּכְהֻנָּה וּבִלְוִיָּה: בְּמִדּוֹת תְּרוּמוֹת מִתְּרוּמוֹת הֻפְרַשְׁנוּ. הַפּוֹרֵשׁ כְּנִפְרַשׁ מֵחַיִּים בִּשְׁנַת תַּתְּ"נוּ. הֵן גָּוַעְנוּ אָבַדְנוּ כֻּלָּנוּ: רָזֵי גְּזֵירוֹת הָרִשְׁעָה וּפְסָקֶיהָ כַּמְּסָה. חָבְרוּ וְנִתְחַכְּמוּ לִמְחוֹת שֵׁם בַּהֲמָסָה. מוֹסְרוֹתַי תְּנַתֵּק וְיִהְיוּ לִמְשִׁסָּה: כִּי לְמַקֵּט בָּזְזוּ בָּלוּם אוֹצָר. מִקְדָּשׁ מְעַט סִיַּד וְכִיַּד שָׁקְדוּ לְקַצֵּר. מִלְאוּ לִבּוֹ אוֹיֵב וָצָר: יִדְּוּ הַדְּווּיִם וְיִסְפְּדוּ. עַל כִּי חִלֵּל לָאָרֶץ נֵזֶר הֶעֱדוּ. אֵיךְ נָפְלוּ גִבּוֹרִים וַיֹּאבֵדוּ: יִרְאַת חֵטְא וַעֲנָוָה בָּטֵלָה. פָּסְקוּ חֲסִידִים וְאַנְשֵׁי מַעֲשֶׂה. בַּגּוֹלָה כֻּלָּהּ. אֶרֶץ אֻמְלְלָה וְאָבְלָה: חֲדָשָׁה בְּרִית כְּרוֹת לְחַדֵּשׁ. לְמַקְדִּישִׁים עַצְמָם שִׁמְךָ לְקַדֵּשׁ. יְבָרֶכְךָ יְיָ נְוֵה צֶדֶק הַר הַקּוֹדֶשׁ: יְחֻבָּבוּ עוֹשֵׂי צִבְיוֹנְךָ וּמְצַפִּים תִּפְאֶרֶת. כְּמִתַּמֵּר וְעוֹלָה מְקֻטֶּר קְטוֹרֶת. בַּעַל הַנֵּס לֹא יַכִּיר בְּנִסּוֹ לַעֲטֶרֶת: יְדִידֵי שְׁלָפֵי הַצָּרָה בְּמַחְבָּא בַּחֲרָדָה מְבוֹא. מַסְלוּל דֶּרֶךְ יִקְרָא לָמוֹ לַעֲבוֹר בּוֹ. הִנֵּה אֱלֹהֵיכֶם נָקָם יָבֹא: אָנָּא לְדוֹר יָתוֹם שָׁלוֹם שָׁלוֹם תַּשְׁלִים. לְאַנְשֵׁי הַגְּבוּל הַסְּבִיבִים מֵעִיר לָעִיר מְהַלְּכִים. זֶה דַּכָּא וּשְׁפַל רוּחַ לְהַחֲיוֹת רוּחַ שְׁפָלִים: חֲזֵה קֶרֶן בְּנָאִים | מְצֻיָּנִים כְּדַם הַגּוֹאֵל. לִנְקוֹם דַּם עֲבָדֶיךָ הַשָּׁפוּךְ הוֹאֵל. וְשָׁמַעְתָּ אֶל תְּחִנַּת עֲבָדֶיךָ וְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל: אל מלך Seite 259.

אֱלֹהִים מַלְכִּי מִקֶּדֶם. פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת בְּקֶרֶב הָאָרֶץ: תָּשׁוּב תְּרַחֲמֵנוּ וְתִכְבּוֹשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצוּלוֹת יָם כָּל חַטֹּאתֵינוּ: וַאֲנַחְנוּ עַמְּךָ וְצֹאן מַרְעִיתֶךָ נוֹדֶה לְּךָ לְעוֹלָם לְדוֹר וָדוֹר נְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ:

רחמיך רבים. אל תבא. כרחם אב. ליי הישועה. יי צבאות עמנו וכו'.

אלהינו ואלהי אבותינו

קכב שלמוניות ס"סמת מרדכי ברבי יעקב אערוך ס"זר יחי חזק ואמץ.

מַלְכִּי מִקֶּדֶם פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת בְּקֶרֶב הֲמוֹנָי. נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים וְנֹשֵׂא פְּשָׁעַי וַעֲוֹנָי. כַּסֵּה חֲטָאַי וּבְרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים חָנֵּנִי יְיָ. כִּי אֵלֶיךָ אֶקְרָא כָּל הַיּוֹם: הַיּוֹם רַפֵּא מְשׁוּבוֹתֵינוּ כִּי אָתָאנוּ לָךְ וְהִנֵּנוּ. שַׁבְנוּ אֵלֶיךָ אֱלֹהֵינוּ וּבְחַסְדְּךָ חָנֵּנוּ. דֶּרֶךְ רֶשַׁע עֲזַבְנוּ וְהִנֵּה אֵינֶנּוּ. פֹּה עִמָּנוּ הַיּוֹם: הַיּוֹם דַּת עַמְּךָ תַּדִּיחַ מִקִּרְבּוֹ וְתַרְחִיק צֵאָתוֹ. וּזְרוֹק עָלָיו מַיִם טְהוֹרִים לְטַהֲרוֹ מִטֻּמְאָתוֹ. מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל יְיָ וּבוֹ בָּחַר לְשָׁרְתוֹ. וּלְבָרֵךְ בִּשְׁמוֹ כָּל הַיּוֹם: הַיּוֹם כַּפֵּר לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתוֹ תַּקְשֵׁב. וְשַׁוְעָתוֹ הַאֲזִין וְאוֹתוֹ אֵלֶיךָ הָשֵׁב. וּזְכוֹר צִדְקַת אָב הֲמוֹן יוֹשֵׁב. פֶּתַח הָאֹהֶל כְּחוֹם הַיּוֹם: הַיּוֹם יֵחָשֵׁב דַּם הֲרוּגַי וּשְׂרוּפַי כְּדַם זְבָחַי. נְקוֹם נִקְמָתָם מִמַּסְטִינַי וּמִמַּחֲרִיבַי. בְּרֶבַע יַעֲקֹב לִגְאוֹל אַחַי נִדָּחַי. חַי חַי הוּא יוֹדְךָ כָּמֹנִי הַיּוֹם: הַיּוֹם

חדשים לבקרים: כליות מתפלחים. לחצים משתלחים. ועיניהם מזלחים: כמים הנגרים: לבבי ההורק. ביען עול פרק. והן שטף ומירק. במים המאררים: מעילת הנשמה. אשר נפשי אשמה. ושכנתי נשמה. ובתי החצרים: נפוגותי שחוח. וטובי עלי תוח. ואפס ניחוח מזבחים ומקטרים: סליחה בניב שפה. לך אלהים יפה. כעשירית האפה. וכחלב ודם פרים: עונות אל תזכור. ואל תשחית לעקור. צעדים אל תחקור. כדרך האתרים: פדה עמך והצל. אשר ימיהם כצל. בני מקל פצל. והמה היוצרים: צפה לגבי חורשים. ונחלתי יורשים. וצרינו לראשים. תשיתמו לשרים: קדשיך בידם. מענים עד שפך דם. ואין אלהים לנגדם. לארוב במסתרים: רצוצים בפרך. ובלבבם | מורך. לך כורעים ברך. מתיר אסורים: שלח לנו ישע. וכלא הפשע. והודוי תשע. כעל שני השעירים: תרומם | מתלאה. נחלתך נלאה. והתם חטאה. מילדי העברים: אזנך לי הטה. ונקה כל חוטא. כבאזוב יתחטא. ובמים טהורים: פקוד אלהים צאנך. והושיעה ימינך. עליהם שים עיניך. ולבך לעדרים: רעה עמך בשבט. ודי מחסור העבט. ואת חקם הצבט. ולחם אבירים: יעוררו מחברון. ויעלו לזכרון. וכל מעשה כשרון: האחד ועשרים: מלא רחמים. נא הפר זעמים. ויודוך עמים. אלהים אדירים:

אל מלך 259

אלהים באזנינו שמענו אבותינו ספרו לנו פועל פעלת בימיהם בימי קדם: אף זנחתנו ותכלימנו, ולא תצא בצבאותינו: ואנחנו עניים וכואבים, ישועתך אלהים תשגבנו:

רחמיך רבים. אל תבא. פרחם אב. ליי הישועה. יי צבאות עמנו וכו׳:

קבא שלישית אלהינו ואלהי אבותינו

פס המחבר בנימין הקטן חזק.

ברית כרותה מלשכוח. תשי ותשכח שכוח. תריב מי יעצור כח: נדחו האשכלות ובטל זיו החכמה. פגה בוחל וצמל אנונה ועגומה. אזלה ונזלת ורבתה הכנימה: יראי חטא נמאסו ונפסקו העוגן. נבזו חנויות מזינות ואין מגין. פרחי ורבי ביד צרים מגן: מקול המון ישמעאל נפלח שלהבת בארזים שרקה בולשת ומגבת. מה יעשו אזובי קיר אל בית: נחל שוטף לבית שלחים ואכים. לויתן בחכה העלה ממים רבים, ומה יעשו דגי הרקק ומי גבים: הן בו ביום ישבו בחיקו, ועמם ספר מלחמות ונמוקו. מדקדק

כִּי פִיהוּ מָרִיתִי: נְלוֹזִים אָהַבְתִּי. וְצֶדֶק שָׂנֵאתִי. וּמַעֲשַׂי קִלְקַלְתִּי. הֲרֵעוֹתִי אֲשֶׁר עָשִׂיתִי: סְלַח נָא לַעֲוֹנוֹת. אֱלֹהִים מִטְּעוּנוֹת. רְאֵה נְפָשׁוֹת נַעֲנוֹת. וְהִנֵּה נָא זָקַנְתִּי: עֲשֵׂה נָא נִפְלָאוֹת. אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת. עֲנֵנוּ נוֹרָאוֹת וְאַל תֶּחֱרַשׁ לְדִמְעָתִי: פְּתַח יָד הָרָמָה. לְאוֹם לֹא רוּחָמָה. בְּלֹא שִׂפְתֵי מִרְמָה. הַאֲזִינָה תְפִלָּתִי: צְפֵה אֶל עֶלְבּוֹנִי. וְאַל נָא לַעֲוֹנִי: עֲשֵׂה אֵל דִּין עָנִי. וְאַל אֶרְאֶה בְּרָעָתִי: קְרָאתִיךָ גּוֹחִי. וְדִבַּרְתִּי שִׂיחִי. בְּהִתְעַטֵּף רוּחִי. אֶת יְיָ זָכַרְתִּי: רְאֵה גֹּאֲלִי מִכְיִי. שְׁמַע קוֹל בִּכְיִי. וְגַם תִּדְרוֹשׁ דָּכְיִי. וְאַל תִּדְרוֹשׁ לְחַטֹּאתִי: שְׁמַע קוֹל נְאֻמִי. וְתִדְרוֹשׁ אֶת שְׁלוֹמִי. וּמַה בֶּצַע בְּדָמִי. אֱלֵי שַׁחַת בְּרִדְתִּי: תְּהִלָּתְךָ אֲכַפֵּר. וְחַטֹּאתִי כַּפֵּר. דְּבָרַי אַל תָּפֵר. וְתָקֵם נָא אֲלֻמָּתִי: בִּנְךָ נִמְכַּר גָּאֳלוֹ. וּבָרֵךְ אֶת חֵילוֹ. וּמָתַי תֹּאמַר לוֹ. יָדַעְתִּי בְנִי יָדַעְתִּי: רְאִיתִיךָ סוֹבֵל. בְּצָרוֹת מִתְחַבֵּל. שְׁמַעְתִּיךָ קוֹבֵל. וְגָאַלְתִּי וְהִצַּלְתִּי: וְכַתָּה גֹּאֲלִי שׁוּר. בְּשַׁלְשְׁלָאוֹת קָשׁוּר. וּבַקֵּשׁ הֶחָסוּר. כְּשֶׂה אוֹבֵד תָּעִיתִי: כְּלִילַת תִּפְאָרָה. נְפוּלָה וּשְׁבוּחָה. גְּדֵנִי נֶעְדָּרָה. וַיֵּצֵא הָאֶחָד מֵאִתִּי: בְּרִיחַי הֵן שֻׁבַּר. וְעָלַי הִתְעַבָּר. וְדוֹרִי חָמַק עָבָר. וּכְעַרְעָר נִשְׁאַרְתִּי: שְׁעָרַי גַּם טָבְעוּ. וְדַלְתוֹתַי רָעוּ. וְנָדוּ גַּם נָעוּ. וּבוֹשְׁתִּי וְגַם נִכְלָמְתִּי: מְלִיצַי נֶאֱלָמוּ. מְנַאֲצַי הוּרָמוּ. וְהַעֲלֵם יַעֲלִימוּ. מְנוּחָתִי וְטוֹבָתִי: אֱלֹהִים יְיָ חֵילִי. אֱזוֹן שְׁמַע קוֹלִי. עֲנֵנִי וֶאֱמוֹר לִי. קַח נָא אֶת בִּרְכָתִי: חֲזֵה אֶת שִׁפְלוּתִי. וְרַחֵם עַל עֲדָתִי. וְנַפְשִׁי יְחִידָתִי. טוֹב אוֹתָהּ לְךָ תִּתִּי: קְנֵה שֵׁנִית בִּנְךָ. רְאֵה וּפְקַח עֵינֶיךָ. וְאַל תַּעְלֵם אָזְנְךָ. לְרַוְחָתִי לְשַׁוְעָתִי: אל מלך Zeite 259

שִׁמְעוּ אֵלַי רֹדְפֵי צֶדֶק מְבַקְשֵׁי יְיָ. עֱנוּ לַייָ בְּתוֹדָה: זַמְּרוּ לֵאלֹהֵינוּ בְכִנּוֹר: עָלָה אֱלֹהִים בִּתְרוּעָה יְיָ בְּקוֹל שׁוֹפָר:

רחמיך רבים. אל תבא. כרחם אב. ליי הישועה. יי צבאות עמנו וכו׳:

קכ מיוסד ע״פ א״ב ובהמ״ח חתום לכסוף אפרים:

אֱלֹהֵי הָעִבְרִים. נִקְרָא בְּכָל דְּבָרִים. בְּלִבּוֹת נִשְׁבָּרִים. לְכוּ נָא הַגְּבָרִים: בְּתוֹדָה לוֹ עִבְדוּ. וְהוֹדוּ וְהִתְוַדּוּ. חֲכָמִים יַגִּידוּ. וְיוֹרוּ הַמּוֹרִים: גְּבוּרוֹת הַזּוֹבְחִים. אֲשֶׁר יִצְרָם טוֹבְחִים. וּמוֹדִים וּמְשַׁבְּחִים. הֵמָּה הַגִּבּוֹרִים: דְּבָרִים תִּקְחוּ. עֲוֹנוֹת יִשְׁתַּכְּחוּ. דַּלְתוֹתָיו פִּתְחוּ. וְעִבְרוּ בִשְׁעָרִים: הֲלֹא אִם יִרְאֶה, לֵב נִשְׁבָּר וְנִדְכֶּה, וְחַטָּאתוֹ תֵּרָאֶה, עַל כַּנְפֵי נְשָׁרִים: וְאִם נֶפֶשׁ תֶּחְטָא, וְאִם לִבִּי נִפְתָּה, שְׁעֵה מְנִי מִבְטָא, עִם חֵלֶב כָּרִים: זְדוֹנַי לִגְיוֹנַי, מְחוֹק עִם שִׁגְיוֹנָי, זְכָר לִי בְּהֶגְיוֹנַי, בְּרִית בֵּין הַבְּתָרִים: חֲסָדִים רִאשׁוֹנִים, נְצוֹר לִבְנֵי בָנִים, מְשׁוּלִים כַּיּוֹנִים. וּבְנֵי הַתּוֹרִים: טְרוּפִים בְּכָל פִּיּוֹת. וּבְשִׁנֵּי אֲרָיוֹת. וְעֵינֵיהֶם תְּלוּיוֹת. לְפוֹקֵחַ עִוְרִים: יְצַפְצְפוּ מִצָּרוֹת. וּמִכָּל הַקּוֹרוֹת. אֲשֶׁר עֲלֵיהֶם עוֹבְרוֹת,

שְׁקוּדִים לְטַבְּחָה, כְּהוֹלֵךְ לִמְנוּחָה, וְזֶבַח מִשְׁפָּחָה, בְּבֵית קֹדֶשׁ נָאָוָה:
תְּלוּיִם וּטְבוּעִים, בְּשִׁמְךָ נִפְצָעִים, וְדָמִים סוֹדִיעִים, לְזִכְרְךָ הַמְּאֻוָּה:
אֲשֶׁר שִׁמְךָ יַזְכִּירוּ, וֶאֱלִיל הִפְקִירוּ, וְאוֹתְךָ הִכִּירוּ, בְּכָל הָוָה וְהָוָה:
פֶּקְדַת כָּל אֱלֶה, בְּפוּרְפָּרְךָ הַפְלֵא, גְּוִיּוֹתֵיהֶם מַלֵּא, לְיוֹם נָקָם הָתָוֶה: רְצֵה
דָּמֵיהֶם וְאֶתְהֶן, תְּמוּר עֲבוֹדַת כֹּהֵן, לְכַפֵּר זוֹכְרֵיהֶן, שְׁכָרָם לִי נָקְבָה: יְהִי
כְעוֹלָה מוּקְדָה, לְזֵכֶר הָעֲקֵדָה, מִפְקִידָה לְפָקִידָה, בְּרוּחַ הַנְּדִיבָה: מְצֵא
חֶסֶד לְמָדָה, לְךָ נַפְשָׁם חָמְדָה, וְצִדְקָתָם עָמְדָה, וְקָמָה גַּם נִצָּבָה: בְּחַסְדָּם
תִּמְצֵא, בְּצִדְקָם תִּתְרַצֵּה, וְנַעַם לֹא יֵצֵא, לְנַפְשִׁי הָעֲלוּבָה: נְפוּצִים בְּקָצְווֹת,
בְּאֶרֶץ תַּלְאוּבוֹת, וְעֵדֶר הַקְּצוּבוֹת, לְיִשְׁעֲךָ הָשִׁיבָה: רְבוֹת לָמוֹ מוֹפֵת,
לְהַצִּיל מְתוֹפֶת, וְתַטְרִיף לִי נוֹפֶת, סְלִיחָתְךָ לְקָרְבָה: חָקוֹק לִי זְכָרוֹן,
לְכָל יִתְרוֹן כְּשָׁרוֹן, וְתָשִׁיב לְבָצְרוֹן, אֲסִירֵי הַתִּקְוָה: חֲזֵה בְּתוֹם
הַחֲתוּמִים, בְּמַדֶּיךָ רְשׁוּמִים, קְדוֹשֶׁיךָ תְּמִימִים, זְכוֹר לָנוּ לְטוֹבָה:

אל מלך 259

אֱלֹהַּ יְיָ נַפְשֵׁנוּ נְשָׂא: נְשָׂא לְבָבֵנוּ אֶל כַּפַּיִם אֶל אֵל בַּשָּׁמַיִם: נְשָׂא
עֵינֵינוּ אֶל הָהָרִים. מֵאַיִן וָבֹא עֶזְרֵנוּ: מִי יוֹרֵעַ יָשׁוּב וְנִחַם הָאֱלֹהִים. וְשָׁב
מֵחֲרוֹן אַפּוֹ וְלֹא נֹאבַד: מִי יוֹרֵעַ יָשׁוּב וְנִחַם. וְהִשְׁאִיר אַחֲרָיו בְּרָכָה:

רחמיך רבים. אל תבא. כרחם אב. ליי הישועה. יי צבאות עמנו וכו׳:

קום מיוסד ע״פ א״ב וסה״פ חתום לנסיף ברוך בר שמואל חזק:

אלהינו ואלהי אבותינו

אֲנִי הוּא הַשּׁוֹאֵל. בְּעַד בֵּית יִשְׂרָאֵל. וַאֲנִי אֶדְרוֹשׁ אֶל אֵל. וְאָשִׁים
דִּבְרָתִי: בְּקִרְוֹת הַלְּבָבוֹת. אַנְחוֹתַי רַבּוֹת. לְבָבִי אַךְ סַבּוֹת. לְאֵל צוּר יְשׁוּעָתִי:
גְּבוּרוֹתָיו הִפְלִיא. אֱלֹהִים יְיָ חֵילִי. וְעָשָׂה מִשְׁכָּן לִי וְנַעֲתִי וּמָצָאתִי: דְּבָרוֹ
גַּם מִלָּה. אֱלֹהַי אֵשׁ אוֹכְלָה. וְהַעֲלֵיתִי עֹלָה. וְגַם שָׂעָה לְמִנְחָתִי: הַזָּוִתִי בְּהַר.
בַּיּוֹם זֶה הַנִּבְחָר. בִּתְמִיד הַשַּׁחַר. בְּכֹהֵן רֹאשׁ הַחַלּוֹתִי: וַאֲחָרָיו הָעֲבוּרוֹת:
סְדוּרוֹת נִכְבָּדוֹת. וְעָנַן הִתְוַדּוֹת. בְּאָנָא הַשֵּׁם הוֹרִיתִי: זְהִירִים וּטְרוּרִים בַּיּוֹם
זֶה מְהֻבָּדִּים. בְּדַם פָּר וּשְׂעִירִים. בְּהָעִיר עַם רַבָּתִי: חֻתַּת גַּחֲלִים. פְּרַקְלִיט
לְמוּלִים. וּכְשֶׁנֵי הָאֵלִים. כְּבֶן לָאָב אֲזַי בָּאתִי: טְבִילוֹת וְקִדּוּשִׁים. כַּמִּשְׁפָּטִים
נַעֲשִׂים. לְשׁוֹכֵן תַּרְשִׁישִׁים. עֲבוֹדַת יוֹם הַכִּפּוּרִים: יְדִידוּת הַשִּׁירִים. בְּקוֹלוֹת
וּזְמָרִים. בְּשָׁמְעִי קוֹל מְרִים. אֲזַי יְדֵי הֵר מוֹתִי: כְּכֻסָּה הַקְּטֹרֶת. פְּנֵי הַכַּפֹּרֶת
בְּקִרְבִּי תְּפָאֶרֶת. וְהוֹרַמְתִּי וְהוּנַפְתִּי: לְפָנִים נִיתָּה וְאֹת. וַעֲתָה בְּרִגְזוֹת. לְלַעֵג
וְלִבְיוֹת. אֲשֶׁר מַעֲשֵׂי קִפַּחְתִּי: מְאֹד תָּרוּ שַׁנַּי. וְהִכְבַּדְתִּי אָזְנַי. וְצַדִּיק הוּא יְיָ.

עֲרוּמוֹת לַשֶּׁמֶשׁ נִשְׁטָחוֹת. יָפָה בַּנָּשִׁים מְבוּקָעֵי כֶּרֶס נִמְתָּחוֹת מִבֵּין רַגְלֶיהָ שִׁלְיָא וָלָד מַפְרִיחוֹת: שָׁמוֹעַ אִם נִשְׁמַע אוֹ אִם נִרְאָה. לְהַאֲמִין מִי יַאֲמִין גְּדוֹלָה פְּלִיאָה. מוֹלִיכִין בְּנֵיהֶם לָטֶבַח כִּלְחֻפָּה נָאָה. הַעַל אֵלֶּה תִּתְאַפַּק רָם נָאוֹה גָּאָה: קֶדֶם נִשְׁעַנְנוּ וְתַעֲמוֹד עֲקֵדַת הַר מוֹר. טָמוּן לְיֶשַׁע בְּכָל דּוֹר וָדוֹר לִשְׁמוֹר. נִתּוֹסְפוּ אֵלֶּה וְכָאֵלֶּה עַד בִּלְתִּי לֵאמֹר. חַי זְכוּתָךְ קוּם תִּשְׁמוֹר וְצָרוֹתֵינוּ תִגְמוֹר: אל מלך 259

נִשָּׂא לְבָבֵנוּ אֶל כַּפָּיִם. אֶל אֵל בַּשָּׁמָיִם: עֶזְרֵנוּ מֵעִם יְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: תְּחַטְּאֵנוּ בְאֵזוֹב וְנִטְהָר. תְּכַבְּסֵנוּ וּמִשֶּׁלֶג נִלְבָּן:

רחמיך רבים. אל תבא. כרחם אב. לייי הישועה. יי צבאות עמנו וכו׳:

אלהינו ואלהי אבותינו

קיח פיוסד ע״פ א״ב כפול וכסוף חתום שם המחבר אפרים חזק.

אֲנִי אֲנִי הַמְדַבֵּר. בְּקִרְבִּי מִשְׁתַּבֵּר. וְאֶת מִלִּין אֲחַבֵּר. וְלֵב עִם פֶּה הִשְׁוָה: בְּנָטְשׁוֹ הַמִּשְׁכָּן. וְלֹא הוּשַׁב עַל כֵּן. בְּכֵן בָּאתִי רֵיקָן. וְכָל לֵבָב דָּוָה: גָּדוֹל אַחִים וָרָב בְּיוֹם זֶה נִתְקָרָב. וְלָגֶשֶׁת עָרָב. וְדַם חַטָּאת יוּבָא: דְּמֵי פָּרוֹ מַזֶּה. פְּנֵי שַׁדַּי יֶחֱזֶה. וּבוֹ בַּיּוֹם הַזֶּה. יְכַפֵּר אֶת אֲשֶׁר הֶעֱוָה: הֲלֹא פִּלּוּס מַדּוֹ, לְבוּשׁוֹ לְפִי כְבוֹדוֹ. וְהַסַּמִּים בְּיָדוֹ. וְגַחֲלֵי אֵשׁ לֶהָבָה: וַיָּשִׂים הַקְּטוֹרָה. בְּאַפּוֹ תְּשׁוּרָה. כְּחֻקַּת הַתּוֹרָה. וְלֹא חִסֵּר מִצְוָה: זְדוֹנוֹ הַנֶּאֱלַח. וְכָל חַטָּאת נִסְלַח. בְּשָׂעִיר הַמְשֻׁלָּח. לְצוּק הַר חֲרֵבָה: חֲטָאֵי נִמְחָקִים. בְּדָמִים נִזְרָקִים. וְעַתָּה נֶחֱקָקִים. וְאֵין לָמוֹ קִצְבָה: טְלָאֵי מִמְכְּלָה. גְּזוּרִים עַד תִּכְלָה. וְהָיִיתִי לְאָכְלָה. בְּפִי מַדְהֵבָה: יְפֵה נוֹף לִשְׂאִיָּה. וְנִקְּתָה שְׁתִיָּה. וְאֵין עוֹלַת רְאִיָּה. וְלֹא עוֹלַת חוֹבָה: כְּבוֹדִי הַהוּרַק. בְּאֶפֶס דָּם נִזְרַק. וְהַחֵטְא לֹא נִמְרַק. לְבַת הַשּׁוֹבֵבָה: לְשֶׁפֶךְ הַדָּמִים. לְשִׁמְךָ מְהַדָּמִים חֲטָאֵי מְאָדָּמִים. סְלַח לָנוּ מֵאַהֲבָה: מְיַחֲדֶיךָ בְּנַפְשָׁם, לְהֶרֶג הִקְדִּישָׁם, מִזַּגֵּב הִתִּישָׁם. הִדְּפָנוּ בְּאֵיבָה: נְגָפוּנוּ עוֹצְרִים, בְּדָמֵינוּ בוֹצְרִים, בְּיוֹם קָרְאוּ נוֹצְרִים, לְמַעַן סְפוֹת הָרְוָה: סְבָבוּנוּ בְּחֶבְלָם, לְהַדִּיחַ בְּהֶבְלָם, לִנְשׂוֹא אֶת סִבְלָם, מַעֲשֵׂה עַכּוּ״ם תּוֹעֵבָה: עֲנִיֶּיךָ לַחֲצוּ, בְּדָמִים רָחֲצוּ, הֵצוּ וְגַם נָאֲצוּ, עֲנָקַתְמוֹ גַּאֲוָה: פְּלֵטֶיךָ סָגְרוּ, לְפִי חֶרֶב מִגְּרוּ, דְּמֵיהֶם נִגְּרוּ, וְשָׁמֵינוּ עִיָּה: צְבָאַי אֻמְלָלוּ, לָטֶבַח יוּבָלוּ, בְּשִׁמְךָ חֻבָּלוּ, לְךָ נַפְשָׁם עָרְבָה, קְטַנִּים עִם זְקֵנִים, וְאָבוֹת עִם בָּנִים, לְהֶרֶג רַב נִמְנִים, וְגֵר אֱלֹהִים כָּבָה: רְמוּסִים נִגְלָלוּ, בְּדָמִים נִבְלָלוּ, וּבְלוּלִים יַעֲלוּ, מְסִלָּה בָּעֲרָבָה:

קץ מיוסד ע"פ א"ב כפול וכקוף חמוס עם סמכך דוד בירבי משלם הקטן חזק,

אֱלֹהִים אַל דָּמִי לְדָמִי. אַל תֶּחֱרַשׁ וְאַל תִּשְׁקֹט לְמִתְקוֹמְמִי.
בַּקְּשֵׁהוּ דָּרְשֵׁהוּ מִיַּד מַחֲרִימִי. בַּל תְּכַפֵּהוּ אֶרֶץ בְּכָל מְקוֹמִי:
גּוֹל יְגֻלֶּה לְפָנֶיךָ יִשְׁפֹּךְ וְיִזָּלֵת. גַּם בְּפַרְפְּרָךְ מָלֵא גְוִיּוֹת יִגָּלֵת.
דּוֹן יָדוֹן שׁוֹפֵט חֶלֶף בְּחֶלֶף. דְּמֵי עֲנִיֶּיךָ הַנִּשְׁפָּכִים כִּשְׁגֵרי אַלֶּף:
הִתְיַעֲצוּ יַחַד סוֹד מֶסֶךְ רַעַל. הַלּוֹט הִלּוֹט פְּנֵי כָל בָּאָרֶץ לְהַעַל.
וְלֹא יִזָּכֵר שֵׁם יִשְׂרָאֵל הַמּוּעָל. וְלֶכֶת אַחֲרֵי הַתּוֹהוּ מִשְׁקַץ
וּמוּגָעַל: זֶרַע קֹדֶשׁ בָּנִים לֹא יְשַׁקְּרוּ. זֶה אֵלִי וְאַנְוֵהוּ צָעֲקוּ
וְשׁוֹרְרוּ. חֶבֶל נַחֲלָתֵנוּ הוּא וּבוֹ נִתְאַמָּרוּ. חַיַּת יְחִידָתָם בִּצְרוֹר
הַחַיִּים צָרְרוּ: טָף וְנָשִׁים הִשְׁלִימוּ יַחַד לְעֻקָּד. טְלָאִים הַמְּבוּקָרִים
בְּלִשְׁכַּת בֵּית הַמּוּקָד. יָחִיד וְנִשְׂא עָלֶיךָ נֶהֱרָג וְנִשְׁחָט. יְחוּדוֹ
נִיַּחַד לוֹ לִבְדּ רֹאשׁ לְזֶקֶר: כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִים. כָּבְשׁוּ
כִּזְבְחֵי אֵימוּרֵי שְׁלָמִים. לְאִמּוֹתָם אוֹמְרִים לֹא תִכְמְרוּ רַחֲמִים.
לְקָרְבַּן אִשֶּׁה לַיָּי נִתְבַּקְּשׁוּ מִמְּרוֹמִים: מְפֻרְפְּרִים הַיְלָדִים וְזֶה
עַל זֶה מְפָרְכְּסִים. מְמַהֲרִים שְׁחוֹט אֲחֵרִים וּבְרֵמֵיהֶם | מִתְבּוֹסְסִים.
נָתוּן עַל רוֹבֵד הֵיכָלְךָ וְאַף לַמְּמָרְסִים. נֶגֶד עֵינֶיךָ לָעַד יְהוּ
תוֹסְסִים: סִדְּרוּ לְפָנֶיךָ מַעֲרָכָה גְּדוֹלָה. סוֹבֵב וְגַם הַיְסוֹד קָטוֹן
מֵהָכִילָה. עוֹלִלִים וְיוֹנְקִים הַנִּזְבָּחִים כָּלִיל | לְעוֹלָה. עוֹלְתָךְ
יְדַשְּׁנֶה יְזֹב כָּל מִנְחָתָךְ סָלָה: פְּגוֹת וַעֲרוֹת מָלְאוּ זְבָחִים.
פְּרָרִים וְאֵיבָרִים הָרֹאשׁ וְהָרֶגֶל וְהַנִּתָּחִים. צְרֵידֵי מְנָחוֹת כַּמָּה
עֶשְׂרוֹנֵי מוֹחִים. צַרְקָנִיּוֹת קְנֵיהֶם הַמָּה עוֹלְלֵי שִׁפּוּחִים: קַיִץ
לַמַּזְבֵּחַ הֵם בְּנֵי בֵי רַב. קָרְבַּן הָעָם לְכַפֵּר תַּלְמִיד עִם צוֹרֵב.
רַחַשׁ מְרִבְּךָ זֶה מִזֶּה מֵאָז לֹא נִתְקָרֵב. רֵיחַ נִיחוֹחַ מִנְּחַת יְהוּדָה
תֶּעֱרַב. שָׂרְתֵי כְהֻנָּה כָּשְׁרוּ נָשִׁים בַּאֲנָשִׁים. שְׁחִיטָה זְרִיקָה
וְקַבָּלָה מַקְרִיבִים וּמַגִּישִׁים. תַּקְרוֹבֶת מִנְחָה טְהוֹרָה נְפָשׁוֹת
הַקְּדוֹשִׁים. תְּנוּפַת חָזֶה וָשׁוֹק וּלְחָיַי הָרֹאשִׁים: דְּמָעוֹת מִפֶּה
וּמִפֶּה נוֹבְעִים וּמְמַלְּחִים. שׁוֹחֲטִים וְנִשְׁחָטִים אֵלּוּ עַל אֵלּוּ
גּוֹנְחִים. דְּמֵי אָבוֹת וּבָנִים נוֹגְעִים וְסוֹפְחִים. בְּרֹכֶת הַגָּבַח שְׁמַע
יִשְׂרָאֵל צוֹרְחִים: רְאֵה יְרָאֶה פְּעֻלַּת בָּנוֹת בּוֹטְחוֹת. כְּחֹם הַיּוֹם

בְּיָקְשָׁכ: זְכוּת וּמִישׁוֹר אִם יֵעָשֶׂה.
בָּהֶם יִמְצָא מָנוֹס וּמַחֲסֶה: חַיָּו
כְּאַיִן חָשׁוּב. וְסוֹפוֹ לֶעָפָר יָשׁוּב:
טוֹב לוֹ שֶׁלֹּא נִבְרָא. מִשֶּׁנִּבְרָא
לְיוֹם צָרָה וְעֶבְרָה: יָמָיו כְּלָיִם
בְּעוֹנִי וֶעֱלְבּוֹן. וְאַחֲרִיתוֹ לְתֵן דִּין
וְחֶשְׁבּוֹן: כְּעֶבֶד יִשְׁאַף צֵל. וּמִיַּד
שְׁאוֹל לֹא יִנָּצֵל: לָמָּה מֵרֶחֶם יָצָא.
וְהוּא שָׁמוּר לְרִיב וּמַצָּה: מֵרֶחֶם
יוֹעִילֶנּוּ רוֹב הוֹנוֹ. וּלְיוֹם עֶבְרָה
מַכֶּהָה עֵינוֹ: נִשְׁמָתוֹ מֻנַּח תּוֹפְרָה.
בְּשַׁעַת מִיתָתוֹ מְאֹד יֶחֱרַד: סוּפָה
וְסַעֲרָה יְבַעֲתוּהוּ. חֶבְלֵי מָוֶת
יְסוֹבְבוּהוּ: עָרֹם יָצָא מִבֶּטֶן אִמּוֹ.
וְעָרֹם יָשׁוּב לְבֵית עוֹלָמוֹ: פִּתְאֹם
יִלָּכֵד בְּמִצּוּדָה רָעָה. וְאֵין מִי אוֹתוֹ
לְפוֹרְעָה: צָרָה וְצַלְמָוֶת יִירָשׁ.
מְבֵיתוֹ וּמֵהוֹנוֹ יוּפְרָשׁ: קָרֵב קִצּוֹ
וְנֶהְפַּךְ סִבְרוֹ. בָּרָה גֵרוֹ וְאָבַד
זִכְרוֹ: רָמָה תּוֹרִישֶׁנּוּ. תּוֹלֵעָה
תִּשְׁלְטָנּוּ: שׁוֹמֵעַ זֹאת יִבְכֶּה וְיִדְאַג.
בְּכִי וּבְתַחֲנוּנִים כְּלָבִיא יִשְׁאַג.
תְּפִלָּה וּצְדָקָה יַרְבֶּה. אוּלַי מִיסּוּרִין
יֶחְבָּא: Seite 259. אל מלך

auf Gottes Stimme höre, und weiter Nichts begehre. Hat er gelebt nach Recht und Pflicht, da fehlt ihm nie die Zuversicht. Hat selber er das Leben nicht geehret — ist alles aus wenn in den Staub zurück er kehret. Ach, besser ist's, das Leben nimmer schauen, als es schauen in seinem Grauen.

Es gehen ihm die Tage ein
In Sorgen und in Nöthen;
Zuletzt hat er die ganze Pein
Noch selber zu vertreten.

Er frohnet wie ein Knecht, und lechzet nach dem Schatten, und findet er die Ruhestätt', dann ist das Grab sein Ruhebett. Wozu kam er aus der Mutterschooß? Zum Kampf und Zwist — das ist sein Loos! Hat er an Geld und Gut Gewinn? Ein Unglückstag — ist alles hin; Da bricht das Band, das Leib und Seel gebunden, und alle Angst kommt über ihn in seinen Todesstunden. Er fährt dahin, als trüg der Sturm ihn aus dem Haus, ein Todeskampf, der geht voraus. Nackt kam er aus der Mutter Schooß, und kehrt nun heim ganz nackt und bloß. Fällt er dem Tod erst in die Schlingen — wer ist, der ihn je wollt bezwingen? Das ängstigt dann den armen Mann, daß er von Hab und Gut nich s bergen kann. Kaum näh'rt der Tod sich seinem Sitz, ist's aus mit all' dem Menschenwitz; erloschen ist sein Lebenslicht, die Welt gedenket seiner nicht. Ein Wurm, der verschlinget ihn, der ist sein Herr, bezwinget ihn.

Das ist des Menschen sterblich Theil, wer fände wohl darin sein Heil? D'rum weine nur und klage: und daß der Mensch nicht zage — sei Gottesfurcht dein Seelenheil, und Wohlthun sei dein ewig Theil; dann bist von allen Sorgen, du sicher und geborgen.

אֱלֹהִים אַל דָּמִי לָךְ אַל תֶּחֱרַשׁ וְאַל תִּשְׁקֹט אֵל: כִּי הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ יֶהֱמָיוּן
וּמְשַׂנְאֶיךָ נָשְׂאוּ רֹאשׁ: הִנְשֵׂא שִׂפְתֵי הָאָיֶן. הָשֵׁב גְּמוּל עַל גֵּאִים:

רחמיך רבים. אל תכא. כרחם אב. ליי הישועה. יי צבאות עמנו וכו':

מָה אֱנוֹשׁ כִּי יִזְכֶּה. וְכִי יִצְדַּק יְלוּד אִשָּׁה: הֵן בַּעֲבָדָיו לֹא יַאֲמִין וּבְמַלְאָכָיו יָשִׂים תָּהֳלָה: כִּי הוּא יָדַע יִצְרֵנוּ זָכוּר כִּי עָפָר אֲנָחְנוּ:

רחמיך רבים. אל תבא. כרחם אב. ליי הישועה. יי צבאות עמנו וכו׳:

קטו שנייה מיוסד ע״פ א״ת ב״ש וס״כמח חתום לגס״ף אלעזר בר שמעיה חזק.

אָדוֹן בְּשָׁפְטְךָ אֱנוֹשׁ רִמָּה. תִּזְכּוֹר בְּרֹגֶז חֲנוֹת רַחֵם: בְּעָרְכְּךָ דִּין אֲשֵׁמִים לְוֹכֵחַ. שׁוֹגֶה וָפֶתִי זַכֵּה וְהַצְדֵּק: גְּמוֹל חֶסֶד וְטוֹבָה. לְחַיָּבִים. רִיב אַל תִּמְתַּח לְמִצּוּי: דַּלֵּי מַעַשׂ וְרֵיקֵי כִשְׁרוֹן. קוֹרְאִים אֵלֶיךָ לָמוֹ לְהִמָּצֵא: הִנְנוּ לְפָנֶיךָ בְּאַשְׁמָה רַבָּה. צִפְצוּף מַעַן בּוֹשְׁנוּ לְפוֹצֵץ: וְאִם ׀ מֵאֱלוֹהַּ אֱנוֹשׁ הֲיִצְדָּק. פְּנֵי עֹשֵׂהוּ גֶּבֶר הֲיִטְהַר: זָדוֹן בְּחָבוֹ אָוֶן בְּקִרְבּוֹ. עָוֹן מָלֵא וָפֶשַׁע רָב: חֶשְׁבּוֹן וָדִין לְמֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים. סוֹפוֹ לִתֵּן בְּבֹא חֲלִיפָתוֹ: טֶבַע חוֹתָם בְּכַפּוֹ נֶחֱרֶת. נֶגֶר פָּנָיו רִשְׁעוֹ יַעֲנֶה: יוֹרֶה כָפִּים מֵעֵץ וְיַגִּיד. מִקִּיר אֶבֶן תִּזְעַק וְתִקְרָא: כּוֹבֵשׁ פָּנָיו נָדוֹן וְנִכְלָם. לְאַיִן חָשׁוּב בְּעָמְדוֹ לְפָנֶיךָ: אָנָּא לְמַעֲשֵׂה יָדֶיךָ הֵרָצֶה. בְּשִׁבְרוֹן רְאֵה שְׁמוֹר מְהֵחִי: עֲבָדֶיךָ יִמְצְאוּ הַיּוֹם חֲנִינָה. זַכֵּם קָרְבָתְךָ חֵפוֹץ כְּבָרִאשׁוֹנָה. וְכַשֶּׁלֶג וְכַצֶּמֶר הַלְבֵּן חֲטָאֵי שׁוֹשַׁנָּה: אל מלך Seite 259.

אָדָם יְלוּד אִשָּׁה. קְצַר יָמִים וּשְׂבַע רוֹגֶז: אָדָם לַהֶבֶל דָּמָה. יָמָיו כְּצֵל עוֹבֵר: כְּרַחִיק מִזְרָח מִמַּעֲרָב. תַּרְחִיק מִמֶּנּוּ אֶת פְּשָׁעֵינוּ:

רחמיך רבים. אל תבא כרחם אב. ליי הישועה. יי צבאות עמנו וכו׳:

קטז שנייה מיוסד ע״פ א׳ב. אלהינו ואלהי אבותינו

אָדָם אֵיךְ יִזְכֶּה. בְּכָל יוֹם לַמָּוֶת מְחַכֶּה: בָּשָׂר מַה יְדַבֵּר. וְהוּא מוּבָל ׀ לַקֶּבֶר: גְּוִיּוֹ לַבּוֹר נוֹפֵל. לִמְקוֹם חוֹשֶׁךְ וָאוֹפֶל: דִּמְיוֹנוֹ לַהֶבֶל דָּמָה. וְנִמְשַׁל כַּבְּהֵמָה נִדְמָה: הֲלֹא כָל יָמָיו מְעַט וְרָעִים. וְכָל מַעֲשָׂיו עֲוֹנוֹת וּפְשָׁעִים. וּבִלְבָבוֹ יָבִין וָשָׁב. וְרָפָא לוֹ לְקוֹלוֹ

אדם Wie will der Mensch noch rein sein, wo ihn der Tod mit jedem Tag bedroht? Was will das Fleisch noch reden, wo es mit jedem Schritt dem Grabe näher tritt? Der Leib, der ist dem Grabe verfallen, in Finsterniß und Grauen — wird man sein Haus ihm bauen. Sein Bild ist wie ein Schatten, und gleich dem Thier in seiner Nacht, vergehet der Mensch in seiner Pracht. Die Tage sind nur gering an Zahl, und um so größer ist die Qual; und all sein Thun das trägt, — die Spur der Schuld, die er gehegt. Nur Eines ist für ihn das Heil, daß er

שִׁלֵּם עֲבוֹדָתוֹ וְקִדֵּשׁ וּפָשַׁט וּבִגְדֵי חוֹל צִחְצַח. תַּמְתִּי לְפָרֵט כַּפֶּה עֲבוֹדַת יוֹם כַּפָּרָה. תְּהֵא אַזְכָּרָתָם כְּהַקְרָבָתָם בְּבֵית הַבְּחִירָה. תִּשָּׂא חֲטָאֵינוּ כַּשֶּׁלֶג וְכַצֶּמֶר תַּצְהִירָה. כְּאָז עַל יַד שָׁלוּחַ בְּיַד אִישׁ עִתִּי הַמִּדְבָּרָה: תִּרְנוּ לִמְצוֹא כַּפָּרָה וְאֵין בַּמֶּה לְהִתְכַּפֵּר. נִתְבַּטְּלוּ קָרְבָּנוֹת וּפַסּוּ מַכְשִׁיר וּמְכַפֵּר. תַּמְצִיאֵנוּ כוֹפֶר וְטַהֲרֵנוּ כְּכָל הַכָּתוּב בַּסֵּפֶר. כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר: אל מלך .Seite 259

אַל תִּתֵּן לְחַיַּת נֶפֶשׁ תּוֹרֶךָ. חַיַּת עֲנִיֶּיךָ אַל תִּשְׁכַּח לָנֶצַח: לְמַעַן שִׁמְךָ יְיָ תְּחַיֵּינוּ: בְּצִדְקָתְךָ תּוֹצִיא מִצָּרָה נַפְשֵׁנוּ: וְאַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מֵעֲבָדֶיךָ. כִּי צַר לָנוּ מַהֵר עֲנֵנוּ:

רחמיך רבים. אל תבא. כרחם אב. ליי הישועה. יי צבאות עמנו וכו׳:

קיג שניה מיוסד ע״פ א״ב.

אלהינו ואלהי אבותינו

אַךְ בְּמֵתַח דִּין וּמֵרוּץ חֶבֶל. בְּנֵי אֱמוּנֶיךָ אַל תְּחַבֵּל: גָּלוּי הָרִיב לָהֶם נְטוּשׁ דְּרוֹשׁ עֶלְבּוֹנָם וְאַל תִּטּוֹשׁ: הוֹאַלְתָּ לַעֲשׂוֹתָם לְךָ לְעָם. וְאַל תְּשַׁלְּחֵם בְּיַד פִּשְׁעָם: זְדוֹנוֹת חֲשׁוֹב כִּשְׁגָגוֹת. חֲשׂוֹךְ מְזֵדִים נְפָשׁוֹת לְךָ עוֹרְגוֹת: טֶנֶף טַהֵר וְתַדִּיחַ כְּתָמִים: יוּצְלַל בִּצְלוּל כּוֹבֶד אֲשֵׁמִים: כָּלָה אַל תַּעַשׂ וְנֶחֱרָצָה. לְקוֹחֶיךָ לָקַח מִיַּד הַנְּטוּיָה וְעֵצָה הַיְעוּצָה: מוֹעֵד כְּתַקַּח לִשְׁפּוֹט מֵישָׁרִים. נְזוֹף בְּמַסְטִין מְלַמֵּד קַטֵּגוֹרִים: סֵפֶר זִכְרוֹנוֹת לְפָנֶיךָ בְּהִתְגּוֹלֵל. עָוֹן עֲקֵבִים לֹא יְסוֹבֵב לִבְעָמִים׀ מִתְבּוֹלֵל: פַּשֵּׁר הַדִּין וּתְבַצַּע הַשּׁוּרָה. צְרוֹף כַּבּוּר סִיגִים וּמַהֵר בְּדִיל׀ לַהֲסִירָה: קְפוּי וּמוּתְוָךְ וְכַדּוֹנַג נִמְסֶה. רֶגַע יְגוֹעַשׁ אִם בְּמִשְׁפָּט עָלָיו תִּנָּשֵׂא: שַׁלֵּם לוֹ בְּמַעֲשֵׂה הַחֶסֶד וְלֹא כִגְמוּלוֹ. תַּכְרִיעַ הַכַּף לְזַכּוֹתוֹ וְלֹא לְחַבְּלוֹ: תִּפְשׁוֹט יָד וּתְקַבְּלוֹ. תְּחָנֵּנוּ בְּבוֹר שַׁחַת מִלְּהַטְבִּילוֹ: אל מלך .Seite 259

כִּי הָיִיתָ מָעוֹז לַדַּל מָעוֹז לָאֶבְיוֹן בַּצַּר לוֹ: כִּי הָיִיתָ מַחְסֶה לָנוּ מִגְדַּל עֹז מִפְּנֵי אוֹיֵב: כִּי לֹא בָזָה וְלֹא שִׁקַּץ עֱנוּת עָנִי וְלֹא הִסְתִּיר פָּנָיו מִמֶּנּוּ. וּבְשַׁוְּעוֹ אֵלָיו שָׁמֵעַ:

רחמיך רבים. אל תבא. כרחם אב. ליי הישועה. יי צבאות עמנו וכו׳:

קיד שנייה מיוסד ע״פ א״ב

אלהינו ואלהי אבותינו

אַךְ בְּךָ לַדַּל מָעוֹז. בַּצַּר לוֹ מְצוֹא סֵתֶר: גּוֹנֵז חֵטְא גּוֹעֵל רֶשַׁע. דִּין לִזְכוּת מְחַפֵּשׂ צֶדֶק: הַכֹּל׀ לְךָ מְפוֹרָשׁ שֶׁכֵּל. וּבַל תַּחְפּוֹץ הִתְבּוֹנֵן אָוֶן: זֹאת דַּעְתֵּנוּ כִּי כֵן דַּרְכֶּךָ. חֲסוֹת בְּצִלְּךָ הִנֵּה בָאנוּ: טוּב חִנָּם תּוֹשִׁיט לָנוּ. יְמִין סַעַד פְּרוּסַת פֶּתַח: כְּהַקִּישׁ רָשׁ׀ שׁוֹאֵל חֶסֶד. לוֹ קַח טוֹב תַּעַן: מִדָּתְךָ כִּי כֵן הַשֶּׁבַח נָעוּר וָרֵק מַחֲזִיר מָלֵא: סְמוֹךְ נוֹפֵל׀ לֹא תִבְזֶה. עֱנוּת עָנִי קִרְבוּת תֵּרֶץ: פִּנְקַס חוֹב יְמָרְקוּ חֶסֶד. צַו סוֹפֵר כְּתוֹב הַשּׁוֹבֵר. קוֹל הַקַּל יַחֲלִיף קָשֶׁה. רְצוֹן יוֹצֵר תָּכוֹף יֵצֶר: שַׁוֵּה לַכַּף שִׁית הַקֶּרֶב. שְׁלוֹךְ שֶׁרֶץ טְבִילָה תַעַל: תְּבָעֵר׀ רָעָה תַּעֲבִיר טָמֵא. תֵּת טָהוֹר לֶכֶת חֻקֶּיךָ: אל מלך .Seite 259

מְפֻתָּח בְּשֵׁם. רִצּוּי סְלִיחָה לְחִלּוּל הַשֵּׁם: שִׁחַתְנוּ דֶרֶךְ וְאָבַדְנוּ אֵלֶּה וכאֵלֶּה: תַּמְנוּ וְנִשְׁאַרְנוּ רֵקִים וּנְעוּרִים מֵאֵלֶּה וּמֵאֵלֶּה: תַּקִּיף תּוֹמֵךְ שְׁפָלִים נִקְרָא שִׁמְךָ מֵעוֹלָם. בִּיטָּה בְּשִׁפְלוּתֵנוּ וּבַמֵּצַר אַל תִּתְעַלָּם: נַפְשֵׁנוּ חַלְּצָה כִּי שָׁחָה לֶעָפָר. יָהּ הֲקִימֵנוּ וְנַעֲרֵנוּ מִן הֶעָפָר: מִדַּת הֲמוֹן רַחֲמֶיךָ יִהְיֶה לָנוּ הַיּוֹם לְעֶזְרָה. יוֹשֶׁר לְהָלִיץ וּסְלִיחָה לְבַשְּׂרָה: נִיב שְׂפָתֵינוּ יְקֻבָּל כְּקָרְבָּן לְפָנֶיךָ. נָא אַל תְּשִׁיבֵנוּ רֵיקָם ׀ מִלְּפָנֶיךָ: אל מלך Seite 259.

קְחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֶל־יְיָ. אִמְרוּ אֵלָיו כָּל־תִּשָּׂא עָוֹן: מִי יוֹדֵעַ יָשׁוּב וְנִחַם הָאֱלֹהִים וְשָׁב מֵחֲרוֹן אַפּוֹ וְלֹא נֹאבֵד: וְגַם עַתָּה נְאֻם יְיָ שׁוּבוּ עָדַי בְּכָל לְבַבְכֶם בְּצוֹם וּבִבְכִי וּבְמִסְפֵּד:

רחמיך רבים. אל תבא. כרחם אב. ליי הישועה. יי צבאות עמנו וכו׳:

מיוסד ע״פ א״ב קיב

אלהינו ואלהי אבותינו

אֲכַפְּרָה פְּנֵי מֶלֶךְ רַב הִנֵּה בְדִבְרֵי יוֹאֵל. אַף אֲשַׁלְּמָה שָׂפָה בְּעַד קָרְבָּנוֹת קְרֵבִים הַרְרֵי אֵל. בְּכָל יוֹם כִּפּוּר בְּעוֹד עִמָּנוּ אֵל. בִּקְרוֹת הַגֶּבֶר נִתְמַלְּאָה עֶזְרָה מִיִּשְׂרָאֵל: גָּדוֹל כְּהֻנָּה כָּל עֲבוֹדַת הַיּוֹם עָלָיו. לִטְבִילַת חוֹל מַשְׁכִּים וְלָבַשׁ וְקִדֵּשׁ יָדָיו וְרַגְלָיו. דֵּי קַרְנֵי אַיֶּלֶת כְּהִפְצִיל נָם הַצּוֹפֶה מִלָּיו. רָץ וְקֵרַץ הַתָּמִיד וְלָקַח הַדָּם אֵלָיו: הֵטִיב וְזָרַק וְהִקְטִיר וְהֶעֱלָה וְקִדֵּשׁ וּפָשַׁט פַּסִּים. יָרַד וְטָבַל בַּקֹּדֶשׁ וְקִדֵּשׁ וְעָט פְּלוּסִים. וּבָא אֵצֶל פָּרוֹ וּפָרַט עָלָיו מַעֲשִׂים. וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ בְּאָנָּא הַשֵּׁם וּבַפִּיּוּסִים: זוֹרֵז אֵצֶל שְׂעִירֵי עַם בְּפוּר חָלְשׁוֹ. עָלָה בְיָמִין הַגְּבֵהַּ אָמַר סֶגֶן לְאִשּׁוֹ. חַטָּאת לַשֵּׁם צָרַח בִּכְתָבוֹ וּפֵרוּשׁוֹ. חָזַר לְפָרוֹ וְכִפֶּר עַל בְּנֵי אַהֲרֹן קְדוֹשׁוֹ. טָס וּשְׁחָטוֹ וְקִבֵּל הַדָּם אַהֲרֹן הוּא בְעַצְמוֹ. זִמְּנוֹ לַמְּמָרֵס בּוֹ שֶׁלֹּא יִקָּרֵשׁ דָּמוֹ. יָרוּץ בְּמַחְתַּת פַּרְוַיִם קַלָּה לַמִּזְבֵּחַ לְרוֹמְמוֹ. יְחַתֶּה לוֹחֲשׁוֹת בְּמַעֲזָבוֹ וְהוֹרִיד עִמּוֹ. כַּף קַלָּה וַאֲרֻכַּת יָד אֵלָיו הוֹצִיאוּ. רָצוּף לָהּ מַחְתָּה דַקָּה מִן הַדַּקָּה הִמְצִיאוּ. לְתוֹכָהּ קָדַר וְחָפַן וּכְמִדָּתָהּ הֵבִיאוּ. לְכַף נָתַן וְהִשְׂמְאִיל וְהֵימִין הָאֵשׁ וְהוּבָאוּ: מְהַלֵּךְ בֵּין הַפָּרֹכוֹת עַד בּוֹאוֹ לַדְּבִיר. בֵּין בַּדֵּי אָרוֹן מַחְתַּת הָאֵשׁ הֶחְבִּיר. נָתַן אֶת הַקְּטֹרֶת וְחוּצָה לוֹ הִצְבִּיר. הִתְפַּלֵּל קְצָרָה בְּצֵאתוֹ מִן הַדְּבִיר: סָר אֶל הַמְּמָרֵס וְנָטַל דַּם הַפָּר. רָגַשׁ וְשָׁנָה בַּדְּבִיר וּכְמַצְלִיף שְׁמֹנָה סִפֵּר: עַד הַשָּׂעִיר בָּא וּשְׁחָטוֹ וְקִבֵּל דָּמוֹ בַּכְּפָר. עַל עָמְדוֹ עָמַד וְחִטְּאוֹ בָּרִאשׁוֹן וְכִפֵּר: פָּרוֹכֶת יַז כְּמִשְׁפַּט כַּפֹּרֶת וַעֲשִׂיּוֹתָיו: בָּא לַמִּזְבֵּחַ סָגוּר טִהֲרוֹ וְכִלֵּל קַרְנוֹתָיו. צָת הַחֲלָבִים וְהַחַי הִטְעִין שִׁגְגַת עָם וַעֲוֹנוֹתָיו. צִוָּה לְעִתִּי לַעֲשׂוֹת לוֹ כָּל חֻקּוֹתָיו: קָרָא פָּרָשָׁה בִּכְתָב וּבֶעָשׂוֹר בְּעַל פֶּה. וְקִדֵּשׁ וּפָשַׁט וְטָבַל וּשְׁמֹנָה לָבַשׁ לְמוּסָפֵי. רָחַץ וְטָבַל וְקִדֵּשׁ וְעָט בְּהִנְדְּוּיוֹן לְהִתְיַפֶּה. רָץ לַמִּצְנָע וּכְלֵי קְטֹרֶת הוֹצִיא לִטְרָפָהּ: שָׁלַח מַדָּיו בַּקֹּדֶשׁ וְהִגְנִיזָם נֶצַח. נָחַץ וְטָבַל וְקִדֵּשׁ וְצִיץ נָתַן עַל הַמֵּצַח. שָׁחַט הַתָּמִיד וְאֵבָרָיו הִקְטִיר וְהֶעֱלָה לְנֵצַח.

הַלְוֵה הוֹרֵיתָ חַנּוֹת. נִתְבַּשֵּׂר מִלְּפָנֶיךָ בַּאֲשֶׁר הוּחָנָן. חֶסֶר הִבְטַחְתּוֹ וּבְרִית שָׁנָן. זָכְרֵנוּ הַיּוֹם מְהוֹת תְּתַקְּנֵנוּ. קְרִיאָתֵנוּ רְצֵה כְּיוֹם דִּדְתְּךָ בָּעָנָן:

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר ו רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן. מַרְבֶּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה לְפוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וְרוּחַ. לֹא כְרָעָתָם תִּגְמוֹל. אֵל הוֹרֵיתָ לָנוּ לוֹמַר שֹׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. זְכוֹר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לֶעָנָו מִקֶּדֶם. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְיָ:

וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְיָ ו יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה: וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ: סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל ו לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ: כִּי אַתָּה יְיָ טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל־קֹרְאֶיךָ:

וּלְמַעַן שִׁמְךָ יְיָ וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנִי כִּי רַב הוּא: כִּי אֶסְלַח לַעֲוֹנָם. וּלְחַטָּאתָם לֹא אָזְכָּר עוֹד: וְאַתָּה אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת חַנּוּן וְרַחוּם אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְלֹא עֲזַבְתָּנוּ:

רחמיך רבים. אל תבא. כרחם אב. ליי הישועה. יי צבאות עמנו וכו':

קא מיוסד ע"פ א"ב ומסמכל בנימין.

אלהינו ואלהי אבותינו

אֲבָל אֲנַחְנוּ חַטָּאִים וַאֲשֵׁמִים. בַּמֶּה יִתְכַּפְּרוּ עֲוֹנֹתֵינוּ הָעֲצוּמִים. גָּלָה מִמֶּנּוּ כְּבוֹד מִכִּית תִּפְאָרָה. מֵאָז אֵין לָנוּ סְלִיחָה וְלֹא כִפָּרָה: הֵירַת הַקֹּדֶשׁ בְּגִנְבָנָה עַל מְכוֹנוֹ. הַחוֹטֵא מֵבִיא קָרְבָּן וְנִסְלַח לַעֲוֹנוֹ. וְאִם לֹא הִשִּׂיג בְּמָרְבָּה הַקָּנְטוֹ בְּמִיעֵט. כִּי אֵין לַיֵּי מַעֲצוֹר לְהוֹשִׁיעַ בְּרַב אוֹ בְּמִעֵט: זְמַנְתָּ שְׁמוֹנָה עֲדִים לְכֹהֵן גָּדוֹל הַמְכַפֵּר: חָטְאֵי עַמְּךָ בְּמוֹ לְהִתְכַּפֵּר: טוֹהַר הַבְּתוֹלֶת אֲרוּכָה פְּשִׁתִּים וַצֶּמֶר. חֻטְא זְרִיעַת כִּלְאַיִם לְבָלוֹת וּלְבַפֵּר: יוֹפִי מִכְנְסֵי בַד מְפָתְנַיִם וְעַד יֶרֶכַיִם. בְּפַר לְגִלּוּי עֲרָיוֹת חֲמוּקֵי יְרֵכַיִם. לְבוּדָה וּנְתוּנָה מִצַּנֶּפֶת בְּרֹאשׁ. לְכַפּוֹת הָרוּחַ גְּדֵלָה לְמַעֲלָה רֹאשׁ: מְלֵאכֶת הָאַבְנֵט אָרוּג וְחָלוּל כֻּלּוֹ. נָקוֹת עַל גּוֹנֵב וּמַחֲבִיא חֲעָלוֹ: סָדוּר עַל ו לִבּוֹ חֹשֶׁן הַמִּשְׁפָּט. לְכַפֵּר וּלְהָפֵר עִוּוֹת דִּין וּמִשְׁפָּט: עֲנִיבַת הָאֵפוֹד כְּשֵׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר. כִּפָּרָה עַל פֶּשַׁע עֲבוֹדַת זָר: פַּעֲמוֹנֵי פִּז וְרִמּוֹנֵי אַרְגָּמָן. צִחְצוּחַ רֶשַׁע מִלְּשֹׁנִי בְּם יְטֻבַּע וְיִטָּמֵן: קְבוּעַ ו עַל מִצְחוֹ צִיץ נֵזֶר

Gem. וַיֹּאמֶר יְיָ סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ׃ השה וכו׳

הַטֵּה אֱלֹהַי אָזְנְךָ וּשְׁמָע פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שִׁמְמֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ. כִּי לֹא עַל־צִדְקֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים׃ אֲדֹנָי שְׁמָעָה אֲדֹנָי סְלָחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ׃

אלהינו ואלהי אבותינו

קו ע״פ א״ב כפול וכפוף ממ״ס סס ממכנ שמעון חזק׃

אֵיךְ אֶשָּׂא רֹאשׁ וְאָרִים פָּנִים. אָבְדוּ חֲסִידֵי נָשׂוּאֵי פָּנִים. בָּרֵי לֵבָב יְקָרִים מִפְּנִינִים. בִּדְמֵי כַפָּרָה נִכְנָסִים לִפְנִים׃ גְּדוֹלֵי כְהֻנָּה מְשׁוּחֵי מֶרְקָחִים. גִּבּוֹרֵי כֹחַ מַלְמְדֵי לָקָחִים. דִּבְרָה פְּנִימָה נִפְרָשִׁים נִלְקָחִים. דָּתֵי הַיּוֹם לַעֲרוֹךְ מְפַקְּחִים׃ הֵאִיר הֶעְשׁוֹר וְהַבְּרִיק הַשַּׁחַר. הָטְהַר מֵהֶר מֵאַחִים נִבְחַר. וְהִלְכוֹת הַתָּמִיד לֹא אֻחַר. וּבָטְלוּ הַפַּיְסוֹת בְּצוֹם הַמּוּבְחָר׃ זֶבַח הַשָּׂעִיר לְשֵׁם עוֹלָה. זֶהוֹם הַטָּמְאָה מֵגִין וְתוֹלָה. חֻטְּאוֹ בְּסוֹף שׁוֹנֵג יַעֲלֶה. חוֹבָתוֹ נוֹדַע בְּיוֹרֵד וְעוֹלֶה׃ טָעָה בְּתַחְלָה וְנוֹדַע בְּסוֹפָהּ. טְרָיָתוֹ חִיצּוֹן וְכִפּוּר לְתָרוּפָהּ. יָדַע כַּפָּרָתוֹ נְכוֹנָה וּצְרוּפָה. יְשִׁוָּה לְנֶכְנַם לִפְנִים פְּרוּפָה׃ כֹּהֲנֵי גְבוֹהַּ אֵינָם מִתְנַפְּחִים. כַּפֶּרֶת טָמְאָה בְּדִמֵּי צְפִירִים. לְבַד סְלִיחָתָם בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים. לְדִמֵּי הַפָּר בְּהֶזּוֹת מְסֻפָּרִים׃ מָרַד הַזָּר וְנִכְנַס בְּטָמְאָה. מְקוֹם טַהֲרָה וּפְרִישׁוּת וְיִרְאָה. נִתְכַּפֵּר לוֹ בְּשָׂעִיר וּבְהַרְצָאָה. נִמְחַל זְדוֹנוֹ בְּדִמֵּי הַזָּאָה׃ סוֹלֵחַ וּמוֹחֵל פִּשְׁעֵי יְרֵאָיו. סְלִיחָה יִמֵּן לַעֲמוּסֵי מְקוֹרָאָיו. עֵת מִשְׁתַּלֵּחַ נִדְחַף לַאֲחוֹרָיו. עֲוֹנוֹת נִמְחָלִים לִבְנֵי בְחִירָיו׃ פִּיפִיּוֹת חֶרֶב חֵץ נָחוּץ. פּוֹלֵט וּמַפְרִישׁ ו שֶׁבֶת חוּץ. צָרֵי וּמָזוֹר קִלְקוּלוֹ רָחוּץ. צוֹבֵר דְּבִירָה פְּנִימָה וָחוּץ׃ קָדוֹשׁ עֲטִיּוֹת בַּדִּים לְבָנִים. קְשׁוּטָם כִּפֶּרֶת אָבוֹת וּבָנִים. רְצוּי עֲבוֹדָתָם בָּהֶם מִתְלַבְּנִים׃ רָשַׁע וָעוֹן וְחַטָּא סַרְבָנִים׃ שַׁעֲרוּרִיָּה מִיּוֹם הָשַׁמָּה עִירִי. שְׁבַת מְשׁוֹשִׂי וְנִשְׁתַּק שִׁירִי. תְּשׁוּרוֹת חָדְלוּ מֵאַהֲבִי לְיוֹצְרִי. תִּרְפָּה בַּמֶּה אֶמְצָא וְצָרִי׃ שְׁחַרְנוּךָ מֶלֶךְ בְּנַפְשׁוֹת נַעֲנוֹת. מְצַפְצְפִים וּמְתַוְּדִים שְׁגָגוֹת וְזִדּוֹנוֹת. עָנֵנוּ כְּנִתְרַצֵּית וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנוֹת. וְיוֹם

נִשְׁעָנִים: וְלִסְלִיחוֹתֶיךָ אֲנוּ מְקַוִּים. וְלִישׁוּעָתְךָ אֲנוּ מְצַפִּים: אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקוֹת מְקֻדָּם. מַעֲבִיר עֲוֹנוֹת עַמּוֹ וּמַסִּיר חַטֹּאת יְרָאָיו: כּוֹרֵת בְּרִית לָרִאשׁוֹנִים. וּמְקַיֵּם שְׁבוּעָה לָאַחֲרוֹנִים: אַתָּה הוּא שֶׁיָּרַדְתָּ בֶּעָנָן כְּבוֹדֶךָ עַל הַר סִינַי וְהֶרְאִיתָ דַּרְכֵי טוּבְךָ לְמֹשֶׁה עַבְדֶּךָ: וְאָרְחוֹת חַסְדֶּיךָ גִּלִּיתָ לוֹ. וְהוֹדַעְתּוֹ כִּי אַתָּה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן: אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וּמַרְבֶּה לְהֵטִיב: וּמַנְהִיג אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ בְּמִדַּת הָרַחֲמִים: וְכֵן כְּתוּב. וַיֹּאמֶר אֲנִי אַעֲבִיר כָּל טוּבִי עַל פָּנֶיךָ וְקָרָאתִי בְשֵׁם יְיָ לְפָנֶיךָ וְחַנֹּתִי אֶת אֲשֶׁר אָחֹן וְרִחַמְתִּי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם:

אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם אַתָּה. וּבַעַל הָרַחֲמִים נִקְרֵאתָ. וְדַרְךְ תְּשׁוּבָה הוֹרֵיתָ. גְּדֹלַת רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ תִּזְכּוֹר הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם לְזֶרַע יְדִידֶיךָ. תֵּפֶן אֵלֵינוּ בְּרַחֲמִים. כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל הָרַחֲמִים. בְּתַחֲנוּן וּבִתְפִלָּה פָּנֶיךָ נְקַדֵּם. כְּהוֹדַעְתָּ לָעָנִיו מִקֶּדֶם. מֵחֲרוֹן אַפֶּךָ שׁוּב. כְּמוֹ בְּתוֹרָתְךָ כָּתוּב. וּכְצֵל כְּנָפֶיךָ נֶחְסֶה וְנִתְלוֹנָן. כְּמוֹ וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן. תַּעֲבוֹר עַל פֶּשַׁע וְתִמְחֶה אָשָׁם. כְּיוֹם וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם. תַּאֲזִין שַׁוְעָתֵנוּ וְתַקְשִׁיב מֶנּוּ מַאֲמַר. כְּיוֹם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ. וְשָׁם נֶאֱמַר:

וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְיָ ׀ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה: וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ: סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל ׀ לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ: כִּי אַתָּה יְיָ טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל־קֹרְאֶיךָ:

מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מָרוֹם. וּמַה נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים: מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. מַה נְּדַבֵּר וּמַה נִּצְטַדָּק. וְאַתָּה אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת חַנּוּן וְרַחוּם אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חָסֶד:

וחסיך וכים. צל תבא. כרחם אב. לי הישועה. י צבאות עמנו וכו׳

Bord. סְלַח נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כִּגְדֹל חַסְדֶּךָ וְכַאֲשֶׁר נָשָׂאתָ לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הֵנָּה וְשָׁם נֶאֱמַר:

סליחות למוסף יום כפור

סְלַח לָנוּ אָבִינוּ. כִּי בָּרוֹב אִוַּלְתֵּנוּ שָׁגִינוּ מְחַל־לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי רַבּוּ עֲוֹנֵינוּ׃

קט פתיחה מיוסד ע"פ א"ב ומס"מ פתוס לבקוף אפרים בר יקר.

אֵין פֶּה לְהָשִׁיב וְלִשְׁאֹ פָנִים. בְּבוּשֶׁת עֲלוּמַי פָּנַי לְבָנִים. גָּבְרוּ דִבְרֵי עֲוֹנוֹת רִאשׁוֹנִים. הוֹפִי נִתַּן עִם אַחֲרוֹנִים׃ הִנֵּה פִּסּוּ מְשׁוּחִים כְּהָנִים. וְשִׁבְעָה פּוּרִשִׁים לְיוֹם זֶה נְכוֹנִים׃ זְרִיזִים הָיוּ אֶחָד מִתַּקְנִים. חֲסִידֵי עֶלְיוֹן בְּנֵי הַמְּנָנִים׃ טְבִילוֹת חָמֵשׁ וְעֶשֶׂר הַנִּמְנִים. יָדָיו לְקַדֵּשׁ בְּתִקּוּן רוֹזְנִים. כְּבִשֵּׁנִים עֶשֶׂר וּשְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה מָנִים לְבוּשֵׁי שְׁרָד בִּנְרִים שׁוֹנִים׃ מַוֶּה בֶּן מַוֶּה יָשִׂים קְטוֹרָה לִפְנִים. נִגַּשׁ לְהַגְרִיל עַל שְׁעִירִים מְזֻמָּנִים. סָמַךְ וְהִתְוַדָּה שִׁגְגוֹת וְזִדוֹנִים. עָרַךְ עָרְכוּ לַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים׃ פִּשְׁעִים כַּפֵּר בְּעַד שׁוֹמֵר אֱמוּנִים. צָדַק יָלִין דֵּר מְעוֹנִים. קָשַׁר לָשׁוֹן וְחוּט הַשָּׁנִים. רַחוּם מַלְבִּין מֵרוֹב אוֹנִים׃ שָׁמָּה הָיוּ כֻּלָּם פּוֹנִים. תּוֹדָה וּבְחִים בְּקוֹל הוֹדוּ עוֹנִים. אָנָּה אֲנִי בָּא בְּבַהַל רַעְיוֹנִים. פָּנַי כְּבִשְׁתִּי וְהִנָּם מִשְׁתַּנִּים׃ רֵיקָנִית בִּיאָה שְׁלָחוּנִי הֲמוֹנִים. יָחֹרוּ פָּנַי לְכַמָּה גְוָנִים׃ מַה טּוּבִי וּמַה יָּפִי וְאִם כֹּחִי אֻבָּנִים. בְּרַחֲמִים לְבָא בְּבְכִי וּבְתַחֲנוּנִים׃ רַחֲמֶיךָ רַבִּים וַחֲסָדֶי קְטַנִּים. יְבוֹאוּנוּ חֲסָדֶיךָ וְצִדְקָתְךָ אִיתָּנִים׃ קוֹרְאִים רַחֲמֶיךָ וְעַל חַסְדְּךָ נְדוֹנִים. חַיֵּיהֶם בְּיָדְךָ וְעַל צִדְקוֹתֶיךָ מְסוּרִים וּנְתוּנִים׃

כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים אָנוּ בְטוּחִים. וְעַל צִדְקוֹתֶיךָ אָנוּ

חַיֵּינוּ. קִלְקַלְנוּ אָרְחוֹת עוֹלָם:
צָעֲדֵינוּ לֹא יִשַּׁרְנוּ. פִּשַּׁעְנוּ
לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ: עָוַבְנוּ תוֹרָתֶךָ.
סַרְנוּ מֵאִמְרֵי פִיךָ: נָאַצְנוּךָ
בְּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ. מָרִינוּ
וּמָרַדְנוּ בָךְ: לֹא הִקְשַׁבְנוּ
לְדִבְרֵי נְבִיאֶךָ. כִּעַסְנוּךָ
וְלֹא בִקַּשְׁנוּךָ. יָרָאתָ מִלֵּב
שָׁכַחְנוּ. טָהֲרָתְךָ בְּמַעֲשֵׂה
יָדֵינוּ טִמֵּאנוּ: חָטָאנוּ לְךָ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ. זָעַמְנוּךָ בְּרוֹב
עֲוֹנֵינוּ: וְאִמַּצְנוּ אֶת לְבָבֵינוּ.
הִקְשִׁינוּ אֶת עָרְפֵּנוּ: דָּבָרְךָ
אָחוֹר הִשְׁלַכְנוּ. גְּדֻלָּתְךָ
לֹא הִגַּדְנוּ: בֵּיתְךָ נֶחֱרַם
בַּעֲוֹנֵינוּ. אַוִּיתְךָ נָתַתָּ
בַּחֲטָאֵינוּ:

מַה נְּדַבֵּר וּמַה נִּצְטַדָּק.
וּמַה נַּעֲנֶה לְמִמְּנוּ מַעֲנֶה:
גְּמָלְנוּ טוֹבוֹת וְשִׁלַּמְנוּהָ
רָעוֹת. וּמַה יֶּשׁ לָנוּ עוֹד
צְדָקָה וְלוּעוֹק פְּנֵי מַלְכֵּךְ:

Geboten und wurden ſo entfernt vom Hauſe unſeres Lebens, haben wir uns unſern Wandel verdorben; unſere Schritte waren nicht gerade, wir haben gefrevelt an Deinem heiligen Namen, Deine Lehre verlaſſen, ſind abgewichen von den Worten Deines Mundes; wir haben Dich erzürnt durch unſere Handlungen; wir waren ungehorſam und treulos und haben Deinen Propheten kein Gehör gegeben; wir haben Deinen Unwillen erregt, Dich nicht aufgeſucht, die Gottesfurcht vergeſſen; wir haben das Reine verunreinigt durch unſere Thaten, gegen Dich geſündigt, Ewiger unſer Gott, und Dich erzürnt durch unſere Sündenmenge; wir waren verſtockt und halsſtarrig.

Deine Worte haben wir hinter uns geworfen, Deine Größe nicht geprieſen, unſere Sünden haben Deinen Tempel zerſtört, Deine Wohnung wurde verheert unſerer Vergehungen willen.

Was ſollen wir ſagen? Womit uns rechtfertigen? Was erwiedern wir, das vor Ihm als Erwiderung gälte? Wir haben Deine Wohlthaten mit Böſem vergolten. Was verbleiben uns noch für Tugenden vorzubringen vor unſerm Könige?

רְגָלִים תְּרִיץ: שְׂבָטִים
שָׂכְחָתָּ תְּשׁוֹבֵב. תִּקְרָא
תְּשָׁרוֹקְוִתְתַּקַּע: כִּי תְבִיאֵם
לְהַר קָדְשֶׁךָ. וּתְשַׂמְּחֵם
בְּבֵית תְּפִלָּתֶךָ:

אלהינו ואלהי אבותינו

פ"פ תשר"ק נפ"תיות סכיות.

תְּתֵּן אַחֲרִית לְעַמְּךָ. תָּשִׁיב
מִקְדָּשׁ לְתוֹכֵנוּ: תְּרוֹמֵם הַר מָרוֹם
הָרִים. תְּקוֹמֵם קֶרֶן גְּדוֹעָה: תַּצְהִיר
מַחְשַׁכֵּי אוּוִי. תְּפָאֵר יוֹשֶׁבֶת בְּדָד:
תַּעֲטֶה בָּהּ מְלוּכָה לְבֵיתֶךָ. תָּסִיר
חֶרְפָּה מֵעִיר: תְּנַעֵר זָרִים מִזְּבוּלֶךָ.
תַּמְצִיא צְדָקָה לַעֲרֶתֶךָ: תְּלַבֵּב
אֶת בַּעְתֶּךָ. תְּרוֹת לָהּ בְּרִית
חֲדָשָׁה: תִּיקַר נַפְשָׁהּ בְּעֵינֶיךָ.
תְּטַהֲרֶנָּה בְּמַיִם טְהוֹרִים: תַּחֲנֶה
בְּעִיר חֶנָּה דָוִד. תְּזַקֵּף קוֹמַת
תְּמָרָה: תּוֹדִיעַ לַכֹּל אַהֲבָתֵנוּ.
תְּהַלֵּךְ בְּקֶרֶב מַחֲנוֹתֵינוּ. תְּרוֹשֵׁשׁ
גְּאֻלָּה לְגָלִיּוֹתֵינוּ. תְּגַלֶּה קֵץ לִקְנוּחֵנוּ:
תָּבֹא מְהֵרָה לְרַחֲמֵנוּ. תַּאֲמִירֵנוּ
לָךְ וְנַאֲמִירְךָ לָנוּ:

וּמֵרֹב עֲוֹנֵנוּ:

פ"פ תשר"ק.

תְּעִינוּ מֵאַחֲרֶיךָ. שָׁגִינוּ
מִמִּצְוֹתֶיךָ: רִחַקְנוּ מִבֵּית

Gemeinden, stelle wieder her die rege Wallfahrten, nimm Dich wieder an der vergessenen Stämme, rufe sie zusammen, führe sie hinauf nach Deinem heiligen Berge und erfreue sie in Deinem Bethause.

Unser und unserer Väter Gott!

תתן Gewähre Deinem Volke ein glückliches Ende, führe den Tempel wieder auf in unserer Mitte, auf die Anhöhe der hohen Gebirge, stelle wieder her das gesunkene Ansehen.

Strahle Licht auf Zions Dunkel, laß sie glänzen, die einsam Wohnende, schmücke sie mit Deiner Alleinherrschaft, thue ab die Schande dieser Stadt, entferne Barbaren aus Deiner Wohnung, laß sie gerecht erscheinen, Deine Gemeinde, liebe Israel wieder, errichte von Neuem mit ihr den Bund, laß sie Dir wieder werth sein, reinige sie mit reinen Wassern, residire wieder in der Residenz Davids, richte auf Israels Stellung, zeige Allen Deine Liebe für uns, und wandle wieder unter uns.

Erlöse uns aus dem Elend, laß es kund werden das Ziel unserer Wiederaufnahme, erbarme Dich unser baldigst, laß uns Dir wieder zusagen, und uns Deine Verheißung werden.

ומרוב Durch unserer Sünden Menge sind wir auf Irrwegen von Dir abgewichen, haben wir es leicht genommen mit Deinen

מוסף ליום כפור

בְּקוֹרְאֵי שְׁמֶךָ: תּוֹדִיעַ לְעַיִן
כָּל אֻמִּים. כִּי אֵין אֱלוֹהַּ
בִּלְעָדֶיךָ: כִּי תְבִיאֵנוּ לְהַר
קָדְשֶׁךָ. וּתְשַׂמְּחֵנוּ בְּבֵית
מִקְדָּשֶׁךָ:

אלהינו ואלהי אבותינו

ע"פ א"ב מסומס.

אוֹפֶל אַלְמָנָה תָּאִיר.
בּוֹהוּ בוֹכִיָּה תַּבְהִיק: גִּיל
גַּלְמוּדָה תָּגִישׁ. דֶּלֶף
דִּמְעָתָהּ תַּדְמִים: הַר הַשַּׁמֵּם
תָּהַדֵּר. וְתָשׁוּב וְאֵלָיו תּוֹפִיעַ:
זוֹהַר וּבוּלְךָ תַּזְרִיחַ. חֶדֶר
חֻפָּתֶךָ תְּחַדֵּשׁ: טֶנֶף
טֻמְאָתָהּ תְּטַהֵר. יוֹפִי יִקְרַת
תִּסְדָּרָהּ: כְּדִכּוּד כְּבוֹדָהּ
תְּכִינָהּ לְאוֹרָהּ לְאֻמִּים
תְּלַוֶּהָ: מֶלֶךְ מִכְבּוֹדְךָ
תְּמַלְאֶהָ: נֶצַח נִצְחִים
תְּנוֹסְסָהּ: שׂוֹבַע שִׂמְחוֹת
תַּשְׂבִּיעֶנָּה. עֲנָן עָשָׁן
תַּעְטִירֶנָּה: פְּנַת פְּתָחֶיהָ
תְּפָאֵר. צֶדֶק צַנִּיעִים תַּצְמִיחַ:
קְמֵי קְהִלָּתָהּ תַּקְהִיא. רֶגֶשׁ

תִּרְצֵה רֵיחַ נִיחוֹחֵינוּ: תְּשׁוֹבֵב מְקֻצָּוֹת נִדָּחֵינוּ. תִּתְמְכֵנוּ וְאָזוֹר תַּדְבִּיקֵנוּ:

אלהינו ואלהי אבותינו

ע"פ א"ב בראשי פסוקים.

אוֹרֵךְ תַּזְרִיחַ לַחֲשֻׁכָּה. בְּרַחֲמִים גְּדוֹלִים תָּשׁוּב אֵלֶיהָ: גִּלֵּה לָהּ יוֹם נָקָם בְּלֵב. דְּבָרְךָ תִּשְׁלַח וְתִרְפָּאֵנוּ: הָאֵר פָּנֶיךָ אֵלֵינוּ. וְאַל תִּשְׁכָּחֵנוּ לָנֶצַח: זְכוּת הָרִרֵי קֶדֶם זְכוֹר. חַטֹּאת נְעוּרִים אַל תִּזְכּוֹר: טָמְאָה מֵעָלֵינוּ תָּסִיר. יְדִידוּת נַפְשְׁךָ אַל תִּשְׁפַּח: כְּלוּלוֹת אַהֲבָתֵנוּ תִּזְכּוֹר. לְכָתֵנוּ אַחֲרֶיךָ בַּמִּדְבָּר: מָשְׁכֵנוּ וָנָרוּץ אַחֲרֶיךָ. נְחֵנוּ וַהֲבִיאֵנוּ אֶל חֲדָרֶיךָ: סַעֲדֵנוּ וְסָמְכֵנוּ וְנִחְיֶה. עֵת כִּי תַשְׁמִיעֵנוּ קוֹלֶךָ: פְּצֵנוּ מִשְׁעוֹן גַּלִּים. צוֹלָה תַּחֲרִיב בְּאַפֶּךָ: קוּמָה בַּחֲרוֹנֶךָ עַל גֵּאִים. רוֹמָה עֻזֶּךָ וְרוֹמֵם שְׁפָלִים: שְׁבוֹר זְרוֹעַ רָשַׁע. תִּמְלוֹךְ לְבַדֶּךָ

nimm wieder auf den Duft unſere Opfer, führe heim die Zerſtreuten aus allen Enden, ſei unſere Stütze und ſchließe uns wie einen Gürtel feſt an dich.

Unſer und unſerer Väter Gott!

אורך Beleuchte mit Deinem Lichte die im Finſtern wandeln, ans großem Erbarmen wende Dich wieder zu ihnen, laß ſie wiſſen den Tag, an welchem Du vergeltung übeſt, volziehe Deine Verheißung zu unſerem Heile.

Laß uns Dein Antlitz leuchten und vergiß uns nicht fur immer. Gedenke das Verdienſt der Vorfahren, doch der früheren Sünden nicht. Entferne von uns jede Unreinheit, und vergiß Deiner Freunde nicht. Gedenke unſerer Jugendliebe, als wir Dir in der Wüſte nachfolgten und Du uns nach Dir gezogen. Leite und führe uns in Deine Steige, ſei Stütze und Hilfe uns, laß uns Deine Stimme wieder vernehmen. Errette uns vom Toben der Welleu ſchütte Deinen Grimm auf die Stolzen. Erhebe in Deiner Macht die Niedrigen, zerbrich des Frevlers Ge-

Hände ihrer fleißigen Bearbeiter erschlaffen, da sie ihre Nahrung nicht in ihr gefunden. Sie gab Barbaren ihre Ueppigkeit, ihren süßen Rebensaft den Fremden. Das Land wurde der Menge preisgegeben, als es keinen Reichthum, keinen Gewinn mehr bot — wir verstummten, denn Hilfe war nicht mehr zu finden, der frommen Ahnen Unterstützung schon vergeudet, zerstört der heilige Tempel Gottes, und Mitleid von der Menschheit ganz entschwunden.

אלהינו Unser Gott und Gott unserer Väter.

תאמר O laß durch deinen Spruch unserer Schuld verschwinden; laß unser Leben neu beginnen; laß uns ein freudenvolles Jahr erscheinen; laß emporragen unseres Namens Ruf und laß vom Himmel aus unsern Ruhm erglänzen. Sei deiner Liebe eingedenk, dich unser zu erbarmen, sende uns schnell des Trostes Boten, reinige uns von dem Mackel unserer Sinnlichkeit und zeige, daß du unser Gott seiest. Vergib uns unsere frevelhafte Schuld, richte uns neu belebend unser Haupt empor, verzeihe die verirrung unserer Unfolgsamkeit; verheiße Kraft unserer Nachkommenschaft; o merke auf die Ergüsse unserer Gebete, erhöre unser lautes Flehen, wende dich zu uns und richte unsern Altar wieder auf, und bestätige unserer Lippen Ausdruck. Bringe endlich herbei unsern Erlöser,

מוסף ליום כפור

תּוֹסִיף תֵּת׃ יְדֵי עֲמָלֶיהָ
מוֹטָטוּ. טָרְפָם לֹא יִמְצָאוּ
בָהּ. חֶלֶב מִשְׁמַנֶּיהָ לְזָרִים.
זְמוּרוֹת עֲדָנֶיהָ לְנָכְרִים׃
וְנִמְכְּרָה אֶרֶץ בְּיַד רָעִים.
הוֹן בֶּצַע לֹא מָצְאוּ בָהּ׃
דְּמִינוּ גַם מִמְצוֹא יָד. גָּלָה
שָׁכַר הַיְצוּרִים׃ בַּעֲוֹנֵינוּ
בֵּית מִקְדָּשׁ אֵל חָרֵב. אָסַף
דֶּסֶר מִכָּל אֱנוֹשׁ׃

אלהינו ואלהי אבותינו

א״פ א״ב בר״פ באותיות שניות.

תֹּאמַר רְמָחוֹת אַשְׁמֵינוּ. תָּבֹא
לְחַדֵּשׁ יָמֵינוּ׃ תְּגַלֶּה שְׁנַת שְׁלוֹמֵנוּ.
תַּדְגִּיל לְגַדֵּל אֶת שְׁמֵנוּ׃ תַּהֲדוֹף
מֵהֲרוֹם | מִתְקוֹמְמֵינוּ׃ תּוֹפִיעַ
מְפֻרוֹם לְרוֹמְמֵנוּ׃ תְּזָכוֹר רַחֲמֶיךָ
לְרַחֲמֵנוּ. תָּחִישׁ מְנַחֵם לְנַחֲמֵנוּ׃
תְּטַהֵר שְׁמָצַת גְּוֵנוּ. תְּנַדַּע כִּי
אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ׃ תְּכַפֵּר עָוֹן
זְדוֹנֵנוּ. תְּלוּי רֹאשׁ תִּתֵּן לְהַחֲיֵנוּ׃
תְּמַחוֹל עִקְשׁ ת מֵרֵינוּ. תְּנָאוֹם
לְהַעֲצִים פְּרִיֵנוּ׃ תַּסְכִּית שְׁפִיכַת |
שִׂיחֵנוּ. תַּעֲנֶה עֶתֶר פְּצָחֵנוּ. תְּפָנֶה
לְקוֹמֵם | מִזְבְּחֵנוּ. תַּצְדִּיק נִיב
שְׂפָתֵינוּ׃ תְּקָרֵב קֵץ מְשִׁיחֵנוּ.

כִּטְמֵאִים וְאֵין לְטַהֵר: כַּחֲסֵרִים וְאֵין לְמַלֵּאוֹת. כְּזֵנוּחִים וְאֵין לְזָכּוֹר: כְּהֹמִים וְאֵין לָהֶם | מְנוּחָה. כְּרַדִּים וְאֵין לְחָנָם: כְּגֵרִים וְאֵין לְקַבֵּל. כִּבְזוּיִם וְאֵין לְכַבֵּד: כַּאֲבֵלִים וְאֵין לְמְנַחֵם. כַּאֲנוּסִים וְאֵין מָנוֹס.

עי"פ תשר"ק

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

אִם תָּעִינוּ לֹא תַתְעֵנוּ. אִם שָׁגַגְנוּ לֹא תַשְׁלֵנוּ: אִם רָחַקְנוּ קָרֵב נָא. אִם קָרַבְנוּ לֹא תִרְחַק: אִם צָעַקְנוּ לֹא תַעֲלִים. אִם פָּשַׁעְנוּ לֹא תִפְרַע: אִם עָוִינוּ לֹא תִטּוֹר. אִם סָרְנוּ לֹא תָסוּר. אִם נָכַמְנוּ לֹא תִלְחָם. אִם | מָרִינוּ לֹא תַמְרֵנוּ: אִם לָצָנוּ לֹא תִלְחַץ. אִם כָּחַשְׁנוּ לֹא תְכַלֶּה: אִם יָרַדְנוּ לֹא תַטְבִּיעַ. אִם טָעִינוּ לֹא תְטַאטְאֵנוּ: אִם חָבַלְנוּ לֹא תַחְבּוֹל. אִם זָדְנוּ לֹא תְיַכֵּר: אִם וַכַּחְנוּ לֹא תוֹכִיחַ. אִם הָרְשַׁעְנוּ לֹא תֶהֱדוֹף: אִם דָּפַקְנוּ לֹא תִדְחֶה. אִם גָּעַלְנוּ לֹא תִגְעַל: אִם בָּאנוּ לֹא תְמָאֵם. אִם אָשַׁמְנוּ לֹא תְאַבֵּד:

וּמֵרוֹב עֲוֹנֵינוּ:

תאות Das Streben unseres Herzens haben wir nicht erreicht; wir hofften Ruhe und fanden Ungemach, statt des Glückes Höhe ward sein Sturz; wir jubelten: Unser Heil ist nah! und es zog sich weit zurück — wir sahen der Wohlfahrt entgegen, aber ach! sie ist von uns entflohen. Verderben kam in unser Speicher, Kummer in unsere Unternehmungen, Freude ward unserem Erdreich fremd, Fluch traf ihres Segens Keim! Aus reicher Saat erz'elten wir so wenig, ihr Ertrag brachte Noth statt Ueberfluß; ach! sie wollte n'cht mehr spenden ihre Kraft, die

תַּאֲוַת לֵב לֹא הִשַּׂגְנוּ. שָׂקַט קִוִּינוּ וַיִּבָא רוֹגֶז. רוֹם קֶרֶן וְהִגֵּה שִׁפְלָה. קָרְבָה יְשׁוּעָה אָמַרְנוּ וְנִתְרַחֲקָה: צִפִּינוּ לְטוֹבָה וּבְרָחָה מִמֶּנּוּ. פַּח נֶפֶשׁ בָּא בַאֲסָמֵינוּ. עִצָּבוֹן בְּמִשְׁלַח יָדֵינוּ. שִׂמְחָה עָרְבָה מֵאֶרֶץ: נָאֱרוּ יְבוּלֵי שָׂדֶה. מְעַט מֵהַרְבֵּה נָבִיא: לַחְמָהּ לְרָזוֹן וְלֹא לְשׂוֹבַע. כֹּחָהּ לֹא

וְנֵלֵךְ. יוֹם יוֹם נֹאמַר מַה בְּסוֹפֵנוּ. טוֹב מָוֶת מֵחַיִּים אָמַרְנוּ: חַיֵּינוּ תְלוּיִם | מִנֶּגֶד. זָרִים לְרֹאשׁ וַאֲנַחְנוּ לְזָנָב. וּמַה נַּעֲשֶׂה וַחֲטָאֵנוּ עָשׂוּ. הֵן אָנוּ כְּלֹא הָיִינוּ. דַּלִּים נִבְזִים וּשְׁפָלִים. גְּעוּלִים | מְאוּסִים וּבְזוּיִם: בְּנֵי נֵכָר מָשְׁלוּ בָנוּ. אָמַרְנוּ נִגְזַרְנוּ אָבָדְנוּ: אָדוֹן הָקֵל עֻלֵּנוּ. וּשְׁלַח יֶשַׁע לְגָאֳלֵנוּ:

sprachen wir bange: was wird das Ende werde? und zogen den Tod dem Leben vor; ein Leben, welches ohnehin nur schwankend ist. Fremde standen oben, wir auf der untersten Stufe. Was zu thun: Unsere Sünden brachten dies herbei, unser Sein ist wahrlich als wären wir gar nicht; verachtet, erniedrigt und verschmäht, von Fremden beherrscht. Wir hielten uns für verloren. — O Herr! erleichtere unser Joch und sende Heil zu erlösen uns.

ע״פ א״ת ב״ש. אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

אַל־תַּעַשׂ עִמָּנוּ כָלָה. תֹּאחֵז יָדְךָ בַּמִּשְׁפָּט. בְּבוֹא תוֹכֵחָה לְנֶגְדֶּךָ. שְׁמֵנוּ מִסִּפְרְךָ אַל־תִּמָח: גִּשְׁתְּךָ לַחֲתוֹם | מוּסָר. רַחֲמֶיךָ יְקַדְּמוּ רָגְזֶךָ. דַּלּוּת מַעֲשִׂים בְּשׁוּרֶךָ קָרֵב צֶדֶק מֵאֵלֶיךָ: הוֹרֵנוּ מַה־שֶּׁנִּצְעַק לְפָנֶיךָ. צַוֵּה יְשׁוּעָתֵנוּ בְּמַפְגִּיעַ: וְתָשִׁיב שְׁבוּת אָהֳלֵי תָם. פְּתָחָיו רְאֵה כִּי שָׁמֵמוּ: זְכוֹר שַׁחְתָּה לֹא תִשְׁכַּח. עֵדוּת מִפִּי זַרְעוֹ: חוֹתֵם תְּעוּדָה תַּתִּיר. סוֹדְךָ שִׂים בְּלִמּוּדֶיהָ: טַבּוּר אַגַּן הַסַּהַר. נָא אַל־יֶחְסַר הַמָּזֶג: דַּע אֶת־אֲשֶׁר יְדָעוּךָ: מַגֵּר עַם לֹא יְדָעוּךָ. כִּי תָשִׁיב לְבִצָּרוֹן לְכוּדִים אֲסִירֵי הַתִּקְוָה:

ע״פ תשר״ק וְהֵן אָנוּ עַתָּה.

כְּתוֹעִים וְאֵין לְבַקֵּשׁ. כִּשְׁבוּיִם וְאֵין לְשׁוֹבֵב: כִּרְעֵבִים וְאֵין לְהַאֲכִיל. כִּקְוּיִם וְאֵין לִקְנוֹת: כִּצְמֵאִים וְאֵין לְהַשְׁקוֹת כִּפְתָאִים וְאֵין לְלַמֵּד: כַּעֲיֵפִים וְאֵין לְהָשִׁיב. כִּשְׂנוּאִים וְאֵין לֶאֱהוֹב: כְּנֶהֱדָפִים וְאֵין לְקָרֵב: כִּמְנֻדִּים וְאֵין לְהַתִּיר: כִּלְקוּחִים וְאֵין אֲרוּנִים. כִּכְפוּפִים וְאֵין לִזְקוֹף: כִּיתוֹמִים וְאֵין לָהֶם אָב.

עָמָל בְּכִשְׁרוֹן. יָרְדָה וְאֵין מִי
יַחֲזִיק. טִלְטַלְנוּ מִיָּם וְעַד יָם.
טְרֶפָּם לֹא מָצְאוּ סֶפֶק: (נ״א טְרָפָם
לֹא סֻפַּק לָמוֹ): חֲשֵׁכָה לְעֵין
מִשְׁתַּכֵּר. חֻשַּׁב שְׂכָרוֹ לְמַפָּח:
זְוָעַמוּ מַלְוֶה וְלֹוֶה. זֶה בְּזֶה שָׁלְחוּ
מֵעַתָּה: וְנִלְאוּ יְדֵי מַמְצִיאֵי יָד.
וְעָשִׁיר לֹא חוֹנֵן רָשׁ: הֵן אֶרֶץ
נִמְכְּרָה בְּיַד רָעִים. הֲמוֹן בָּהּ לֹא
מָצְאוּ רֶוַח: דְּבִיר בֵּית אֱלֹהֵינוּ
שָׁמֵם. דְּרָכֵינוּ מֵאֲנוּ לְהַצְלִיחַ:
גִּיל נָוֶה שָׁבַת. גִּילָה לִלְבָבֵנוּ מַה
נַּעַל: בְּאֵין אֲרֻחַת אָב תָּמִיד. בְּכֵן
בֶּטֶן בָּנִים תֶּחְסַר: אֲדוֹן בַּיִת
כָּאוֹרֵחַ בַּמָּלוֹן. אֵיפֹא נִמְצָא מָנוֹחַ:

וּמִשֶּׁחָרַב בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ:

ע״פ תשר״ק
תַּנּוֹת צָרוֹת לֹא נוּכַל.
שֶׁבֶר בְּכָל יוֹם וַאֲנָחָה:
רָבְתָה בָּנוּ חַלְחָלָה. קֶרֶן
יָרְדָה עַד עָפָר: צָרֵי עַיִן
מָצְאוּ יָד. פּוֹעֲלֵי שֶׁקֶר חַיִל
עָשׂוּ: עֹשֵׂי צְדָקָה לֹא נִרְאוּ.
שׂוֹנְאֵי בֶצַע לֹא עָמָדוּ:
נִדְמִינוּ כִּכְלִי רִיק. מִכֹּל
נִשְׁאַרְנוּ עֲרוּמִּים: לֹא נָבִיא
וְלֹא חָזוֹן בָּנוּ. כְּעִוְרִים נְגַשֵּׁשׁ

umsonst die Kräfte vergeudend, der größte Fleiß war nicht lohnend. Fluch traf alle, Einer verdrängte den Andern, die hülfreichsten Hände zogen ermüdet sich zurück. Der Reiche begünstigte nicht den Armen, das Land wurde durch Unholde verkauft, die Menge konnte ihren Unterhalt nicht finden. Gottes Tempel liegt wüste, alle eingeschlagenen Wege wollten kein Heil bringen, häusliche Freuden wurden gestört, das Herz jedem Vergnügen unzugänglich; der Familienvater brodlos, die Familie darbt, der Hausherr — ein Fremder in der Herberge. Wo nun endlich Ruhe finden?

ומשחרב Seitdem der heilige Tempel ist zerstört, sind die Leiden nicht zu zählen, jeder Tag brachte neues Unglück. Reich an Seufzern beweinen wir die untergegangene Herrlichkeit. Die Scheelsüchtigen nahmen zu an Gewalt, Lügenbrut stieg empor. Tugendhafte sind verschwunden, Uneigennützige nicht zu finden. Vernichtet standen wir da, wie nutzloses Geräthe, von allem entblößt. Ohne Profeten, ohne Weissagung, tappten wir wie Blinde herum. Tagtäglich

הֲלֹא לְמִשְׁמַע אֹזֶן דָּאֲבָה נַפְשֵׁנוּ׃

אַשְׁרֵי עַיִן רָאֲתָה שְׁמֵחַת בֵּית הַשּׁוֹאֵבָה. עִם שׁוֹאֲבֵת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ רוּחַ נְדִיבָה.

הֲלֹא לְמִשְׁמַע אֹזֶן דָּאֲבָה נַפְשֵׁנוּ׃

אַשְׁרֵי עַיִן רָאֲתָה פְּרִישַׁת כֹּהֵן בְּרֶשֶׁם. צוֹעֵק אָנָא הַשֵּׁם.

הֲלֹא לְמִשְׁמַע אֹזֶן דָּאֲבָה נַפְשֵׁנוּ׃

אַשְׁרֵי עַיִן רָאֲתָה קְהַל קְדוֹשִׁים. רוֹגְשִׁים בְּבֵית קֹדֶשׁ הַקָּדָשִׁים.

הֲלֹא לְמִשְׁמַע אֹזֶן דָּאֲבָה נַפְשֵׁנוּ׃

אַשְׁרֵי עַיִן רָאֲתָה שָׁנִי הַמְלֻבָּן. מִשְּׁעִיר הַקָּרְבָּן.

הֲלֹא לְמִשְׁמַע אֹזֶן דָּאֲבָה נַפְשֵׁנוּ׃

אַשְׁרֵי עַיִן רָאֲתָה תְּמִידִים קְרֵבִים. בְּשַׁעַר בַּת רַבִּים.

הֲלֹא לְמִשְׁמַע אֹזֶן דָּאֲבָה נַפְשֵׁנוּ׃

hen, darin einst der lebendige Gott gethronet!

Nun, da wir davon hören, schmerzet uns das Herz.

Wohl dem Auge, das die Freude hat gesehen, wo sie das Wasser schöpften; da schöpften sie den heiligen Geist, den Geist der edlen Freimüthigkeit!

Nun, da wir davon hören, schmerzet uns das Herz.

Wohl dem Auge, das den Hohenpriester in seiner Andacht, in seiner Weihe hat gesehen, wie er mit aller Kraft der Seele den heiligen Namen Gottes sprach!

Nun, da wir davon hören, schmerzet uns das Herz.

Wohl dem Auge, das die heiligen Schaaren hat gesehen in ihrem Schauer vor dem Allerheiligsten!

Nun, da wir davon hören, schmerzet uns das Herz.

Wohl dem Auge, das da hat gesehen, wie das Sündenband, roth wie Blut ward weiß wie Schnee!

Nun, da wir davon hören, schmerzet uns das Herz.

Wohl dem Auge, das auch nur die Alltagsopfer hat gesehen am Thore im Gedränge der Menge!

Nun, da wir davon hören, schmerzet uns das Herz.

war der Priester anzuschauen.
Wie Adam im reinen Bund —
war der Priester anzuschauen.
Wie der Kämmerer, der des Königs harret —
war der Priester anzuschauen.
Wie der Morgenstern in seinem Glanze —
war der Priester anzuschauen.

כל Das war Alles so als noch der Tempel stand auf seinem Grunde, und das Heiligthum in seiner Festigkeit, und der Hohepriester stand vor Gott und verwaltete sein Amt. Die das erlebt und mit angesehen, die hatten ihre Freude daran.

אשרי Wohl dem Auge das da Alles hat gesehen!

Nun da wir davon hören, schmerzet uns das Herz.

Wohl dem Auge, das die Hütten Israels hat gesehen mit ihren frohen Schaaren!

Nun da wir davon hören, schmerzet uns das Herz.

Wohl dem Auge das die Fröhlichkeit hat gesehen und die jubelnden Schaaren!

Nun, da wir davon hören, schmerzet uns das Herz.

Wohl dem Auge, das die Sänger hat gesehen und der Lieder Chöre!

Nun, da wir davon hören, schmerzet uns das Herz.

Wohl dem Auge, das die prächtigen Hallen hat gese-

כְּטוֹהַר הַנָּתוּן בִּצְנִיף טָהוֹר.
מַרְאֵה כֹהֵן:
כְּיוֹשֵׁב בְּסֵתֶר לְחַלּוֹת פְּנֵי מָלֵךְ.
מַרְאֵה כֹהֵן:
כְּכוֹכָב הַנּוֹגַהּ בְּגִבּוּל מִזְרָח.
מַרְאֵה כֹהֵן:

כֹּל אֵלֶּה בִּהְיוֹת הַהֵיכָל עַל יְסוֹדוֹתָיו. וּמִקְדַּשׁ הַקֹּדֶשׁ עַל מְכוֹנוֹתָיו. וְכֹהֵן גָּדוֹל עוֹמֵד וּמְשָׁרֵת. הוֹרוֹ רָאוּ וְשָׂמְחוּ:

אַשְׁרֵי עַיִן רָאֲתָה כָּל אֵלֶּה.
הֲלֹא לִמְשֻׁמַּע אֹזֶן דָּאֲבָה נַפְשֵׁנוּ:
אַשְׁרֵי עַיִן רָאֲתָה אָהֳלֵנוּ בְּשִׂמְחַת קְהָלֵינוּ.
הֲלֹא לִמְשֻׁמַּע אֹזֶן דָּאֲבָה נַפְשֵׁנוּ:
אַשְׁרֵי עַיִן רָאֲתָה גִּילֵנוּ וְדִיצַת קְהָלֵינוּ.
הֲלֹא לִמְשֻׁמַּע אֹזֶן דָּאֲבָה נַפְשֵׁנוּ:
אַשְׁרֵי עַיִן רָאֲתָה הַמְשׁוֹרְרִים וְכָל מִינֵי שִׁירִים.
הֲלֹא לִמְשֻׁמַּע אֹזֶן דָּאֲבָה נַפְשֵׁנוּ:
אַשְׁרֵי עַיִן רָאֲתָה וְבוּל הַמְּתֻכָּן. חַי בּוֹ שָׁכֵן.

keit das Ziel erreichen! Ein Jahr da in deinem Volke Israel Keiner je der Menschenhilfe bedürfe, nicht Einer des Andern und nicht Alle der fremden Hilfe, sondern dein Segen sei an Allem, was wir mit Händen schaffen.

Und für die Bewohner der Scharons-Thäler betete er noch: „Möge es dein Wille sein, Gott unser Herr, sie zu schirmen, daß ihre Häuser nicht zu Gräbern für sie werden."

עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל זֶה לָזֶה וְלֹא לְעַם אַחֵר בְּתִתְּךָ בְּרָכָה בְּמַעֲשֵׂה יָדֵיהֶם׃

וְעַל אַנְשֵׁי הַשָּׁרוֹן הָיָה אוֹמֵר. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁלֹּא יֵעָשׂוּ בָתֵּיהֶם קִבְרֵיהֶם׃

אֵמֶת מַה נֶּהְדָּר הָיָה כֹּהֵן גָּדוֹל בְּצֵאתוֹ מִבֵּית קָדְשֵׁי הַקָּדָשִׁים בְּשָׁלוֹם בְּלִי פֶּגַע׃

את Wie herrlich ward der Hohepriester anzuschauen, wenn er glücklich, ohne Mißgeschick heraustrat, aus dem Allerheiligsten.

כְּאֹהֶל הַנִּמְתָּח בְּדֵרִי מַעְלָה.
מַרְאֵה כֹהֵן׃
כְּכָרָקִים הַיּוֹצְאִים ו מִזִּיו הַחַיּוֹת.
מַרְאֵה כֹהֵן׃
כְּגוֹדֶל גְּדִילִים בְּאַרְבַּע כְּצָוֹת.
מַרְאֵה כֹהֵן׃
כְּרִמּוֹת הַקֶּשֶׁת בְּתוֹךְ הֶעָנָן.
מַרְאֵה כֹהֵן׃
כְּהוֹד אֲשֶׁר הִלְבִּישׁ צוּר לִיצוּרִים.
מַרְאֵה כֹהֵן׃
כְּוֶרֶד הַנָּתוּן בְּתוֹךְ גִּנַּת חֶמֶד.
מַרְאֵה כֹהֵן׃
כְּזֵר הַנָּתוּן עַל מֵצַח מֶלֶךְ.
מַרְאֵה כֹהֵן׃
כְּחֶסֶד הַנָּתַן עַל פְּנֵי חָתָן.
מַרְאֵה כֹהֵן׃

Wie das Himmelszelt auf der Berge Gipfel —
war der Priester anzuschauen.
Wie die Gottesengel blitzend um den Himmelsthron —
war der Priester anzuschauen.
Wie das heitere Blau an allen Himmelsecken —
war der Priester anzuschauen.
Wie der Regenbogen in dem düstern Gewölke —
war der Priester anzuschauen.
Wie die Natur in ihrem Festgewande —
war der Priester anzuschauen.
Wie die Rose, die im Garten blühet —
war der Priester anzuschauen.
Wie die Krone auf des Königs Stirn —
war der Priester anzuschauen.
Wie die Liebesgluth und Seligkeit im Angesicht des Bräutigams —

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּהֵא
הַשָּׁנָה הַזֹּאת הַבָּאָה עָלֵינוּ
לְטוֹבָה וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל׃

שְׁנַת אוֹצְרְךָ הַטּוֹב תִּפְתַּח לָנוּ.
שְׁנַת אוֹסֶם. שְׁנַת בְּרָכָה. שְׁנַת
גְּשָׁרוֹת טוֹבוֹת מִלְּפָנֶיךָ. שְׁנַת דָּגָן
תִּירוֹשׁ וְיִצְהָר. שְׁנַת הַרְוָחָה
וְהַצְלָחָה וַמָּזוֹן. שְׁנַת וִיעוּד
בַּיִת מִקְדָּשֶׁךָ. שְׁנַת זוֹל. שְׁנַת חַיִּים
טוֹבִים מִלְּפָנֶיךָ. שְׁנַת טְלוּלָה
וּגְשׁוּמָה אִם שְׁחוּנָה. שְׁנַת
יַמְתִּיקוּ מְגָדִים אֶת תְּנוּבָתָם שְׁנַת
כִּפְּרָה עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ. שְׁנַת
לַחֲמֵנוּ וּמֵימֵינוּ תְּבָרֵךְ. שְׁנַת
מַשָּׂא וּמַתָּן. שְׁנַת נְבוֹא לְבֵית
מִקְדָּשֵׁנוּ. שְׁנַת שׂוֹבַע. שְׁנַת עֹנֶג.
שְׁנַת פְּרִי בִטְנֵנוּ וּפְרִי אַדְמָתֵנוּ
תְּבָרֵךְ. שְׁנָה צְאֶתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ תְּבָרֵךְ.
שְׁנַת קְהָלֵינוּ תּוֹשִׁיעַ. שְׁנַת רַחֲמֶיךָ
יְכִמְרוּ עָלֵינוּ. שְׁנַת שָׁלוֹם וְשַׁלְוָה.
שְׁנָה שֶׁתּוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיוּת לְאַרְצֵנוּ.
שָׁנָה שֶׁלֹּא תַפִּיל אִשָּׁה אֶת פְּרִי
בִטְנָהּ. שְׁנָה שֶׁתַּעֲלֵינוּ שְׂמֵחִים
לְאַרְצֵנוּ. שָׁנָה שֶׁלֹּא יְצַטְרְכוּ

trat aus dem Allerheiligsten, ohne daß ihm ein Unfall war begegnet:

יהי „Möge es dein Wille sein Gott, unser Herr, Gott unserer Väter, daß das Jahr, das da kommet, sei für uns und für dein ganzes Volk und Haus Israel" —

שנת Ein Jahr, da du uns aufthust deinen Schatz; ein Jahr der Fülle, ein Jahr des Segens; ein Jahr der glücklichen Verhängnisse; ein Jahr reich an Korn, Most und Oehl. Ein Jahr, da Freiheit sei im Land und Glück und sicherer Bestand; da wir in Freuden wallen hin nach deinen Hallen; da nirgends Noth und Theuerung sei; Heil und Leben uns in Gnaden sei gegeben, Thau und Regen, Sonnenlicht und Wärme, und reife Frucht in Süßigkeit und Fülle. Ein Jahr, Herr, der Versöhnung für alle unsere Sünden, da du uns segnest unser Brod, uns segnest unser Wasser, uns segnest Arbeit, Handel und Verkehr. Ein Jahr, da wir freudig eingehen in dein Heiligthum und satt werden und uns freuen deiner milden Gaben! Ein Jahr, da des Leibes Frucht und der Erde Frucht uns gesegnet sei, unser Ausgang und unser Eingang uns gesegnet sei! Ein Jahr, da du zum Heile bedenkest alle unsere Gemeinden, dein innigstes Erbarmen lassest walten über uns, uns den Frieden schirmest und die Ruhe, uns geleitest in das heilige Land! Ein Jahr, da Keines uns mißrathe und mißlinge, keine Frucht falle vor der Zeit, und wir in Freudig-

keit des Herzens fühlen ſie ſich wie verjüngt, neugeboren und geſchaffen wie der friſche Tag, wenn Nacht und Nebel weichen; und aus jeder Bruſt ertönt des Herrn Lob, auf jeder Zunge ſchwebt ein neues Lied. Sie jauchzen und ſie zittern, ſie beten an in Furcht und Grauen — den Heiligen Israels, die heilig ſpricht was heilig iſt. Ihm ertönt des Sängers Lied, ihm Paukenſchall und Harfenklang, ihm der milde Herzenston, ihm der Flöten Zauberklang. Auf Gottes Allmacht bauen ſie, die hebt die Hand zum Sieg empor, auf Gottes Recht vertrauen ſie, das preiſen ſie im vollen Chor; und hin zu ſeinen Pforten zieht es ſie; da ziehen ſie mit Jubel ein, und Freude zieht ins Herz hinein. Sein Name iſt ihr Feſtgeſang, und jeder Ton ein Jubelklang! Vor ihres Gottes Angeſicht, da ſtrahlet hell ihr Lebenslicht; wie Morgenroth nach finſterer Nacht, geht auf ihr Licht in ſeiner Pracht! und alle preiſen ſie aus voller Bruſt — Gott, der Welten Hort und Luſt.

אשרי Wohl dem Volke, dem es ſo ergehet! Wohl dem Volke, das ſo Gott verehret!

ויום Ein Feſt feierte der Hohepriester mit ſeinen Freunden, wenn er glücklich ohne Mißgeſchick ein- und ausging aus dem Heiligthume.

Und alſo lautete das Gebet des Hohenprieſters am Verſöhnungstage, wenn er heraus-

כִּגְרוֹנָם. בִּלְשׁוֹנָם רוֹן בְּפִימוֹ
שִׁיר חָדָשׁ: יָגִילוּ בְּרַעַד
יַעַבְדוּ בְּיִרְאָה: קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל
מְקַדֵּשׁ קְדוֹשִׁים. לְשַׁנֵּן לְרַנֵּן
לְתוֹפֵף וּלְצַלְצֵל. וּלְנַצֵּחַ
בִּנְגִינוֹת וּלְהַנְעִים זֶמֶר:
נֶחְבָּקִים בְּעוֹז יְמִין רוֹמֵמָה.
יַחַד נִתְמָכִים בִּמְלֵאָה צֶדֶק.
מְשׁוּכִים לָבֹא שְׁעָרָיו
בְּרִנָּה. וְשָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה
יַשִּׂיגוּ נֶצַח: שָׂשִׂים וְגָלִים
בִּשְׁמוֹ כָּל הַיּוֹם: חָרֵדִים
בְּשִׂמְחָה אֶת פָּנָיו. Vorb. זִיו
אוֹרָם כַּשַּׁחַר יִבָּקַע. קוֹלָם
יִשְׂאוּ וְיָרֹנּוּ בִּגְאוֹן צוּר
עוֹלָמִים:

אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ
אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו:

וְיוֹם טוֹב הָיָה עוֹשֶׂה כֹּהֵן גָּדוֹל
לְכָל אוֹהֲבָיו כְּשֶׁנִּכְנַס בְּשָׁלוֹם וְיָצָא
בְּשָׁלוֹם בְּלִי פֶגַע: וְכַךְ הָיְתָה
תְפִלָּתוֹ שֶׁל כֹּהֵן גָּדוֹל בְּיוֹם
הַכִּפּוּרִים. בְּצֵאתוֹ מִבֵּית קֹדֶשׁ
הַקֳּדָשִׁים בְּשָׁלוֹם בְּלִי פֶגַע:

בְּהִתְכַּשֵּׁר הוּשְׁלַג אוֹדֶם
תּוֹלָע. תַּעֲדֶה יֶשַׁע תַּעֲטֶה
מְעִיל צְדָקָה: תָּפִיק צָהֳלָה.
תַּבִּיעַ דִּיץ וְחֶדְוָה: תְּלוּלֵי
רוּם הִרְעִיפוּ זַרְזִיף טַלָּם.
תַּלְמֵי שָׂדַי רָווּ תֵּת יְבוּלָם.
תּוֹדָה נָתְנוּ אוֹסְפֵי זֶרַע
שָׁלוֹם. תְּהִלָּה בִּשְּׂרוּ נוֹשְׂאֵי
אֲלֻמּוֹת בְּרֶנֶן: תַּחְתִּיּוֹת
אֶרֶץ צְבִי זֶמֶר שִׁמֵּעוּ. תְּנוּ
צִדְקוֹתָיו חָצֵץ הוֹלְכֵי
נְתִיבוֹת. תִּקְוַת שׁוֹלְחָיו
אֵמוּן לֹא אַכְזָב. תּוֹחַלְתָּם
כְּצִנַּת שֶׁלֶג בְּיוֹם קָצִיר:
מִצּוֹאָתָם רוּחֲצוּ מִטֶּנֶף
צַחֲנָתָם זַכּוּ: שְׁלֵמִים
תְּמִימִים בְּבוֹר כַּפֵּימוֹ וְכֻזְכּוּ.
לְהַגִּיד כִּי מְטַהֲרָם מְקוֹר
מַיִם חַיִּים. מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל
מְנַקָּם ׀ מַיִם נֶאֱמָנוּ: בְּטוֹהַר
וּבְנִקָּיוֹן יִנָּקוּ וְיִטַּהֲרוּ. יְחֻדָּשׁוּ
כַּחֳדָשֵׁי בְקָרִים ׀ מִכֶּתֶם
יְצוּחְצָחוּ. רוֹמְמוֹת אֵל יֶהְגּוּ

wusch er wieder die Hände und Füße; — im Ganzen badete er fünf Mal, und wusch sich zehn Mal den Tag über; — legte ab den Priesterschmuck, und legte die eigenen Kleider an, und zog nun mit freudestrahlendem Gesichte, strahlend wie die Sonne auf ihrer Mittagshöhe, heim in sein Haus.

Und eine frohe Schaar geleitete den treuen Hirten jauchzend, ob der frohen Kunde, daß der Sündenfleck und Mackel, roth wie Blut, sich in Unschuld, weiß wie Schnee, verkehret. Und vor Freude und Jubel jauchzete nun das ganze Volk, und Gottes Recht war sein Gewand, und Heil und Friede sein Schmuck und Krone. Aus den Höhen rieselte des Himmels Thau, aus den Furchen quoll der Erde Frucht; und die die Saaten streueten, brachten ihren Dank; und die die Garben banden, sangen frohe Lieder zu Gottes Preis. In den Thälern und Niederungen erschallet Sang und Klang, und die Wanderer auf den Straßen stimmen an des Herrn Lob; denn ihre Hoffnung täuscht sie nicht, und wie Kühlung in des Sommers Hitze erfrischt der Glaube alle Herzen. Jeder Mackel ist getilgt, der Sündenfleck ist ausgelöscht; gesühnet und geläutert, heben sie die reine Hand zu Gott empor, und preisen Gott, der sie geläutert, Gott den ewigen Lebensquell, Israels Born, der nie versiegt. Und in der Lauter=

Sündenschmutz und Flecken in die Wildniß trage. Da stürzte man ihn hinunter von einem scharfen zackigen Felsen, daß er rollend sich überschlug, und alle Glieder ihm zerschmettert wurden, wie die Scherben von einem irdenen Geschirre. Dieweil ergriff der Priester einen scharfen Stahl, und schlitzte auf den Opferstier und Bock, nahm die Eingeweide heraus für die Opferung, und übergab die Leiber zum Verbrennen. Nun las er vor die Tagesordnung aus dem Gesetze (3 B. M. 17. f.), wusch Hände und Füße, legte ab sein Gewand, badete zum dritten Male, zog die goldenen Kleider an, und wusch wieder Hände und Füße. Nachdem er dann die Opfer für den Tag, einen Widder für sich und einen für das Volk, das Fett vom Sündenopfer und die Mussaphopfer, jedes hatte dargebracht nach Vorschrift und Gesetz, zog er die goldenen Gewänder aus, badete, wusch Hände und Füße, und ging in dem leinenen Gewande wieder in das Allerheiligste hinein, und holte da die heiligen Geräthe, die er bei der Räucherung zurückgelassen hatte. Nun legte er die weißen Gewänder wieder ab; die wurden für immer auf die Seite gelegt; badete zum fünften Male, und legte die goldenen Gewänder an, darin er den Abenddienst verrichtete, opferte und räucherte und die Lampen zündete. Nachdem der Dienst beendigt war,

שְׂאֵת לִגְזֵרָה. שֵׁן סֶלַע
הֲדָפוֹ וְגוּלְגַּל וְיָרַד. שְׁבָרוּ
עֲצָמָיו כְּנֶפֶץ כְּלִי יוֹצֵר:
שְׁחוּוָה אָחַז פָּר וְשָׂעִיר קָרַע.
שָׁלַף אֵמוּרִים וּגְוִיּוֹת קָלַע.
לִשְׂרוֹף. שָׁאַג סִדְרֵי יוֹם קֹדֶשׁ
וּפָשַׁט. שִׁלֵּשׁ וְטָבַל פַּזִּים עָט
וְקִדֵּשׁ: תָּכַף וְעָשׂ אֵילוֹ וְאֵיל
עָם. תְּרַב חַטָּאת וּמוּסָפִין
הִקְרִיב כַּחוֹק. תָּר וְקִדֵּשׁ
פָּשַׁט טָבַל וְקִדֵּשׁ. תַּכְרִיךְ
בַּדִּים עָט וְנִכְנַס לִדְבִיר:
תְּכוּנַת כְּלֵי קְטֹרֶת הוֹצִיא
וְקִדֵּשׁ. תִּלְבֹּשֶׁת מַדָּיו
הִפְשִׁיט וְגָנַז נֶצַח. תִּרְגַּל
וְטָבַל חֲרוּצִים עָט וְקִדֵּשׁ.
תָּמִיד הִסְדִּיר וְתִמֵּר וְנֵרוֹת
הֶעֱלָה. תָּכֶל עֲבוֹדַת יָד
וְרֶגֶל קִדֵּשׁ. תִּמֵּם טְבִילוֹת
חָמֵשׁ וְקִדּוּשִׁים עֲשָׂרָה.
תּוֹאַר מְגַמָּתוֹ כְּצֵאת
הַשֶּׁמֶשׁ בִּגְבוּרָה. תָּקַף וְרָץ
וְעָטָה בִּגְדֵי הוֹנוֹ: תַּמָּה
תְּלַוֶּהוּ צִיר נֶאֱמָן לְבֵיתוֹ. תָּגֵל

אָנָּא בַשֵּׁם. כַּפֶּר נָא. לַחֲטָאִים. וְלַעֲוֹנוֹת. וְלִפְשָׁעִים. שֶׁחָטְאוּ. וְשָׁעוּ. וְשֶׁפָּשְׁעוּ לְפָנֶיךָ עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. כַּכָּתוּב בְּתוֹרַת משֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ. כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם | מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ׃

Gemeinde u. Vora. וְהַכֹּהֲנִים וְהָעָם הָעוֹמְדִים בָּעֲזָרָה. כְּשֶׁהָיוּ שׁוֹמְעִים אֶת הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא. מְפוֹרָשׁ יוֹצֵא מִפִּי כֹּהֵן גָּדוֹל בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה. הָיוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וְנוֹפְלִים עַל פְּנֵיהֶם. וְאוֹמְרִים בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃

וְאַף הוּא הָיָה מִתְכַּוֵּן לְגָמוֹר אֶת הַשֵּׁם כְּנֶגֶד הַמְבָרְכִים וְאוֹמֵר לָהֶם תִּטָּהֲרוּ׃ וְאַתָּה בְּטוּבְךָ הַגָּדוֹל מְעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ וְסוֹלֵחַ לַעֲדַת יְשֻׁרוּן׃

Gem. שִׁגְרוּ בְיַד אִישׁ עִתִּי לְמִדְבַּר עֲזָ. שֶׁמֵּין כִּתְמֵי זוּ

Vergib du die Sünden, Schulden und Vergehungen, darin sie sich versündiget, verschuldet und vergangen haben gegen dich, dein Volk, und das Haus Israel, — wie geschrieben steht in der Thora Moses, deines Knechtes, wie er es gehört hat aus dem Munde deiner Herrlichkeit. An dem Tage wird er euch versöhnen, daß ihr rein seid von allen euren Sünden vor Gott —

והכהנים Und die Priester und das Volk, die da standen in der Halle, wie sie hörten den Namen Gottes, den ehrwürdigen und furchtbaren, wie er ward gesprochen aus des Hohenpriesters Munde in Heiligkeit und Reinheit, — fielen sie auf's Knie und bückten sich und warfen sich auf's Angesicht, und sprachen: Gelobt sei sein Name, sein Reich und seine Herrlichkeit in Ewigkeit!

Und auch er war wohl beflissen, den Namen Gottes so auszusprechen, daß er zugleich ende mit denen, die den Segen sprachen und schloß dann: „sollt ihr rein sein!" Du aber, Herr, in deiner Güte ließest walten dein Erbarmen und vergabst der Gemeinde Jeschurun.

שגרו Dann schickte er durch einen Menschen, der schon bereit stand, den Sündenbock in die Wüste hinaus, daß er allen

וכך Und alſo zählte er: Eines, Eines und Eines. Eines und Zwei. Eines und Drei. Eines und Vier. Eines und Fünf. Eines und Sechs. Eines und Sieben.

רץ Das Becken ließ er auf einem Geſtelle ſtehen, und ging nun ſchnell hin, und ſchlachtete den Bock, und empfing das Blut in geweiheter Schale! ſtand gleich darauf wieder an derſelben Stelle vor der Bundeslade und verrichtete nun wieder die Sprengungen, wie er's zuvor mit dem Blute vom Stiere gemacht.

וכך Und alſo zählte er: Eines, Eines und Eines. Eines und Zwei. Eines und Drei. Eines und Vier. Eines und Fünf. Eines und Sechs. Eines und Sieben.

והט Auch das ließ er auf dem Geſtelle ſtehen, und nahm dafür das Blut wieder von dem Stiere, ſtellte ſich damit draußen vor der Scheidung, und ſprengte vor den Vorhang, wie er zuvor den Deckel der Bundeslade beſprengt, und wiederholte auch da dieſelbe Sprengungen mit dem Blute von dem Bocke.

שב Dann miſchte er ſie zuſammen, und entſündigte damit den goldenen Altar ſieben Mal ſprengte er auf den Altar und viermal auf die Ecken oder Hörner. Nun ging er zu dem zweiten Bocke, der noch am Leben war und bekannte da vor Gott des Volkes Schuld und Sünde die vorſetzliche und unvorſetzliche.

וכך Und alſo ſprach er: Ach, Herr! es haben ſich verſündiget und verſchuldet und vergangen gegen dich dein Volk, das Haus Israels. Ach, Herr!

Gemeind u. Vorb. וְכַךְ הָיָה מוֹנֶה אַחַת.
אַחַת וְאַחַת. אַחַת וּשְׁתַּיִם.
אַחַת וְשָׁלֹשׁ. אַחַת וְאַרְבַּע.
אַחַת וְחָמֵשׁ. אַחַת וְשֵׁשׁ.
אַחַת וְשֶׁבַע׃

Gem. רָץ וְהִנִּיחוֹ בְּכֵן וְשָׁחַט
שָׂעִיר. רָצָה וְקִבֵּל דָּמוֹ בְּאֶגֶן קוֹדֶשׁ.
Vorb. רָגַל וְעָמַד מְקוֹם וְיעוּד אָרוֹן.
רָצָה הַזָּיוֹת כְּמַעֲשֵׂה דָם פָּר׃

Gemeinde und Vorb. וְכַךְ הָיָה מוֹנֶה. אַחַת.
אַחַת וְאַחַת. אַחַת וּשְׁתַּיִם.
אַחַת וְשָׁלֹשׁ. אַחַת וְאַרְבַּע.
אַחַת וְחָמֵשׁ. אַחַת וְשֵׁשׁ.
אַחַת וְשֶׁבַע׃

Gem. רָהַט וְהִנִּיחוֹ וְדַם פָּר נָטַל.
רַגְלָיו הֵרִיץ וְצָג חוּץ לִבּוֹדֶלֶת.
Vorb. רִקְמֵי פָרוֹכֶת יַז כְּמִשְׁפַּט
כִּפּוֹרֶת. רָגַשׁ וְשִׁנָּה וְהִזָּה מִדַּם
שָׂעִיר׃

Gem. שָׁב וּבְלָלָם וְחִטֵּא מִזְבַּח
סָגוּר. שֶׁבַע עַל טְהָרוֹ וּבְקַרְנָיו
Vorb. אַרְבַּע. שָׁקַד וּבָא אֶצֶל שָׂעִיר
הֶחָי. שִׁנְיוֹן עַם וּזְדוֹנוֹ יוֹדֶה לָאֵל׃

Vorbeter u. Gem. וְכַךְ הָיָה אוֹמֵר. אָנָּא
הַשֵּׁם. חָטְאוּ. עָווּ. פָּשְׁעוּ.
לְפָנֶיךָ עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל׃

וְהַנּוֹרָא, מִפּוֹרֵשׁ יוֹצֵא מִפִּי כֹּהֵן גָּדוֹל בְּקָדְשָׁה וּבְטָהֳרָה. הָיוּ כוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים וְנוֹפְלִים עַל פְּנֵיהֶם, וְאוֹמְרִים בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃

gen und furchtbaren, wie er ward ausgesprochen aus des Hohenpriesters Munde in Heiligkeit und Reinheit — fielen sie auf's Knie und bückten sich und warfen sich auf's Angesicht, und sprachen: „Gelobt sei sein Name, sein Reich und seine Herrlichkeit!" in Ewigkeit!

וְאַתָּה הוּא הָיָה מִתְכַּוֵּן לְגַמּוֹר אֶת הַשֵּׁם כְּנֶגֶד הַמְבָרְכִים וְאוֹמֵר לָהֶם תִּטְהָרוּ׃ וְאַתָּה בְּטוּבְךָ מְעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ וְסוֹלֵחַ לְשֵׁבֶט מִשְׁרָתֶיךָ׃

Und auch er war wohl beflissen, den Namen Gottes so zu sprechen, daß er zugleich ende mit denen, die den Segen sprachen; und schloß dann: „sollt ihr rein sein!" Und du in deiner Güte ließest walten dein Erbarmen, und vergabst dem Stamme, den du zu deinem Dienste geweihet.

קָח מַאֵכֶלֶת חַדָּה וּשְׁחָטוֹ כַּפֵּדָר, קַבֵּל דָּם בִּמְזֶרֶק וְנָתְנוֹ לַמְּמָרֵם, קְרִישָׁתוֹ יַמֵּס עַד עֵת הַזָּיָה, קְפוֹי פֶּן יְהִי וְתֵעָבֵר סְלִיחָה׃ קוֹמַ לְזַחֲשׁוֹת חָת בְּמַחֲתַת פְּרָזִים, קַלָּה וְגָלָד רַךְ וַאֲרוּכַת יָד׃ קָדַר לְתוֹכָהּ שְׁלִשִׁית קַבִּין גֶּחָלִים, קָרְבוּ לוֹ בָזְךָ וּגְרוּשַׁת דַּקָּה׃ קָלַט וְחָפַן וְהָרִיק לְתוֹךְ בָּזְךָ, קָפַץ מַחְתָּה בִּימִין וּבָזְךָ בִּשְׂמֹאל, קִישׁ צְעָדָיו לַפָּרֹכוֹת וְקָרַב לַבַּדִּים, קְטוֹרֶת שָׁם בֵּינֵימוֹ וְעִשֵּׁן וְיָצָא׃ רוֹבֶה מְמָרֵם מְנוּ נָטַל דָּם, רָצַף וְנִכְנַס וְקָם בֵּין שָׁדַיִם, Vorb. רָצוּי הַזָּיוֹת טָבַל וְהִצְלִיף בְּמִנְיָן, רוּם מַעֲלָה אַחַת וּמַטָּה שָׁבַע׃

קח Ein scharfes Messer nahm er nun und schlachtete den Stier nach Sitte und Gebrauch, fing das Blut in einem Becken auf, und gab es Einem, der es umrühre und im Flusse halte, bis daß die Zeit sei zum Sprengen; denn wo es erstarre und gerinne, da wäre gestört das Werk der Versöhnung. Dann nahm er vom Altar eine helle Gluth, und schürte sie in eine goldene Pfanne; die war leicht und dünn geformt mit einer langen Handhabe; da schüttete er die Kohlen, drei Kav, hinein, und man brachte ihm einen Löffel und Weihrauch in Fülle und vom feinsten, davon nahm er zwei Hände voll und schüttete sie in den Löffel. Nun ging er mit der Pfanne in der rechten und den Löffel in der linken Hand rasch auf den Vorhang zu mit schallenden Schritten, und trat vor bis zu den Stangen (an der Bundeslade.) Dazwischen stellte er die Rauchpfanne hin, that das Rauchwerk darauf und ließ den Rauch aufwallen und ging hinaus. Da nahm er dem Knaben ab das Blut, das er inzwischen umgerührt und schritt nun wieder ins Allerheiligste hinein bis vor die Bundeslade, und richtete die Sprengungen nach Ordnung und nach Zahl, bei jeder tauchte er den Finger ein, nach oben eine, nach unten sieben.

dige Volk. Er zog die goldenen Looſe aus der Büchſe, warf raſch das Loos, welches Gott gehöre und welches für den Felſen, und rief dann mit lauter Stimme: „Das iſt das Sündenopfer, Gott geweihet! Und die es hörten, die fielen ein, und lobten wieder den Namen Gottes. Dem andern, der zum Wegſchicken beſtimmt war, dem knüpfte er eine rothe Schnur um den Kopf, und ließ ihn hinſtellen an das Thor der Verſendung, und ging nun wieder hin zu ſeinem Opferſtiere, und bekannte vor ſeinem Schöpfer und Herrn ſeine Schuld und die ſeines Stammes.

וכך Und alſo ſprach er: Ach Herr! ich habe mich verſündiget, verſchuldet und vergangen gegen dich, ich und mein Haus und die Söhne Ahrons, dein heiliger Stamm. Ach Herr! vergib du die Sünden, Schulden und Vergehungen, darin ich mich verſündiget, verſchuldet und vergangen habe gegen dich, ich und mein Haus und die Söhne Aharons, dein heiliger Stamm — wie geſchrieben ſteht in der Thora Moſes deines Knechtes, und er es gehört hat aus dem Munde deiner Herrlichkeit: „An dem Tage, da wird er euch verſöhnen, daß ihr rein ſeid von allen euren Sünden vor Gott.“ —

והכהנים Und die Prieſter und das Volk, die da ſtanden in der Halle, wie ſie hörten den Namen Gottes, den ehrwürdi-

הַשּׁוֹבֵבָה: צָהוֹב חֲלָשִׁים טָרַף
וְהֶעֱלָה מִקַּלְפִּי. צָנַח וְהִגְרִיל לְשֵׁם
גְּבוֹהַּ וְלַצּוֹק. צָעַק בְּקוֹל רָם לַיְיָ
חַטָּאת. צוֹתָתָיו עָנוּ לוֹ וּבֵרְכוּ אֶת
הַשֵּׁם: צָבַע זְהוֹרִית קָשַׁר בְּרֹאשׁ
הַמִּשְׁתַּלֵּחַ. צִוָּתוֹ אִמְּנָגֵד בֵּית שִׁלּוּחַ
צָלַח וּבָא אֵצֶל פָּרוֹ שֵׁנִית. Vorb.
צִחֲנָתוֹ וְשָׁלְמַטֵּהוּ פְּנֵי צוּר הַתְּנוּדָה:

Vorbeter u. Gem. וְכַךְ הָיָה אוֹמֵר. אָנָּא
הַשֵּׁם. חָטָאתִי. עָוִיתִי.
פָּשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ אֲנִי וּבֵיתִי.
וּבְנֵי אַהֲרֹן עַם קְדוֹשֶׁךָ:
אָנָּא בַשֵּׁם. כַּפֶּר נָא
לַחֲטָאִים וְלַעֲוֹנוֹת וְלִפְשָׁעִים
שֶׁחָטָאתִי. וְשֶׁעָוִיתִי.
וְשֶׁפָּשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ אֲנִי וּבֵיתִי
וּבְנֵי אַהֲרֹן עַם קְדוֹשֶׁךָ.
כַּכָּתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה
עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ. כִּי בַיּוֹם
הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר
אֶתְכֶם | מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם
לִפְנֵי יְיָ:

Gemeinde u. Vorb. וְהַכֹּהֲנִים וְהָעָם
הָעוֹמְדִים בָּעֲזָרָה. כְּשֶׁהָיוּ
שׁוֹמְעִים אֶת הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד

אָנָּא בְּשֵׁם. כַּפֵּר נָא. לַחֲטָאִים וְלַעֲוֹנוֹת וְלִפְשָׁעִים. שֶׁחָטָאתִי. וְשֶׁעָוִיתִי. וְשֶׁפָּשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ אֲנִי וּבֵיתִי. כַּכָּתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ. כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם. מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ׃

Gemeinde u. Vorb

וְהַכֹּהֲנִים וְהָעָם הָעוֹמְדִים בָּעֲזָרָה. כְּשֶׁהָיוּ שׁוֹמְעִים אֶת הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא מְפוֹרָשׁ יוֹצֵא מִפִּי כֹהֵן גָּדוֹל בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה הָיוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים וְנוֹפְלִים עַל פְּנֵיהֶם. וְאוֹמְרִים בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃

וְאַף הוּא הָיָה מִתְכַּוֵּין לְגָמוֹר אֶת הַשֵּׁם כְּנֶגֶד הַמְבָרְכִים וְאוֹמֵר לָהֶם תִּטְהָרוּ׃ וְאַתָּה בְּטִיבְךָ מָעוֹר רַחֲמֶיךָ וְסוֹלֵחַ לְאִישׁ חָסִידֶךָ׃

צָעַד לְיָלֵךְ לוֹ לְמִזְרַח עֲזָרָה. צָמֶד שְׂעִירִים שָׁם מֵהוֹן עֲדָה צְמוּדִים אֲחוּדִים שָׁוִים בְּתוֹאַר. וּבְקוֹמָה. צָנִים לְכַפֵּר עָוֹן בַּת

Ach Herr: vergieb du die Sünden, Schulden und Vergehungen, darin ich mich versündiget, verschuldet und vergangen habe gegen dich, ich und mein Haus — wie es geschrieben steht in der Thora Moses, deines Knechtes, und er es gehört hat aus dem Munde deiner Herrlichkeit: An dem Tage da wird er euch versöhnen, daß ihr rein seid von allen euren Sünden vor Gott —

והכהנים Und die Priester und das Volk, die da standen in der Halle, wie sie hörten den Namen Gottes, den ehrwürdigen und furchtbaren, wie er ward ausgesprochen aus des Hohenpriesters Munde ihn Heiligkeit und Reinheit — da fielen sie auf's Knie, und bückten sich, und warfen sich auf's Angesicht, und sprachen: Gelobt sei sein Name, sein Reich und seine Herrlichkeit in Ewigkeit!

ואף Auch er war wohl beflissen, den Namen Gottes so zu sprechen, daß er zugleich ende mit denen, die den Segen sprechen und schloß dann: „sollt ihr rein sein.“ Du aber, Gott in deiner Güte, ließest walten dein Erbarmen, und vergabst dem Manne des Glaubens und der Treue.

צעד Dann schritt er hin nach der östlichen Seite der Halle da waren zwei Böcke schon bereit, die wurden angeschafft aus dem Gemeindeschatze, ein gleiches Paar, gleich an Farbe und Gestalt und Größe; die standen bereit zum Sühnopfer für das sün-

er drinnen wäre im innersten Heiligthume, den Rauch aufwallen lasse. Er betheuerte unter Schauern und Thränen seine unsträflichen Gedanken, und sie trennten weinend sich von ihm, nachdem sie bis um Mitternacht mit frommen und verständigen Lehren und Gesprächen aus mündlicher und schriftlicher Ueberlieferung ihn wach gehalten. Nun ging er freudig an das Werk. Es ward geloset. Das erste Los entschied, wer die Asche von dem Altare räume; ein zweites, wer den innern Altar räume und den Leuchter; ein drittes, wer da räuchere; das vierte, wer die Opferstücke ordne und sie schichte. Und wie der erste Morgenstrahl nun blitzte, und der Wächter auf der Warte es hatte angezeigt, spannten sie eine Byssusdecke vor ihm aus, die ihn berge; da legte er ab sein Gewand, badete und zog die goldenen Gewänder an, und wusch Hände und Füße. Nun trat er vor, schlachtete das tägliche Morgenopfer, trug einem Andern auf, die Schlachtung zu vollenden, fing auf das Blut und sprengte es; dann räucherte er, richtete den Leuchter her, opferte, und goß den Trank, und wenn er vollendet hatte das Opferwerk nach dem täglichen Gebrauch, zogen sie wieder wie vorhin die weiße Decke vor. Eine Kammer war im Heiligthume wo er badete, und zog sich aus und an, da ging er nun hinein, badete und legte die weißen Kleider an, vom feinsten und kostbarsten Linnen, würdig, daß er darin den Dienst verrichte vor dem Könige der Ehre. Dieweil stand schon sein Opferstier bereit zwischen Halle und Altar mit dem Angesichte nach Westen und dem Kopfe gekrümmt nach Süden hin, und er trat hin, und legte seine Hand ihm auf den Kopf, bekannte seine Schuld, und barg sie nicht in seiner Brust.

וכך Und also sprach er: Ach, Herr! ich habe mich versündiget, verschuldet und vergangen gegen dich, ich und mein Haus.

הם ובכה הגירו. שיח מדרש
בפה ובכתב הגיון. סביביו ישננו
לעוררו עד חצות: עלצו תרום
דשן בפים ראשון. עוד יפיסו
לדישון פנימי ומנורה. עקב קטורת
פים חדשים ישלשו. ערוך נתחים
יחד פים הרביעיו: עלה ברק
השחר כנם הצופה. עליו פרשו
זו מסך בוץ להצניע. עירה סותו
טבל ועט זהבים. עמד וקדש
וקרץ תמיד השחר: פקד למרקו
והוא קבל וזרק. פירש הקטיר
והטיב והקריב ונסך. פעלת כליל
השלים ועש כסדר. פרשו סדין
לבן עוד כבראשונה: פרוה בקדש
שם קדש ופשט. פסע וטבל
לבנים עט וקדש. פלוסים ערכם
מנים שמונה עשר. פאורים
לשרת בם למלך הכבוד: פרו
מוצב בין אולם למזבח. פניו ימה
וראשו נגבה מעקם: Vorb. פגש
וסמך ידו על ראשו. פשעיו הודה
ובחבו לא טמן:

Vorbeter u. Gem. וכך היה אומר. אנא
השם. חטאתי. עויתי.
פשעתי לפניך אני וביתי.

יוֹף הוֹצֵאתָה מֵחֲלָצָיו. כֻּלּוֹ
זֶרַע אֱמֶת וְאֵין דּוֹפִי׃
לְשָׁרְתָךְ אִוִּיתָהּ לֵוִי אִישׁ
חֲסִידֶךָ. לְהַבְדִּיל מִגִּזְעוֹ
מְקַדֵּשׁ קֹדֶשׁ קָדָשִׁים.
לִקְשׁוֹר נֵזֶר קֹדֶשׁ וְלַעֲטוֹת
אוּרִים. לֵישֵׁב כִּכְבוּדָּה
פְּנִימָה יָמִים שִׁבְעָה׃ מַחֲזִיקֵי
אֱמוּנָה שָׁבוּעַ קוֹדֶם לֶעָשׂוֹר.
מַפְרִישִׁים כֹּהֵן הָרֹאשׁ
כְּדַרְכַּת הַמִּלּוּאִים. Vorb. מַזִּים
עָלָיו מֵי חַטָּאת לְטַהֲרוֹ. זוֹרֵק
מַקְטִיר וּמֵטִיב לְהִתְרַגֵּל
בַּעֲבוֹדָה׃

Kraft und Blüthe, Männer ohne Tadel, von wahrem Seelenadel. Unter ihnen hast du Einen dir erwählet, Levi, denn Mann des Glaubens und der Treue, daß er deinem Dienst sich weihe; daß aus seiner Mitte auferstehe — der Eine, der den Dienst versehe in deinem innersten Heiligthum. Ihn schmückteſt du mit Kron' und Diadem, und auf die Brust und in das Herz gabst du ihm, Herr, dein Licht und Recht.

Sieben Tage vor dem Feste saß der Hohepriester wie die Braut im Brautgemache, und die da hatten zu handhaben das Gesetz, die hielten ihn, das Priesterhaupt, die sieben Tage in strenger Abgeschiedenheit, gemäß alter Weihe-Vorschrift; besprengten ihn mit dem Wasser der Entsündigung, das kein Mackel an ihm sei, und er verrichtete den Tempeldienst, sprengte, räucherte und richtete den Leuchter her, um sich zu üben für das heilige Amt.

כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתָךְ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה בַּיּוֹם הַזֶּה צִוָּה יְיָ לַעֲשׂוֹת לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם׃

Gem. נִלְוִים אֵלָיו נְבוֹנִים יְשִׁישֵׁי
שַׁעַר. נוֹאֲמִים לוֹ קְרָא נָא בְּפִיךָ.
נוֹגַהּ תְּשִׁיעִי יַעֲמִידוּהוּ בְּשַׁעַר
קָדִים. נוֹי זִבְחֵי יוֹם לְפָנָיו יַעֲבִירוּ.
סֶמֶךְ בִּיאַת שֶׁמֶשׁ צֵידוֹ יַמְעִיטוּ.
סַאַב לוֹבֶן פֶּן בְּרֶדֶם יִקְרֵהוּ. סָבֵי
שִׁבְטוֹ לְלַמֵּד חֵפֶן יוֹלִיכוּהוּ. סַמִּים
לְתַמֵּר בִּפְנִים אוֹתוֹ יַשְׁבִּיעוּ׃ סָמַר
בְּשָׂרוֹ וְהִדְמִיעַ כִּי נֶחֱשַׁד. סָרוּ גַּם

נלוים Es kamen zu ihm die Verständigen, die Aeltesten im Rathe, und redeten ihm zu, daß er lese im Gesetze was Ordnung sei und Recht. Und am neunten mit dem ersten Morgenroth stellten sie ihn hin an's Thor, das nach Osten ging, und führten ihm die Opfer vor, die schönsten für den Tag. Und wenn die Sonne sich geneigt zum Untergange, reichten sie ihm das Mahl, knapp und spärlich, auf daß ihm in der Nacht nicht Menschliches begegne. Die Aeltesten im Stamme belehrten ihn wie viel er vom Weihrauch zu nehmen habe, und beschwuren ihn, daß er ja nicht, bevor

צאן. וְבַח וְשַׁי הִגִּישׁוּ לְמוֹלֵךְ
יַחַד. וַעֲמָתָּ בָּרַב וְשַׁעְתָּ
תְּשׁוּרַת צָעִיר: חֶמֶל רַחֲמָיו
שָׁחַת וְעָרַף אָח. חֵלֶה פָּנֶיךָ
וְשַׁמְתָּ לוֹ אוֹת. חָלוּ
שְׁלִישִׁים קְרוֹא בְּשִׁמְךָ
לַפֶּמֶל. חֵיל נוֹזְלִים קָרָאתָ
וּשְׁטָפוּם וְאָבְדוּ: טָעוּ גֵּאִים
וּפְצוּ סוּר לְנֶגְדֶּךָ. טוֹרְפוּ
בְּחוֹם הוֹמִים וְזוֹרְבוּ
נִצְמָתוֹ. טָעוּן גֹּפֶר נוֹשֵׁעַ
בְּסִגְרַת בַּעֲדוֹ. טְפוּלָיו
הִפְרִיתָ וּמִלְאוּ פְּנֵי צֵיָה:
יָעֲצוּ נֶאֱחָדִים לָרוּם עַד
לַשַּׁחַק. יָקְשׁוּ נִפְצוּ בְּרוּחַ
סוּעָה וָסַעַר. יְדִיד אֶתּוּ עֲבֹר
יִדְעֲךָ בָּעוֹלָם. יְחוֹם זְקוּנָיו
הֶעֱלָה לְךָ לְכָלִיל: כְּשֵׂה
תָמִים בּוּחַר אִישׁ תֹּם.
בְּחָשַׁק יְשִׁבַת אֱהָלִים.
וְנִמְשַׁךְ אַחֲרֶיךָ. כְּשֵׂר חֲנִישֵׁי

sich im Staube krümmen, und sich suchen da ihr Brod. Und als sie hatten gebüßet ihr Gelüste, ward geſegnet ihres Leibes Frucht, das Weib gebar erſt Einen, der war ein Ackersmann, und Einen, der war ein Hirte. Die brachten dir ihr Opfer und ihre Gaben beide an einem Tage, und du ſahſt den Aeltern im Zorn an, und nahmſt von dem Jüngern die Gabe in Gnaden an. Da brach aus der Haß und Grimm, und er hörte nicht auf Gottes Stimm und was das eigene Herz gebot, und ſchlug den Bruder todt. Und doch gabſt du, als er geſühnet ſeine Schuld, ihm ein Zeichen deiner Huld. Nun kam ein drittes Menſchenalter, da fing man an in deinem Namen die Götzen anzubeten, und auf dein Wort brach ein die Fluth, die riß ſie fort: und die in ihrem Uebermuth und Frevel ſich vergangen, von dir ſich hatten losgeſagt, die kamen um im wilden Strom, und büßten ihre Sinnenguth im heißen Schwall der Höllenfluth. Einer war, den trug die Arche auf ihren Bohlen ſicher durch die Wogen, weil du ſie haſt geſchloſſen hinter ihm; und ſeine Kinder mehrten ſich, und füllten an die wüſte Welt. Nun kamen die, die ſich vereinigten im Bunde, den Himmel zu erklimmen, und ſich ſelber fingen in ihren Schlingen. Es brach ein Sturmwind aus, und trieb ſie in die Welt hinaus. Und Abraham kam, der Gottesheld, mit ihm ging auf das Licht der Welt. Der gab ſein einzig Kind, das ihm im Alter war geboren, zum Opfer hin, als du es dir erkoren. Sein Sohn, der war der fromme Mann, der ſtill für ſich in Hütten ſaß, und ging in deinen Wegen. Von ihm gingen aus die Stämme, die Sproſſen ſeines Leibes, Männer in der

הִקְוִיתָם לְבַל יְכַסּוּן חָלָד׃
גִּלִּיתָ פְּנֵי נָשִׁי וְהֵנִיצָה
תְּנוּבָה׃ גַּז מִקֶּדֶם טַעֲתָ
לְשַׁעֲשׁוּעַ מַאֲמִירֶיךָ. גּוֹדֶל
מְאוֹרוֹת תִּתָּה בִּרְקִיעַ עֻזֶּךָ.
גַּם צִבְאָ מַזָּרוֹת עִמָּם צִוִּיתָ׃
דֵּי שְׁחִים וְדָאִים | מְשַׁעַל
צַרְתָּה. דְּמִיוֹן בְּרִיחַ לְכִירַת
יוֹשְׁבֵי גַּגִּים. דְּבוֹקַת רְגָבִים
הוֹצִיאָה רוֹמְשִׁים וְשׁוֹאֲפִים.
דֵּר קָנָה וּבְצָה לַאֲרוּחַת
קְרוֹאֶיךָ׃ הַכַּנְתָּ טֶבַח וּמֶסֶךְ
וְסוּעַד אָיִן׃ הִקְרַצְתָּ גּוֹלֶם.
מֵחֹמֶר בְּתַבְנִית חוֹתָמֶךָ.
הִפַּחְתָּ בְּחָלְדּוֹ טוֹהַר נָשָׁם
מִזִּבּוּלֶךָ. הוֹרַדְתָּ וּמִצַּלְעוֹ
עֵזֶר לוֹ יָעַדְתָּה׃ וְצִוִּיתוֹ בְּלִי
לְעוֹט מֵעֵץ הַדַּעַת. וְהָפֵר
צִוּוּי כְּפִתְּי בְּהַשְׁאַת זוֹחֵל.
וְעָנַשׁ בְּוֹעַת אַף לְטָרוֹף
חֻקּוֹ. וְאוֹלֶת בְּצִירִים וְעָרוּם
עָפָר לַחְמוֹ׃ זֵרוּי רָבְעוֹ
הִקְפִּית בְּבֶטֶן חוֹמֶדֶת.
זְרָעָה וְהוֹלִידָה אִכֵּר וְרוֹעֶה

Waſſer, und ſchufſt den Wolkenhimmel, — ſchauerlich und eiſig kalt. Du ſammelteſt die Fluthen in den Tiefen, daß ſie die Erde nicht wieder überſchütten; es ward aufgedeckt das Angeſicht der Erde, und es ſproſſete und blühete die erſte Frucht. Du pflanzteſt einen Garten in Oſten zur Freud und Luſt für die, dein Wort geſchaffen, und ſetzeſt die großen Lichter an das mächtige Gewölbe und das Himmelsheer und die Geſtirne, haſt du ihnen beigeſellt. Und aus den Fluthen ward geformt, was kriechet, ſchwimmt und fliegt, bis zum Leviathan, der für das Mahl im Paradies geſchaffen war; und aus der feſten Erd' und Scholle trat heraus, was athmet und auf Füßen geht, in Wäldern und in Sümpfen niſtet, zum Mahl für deine Gäſte. Bereitet war nun Speis und Trank, doch keiner da der eſſe. Da formteſt du aus Thon den Menſchenleib, in deinem Ebenbilde, und hauchteſt in den Erdenſtoff den reinen Himmelsgeiſt. Und als er ſchlief, da machteſt du aus ſeiner Rippe ihm eine Helferin, und ſtellteſt ſie da vor ihn hin. Doch als du ihm geboten, daß er nicht koſte von dem Baume der Erkenntniß, brach er aus Aberwitz dein göttlich Wort, weil ihn die Schlange verführt. Nun kam das Strafgericht: Er ſollt' mit Schweiß auf ſeinem Angeſicht eſſen Tag für Tag ſein Brod; ſie ihre Thorheit büßen in Kindesweh und Noth, und die Tückiſche

baoth, daß sich meiner nicht zu schämen haben, die dich suchen, Gott Israels!“

כִּי קְוֵיךָ אֲדֹנָי אֱלֹהִים צְבָאוֹת. אַל
וּבָלְמוּ בִי מְבַקְשֶׁיךָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

Man öffnet die heil. Lade. — פותחין הארון לשליח צבור

אוחילה Ich hoffe zu Gott und bete ihn an, und erbitte mir von ihm die Gabe der Rede. Vor seinem versammelten Volke will ich singen von seiner Macht und Größe, und von meinen Lippen strömt sein Lob nach seinem Thun und Walten. Der Mensch der ordnet die Gedanken, das beredte Wort gibt ihm Gott dazu! Herr, öffne du meine Lippen, daß mein Mund verkünde deinen Ruhm! Mögen die Worte meines Mundes in Gnaden, Herr, vor dich gelangen, und die Gedanken meines Herzens in Gnaden, Herr, vor dich, meinen Hort und mein Erlöser;

אוֹחִילָה לָאֵל. אֶחֱלֶה פָנָיו.
אֶשְׁאֲלָה מִמֶּנּוּ מַעֲנֶה לָשׁוֹן:
אֲשֶׁר בִּקְהַל עָם. אָשִׁירָה
עֻזּוֹ. אַבִּיעָה רְנָנוֹת. בְּעַד
מִפְעָלָיו: לְאָדָם מַעַרְכֵי לֵב.
יְמַיֵּן מַעֲנֵה לָשׁוֹן: יְיָ שְׂפָתַי
תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד | תְּהִלָּתֶךָ:
יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן
לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

Man schließt die heil. Lade. — סוגרין הארון

סדר עבודה

אמיץ Allmächtiger Gott! Herr und Meister aller Kräfte, aller Geister! Wer ist, der solche Werke schafft, wie du in deiner Gotteskraft?

Deine mächtigen Söller hast du gewölbet auf den Wassern, und den Grund gelegt zum Weltenbau auf — Nichts! Da war die Welt voll Nacht und Finsterniß und Todesgrauen, und aus dem Lichte und Glanze, der dich umhüllet, fiel ein Lichtstrahl in die Welt, und es leuchtete das erste Morgenroth. Dann theiltest du die wilden

Gem.

אַמִּיץ כֹּחַ כַּבִּיר וְרַב
אוֹנִים. אֲשֶׁר מִי יַעֲשֶׂה
כְּמַעַשׂ גְּבוּרוֹתֶיךָ. אַמִּץ
עֲלִיוֹת קֵרִיתָ עַל קָרִים. אַף
סַדְתָּ תֵּבֵל עַל בְּלִימָה:
בְּהִיוֹת עוֹלָם חֹשֶׁךְ וְצַלְמָוֶת
עֵיפָה. בְּמַעֲטֶה לְבוּשְׁךָ אוֹר
בְּקֶרֶן הוֹפַעְתָּ. בֵּין זְרוֹעִים
חָצַבְתָּ בְּקֶרַח הַנּוֹרָא. בְּצוֹל

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
הָיֶה עִם פִּקְיוּת שְׁלוּחֵי עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל הָעוֹמְדִים לְבַקֵּשׁ תְּפִלָּה
וְתַחֲנוּנִים ׀ מִלְּפָנֶיךָ עַל עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל׃ הוֹרֵם ׀ מַה־שֶּׁיֹּאמְרוּ.
הָבֵינֵם ׀ מַה שֶּׁיְּדַבְּרוּ. הָשִׂיבֵם ׀
מַה־שֶּׁיִּשְׁאָלוּ. יַדְּעֵם אֵיךְ יְפָאֲרוּ׃
בְּאוֹר פָּנֶיךָ יֵהָלֵכוּן. בָּרֶךְ לְךָ
יִכְרְעוּן. עַמְּךָ בְּפִיהֶם יְבָרְכוּן.
וּמְבֹרָכוֹת פִּיךָ כֻּלָּם יִתְבָּרְכוּן׃ עַמְּךָ
לְפָנֶיךָ יַעֲבִירוּן. וְהֵם בְּתוֹכְךָ יַעֲבוֹרוּן׃
עֵינֵי עַמְּךָ בָּם תְּלוּיוֹת. וְעֵינֵיהֶם
לְךָ מְיַחֲלוֹת׃ גְּשֵׁם מוֹל אָרוֹן
הַקֹּדֶשׁ בְּאֵימָה. לְשַׁבֵּךְ בַּעַס וְחֵימָה׃
וְעַמְּךָ מַסְבִּיבִים אוֹתָם כַּחוֹמָה.
וְאַתָּה מִן הַשָּׁמַיִם תַּשְׁגִּיחַ אוֹתָם
לְרַחֲמָה׃ עֵין נוֹשְׂאִים לְךָ לַשָּׁמַיִם.
לֵב שׁוֹפְכִים נִכְחֶךָ כַּמָּיִם. וְאַתָּה
תִּשְׁמַע מִן הַשָּׁמַיִם. שֶׁלֹּא יִכָּשְׁלוּ
בִּלְשׁוֹנָם. וְלֹא יֵבָּקְשׁוּ בְּשִׁנּוּנָם.
וְלֹא יֵבוֹשׁוּ בְּמַשְׁעֲנָם. וְלֹא יִכָּלְמוּ
בָּם שְׁאוֹנָם. וְאַל יֹאמַר פִּיהֶם דָּבָר
שֶׁלֹּא כִרְצוֹנֶךָ׃ כִּי חֲנוּנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
הַמָּה חֲנוּנִים. וּמְרוּחֲמֶיךָ הֵמָּה
מְרוּחָמִים. כְּמָה שֶׁיְּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
אֵת אֲשֶׁר תָּחוֹן יוֹחֵן. וְאֵת אֲשֶׁר
תְּרַחֵם יְרוּחָם׃ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ
וְחַנֹּתִי אֵת אֲשֶׁר אָחוֹן. וְרִחַמְתִּי
אֵת אֲשֶׁר אֲרַחֵם׃ וְנֶאֱמַר אַל יֵבוֹשׁוּ

אלהינו Gott und Herr unserer Väter! Sei du mit uns und mit Allen, die dein Volk Israel hat gesendet, daß sie sie vertreten, und für sie das Wort führen, und das Heil des Lebens ihnen von dir erbitten und erbeten. Lehre du sie, was und wie sie reden sollen, und verstän ige sie, wie sie zu sprechen haben; sei ihren Bitten und Wünschen stets geneigt, und gib selber ihnen das Verständniß ein, wie sie nach Gebühr dich rühmen und verherrlichen können. Im Lichte deines Angesichtes wallen sie und beugen willig das Knie vor dir; mit ihrem Munde segne sie dein Volk — möge es aus deinem Munde gesegnet sein mit deinen Segnungen. Sie führen dir vor dein Volk, und schreiten selber ihm voran; an ihnen hängt jedes Auge im Volke, und ihr Auge schauet und hoffet auf dich! In Furcht und Grauen treten sie hin vor die heilige Lade, und möchten stillen und beschwichtigen allen Zorn und Grimm; wie eine Mauer stehe dein Volk um sie herum; — o wolleſt du vom Himmel auf sie schauen, und ihrer dich erbarmen. Das Auge heben sie zum Himmel auf zu dir, das Herz schütten sie wie Wasser vor dir aus — o wolleſt du vom Himmel sie erhören. Laß sie nicht straucheln mit ihrer Zunge, sich selber nicht verstricken in ihren Worten und Reden, nicht zu Schanden werden an denen, auf die sie ihre Hoffnungen gesetzt, nicht Andere durch sie beschämt werden in ihrer Zuversicht; daß ihr Mund nicht ein Wort rede, das nicht nach deinem Willen wäre, das dir mißfallen könnte. Denn die du begnadigeſt, Gott, die, sind begnadiget, und wessen du dich erbarmeſt, der findet überall Erbarmen, wie geschrieben steht in deiner Gotteslehre: „Ich begnadige, den ich begnadige, und erbarme mich dessen, der des Erbarmens ist.“

Und so heißt es in der Schrift:

„Laß nicht zu Schanden werden an und durch mich, die auf dich hoffen und vertrauen, Gott Herr Ze-

Man öffnet die heilige Lade — פותחין הארון

כשמגיע הש״צ לכל המונח פונרין, וכשמתחיל ואנחנו פותחין.

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל, לָתֵת
גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ
כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׂמָנוּ
כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה, שֶׁלֹּא שָׂם
חֶלְקֵנוּ כָּהֶם וְגוֹרָלֵנוּ כְּכָל־הֲמוֹנָם:
וַאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים
לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם |
וְיוֹסֵד אָרֶץ, וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם |
מִמַּעַל, וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי
מְרוֹמִים.

Uns liegt es ob, zu huldigen dem Herrn des Weltalls, daß wir die Größe und die Ehre geben dem, der die Welt geschaffen in ihrem ersten Entstehen, daß er uns nicht gemacht wie die Völker der Welt, uns nicht hat gleichgestellt den Stämmen und Geschlechtern der Erde; uns nicht den gleichen Theil, uns nicht das gleiche Loos hat beschieden wie den Völkerscharen. — Wir beugen das Knie, wir bücken uns und bekennen unsern Glauben vor dem Könige der Könige, dem Heiligen — gelobt sei er — der die Himmel hat ausgespannt, und die Erde hat gegründet auf ihren Grundfesten; seine Herrlichkeit thronet in den Himmeln oben, und seine Macht thronet in den höchsten Höhen!

Man schließt die heilige Lade. — סוגרין הארון

הצבור אומרים הוא אלהינו ואח״כ החזן חוזר בקול רם:

הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד: אֱמֶת
מַלְכֵּנוּ אֶפֶס זוּלָתוֹ, כַּכָּתוּב
בְּתוֹרָתוֹ וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל־
לְבָבֶךָ, כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים
בַּשָּׁמַיִם | מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת
אֵין עוֹד:

Er ist unser Gott, und keiner sonst; in Wahrhaftigkeit — er unser Herr und König und keiner außer ihm.

So steht es geschrieben in seiner Lehre: „erkenne es heute, nimm es dir zu Herzen. Gott ist der Herr im Himmel oben, auf der Erde unten und keiner sonst.“

כשמגיע מסגנור לומרים הוא אלהינו וכו׳ לומר הש״ץ פסוקים שלו בלחש.

אַתָּה הָרְאֵתָ לָדַעַת כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד מִלְבַדּוֹ: וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם
וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם ו מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתָּחַת
אֵין עוֹד: שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד: הֵן לַיְיָ אֱלֹהֶיךָ הַשָּׁמַיִם וּשְׁמֵי
הַשָּׁמַיִם הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר־בָּהּ: כִּי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וַאֲדֹנֵי
הָאֲדֹנִים הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר לֹא יִשָּׂא פָנִים וְלֹא יִקַּח שֹׁחַד: כִּי
שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל ו לֵאלֹהֵינוּ: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

בְּבֵית בְּחִירָתֶךָ. בַּבַּית הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו. מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלְּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן שֶׁתָּשׁוּב וְתִרָחֵם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. וְתִבְנֵהוּ מְהֵרָה וְתַגְדִּיל כְּבוֹדוֹ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ גַּלֵּה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה. וְהוֹפַע וְהִנָּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָל־חָי. וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם. וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ. וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה. וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם. וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת־קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסִדְרָם וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם: וְאֶת מוּסַף יוֹם (am Sabbath) הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת מוּסַף יוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ. כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ. מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:

Für Sabbath (וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַּשָּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֹלַת שַׁבָּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ: זֶה קְרְבַּן שַׁבָּת וְקָרְבַּן הַיּוֹם כָּאָמוּר:)

וּבֶעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת נַפְשׁוֹתֵיכֶם כָּל־מְלָאכָה לֹא־תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה לַיְיָ רֵיחַ נִיחֹחַ פַּר בֶּן־בָּקָר אֶחָד. אַיִל אֶחָד. כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה. תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם: וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כְּמִדְבָּר. שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר. שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאַיִל. וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ. וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ. וּשְׁנֵי שְׂעִירִים לְכַפֵּר. וּשְׁנֵי תְּמִידִים כְּהִלְכָתָם:

Für Sabbath יִשְׂמְחוּ בְּמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֹנֶג. עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי. כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ. וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ חֶמְדַּת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ. זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

וְיִדְרְשׁוּךָ עַמִּים לֹא יָדָעוּךָ. וְיַהֲלְלוּךָ
כָּל אַפְסֵי אָרֶץ. וְיֹאמְרוּ תָּמִיד
יִגְדַּל יְיָ. (וְיִזְבְּחוּ לְךָ אֶת זִבְחֵיהֶם.
וְיָזְנְחוּ אֶת עֲצַבֵּיהֶם. וַיְחַפְּרוּ עִם
פְּסִילֵיהֶם: וְטוֹ שְׁכֶם אֶחָד לְעָבְדֶךָ.
וְיֵרָאוּךָ עִם שֶׁמֶשׁ מִבַּקְשֵׁי פָנֶיךָ.
וַיָּבִינוּ כֹּחַ מַלְכוּתֶךָ. וִילַמְּדוּ תוֹעִים
בִּינָה. וּיְמַלְּלוּ אֶת גְּבוּרָתֶךָ.
וְיַשְׂאוּךָ מִתְנַשֵּׂא לְכָל ו לְרֹאשׁ.
וְיִסְּדוּ בְחֵילָה פָּנֶיךָ וְיַעְטְרוּךָ נָזֶר
תִּפְאָרָה: וְיִפְצְחוּ הָרִים רִנָּה.
וְיָצֵילוּ אִיִּים בְּמָלְכֶךָ. וְיַקְבְּלוּ
עוֹל מַלְכוּתֶךָ עֲלֵיהֶם. וּירוֹמְמוּךָ
בְּקְהַל עָם. וְיִשְׁמְעוּ רְחוֹקִים
וְיָבוֹאוּ. וְיִתְּנוּ לְךָ כֶּתֶר מְלוּכָה:

verkünden, selbst Völker, die Dich nie gekannt haben, werden Dich suchen, sie werden Dich preisen aus allen Enden der Erde, und rufen: Der Herr ist erhaben. Dann werden sie ihre Götzen zerstören, sich ihres Bilderdienstes schämen, und einmütig sich hinneigen Deine Einheit zu verehren. Mit der Frühsonne schon werden deine Verehrer Dich suchen Deine Herrschermacht anerkennen, den Irrenden werden sie Weisheit predigen, von deiner Größe sich unterhalten, Dich, den Allerhabenen erhöhen und mit Gebeten vor Dir erscheinen. Deiner Majestät werden sie Kränze winden, selbst Berge werden Gesänge anstimmen, entfernte Inseln Deiner Herrschaft huldigen, und Deine Herrscherpflichten willig auf sich nehmen. Dich werden sie rühmen in großen Versammlungen, daß es die Entfernten hören und herbeiströmen, und Deine Königskrone anerkennen.

וְתִמְלוֹךְ ו אַתָּה יְיָ לְבַדְּךָ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ. בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ
וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ. יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן
לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ. וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ. כַּכָּתוּב וַיִּגְבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת
בַּמִּשְׁפָּט. וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ.
וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ
לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם (am Sabbath הַשַּׁבָּת הַזֶּה
לִקְדֻשָּׁה וְלִמְנוּחָה וְאֶת יוֹם) הַכִּפּוּרִים הַזֶּה. לִמְחִילָה וְלִסְלִיחָה
וּלְכַפָּרָה וְלִמְחוֹל בּוֹ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ
זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל
אַדְמָתֵנוּ. וְאֵין אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים לַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ

וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא
קָשֶׁה לִכְעוֹם:
הָרַחוּם וּמַקְדִּים רַחֲמִים לִרְגָזוֹ:
וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא
רַךְ לִרְצוֹת:
הַשָּׁוֶה וּמַשְׁוֶה קָטוֹן וְגָדוֹל:
Vorb. וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא
שׁוֹפֵט צֶדֶק:
הַתָּם וּמִתַּמֵּם עִם תְּמִימִים:
וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא
תָּמִים פְּעֻלּוֹ:

Daran glauben wir Alle, daß er ſchwer iſt zu erzürnen.

Der barmherzig iſt, und ſein Erbarmen läßt vorangehen vor dem Zorne.

Daran glauben wir Alle, daß er mild iſt und leicht zu verſöhnen.

Der ſich ſelber immer gleich iſt, und gleiches Recht hat für Klein und Groß.

Daran glauben wir Alle, daß er richtet in Gerechtigkeit.

Der ohne Fehl iſt und Falſch, und grad u d ſchlicht iſt mit denen, die graden Herzens ſind.

Daran glauben wir Alle, daß ſein Wirken iſt ohne Fehl und Fa ich.

תִּשְׁגֹּב לְבָבֶךָ וְתִמְלוֹךְ עַל כֹּל בִּיחוּד:
כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא
יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

Man ſchließt die heil. Lade. — סוגרין הארון

וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ, וְאֵימָתְךָ עַל כָּל מַה שָּׁבָרָאתָ,
וְיִרָאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים, וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים. וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אַחַת
לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם. כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשָּׁלְטָן, לְפָנֶיךָ. עֹז
בְּיָדֶךָ, וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ. וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל־כָּל־מַה־שָּׁבָרָאתָ:

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ, תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ, וְתִקְוָה לְדוֹרְשֶׁיךָ. וּפִתְחוֹן פֶּה
לַמְיַחֲלִים לָךְ. שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ, וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ, וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ,
וְעֲרִיכַת נֵר לְבֶן יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ, בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ, וִישָׁרִים יַעֲלוּזוּ, וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ,
וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ פִּיהָ, וְכָל הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כָּעָשָׁן תִּכְלֶה, כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן הָאָרֶץ:

ע"פ א"ב.

Vorb. וְיֵאָתְיוּ כֹל וּלְעָבְדְךָ, וְיִבָרְכוּ
שֵׁם כְּבוֹדֶךָ, וְיַגִּידוּ בָאִיִּים צִדְקָךְ,

ויאתיו Sie alle werden kommen Dich anzubeten, den Namen Deiner Herrlichkeit zu preiſen, Deine Gerechtigkeit in die fernen Inſeln zu

הַכֹּל יָכוֹל וְכוֹלֵל יַחַד׃

Der Alles vermögend iſt, und Alles umfaſſet.

וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא כֹּל יָכוֹל׃

Daran glauben wir Alle, daß er Alles vermag.

הַלָּן בְּסֵתֶר בְּצֵל שַׁדַּי׃

Der ſich berget im Schirm und Schatten ſeiner Allmacht.

וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא לְבַדּוֹ הוּא׃

Daran glauben wir Alle, daß er allein iſt, was er iſt.

הַמַּמְלִיךְ מְלָכִים וְלוֹ הַמְּלוּכָה׃

Der macht die Könige zu Königen, und ſein iſt das Reich.

וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא מֶלֶךְ עוֹלָם׃

Daran glauben wir Alle, daß er iſt König der Welt.

הַנּוֹהֵג בְּחַסְדּוֹ כָּל דּוֹר׃

Der da lenket die Zeiten in ſeiner Huld.

וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא נוֹצֵר חֶסֶד׃

Daran glauben wir Alle, daß er in Treue bewahret ſeine Huld.

הַסּוֹבֵל וּמַעֲלִים עַיִן מִפּוֹרְרִים׃

Der duldſam iſt und nachſichtig gegen die, die ſich gegen ihn vergangen.

וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא סוֹלֵחַ סָלָה׃

Daran glauben wir Alle, daß er verſöhnlich iſt.

דָּעָלְיוֹן וְיֵינוֹ אֶל־יִרְיָאָיו׃

Der, ſo hoch er thronet, ruhen läßt ſein Auge auf denen, die ihn ehren.

וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא עוֹנֶה לָחַשׁ׃

Daran glauben wir Alle, daß er erhöret.

הַפּוֹתֵחַ שַׁעַר לְדוֹפְקֵי תְּשׁוּבָה׃

Der aufmacht die Himmelspforten Allen, die mit reuigem Herzen angeklopft.

וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא פְּתוּחָה יָדוֹ׃

Daran glauben wir Alle, daß ſeine Hand ſtets offen iſt, die Reuigen zu empfangen.

הַצּוֹפֶה לָרָשָׁע וְחָפֵץ בְּהִצְדְּקוֹ׃

Der harret des Sünders, und will, daß er gerechtfertiget werde.

וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא צַדִּיק וְיָשָׁר׃

Daran glauben wir Alle, daß er gerade iſt und gerecht iſt.

הַקָּצַר בְּזַעַם וּמַאֲרִיךְ אַף׃

Der langmüthig iſt und zürnet nur auf kurze Zeit.

Der da erlöſet vom Tode, und rettet aus dem Grabe.

הַגּוֹאֵל מִמָּוֶת וּפוֹדֶה מִשַּׁחַת׃

Daran glauben wir Alle, daß er iſt ein ſtarker Erlöſer!

וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא גּוֹאֵל חָזָק׃

Der da richtet ganz allein Alle, die da ein- und ausgehen in der Welt.

הַדָּן יְחִידִי לְכָאֵי עוֹלָם׃

Daran glauben wir Alle, daß er richtet nach Recht und Wahrheit.

וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא דַּיָּן אֱמֶת׃

Der ſich hat geoffenbaret als das Weſen alles Weſens, als das Sein alles Seins!

הֶהָגוּי בְּאֶהְיֶה אֲשֶׁר אֶהְיֶה׃

Daran glauben wir Alle, daß er iſt und war und ſein wird.

וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא הָיָה הֹוֶה וְיִהְיֶה׃

Der gewiß iſt und verläßlich iſt — daß iſt ſein Name, iſt ſein Ruhm.

הַוַּדַּאי שְׁמוֹ כֵּן תְּהִלָּתוֹ׃

Daran glauben wir Alle, daß er iſt und Keines hat ſein Daſein außer ihm.

וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא וְאֵין בִּלְתּוֹ׃

Der da gedenket mit Wohlwollen derer, die ſeiner gedenken;

הַזּוֹכֵר לְמַזְכִּירָיו טוֹבוֹת זִכְרוֹנוֹת׃

Daran glauben wir Alle, daß er des Bundes ſtets gedenket.

וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא וּזְכַר הַבְּרִית׃

Der ab- und zumißt das Leben allen Lebenden.

הַחוֹתֵךְ וּמַחֲיִים לְכָל חָי׃

Daran glauben wir Alle, daß er iſt lebendig und beſtändig.

וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא חַי וְקַיָּם׃

Der gütig iſt und Gutes thut den Böſen wie den Guten.

הַטּוֹב וּמֵטִיב לָרָעִים וְלַטּוֹבִים׃

Daran glauben wir Alle, daß er iſt gütig gegen Alle.

וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא טוֹב לַכֹּל׃

Der da weiß die innerſte Beſchaffenheit von allen Schöpfungen.

הַיּוֹדֵעַ יֵצֶר כָּל יְצוּרִים׃

Daran glauben wir Alle, daß er ſie geſchaffen im Mutterleibe.

וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא יוֹצְרָם בַּבֶּטֶן׃

מְתַהֲדָרִים. בִּשְׁמְךָ נֶאְדָּרִים. אַמְּצָךְ מַאְדִּירִים.
אַדִּיר בְּאַדִּירִים. בְּקוֹל אַדִּירִים:

Vorb. אַדִּיר אַדִּירֵנוּ יְיָ אֲדוֹנֵנוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל־הָאָרֶץ: וְהָיָה יְיָ
לְמֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

Vorb. וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר: und in der heiligen Schrift da steht geschrieben:

Gemeinde u. Vorb. יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ: „Der Herr regieret in Ewigkeit, dein Gott Zion durch alle Zeiten! Halleluja!“

Vorb. לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ. וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ. וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ
מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה:

חָמוּל עַל מַעֲשֶׂיךָ. וְתִשְׂמַח בְּמַעֲשֶׂיךָ. וְיֹאמְרוּ לְךָ חוֹסֶיךָ.
בְּצַדֶּקְךָ עַמֶּיךָ. תּוּקַדַּשׁ אָדוֹן עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ:

כִּי מַקְדִּישֶׁךָ בְּקִדּוּשָׁתְךָ קַדֵּשְׁתָּ. נֶאְדָּר לְקָדוֹשׁ פְּאֵר
מְקַדִּישִׁים: וּבְכֵן יִתְקַדַּשׁ ׀ שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ.
וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ. וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ. וְעַל מַלְכוּת בֵּית
דָּוִד מְשִׁיחֶךָ. וְעַל מְכוֹנְךָ וְהֵיכָלֶךָ:

עוֹד יְזַכּוּר לָנוּ אַהֲבַת אֵיתָן אֲדוֹנֵנוּ. וּכְבֵן הַנְעֶקֶד יַשְׁבִּית
מְדֵינֵנוּ. וּבְזְכוּת הַתָּם יוֹצִיא אָיוֹם לְצֶדֶק דִּינֵנוּ. כִּי קָדוֹשׁ הַיּוֹם
לַאֲדוֹנֵנוּ: בְּאֵין מֵלִיץ יוֹשֶׁר. מוֹל מַגִּיד פֶּשַׁע. תַּגִּיד לְיַעֲקֹב
דִּבַּר חוֹק וּמִשְׁפָּט. וְצִדְקָנוּ בַּמִּשְׁפָּט הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט:

Man öffnet die heil. Lade. — פותחין הארון

הָאוֹחֵז בְּיַד מִדַּת מִשְׁפָּט: Der da faßt in seiner Hand den Maaßstab der Gerechtigkeit.

וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא
אֵל אֱמוּנָה: Daran glauben wir Alle, daß er ein Gott ist der Wahrheit und Wahrhaftigkeit.

הַבּוֹחֵן וּבוֹדֵק גְּנָזֵי נִסְתָּרוֹת: Der da prüfet und erforschet was geheim ist und verborgen.

וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא
בּוֹחֵן כְּלָיוֹת: Daran glauben wir Alle, daß er prüfet Herz und Nieren.

לֹא נֶעְתָּה: פָּנָה מֶנּוּ מְשִׁיחַ צִדְקֵנוּ. פְּלַצְנוּ וְאֵין מִי לְצַדְּקֵנוּ: עֲוֹנוֹתֵינוּ וְעוֹל פְּשָׁעֵנוּ. עוֹמֵס וְהוּא מְחוֹלָל מִפְּשָׁעֵינוּ: סוֹבֵל עַל שֶׁכֶם חַטֹּאתֵינוּ. סְלִיחָה מָצוֹא לַעֲוֹנוֹתֵינוּ: נִרְפָּא לָנוּ בְּחַבּוּרָתוֹ. נֶצַח בְּרִיָּה חֲדָשָׁה עֵת לִבְרֹאתוֹ: Vorb. מֵחוּג הַעֲלֵהוּ. מִשֵּׂעִיר הַדְלֵהוּ. לְהַשְׁמִיעֵנוּ בְּהַר הַלְּבָנוֹן. שֵׁנִית בְּיַד יִנּוֹן:

Vorb. אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ הוּא מַלְכֵּנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ. וְהוּא יַשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שֵׁנִית לְעֵינֵי כָּל־חַי לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים:

Gemeinde u. Vorb. אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם:

אני „Ich bin Gott, euer Herr!"

Gem. אַדִּיר אַדִּירֵנוּ יְיָ אֲדוֹנֵינוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ. וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

אדיר Mächtig ist Gott der Allmächtige! Gott unser Herr, wie mächtig ist dein Name in der ganzen Welt! Wo Gott wird Herr sein in der ganzen Welt — an dem Tage ist Gott der Einige, und sein Name der Einige!

אָז מִלִּפְנֵי בְרֵאשִׁית. שִׁבְעָה אֵלֶּה הֵשִׁית: כּוֹנָם מֵעֵת נוֹלָדוּ. כְּתוֹרִים בְּטֶרֶם הָרִים יֻלָּדוּ: יְצָרָם וְאֶצְלוֹ כְּלָלוֹ. יַחַד לִפְנֵי גְבָעוֹת חוֹלָלוּ: טִפֵּל בְּאִבָּם תְּשׁוּבָה. טְבוּעָה הִיא לְבַת הַשּׁוֹבֵבָה: חִתְלָהּ צֳרִי לְחַטָּאִים. חוֹבֵשׁ לְנִטְעֵי נְטִעִים: זְדוֹנוֹת וּשְׁגָגוֹת בָּהּ לִדְחוֹת. זַעַף וְעֶבְרָה בָּהּ לִמְחוֹת: וּמִלִּפְנֵי עָשׂוֹר עֲשָׂרָהּ. וִיעָדָהּ לְמַרְפֵּא סוֹרֵרָה: הִנְנוּ אָתָאנוּ לְךָ אָיוֹם. הַבִּיטָה וּרְאֵה בְּשִׁבְרוֹן לֵב הַיּוֹם: דַּלְיוֹת שׁוֹקִים. וּמַצַּב רַגְלַיִם דְּרִיכַת מָתְנַיִם. וּמַעַד קַרְסֻלַּיִם: גָּשִׁים יְחֵפִים. בְּעִנּוּי עֲיֵפִים. גִּישׁוֹת מְאַלְפִים. כְּשִׁירוֹת מְעוֹפְפִים: Vorb. כִּבְּדָ

אָז מִלִּפְנֵי בְרֵאשִׁית. אָבוֹת וּבָנִים הֵשִׁית: לָתֵת אֲרֻכָּה. לְהַעֲלוֹת אֲרוּכָה: מֵאָז צָפָם. מְחָרוֹת קִצְּפָם: נוֹעַץ וְהֵבִין נֶאָצוֹת לְהַלְבִּין: סָקַר עֲשׂוֹת נְכוֹחָה. סִיּוּם לְיוֹם תּוֹכֵחָה: עָלָה בְמַחֲשָׁבָה יַחַד. עֲתִירָתָם לְמַקְטָם | מִפַּחַד: פּוֹרֵם הָעֶלֶם | מִקֶּדֶם. פֶּשַׁע לְנַקּוֹת מִקְוַיַּת קֶדֶם: צִפָּה בְּוַעַד יוֹם זֶה. צוֹעֲקִים סְלַח נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה: קוֹרֵא הַדּוֹרוֹת מֵרֹאשׁ. קֹשֶׁט אָב לַבָּנִים הֵכִין לִדְרוֹשׁ: רַבּוּ רַחֲמָיו וַחֲסָדָיו. רָצוּת רְחוּמָיו וַחֲסִידָיו: Vorb. שֶׁהֵם יְדִידָיו. שִׁכְלוּל מַעֲבָדָיו. תָּמִיד מְעִידָיו. כִּי אֵין בִּלְעָדָיו:

Vorb. מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֶן בְּרַחֲמִים. וְיָחֹן עַם הַמְיַחֲדִים שְׁמוֹ עֶרֶב וָבֹקֶר בְּכָל־יוֹם תָּמִיד פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים:

Gemeinde u Vorb. שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

Gem. אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ הוּא מַלְכֵּנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ. וְהוּא יַשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שֵׁנִית לְעֵינֵי כָּל חַי לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים:

שמע „Höre Israel, Gott unser Herr ist ein einiger, einziger Gott."

אחד Einig ist er, er unser Gott, er unser Vater, er unser Herr und König, er unser Heil und Helfer! Er läßt uns hören in seiner Barmherzigkeit zum zweiten Male vor den Augen alles Lebenden, daß er euch ist ein treuer Gott!

אָז מִלִּפְנֵי בְרֵאשִׁית. נָוֶה וְיִנּוֹן הֵשִׁית: תַּלְפִּיּוֹת מָרוֹם מֵרִאשׁוֹן. תִּכֵּן טֶרֶם כָּל עַם וְלָשׁוֹן: שִׁכְּנוּ עֵץ שֵׁת לְהַשְׁרוֹת. שׁוּגִים לְהַדְרִיךְ בְּדַרְכֵי יְשָׁרוֹת: רֶשַׁע אִם הֶאְדִּים. רַחֲצוּ וְהִזַּכּוּ הִקְדִּים: קֶצֶף אִם קָצַף בַּאֲיֻמָּתוֹ. קָדוֹשׁ לֹא יָעִיר כָּל חֲמָתוֹ: צִמַּתְנוּ בְּבִצְעֵנוּ עַד עַתָּה. צוּרֵנוּ עָלֵינוּ

מיוסד ע"פ א"ב כפול.

*) אָז מִלִּפְנֵי בְרֵאשִׁית. דַּת וָכֶם הַשִּׁית: אֱמֶת יום יום. אֲצוּלָה אִתּוֹ בְּחֶבְיוֹן: בֵּאֲרָה לְשַׁעֲשׁוּעִים בָּהּ לְנַקּוֹת חַטָּא עַם | מְשׁוּעִים: נָמַר בַּעֲצָתָהּ כָּל בְּאוֹמָר. נָשָׂה לְחַנֵּן בְּעַד כָּל יְצוּרֵי חוֹמָר: הִגְלָה לִפְנֵי מְכוֹן שִׁבְתָּ. דְּרוֹר יָשַׁע כְּעֶלָה בְּמַחֲשֶׁבֶת: הוֹכְנָה עַד לֹא עוֹלָם. הֱיוֹת מֵלִיץ יוֹשֶׁר לְעַם עוֹלָם: וּשְׁנֵי אַלְפֵי רְבָבוֹת גְּדוּדִים. וּכְמוֹ הֵם כְּרוּבִים אָז בָּם ו מִתְנוֹדְדִים: זָקִיף לְמִסְפָּרָם | מַרְכְּבִים. וְיוֹ סַפִּיר כֵּס מַרְכִּיבִים: חַשְׁרַת מַיִם עַם חֶשְׁבַּת מַיִם. חַבֵּא בִּמְצוּלוֹת מַיִם. חֲטָא שׁוֹפְכֵי לֵב כַּמַּיִם. טוֹרַח נוֹשֵׂא וְנִרְאֶה נִשְׂא. טוֹעֵן מַשָּׂא בְּקוֹל בַּל תִּשָּׂא: יִתְרָעֲשׁוּ אוֹפָן וְגַלְגַּל. יוֹקֵשׁ עַם זוּ לְהַאֲפִין וּלְגַלְגֵּל: Vorb. כְּרוּב וְחַיָּה רוֹפְפִים. כְּכַנְפֵי נֶשֶׁר מְעוֹפְפִים. כְּאֵב זוּ מַרְפִּים. עֲנוּת לְעֻמַּת שְׂרָפִים:

Vorb. כְּבוֹדוֹ מָלֵא עוֹלָם. מְשָׁרְתָיו שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה אַיֵּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ:

Vorbeter u. Gem. בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

„Gelobt sei die Herrlichkeit Gottes an der Stätte, wo er waltet."

Gem. מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֶן בְּרַחֲמִים וְיָחוֹן עַם הַמְיַחֲדִים שְׁמוֹ עֶרֶב וָבֹקֶר בְּכָל יוֹם תָּמִיד פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים:

מִמְּקוֹמוֹ An der Stätte, wo er waltet wendet er sich zu uns in seiner Barmherzigkeit, und begnadiget das Volk, die da einigen seinen Namen Abends, Morgens, alle Tage immer zweimal täglich sprechen sie mit Innigkeit und Liebe: Höre —

*) Dieser Pijuth, so wie die nachfolgenden beziehen sich auf eine Tradition, nach welcher sieben, nach Andern zehn Gegenstände noch vor der Welterschaffung von Gott angeordnet waren.

da welket; dem wandelnden Schatten; der Wolke die vorüberzieht; dem Winde der verwehet; dem Stäubchen, das verflieget; dem flatterhaften Traume, der verflogen iſt.

נוֹבֵל. כְּצִיל עוֹבֵר. וְכֶעָנָן כָּלָה. וּכְרוּחַ נוֹשָׁבֶת. וּכְאָבָק פּוֹרֵחַ. וְכַחֲלוֹם יָעוּף:

Und du biſt der Welten Gott und König, ewig lebend und beſtändig, immerfort derſelbe und der gleiche!

וְאַתָּה הוּא מֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם:

אין Deine Jahre haben kein Ziel und Maaß, und die Dauer und die Länge deiner Tage keinen Abſchluß und kein Ende. Es mißt Keiner das rollende Rad, darauf du fährſt in deiner Herrlichkeit, und ergründet Keiner die verborgenen Tiefen deines Namens! dein Name verherrlicht dich, und du verherrlichſt deinen Namen, und unſer Name ward mit und nach dem Deinen ſtets genannt.

אֵין קִצְבָה לִשְׁנוֹתֶיךָ. וְאֵין קֵץ לְאָרְכָּךְ יָמֶיךָ. וְאֵין לְשַׁעַר מַרְכְּבוֹת כְּבוֹדֶךָ. וְאֵין לְפָרֵשׁ עִלּוּם שְׁמֶךָ. שִׁמְךָ נָאֶה לָךְ. וְאַתָּה נָאֶה לְשִׁמֶךָ. וּשְׁמֵנוּ קָרָאתָ בִּשְׁמֶךָ:

עשה Darum thue es, Herr, um deines Namens willen, und heilige deinen Namen an Allen, die ihn heiligen, um der Herrlichkeit deines Namens willen, der gefürchtet und geheiliget iſt im Rathe der heiligen Seraphim Sie heiligen ihn in ihrer Heiligkeit vor Allen, die in den Höhen walten, und in den Tiefen weilen. Alle rufen ſie dreimal, dreimal: Heilig! In ihrer Heiligkeit! Wie geſchrieben ſteht von der Hand deines Propheten: Und Einer ruft dem Andern zu und ſpricht:

עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְקַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ. עַל מְקַדִּישֵׁי שְׁמֶךָ. בְּעֶבְיוֹר כְּבוֹד שִׁמְךָ הַנֶּעֱרָץ וְהַנִּקְדָּשׁ. בְּסוֹד שִׂיחַ שִׂרְפֵי קֹדֶשׁ. הַמַּקְדִּישִׁים שִׁמְךָ בַּקֹּדֶשׁ. דְּרִי מַעְלָה עִם דַּרֵי מַטָּה (קוֹרְאִים וּמְשַׁלְּשִׁים בְּשִׁלּוּשׁ קְדֻשָּׁה בַּקֹּדֶשׁ:) כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר:

קדוש Heilig, heilig, heilig iſt Gott der Heerſchaaren Herr, die ganze Welt iſt voll von ſeiner Herrlichkeit!

Vorbeter und Gem

קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

כבודו Seiner Herrlichkeit iſt voll die Welt! Seine Diener die fragen Einer den Andern: Wo iſt die Stätte ſeiner Herrlichkeit? Und die ihnen gegenüberſtehen, die ſprechen: Gelobt —

Gemeinde allein.

כְּבוֹדוֹ מָלֵא עוֹלָם מְשָׁרְתָיו שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה אַיֵּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ:

wer im Wasser, wer im Feuer; wer durch das Schwert, wer durch des Thieres Wuth; wer im Hunger, wer im Durste; wer durch Wetterschlag und Pest — sein Tod und Ende finde; wer erwürgt, wer zerschmettert werde. Wer zur Ruhe komme, wer irrend durch das Leben ziehe; wer in Fried und Ruhe, wer in steter Verwirrung und Verstörung; wer in Freud, wer in Leid; wer arm und wer reich; wer erniedriget, wer erhöhet werde.

Buße und Gebet und Wohlthun, die wenden ab das böse Verhängniß.

כי Dein Name stimmt mit deinem Ruhme! Schwer bist du zu erzürnen, leicht bist du zu versöhnen; denn du willst nicht, daß sterbe, der zum Sterben ist; wohl aber, daß er ablasse von seinem sündigen Wandel — und lebe. Bist zu seinem Sterbetage harrest du seiner; wo er nur wiederkehret, gleich nimmst du ihn auf. Das ist wahr und gewiß, daß du bist ihr Bildner, und kennst ihr innerstes Gebilde, wie sie nur Fleisch sind und Blut. Was ist der Mensch? aus dem Staube der Erde ist er entsprossen, und in Staub löset er sich auf; setzt sein Leben daran, wie er sein täglich Brod gewinne; gleicht dem Scherben, der gebrechlich ist; dem Grase das verdorret; der Blume die

בַּמַּיִם. וּמִי בָאֵשׁ. מִי בַחֶרֶב. וּמִי בַחַיָּה. מִי בָרָעָב. וּמִי בַצָּמָא. מִי בָרַעַשׁ. וּמִי בַמַּגֵּפָה. מִי בַחֲנִיקָה. וּמִי בַסְּקִילָה: מִי יָנוּחַ. וּמִי יָנוּעַ. מִי יִשָּׁקֵט. וּמִי יִטָּרֵף. מִי יִשָּׁלֵו. וּמִי יִתְיַסָּר. מִי יֵעָנִי. וּמִי יֵעָשֵׁר. מִי יִשָּׁפֵל. וּמִי יָרוּם:

וּתְשׁוּבָה וּתְפִלָּה וּצְדָקָה
צום קול ממון

מַעֲבִירִין אֶת רוֹעַ הַגְּזֵרָה:

כִּי כְשִׁמְךָ כֵּן תְּהִלָּתֶךָ. קָשֶׁה לִכְעוֹם וְנוֹחַ לְרָצוֹת. כִּי לֹא תַחְפּוֹץ בְּמוֹת הַמֵּת. כִּי אִם בְּשׁוּבוֹ מִדַּרְכּוֹ וְחָיָה. וְעַד יוֹם מוֹתוֹ תְּחַכֶּה לּוֹ. אִם יָשׁוּב מִיַּד תְּקַבְּלוֹ: Vorb.

אֱמֶת כִּי אַתָּה הוּא יוֹצְרָם. וְאַתָּה יוֹדֵעַ יִצְרָם. כִּי הֵם בָּשָׂר וָדָם: אָדָם יְסוֹדוֹ מֵעָפָר וְסוֹפוֹ לֶעָפָר. בְּנַפְשׁוֹ יָבִיא לַחְמוֹ. מָשׁוּל כְּחֶרֶס הַנִּשְׁבָּר. כֶּחָצִיר יָבֵשׁ. וְכָצִיץ

מוסף ליום כפור

וְכוֹתֵב וְחוֹתֵם וְסוֹפֵר וּמוֹנֶה.
וְתִזְכּוֹר כָּל הַנִּשְׁכָּחוֹת.
וְתִפְתַּח אֶת סֵפֶר הַזִּכָּרוֹנוֹת.
וּמֵאֵלָיו יִקָּרֵא. וְחוֹתָם יַד
כָּל אָדָם בּוֹ. וּבְשׁוֹפָר גָּדוֹל
יִתָּקַע. וְקוֹל דְּמָמָה דַקָּה
יִשָּׁמַע. וּמַלְאָכִים יֵחָפֵזוּן.
וְחִיל וְרַעֲדָה יֹאחֵזוּן. וְיֹאמְרוּ
הִנֵּה יוֹם הַדִּין: לִפְקוֹד עַל
צְבָא מָרוֹם בַּדִּין. כִּי לֹא
יִזְכּוּ בְעֵינֶיךָ בַּדִּין. וְכָל בָּאֵי
עוֹלָם יַעַבְרוּן לְפָנֶיךָ כִּבְנֵי
מָרוֹן. Vorb. כְּבַקֶּרֶת רוֹעֶה
עֶדְרוֹ. מַעֲבִיר צֹאנוֹ תַּחַת
שִׁבְטוֹ. כֵּן תַּעֲבִיר וְתִסְפּוֹר
וְתִמְנֶה. וְתִפְקוֹד נֶפֶשׁ כָּל
חָי. וְתַחְתּוֹךְ קִצְבָה לְכָל
בְּרִיָּה וְתִכְתּוֹב אֶת גְּזַר
דִּינָם:

בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה יִכָּתֵבוּן.
וּבְיוֹם צוֹם כִּפּוּר יֵחָתֵמוּן.
כַּמָּה יַעַבְרוּן. וְכַמָּה יִבָּרְאוּן.
מִי יִחְיֶה. וּמִי יָמוּת. מִי
בְקִצּוֹ. וּמִי לֹא בְקִצּוֹ. מִי

allwissende Zeuge; du bist es, der schreibet und der siegelt, der buchet und die Rechnung führet. Du gedenkest der längst vergessenen Dinge, und schlägst auf das Buch der Erinnerung; das liest selbst sich vor, und jedes Menschen Siegel ist darin. Und es ertönet die große Weltposaune, und ein leises Winseln wird gehöret, und die Engel Gottes strömen herbei und ein Zittern und Beben ergreifet sie, und sie rufen: „Das ist der Tag des Gerichtes, da Gott hält Gericht über die Schaaren des Himmels!" Denn auch sie sind nicht makellos vor dir im Gerichte, und die auf Erden wallen, ziehen vorüber vor deinem Blicke wie die Schafe vor dem Hirten. Wie der Hirt die Heerde mustert, und die Schafe läßt ziehen unter seinem Stabe, so lässest du ziehen, und zählest du und musterst du die Seelen alles Lebenden, missest Jedem ab das Ziel und Maaß, und schreibest Jedem das Urtheil und den Spruch.

Am ersten Tag im Jahre; da wird es niedergeschrieben, und am Tage der Versöhnung da wird es geschlossen und gesiegelt — wie viele dahin gehen, und wie viele erst geschaffen werden; wer lebe, wer sterbe; wer sein volles Ziel erreiche, wer vor der Zeit dahin gehe;

דַּקָּה דָּאִים כְּלִי כַחַד. שֵׁשׁ כְּנָפַיִם שֵׁשׁ כְּנָפַיִם לְאֶחָד: אלו הַיּוֹשֵׁב יְחִידִי עַל אוֹפַנָּיו. הַהוֹבֵר דָּבָר דָּבוּר עַל אָפְנָיו. וְרָצוֹא וָשׁוֹב כַּבָּזָק לְפָנָיו. בִּשְׁתַּיִם יְכַסֶּה פָנָיו: אלו זוֹהַר הָרָקִיעַ כְּעֵין חַשְׁמַלָּיו. זוֹעֵף כַּיָּם וְיָהֲמוּ גַלָּיו. חֵיל שָׁרָף אֵימָה עָלָיו. וּבִשְׁתַּיִם יְכַסֶּה רַגְלָיו: אלו טִפְסְרֵי קָלָל כְּעֵין נָחוֹשֶׁת יְצַפְצֵף. טֶהוֹר עֵינַיִם עֲלֵיהֶם יְחוֹפֵף. יְהוֹד יְכַסֶּה פָנָיו כְּלִי מִתְרוֹפֵף. וּבִשְׁתַּיִם יְעוֹפֵף: אלו פְּבִיר פַּחַ הוּא אֵלִי זֶה. כִּי לֹא בָזָה עֲנוּת עַם עָנִי וְנִבְזֶה. לְהַקְדִּישׁוֹ וּלְהַעֲרִיצוֹ יַחַד נִרְשִׁים זֶה מִזֶּה. וְקָרָא זֶה אֶל זֶה: אלו מֶלֶךְ מְהֻלָּל בְּפִיהֶם נָמַר. מוֹרָאוֹ עֲלֵיהֶם תָּמִיד לְהַשְׁמַר. נִשָּׂא וְנַעֲלַם הֵיוּלוֹ לוֹמַר. וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר: אלו שָׂרָף מְכֻנָּה אֶחָד קָדוֹשׁ. סִלּוּד אוֹמֵר לְבָרוּךְ וְקָדוֹשׁ. עוֹנִים בְּקָרְשָׁה לָאֵל הַקָּדוֹשׁ. קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ: אלו פְּאֵר וָשֶׁבַח לַאֲדוֹן דַּצְבָאוֹת פּוֹצְחִים בְּרִנָּה מַלְאֲכֵי צְבָאוֹת. צְבָא מָרוֹם גְּרֵלְתָּם | מַצְבְּאוֹת יֵי צְבָאוֹת: אלו קָדוֹשׁ וְנוֹרָא שׁוֹכֵן עֲלֵיהֶם בְּעֶרֶץ. קַלִּים לָרוּץ עַד קְצֵה הָאָרֶץ. רָם וְנִשָּׂא יוֹשֵׁב עַל חִיג הָאָרֶץ. מְלֹא כָל הָאָרֶץ: אלו שָׁמַיִם וּשְׁמֵי שָׁמַיִם כְּסֵ־ הוֹדוֹ. שְׁחָקִים | מַסְעַל פּוֹעֵל יָדוֹ. תּוֹלָה תֵּבֵל בְּרוֹעַ יָד. מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

Vorbeter und Gem. אלו לְאֵלּוּ שׁוֹאֲגִים. אלו לְאֵלּוּ מְמַלְלִים. אָנָה שׁוֹכֵן מְעֻלִּים. לְהַעֲרִיצוֹ לְהַקְדִּישׁ. בְּפִי־ מְסַלְסְלִים:

Man öffnet die heil. Lade. — פותחין הארון

וּבְכֵן לְךָ תַּעֲלֶה קְדֻשָּׁה. כִּי אַתָּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ:

Und nun erheben wir unsere Stimme zur Weihe und Heiligung deines Namens; denn du bist unser Gott der Weltenherr!

וּנְתַנֶּ־ תֹּקֶף קְדֻשַּׁת הַיּוֹם. כִּי הוּא נוֹרָא וְאָיוֹם. וּבוֹ תִּנָּשֵׂא מַלְכוּתֶךָ. וְיִכּוֹן בְּחֶסֶד כִּסְאֶךָ. וְתֵשֵׁב עָלָיו בֶּאֱמֶת. אֱמֶת כִּי אַתָּה הוּא דַּיָּן וּמוֹכִיחַ וְיוֹדֵעַ וָעֵד.

Wir verkünden die Würde und Weihe des Tages, der so furchtbar ist und schauerlich. Da erhebet sich dein Reich; da befestiget sich dein Thron, den du auf Liebe hast gegründet; und du sitzest darauf zu Gerichte in deiner Wahrhaftigkeit. Das ist wahr und gewiß, daß du bist der Richter und Kläger und der

שְׂרָפִים עוֹמְדִים. מִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
וְלָדֵי בְחִילָה. לְנוֹרָא עֲלִילָה. אוֹמְרִים בָּרוּךְ׃
יְנִים מְלֵאִים. בַּתַּרְשִׁישׁ מְמֻלָּאִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
וֹגִים בְּמַקְהֲלוֹת. בְּלַחַשׁ וְקוֹלוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃
לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃
וֹנְיֵהֶם כִּבְרָקִים מְאִירִים. וּפָז כֻּגָּד פְּאוּרִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
וְדוּיֵי בְּזַרוֹעַ חָזָק. לְגוֹאֲלָם חָזָק. אוֹמְרִים בָּרוּךְ׃
בְאוֹת שָׁמַיִם. לְרוֹכֵב שָׁמַיִם. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
נְאֶן קָדָשִׁים. מַשַּׁע קְדוֹשִׁים. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃
לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃
קְלִים לְצוּרָם. קוֹרְאִים לְיוֹצְרָם. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
קְהִלּוֹת יַעֲקֹב. בְּלִי לֵב עָקֹב. אוֹמְרִים בָּרוּךְ׃
רְגְלֵיהֶם כְּעֶגֶל. וְאוֹפַן מִתְגַּלְגֵּל. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
רְצוּיִם לְבוֹרְאָם. לְרָם אֲשֶׁר בְּרָאָם. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃
לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃
שׁוֹכְנֵי בְּצֵל שַׁדַּי. שְׁנוֹתָם אֵין לְדַי. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
שְׁמִירִים חֻקִּים. מְצוּת וְחֻקִּים. אוֹמְרִים בָּרוּךְ׃
תּוֹקְפֵי תַּרְשִׁישִׁים. בְּמָרוֹם חָשִׁים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
Vorbeter תְּמִימִים בְּדַרְכֵיהֶם. וּבְמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃
לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃

וּבְכֵן שְׂרָפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ׃

Vorbeter u. Gem אֵלּוּ לְאֵלּוּ שׁוֹאֲלִים. אֵלּוּ לְאֵלּוּ מְמַלְלִים.
אָנָּה שִׁכֵּן מְעֹלִים. לְהַעֲרִיצוֹ לְהַקְדִּישׁוֹ. בְּפִאַר
מְסֻלְסָל׃

ע״פ א״ב.

אֵלֵי מָרוֹם אוֹמְרִים הִלּוּלוֹ. אוֹפָן וְגַלְגַּל מַבִּיעִים סִלְסוּלוֹ.
בְּאֵימָה וּבִירָאָה מַכְתִּירִים שֵׁם גְּדֻלּוֹ. שְׂרָפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל ו
לוֹ׃ אֵלּוּ גְּבוּרֵי כֹחַ בְּרַעַד וּבְפַחַד. גַּאֲוָה וְגָבוֹהַּ לְיַחֵד לְאֶחָד. דְּמָמָה

גְּדוֹלֵי צִדְקָה. לְנַקְדֵּשׁ בִּצְדָקָה. אוֹמְרִים בָּרוּךְ:
דְּמוּת אַרְבָּעָה פָּנִים. לְכָל צַד פּוֹנִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ:
הָגְלֵי נְצוּרָה. לְעַמָּם בַּצָּרָה. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ:
לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ:
הַמּוֹן צִבְאָ מַעֲלָה. לְשׁוֹכֵן מַעְלָה: אוֹמְרִים קָדוֹשׁ:
הוֹלְכֵי דֶּרֶךְ תְּמִים. לְהַצְוִיר תְּמִים. אוֹמְרִים בָּרוּךְ:
וְרָצִים וְשָׁבִים. טַעַם צִוּוּר מַקְשִׁיבִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ:
וְקַוֵּי יְשׁוּעוֹת. וְחוֹכֵי סְלִיחוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ:
לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ:
זְמִירוֹת רַבּוֹת. זַכֵּי שְׁמֵי עֲרָבוֹת. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ:
זֶרַע מַטַּע אֱמֶת. לֵאלֹהִים אֱמֶת. אוֹמְרִים בָּרוּךְ:
חַשְׁמַלִּים עַזִּים. לְעֹשֵׂה חֲזִיזִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ:
חוֹנִים וְנוֹסְעִים. לְמַעֲלֵה נְשִׂיאִים. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ:
לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ:
טַפְסְרֵי מְרוֹמִים. לְרָם עַל רָמִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ:
טוֹבוּ אוֹהֲלֶיךָ. יוֹנָקָיו וְעוֹלָלָיו. אוֹמְרִים בָּרוּךְ:
יְהוֹדִין הוֹלְכִים. פּוֹרְעִים וּבוֹרְכִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ:
יוֹשְׁבֵי אוֹהֶל וּמִשְׁכָּן. לְבִתּוֹכָם שָׁכָן. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ:
לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ:
כִּתֵּי הֲמוֹנִים. עִם חַיּוֹת וְאוֹפַנִּים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ:
כֶּתֶר נוֹתְנִים. בְּנֵי אַיְתָנִים. אוֹמְרִים בָּרוּךְ:
לַהֲקַת שְׁבִיבִים. וְאֵשׁ לְהָבִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ:
לְמַעֲנוֹ גּוֹי אֶחָד. לְשֵׁם אֵל הַמְיוּחָד. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ:
לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ:
מְסוֹכְכִים מְרוֹפְפִים. בְּכַנְפֵיהֶם מְעוֹפְפִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ:
מְנַצְּחִים לְהַתְמִיד. בְּכָל יוֹם תָּמִיד. אוֹמְרִים בָּרוּךְ:
נוֹרָאִים בִּנְפְלָאוֹת. לְצֵדֶק נוֹרָאוֹת. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ:
נְדִיבֵי עַמֶּךָ. מְסַלְסְלִים לִשְׁמֶךָ. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ:
לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ:

den Engeln in mannigfacher Gestalt und Deine Furchtbarkeit durchdringt sie.

Doch hast Du Gefallen am Lobe derer, die aus dem Nichts hervorgerufen sind, von verrufenen Heuchlern, unwahren und tugendleeren Wesen, und dieß ist Dir Ruhm.

Du bist schreckbar in Feuerkreisen, in Wasserwogen; in Himmelsfesten und unermeßlichen Höhen und Deine Furchtbarkeit durchdringt sie;

Doch hast Du Gefallen am Lobe der Wesen von Fleisch und Blut voll Eitelkeit und Leere gleich dürrem Grase, wandelndem Schatten, welkendem Laub, die ihre Seele aufgeben, ihren Geist verhauchen, ihr Leben ausathmen, ihr Lebenslicht verlöschen und ihr Gemüth ausströmen; die da gehört werden im Gericht, des Todes sterben durch Rechtsspruch, wieder aufleben durch Erbarmen. Solche Wesen verherrlichen Dich, ewig lebendes Wesen und Deine Herrlichkeit erfüllt sie.

בִּצְדוּדֵי אַרְבַּע. בִּצְנוּפֵי שֵׁשׁ | שֵׁשׁ. וּמוֹרָאֲךָ עֲלֵיהֶם:

אָבִיתָ תְּהִלָּה.
מִקְּרוּאֵי אַיִן. מִקּוֹרְאֵי בְּחֶנֶף. מֵרְחוֹקֵי אֱמֶת. מֵרֵיקֵי צֶדֶק. וְהִיא תְהִלָּתֶךָ:

אֲשֶׁר אֵימָתֶךָ.
בְּשַׁבִיבֵי אֵשׁ. בִּשְׁבִילֵי מַיִם. בִּתְלוּלֵי רוּם. בְּתַלְתַּלֵּי גוֹבַה. וּמוֹרָאֲךָ עֲלֵיהֶם:

אָבִיתָ תְּהִלָּה.
מִבָּשָׂר וָדָם. מֵהֶבֶל וָתֹהוּ. מֵחָצִיר יָבֵשׁ. מִצֵּל עוֹבֵר. וּמִצִּיץ נוֹבֵל. מִמַּשְׁלִימֵי נֶפֶשׁ. מִמַּפִּיחֵי רוּחַ. וּמִמְּעוֹפְפֵי חַיָּה. וּמֵחֲנִיטֵי נְשָׁמָה. וּמוֹצִיאֵי יְחִידָה. וְנִשְׁמָעִים בַּדִּין. וּמֵתִים בַּמִּשְׁפָּט. וְחַיִּים בְּרַחֲמִים. וְנוֹתְנִים לְךָ פְּאֵר חַי עוֹלָמִים. וְתִפְאַרְתְּךָ עֲלֵיהֶם:

לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ:

ע"פ א"ב כפול.

אַמִּיצֵי שְׁחָקִים מִמַּעַל. וְכָל צְבָאֵי מַעַל. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ:
אֲמוּנֵי אַהֲבָה. וְצִמְחֵי רְבָבָה. אוֹמְרִים בָּרוּךְ:
בְּכִתֵּי מַלְאָכִים. שְׁמוֹ מַמְלִיכִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ:
בְּנֵי בְחוּנֵי בְרִית. לְזוֹכֵר הַבְּרִית. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ:
לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ:
גִּבּוֹרֵי כֹחַ. לְאַמִּיץ וְשַׂגִּיא כֹחַ. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ:

אֲשֶׁר אֵימָתֶךָ.

בַּהֲמוֹן מַלְאָכִים, בְּהִלּוּךְ מַחֲנוֹת,
בְּוַעַד (נ״ל ובאלפי) אֲלָפִים, בְּוֶכַח
(נ״ל ורבבי) רְבָבוֹת, וּמוֹרָאֲךָ עֲלֵיהֶם:

וְאָבִית תְּהִלָּה.

מְזִיו שׁוֹנָה, מִזֹּהַר כָּבֶה, מֵחֲסֵרֵי
שֵׂכֶל, מֵחוֹרְשֵׁי רָשַׁע, (נ״ל רַע)
וְהִיא תְּהִלָּתֶךָ:

אֲשֶׁר אֵימָתֶךָ.

בְּטִפְחַ עֲרָבוֹת, בְּטִכּוּס שְׁחָקִים,
בִּישִׁרַת עֲרָפֶל, בִּירִיעוֹת מְעוֹנָה,
וּמוֹרָאֲךָ עֲלֵיהֶם:

וְאָבִית תְּהִלָּה.

מִבְּתוּמֵי שֶׁמֶץ, מִבְּמוּסֵי כֶתֶם,
מִלְּכוּדֵי פַּח, מִלְּעוּגֵי מַר, וְהִיא
תְּהִלָּתֶךָ:

אֲשֶׁר אֵימָתֶךָ.

בְּמַסְלוּלֵי זְבוּל, בְּמְרוֹמֵי שְׁפַר,
בְּגִטֵּית דּוֹק, בְּנִחֵית עָב,
וּמוֹרָאֲךָ עֲלֵיהֶם:

וְאָבִית תְּהִלָּה.

מִפְּרוּחֵי מַעַשׂ, (נ״ל מִשּׁוֹחֲחֵי מַעַן)
מִשְּׁבֵעֵי רוֹגֶז, מֵעֲדוּרֵי אֱמֶת,
מֵעֲמוּסֵי בֶטֶן, וְהִיא תְּהִלָּתֶךָ:

אֲשֶׁר אֵימָתֶךָ.

בְּפוֹתְחֵי קָדוֹשׁ, בְּפוֹצְחֵי בָרוּךְ,

Du bist schreckbar den zahlreichen Engeln, den Schaaren im Zuge, im Rathe der Tausenden und in der Versammlung der Myriaden, die Deine Furchtbarkeit fühlen;

Doch hast Du Gefallen am Lobe der Wesen, deren Glanz vergänglich, deren Schimmer verlöschbar, deren Verstand mangelhaft, deren Denken böse ist, und dieß ist Dir Ruhm.

Du bist schreckbar in den weit ausgespannten Himmelswüsten, in Deinen nebelumhüllten Wohnungen und Deine Furcht durchdringt Alles.

Doch hast Du Gefallen am Lobe von sündenbefleckten Wesen, von verwirrten und abgeschmackten Sündern, und dieß ist Dir Ruhm.

Du bist schreckbar in den Steigen und dem Aufenthalt der glänzenden Höhen, in den ausgespannten Wölbungen und im Zuge der Wolken; und Deine Furchtbarkeit ist über ihnen.

Doch hast Du Gefallen am Lobe der Wesen, deren Thaten abgeschmackt sind, die zornerfüllt, lügenhaft und gebrechlich sind, und dieß ist Dir Ruhm.

Du bist schreckbar denen, die Dich heiligen und benedeien,

Die Thaten unseres Gottes! Seine Majestät ist in den Himmeln, Seinem Wohnsitz, von dort schauet er herab; Sein Ruhm wird gepriesen in den Gemeinden, darum wird Ihm der Preis: Erhaben sind die Thaten unseres Gottes.

מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ. פְּאֵרוֹ בִּשְׁמֵי מְעוֹנַי. צוֹפֶה וּמַבִּיט לְעֵינַי. קִלּוּס שְׁמוֹ בִּרְמוֹנַי. רוֹדֶה בְּקֶרֶב מוֹנַי. לָכֵן יִתְגָּאֶה גְּדוֹלִים מַעֲשֵׂי יְיָ:

Man schließt die heil. Lade. — סוגרין הארון

מעשה אנוש Die Thaten des Menschen? Seine Entwürfe sind trüglich; sein Weilen auf Erden ist trügerisch, sein Ende ist das Grab und der Wurm. Was ist des Menschen Ruhm, der dem Nichts gleichet?

מַעֲשֵׂה אֱנוֹשׁ. תַּחְבּוּלוֹתָיו מְזִמָּה. שִׁבְתּוֹ בְּתוֹךְ מִרְמָה. רְפִידָתוֹ רִמָּה. קִבּוּר בִּסְעִיף אֲדָמָה. וְאֵיךְ יִתְגָּאֶה אָדָם לַהֶבֶל דָּמָה:

Man öffnet sofort wieder. — ופותחין הארון מיד

Jedoch die Thaten unseres Gottes! der Allmächtige! Er dehnte die Erde auf Nichts, läßt keinen ihrer Bewohner zu Grunde gehen, gründete auf Wassern die Erde, Seinen mächtigen Namen zu erhöhen; darum wird Ihm der Preis: Er umhüllet das Licht wie ein Gewand.

אֲבָל מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ.

Vorb. שַׁדַּי רוֹקַע הָאָרֶץ עַל בְּלִימָה. שׁוֹכְנֶיהָ בְּלִי הֱיוֹת לְשַׁמָּה. תִּכֵּן עַל מַיִם אֲדָמָה. תּוֹקֵף שְׁמוֹ לְרוֹמְמָה. לָכֵן יִתְגָּאֶה עוֹטֶה אוֹר כַּשַּׂלְמָה:

Man schließt die heil. Lade. — סוגרין הארון

ובכן So verherrlichen sie alle den Allfurchtbaren!

וּבְכֵן לְנוֹרָא עֲלֵיהֶם בְּאֵימָה יַעֲרִיצוּ: ע״ס א״ב כפול

אשר Du bist schreckbar den getreuen Erelim, den gewaltigen Mächten (Engeln) den Wesen der Kälte, den Wesen der Hitze, die Deine Furchtbarkeit inne werden;

אֲשֶׁר אֵימָתְךָ: בְּאֶרְאֶלֵּי אוֹמֶן. בְּאַבִּירֵי אוֹמֶץ. בִּבְלוּלֵי קֶרַח. בִּבְדוּדֵי קָדַח. וּמוֹרָאֲךָ עֲלֵיהֶם:

Doch hast Du Gefallen am Lobe von irdischen Geschöpfen, von Erdbewohnern, die arm sind an Thaten und Werken, und dieß ist Dir Ruhm.

וְאָבִיתָ תְּהִלָּה. מִגְּלוּמֵי גוּשׁ. מִגָּרֵי גַיְא. מִדַּלּוּלֵי פֹעַל. מִדַּלֵּי מַעַשׂ. וְהִיא תְהִלָּתֶךָ:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

Vorb. תַּקִּיף אֱלֹהֵי עוֹלָם. דְּבָרוֹ נִצָּב לְעוֹלָם. וְהוּא מִכֹּל נֶעְלָם. וַאֲנַחְנוּ מְהַלְלִים שְׁמוֹ לְעוֹלָם. בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם:

וּבְכֵן גְּדֹלִים מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ:

מיוסד ע"פ א"ב

מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ.

אַדִּיר בְּועוּדוֹ. בְּרוּם וּבְתַחַת הודוֹ. גִּלָּה אור לְעַבְדּוֹ. דָּבָר מֵקִים לַעֲבְדּוֹ. לָכֵן יִתְגָּאֶה אֵיז עוֹד מִלְבַדּוֹ:

מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ.

הַמַּבִּיט עוֹלְמֵי עַד. וְסוֹפֵר וּמוֹנֶה עֲדֵי עַד. זִיו מוֹשָׁבוֹ נוֹעַד. חֶלֶד צוֹפֶה בְּמִסְעָד. לָכֵן יִתְגָּאֶה הַמַּבִּיט לָאָרֶץ וַתִּרְעָד:

מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ.

טוֹעֵן עוֹלָמוֹ. יוֹדֵעַ הֲרוֹמוֹ. כְּלוֹ בְּנוֹאֲמוֹ. לָעַד לַהֲקִימוֹ. לָכֵן יִתְגָּאֶה יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ:

מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ.

מוֹשֵׁל בְּמִפְעָלוֹ. נוֹרָא עַל זְבוּלוֹ סְלוּדוֹ כְּגִדְלוֹ. עָזּוֹ כְּרוֹב חֵילוֹ. לָכֵן יִתְגָּאֶה שְׂרָפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ:

Lobpreiset Gott! Der Allmächtige ist der Gott der Welt, Sein Wort steht ewig fest, ist allen unbegreiflich. Wir preisen Seinen Ruhm für Ewigkeit. Gebenedeiet sei der Ewige, der Gott Israels von Ewigkeit zu Ewigkeit

וככן Erhaben sind die Thaten unseres Gottes!

מעשה Die Thaten unseres Gottes! Er ist allmächtig in Seinen Versammlungen, Seine Majestät ist im Himmel und auf Erden. Er offenbarte Seinem Diener Sein Licht, und wird erfüllen Seine Verheißung. Darum wird Ihm der Preis: es gibt keinen Gott außer Ihm!

Die Thaten unseres Gottes! Er kennt die ewigen Welten, bewacht sie in Ewigkeit; Er überschauet von Seinem Thronsitze hinab auf die Welt zu ihrer Erhaltung. Darum wird Ihm der Preis: Er schauet auf die Erde, und sie erzittert.

Die Thaten unseres Gottes! Er erhält Seine Welt, liebt Seine Erde, bestätigt Seine Verheißung, sie aufrecht zu erhalten; darum wird Ihm der Preis: Der Ewige Zebaoth ist Sein Name.

Die Thaten unseres Gottes! Er herrscht über Seine Werke, ist furchtbar in Seinem Wohnsitze, Sein Ruhm gleicht Seiner Größe, Seine Macht Seiner Allgewalt; darum wird Ihm der Preis: Die Seraphim warten Ihm auf

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

הַכֹּל בְּמַאֲמַר עָשָׂה. וְהוּא פָּעַל יֵעָשֶׂה. סוֹלֵחַ לְאוֹם עֲמוּסָה. לָכֵן עִם כֵּן חָסָה. זִכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה.

Lobpreiſet Gott! Alles iſt durch Wort entſtanden, Er hat alles geſchaffen; Er verzeihet dem Volke, darum vertraut es Ihm; gedenket der Wunder, die Er geſtiftet.

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

וּמֶלֶךְ דִּבֵּר עַבְדּוֹ. עַל אֶרֶץ וְשָׁמַיִם הוֹדוֹ. סוֹלֵחַ לְעַם מְיַחֲדוֹ. אֲשֶׁר נִקְרְאוּ בִּדְבַר סוֹדוֹ. זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ:

Lobpreiſet Gott! Er erfüllet, was Er durch Seinen Diener verheißen, Seine Majeſtät iſt über Himmel und Erde; Er vergibt dem Volke, das Seine Einheit erkennet, die genannt werden: die Nachkommen Israels Seines Dieners.

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

זֶה רוֹקַע הָאָרֶץ. הַיּוֹשֵׁב עַל חוּג הָאָרֶץ. כּוֹלֵחַ לְגוֹי אֶחָד בָּאָרֶץ. לָכֵן אִמְרוּ לְיוֹסֵד אֶרֶץ. הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּכָל הָאָרֶץ:

Lobpreiſet Gott! Er dehnte die Erde, thront über der Erde, verzeihet einem Volke ſo einzig auf Erden. Darum preiſet den Gründer der Erde: Er iſt der Ewige unſer Gott, über der ganzen Erde.

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

חַי בְּמְעוֹנָתוֹ. חָנוּן וְחוֹנֵן עֲדָתוֹ. יָשׁוּב בְּרַחֲמִים לְבֵיתוֹ. לָכֵן לָבְאֵי בִּבְרִיתוֹ. זִכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ:

Lobpreiſet Gott! Er lebt in Ewigkeit in Seinem Wohnſitze, begnadigt und begünſtigt Seine Gemeine; darum gedenket, die ihr in Seinen Bund getreten, in Ewigkeit Seines Bundes.

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

מַפִּי נַחֲלָתוֹ. מְלֹאֵי יְרֻשָּׁתוֹ. יָקִים עָלֵימוֹ אִמְרָתוֹ. בְּחָקּוּק בְּתוֹרָתוֹ. אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ:

Lobpreiſet Gott! Den Nachkommen Seines Ihm erbeigenthümlichen Volkes wird Er erfüllen Seine Verheißung, wie es in Seiner Thora verzeichnet iſt, den Bund, den Er mit Abraham beſchworen.

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

יוֹעֵץ מֵישָׁרִים לָחוֹק. יְרָאָיו לְחַיִּים לָחוֹק. סוֹלֵחַ לַחֹטֶא לְמָחוֹק. וְנִשְׁמַע לְרוֹעֵה מֵרָחוֹק. וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחוֹק:

Lobpreiſet Gott! Er hat es beſchloſſen Seinen Frommen zum Geſetz, Seine Verehrer zum Leben zu verzeichnen; Er vergibt, verwiſcht die Sünde wie Er es dem Moſes vernehmlich hören ließ und es feſtgeſtellt zum Geſetz für Jakob.

אַךְ שְׁמַע תְּפִלָּתֵנוּ. בְּקָרְאֵנוּ אֵלֶיךָ עֲנֵנוּ. כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פּוֹעַל:

Erhöre unsere Gebete, antworte uns, wenn wir zu Dir flehen.

Denn Du bist allbarmherzig!

Vorb. אַךְ תּוֹלִים לְךָ עֵינֵיהֶם. עֲנֵם וּשְׁמַע בְּקוֹל תְּפִלּוֹתֵיהֶם. סְלַח נָא לַעֲוֹנוֹתֵיהֶם. חַנּוּן וְרַחוּם לְכָל פּוֹעַל:

Auf Dich nur sind ihre Augen gerichtet; antworte, erhöre die Stimme ihrer Gebete, und verzeihe ihre Sünden, Allgnädiger, Allbarmherziger!

וּבְכֵן אִמְרוּ לֵאלֹהִים מַה נּוֹרָא מַעֲשֶׂיךָ:

ובכן So lobpreiset Gott: -wie furchtbar sind die Deine Thaten!

Man öffnet die heil. Lade. — פותחין הארון

מיוסד ע"פ א"ב עד סוף יו"ד, וכל החרוזים מסיימין על לשון הפסוק הודו לי"י קראו בשמו וכו' בד"ה א' סימן ט"ז.

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

אֵל מֶלֶךְ בְּעוֹלָמוֹ. מֵחִישׁ פְּדוּת עַמּוֹ. לְקַיֵּם דְּבַר נְאֻמוֹ. כִּי סְלִיחָה עִמּוֹ. הוֹדוּ לַיי קִרְאוּ בִשְׁמוֹ:

אמרו Lobpreiset Gott: Der Allmächtige ist König der Welten, fördert die Erlösung seines Volkes, zu erfüllen seine treue Verheißung, denn bei Ihm ist Vergebung. Danket dem Herrn, ruft an Seinen Namen!

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

בָּרוּךְ וּמְהֻלָּל בְּרוֹב גָּדְלוֹ. מֵחִישׁ סְלִיחָה לִקְהָלוֹ. לְהַרְאוֹת לַכֹּל גָּדְלוֹ. מֹדֵד מַיִם בְּשָׁעֳלוֹ. שִׁירוּ לוֹ זַמְּרוּ לוֹ:

Lobpreiset Gott! Er ist gebenedeiet und gepriesen in Seiner Erhabenheit, läßt Seiner Gemeinde baldige Verzeihung werden, um Seine Größe zu zeigen, Er, der Wasser mißt mit Seiner Faust; Lobsinget Ihm lobpreiset Ihn.

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

גּוֹאֵל עַם קְדוֹשׁוֹ. בִּסְלִיחָה לְהַקְדִּישׁוֹ. וּמְכוֹנֵן בֵּית מִקְדָּשׁוֹ. לְזֶרַע אַבְרָהָם קְדוֹשׁוֹ. הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ:

Lobpreiset Gott! Er befreiet Sein heiliges Volk, durch Vergebung es zu heiligen; Er errichtet Seinen Tempel für Nachkommen Abrahams, Seines Heiligen; rühmt Seinen heiligen Namen!

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

דָּגוּל מְשֻׁבָּח בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ. סוֹלֵחַ לְעַם זוּ בְּזוֹ. בִּדְבַר עֻזּוֹ וּמָעֻזּוֹ. לָכֵן עֲדַת מָעֻזּוֹ. דִּרְשׁוּ יְיָ וְעֻזּוֹ:

Lobpreiset Gott! Der Erhabene ist gepriesen in Seiner Allmachtfeste, vergibt diesem Volke an diesem Versöhnungstage nach Seiner treuen und schützenden Verheißung; darum suche schutzbefohlene Gemeine den Herrn und Seinen Schutz.

מוסף ליום כפור

אַךְ בְּלֹם הַיּוֹם כְּמַלְאָכִים. קְדֻשָּׁה לָבֶּיךָ עוֹרְכִים.

כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פּוֹעַל:

אַךְ לְבוּשֵׁיהֶם נְקִיִּים. וְכֻלָּם צָמִים וּמְתַעֲנִים.

חַנּוּן וְרַחוּם לְכָל פּוֹעַל:

אַךְ מַעֲשֵׂיהֶם מַגִּידִים וַחֲטָאֵיהֶם מְתַנִּים. סְלַח נָא עֲוֹנִים.

כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פּוֹעַל:

אַךְ נִקְרָאִים הַיּוֹם. וְסָלַחְתִּי לָכֶם הַיּוֹם. כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פּוֹעַל:

אַךְ סְפוּרִים כְּחוֹל הַיָּם. וַעֲוֹנוֹתֵיהֶם תַּשְׁלִיךְ בִּמְצוּלוֹת יָם.

כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פּוֹעַל:

אַךְ עוֹנִים אַרְבַּע קְדֻשׁוֹת. לִפְנֵי חוֹקֵר כְּלָיוֹת. וְיוֹדֵעַ כָּל נִסְתָּרוֹת.

חַנּוּן וְרַחוּם לְכָל פּוֹעַל:

אַךְ פָּקְדֵם לְחַיִּים (טוֹבִים.) וְטַהֲרֵם בְּמַיִם חַיִּים. כִּי עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים.

כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פּוֹעַל:

אַךְ צוֹעֲקִים אָנָּא אֵל נָא. סְלַח נָא חַטָּא לְמִי מָנָה.

כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פּוֹעַל:

אַךְ קוֹלָם בְּרַעַשׁ מַרְעִישִׁים. קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קוֹרְאִים אָבוֹת וּבָנִים. כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פּוֹעַל:

אַךְ רִאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן אַתָּה. לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה גַם עַתָּה.

כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פּוֹעַל:

Den Engeln gleich ordnen sie heute ihr: „Heilig“ vor Dir!

Denn Du bist allbarmherzig!

Sie alle in reinem Gewande fasten und kasteien sich sehr.

Allgnädiger! Allbarmherziger!

Sie nur bekennen ihre Thaten und gestehen ihre Sünden und bitten: o vergieb doch!

Denn Du bist allbarmherzig!

Sie nur erwähnen heute Deine Verheißung: heute werde ich euch vergeben;

Denn Du bist allbarmherzig!

Die Sünden derer, die zahllos wie Sand am Meere geheißen, versenke in Meeresgrund;

Denn Du bist allbarmherzig!

Sie nur beten viermal „das Heilig“ vor Dir, Herzensforscher, dem bekannt sind alle Heimlichkeiten.

Allgnädiger! Allbarmherziger!

Bedenke sie zum glücklichen Leben, reinige sie durch Lebenswasser; denn Du bist Quelle des Lebens!

Denn Du bist allbarmherzig!

Sie flehen: vergieb doch Allmächtiger! verzeihe dem Volke die Sünden;

Denn Du bist allbarmherzig!

Väter und Kinder rufen einmüthig und laut das „Dreimal heilig.“

Denn Du bist allbarmherzig!

Du nur bist der Erste und der Letzte, so walte auch jetzt um Deinetwillen;

Denn Du bist allbarmherzig!

uns Deinen Glanz, laß uns weise werden durch Deine Lehre und weide uns auf fetter Trift; vergieb uns nach Deiner großen Gnade.

וּבְכֵן Wahrlich! Du allein nur bist gnädig und erbarmungsvoll.

אַךְ Dich nur beten sie voll Innigkeit an;
Denn Du bist allbarmherzig!
Vor Dich nur kommen sie, Dich nur beten sie an;
Denn Du bist allbarmherzig!
Dir nur nähern sie sich mit Gebet;
Denn Du bist allbarmherzig!
Nur in Deiner Lehre forschen sie Tag und Nacht;
Allgnädiger! Allbarmherziger!
Dir nur singen sie Preis und Lobgesänge.
Denn Du bist allbarmherzig!
Dich bitten sie um Verzeihung ihrer Sünden;
Denn Du bist allbarmherzig!
Dir nur bringen sie ihre Klagen vor im Gebet.
Denn Du bist allbarmherzig!
Nur die Geheimnisse Deines Bundes erforschen sie; denn nichts ist außer Dir;
Allgnädiger! Allbarmherziger!
Sie beten: Höre Israel! keine Gottheit ist außer Dir.
Denn Du bist allbarmherzig!
Sie nur kennen Dein unbegreiflichen Namen, und verstehen ihn auszusprechen;
Denn Du bist allbarmherzig!

וְשָׁמֵן תַּרְעֵנוּ: וְאַתָּה רַחוּם סְלַח לָנוּ:

Vorbeter u. Gem. וּבְכֵן אַךְ | חַנּוּן אַתָּה וְרַחוּם לְכָל פּוֹעַל:

מיזקד ע"פ א"ב.

אַךְ אוֹמְרִים בְּחִין לְפָנֶיךָ.
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פּוֹעַל:

אַךְ בָּאִים וּמִשְׁתַּחֲוִים לְפָנֶיךָ.
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פּוֹעַל:

אַךְ נָשִׂים בִּתְפִלָּה לְפָנֶיךָ.
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פּוֹעַל:

אַךְ דּוֹרְשִׁים בְּדָתְךָ יוֹמָם וָלַיְלָה.
חַנּוּן וְרַחוּם לְכָל פּוֹעַל:

אַךְ הוֹגִים בְּהַלֵּל וְתִשְׁבָּחוֹת.
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פּוֹעַל:

אַךְ וְאוֹמְרִים סְלַח נָא לַעֲוֹנֵינוּ:
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פּוֹעַל:

אַךְ זוֹעֲקִים בִּתְפִלָּה לְפָנֶיךָ.
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פּוֹעַל:

אַךְ | חוֹקְרִים סוֹד בְּרִיתֶךָ. כִּי אֵין בִּלְתֶּךָ.
חַנּוּן וְרַחוּם לְכָל פּוֹעַל:

אַךְ טוֹעֲנִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל. כִּי אֵין כָּאֵל.
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פּוֹעַל:

אַךְ יוֹדְעִים שֵׁם הַמְפוֹרָשׁ. וּבְפִיהֶם יִתְפָּרֵשׁ.
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פּוֹעַל:

ואתה יִרְאָיךָ יִשְׂמְחוּ בָךְ, וּבְכָל יוֹם יִשְׁתַּחֲווּ לָךְ, וְגוֹי וּמַמְלָכָה יַעַבְדוּ לָךְ: ואתה כְּרַחֲמֶיךָ עֲשֵׂה עִמָּנוּ, כִּי בְכָל יוֹם לְךָ קָרָאנוּ, יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ: ואתה לְבַדְּךָ תִּמְלוֹךְ כְּמֵרֹאשִׁית, וְתָשִׁית עֵינֶיךָ כְּרֹאשִׁית, בִּמְקוֹם כִּוּנַנְתָּ מֵרֹאשִׁית: ואתה מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ תְּנַלֶּה, נוֹרָאוֹתֶיךָ נָחֶזֶה וְנִתְעַלֶּה, וּמְצִיּוֹן כְּרַחֲמֶיךָ תְּנַלֶּה: ואתה נֶחֱנוּ בְאֶמֶתֶךָ וְשַׁמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ, כִּי אֲנַחְנוּ עַמְּךָ וְנַחֲלָתֶךָ: ואתה שִׂימֵנוּ בְּרָכָה בְּאָרֶץ, וְתַנֵּעַר רְשָׁעִים מֵאָרֶץ, וְנֶשֶׁב לֶבֶטַח בְּאַרְצֵנוּ: ואתה עֲנֵנוּ כְּרֹב אֶמְתֶּךָ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בֶּאֱמִינָתֶךָ, כִּי אֲנַחְנוּ צֹאן מַרְעִיתֶךָ: ואתה פְּנֵה הָאֵר בְּצִיּוֹן, וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ בְּצִבְיוֹן, וְתָסִיר טֻמְאָה מִצִּיּוֹן: ואתה צַדִּיק אַתָּה בְּכֹל, וְרַחֲמֶיךָ גְּדוֹלִים עַל כֹּל, מְרֻדָּךְ הוּא וּלְךָ הַכֹּל: ואתה קָרוֹב אַתָּה לְכָל קוֹרְאֶיךָ, רַחֵם עַל מַמְלַכְתֶּךָ, כִּי הֵם מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ: ואתה רַחוּם סְלַח נָא לֶעָוֹן, כִּי כֹל אָדָם מָלֵא עָוֹן, וְאַתָּה תְּכַפֵּר עָוֹן: ואתה שִׁמְךָ בָּנוּ נִקְרָא וְאַל תַּנִּיחֵנוּ, נִקְרָאֶךָ וְאַתָּה תַּעֲנֵנוּ, וּלְמַעַנְךָ הָאֵר עֵינֵינוּ: ואתה Vorb תּוֹאַר פָּנֶיךָ תַּרְאֵנוּ, וּבְתוֹרָתְךָ תְּחַנְּנֵנוּ, וּבְמַרְעֵה טוּב

anerkennen. Daß Deine Verehrer Dein ſich freuen, Dich täglich anbeten und Volk und Reich Dir dienen. Thue an uns nach Deinem Erbarmen, wir rufen alle Tage zu Dir, Herr Zebaoth ſei mit uns. Du allein wirſt regieren wie ehedem, wirſt auf Israel Dein Augenmerk richten, auf den Ort, wo Du vordem gethront. Zeige Deine Herrſchaft uns, daß wir Deine Furchtbarkeit ſehen und ſie rühmen, laß Dein Erbarmen von Zion aus ſich kund thun. Leite uns in Deiner Wahrheit, erfreue uns durch Dein Heil, denn wir ſind Dein Volk und Erbe. Laß uns ein Segen werden im Lande, ſtürze die Bosheit, daß wir ſicher im Lande verbleiben. Erhöre uns nach Deiner treuen Verheißung, hilf uns nach Deiner Treue, denn wir ſind die Heerde Deiner Weide. Laß Dein Antlitz leuchten zu Zion, herrſche über uns in deiner Herrlichkeit, laß ſchwinden aus Zion jede Unreinheit. Gerecht biſt Du in Allem, Dein Erbarmen iſt erhaben über alles; alles kommt von Dir, das Dir allein gehört. Du biſt nahe allen, die Dich anrufen, erbarme Dich derer, die Dir huldigen, ſie ſind Geſchöpfe Deiner Hand. Allerbarmer, vergieb die Sünden, denn alle Menſchen ſind ſündhaft, Du aber biſt allverſöhnlich. Laß Deinen Namen unter uns erkannt werden und verlaß uns nicht, erhöre uns, wenn wir Dich anrufen, erleuchte unſere Augen für Deine Erkenntniß. Zeige

פְּרוּדֵי כִנַּת רַנָּנִים. צִדְכוֹתֶיךָ חֵי מְרַנְּנִים. קוֹל שַׁאֲגַ מְחַנְּנִים.
רָצֵה בְּחִין וּבְחַנְחֲנוּנִים: את לחשי שְׁנָאָן רִבְבוֹת אֲלָפִים. שִׁיאֲגִים
וַרַבְקָרִים נֶהֱלָפִים. Vorb. תּוֹקֵף יַשִּׁיגוּ אַלּוּפִים. תּוֹדָה וְזִמְרָה
מְאַלְפִים: Vorb. u. Gem. אָדוֹן לְקוֹל עַמֶּךָ. זְכוֹר רַחֲמֶיךָ. נוֹרָא וְקָדוֹשׁ:

וּבְכֵן וְאַתָּה כְּרַחוּם סְלַח לָנוּ:

ע״ס א״כ

אַל תִּזְכָּר לָנוּ עֲוֹנוֹתֵינוּ. הַצִּילֵנוּ מִצָּרֵינוּ. כָּל אֲשֶׁר חָשְׁבוּ עָלֵינוּ:
(ואתה כרחום סלח לנו) בְּשִׁמְךָ נִקְרָא וְתַעֲנֵנוּ. וּתְשַׁבֵּר אֶת עֻלֵּנוּ. וְאַתָּה
תְּמלוֹךְ עָלֵינוּ: ואתה גּוֹדֶל רַחֲמֶיךָ תּוֹדִיעַ. וּמַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ תּוֹפִיעַ.
וּכְאָז אוֹתָנוּ תּוֹשִׁיעַ: ואתה דְּבָרְךָ נָצַב לְעוֹלָם. זְכוֹר נָא אֲבוֹת
הָעוֹלָם. וְהָקֵם בְּרִיתְךָ לְעוֹלָם: ואתה הֶרְאֵה לָנוּ כְּמֵאָז. וְתֵן לָנוּ עָז.
וְנִלְמַד נֶחְמָדִים מִפָּז: ואתה וְהַשְׁקִיפָה מִמְּעוֹן קָדְשֶׁךָ. וְקוֹמֵם
אֶת מִקְדָּשֶׁךָ. וְנַעֲרִיץ בְּכָל יוֹם קְדֻשָּׁתֶךָ: ואתה זְכוֹר צִדְקַת רִאשׁוֹנִים.
וּסְלַח נָא לַאֲחֲרוֹנִים. וְתוֹשִׁיבֵם אֶל אֶרְבּוֹתֵיהֶם כְּיוֹנִים: ואתה חוּסָה
עַל צֹאן מַרְעִיתֶךָ. וּבָרֵךְ אֶת נַחֲלָתֶךָ. וְלַמְּדֵם כְּאָז דָּתֶךָ: ואתה
טָהוֹר תֵּרָאֶה כְּבוֹדֶךָ. וְתוֹדִיעַ כָּנוּ הוֹדֶךָ. וְנִסְבּוֹל עוֹל מוֹרָאֶךָ וְיִחוּדֶךָ:

וכן So auch wolleſt Du uns nach Deiner großen Allbarmherzigkeit vergeben.

אל Gedenke uns nicht unſere Sünden, befreie uns von unſern Feinden und von all ihrem Erſinnen wider uns. Erhöre uns, wenn wir Deinen Namen anrufen, zerbrich unſer drückend Joch und herrſche Du über uns. Laß uns inne werden Dein großes Erbarmen, Deinen Herrſcherglanz auf uns ſtrahlen, und ſei unſer Beiſtand wie vordem. Deine Verheißung ſteht feſt für immer. gedenke jener Stammväter und halte aufrecht Deinen Bund für Ewigkeiten. Sei uns ſo gnädig wie vordem, gib uns Kraft, daß wir Deiner Lehre uns befleißigen. Schaue herab von Deinem heiligen Thronſitz, ſtelle Deinen Tempel wieder her, daß wir täglich Deine Heiligkeit verherrlichen. Gedenke der Tugenden unſerer Vorfahren, vergieb uns, deren Nachkommen, und laß uns wieder heimiſch werden. Erbarme Dich der Heerde Deiner Weide, ſegne Dein Volk und lehre ſie Dein Geſetz wie vordem. Allreiner! zeige Deine Herrlichkeit, Deine Majeſtät unter uns, daß wir Deine Furchtbarkeit und Einheit

וְשָׁחִים עַד עָפָר׃

Gem. בְּצִעָם וְעִוּוּיָם יְכַפֵּר׃

den Staub ſich beugen, Du verzeiheſt ihren Sünden und Vergehungen.

Vorbeter u. Gem. מַסְמִין כְּכֶבֶל אֱסוֹר. וְתִקְוַת אֲסִירֵי בְּשׂוֹר. וְנַקְדִּישְׁךָ בְּצוֹם הֶעָשׂוֹר. קָדוֹשׁ׃

Vorb. יוּשְׁלְגוּ אוֹדְמֵי שָׁנִים. שֶׁל כָּל יְמוֹת הַשָּׁנִים׃

Gem. חֲדָשִׁים וְגַם יְשָׁנִים׃

Vorb. יוּלְבָּנוּ כִּתְמֵי שׁוֹשַׁנִּים. וְיוּשְׁבוּ לְתַעְרָם שְׁנוּנִים׃

Gem. בְּפִלּוּל אֲשֶׁר מְשַׁנְּנִים׃

Vorb. רַחֲצוּ וְהִזַּכּוּ מֵעֲשׁוּנִים. לְאִוֶּלֶת מִהְיוֹת שׁוֹנִים׃

Gem. וְעַל מִבְטָחֵימוֹ שְׁעוּנִים׃

יושלגו Sie werden ſich bleichen wie Schnee die Sünden des ganzen Jahres, die alten und die jüngſt begangenen.

Sie werden weiß werden die Flecken der Roſe, und die gezückten Schwerter in die Scheide zurückkehren, durch die Gebete, die ſie wiederholt verrichten.

Waſchet, reinigt Euch des Unraths, daß ihr nie wieder Thorheiten begehet! dann könnt ihr auf Seinen Schutz euch ſtützen!

Vorbeter u. Gem. נֶחְשַׁב כְּצָג בְּאִיתוֹן. דְּחוֹת בְּפִלּוּלֵי עֲקַלָּתוֹן. וְנַקְדִּישְׁךָ בְּשַׁבַּת שַׁבָּתוֹן. קָדוֹשׁ׃

Vorbeter und Gem. אֵת לַחֲשִׁי עֲנֵה נָא. וְעֵקִי רְצֵה נָא. הָאֵל קָדוֹשׁ׃

Vorbeter und Gem. אָדוֹן לְקוֹל עַמֶּךָ. זְכוֹר רַחֲמֶיךָ. נוֹרָא וְקָדוֹשׁ׃

את Erhöre mein Gebet, nimm auf meine Klagen Allmächtiger, Allheiliger!

אדון Gedenke Herr, beim Flehen Deines Volkes, Deines Erbarmens, Furchtbarer und Heiliger!

ע״ס א״ב

אֵין עֲרוֹךְ אֵלֶיךָ. בֵּין עוֹצֶם מִפְעָלֶיךָ. גִּישַׁת הֲמוֹן מְיַחֲלֶיךָ. דְּרוֹשׁ לְגַבֵּר חֲיָלֶיךָ׃ את לחשי הוֹגֵי הַמּוּלַּת קוֹדֶשׁ. וּמְהַלְלִים בְּהַדְרַת קוֹדֶשׁ. זֶרַע תְּבוּאַת קוֹדֶשׁ. חָשׁוּב כְּאֵילֵי קוֹדֶשׁ׃ אדון טַפְסְרֵי מְרֻבְּעֵי פָנִים. יְיַשְּׁרוּךָ עִם אוֹפַנִּים. כְּבַקְּרָךְ כָּל פְּנִים. לְבִלְתִּי נְשׂוֹא פָנִים׃ את לחשי מִתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ. נוֹעֵץ אַחֲרִית מֵרֹאשׁ. סְלִיחָה לַשּׁוֹבָבִים דְּרוֹשׁ. עוֹנָם לָשֵׂאת כְּמֵרֹאשׁ׃ אדון

Flehet an das einzige Wesen, daß Sein Unwillen und Zorn sich lege, wie es bei Aaron's Erscheinen geschah.

Vorb. יַחֲלוֹ רִאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן.
מַשְׁבִּית אַף וְחָרוֹן׃
Gem. בְּזֹאת יָבֹא אַהֲרֹן׃

Rufet laut ihr Beter, erwähnet derer, die in Hebron schlafen, daß ihr Verzeihung und Gnade findet.

Vorb. רוֹגְשִׁים קְרוֹא בְנָרוֹן.
פְּקוּשׁ אֶטּוּמֵי חֶבְרוֹן׃
Gem. מְצוֹא מְחִילַת וְתָרוֹן׃

Vorbeter u. Gem. נֶחְשָׁב כְּצֹנ כְּאֵיתוֹן, דְּחוּת בְּפִלּוּלֵי עֲקַלָּתוֹן, וְנַקְדִּישְׁךָ בְּשַׁבַּת שַׁבָּתוֹן, קָדוֹשׁ׃

Wenn Er auf Seinem Richterstuhle sitzet, wird Er meine Widersacher richten, Gott, der das Recht verwaltet.

Vorb. בְּשִׁבְתּוֹ בְּכִסֵּא רִיב.
יְרִיבַי לְעֵינַי יָרִיב׃
Gem. יָהּ נִצָּב לָרִיב׃

Die mich verachten wird Er vernichten, wie Er es ehedem gethan und mein Flehen vor sich gelangen lassen;

Vorb. בּוֹזַי חָרוֹב יַחֲרִיב.
כְּמוֹ קַדְמוֹנִים הֶחֱרִיב׃
Gem. וְנַאֲקִי לְפָנָיו יַקְרִיב׃

Nur meine Fürsprecher sollen vor Gericht gestellt werden und Gehör finden, daß mein Gebet von meinem Schöpfer wohl aufgenommen werde.

Vorb. יְצַו אֹתִי בְּרִיב.
מְלִיצַי שַׁי לְהַקְרִיב׃
Gem. וְשִׂיחִי לְגוֹחִי יַעֲרִיב׃

Vorbeter u. Gem. יוֹם בְּפָתְחָךְ סְפָרִים, חוֹן אוֹם שִׁמְךָ מְפָאֲרִים, וְנַקְדִּישְׁךָ בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים, קָדוֹשׁ׃

קול Ich erhebe meine Stimme wie Posaunenschall, wie es bei der Gesetzgebung geschah, zu Ihm, der die Himmel geschmückt.

Vorb. קוֹל אָרִים כַּשּׁוֹפָר.
בְּמַתַּן אִמְרֵי שֶׁפֶר׃
Gem. לִפְנֵי חֲזָקִים שֶׁפֶר׃

Die festgesetzte Zahl der Böcke und Farren will ich durch das Gebet meiner Lippen ersetzen, daß der Feind zu Schanden werde.

Vorb. קֶצֶב שְׂעִירִים וּפָר.
בְּנִיב שְׂפָתַיִם יְסֻפָּר׃
Gem. וּבְנֵי סוֹטֶן יוּחָפָר׃

Die einst den Sternen gleich gehalten wurden, und nun in

V. לְפָלוֹסִים כְּכוֹכְבֵי מַסְפֵּר.

עורכי Laß die Fülle der Gebete, die ſie Dir flehend vortragen, Dir angenehm erſcheinen, o Gott, und näher zu Deiner Einſicht gelangen.

Wird meine Bitte erhört, ſo wird die Sünde mir nicht fürder auflauern, mir nicht nahe kommen.

Und eifert der Uebeldenkende, die Gemeinde Gottes zu verachten, ich ſtehe im Schutze des Allgerechten und Nahen.

Vorb. עוֹרְכֵי שֵׁוַע לָרוֹב.
חִין עֲרָכָם יַעֲרוֹב׃
Gem. פְּנֵי אֱלֹהִים מְקָרוֹב׃

Vorb. עֻתִּירָתִי אָז תִּקְרוֹב.
עֲבֵרָתִי לְבַל תֵּאֵרוֹב׃
Gem. אַלַי לְבַל קָרוֹב׃

Vorb. זוֹמֵם אִם יְזָרוֹב.
עֲדַת אֵל | לַחֲרוֹב׃
Gem. אֶשָּׁעֵן בְּמַצְדִּיק וְקָרוֹב׃

Vorbeter u. Gem. הַיּוֹם בְּפָתְחָךְ סְגָרִים. חוֹן אוֹם שִׁמְךָ מְפָאֲרִים. וְנַקְדִּישְׁךָ בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים. קָדוֹשׁ׃

רשע Hat das Laſter mich überwunden, ſo gedenke meines Hirten (Moſes) und befreunde Dich mir wieder durch ſeine Tugenden. Weide meine Heerde auf guter Trift, wo das Lebenslicht mich ſonnet.

Habe ich die Bahn des Laſters betreten, hat es bei mir das Uebergewicht erhalten, ſo wolleſt Du es mir nicht entgelten laſſen.

Vorb. רָשַׁע אִם הִכְרִיעִי.
זְכוֹר לִי רוֹעִי׃
Gem. בְּצִדְקוֹ עַתָּה לְרוֹעֲעִי׃

Vorb. רְעֵה צֹאן מַרְעִי.
בְּמֶרְעֶה טוֹב לְהַרְעִי׃
Gem. וּבְאוֹר חַיִּים לְזָרְעִי׃

Vorb. בַּעֲוֹן אוֹרַח רִבְעִי.
וּבְקַו נְטוּיַת מְרַעְיִי׃
Gem. נָא אַל יְאַרְעִי׃

Vorbeter u. Gem. מַסְטִין בְּכָבֵל אֱסוֹר. וְתִקְנַת אֱסִירֵי בְּשׁוֹר. וְנַקְדִּישְׁךָ בְּצוֹם הֶעָשׂוֹר. קָדוֹשׁ׃

יסביתו Ihr werdet vernehmen das: „Kehret heim in die Burg" die ihr vor die Lade hingetreten laute Pſalmen anzuſtimmen.

Vorb יַסְכִּיתוּ שׁוּבוּ לְבִצָּרוֹן.
נָשִׂים פְּנֵי אָרוֹן׃
Gem. לְהַעֲצִים אֶרֶשֶׁת רוֹן׃

נחשב O halte uns werth gleich jenem (Oberpriester), der in Deines Tempels Hallen weilen durfte; laß es gelingen durch unser Gebet den Hinderer bekämpfen, und wir Dich heiligen am Sabbath der Ruhetage: Allerheiligster!

היום Sei gnädig heute, wo die verzeichneten Begebenheiten verlesen werden, einem Volke, das Deinen Namen verherrlicht, daß wir Dich heiligen am Versöhnungstage, Allerheiligster!

מסטין O schlage in Fesseln den Hinderer, und verkünde worauf meine Gefangenen hoffen, daß wir Dich heiligen am Festtage des Zehnten, Allerheiligster!

Vorb. u. Gem. נֶחְשַׁב כְּצָג בְּאִיתוֹן. דְּחוֹת בִּפְלוּלֵי עֲקַלָּתוֹן. וְנַקְדִּישְׁךָ בְּשַׁבַּת שַׁבָּתוֹן. קָדוֹשׁ:

Vorb. u. Gem. הַיּוֹם בְּפָתְחָךְ סְפָרִים. חוֹן אוֹם שִׁמְךָ מְפָאֲרִים. וְנַקְדִּישְׁךָ בְּיוֹם הַכִּפֻּרִים. קָדוֹשׁ:

Vorb. u. Gem. מַסְטִין בְּכֶבֶל אֱסוֹר. וְתִקְוַת אֲסִירַי בַּשּׂוֹר. וְנַקְדִּישְׁךָ בְּצוֹם הֶעָשׂוֹר. קָדוֹשׁ:

סימן אלעזר ברבי קליר חזק בכלתי המכוונות.

אשא Ich lenke mein Wissen auf die Vorzeit, und stütze mich auf den, (Abraham) der von Ferne kam; durch seine Thaten wollest Du meinen Feind verdrängen.

Ich will es rühmen wie ein Gesetz, daß Er aus Seinem Schutze mich nicht verdrängt, und mich zum Leben verzeichnet.

Den Feind wird er jählings stürzen, daß meine Widersacher mein nicht spotten, und ich voll Freude werde.

Vorb. אֶשָּׂא דֵעִי לְמֵרָחוֹק. שְׁעוֹן בְּאָת מֵרָחוֹק:

Gem. בִּפְעָלוֹ צָרִי דְחוֹק:

Vorb. אֲסַפְּרָה אֶל חוֹק: מִסִּכּוֹ בְּלִי לְרַחוֹק:

Gem. חַיִּים לִי לָחוֹק:

Vorb. לְשׁוֹד כְּחֶתֶף יִמְחוֹק. לוֹחֲמַי לְבַל יִשְׂחוֹק:

Gem. וִימַלֵּא פִּי שְׂחוֹק:

Vorbeter u. Gem. נֶחְשַׁב כְּצָג בְּאִיתוֹן. דְּחוֹת בִּפְלוּלֵי עֲקַלָּתוֹן. וְנַקְדִּישְׁךָ בְּשַׁבַּת שַׁבָּתוֹן. קָדוֹשׁ:

הָעָקֹב. וּבַל יֵרָשֶׁה לְקוֹב.
וְכַח תּוֹלְדוֹת יַעֲקֹב: מָכוֹן
לְשִׁבְתְּךָ בְּשׁוֹמְךָ מֵאָז
חֲקַקְתָּו בִּרְשׁוּמֶךָ. מוֹלְדוֹתָיו
הַבְּלוּלִים בִּשְׁמֶךָ מַלְּטֵם
לְמַעַן שִׁמְךָ: הַזְכֵּר יְשִׁיבַת
אֹהֶל. הַמַּאֲבִיק לְשַׂר גַּחַל.
הַצִּילָה שְׁאוֹנוֹ מִבֶּחָל.
הַצְּנוּם לְהַרְטוֹת מַחַל: עֲנוּי
נֶפֶשׁ | שׁוּר. עָוֹן בְּלִי תָּשׁוּר.
עוֹרְכֵי שֶׁוַע בִּישׁוּר. עֲנֵם
בֶּאֱמֶת וְאֵשׁוּר: סְלַח לְשָׁבֵי
פֶּשַׁע: סְלִיחָה תַּכְרִיעַ
רָשַׁע. סֵדֶר תְּפִלָּה תֹּשַׁע.
סֵבֶר פְּרוּת לְיֵשַׁע: וְאֵם
הַמָּה כְּאָדָם. וּמְעָדָה וּמָטָה
יָדָם. וְאַתָּה נוֹצֵר הָאָדָם.
וְתָרוֹן תְּנָה לְעוֹדָם: רָעְבָם
וְצִמְאָם חֲזֵה. רָעָתָם בְּלִי
תָחֵזֶה. Vorb רֶגֶשׁ רַחֲשָׁם ו
מְלִבְזֶה. רוֹנְנִים סְלַח נָא
לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה:

Herzen zu ſprechen, ſo laß es ihm nicht gelingen, ewig mit Jakob zu rechten, den Du Deinem Throne ſo nahe geſtellt und daran eingezeichnet haſt; errette ſeine Nachkommen, die ſich nach Deinem Namen nennen, um Deines Namens willen. Gedenke ihnen ſein Nomadenleben, ſein Ringen mit dem Engel; bewahre ſeiner Nachkommen Menge vor Schrecken, ſie, die auf Heilung warten. Auf ihre Seelenpein, nicht auf ihre Verbrechen ſchaue. Antworte ihnen auf ihre gerechten Klagen mit Wahrheit und Treue. Verzeihe denen, die von Sünden laſſen und unterdrücke das Laſter. Wende Dich zu ihren wohlgeordneten Gebeten und ſende ihnen Erlöſung zum Heile. Und haben ſie menſchlich gefehlt, ſind ſie auf ihren Wegen ausgegleitet und erſchlafft; ſo übe Du, Schöpfer der Menſchen, Gnade, ſie aufrecht zu erhalten. O ſchaue auf ihr Faſten und nicht auf ihre Uebelthaten, verſchmähe nicht das inbrünſtige Gebet der Menge, wann ſie zu Dir flehet: o vergieb die Miſſethaten dieſes Volkes.

יִמְלוֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:
וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא:

mer können ihm nichts fruchten, ihm keine Erlösung erwirken am Tage des Unglücks. Nur wenn er nach Tugend und Gerechtigkeit sein Leben lang strebet, so gehen ihm diese voran, wenn er in das Reich Gottes eingehet. Wohl dem Manne, der die Pflichten der Thora auf sich nimmt, ihre Gebote mit Liebe befolgt, mit Ehrfurcht und Reinheit. Sie leitet ihn durch's ganze Leben die rechte Bahn; sie schützt ihn im Alter, verhilft ihm zum ewigen Leben, ist ihm eine stete Helferin. Allmächtiger! wir sind in Deiner Gewalt, Du willst, daß wir leben und nicht sterben und vernichtet werden, leite unsere Herzen in Deiner Gottesfurcht; erhalte uns am Leben, daß wir Dir in Ewigkeit danken und lobsingen.

יוֹעִילֻנוּ. לָתֵת כָּפְרוֹ בְּיוֹם עֶבְרָה לְהוֹעִילֻנוּ. חֶסֶד וּצְדָקָה אִם רָדַף בְּעוֹדֶנּוּ. לְפָנָיו יַהֲלוֹךְ וּכְבוֹד בּוֹרְאוֹ יַאַסְפֶנּוּ: טוֹב לַגֶּבֶר לִשָּׂא עוֹל תּוֹרָה. לְקַיֵּם חֻקֶּיהָ בְּאַהֲבָה בְּיִרְאָה וּבְטָהֳרָה. יְמֵי חַיָּיו תַּנְחֶנּוּ מְסִלָּה יְשָׁרָה תִּנְצְרֶנּוּ לְעֶזְרָה: שַׁדַּי הִנֵּנוּ בְּיָדְךָ כְּיוֹצֵר חוֹמֶר. רְצוֹנְךָ לְהַחֲיוֹת וְלֹא לְהָמִית וּלְגַמֵּר. Vorb. תְּיַשֵּׁר לְבָבֵנוּ בְּיִרְאָתְךָ לְהַחֲטִיב וּלְהַאֲמֵר. קַיְּמֵנוּ לַחַיִּים וְנוֹדְךָ לְעוֹלָם וּנְזַמֵּר:

Vorbeter und Gem. עוֹד בּוֹ נִשְׁמָתוֹ. יְקַו תְּשׁוּבַת יְצִיר אַדְמָתוֹ. לְהַחֲיוֹתוֹ לְהֵטִיב אַחֲרִיתוֹ:

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לַחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

צפה Schaue herab auf das Kind des Todes, das sich mit dem Fasten des Zehnten befreundet, und hat es den Tod auch verschuldet, so halte es im Leben frei von Sklaverei. Tritt der Feind auch mit Verleumdung auf, von verderbten

מיוסד ע"פ תיבות צום העשור ד"ס.

צְפֵה בְּבַת תְּמוּתָה. צוֹם הֶעָשׂוֹר עֲמוּתָה. צֹאן בְּהֵעָנְשָׁהּ מִיתָה. צִדְקָהּ מִמֶּכֶר צְמִיתָה: וּבְבוֹא סוֹטֵן לְנָקוֹב. וּלְהַשְׁוֹת סָרְעַף

sprache, errette die, die im Gebet verweilen vor dem blinkenden schneidigen Schwert. Gewähre ihnen, was sie im Gebete sich erbitten, gnädiger, barmherziger König!

כופר Allversöhnender Erlöser! errette die Seelen derer vom Verderben, die, auf Dich hoffend, im Gebet und Demuth verharren, belebe sie von Neuem wie erquickender Thau belebet.

עוד So lange noch Odem im Erdengebilde haucht, hofft Gott auf seine Besserung, um ihn neu zu beleben, und ihm wohl zu thun an seinem Ende.

אנוש Wie will ein Mensch vor seinem Schöpfer gerecht bestehen? alle Heimlichkeiten und Verborgenheiten liegen aufgedeckt vor Ihm! Nur wenn er Buße thut, bevor sein Lebenslicht erlischt, kann er Versöhnung seiner Sünden und Heilung für seine Wunden finden. Keine Finsterniß ist dunkel vor Gott, scheint auch Sein Antlitz weggewendet, Er übersiehet dennoch Alles; auch zeugt des Menschen Schande und Schlechtigkeit selber wider ihn; nur ein Vorzug ist ihm geworden: wenn er bekennet annoch am Leben. Sind doch die Himmel selbst nicht lauter in Seinen Augen, viel weniger noch der mit Sünd' und Schuld befleckte Mensch. Warum überdenkt der Uebermüthige nicht, daß er seinem Tage und Verhängniß entgegen geht? All sein Gold und seine Reichthü-

חרב השנון. מלט מאריכי
רנון. Vorb. מלא משאלותם
בתחנון. מלך רחום וחנון:
Gem. כופר פדיון ו נפש.
Vorb. פדה מטביעת רפש.
מיחליך בענוי וכופש.
החיים בטללי נופש:
Vorb u. Gemeinde עוד בו נשמתו. יקו
תשובת יציר אדמתו.
להחיותו להטיב אחריתו:
אנוש איך יצדק פני יוצרו.
והכל גלוי לו תעלומו
וסתרו. בזאת יכפר עונו
ויגהה מזורו. אם ישוב טרם
יכבה נרו: גם חושך לא
יחשיך ממנו. אם יסתיר
פניו הוא ישורנו. דפיו
ורשעו על פניו יעננו. יתרון
לו אם בחייו יודנו: הן
שמים לא זכו בעיניו. אף
כי נתעב באשמיו ובעוניו.
וזד למה לא יבין ברעיוניו.
הלא יומו ואידו נוכח פניו:
זהבו וסגלת עשרו כל

וְחָם. יוֹקְשָׁיו לְפוֹעֶרֶת הָם׃
וּבוֹ בְּתַחְבּוּלוֹת יוֹעֲצוּ. וְהוּי
בְּתַחַן יָאִיצוּ. וְשׁוֹכְנֵי עָפָר
יָקִיצוּ. וּמֵרֹאשׁ הָרִים יָלִיצוּ׃
מִפְעָלוֹת עוֹבֵד וְעָקוּד. מֵאָז
בְּיָדָם פָּקוּד. מוֹפֵת הַבָּמוּם
לְפָקוּד. מוֹבֵשׁ לְהַבְעִית
בְּסִקּוּד׃ כְּהַבְטָחַת | סְבִיכַת
אַיִל. כְּפִרּוּ הַנָּצוּר לְחַיִל.
כֵּן תַּעֲצִים חַיִל. כּוֹרְעֵיךְ
בֶּעָצֵם וָלַיִל׃ פַּחֲדוּ יָחִיל
שׁוֹטְמִים. פִּיוֹתָם הֻיוֹת
אֲטוּמִים. פָּרְחָיו בְּמִשְׁעֲנוֹתָם
חֲתוּמִים. פַּלֵּטֵם | מֵרֶכֶל
פְּטוּמִים׃ וְאִם אֵין מַעֲשִׂים.
וְזֶבַח מִבְּלִי מֵשִׂים. וְזָכְרָה
לְנִבְזִים וּמְאוּסִים. וּמִנְּוָעֵם
הָפֵר בְּעֹסִים׃ רָם קוֹשֵׁט
מַעֲבָדֶיךָ. רָאָה תֵרָאֶה
עוֹבְדֶיךָ. רֵעִים בָּאֵי עָדֶיךָ.
רַחוּם זְכוֹר לַעֲבָדֶיךָ׃ יְבֻקַּשׁ
עָוֹן וְאֵינֶנּוּ. יָמָה בִּמְצוּלוֹת
תְּנֵנוּ. יֶלֶד בְּשֵׁעֲשׁוּעָיו תַּעֲנֶנּוּ.
יוֹשֵׁר מֵלִיץ יְחָנֶנּוּ׃ מְבָרֵךְ

Verehrer; Deine Verächter aber bringe zum Schweigen. Es ist weislich an ihm gerathen, mit Bekenntniß und Gebet zu erscheinen, die im Grabe ruhenden (Urahnen) zu wecken, von ihren großen Thaten zu erzählen: die Großthat des Binders (Abraham) und des Gebundenen (Isaak) ist uns von je zum Frommen gedacht; wie eine Geheimkraft wirkt ihre Erwähnung, jedes Hinderniß strafend zurückzuschrecken. Wie Du für jenes Opfer ewige Versöhnung verheißen dem kommenden Geschlecht, so auch wolleſt Du es den Schaaren bekräftigen, die heute Tag und Nacht im Gebete vor Dir liegen. Dein Schrecken ergreife die Verleumder, daß ihre Lügenmäuler verstummen, errette Deine Frommen von ihren falschen Zeugen. Und haben wir keine Thaten, keine Opfer aufzubringen; so gedenke es den Geschmäheten und Verachteten und wende ab von den Nachkommen die Schmach. Erhabener! schaue herab auf Deine Knechte, die in Wahrheit Dich anbeten, sie kommen als Freunde in Deine Tempel, das gedenke ihnen, Allerbarmer! senke ihre Missethaten in die Tiefen des Meeres, daß sie gesucht und nicht gefunden werden. Erhöre den, den Du einst Liebling nanntest, begünstige ihn durch gute Für-

אוּרִים וְתוּמִים: תְּמוּר תַּשְׁלוּמֵי פָּר. תִּבֶן הֶגֶג הַמִּסְפָּר. תּוֹקְעֵי בַחוֹדֶשׁ | שׁוֹפָר. תַּלְאוּבָם בְּכִפּוּר יְכַפֵּר: וְשַׁכֵּךְ ו חֲמַת זַעֲמֶךָ. וְתָחוֹן שְׁרִידֵי עַמֶּךָ. וְעָלֵינוּ יְהִי נֹעַמֶךָ: וְנִחֵיהּ מְקוֹר עַמֶּךָ: נָאוֹר עַמְּךָ הַסְלִיחָה. נָכוֹן מַהֵר לְסַלְחָה. Vorb. נִיב שְׂפָתֵינוּ הַצְלִיחָה. נַאֲזֵן שְׁמָעָה וּסְלָחָה:

Gem. שְׂפָתֵינוּ מְדוֹבְבוֹת יְשֵׁנִים. יְנַצְּחוּךָ כְּעַל שׁוֹשַׁנִּים. Vorb. חֲדָשִׁים וְגַם יְשָׁנִים. בְּמִגִּנַּת אָב נִשְׁעָנִים:

da die Urim und Tumim (das verſöhnende Bruſtſchild des Prieſters) uns fehlen. Statt der früheren Opferſpenden, merk jetzt auf das vortragende Gebet derer, die am Neumond das Schofar blaſen, und laß ſie Verſöhnung finden. Beſänftige Deinen entbrannten Grimm und begünſtige den Ueberreſt Deines Volkes; laß Deine Freundlichkeit über uns walten belebe uns wieder durch Deine Lebensquelle, o Quelle des Lichts! Bei Dir nur iſt Vergebung, und ſtets biſt Du zur Sühne bereit. Begünſtige den Vortrag unſeres Mundes, erhöre das Flehen und vergieb uns.

שפתינו Unſere Lippen reden durch jene Schlafenden, ſingen Dir wie jener Sänger auf Schoſchanim. Wir Neueren und Alten alle ſtützen uns auf des Urvaters Schutz.

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ: מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ. מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

מיוסד ע"פ תיבום יום כפורים ד"פ.

יוֹם | מְיֻמָּם הוּחַם. יוֹם כִּפּוּר הַמְיוּחָם. יְרַחֵם חֲמוֹל

An dieſem vorzüglichſten der Tage, der als ein Tag der Verſöhnung gerühmt wird, erbarme Dich, und ſchone Deine

תפלה לשליח צבור בקול

Man öffnet die heil. Lade. — פותחין הארון

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מְסוֹד חֲכָמִים וּנְבוֹנִים. וּמִלֶּמֶד דַּעַת מְבִינִים. אֶפְתְּחָה פִּי בִּתְפִלָּה וּבְתַחֲנוּנִים. לְחַלּוֹת וּלְחַנֵּן פְּנֵי מֶלֶךְ מָלֵא רַחֲמִים מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנִים:

Man schließt die heil. Lade. — סוגרין הארון

מיוסד ע"פ תיגות ד"פ שבת שבתון וכל סתכוזיס בעלי ג' תיגות וכן מנהיגיו.

שׁוֹשַׁן עֶמֶק אֱיוּמָה. שַׁבָּת שַׁבְּתוֹן לְקַיֻּמָה. שׁוֹרֶשׁ וְעָנָף סְיֻמָה. שָׁוִים יַחַד לְצַיֻּמָה: בְּעֵת מָטוּ יְסוֹדוֹתֶיהָ. בָּטְחָה בְּחִין מוֹסְדוֹתֶיהָ. בָּם תָּקְעָה יְתֵדוֹתֶיהָ. בְּכֻפֶּל | לְהַשְׁעִין יְדוֹתֶיהָ: תָּמְכָה בְּפוֹעַל צוּרִים. תְּמֹת הַמָּה הֲיוֹצְרִים. תְּרוּפָה תֵּת לַעֲצוּרִים. תֵּבֵל | לְהַאֲפִיל לְצָרִים: שְׁתֵלִי גְבָעוֹת אַרְבַּע. שַׁאֲגַ סֵפֶר הַמֶּרְכָּבָה. שָׁוַע פְּגִיעוֹת אַרְבַּע. שְׁעֵה צִדְקָם לְתִבְעָה: בִּיטָה בְּמִתְהַלֵּךְ תָּמִים: בְּמוֹסַר לְחוּמוֹ חֲתוּמִים. בְּצִדְקוֹ תָּרִיחַ כְּתָמִים. בְּאֶפֶס

שושן Die Rose des Thales, (Israel) ängstlich, den heiligsten der Ruhetage, nach Stamm und Ast (nach allen seinen Pflichten) sorglich zu halten, fuhr einmüthig fastend da. Seitdem die Grundfeste (des Tempels) sich senkte, vertraut sie auf die Pfeiler (desselben; die Urahnen) durch sie legt sie von neuem den Grund und stützt sich auf die in Kefel (in der Höhle zu Machpela) Schlummernden. Sie verläßt sich auf die Thaten der Urväter, um deren Frömmigkeit willen Du die Welt geschaffen; gewähre Linderung den Bedrängten, nur Frevler decke finstere Nacht Die Abkömmlinge jener vier Mütter, die in vier Zeitabschnitten heute flehen, erhöre, wie Du jene Vier gehört, und laß sie Rechtfertigung finden. — Blicke auf den redlich Wandelnden (Abraham) der für die Tugend warm geeifert; seiner Frömmigkeit w llen reinige uns von Sünden, jetzt,

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אָשָׁם וַדּאִי וְתָלוּי׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מַכַּת מַרְדּוּת ׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מַלְקוּת אַרְבָּעִים׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מִיתָה בִּידֵי שָׁמַיִם׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם כָּרֵת וַעֲרִירִי ׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין ׃

סְקִילָה. שְׂרֵיפָה. הֶרֶג. וְחֶנֶק. עַל מִצְוֹת עֲשֵׂה וְעַל מִצוֹת לֹא תַעֲשֶׂה. בֵּין שֶׁיֵּשׁ בָּהּ קוּם עֲשֵׂה. וּבֵין שֶׁאֵין בָּהּ קוּם עֲשֵׂה. אֶת שֶׁגְּלוּיִם לָנוּ. וְאֶת שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ. אֶת שֶׁגְּלוּיִם לָנוּ כְּבָר אֲמַרְנוּם לְפָנֶיךָ. וְהוֹדִינוּ לְךָ עֲלֵיהֶם. וְאֶת שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וִידוּעִים כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר הַנִּסְתָּרוֹת לַיי אֱלֹהֵינוּ. וְהַנִּגְלוֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד עוֹלָם. לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת ׃

אֱלֹהַי עַד שֶׁלֹּא נוֹצַרְתִּי אֵינִי כְדַאי. וְעַכְשָׁיו שֶׁנּוֹצַרְתִּי כְּאִלּוּ לֹא נוֹצַרְתִּי. עָפָר אֲנִי בְּחַיָּי. קַל וָחֹמֶר בְּמִיתָתִי. הֲרֵינִי לְפָנֶיךָ כִּכְלִי מָלֵא בּוּשָׁה וּכְלִימָה. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ייָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁלֹּא אֶחֱטָא עוֹד. וּמַה שֶׁחָטָאתִי לְפָנֶיךָ מָרֵק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. אֲבָל ו לֹא עַל יְדֵי יִסּוּרִים וַחֳלָיִם רָעִים׃

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע. וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם. וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה. מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ ייָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ייָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעַבְדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַיי מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת׃

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַאֲכָל וּבְמִשְׁתֶּה
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוּי עֲרָיוֹת וּבְמַרְבִּית
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנִטּוּיֵי גָרוֹן
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּסִקְרוּר עָיִן
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂיחַ שִׂפְתוֹתֵינוּ
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינַיִם רָמוֹת
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעַזּוּת מֵצַח

וְעַל־כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת. סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ׃

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְרִיקַת עוֹל
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְלִילוּת
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּצְדִיַּת רֵעַ
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּצְרוּת עָיִן
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּקְלוּת רֹאשׁ
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּקְשִׁיוּת עוֹרֶף
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּרְיצַת רַגְלַיִם לָהָרַע
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּרְכִילוּת
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּשְׁבוּעַת שָׁוְא
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּשְׂנְאַת חִנָּם
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּתְשׁוּמֶת יָד
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּתְמִהוֹן לֵבָב

וְעַל־כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת. סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ׃

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם עוֹלָה
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם חַטָּאת
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם קָרְבַּן עוֹלָה וְיוֹרֵד׃

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאוֹנֶס וּבְרָצוֹן
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִמּוּץ הַלֵּב
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּבְלִי דָּעַת
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּבְטוּי שְׂפָתַיִם
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגָלוּי וּבְסֵתֶר
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוּי עֲרָיוֹת
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדִבּוּר פֶּה
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרֵעוּת וּבְמִרְמָה
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהִרְהוּר הַלֵּב
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹנָאַת רֵעַ
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוִדּוּי פֶּה
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוַעִידַת זְנוּת
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזָדוֹן וּבִשְׁגָגָה
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחוֹזֶק יָד
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחִלּוּל הַשֵּׁם
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטִפְּשׁוּת פֶּה
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטֻמְאַת ו שְׂפָתַיִם
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיֵצֶר הָרָע
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיוֹדְעִים וּבִלְא יוֹדְעִים

וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת. סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ׃

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַפַּת שׁוֹחַד
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכָזָב
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּלְשׁוֹן הָרָע
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלָצוֹן
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַשָּׂא וּבְמַתָּן

כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ׃

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל ו לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עֹשֶׂה הַשָּׁלוֹם׃

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ. וְאַל תִּתְעַלֵּם מִתְּחִנָּתֵנוּ שֶׁאֵין אֲנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי עֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ אֲבָל אֲנַחְנוּ חָטָאנוּ׃

אָשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ דופִי. הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זָדְנוּ. חָמַסְנוּ. טָפַלְנוּ שֶׁקֶר. יָעַצְנוּ רָע. כִּזַּבְנוּ. לַצְנוּ. מָרַדְנוּ. נָאַצְנוּ. סָרַרְנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרַרְנוּ. קִשִּׁינוּ עֹרֶף. רָשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ. תָּעִבְנוּ. תָּעִינוּ. תִּעְתָּעְנוּ׃

סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה־לָּנוּ׃ וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל־הַבָּא עָלֵינוּ כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ׃

מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מָרוֹם. וּמַה נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא כָּל־הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ׃

אַתָּה יוֹדֵעַ רָזֵי עוֹלָם. וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָל־חָי׃ אַתָּה חֹפֵשׂ כָּל־חַדְרֵי בָטֶן וּבוֹחֵן כְּלָיוֹת וָלֵב׃ אֵין דָּבָר נָעְלָם מִמֶּךָּ. וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ׃

וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁתְּכַפֵּר־לָנוּ עַל כָּל־חַשׁאותֵינוּ. וְתִמְחַל־לָנוּ עַל כָּל־עֲונותֵינוּ. וְתִסְלַח לָנוּ עַל כָּל־פְּשָׁעֵינוּ׃

קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. (הַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ בוֹ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ) וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. כִּי אַתָּה סָלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמְחַלֵּן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל דּוֹר וָדוֹר וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (אֶלָּא אָתָּה:) בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ. מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וּמַעֲבִיר אַשְׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה. מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפּוּרִים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ: וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מודים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדֶה לְךָ. וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרַיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה. וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל

gottgefälliges Opfer dem Herrn; einen Stier, junges Rind; einen Widder; Schafe, einjährige, sieben; ganz ohne Fehl sollen sie sein.

Dazu die Mehlgabe und das Trankopfer nach Vorschrift; drei Zehntheile für den Stier; zwei Zehntheile für den Widder; ein Zehntheil für das Schaf, und Wein zum Trankopfer, zwei Böcke zur Versöhnung, und die zwei täglichen Opfer nach ihrer Regel.

(Für Sabbath.)

ישמחו Mögen sich erfreuen deines Reiches, die den Sabbath halten, und ihn nennen eine Lust. Möge dein Volk, mögen Alle, die da heiligen den siebenten Tag, sich sättigen und sich erfreuen deiner Güte; denn am siebenten Tage hast du, Herr, dein Gefallen, ihn hast du geheiliget, das Kleinod unter den Lebenstagen ihn genannt, zum Angedenken an das Werk der Schöpfung.

נִיחֹחַ פַּר בֶּן־בָּקָר אֶחָד
אַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה
שִׁבְעָה תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם׃
וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם
כְּמִדְבָּר. שְׁלִשָּׁה עֶשְׂרֹנִים
לַפָּר. וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל.
וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ. וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ.
וּשְׂעִיר עִזִּים לְכַפֵּר. וּשְׁנֵי
תְמִידִים כְּהִלְכָתָם׃

(לשבת)

(יִשְׂמְחוּ בְמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת
וְקוֹרְאֵי עוֹנֶג עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי.
כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ
וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ חֶמְדַּת
יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה
בְרֵאשִׁית׃)

*) אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְחַל ו לַעֲוֹנוֹתֵינוּ
בְּיוֹם (am Sabbath.) הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם הַכִּפֻּרִים הַזֶּה. מְחֵה
וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. כָּאָמוּר
אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מֹחֶה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי וְחַטֹּאתֶיךָ
לֹא אֶזְכֹּר׃ וְנֶאֱמַר מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן
חַטֹּאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ. וְנֶאֱמַר כִּי בַיּוֹם
הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם ו מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם
לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ׃ (אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ)

*) Uebersetzung siehe oben im Morgengebete.

הַגּוֹיִם. וּנְפוּצֹתֵינוּ כַּנֵּס מִיַּרְכְּתֵי אֶרֶץ. וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם. וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסִדְרָם וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם. וְאֶת מוּסַף יוֹם (am Sabb. הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת מוּסַף יוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה. נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה. כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ. מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:

Völkern, und einige die zersplittert ſind bis an der Welten Enden. Laß uns in Zion, deine Gottesſtadt, in Jubel einziehen, und in Jeruſalem, in deinen heiligen Tempel zur ewigen Freudigkeit. Da wollen wir dir bereiten die Opfer unſerer Schuld, die täglichen Opfer nach ihrer Ordnung und die Muſſaphopfer nach ihrer Regel. (Und das Muſſaphopfer für dieſen Sabbathtag) und das Muſſaphopfer für dieſen Tag der Verſöhnung wollen wir dir bringen und bereiten in Liebe und Freundlichkeit, nach deinem Gebote und Willen, wie du es uns haſt vorgeſchrieben in deiner Gotteslehre durch Moſes, deinen Knecht, wie es geſprochen ward aus dem Munde deiner Herrlichkeit, und geſchrieben ſteht:

(Für Sabbath.)

לשבת וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כְבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם. וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַּשָּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ: וְהָ קָרְבַּן שַׁבָּת וְקָרְבַּן הַיּוֹם כָּאָמוּר:

ובִיום Am Sabbathtage zwei Schafe, einjährige, ganz ohne Fehl, und zwei Zehnthel feines Mehl als Mehlgabe, eingerührt mit Oel und das dazu gehörige Trankopfer. Alſo das Sabbathopfer für den Sabbath außer dem täglichen Opfer mit ſeinem Trankopfer. Das iſt das Opfer für den Sabbath; das Opfer für den heutigen Tag iſt — wie geſchrieben ſteht:

וּבֶעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם כָּל־ כָּל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה לְרֵיחַ

ובעשור Am zehnten Tage dieſes ſiebenten Monates, da ſoll Verkündigung des Heiligen ſein bei euch, ihr ſollet kaſteien eueren Leib, keine Arbeit ſollt ihr thun. Ihr ſollt bringen ein

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם (am Sabbath)
הַשַּׁבָּת הַזֶּה לִקְדֻשָּׁה וְלִמְנוּחָה וְאֶת־יוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה. לִמְחִילָה
וְלִסְלִיחָה וּלְכַפָּרָה. וְלִמְחוֹל בּוֹ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ
(בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ. זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרַיִם:

וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אַדְמָתֵנוּ. וְאֵין אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים לַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירָתְךָ בַּבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו. מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלְּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן. שֶׁתָּשׁוּב וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וְתִבְנֵהוּ מְהֵרָה וּתְגַדֵּל כְּבוֹדוֹ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ. גַּלֵּה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה וְהוֹפַע וְהִנָּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָּל חָי. וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין

ומפני Aber um unserer Sünden willen sind wir verbannt aus unserem Lande, sind wir so weit entfernt von unserm Grund und Boden, und können nimmer thun, was unsere Pflicht und Schuld ist, in dem Hause deiner Wahl, in dem großen und heiligen Tempel Gottes, darauf dein Name ward genannt, dieweil sich die Gewalt vergriffen an deinem Heiligthume.

Möge es dein Wille sein, Gott, unser Herr, Gott unserer Väter, allerbarmender Weltenherr, daß du wiederkehrest und dich erbarmest über uns und über dein Heiligthum in deiner unendlichen Barmherzigkeit, und es bald erbauest und es herstellest in seiner Größe und Herrlichkeit.

Gott, unser Vater, unser Herr! Laß die Herrlichkeit deines Reiches bald offenbar werden über uns; erscheine uns im vollen Licht und Glanz; erhebe dich über uns vor den Augen alles Lebenden; sammle unsere Zerstreuten unter den

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:
וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:
אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ. וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶלָה:

וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל־כָּל מַעֲשֶׂיךָ.
וְאֵימָתְךָ עַל־כָּל־מַה־שָּׁבָרָאתָ. וְיִרָאוּךָ כָּל־
הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל־הַבְּרוּאִים. וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם
אֲגֻדָּה אַחַת. לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם. כְּמוֹ
שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. שֶׁהַשִּׁלְטָן לְפָנֶיךָ עֹז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה
בִּימִינֶךָ. וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל־כָּל־מַה־שָּׁבָרָאתָ:

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ. תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ.
וְתִקְוָה לְדוֹרְשֶׁיךָ. וּפִתְחוֹן־פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ. שִׂמְחָה
לְאַרְצֶךָ. וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ. וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ.
וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן־יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ. בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ. וִישָׁרִים יַעֲלוּזוּ
וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ. וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ־פִּיהָ. וְכָל־
הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כְּעָשָׁן תִּכְלֶה. כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת
זָדוֹן מִן־הָאָרֶץ:

וְתִמְלֹךְ אַתָּה יְיָ לְבַדֶּךָ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ בְּהַר
צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ. וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. כַּכָּתוּב
בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ: יִמְלֹךְ | יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר
וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ. וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ.
כַּכָּתוּב וַיִּגְבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט. וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ
נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדֶּךָ אַל תָּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ: כִּי לֶקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרָתִי אַל־תַּעֲזֹבוּ: עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר: דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי נֹעַם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם: הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם: הש"ץ אומר חצי קדיש.

תפלת מוסף

תפלה לש"ץ תמלא בתחלת המחזור.

וְעַתָּה יִגְדַּל־נָא כֹּחַ אֲדֹנָי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר: זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ | שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב. וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא:

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא מִן כָּל־־בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ:

*) אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

---

*) Uebersetzung siehe oben im Morgengebete.

An Wochentagen.

Von David ein Psalm.

לי Gott gehöret die Welt und ihre Fülle, die Erde, und die auf ihr wohnen. Er hat sie an Meeren gegründet, an Strömen sie fest gemacht. Wer steigt auf den Berg des Herrn? wer stehet auf heiliger Stätte Wer reiner Hände ist und lautern Herzens, wer nie zum Falsch die Seel' erhob, und nicht schwur zum Trug, der empfanget den Segen von Gott und Gnade von dem Herrn seines Heiles. Das ist das Geschlecht der Frommen, die da forschen und suchen dein Angesicht — Jakob! Selah!

Erhebet, Thore, euer Haupt; erhebet euch, Pforten der Welt, daß eingehe der König der Ehre! Wer ist der König der Ehre! Gott, der Mächtige und Starke! Gott, der stark ist im Kampfe!

Erhebet, Thore, euer Haupt! erhebet es, Pforten der Welt; daß eingehe der König der Ehre; Wer ist das, der König der Ehre? — Gott Zebaoth, der Heerschaaren Gott, der ist der König der Ehre! Selah!

בחול.

*) לְדָוִד מִזְמוֹר לַיהוָה הָאָרֶץ
וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ: כִּי הוּא
עַל יַמִּים יְסָדָהּ וְעַל נְהָרוֹת יְכוֹנְנֶהָ:
מִי יַעֲלֶה בְהַר יְיָ וּמִי יָקוּם בִּמְקוֹם
קָדְשׁוֹ: נְקִי כַפַּיִם וּבַר לֵבָב אֲשֶׁר
לֹא נָשָׂא לַשָּׁוְא נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע
לְמִרְמָה: יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְהוָה
וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה דּוֹר
דּוֹרְשָׁיו מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ יַעֲקֹב סֶלָה:
שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ
פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד:
מִי זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְהוָה עִזּוּז
וְגִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ
שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִּתְחֵי
עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי הוּא
זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְיָ צְבָאוֹת הוּא
מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה:

Beim Hineinstellen der Thora in die heilige Lade.

וּבְנֻחֹה יֹאמַר שׁוּבָה יְיָ רִבְבוֹת אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל: קוּמָה יְהוָה
לִמְנוּחָתֶךָ אַתָּה וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ: כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ צֶדֶק וַחֲסִידֶיךָ יְרַנֵּנוּ:

Am Sabbath.

*) מִזְמוֹר לְדָוִד הָבוּ לַיהוָה בְּנֵי אֵלִים הָבוּ לַיהוָה כָּבוֹד וָעֹז: הָבוּ לַיהוָה
כְּבוֹד שְׁמוֹ הִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ קוֹל יְהוָה עַל הַמָּיִם אֵל־הַכָּבוֹד
הִרְעִים יְהוָה עַל מַיִם רַבִּים: קוֹל יְהוָה בַּכֹּחַ קוֹל יְהוָה בֶּהָדָר: קוֹל יְהוָה
שֹׁבֵר אֲרָזִים וַיְשַׁבֵּר יְהוָה אֶת־אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן: וַיַּרְקִידֵם כְּמוֹ־עֵגֶל לְבָנוֹן וְשִׂרְיֹן
כְּמוֹ בֶן־רְאֵמִים: קוֹל יְהוָה חוֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ: קוֹל יְהוָה יָחִיל מִדְבָּר יָחִיל
יְהוָה מִדְבַּר קָדֵשׁ: קוֹל יְהוָה יחולל אַיָּלוֹת וַיֶּחֱשֹׂף יְעָרוֹת וּבְהֵיכָלוֹ כֻּלּוֹ אֹמֵר
כָּבוֹד: יְהוָה לַמַּבּוּל יָשָׁב וַיֵּשֶׁב יְהוָה מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה
יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַּשָּׁלוֹם: ובנחה

יִוָּדַע בַּגּוֹיִם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דַּם עֲבָדֶיךָ הַשָּׁפוּךְ: וְאוֹמַר כִּי־דוֹרֵשׁ דָּמִים הוּא זָכַר לֹא־שָׁכַח צַעֲקַת עֲנָוִים: וְאוֹמַר יָדִין בַּגּוֹיִם מָלֵא גְוִיּוֹת. מָחַץ רֹאשׁ עַל־אֶרֶץ רַבָּה: מִנַּחַל בַּדֶּרֶךְ יִשְׁתֶּה עַל־כֵּן יָרִים רֹאשׁ:

Gott? O lasse es den Barbaren vor unsern Augen wissen: Du sühnest Deiner Diener Blut." Ferner heißt es: „Der Blutschuldforderer hat ihrer gedacht, vergißt die Klagen der Unterdrückten nicht." Und an einer andern Stelle heißt es: „Er wird die Barbaren richten auf hochgethürmten Leichen, der das Haupt von Raba schlug, das jetzt schon aus dem Bache am Wege trinkt, und sonst sein Haupt so stolz erhob.

*) אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ. עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶלָה: אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לוֹ. אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו:

קמה תְּהִלָּה לְדָוִד. אֲרוֹמִמְךָ אֱלֹהַי הַמֶּלֶךְ. וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָּ. וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד. וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר: דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ. וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ: הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ. וְדִבְרֵי נִפְלְאֹתֶיךָ אָשִׂיחָה: וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ. וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה: זֵכֶר רַב טוּבְךָ יַבִּיעוּ. וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ: חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ. אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדַל־חָסֶד: טוֹב־יְיָ לַכֹּל. וְרַחֲמָיו עַל כָּל־מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ כָּל־מַעֲשֶׂיךָ. וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ. וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ: לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו. וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עוֹלָמִים. וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר: סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל הַנֹּפְלִים. וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים: עֵינֵי־כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ. וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת־אָכְלָם בְּעִתּוֹ: פּוֹתֵחַ אֶת־יָדֶךָ. וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן: צַדִּיק יְיָ בְּכָל־דְּרָכָיו. וְחָסִיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ לְכָל קוֹרָאָיו. לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת: רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה. וְאֶת שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת כָּל אוֹהֲבָיו. וְאֵת כָּל הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד: תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר־פִּי וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

Beim Zurücktragen der Thora spricht der Vorbeter:

יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ:

יהללו Preiset den Namen Gottes! denn erhaben ist sein Name allein!

וסקל מנים. הוֹדוֹ עַל אֶרֶץ וְשָׁמָיִם: וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ תְּהִלָּה לְכָל חֲסִידָיו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קְרוֹבוֹ הַלְלוּיָהּ:

הודו Seine Majestät geht über Erd' und Himmel. Er erhebet seinem Volke das Horn, das ist der Frommen Ruhm und Stolz, der Ruhm der Kinder Israels, ein Volk das ihm das nächste ist! Halleluja — lobet Gott den Herrn!

*) Die Uebersetzung siehe im Morgengebete

תִּהְיֶינָה נַפְשׁוֹתֵיהֶם צְרוּרוֹת בִּצְרוֹר הַחַיִּים עִם נִשְׁמוֹתֵיהֶם שֶׁל אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב שָׂרָה רִבְקָה רָחֵל וְלֵאָה וְעִם שְׁאָר צַדִּיקִים וְצַדְּקָנִיּוֹת שֶׁבְּגַן עֵדֶן וְנֹאמַר אָמֵן:

סמוך מנדך מי שברך לכל ולכל הקהל:

מִי שֶׁבֵּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב משֶׁה אַהֲרֹן דָּוִד וּשְׁלֹמֹה. הוּא יְבָרֵךְ אֶת רַבִּי (פב"פ) וְאֶת כָּל הַקָּהָל הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה בְּעֲבוּר שֶׁנָּדְרוּ צְדָקוֹת בְּעַד הַנְּשָׁמוֹת שֶׁהִזְכִּירוּ הַיּוֹם לְכָבוֹד הַמָּקוֹם וְלִכְבוֹד הַתּוֹרָה וְיִכָּבוֹד הַיּוֹם. בִּשְׂכַר זֶה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יִשְׁמְרֵם וְיַצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִכְתְּבֵם וְיַחְתְּמֵם לְחַיִּים טוֹבִים בְּזֹה יוֹם הַדִּין. וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם עִם כָּל יִשְׂרָאֵל אֲחֵיהֶם וְנֹאמַר אָמֵן:

אַב הָרַחֲמִים, שֹׁכֵן מְרוֹמִים, בְּרַחֲמָיו רַעֲנוּמִים, הוּא יִפְקֹד בְּרַחֲמִים, הַחֲסִידִים וְהַיְשָׁרִים וְהַתְּמִימִים, קְהִלּוֹת הַקֹּדֶשׁ שֶׁמָּסְרוּ נַפְשָׁם עַל קְדֻשַּׁת הַשֵּׁם הַנֶּאֱהָבִים וְהַנְּעִימִים בְּחַיֵּיהֶם וּבְמוֹתָם לֹא נִפְרָדוּ, מִנְּשָׁרִים קַלּוּ וּמֵאֲרָיוֹת גָּבֵרוּ, לַעֲשׂוֹת רְצוֹן קוֹנָם וְחֶפֶץ צוּרָם. יִזָּכֵרֵם אֱלֹהֵינוּ לְטוֹבָה עִם שְׁאָר צַדִּיקֵי עוֹלָם וְינַקֵּם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דַּם עֲבָדָיו הַשָּׁפוּךְ: כַּכָּתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים הַרְנִינוּ גוֹיִם עַמּוֹ כִּי דַם־עֲבָדָיו יִקּוֹם, וְנָקָם יָשִׁיב לְצָרָיו, וְכִפֶּר אַדְמָתוֹ עַמּוֹ: וְעַל־יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר וְנִקֵּיתִי דָמָם לֹא־נִקֵּיתִי, וַיְשׁוֹכֵן בְּצִיּוֹן וּבִכְתֵבִי הַקֹּדֶשׁ נֶאֱמַר, לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אַיֵּה אֱלֹהֵיהֶם

אב Vater des Erbarmens, der Du in jenen Höhen thronst, sei eingedenk mit Deiner Allbarmherzigkeit der Frommen, Rechtschaffenen und Redlichen der heiligen Gemeinden, die ihr Leben durch Bekennung zu Deinem heiligen Namen aufgeopfert haben, jener Geliebten und Lieben, die in der Stunde des Todes gleich geblieben sind; leichter als Adler, mächtiger als Löwen, wenn sie den Willen ihres Schöpfers und den Befehl ihres Bildners zu erfüllen hatten. Gedenke ihrer und aller Gerechten dieser Erde zum Wohle, und sühne vor unsern Augen das vergossene Blut Deiner Knechte, wie es in der Lehre Moses, des göttlichen Mannes niedergeschrieben ist: „Preiset glücklich ihr Heiden, Sein Volk! denn Er sühnt Seiner Diener Blut, übet Vergeltung an Seinen Gegnern und ist dem Erdreiche und Seinem Volke versöhnlich.“ Durch Deine Diener, die Propheten ist die Verheißung niedergeschrieben: „Ich werde sühnen das noch unversöhnte Blut, Ich, der Ewige! der zu Zion thront.“ Und in den heiligen Schriften heißt es: „Warum sollen die Barbaren sprechen: Wo ist ihr

יִצְחָק וְיַעֲקֹב שָׂרָה רִבְקָה
רָחֵל וְלֵאָה וְעִם שְׁאָר
צַדִּיקִים וְצַדָּקָנִיּוֹת שֶׁבְּגַן
עֵדֶן וְנֹאמַר אָמֵן׃

Isaak und Jakob, der Sarah, Rebecka, Rahel und Lea, so wie in die aller dahingeschiedenen Frommen, die den Antheil der bessern Welt genießen; hierauf sprechet: Amen!

בעבור נפשת אב ואם מזקנים ויתר מקרובים.

יִזְכּוֹר אֱלֹהִים נִשְׁמַת
אָבִי וְאִמִּי זַקְנַי וּזְקֵנוֹתַי הוֹדַי
וְדוֹדוֹתַי אַחַי וַאֲחִיוֹתַי בֵּין
מִצַּד אָבִי בֵּין מִצַּד אִמִּי
שֶׁהָלְכוּ לְעוֹלָמָם בַּעֲבוּר
שֶׁאֲנִי נוֹדֵר צְדָקָה בַּעֲדָם
וּבְשָׂכָר זֶה תִּהְיֶינָה
נַפְשׁוֹתָם צְרוּרוֹת בִּצְרוֹר
הַחַיִּים עִם נִשְׁמוֹת אַבְרָהָם
יִצְחָק וְיַעֲקֹב שָׂרָה רִבְקָה
רָחֵל וְלֵאָה וְעִם שְׁאָר
צַדִּיקִים וְצַדָּקָנִיּוֹת שֶׁבְּגַן
עֵדֶן וְנֹאמַר אָמֵן׃

(Gebet für Großeltern, Brüder, Schwestern oder sonstige Anverwandte.)

יזכור Gott gedenke der Seelen meiner dahingeschiedenen Großeltern, (Brüder, Schwestern und aller Anverwandten) und lasse die Spende, die ich ihrentwillen zu geben hier gelobe, ihnen zum Segen gereichen, daß ihre Seelen aufgenommen werden in die Gemeinschaft der Ewiglebenden, der Seelen des Abraham, Isaak und Jakob, der Sarah, Rebecka, Rahel und Lea, so wie in die aller dahingeschiedenen Frommen, die den Antheil der bessern Welt genießen; hierauf sprechet: Amen!

בעבור נפשת קרובים סמוכים על קדושת סט״י.

יִזְכּוֹר אֱלֹהִים נִשְׁמַת (פ״ב פ) וְנִשְׁמַת כָּל
קְרוֹבַי וּקְרוֹבוֹתַי הֵן מִצַּד אָבִי הֵן מִצַּד אִמִּ
שֶׁהוּמְתוּ הֵן שֶׁנֶּהֶרְגוּ הֵן שֶׁנִּשְׁחֲטוּ וְשֶׁנִּשְׂרְפ
וְשֶׁנִּטְבְּעוּ וְשֶׁנֶּחְנְקוּ עַל קִדּוּשׁ הַשֵּׁם בַּעֲבוּר שֶׁאֲ
צְדָקָה בְּעַד הַזְכָּרַת נִשְׁמוֹתֵיהֶם וּבִשְׂכַר זֶ

לְכָל־עֲוֹנָם וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל־מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם עִם כָּל־יִשְׂרָאֵל אֲחֵיהֶם. וְנֹאמַר אָמֵן׃

und schicke Segen und Gelingen in all ihr Händewerk, sowie ganz Israels, ihrer Brüder. Sprechen wir: Amen!

סדר הזכרת נשמות

Gebet für das Seelenheil der Hingeschiedenen.

בעבור נשמת האב אומרים:

יִזְכּוֹר אֱלֹהִים נִשְׁמַת אַבָּא מוֹרִי (פב״פ) שֶׁהָלַךְ לְעוֹלָמוֹ בַּעֲבוּר שֶׁאֲנִי נוֹדֵר צְדָקָה בַּעֲדוֹ בִּשְׂכַר זֶה תְּהֵא נַפְשׁוֹ צְרוּרָה בִּצְרוֹר הַחַיִּים עִם נִשְׁמַת אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב שָׂרָה רִבְקָה רָחֵל וְלֵאָה וְעִם שְׁאָר צַדִּיקִים וְצִדְקָנִיּוֹת שֶׁבְּגַן עֵדֶן וְנֹאמַר אָמֵן׃

(Gebet für den Vater.)

יזכור Gott gedenke der Seele meines theuren dahingeschiedenen Vaters und lasse die Spende, die ich seinetwillen zu geben hier gelobe, ihm zum Segen gereichen, daß seine Seele aufgenommen werde in die Gemeinschaft der Ewiglebenden, der Seelen des Abraham, Isaak und Jakob, der Sarah, Rebecka, Rahel und Lea, so wie in die aller dahingeschiedenen Frommen, die den Antheil der bessern Welt genießen; hierauf sprechet: Amen!

בעבור נשמת האם

יִזְכּוֹר אֱלֹהִים נִשְׁמַת אִמִּי מוֹרָתִי (פב״פ) שֶׁהָלְכָה לְעוֹלָמָהּ בַּעֲבוּר שֶׁאֲנִי נוֹדֵר צְדָקָה בַּעֲדָהּ וּבִשְׂכַר זֶה תְּהֵא נַפְשָׁהּ צְרוּרָה בִּצְרוֹר הַחַיִּים עִם נִשְׁמוֹת אַבְרָהָם

(Gebet für die Mutter.)

יזכור Gott gedenke der Seele meiner theuren dahingeschiedenen Mutter, laß die Spende, die ich ihretwillen zu geben hier gelobe, ihr zum Segen gereichen, daß ihre Seele aufgenommen werde in die Gemeinschaft der Ewiglebenden, der Seelen des Abraham,

רַבְרְבַיָּא עִם זְעֵרַיָּא טַפְלָא
וּנְשַׁיָּא: מַלְכָּא דְעָלְמָא יְבָרֵךְ
יַתְכוֹן יַפִּישׁ חַיֵּיכוֹן וְיַסְגֵּא
יוֹמֵיכוֹן וְיִתֵּן אַרְכָּא לְשִׁנֵּיכוֹן,
וְתִתְפְּרְקוּן וְתִשְׁתֵּזְבוּן מִן כָּל־
עָקָא וּמִן כָּל־מַרְעִין בִּישִׁין, מָרָן
דִּי בִשְׁמַיָּא יְהֵא בְּסַעְדְּכוֹן כָּל־
זְמַן וְעִדָּן, וְנֹאמַר אָמֵן:

zu forschen, dieser ganzen heiligen Gemeinde, Alten und Jungen, Kindern und Frauen. Der König der Welt segne euch, verlängere euer Leben, vermehre eure Tage und gebe Dauer euren Jahren. Möget ihr vor jeder Not und allen bösen Ereignissen bewahrt und beschützt bleiben. Unser Herr im Himmel stehe euch bei zu jeder Zeit und jeder Stunde. Sprechen wir: Amen!

Gebet für die Gemeinde.

מִי שֶׁבֵּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם
יִצְחָק וְיַעֲקֹב הוּא יְבָרֵךְ אֶת־
כָּל־קָהָל קָדוֹשׁ הַזֶּה עִם
כָּל־קְהִלּוֹת קָדְשׁוֹ, הֵם וּנְשֵׁיהֶם
וּבְנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם וְכֹל אֲשֶׁר
לָהֶם, וּמִי שֶׁמְּיַחֲדִים בָּתֵּי כְנֵסִיּוֹת
לְתְפִלָּה, וּמִי שֶׁבָּאִים בְּתוֹכָם
לְהִתְפַּלֵּל, וּמִי שֶׁנּוֹתְנִים נֵר
לַמָּאוֹר וְיַיִן לְקִדּוּשׁ וּלְהַבְדָּלָה
וּפַת לְאוֹרְחִים וּצְדָקָה לָעֲנִיִּים,
וְכָל־מִי שֶׁעוֹסְקִים בְּצָרְכֵי צִבּוּר
בֶּאֱמוּנָה: הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
יְשַׁלֵּם שְׂכָרָם וְיָסִיר מֵהֶם כָּל־
מַחֲלָה וְיִרְפָּא לְכָל־גּוּפָם וְיִסְלַח

Der unsere Väter מי שברך Abraham, Isaak und Jakob gesegnet, segne diese ganze heilige Gemeinde mit allen heiligen Gemeinden, sie, ihre Frauen, Söhne und Töchter und alles, was ihnen gehört. Diejenigen, welche Synagogen zum Gebete bestimmen, und die kommen, darin zu beten, die Lichter zur Beleuchtung, Wein zu Kiddusch und Habdalah, Brot den Fremden, Almosen den Armen geben, alle, die sich mit den Angelegenheiten der Gemeinde in Treue beschäftigen, der Heilige, gelobt sei er, bezahle ihren Lohn, halte jede Krankheit von ihnen fern, heile ihren ganzen Körper, verzeihe ihre ganze Schuld

רְוִיחֵי וְסַיְעָתָא דִשְׁמַיָּא וּבְרִיוּת
גּוּפָא וּגְהוֹרָא מַעֲלָיָא זַרְעָא חַיָּא
וְקַיָּמָא זַרְעָא דִי לָא־יִפְסוֹק וְדִי
לָא־יִבְטוֹל מִפִּתְגָּמֵי אוֹרַיְתָא.
לְמָרָנָן וְרַבָּנָן חֲבוּרְתָא קַדִּישְׁתָא
דִי בְאַרְעָא דְיִשְׂרָאֵל וְדִי בְּבָבֶל.
לְרֵישֵׁי כַלָּה וּלְרֵישֵׁי גָלְוָתָא
וּלְרֵישֵׁי מְתִיבְתָא וּלְדַיָּנֵי דִי
בָבָא. לְכָל־תַּלְמִידֵיהוֹן וּלְכָל־
תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן וּלְכָל מָן־
דְעָסְקִין בְּאוֹרַיְתָא: מַלְכָּא
דְעָלְמָא יְבָרֵךְ יַתְהוֹן יַפִּישׁ
חַיֵּיהוֹן וְיַסְגֵּא יוֹמֵיהוֹן וְיִתֵּן
אַרְכָּא לְשָׁנֵיהוֹן. וְיִתְפָּרְקוּן
וְיִשְׁתֵּזְבוּן מִן כָּל־עָקָא וּמִן
כָּל־מַרְעִין בִּישִׁין. מָרָן דִי
בִשְׁמַיָּא יְהֵא בְּסַעְדְהוֹן כָּל־זִמַן
וְעִדָּן. וְנֹאמַר אָמֵן:

Erbarmen, langes Leben, reichlicher Unterhalt, göttliche Hilfe, Gesundheit des Körpers, himmlische Erleuchtung, lebenskräftige, fortdauernde Nachkommenschaft. Nachkommenschaft, die nicht unterbricht und nicht aufhört, in der Thora zu forschen, den Meistern und Lehrern, den heiligen Vereinigungen im Lande Israel und in Babel, den Häuptern der Lehrversammlungen, den Häuptern der Exulanten, den Häuptern der Hochschulen und den Richtern am Tore, allen ihren Schülern und allen Schülern ihrer Schüler und allen, die sich mit der Thora beschäftigen. Der König der Welt segne sie, verlängere ihr Leben, vermehre ihre Tage und gebe Dauer ihren Jahren. Mögen sie vor jeder Not und allen bösen Ereignissen bewahrt und beschützt werden; unser Herr im Himmel stehe ihnen bei zu jeder Zeit und jeder Stunde. Sprechen wir: Amen!

Wer zu Hause betet, sagt folgendes nicht.

יְקוּם פּוּרְקָן מִן־שְׁמַיָּא חִנָּא
וְחִסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכֵי וּמְזוֹנֵי
רְוִיחֵי וְסַיְעָתָא דִשְׁמַיָּא וּבְרִיוּת
גּוּפָא וּגְהוֹרָא מַעֲלָיָא זַרְעָא חַיָּא
וְקַיָּמָא זַרְעָא דִי לָא־יִפְסוֹק וְדִי
לָא־יִבְטוֹל מִפִּתְגָּמֵי אוֹרַיְתָא.
לְכָל־קְהָלָא קַדִּישָׁא דֵּין

יקום פורקן Erlösung komme vom Himmel, Gnade und Gunst, Erbarmen, langes Leben, reichlicher Unterhalt, göttliche Hilfe, Gesundheit des Körpers, himmlische Erleuchtung, lebenskräftige, fortdauernde Nachkommenschaft, Nachkommenschaft, die nicht unterbricht und nicht aufhört, in der Thora

וְלַעֲלוּבַת נֶפֶשׁ תּוֹשִׁיעַ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְשַׂמֵּחַ צִיּוֹן בְּבָנֶיהָ:

שַׂמְּחֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא עַבְדֶּךָ. וּבְמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ בִּמְהֵרָה יָבֹא וְיָגֶל לִבֵּנוּ. עַל כִּסְאוֹ לֹא יֵשֵׁב זָר. וְלֹא יִנְחֲלוּ עוֹד אֲחֵרִים אֶת כְּבוֹדוֹ. כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ לוֹ שֶׁלֹּא יִכְבֶּה נֵרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן דָּוִד:

עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוֹדָה וְעַל הַנְּבִיאִים וְעַל יוֹם (השבת הַזֶּה וְעַל יוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה שֶׁנָּתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (am Sabb. לִקְדוּשָּׁה וְלִמְנוּחָה) לִמְחִילָה וְלִסְלִיחָה וּלְכַפָּרָה לְכָבוֹד וּלְתִפְאֶרֶת. עַל הַכֹּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתָךְ יִתְבָּרַךְ שִׁמְךָ בְּפִי כָּל חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. וּדְבָרְךָ אֱמֶת וְקַיָּם לָעַד: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּמַעֲבִיר אַשְׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (am Sabb. הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפֻּרִים:*)

die trübseligen Herzens ist, die tröste du mit deinem Heile bald in unsern Tagen. Gelobt seist du Gott, der Zion erfreuet mit ihren Kindern.

שמחנו Erfreue uns, Gott unser Herr, durch Elias den Propheten, deinen Knecht, durch das königliche Haus Davids, deines Gesalbten möge er kommen in Bälde, daß sich daran erfreue unser Herz. Auf seinem Throne soll kein Fremder sitzen, kein Anderer erben seine Ehre; denn mit deinem heiligen Namen hast du es ihm verbürgt und geschworen, daß nicht ausgehen und erlöschen werde sein Licht in Ewigkeit. Gelobt seist du, Gott, Davids Schild.

על Für die Thora und für den Gottesdienst und für die Propheten (und für diesen Sabbathtag) und für diesen Tag der Versöhnung den du uns, Gott unser Herr, gegeben hast (zur Heiligung und Ruhe) zur Vergebung und Verzeihung und Versöhnung, zum Ruhme und zur Verherrlichung — für das Alles danken wir dir Gott und preisen wir dich, gepriesen sei dein Name im Munde alles Lebenden stets und immer in Ewigkeit; denn dein Wort ist Wahrheit, gilt und hat Bestand in Ewigkeit. Gelobt seist du Gott, Herr, der da verzeiht unsere Sünden und die Sünden seines Volkes Israel, und löscht und tilgt unsere Schuld Jahr für Jahr. Herr über die ganze Welt, der da heiliget (den Sabbath), Israel und den Tag der Versöhnung.

Am Samstag nach der Haftorah betet die Gemeinde folgendes:

יְקוּם פּוּרְקָן מִן־שְׁמַיָּא חִנָּא וְחִסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכֵי וּמְזוֹנֵי

יקום פורקן Erlösung komme vom Himmel, Gnade und Gunst,

נְתִיבוֹת לָשָׁבֶת׃ (יג) אִם־ תָּשִׁיב מִשַּׁבָּת רַגְלֶךָ עֲשׂוֹת חֲפָצֶיךָ בְּיוֹם קָדְשִׁי וְקָרָאתָ לַשַּׁבָּת עֹנֶג לִקְדוֹשׁ יְהוָה מְכֻבָּד וְכִבַּדְתּוֹ מֵעֲשׂוֹת דְּרָכֶיךָ מִמְּצוֹא חֶפְצְךָ וְדַבֵּר דָּבָר׃ (יד) אָז תִּתְעַנַּג עַל־ יְהוָה וְהִרְכַּבְתִּיךָ עַל־בָּמֳתֵי אֶרֶץ וְהַאֲכַלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ כִּי פִּי יְהוָה דִּבֶּר׃ ישעיה נ״ח

den Riß, der weg und wohnbar macht die Pfade.“ Wo du anhältst am Sabbath deinen Fuß, nicht verrichtest dein Geschäft an meinem heiligen Tage, und nennst den Sabbath eine Lust, dem heiligen Gott zu Ehren, und ehrest ihn und nicht deine Gänge machst, und dein Geschäft treibst und eitle Reden; da wirst du dich freuen über deinen Gott, und ich setze dich auf die Höhen der Erde, und du wirst zu genießen haben das Erbe deines Vaters Jakob — denn das spricht Gottes Mund!

ברכות אחר ההפטרה

Segensspruch nach der Haftorah.

לסדר ההפטרה יבוא המפטיר ברכות אחרונות.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. צוּר כָּל־הָעוֹלָמִים. צַדִּיק בְּכָל־הַדּוֹרוֹת. הָאֵל הַנֶּאֱמָן. הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה. הַמְדַבֵּר וּמְקַיֵּם. שֶׁכָּל דְּבָרָיו אֱמֶת וָצֶדֶק׃

Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der ein Hort ist für alle Ewigkeiten, gerecht ist zu allen Zeiten; Gott der treu ist und wahrhaftig, spricht und thut, redet und den Spruch vollzieht; denn jedes Wort an ihm ist wahrhaft und gerecht.

נֶאֱמָן אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ. וְדָבָר אֶחָד מִדְּבָרֶיךָ אָחוֹר לֹא יָשׁוּב רֵיקָם כִּי אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַנֶּאֱמָן בְּכָל דְּבָרָיו׃

Treu und wahrhaft bist du, Gott unser Herr; treu und wahrhaftig sind deine Worte, und nicht eines deiner Worte geht je leer aus und kehrt leer zurück; denn du bist, Gott und Herr, wahrhaft treu und allerbarmend. Gelobt seist du, Gott der treu ist in seinem Worte.

רַחֵם עַל צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ

Erbarme dich über Zion, das ist das Haus, darin wir leben

habe: Oeffne die Ketten des Frevels, löse die Bande des Joches, die Bedrückten die laß frei, und jedes Joch zerreißet! Nein, dein Brod brich dem Hungrigen; die Armen, die (heimathlos) umherirren, die bring in's Haus; wo du siehst einen Nackten, kleide ihn, verbirg dich nicht vor deinem Fleische. Da bricht an wie eine Morgenröthe dein Licht, und dein Heil das sprießt gar schnell; es gehet vor dir her deine Frömmigkeit, und Gottes Herrlichkeit die schließt den Zug. Da rufest du, und Gott antwortet; schreiest, und er spricht — hier bin ich! Wo du fortschaffest aus deiner Mitte Joch und Bedrückung, falsches Fingerspiel, heilloses Reden; wo du spendest deine Seele dem Hungernden, und die unglückliche Seele sättigest; da strahlet in der Finsterniß dein Licht, und das Dunkel um dich herum wie der helle Mittag, und es begleitet dich Gott immerfort, und sättiget in der Dürre deine Seele, kräftiget deine Knochen, und du wirst wie ein Garten sein, wohl getränkt, wie ein Wasserquell, dessen Wasser nie versiegen. Mit dir wird man auferbauen die Trümmer aus der Urzeit, die Grundsäulen kommender Geschlechter richtest du auf; man nennt dich — „den, der zäumt und dämmt

פַּתֵּחַ חַרְצֻבּוֹת רֶשַׁע הַתֵּר
אֲגֻדּוֹת מוֹטָה וְשַׁלַּח רְצוּצִים
חָפְשִׁים וְכָל־מוֹטָה תְּנַתֵּקוּ׃
הֲלוֹא פָרֵס לָרָעֵב לַחְמֶךָ
וַעֲנִיִּים מְרוּדִים תָּבִיא בָיִת
כִּי־תִרְאֶה עָרֹם וְכִסִּיתוֹ
וּמִבְּשָׂרְךָ לֹא תִתְעַלָּם׃ (ח) אָז
יִבָּקַע כַּשַּׁחַר אוֹרֶךָ וַאֲרֻכָתְךָ
מְהֵרָה תִצְמָח וְהָלַךְ לְפָנֶיךָ
צִדְקֶךָ כְּבוֹד יְהוָה יַאַסְפֶךָ׃
(ט) אָז תִּקְרָא וַיהוָה יַעֲנֶה
תְּשַׁוַּע וְיֹאמַר הִנֵּנִי אִם־תָּסִיר
מִתּוֹכְךָ מוֹטָה שִׁלַּח אֶצְבַּע
וְדֹבֶר־אָוֶן׃ (י) וְתָפֵק לָרָעֵב
נַפְשֶׁךָ וְנֶפֶשׁ נַעֲנָה תַּשְׂבִּיעַ
וְזָרַח בַּחשֶׁךְ אוֹרֶךָ וַאֲפֵלָתְךָ
כַּצָּהֳרָיִם׃ (יא) וְנָחֲךָ יְהוָה
תָּמִיד וְהִשְׂבִּיעַ בְּצַחֲצָחוֹת
נַפְשֶׁךָ וְעַצְמֹתֶיךָ יַחֲלִיץ
וְהָיִיתָ כְּגַן רָוֶה וּכְמוֹצָא
מַיִם אֲשֶׁר לֹא־יְכַזְּבוּ מֵימָיו׃
(יב) וּבָנוּ מִמְּךָ חָרְבוֹת עוֹלָם
מוֹסְדֵי דוֹר־וָדוֹר תְּקוֹמֵם
וְקָרָא לְךָ גֹּדֵר פֶּרֶץ מְשׁוֹבֵב

Koth und Schlamm! Kein Friede — spricht mein Gott — den Sündern!

Predige aus voller Kehle, und schone nicht; wie Posaunenschall erhebe deine Stimme und verkünde meinem Volke ihr Vergehen, und dem Hause Jakob ihre Sünden. Da suchen sie mich Tag für Tag, wollen meine Wege kennen; als wären sie ein Volk, das nichts als Heil geschaffen, Gottes Recht nie hat verlassen. Sie fragen bei mir an nach Satzungen des Rechtes und des Heiles; die Annäherung an Gott die wollen sie! „Warum fasten wir? du siehst es nicht! Warum kasteien wir unsern Leib? du weißt es nicht!" Ja wohl! An dem Tage, wo ihr fastet, treibt ihr ein Geschäft, und Alle, die euch frohnen, dränget ihr Ja wohl! zum Streit und Hader fastet ihr, dareinzuschlagen mit frevelhafter Faust. Ihr fastet an dem Tage nicht, daß man im Himmel euere Stimme höre! Soll das das Fasten sein, daran ich mein Gefallen habe — ein Tag, wo der Mensch kasteiet seinen Leib? daß er krümmet wie ein Schilf sein Haupt, und sich auf Sack und Asche bettet? Das nennest du ein Fasten, einen Tag der Gnade vor Gott?! Nein, das ist ein Fasten daran ich mein Gefallen

(כח) אֵין שָׁלוֹם אָמַר אֱלֹהַי לָרְשָׁעִים׃

נח (א) קְרָא בְגָרוֹן אַל־ תַּחְשֹׂךְ כַּשּׁוֹפָר הָרֵם קוֹלֶךָ וְהַגֶּד לְעַמִּי פִּשְׁעָם וּלְבֵית יַעֲקֹב חַטֹּאתָם׃ (ב) וְאוֹתִי יוֹם ׀ יוֹם יִדְרֹשׁוּן וְדַעַת דְּרָכַי יֶחְפָּצוּן כְּגוֹי אֲשֶׁר־צְדָקָה עָשָׂה וּמִשְׁפַּט אֱלֹהָיו לֹא עָזָב יִשְׁאָלוּנִי מִשְׁפְּטֵי־צֶדֶק קִרְבַת אֱלֹהִים יֶחְפָּצוּן׃ (ג) לָמָּה צַמְנוּ וְלֹא רָאִית עִנִּינוּ נַפְשֵׁנוּ וְלֹא תֵדָע הֵן בְּיוֹם צֹמְכֶם תִּמְצְאוּ־חֵפֶץ וְכָל־ עַצְּבֵיכֶם תִּנְגֹּשׂוּ׃ הֵן לְרִיב וּמַצָּה תָּצוּמוּ וּלְהַכּוֹת בְּאֶגְרֹף רֶשַׁע לֹא תָצוּמוּ כַּיּוֹם לְהַשְׁמִיעַ בַּמָּרוֹם קוֹלְכֶם׃ הֲכָזֶה יִהְיֶה צוֹם אֶבְחָרֵהוּ יוֹם עַנּוֹת אָדָם נַפְשׁוֹ הֲלָכֹף כְּאַגְמֹן רֹאשׁוֹ וְשַׂק וָאֵפֶר יַצִּיעַ הֲלָזֶה תִּקְרָא־צוֹם וְיוֹם רָצוֹן לַיהוָה׃ (ו) הֲלוֹא זֶה צוֹם אֶבְחָרֵהוּ

וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ וּבְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ
וּבִנְבִיאֵי הָאֱמֶת וָצֶדֶק׃

הפטרה (ישעי' סי' נ"ז פסוק י"ד).

(י"ד) וְאָמַר סֹלּוּ־סֹלּוּ פַּנּוּ־
דָרֶךְ הָרִימוּ מִכְשׁוֹל מִדֶּרֶךְ
עַמִּי׃ (ט"ו) כִּי כֹה אָמַר רָם
וְנִשָּׂא שֹׁכֵן עַד וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ
מָרוֹם וְקָדוֹשׁ אֶשְׁכּוֹן וְאֶת־
דַּכָּא וּשְׁפַל־רוּחַ לְהַחֲיוֹת
רוּחַ שְׁפָלִים וּלְהַחֲיוֹת לֵב
נִדְכָּאִים׃ (ט"ז) כִּי לֹא לְעוֹלָם
אָרִיב וְלֹא לָנֶצַח אֶקְּצוֹף
כִּי־רוּחַ מִלְּפָנַי יַעֲטוֹף
וּנְשָׁמוֹת אֲנִי עָשִׂיתִי׃ (י"ז) בַּעֲוֹן
בִּצְעוֹ קָצַפְתִּי וְאַכֵּהוּ הַסְתֵּר
וְאֶקְצֹף וַיֵּלֶךְ שׁוֹבָב בְּדֶרֶךְ
לִבּוֹ׃ (י"ח) דְּרָכָיו רָאִיתִי
וְאֶרְפָּאֵהוּ וְאַנְחֵהוּ וַאֲשַׁלֵּם
נִחֻמִים לוֹ וְלַאֲבֵלָיו׃ (י"ט) בּוֹרֵא
נִוב שְׂפָתָיִם שָׁלוֹם שָׁלוֹם
לָרָחוֹק וְלַקָּרוֹב אָמַר יְהוָה
וּרְפָאתִיו׃ (כ) וְהָרְשָׁעִים כַּיָּם
נִגְרָשׁ כִּי הַשְׁקֵט לֹא יוּכָל
וַיִּגְרְשׁוּ מֵימָיו רֶפֶשׁ וָטִיט׃

seinen Knecht, und Israel, sein Volk, und die Propheten der Wahrheit und des Rechtes;

ואמר Und er sprach: Machet Bahn! machet Bahn! räumet auf den Weg! hebet meinem Volke jeden Anstoß aus dem Wege! Denn also spricht der Hohe und Erhabene, der ewig sitzet auf seinem Thron — „der Heilige" ist sein Name! Hoch und heilig throne ich, und bin bei denen, die gebrochenen und gebeugten Herzens sind, um zu beleben den Muth der Gebeugten, um zu beleben den Muth der Gebrochenen. Nicht immer will ich rechten, nicht ewig will ich zürnen, wo nur der Geist sich vor mir in Demuth hüllet, und die Seelen, die ich geschaffen. Als es sich versündiget hat in seiner Eingennützigkeit, da zürnte ich, und schlug es, verbarg mich ihm, und zürnte; dieweil es in seiner Abtrünnigkeit den Weg ging seines Herzens. Nun ich seine Wege sehe, heil' ich es, geleite es, vergelte ihm mit Tröstungen, ihm und seinen Trauernden. Der den Fluß der Lippen hat geschaffen, spricht: Friede, Friede! den Fernen und den Nahen Friede, spricht Gott, ich heile ihn! Die Sünder sind wie ein aufgewühltes Meer denn das kann nicht ruhen und seine Wasser wühlen auf —

יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה תִּטְהָרוּ׃
ששי (במדבר ז׳) שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן הִוא לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם חֻקַּת
עוֹלָם׃ וְכִפֶּר הַכֹּהֵן אֲשֶׁר־יִמְשַׁח אֹתוֹ וַאֲשֶׁר יְמַלֵּא אֶת־יָדוֹ
לְכַהֵן תַּחַת אָבִיו וְלָבַשׁ אֶת־בִּגְדֵי הַבָּד בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ׃ וְכִפֶּר אֶת־
מִקְדַּשׁ הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ יְכַפֵּר וְעַל הַכֹּהֲנִים
וְעַל־כָּל־עַם הַקָּהָל יְכַפֵּר׃ וְהָיְתָה־זֹּאת לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם לְכַפֵּר
עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִכָּל־חַטֹּאתָם אַחַת בַּשָּׁנָה וַיַּעַשׂ כַּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ חצי קדיש

למפטיר קוכין בפרשת פנחס בספר תורה שניה.

Vorlesung aus der zweiten Thorarolle.

וּבֶעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְעִנִּיתֶם
אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם כָּל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ׃ וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה לַיהוָה
רֵיחַ נִיחֹחַ פַּר בֶּן־בָּקָר אֶחָד אַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה
תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם׃ וּמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן שְׁלֹשָׁה
עֶשְׂרֹנִים לַפָּר שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל הָאֶחָד׃ עִשָּׂרוֹן עִשָּׂרוֹן
לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד לִשְׁבְעַת הַכְּבָשִׂים׃ שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד חַטָּאת
מִלְּבַד חַטַּאת הַכִּפֻּרִים וְעֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכֵּיהֶם׃

Beim Aufheben und Vorzeigen der Thora.

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׂם ו משֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל פִּי יְיָ בְּיַד מֹשֶׁה׃
עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר׃ דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי נֹעַם וְכָל נְתִיבֹתֶיהָ
שָׁלוֹם׃ אֹרֶךְ יָמִים בִּימִינָהּ בִּשְׂמאלָהּ עשֶׁר וְכָבוֹד׃ יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל
תּוֹרָה וְיַאְדִּיר׃

ברכות קודם ההפטרה

Vor der Haftorah wird dieses gesagt.

בָּרִיךְ אַתְּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בִּנְבִיאִים טוֹבִים
וְרָצָה בְּדִבְרֵיהֶם הַנֶּאֱמָרִים בֶּאֱמֶת׃

Gelobt seist du, Gott, unser Herr, Herr der Welt, der erwählet hat die Propheten, die reich begabten, und sein Gefallen hat an ihren Worten, die sie gesprochen in Wahrhaftigkeit.

בָּרוּךְ אַתְּ יְיָ הַבּוֹחֵר בַּתּוֹרָה

Gelobt seist du, Gott, der die Thora hat erwählet und Moses,

אֲשֶׁר עַל־הָעֵדוּת וְלֹא יָמוּת: וְלָקַח מִדַּם הַפָּר וְהִזָּה בְאֶצְבָּעוֹ
עַל־פְּנֵי הַכַּפֹּרֶת קֶדְמָה וְלִפְנֵי הַכַּפֹּרֶת יַזֶּה שֶׁבַע־פְּעָמִים מִן־
הַדָּם בְּאֶצְבָּעוֹ: וְשָׁחַט אֶת־שְׂעִיר הַחַטָּאת אֲשֶׁר לָעָם וְהֵבִיא
אֶת־דָּמוֹ אֶל־מִבֵּית לַפָּרֹכֶת וְעָשָׂה אֶת־דָּמוֹ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְדַם
הַפָּר וְהִזָּה אֹתוֹ עַל־הַכַּפֹּרֶת וְלִפְנֵי הַכַּפֹּרֶת: וְכִפֶּר עַל־הַקֹּדֶשׁ
מִטֻּמְאֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִפִּשְׁעֵיהֶם לְכָל־חַטֹּאתָם וְכֵן יַעֲשֶׂה
לְאֹהֶל מוֹעֵד הַשֹּׁכֵן אִתָּם בְּתוֹךְ טֻמְאֹתָם: וְכָל־אָדָם לֹא־יִהְיֶה ו
בְּאָהֳלוֹ מוֹעֵד בְּבֹאוֹ לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ עַד־צֵאתוֹ וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ וּבְעַד
בֵּיתוֹ וּבְעַד כָּל־קְהַל יִשְׂרָאֵל: (במדבר ט׳) רביעי וְיָצָא אֶל־הַמִּזְבֵּחַ
אֲשֶׁר לִפְנֵי־יְהוָה וְכִפֶּר עָלָיו וְלָקַח מִדַּם הַפָּר וּמִדַּם הַשָּׂעִיר וְנָתַן
עַל־קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: וְהִזָּה עָלָיו מִן־הַדָּם בְּאֶצְבָּעוֹ שֶׁבַע
פְּעָמִים וְטִהֲרוֹ וְקִדְּשׁוֹ מִטֻּמְאֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וְכִלָּה מִכַּפֵּר אֶת־
הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְהִקְרִיב אֶת־הַשָּׂעִיר הֶחָי:
וְסָמַךְ אַהֲרֹן אֶת־שְׁתֵּי יָדָו עַל־רֹאשׁ הַשָּׂעִיר הַחַי וְהִתְוַדָּה עָלָיו
אֶת־כָּל־עֲוֹנֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת־כָּל־פִּשְׁעֵיהֶם לְכָל־חַטֹּאתָם
וְנָתַן אֹתָם עַל־רֹאשׁ הַשָּׂעִיר וְשִׁלַּח בְּיַד־אִישׁ עִתִּי הַמִּדְבָּרָה:
וְנָשָׂא הַשָּׂעִיר עָלָיו אֶת־כָּל־עֲוֹנֹתָם אֶל־אֶרֶץ גְּזֵרָה וְשִׁלַּח אֶת־
הַשָּׂעִיר בַּמִּדְבָּר: וּבָא אַהֲרֹן אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד וּפָשַׁט אֶת־בִּגְדֵי
הַבָּד אֲשֶׁר לָבַשׁ בְּבֹאוֹ אֶל־הַקֹּדֶשׁ וְהִנִּיחָם שָׁם: וְרָחַץ אֶת־
בְּשָׂרוֹ בַמַּיִם בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ וְלָבַשׁ אֶת־בְּגָדָיו וְיָצָא וְעָשָׂה אֶת־
עֹלָתוֹ וְאֶת־עֹלַת הָעָם וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ וּבְעַד הָעָם: (במדבר ו׳) חמישי וְאֶת
חֵלֶב הַחַטָּאת יַקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה: וְהַמְשַׁלֵּחַ אֶת־הַשָּׂעִיר לַעֲזָאזֵל
יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בַּמָּיִם וְאַחֲרֵי כֵן יָבוֹא אֶל־הַמַּחֲנֶה:
וְאֶת פַּר הַחַטָּאת וְאֶת שְׂעִיר הַחַטָּאת אֲשֶׁר הוּבָא אֶת־דָּמָם
לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ יוֹצִיא אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְשָׂרְפוּ בָאֵשׁ אֶת־עֹרֹתָם
וְאֶת־בְּשָׂרָם וְאֶת־פִּרְשָׁם: וְהַשֹּׂרֵף אֹתָם יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ אֶת־
בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְאַחֲרֵי־כֵן יָבוֹא אֶל־הַמַּחֲנֶה: וְהָיְתָה לָכֶם לְחֻקַּת
עוֹלָם בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ תְּעַנּוּ אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם וְכָל־
מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ הָאֶזְרָח וְהַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכְכֶם: כִּי בַיּוֹם הַזֶּה

ברכת הגומל

ארבעה צריכין להודות. יורדי הים. והולכי מדברות. ומי שהיה חולה בסכנה ונתרפא ומי שהיה חבוש בבית האסורים ויצא. ולכתחילה צריך לברך תוך ג' ימים הראשונים. וכך אומר:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַגּוֹמֵל לְחַיָּבִים טוֹבוֹת שֶׁגְּמָלַנִי כָּל־טוֹב:
וקהל עונין מִי שֶׁגְּמָלְךָ כָּל־טוֹב הוּא יִגְמָלְךָ כָּל טוֹב סֶלָה:

סדר קריאת התורה לשחרית יום כפור

Vorlesung aus der ersten Thorarolle:

וקורין בפ' אחרי מות ומחלק לו' גברי, ובשבת מחלק לז'.
ובתוך מי שברך אומרים ויכתבהו ויחתמהו בספר סליחה ומחילה.

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אַחֲרֵי מוֹת שְׁנֵי בְּנֵי אַהֲרֹן בְּקָרְבָתָם לִפְנֵי־יְהוָה וַיָּמֻתוּ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן אָחִיךָ וְאַל־יָבֹא בְכָל־עֵת אֶל־הַקֹּדֶשׁ מִבֵּית לַפָּרֹכֶת אֶל־פְּנֵי הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל־הָאָרֹן וְלֹא יָמוּת כִּי בֶּעָנָן אֵרָאֶה עַל־הַכַּפֹּרֶת: בְּזֹאת יָבֹא אַהֲרֹן אֶל־הַקֹּדֶשׁ בְּפַר בֶּן־בָּקָר לְחַטָּאת וְאַיִל לְעֹלָה: (בשבת ב') כְּתֹנֶת־בַּד קֹדֶשׁ יִלְבָּשׁ וּמִכְנְסֵי־בַד יִהְיוּ עַל־בְּשָׂרוֹ וּבְאַבְנֵט בַּד יַחְגֹּר וּבְמִצְנֶפֶת בַּד יִצְנֹף בִּגְדֵי־קֹדֶשׁ הֵם וְרָחַץ בַּמַּיִם אֶת־בְּשָׂרוֹ וּלְבֵשָׁם: וּמֵאֵת עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִקַּח שְׁנֵי־שְׂעִירֵי עִזִּים לְחַטָּאת וְאַיִל אֶחָד לְעֹלָה: וְהִקְרִיב אַהֲרֹן אֶת־פַּר הַחַטָּאת אֲשֶׁר־לוֹ וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ: לוי (בשבת ג') וְלָקַח אֶת־שְׁנֵי הַשְּׂעִירִם וְהֶעֱמִיד אֹתָם לִפְנֵי יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: וְנָתַן אַהֲרֹן עַל־שְׁנֵי הַשְּׂעִירִם גֹּרָלוֹת גּוֹרָל אֶחָד לַיהוָה וְגוֹרָל אֶחָד לַעֲזָאזֵל: וְהִקְרִיב אַהֲרֹן אֶת־הַשָּׂעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגּוֹרָל לַיהוָה וְעָשָׂהוּ חַטָּאת: וְהַשָּׂעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגּוֹרָל לַעֲזָאזֵל יָעֳמַד־חַי לִפְנֵי יְהוָה לְכַפֵּר עָלָיו לְשַׁלַּח אֹתוֹ לַעֲזָאזֵל הַמִּדְבָּרָה: וְהִקְרִיב אַהֲרֹן אֶת־פַּר הַחַטָּאת אֲשֶׁר־לוֹ וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ וְשָׁחַט אֶת־פַּר הַחַטָּאת אֲשֶׁר־לוֹ: ישראל (בשבת ד') וְלָקַח מְלֹא־הַמַּחְתָּה גַּחֲלֵי־אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ מִלִּפְנֵי יְהוָה וּמְלֹא חָפְנָיו קְטֹרֶת סַמִּים דַּקָּה וְהֵבִיא מִבֵּית לַפָּרֹכֶת: וְנָתַן אֶת־הַקְּטֹרֶת עַל־הָאֵשׁ לִפְנֵי יְהוָה וְכִסָּה ׀ עֲנַן הַקְּטֹרֶת אֶת־הַכַּפֹּרֶת

לְעֵינֵי כָּל חָי: וְנֹאמַר לְפָנָיו שִׁיר חָדָשׁ כַּכָּתוּב: שִׁירוּ לֵאלֹהִים זַמְּרוּ שְׁמוֹ סֹלּוּ לָרוֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו: וְנִרְאָהוּ עַיִן בְּעַיִן בְּשׁוּבוֹ אֶל נָוֵהוּ כַּכָּתוּב: כִּי עַיִן בְּעַיִן יִרְאוּ בְּשׁוּב יְיָ צִיּוֹן: וְנֹאמַר וְנִגְלָה כְּבוֹד יְיָ וְרָאוּ כָל בָּשָׂר יַחְדָּו כִּי פִי יְיָ דִּבֶּר:

אַב הָרַחֲמִים. הוּא יְרַחֵם עַם עֲמוּסִים. וְיִזְכּוֹר בְּרִית אֵיתָנִים. וְיַצִּיל נַפְשׁוֹתֵינוּ מִן הַשָּׁעוֹת הָרָעוֹת וְיִגְעַר בְּיֵצֶר הָרַע מִן הַנִּשּׁוּאִים. וְיָחֹן אוֹתָנוּ לִפְלֵיטַת עוֹלָמִים וִימַלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּמִדָּה טוֹבָה יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים:

ומניחין ספ"ת על סניטס וסמזן מומר ויעזור ויגן וכו'.

וְיַעֲזוֹר וְיָגֵן וְיוֹשִׁיעַ לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ וְנֹאמַר אָמֵן: הַבּוֹ הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ וּתְנוּ כָבוֹד לַתּוֹרָה: כֹּהֵן קְרַב. יַעֲמוֹד (פכ"פ הכהן) בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ: תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבַת נָפֶשׁ עֵדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה מַחְכִּימַת פֶּתִי: פִּקּוּדֵי יְיָ יְשָׁרִים מְשַׂמְּחֵי לֵב מִצְוַת יְיָ בָּרָה מְאִירַת עֵינַיִם: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַּשָּׁלוֹם: הָאֵל תָּמִים דַּרְכּוֹ אִמְרַת יְיָ צְרוּפָה מָגֵן הוּא לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ:

קהל וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים בַּיְיָ אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם:

Vor dem Vorlesen: העולה לתורה מברך:

בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ:

וכעם עוניס בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד: ומוזכ סמנכך ב"י"ה"ל"ו:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

Nach dem Vorlesen: אחר הקריאה מברך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

בְּשׁוֹט. וּנְבִיאוֹהִי קְשׁוֹט. וּמַסְגֶּא
לְמֶעְבַּד טָבָן וּקְשׁוֹט. בֵּהּ אֲנָא
רָחִיץ. וְלִשְׁמֵהּ קַדִּישָׁא יַקִּירָא
אֲנָא אֱמַר תּוּשְׁבְּחָן. יְהֵא רַעֲוָא
קֳדָמָךְ דְּתִפְתַּח לִבִּי בְּאוֹרַיְתָא
וְתַשְׁלִים מִשְׁאֲלִין דְּלִבִּי. וְלִבָּא
דְּכָל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל. לְטַב וּלְחַיִּין
וְלִשְׁלָם:

Vorbeter und Gem. שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ
יְיָ אֶחָד:

Vorbeter und Gem. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ גָּדוֹל
אֲדֹנֵינוּ קָדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ:

Vorb. גַּדְּלוּ לַיְיָ אִתִּי וּנְרוֹמְמָה
שְׁמוֹ יַחְדָּו:

Gem. לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה
וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי כֹל
בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה
וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ:

רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ
לַהֲדוֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ
כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

seine Propheten Wahrheit; er ist es, der wohlthut und Wunder thut in Wahrheit! Auf ihn stütz' ich mich und vertraue ich, seinen heiligen Namen lobpreise und verehre ich mit Herz und Mund! Möge es dein Wille sein, daß du mir öffnest das Herz für deine Gotteslehre, und mir gewährest, was mein Herz begehret, mir und deinem ganzen Volke Israel, daß wir zum Leben, Glück und Frieden bedacht sein mögen. Amen.

שמע Höre Israel! Gott unser Herr, ist ein einiger, einziger Gott!

אחד Einig ist unser Gott, groß ist unser Herr heilig und furchtbar sein Name!

Vorb. גדלו Preiset mit mir die Größe Gottes, daß wir einmüthig erheben seinen Namen!

Gem. לך Dein, Gott, ist die Größe, die Macht und die Herrlichkeit, der Sieg und Ruhm, wie Alles im Himmel und auf Erden! Dein ist das Reich und die Erhabenheit du von Allem das Haupt.

רוממו Erhebet Gott unsern Herrn, und beuget euch vor dem Schemel seiner Füße, denn heilig ist er!

Erhebet Gott unsern Herrn, und beuget euch vor seinem heiligen Berge, den heilig ist Gott, unser Herr;

עַל הַכֹּל יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל
מַלְכֵּנוּ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: בָּעוֹלָמוֹת שֶׁבָּרָא הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם
הַבָּא: כִּרְצוֹנוֹ וְכִרְצוֹן יְרֵאָיו וְכִרְצוֹן כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל: צוּר הָעוֹלָמִים אֲדוֹן כָּל
הַבְּרִיוֹת אֱלוֹהַּ כָּל הַנְּפָשׁוֹת: הַיּוֹשֵׁב בְּמֶרְחֲבֵי מָרוֹם הַשּׁוֹכֵן בִּשְׁמֵי שְׁמֵי קֶדֶם:
קְדֻשָּׁתוֹ עַל הַחַיּוֹת וּקְדֻשָּׁתוֹ עַל כִּסֵּא הַכָּבוֹד: וּבְכֵן יִתְקַדַּשׁ שִׁמְךָ בָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

דֵּינוּ וְתִגְזֹר עָלֵינוּ גְּזֵרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנֶחָמוֹת וּתְכַטֵּל מֵעָלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְתַשָּׁה לֵב הַמַּלְכוּת וְיוֹעֲצֶיהָ וְשָׂרֶיהָ עָלֵינוּ לְטוֹבָה. אָמֵן וְכֵן יְהִי רָצוֹן: יְהִיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

נ״פ וַאֲנִי תְּפִלָּתִי לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ:

בָּרִיךְ שְׁמֵהּ דְּמָרֵא עָלְמָא בָּרִיךְ כְּתָרֵךְ וְאַתְרֵךְ. יְהֵא רְעוּתָךְ עִם עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְעָלַם וּפוּרְקַן יְמִינָךְ אַחֲזִי לְעַמָּךְ בְּבֵית מַקְדְּשָׁךְ וּלְאַמְטוּיֵא לָנָא מְטוּב נְהוֹרָךְ וּלְקַבֵּל צְלוֹתָנָא בְּרַחֲמִין. יְהֵא רַעֲוָא קָדָמָךְ דְּתוֹרִיךְ לָן חַיִּין בְּטִיבוּתָא. וְלֶהֱוֵא אֲנָא פְּקִידָא בְּגוֹ צַדִּיקַיָּא. לְמִרְחַם עָלַי וּלְמִנְטַר יָתִי וְיָת כָּל דִּי לִי וְדִי לְעַמָּךְ יִשְׂרָאֵל. אַנְתְּ הוּא זָן לְכֹלָּא וּמְפַרְנֵס לְכֹלָּא. אַנְתְּ הוּא שַׁלִּיט עַל כֹּלָּא. אַנְתְּ הוּא דְּשַׁלִּיט עַל מַלְכַיָּא וּמַלְכוּתָא דִּילָךְ הִיא. אֲנָא עַבְדָּא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּסַגִּידְנָא קַמֵּהּ וּמְקַמָּא דִּיקָר אוֹרַיְתֵהּ בְּכָל עִדָּן וְעִדָּן. לָא עַל אֱנָשׁ רְחִיצְנָא. וְלָא עַל בַּר אֱלָהִין סְמִיכְנָא. אֶלָּא בֶּאֱלָהָא דִּשְׁמַיָּא. דְּהוּא אֱלָהָא קְשׁוֹט וְאוֹרַיְתֵהּ

für jedes Leid und Weh, und segne uns in unserm Wirken und Schaffen; daß jedes freundliche Verhängniß bestehe und in Erfüllung gehe. Heil und Trost sei mit uns, und jedes harte und böse Geschick von uns genommen und verfallen sei. Mach' uns geneigt das Herz der Fürsten und der Könige und ihrer Räthe, auf daß sie Gutes und freundliches stets beschließen über uns! Amen! Amen! Das sei Gottes Wille!

ואני Möge mein Gebet in einer gnadenreichen Stunde vor Gott kommen! Gott, in deiner unendlichen Huld und Milde erhöre mich, und sende mir dein Heil und deine Wahrheit!

ברך Gelobt sei der Name des Weltenherrn; gelobt die Krone deiner Herrlichkeit, die Stätte, an der du thronest. Möge deine Gnade walten über dein Volk Israel in Ewigkeit, daß deine rettende Hand sichtbar werde an deinem Volke in deinem heiligen Tempel; daß dein himmlisch Licht in seiner Klarheit und Milde uns zuströme, unser Gebet Erbarmen finde und in Gnaden empfangen werde. Möge es dein Wille sein, uns das Leben zu erhalten, es zu segnen mit allen deinen Gütern; möge auch ich unter den Frommen und Gerechten bedacht sein vor dir, das du dich erbarmest über mich, mich schirmest und wahrest, mich und meine Angehörigen und Alle, die zu deinem Volke Israel gehören.

Du bist es, der Alles speiset und ernähret; du bist es, der da schaltet und waltet über Alles, der da schaltet über Könige und Fürsten; dein ist das Reich!

Da stehe ich als ein Knecht vor Gott dem Heiligen, gelobt sei sein Name, bereit und willig zu seinem Dienste, und beuge das Knie vor ihm und vor der heiligen Thora heute und immer. Nicht auf Menschen stütz' ich mich, nicht auf die, die sich für Götter halten, vertrau' ich und verlasse mich; auf Gott vertraue ich, auf Gott im Himmel; er ist Gott in Wahrheit, seine Thora — Wahrheit,

Angesichte.“ So geht die Thora aus von Zion, und Gottes Wort aus von Jerusalem!“

ברוך Gelobt sei, der die Thora hat gegeben seinem Volke Israel in seiner Heiligkeit!

יי Gott, Gott ist allmächtig, barmherzig und gnädig, langmüthig, voller Huld und Wahrheit. Er bewahret seine Huld bis zum Tausendsten; er vergibt und macht rein von Schuld, Vergehen und Sünde.

רבונו Allmächtiger Weltenherr! laß uns in einer gnadenreichen Stunde Erhörung und Gewährung finden für unser Wünschen, Hoffen und Verlangen, und gib uns was unser Herz begehret. Vor Allem beten wir um Vergebung unserer Schuld und Sünde für uns und unsere Angehörigen, um eine innige Versöhnung in deiner Liebe und Barmherzigkeit. Läutere uns von unseren Sünden und Vergehungen, und mach uns rein und frei von aller Schuld, auf daß unser in Freundlichkeit und zum Guten vor dir gedacht werde. Bedenke uns mit deinem Heile und deinem Erbarmen, zu einem langen und glücklichen Leben in Fried’ und Ruhe; laß deine Fürsicht walten über uns, daß wir ernähret und verpfleget werden aus deiner vollen, offenen, milden Hand, und das Brod, das wir essen, und das Gewand, darin wir uns kleiden, uns reichlich und in Ueberfluß gewähret sei und in Anstand und in Ehren für unser Leben lang; auf daß wir mit freiem, heiterm Geiste und Sinne und Herzen deinem Gottesworte nachgehend, und darüber sinnen und forschen und deine Gebote mit aller Innigkeit und Willigkeit halten und befolgen. Gib uns Verstand und Einsicht immer tiefer einzudringen in das Verständniß deiner heiligen Gotteslehre, auf daß uns dein göttlich Wort in allen seinen Tiefen, in seinem innersten Sinne verständlich werde. Sende uns Heilung und Genesung

מְשַׂנְאֶיךָ מִפָּנֶיךָ׃ כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר יְיָ מִירוּשָׁלָיִם׃

בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ׃

תפלה מבעלי ציון לומר בשעת הוצאת ס"ת:

יְהוָה ׀ יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת׃ נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה׃

רִבּוֹן הָעוֹלָמִים ׀ מַלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה וְהָפֵק רְצוֹנֵנוּ וְתֵן לָנוּ שְׁאֵלָתֵנוּ וּמְחוֹל עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ וְעַל כָּל עֲוֹנוֹת אַנְשֵׁי בָתֵּינוּ מְחִילָה בְּחֶסֶד מְחִילָה בְּרַחֲמִים וְטַהֲרֵנוּ מֵחֲטָאֵינוּ מֵעֲוֹנוֹתֵינוּ וּמִפְּשָׁעֵינוּ׃ וְזָכְרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ וּפָקְדֵנוּ בִּפְקֻדַּת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים׃ וְזָכְרֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וַאֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם לְפַרְנָסָה וְכַלְכָּלָה׃ וְתֶן לָנוּ לֶחֶם לֶאֱכוֹל וּבֶגֶד לִלְבּוֹשׁ וְעֹשֶׁר וְכָבוֹד וְאֹרֶךְ יָמִים לַהֲגוֹת בְּתוֹרָתֶךָ וּלְקַיֵּם מִצְוֹתֶיהָ וְשֵׂכֶל וּבִינָה לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל עִמְקֵי סוֹדוֹתֶיהָ וּשְׁלַח רְפוּאָה לְכָל מַכְאוֹבֵינוּ וּתְבָרֵךְ אֶת כָּל מַעֲשֵׂה

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ
וְהוֹשִׁיעֵנוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן
רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן
שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר
וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ כִּי אֵין
בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה
וָחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ׃

סמוך לומר קדיש שלם.

- um deiner selber willen
— hilf uns, und steh uns bei!
— um deiner unendlichen Barmherzigkeit willen!
— um deines großen, wunderthätigen und furchtbaren Namens willen, der über uns genannt ward!
Vater, sei uns gnädig und erhöre uns; denn an uns ist kein Verdienst; darum hab' Erbarmen und übe Gnad' an uns; hilf uns mit deinem Heile!

אֵין כָּמוֹךָ בָּאֱלֹהִים אֲדֹנָי וְאֵין
כְּמַעֲשֶׂיךָ׃ מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל
עוֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל דּוֹר
וָדוֹר׃ יְיָ מָלָךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלוֹךְ
לְעוֹלָם וָעֶד׃ יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ
יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַּשָּׁלוֹם׃

אֵין Keiner ist dir gleich unter den Göttern, Herr; Keiner dir gleich in deinen Werken. Dein Reich ist ein Reich aller Welten; deine Herrschaft geht durch alle Zeiten. Gott regieret, Gott hat regieret — Gott wird regieren in Ewigkeit! Gott gibt seinem Volke die Macht, Gott segnet sein Volk mit seinem Gottesfrieden!

אָב הָרַחֲמִים הֵיטִיבָה בִרְצוֹנְךָ
אֶת צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָיִם׃
כִּי בְךָ לְבַד בָּטָחְנוּ מֶלֶךְ אֵל רָם
וְנִשָּׂא אֲדוֹן עוֹלָמִים׃

אב Allerbarmender Vater! Bedenke Zion zu allem Guten in deiner Gnade, baue auf die Mauern von Jerusalem; denn auf dich allein vertrauen wir — auf dich, den allmächtigen Weltenherrn, der hoch ist und erhaben, Herr durch alle Zeiten — alle Welten!

סדר הוצאת ספר תורה

Beim Ausheben der Thora.

מוסיפין לכון מקודם ומוליכין ג' פ"ת ומומרים:

וַיְהִי בִּנְסֹעַ הָאָרֹן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
קוּמָה יְיָ וְיָפֻצוּ אֹיְבֶיךָ וְיָנֻסוּ

„Wenn sie zog die Bundeslade, sprach Moses! Steh auf, Herr, daß zerstreuet werden deine Feinde, und fliehen deine Gegner vor deinem

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים
וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ פְּתַח שַׁעֲרֵי
שָׁמַיִם לִתְפִלָּתֵנוּ ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זְכוֹר כִּי עָפָר
אֲנָחְנוּ ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ נָא אַל תְּשִׁיבֵנוּ
רֵיקָם מִלְּפָנֶיךָ ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ תְּהֵא הַשָּׁעָה
הַזֹּאת שַׁעַת רַחֲמִים וְעֵת
רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חֲמוֹל עָלֵינוּ
וְעַל עוֹלָלֵינוּ וְטַפֵּינוּ ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן
הֲרוּגִים עַל שֵׁם קָדְשֶׁךָ ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן
טְבוּחִים עַל יִחוּדֶךָ ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן
בָּאֵי בָאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל
קִדּוּשׁ שְׁמֶךָ ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ נְקוֹם לְעֵינֵינוּ
נְקַמַת דַּם עֲבָדֶיךָ הַשָּׁפוּךְ ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ
אִם לֹא לְמַעֲנֵנוּ ׃

Unser Herr und Vater, 'nimm in Wohlwollen und Erbarmen unsere Bitten an;

— öffne du die Pforten deines Himmelreiches vor unserem Gebete!

— bedenke, daß wir Staub und Asche sind.

Vater, laß uns nicht leer weggehen von deinem Angesichte.

— laß diese Stunde eine gnadenreiche Stunde, eine Stunde des Erbarmens sein vor dir;

— hab Erbarmen mit uns, Erbarmen mit unsern unmündigen Kindern!

— um der Erschlagenen willen, die in den Tod sind gegangen für das Bekenntniß deines heiligen Namens;

— um der Geopferten willen, die sich für deine Anerkennung deiner Einheit hingeopfert;

— um der Gläubigen willen, die ins Feuer und ins Wasser sind gegangen, auf daß dein Name geheiliget werde;

Unser Herr und Vater um deiner selber willen, wo nicht um unsertwillen;

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זָכְרֵנוּ בְּזִכָּרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ

Vater, gedenke unser in Freundlichkeit, auf daß wir zu allem Guten bedacht sein mögen.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים

Vater, schreibe uns ein in das Buch des Lebens und des heiteren Lebens!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וִישׁוּעָה

Vater, schreibe uns ein in das Buch des Heiles und der Erlösung!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר פַּרְנָסָה וְכַלְכָּלָה

Vater, schreibe uns ein in das Buch der Ernährung und Verpflegung!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר זְכִיּוֹת

Vater, schreibe uns ein in das Buch der Unschuld und des Verdienstes!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמְחִילָה

Vater, schreibe uns ein in das Buch der Vergebung und der Versöhnung!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הַצְמַח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב

Vater laß sprießen, Herr, das Heil für uns, bald und in unseren Tagen.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָרֵם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ

Herr, erhebe deinem Volke Israel das Haupt!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָרֵם קֶרֶן מְשִׁיחֶךָ

— erhebe deinem Gesalbten, Herr, das Haupt!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מַלֵּא יָדֵינוּ מִבִּרְכוֹתֶיךָ

— fülle uns die Hand mit deinen Segnungen!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מַלֵּא אֲסָמֵינוּ שָׂבָע

— fülle unsere Vorrathskammern an mit Fülle und mit Ueberfluß!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ

— erhöre unsere Stimme, sei schonend, mild und barmherzig gegen uns!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כַּלֵּה כָּל צַר
וּמַשְׂטִין מֵעָלֵינוּ׃

— den Dränger und den Läſterer, Herr, halte ab von uns, und zerſtöre ſeine Pläne.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ סְתוֹם פִּיוֹת
מַשְׂטִינֵנוּ וּמְקַטְרְגֵנוּ׃

Vater, ſchließe du dem Läſterer und dem Kläger den Mund.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כַּלֵּה דֶבֶר
וְחֶרֶב וְרָעָב וּשְׁבִי
וּמַשְׁחִית וְעָוֹן וְפֶשַׁע
מִבְּנֵי בְרִיתֶךָ׃

Vater, halte ab von uns Peſt und Schwert und Hunger; vor ſchwerer Haft, Verderbniß und Verſündigung wahre uns und Alle, die treu ſind deinem Bunde.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְנַע מַגֵּפָה
מִנַּחֲלָתֶךָ׃

— halte jede Plage ab von deinem Erb' und Eigenthume.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ סְלַח וּמְחַל
לְכָל־עֲוֹנוֹתֵינוּ׃

Vater, vergib uns und verzeihe uns unſere Schuld;

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְחֵה וְהַעֲבֵר
חַטֹּאתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ מִנֶּגֶד
עֵינֶיךָ׃

— lösche aus jedes Vergehen, lösche aus alle unſere Sünden daß ſie dir nimmer vor Augen kommen.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְחוֹק
בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים כָּל־
שִׁטְרֵי חוֹבוֹתֵינוּ׃

— tilge in deiner Barmherzigkeit den Schuldbrief, der da zeuget wider uns;

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הַחֲזִירֵנוּ
בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ׃

Vater nimm uns in Gnaden auf, wo wir mit vollkommener Sinnesänderung uns zu dir bekehren.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ שְׁלַח רְפוּאָה
שְׁלֵמָה לְחוֹלֵי עַמֶּךָ׃

Vater, ſende Heilung und Geneſung unſern Kranken!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ קְרַע רַע
גְּזַר דִּינֵנוּ׃

Vater, zerreiße den böſen Urtheilsſpruch, der über uns verhängt iſt;

יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו כֹּהֲנִים עַם קְדוֹשֶׁךָ כָּאָמוּר: יְבָרֶכְךָ
יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְאוֹר
פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד. וּצְדָקָה
וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ:

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר
וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים
טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

Am Sabbath wird אבינו מלכנו nicht gesagt.
Man öffnet die heil. Lade. — פותחין הארון

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָטָאנוּ לְפָנֶיךָ:

Unser Herr und Vater, wir haben gesündiget vor dir!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ
אֶלָּא אָתָּה:

Vater, wir haben keinen Herrn über uns, als dich allein.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ
לְמַעַן שְׁמֶךָ:

Vater, laß deine Macht und Milde walten über uns um deines heiligen Namens willen.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חַדֵּשׁ עָלֵינוּ
שָׁנָה טוֹבָה:

Vater, erneue uns das Jahr zum Glück und Heil.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּטֵּל מֵעָלֵינוּ
כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת:

Vater, halte ab von uns jedes böse Geschick und jedes schwere Verhängniß.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּטֵּל
מַחְשְׁבוֹת שׂוֹנְאֵינוּ:

— halte ab von uns des Feindes Haß;

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָפֵר עֲצַת
אוֹיְבֵינוּ:

Vater halte ab des Gegners Grimm und Tücke;

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם. בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ: וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שֶׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי־לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם כִּי־לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זְכוֹר רַחֲמֶיךָ וּכְבוֹשׁ כַּעַסְךָ וְכַלֵּה דֶבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וּשְׁבִי וּמַשְׁחִית וָעָוֹן וְרָעָה וּמַגֵּפָה וּפֶגַע רָע וְכָל־מַחֲלָה וְכָל־תַּקָּלָה וְכָל־קְטֶטָה וְכָל־מִינֵי פוּרְעָנֻיּוֹת וְכָל־גְּזֵרָה רָעָה וְשִׁנְאַת חִנָּם מֵעָלֵינוּ. וּמֵעַל כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה. וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

In den Gemeinden, wo auch bei שחרית die כהנים zum דוכן gehen, ist es weiter bei מוסף zu finden.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בַּבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל־

תַּעֲבוֹר עַל פֶּשַׁע לְעַם שְׁאֵרִי פָּשַׁע:

כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ.

מִי אֵל כָּמוֹךָ נֹשֵׂא עָוֹן וְעוֹבֵר עַל פֶּשַׁע לִשְׁאֵרִית נַחֲלָתוֹ לֹא הֶחֱזִיק לָעַד אַפּוֹ כִּי חָפֵץ חֶסֶד הוּא: יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ יִכְבּוֹשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצוּלוֹת יָם כָּל חַטֹּאתָם: וְכָל חַטֹּאת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל תַּשְׁלִיךְ בִּמְקוֹם אֲשֶׁר לֹא יִזָּכְרוּ וְלֹא יִפָּקְדוּ וְלֹא יַעֲלוּ עַל לֵב לְעוֹלָם: וְנֶאֱמַר תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם:

Du nur übersiehst in Huld, reuigem Volke seine Schuld!

Wie es heißt: Wo ist ein Gott, wie du, der Schuld verzeiht, Sünde übersieht bei dem Reste seines Erbes. Nicht für immer läßt dem Zorne er die Gewalt, dessen Walten Milde ist. — Er erbarmt unser sich wieder, hemmt die Folgen unsrer Schuld und versenkt in des Meeres Fluth unser Vergehen. Und deines Hauses Israels Vergehen versenkst an einen Ort du, wo nimmer ihrer gedacht wird und erwähnet, und wo nimmer in den Sinn sie kommen. Du spendest Treue dem Jakob, Milde dem Abraham, wie unsern Ahnen in der Urzeit du es zugeschworen!

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְחַל | לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם (Am Sabb.) הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה מְחֵה וְהַעֲבֵר פִּשְׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. כָּאָמוּר אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מֹחֶה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר: וְנֶאֱמַר מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן חַטֹּאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ. וְנֶאֱמַר כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם | מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ: (אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. (וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ בּוֹ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ). וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. כִּי אַתָּה סָלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמְחִלָּן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל דּוֹר וָדוֹר וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (אֶלָּא אָתָּה:) בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ. מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וּמַעֲבִיר אַשְׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפֻּרִים:

אָזְנְךָ וּשְׁמַע פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שִׁמְמֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ: כִּי לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: אֲדֹנָי שְׁמָעָה אֲדֹנָי סְלָחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ: בַּעֲבוּר כְּבוֹד שִׁמְךָ הַמְּצֻא לָנוּ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה שְׁמַע תִּפְלָתֵנוּ למען שְׁמֶךָ: Vorb.

מִי אֵל כָּמוֹךָ:

אֲהַלֶּלְךָ בְּקוֹל רָם. מָגֵן אַבְרָהָם. Gem.
מִי אֵל כָּמוֹךָ:

בְּיָדְךָ מְמִתִּים. מְחַיֵּה הַמֵּתִים. Gem.
מִי אֵל כָּמוֹךָ:

גְּדֻלְּךָ אָדְרוֹשׁ. הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ. Gem
מִי אֵל כָּמוֹךָ:

דּוֹרֵשׁ אִמְרֵי דַעַת. חוֹנֵן הַדָּעַת. Gem.
מִי אֵל כָּמוֹךָ:

הָאוֹמֵר שׁוּבָה. הִרְצָה בִּתְשׁוּבָה: Gem.
מִי אֵל כָּמוֹךָ:

וּמוֹחֵל וְסוֹלֵחַ. הַמַּרְבֶּה לִסְלוֹחַ. Gem.
מִי אֵל כָּמוֹךָ:

קוֹל רִנָּה וְתוֹדוֹת. הַטּוֹב לְךָ Gem.
לְהוֹדוֹת. מִי אֵל כָּמוֹךָ:

רָם בָּרְךָ קְהַל הַמוֹנֵי. יְבָרְכְךָ יְיָ. Gem.
מִי אֵל כָּמוֹךָ:

שְׁכִינָתְךָ שָׁלוֹם. עוֹשֶׂה הַשָּׁלוֹם. Gem.
מִי אֵל כָּמוֹךָ:

Heute neige unserem Flehen dein Ohr, wie geschrieben in den Reden deines Heiligen (Davids): „Neige, mein Gott, dein Ohr und höre, thue auf dein Auge und schaue unsere Trümmer, und die Stadt, über welche dein Name genannt wird, denn nicht um unsere Verdienste schütten wir unser Gebet vor dir aus, sondern um dein großes Erbarmen. O Herr, erhöre, o Herr, vergib, o Herr, vernimm und thue und zögere nicht, denn dein Name ist genannt über deine Stadt und dein Volk.“ (Um deines herrlichen Namens willen gewähr' uns, da du Gebet erhörst, hör' unser Gebet, um deinen Namen).

מי אל Gott, wer gleichet dir an Ruhmeszier! Deinen Ruhm verkünd' ich laut, Schild, dem Abraham vertraut! Aufersteh'n läßt deine Macht, was da todt, aus Grabesnacht; deine Hoheit such' ich fort, heilig hehrer, mächtiger Hort! Der das sinn'ge Wort beachtet, und Kenntniß gibt dem, der umnachtet; der zur Menschheit spricht: bereuet! und der Besserung sich freuet; der da gegen Schuld und Sünden, mild sich läßt versöhnlich finden; dem da Ruhm und Dankbarkeit, Hymnen und Sang geweiht; segne, Herr auf immerdar, deiner frommen Beter Schaar! der im Friedenssitz du weilst, der den Frieden du ertheilst!

כְּבוֹד שִׁמְךָ הַמְּצֵא לָנוּ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ סְלַח נָא לְמַעַן שְׁמֶךָ׃

Vorb. יוֹם חִנְּנָךְ עָנָו בַּעֲדֵינוּ תִּזְכּוֹר׃

Gem. הַיּוֹם סְלַח לַעֲוֹנֵינוּ וְחֵטְא אַל תִּזְכּוֹר׃ כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ אַל תִּזְכָּר לָנוּ עֲוֹנוֹת רִאשֹׁנִים מַהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דַלּוֹנוּ מְאֹד׃

Vorb. יוֹם טָעוּתֵנוּ יְבֻקַּשׁ וָאָיִן׃

Gem. הַיּוֹם נְאֻם הָקֵם יְבֻקַּשׁ עָוֹן וְאֵינֶנּוּ׃ כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ בַּיָּמִים הָהֵם וּבָעֵת הַהִיא נְאֻם יְיָ יְבֻקַּשׁ אֶת עֲוֹן יִשְׂרָאֵל וְאֵינֶנּוּ וְאֶת חַטֹּאת יְהוּדָה וְלֹא תִמָּצֶאינָה כִּי אֶסְלַח לַאֲשֶׁר אַשְׁאִיר׃

Vorb. יוֹם יִדְרְשׁוּךָ מְצָרֵף וּמְטַהֵר׃

Gem. הַיּוֹם מִכָּל חַטֹּאתֵינוּ אוֹתָנוּ תְטַהֵר׃ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ׃

Vorb. יוֹם כָּל תִּשָּׂא עָוֹן בְּתַחֲנוּן אֲבַטֵּא׃

Gem. הַיּוֹם לְשַׁוְעָתֵנוּ אֹזֶן הַטֵּה׃ כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ הַטֵּה אֱלֹהַי

Worte." (Um deines herrlichen Namens willen bewähre dich uns als verzeihend und vergebend, o vergib um deines Namens willen.)

יום Einen Tag, an welchem du gedenken mögest, wie dich der Fromme angefleht für uns.

Heute vergib uns unsere Schuld, und der Sünde gedenke nicht, wie geschrieben in den Reden deines Heiligen (Davids): „O gedenk' uns nicht der Sünden von früher her, eilends mög' uns entgegen kommen dein Erbarmen, denn wir sind sehr gesunken."

יום Einen Tag, an welchem unser Vergehen umsonst gesucht werde.

Heute erfülle deine Verheißung, „gesucht wird die Schuld werden und sie ist nicht da," wie geschrieben ist durch deine Propheten: „In jenen Tagen und in jener Zeit" ist Gottes Spruch, „wird gesucht werden Israels Sünde, und sie ist nicht da, und Jehuda's Vergehen, und es wird nicht zu finden sein, denn vergeben werd' ich, den ich übrig lasse."

יום Einen Tag, an welchem sie dich suchen, der du läuterst und reinigst.

Heute reinige uns von all unseren Sünden, wie geschrieben ist in deiner Lehre! „Denn an diesem Tage wird er euch sühnen, euch zu reinigen von all euren Sünden; vor dem Ewigen sollt ihr rein sein."

יום Einen Tag, an welchem ich flehend spreche: O hebe ganz die Schuld auf.

Gem. הַיּוֹם תִּסְלַח לְכָל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר הַגָּר: כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ וְנִסְלַח לְכָל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכָם כִּי לְכָל הָעָם בִּשְׁגָגָה:

Heute vergib der ganzen Gemeinde Israel und den zu ihnen Gehörigen, wie geschrieben in deiner Lehre: „Und es wird vergeben der ganzen Gemeinde Israels und dem Fremdling, der bei ihnen weilt; denn von dem ganzen Volke war es ein Versehen."

Vorb. יוֹם בּוֹנְדִינוּ תִּשָּׂא וְתִסְלַח.

יום Einen Tag, an dem du unsere Untreue aufheben wolleſt und verzeihen.

Gem. הַיּוֹם שִׁמְךָ יֵאָמֵן אֵל טוֹב וְסַלָּח: כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ:

Heute bewähre ſich dein Name, gütiger, verzeihender Gott, wie geschrieben in den Reden deines Heiligen (Davids): „Denn du, Herr, biſt gütig und verzeihend und huldvoll denen, die dich anrufen."

Vorb. יוֹם נָעַלְנוּ חֻקֶּיךָ שַׁכַּח וַעֲזוֹב.

יום Einen Tag, an dem du vergeſſen wolleſt und unbeachtet laſſen, daß wir dein Geſetz verworfen."

Gem. הַיּוֹם רַחֲמֵנוּ וְנָשׁוּב וְדַרְכְּךָ רָשַׁע נַעֲזוֹב: כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ יַעֲזֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אָוֶן מַחְשְׁבֹתָיו וְיָשֹׁב אֶל יְיָ וִירַחֲמֵהוּ וְאֶל אֱלֹהֵינוּ כִּי יַרְבֶּה לִסְלוֹחַ:

Heute erbarme dich unſer, daß wir zurückkehren und den Weg des Frevels verlaſſen, wie geschrieben iſt durch deinen Propheten: „Es verlaſſe der Frevler ſeinen Weg, und der Mann der Unthat ſeine Geſinnungen, daß er zurückkehre zum Ewigen, und er ſich ſein erbarme, und zu unſerem Gott; denn er übt in Menge Verzeihung."

Vorb. יוֹם דָּפְּיֵנוּ אָנָּא שָׂא נָא.

Gem. הַיּוֹם קָשׁוֹב תַּחֲנוּגֵינוּ וּבְתַחֲנוּן סְלַח נָא: כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ סְלַח נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ וְכַאֲשֶׁר נָשָׂאתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הֵנָּה. וְשָׁם נֶאֱמַר: וַיֹּאמֶר יְיָ סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ:

יום Einen Tag, an welchem du unſern Schandfleck abnehmen mögeſt.

Heut' erhöre unſer Flehen, und um unſer Flehen willen, wie geschrieben iſt in deiner Lehre: „O vergib die Sünde dieſes Volkes nach der Größe deiner Huld, und wie du verziehen dieſem Volke von Mizrajim bis her." Und dort heißt es: „Und es ſprach der Ewige; ich habe vergeben nach deinem

מַיִם טְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם | מִכֹּל טֻמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם׃

euch sprengen reine Wasser, daß ihr rein werdet von allen euren unreinen Thaten, auch von allen euren Scheußlichkeiten werde ich euch frei sprechen."

אַל תִּירָא יַעֲקֹב שִׁיבוּ שׁוֹבָבִים. שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל. הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל׃

אל תירא Fürchte nicht, Jakob! Kehret zurück Abtrünnige! kehre zurück, o Israel!

Siehe, nicht schläft und nicht schlummert der Hüter Israels.

כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד יְיָ אֱלֹהֶיךָ כִּי כָשַׁלְתָּ בַּעֲוֹנֶךָ. וְנֵאָמַר קְחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֶל יְיָ אִמְרוּ אֵלָיו כָּל תִּשָּׂא עָוֹן וְקַח טוֹב וּנְשַׁלְּמָה פָּרִים שְׂפָתֵינוּ׃

ככתוב So ist's geschrieben durch deine Propheten: „Kehre zurück, Israel, hin zum Ewigen, deinem Gott, denn du bist gestrauchelt in deiner Sünde; nehmet mit euch Worte und kehret zurück zum Ewigen; saget zu ihm: Ganz hebest du auf die Sünde, und nimm das Gute an, wir aber wollen ersetzen die Farren durch unsere Lippen."

וְאַתָּה רַחוּם | מְקַבֵּל שָׁבִים וְעַל הַתְּשׁוּבָה מֵרֹאשׁ הִבְטַחְתָּנוּ וְעַל הַתְּשׁוּבָה עֵינֵינוּ מְיַחֲלוֹת לָךְ׃

ואתה Du bist barmherzig, nimmst gern die Reuigen auf, hast uns von Anfang den Weg zur Rückkehr zugesichert, und auf diese Reue gestützt, sehen wir vertraut zu Dir.

וּמֵאַהֲבָתְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁאָהַבְתָּ אֶת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. וּמֵחֶמְלָתְךָ עַל בְּנֵי בְרִיתֶךָ מַלְכֵּנוּ שֶׁחָמַלְתָּ עַל בְּנֵי בְרִיתֶךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת (יום הַשַּׁבָּת הַזֶּה ואֶת) יוֹם צוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה לִמְחִילַת חֵטְא וְלִסְלִיחַת עָוֹן וּלְכַפָּרַת פֶּשַׁע׃

ומאהבתך Und aus Liebe, Ewiger, unser Gott, zu deinem Volke Israel, und um deines Erbarmens, König! mit den Kindern deines Bundes, hast du uns gegeben, Ewiger, unser Gott, diesen Tag der Versöhnung zur Sündenvergebung und zur Schuldverzeihung und zur Sühne der Missethat.

יום Vorb. יוֹם אֲשֶׁר אָשַׁמֵּנוּ יִצְלַל וְיִסָּגֵר.

יום Einen Tag, an welchem unsere Schuld versenkt werden möge und verloschen.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּשְׁבוּעַת שָׁוְא
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁנּאַת חִנָּם
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּתְשׁוּמֶת יָד
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתַמְהוֹן לֵבָב
וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת. סְלַח לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם עוֹלָה
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם חַטָּאת
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם קָרְבַּן עוֹלָה וְיוֹרֵד
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אָשָׁם וַדַּאי וְתָלוּי
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מַכַּת מַרְדּוּת
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מַלְקוּת אַרְבָּעִים
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מִיתָה בִּידֵי שָׁמַיִם
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם כָּרֵת וַעֲרִירִי
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין
סְקִילָה. שְׂרֵיפָה. הֶרֶג. וְחֶנֶק. עַל מִצְוֹת עֲשֵׂה וְעַל מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה. בֵּין שֶׁיֵּשׁ בָּהּ קוּם עֲשֵׂה. יֵשׁ שֶׁאֵין בָּהּ קוּם עֲשֵׂה. אֶת שֶׁגְּלוּיִם לָנוּ. וְאֶת שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ. אֶת שֶׁגְּלוּיִם לָנוּ כְּבָר אָמַרְנוּם לְפָנֶיךָ. וְהוֹדִינוּ לְךָ עֲלֵיהֶם. וְאֶת שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וִידוּעִים כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר הַנִּסְתָּרוֹת לַיי אֱלֹהֵינוּ. וְהַנִּגְלוֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד עוֹלָם. לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת:

וְדָוִד עַבְדְּךָ אָמַר לְפָנֶיךָ שְׁגִיאוֹת מִי יָבִין מִנִּסְתָּרוֹת נַקֵּנִי. נַקֵּנוּ ייָ אֱלֹהֵינוּ מִכָּל פְּשָׁעֵינוּ וְטַהֲרֵנוּ מִכָּל טֻמְאוֹתֵינוּ וְזָרוֹק עָלֵינוּ מַיִם טְהוֹרִים וְטַהֲרֵנוּ. כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם |

ודוד So hat auch Dein Knecht David zu Dir gebetet: „Wer bemerkt Irrthümer? halte mich rein von heimlichen Sünden.“ Halte mich rein, Gott, unser Herr, von allen Missethaten, reinige uns von unsern unreinen Thaten, sprenge auf uns reine Wasser, und erkläre uns rein; wie geschrieben ist: „Und ich werde auf

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחוֹזֶק יָד
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחִלּוּל הַשֵּׁם
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטִפְּשׁוּת פֶּה
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטָמְאַת ו שְׂפָתַיִם
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיֵצֶר הָרָע
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים

וְעַל כֻּלָּם, אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת, סְלַח לָנוּ, מְחַל־לָנוּ, כַּפֶּר־לָנוּ:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַפַּת שׁוֹחַד
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכָזָב
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלָשׁוֹן הָרָע
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלָצוֹן
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמִשָּׂא וּבְמַתָּן
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַאֲכָל וּבְמִשְׁתֶּה
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנֶשֶׁךְ וּבְמַרְבִּית
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּנְטִיַּת גָּרוֹן
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּסִקְרוּר עַיִן
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂיחַ שִׂפְתוֹתֵינוּ
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינַיִם רָמוֹת
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעַזּוּת מֶצַח

וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת, סְלַח־לָנוּ, מְחַל־לָנוּ, כַּפֶּר־לָנוּ:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּפִרִיקַת עוֹל
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקָלוּת
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּצְרוּת עָיִן
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצָרוּת עַיִן
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַלּוּת רֹאשׁ
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַשְׁיוּת עֹרֶף
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּרִיצַת רַגְלַיִם לָהָרַע
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּרְכִילוּת

אַתָּה יוֹדֵעַ רָזֵי עוֹלָם. וְתַעֲלוּמוֹת׀ סִתְרֵי כָּל חָי: אַתָּה חוֹפֵשׂ כָּל חַדְרֵי בָטֶן וּבוֹחֵן כְּלָיוֹת וָלֵב: אֵין דָּבָר נֶעְלָם׀ מִמֶּךָּ. וְאֵין׀ נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:

וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁתִּסְלַח לָנוּ עַל כָּל חַטֹּאתֵינוּ. וְתִמְחָל־לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ. וּתְכַפֶּר לָנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאוֹנֶס וּבְרָצוֹן:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִמּוּץ הַלֵּב:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּבְלִי דָעַת:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִטּוּי שְׂפָתָיִם:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגָלוּי וּבַסָּתֶר:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוּי עֲרָיוֹת:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדִבּוּר פֶּה:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַעַת וּבְמִרְמָה:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהַרְהוֹר הַלֵּב:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹנָאַת רֵעַ:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוִדּוּי פֶּה:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּוְעִידַת׀ זְנוּת:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזָדוֹן וּבִשְׁגָגָה:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים:

לִפְעָמֵינוּ: יוֹצְרֵנוּ וְעוֹשֵׂנוּ יוֹדֵעַ יִצְרֵנוּ. יֶהֱמוּ רַחֲמֶיךָ וְאַל תַּשְׁחִיתֵנוּ: כִּי מִלְּפָנֶיךָ מִי יִסָּתֵר. כֹּל גָּלוּי לְךָ כָּאוֹר וְכַצָּהֳרָיִם: לְבֵית דִּין הוֹרֵיתָ אַרְבַּע מִיתוֹת. לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה וּמֵהֶם חַלְּצֵנוּ: מֵאָז יְצַרְתָּנוּ חֲקַרְתַּנִי וַתֵּדָע. מַעֲשֵׂינוּ כִּי הֵמָּה עָמָל וָאָוֶן: נְצוֹר נַפְשׁוֹתֵינוּ כִּי בְיָדְךָ כָּל נָפֶשׁ. נָא תֵיקַר נֶפֶשׁ מִמַּעֲנֵי לְךָ נָפֶשׁ: סְקִילָה שְׂרֵיפָה הֶרֶג וָחֶנֶק. סוֹדָם גִּלִּיתָהּ לְיוֹדְעֵי אֲמִתָּךְ׀ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ אֱלוֹהַּ כַּפֶּר־לָנוּ. עַל יָדוּעַ לָנוּ וְעַל נֶעְלָם׀ מִמֶּנּוּ: פְּשָׁעֵינוּ הוֹדִינוּ לְךָ חוֹקֵר לֵב. פְּדֵנוּ מֵחֵטְא נַקֵּנוּ מֵעָוֹן: צוּר אַל תֵּפֶן בֶּאֱנוֹשׁ חָצִיר. צְדָקָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ כַּעֲשִׂיתָ עִם כָּל חָי: קִדַּמְנוּ בְנֶשֶׁף קִרַבְנוּ בְּשַׁוַּע. קָרְבֵנוּ אֵלֶיךָ קָשׁוּב קְרִיאָתֵנוּ: רַחֲמֵנוּ אַל תֵּפֶן לְרִשְׁעֵנוּ וְנִצְטַדָּקָה. רַחֲמֶיךָ יְבוֹאוּנוּ רַחוּם וְחַנּוּן:

מַה נְּבוֹרָתֵנוּ. מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. הֲלֹא כָּל הַגִּבּוֹרִים כְּאַיִן לְפָנֶיךָ. וְאַנְשֵׁי הַשֵּׁם כְּלֹא הָיוּ. וַחֲכָמִים כִּבְלִי מַדָּע. וּנְבוֹנִים כִּבְלִי הַשְׂכֵּל. כִּי רוֹב מַעֲשֵׂיהֶם תֹּהוּ. וִימֵי חַיֵּיהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ. וּמוֹתַר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אָיִן כִּי הַכֹּל הָבֶל:

keit, unser Heil und unsere Kraft und Stärke? Was sollen wir sagen, was sollen wir reden, Gott und Herr, vor dir? die namhaftesten Männer, als wären sie nie gewesen, die Weisen ohne Erkenntniß, die Verständigen ohne Einsicht? All ihr Thun ist nichtig, alle ihre Lebenstage gehen flüchtig wie ein Schatten hin. Der Vorzug, den der Mensch hat vor dem Vieh, der ist nichtig, dieweil Alles — eitel ist und vergänglich.

מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מָרוֹם. וּמַה נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא כָּל הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ:

In den Gemeinden, wo hier אתה מבין gesagt wird, siehe unter der Linie.

Gem. u. Vorbeter

שִׁמְךָ מֵעוֹלָם עוֹבֵר עַל פֶּשַׁע. שׁוְעָתֵנוּ תַּאֲזִין בְּעֶמְדֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִפְלָה: תַּעֲבוֹר עַל פֶּשַׁע לְעַם שָׁבֵי פֶשַׁע. תִּמְחֶה פְּשָׁעֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:

Das ist dein Name von ewig her — daß du hinweg gehest über unsere Schuld, darum höre heute unser Flehen, wo wir in Andacht vor dir stehen.

Vergib die Schuld dem Volke, das abläßt von seiner Schuld, lösch aus die Schuld vor deinem Auge.

In vielen Gemeinden wird dieses nicht gesagt.

מיוסד ע"פ א"ב כפול.

אַתָּה מֵבִין תַּעֲלוּמוֹת לֵב. אֱמֶת לְךָ נִגְלוֹת וְגַם נִסְתָּרוֹת: בָּאנוּ בְּדָבָרִים לְפִתְחֶךָ בָּם. בְּרַשְׁעֵנוּ אַל תֵּפֶן וְרֹא בְּמַעֲלָלֵנוּ: נְשׁוּתֵנוּ בְּיוֹם זֶה כְּיֶרַע וְחָרֵד. גֵּאֶה כְּרַחוּם לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה חֶסֶד: דִּין אַל תִּמְתַּח מוּל עָפָר וָאֵפֶר. דַּע אַחֲרִיתֵנוּ רִמָּה וּתוֹלֵעָה: הַאִם שְׁגִגָנוּ וְעֶלֶם | מִמֶּנּוּ. הֲלֹא אַתָּה לְבַד מֵבִין שְׁגִיאוֹת. וְאַל תַּחֲשׁוֹב לָנוּ כְּעוֹשֶׂה בְּזָדוֹן. וּדְוִי שִׂפְתֵינוּ שְׁעֵה בְּעֵת רָצוֹן: זֶה כִּפֶּר לָנוּ הוֹדַע וְלֹא הוֹדַע. זְדוֹן וְנֶעֱלָם עֲשֵׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה: חַלְּצֵנוּ מֵעֹנֶשׁ כָּרֵת וּמִיתָה. חָמוֹל עַל חֹטֶר מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ: טַפְּשֵׁנוּ בְּרוֹעַ יֵצֶר אֲשֶׁר מְנַעֲרֵנוּ. טָכוֹן בְּקִרְבֵּנוּ כְּרֶשֶׁת

דֶּרֶךְ רֶשַׁע וְחִישׁ לָנוּ יֶשַׁע׃ כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ יַעֲזֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אָוֶן מַחְשְׁבוֹתָיו וְיָשֹׁב אֶל יְיָ וִירַחֲמֵהוּ וְאֶל אֱלֹהֵינוּ כִּי יַרְבֶּה לִסְלוֹחַ׃

Vorb. אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מְחַל וּסְלַח לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכִּפּוּרִים הַזֶּה. וְהֵעָתֵר לָנוּ בִּתְפִלָּתֵנוּ. מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. וְכוֹף אֶת יִצְרֵנוּ לְהִשְׁתַּעְבֶּד לָךְ. וְהַכְנַע עָרְפֵּנוּ לָשׁוּב אֵלֶיךָ׃ וְחַדֵּשׁ כִּלְיוֹתֵינוּ לִשְׁמוֹר פִּקּוּדֶיךָ. וּמוֹל אֶת לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ וּמָל יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת לְבָבְךָ וְאֶת לְבַב זַרְעֶךָ לְאַהֲבָה אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ׃

הַזְּדוֹנוֹת וְהַשְּׁגָגוֹת אַתָּה מַכִּיר. הָרָצוֹן וְהָאוֹנֶס. הַגְּלוּיִם וְהַנִּסְתָּרִים. לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וִידוּעִים. מָה אָנוּ. מֶה חַיֵּינוּ. מֶה חַסְדֵּנוּ. מַה צִּדְקוֹתֵינוּ. מַה יְּשׁוּעָתֵנוּ. מַה כֹּחֵנוּ.

uns ins Herz den Willen und die Kraft, daß wir verlassen den Weg der Sünde, und fördere du, Herr, uns das Heil, wie geschrieben steht bei deinen Propheten: „Es verlasse der Sünder seinen Weg und Wandel, und der Gottlose seine sündigen Gedanken, und kehre zurück zu Gott, daß er seiner sich erbarme, zurück zu unserem Herrn, der so Vieles uns vergibt."

אלהינו Unser Gott, Gott unserer Väter!

Verzeih und vergib uns unsere Schuld an diesem Tage der Versöhnung; gewähre uns was wir bitten und was wir beten; tilge und lösche aus unsere Sünden und Vergehungen; bezwinge jeden bösen Trieb in uns, daß wir uns dir unterwerfen; beuge du den starren Sinn in uns, daß wir zu dir wiederkehren; erneue Geist und Herz in uns, daß wir wahren dein Gebot, und bezwinge uns das Herz, daß wir lieben, ehren, fürchten deinen Namen, wie geschrieben steht in deiner Gotteslehre: „Und Gott wird dir das Herz bezwingen, dir und deinen Kindern, daß du liebest Gott den Herrn von ganzem Herzen, von ganzer Seele, und dabei am Leben bleibest"

Die wissentlichen und geflissentlichen wie die unwissentlichen Sünden kennst du, den freien Willen und den Zwang und Drang; die offenbaren wie die geheimen Sünden sind dir bekannt und offenbar. Was sind wir, was ist unser Leben, unsere Liebe, unsere Frömmig-

אָנוּ צֹאנֶךָ. וְאַתָּה רוֹעֵנוּ׃
אָנוּ כַּרְמֶךָ. וְאַתָּה נוֹטְרֵנוּ׃
אָנוּ פְּעֻלָּתֶךָ. וְאַתָּה יוֹצְרֵנוּ׃
אָנוּ רַעְיָתֶךָ. וְאַתָּה דּוֹדֵנוּ׃
אָנוּ סְגֻלָּתֶךָ. וְאַתָּה קְרוֹבֵנוּ׃
אָנוּ עַמֶּךָ. וְאַתָּה מַלְכֵּנוּ׃
אָנוּ מַאֲמִירֶךָ. וְאַתָּה מַאֲמִירֵנוּ׃

Wir sind die Heerde, und du bist der Hirte.
Wir sind der Weinberg, und du bist der Hüther.
Wir sind das Werk, und du bist der Schöpfer.
Wir sind die Geliebte, und du bist der Freund.
Wir sind die Erkornen, du bist es, der uns hat erkoren.
Wir sind das Volk, du bist der König.
Wir sind die Verlobten, du bist es, der sich uns verlobet.

אָנוּ עַוֵּי פָנִים וְאַתָּה רַחוּם וְחַנּוּן. אָנוּ קְשֵׁי עוֹרֶף וְאַתָּה אֶרֶךְ אַפַּיִם׃ אָנוּ מְלֵאֵי עָוֹן וְאַתָּה מָלֵא רַחֲמִים. אָנוּ יָמֵינוּ כְּצֵל עוֹבֵר וְאַתָּה הוּא וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתָּמוּ׃

Gemeinde u. Vorb.

Sind wir halsstarrig, du bist voller Huld und Barmherzigkeit; sind wir hartnäckig, du bist voller Langmuth; sind wir voll Schuld und Sünde, du bist voll Erbarmen; gehen unsere Tage wie ein Schatten hin, du bist und bleibst derselbe und deine Jahre gehen nie zu Ende.

אָנָּא תָּבוֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאַל תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ שֶׁאֵין אָנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי עֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ אֲבָל אֲנַחְנוּ חָטָאנוּ׃

אָשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ דוֹפִי. הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זָדְנוּ. חָמַסְנוּ. טָפַלְנוּ שֶׁקֶר. יָעַצְנוּ רָע. כִּזַּבְנוּ. לַצְנוּ. מָרַדְנוּ. נָאַצְנוּ. סָרַרְנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרַרְנוּ. קִשִּׁינוּ עֹרֶף. רָשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ. תָּעַבְנוּ. תָּעִינוּ תִּעְתָּעְנוּ׃

סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ׃ וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ׃

הִרְשַׁעְנוּ וּפָשַׁעְנוּ לָכֵן לֹא נוֹשַׁעְנוּ. וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לַעֲזוֹב

In Schuld und Frevel sind wir verfallen, darum ist uns das Heil nicht worden. Gib

אַל תַּעַזְבֵנוּ: אַל תַּעַזְבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְאַל תִּרְחַק מִמֶּנּוּ: עֲשֵׂה עִמָּנוּ
אוֹת לְטוֹבָה וְיִרְאוּ שׂוֹנְאֵינוּ וְיֵבֹשׁוּ
כִּי אַתָּה יְיָ עֲזַרְתָּנוּ וְנִחַמְתָּנוּ: כִּי
לְךָ יְיָ הוֹחַלְנוּ אַתָּה תַּעֲנֶה אֲדֹנָי
אֱלֹהֵינוּ:

Vorb. אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ:

אַל תַּעַזְבֵנוּ. וְאַל תִּטְּשֵׁנוּ.
וְאַל תַּכְלִימֵנוּ. וְאַל תָּפֵר
בְּרִיתְךָ אִתָּנוּ. קָרְבֵנוּ
לְתוֹרָתֶךָ. לַמְּדֵנוּ מִצְוֹתֶיךָ.
הוֹרֵנוּ דְרָכֶיךָ. הַט לִבֵּנוּ
לְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ. וּמוֹל אֶת
לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָתֶךָ. וְנָשׁוּב
אֵלֶיךָ בֶּאֱמֶת וּבְלֵב שָׁלֵם.
וּלְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל תִּמְחוֹל
וְתִסְלַח לַעֲוֹנֵינוּ כַּכָּתוּב
בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ. לְמַעַן שִׁמְךָ
יְיָ וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנִי כִּי רַב הוּא:

Vorb. אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ:

סְלַח לָנוּ. מְחַל ו לָנוּ. כַּפֶּר לָנוּ:

כִּי אֲנוּ עַמֶּךָ. וְאַתָּה אֱלֹהֵינוּ:
אֲנוּ בָנֶיךָ. וְאַתָּה אָבִינוּ:
אֲנוּ עֲבָדֶיךָ. וְאַתָּה אֲדוֹנֵינוּ:
אֲנוּ קָהָלֶךָ. וְאַתָּה חֶלְקֵנוּ:
אֲנוּ נַחֲלָתֶךָ. וְאַתָּה גּוֹרָלֵנוּ:

uns ausgeht — verlaß nur du uns nicht. Verlaß uns nicht, Gott unser Herr, entferne du dich nicht von uns! Gib uns ein Zeichen, Herr, zum Guten, daß unsere Feinde es schauen und sich schämen, wie du uns hilfst und uns tröstest, denn auf dich, Herr, hoffen wir, du wirst uns erheben, Gott unser Herr!

אלהינו Unser Gott, Gott unserer Väter!

Verlaß uns nicht, verstoß uns nicht, beschäm' uns nicht, brich nicht den Bund mit uns! Laß uns immer tiefer eindringen in deine Gotteslehre; belehre und unterweise uns in deinen heiligen Geboten; mache geneigt unser Herz, daß wir ehren und fürchten deinen Namen; bezwinge uns das Herz, daß wir dich lieben, zu dir wiederkehren in Wahrhaftigkeit mit ganzem ungetheiltem Herzen. Um deines großen Namens willen, vergib und verzeihe uns unsere Schuld wie geschrieben steht in deinem heiligen Worte: „Um deines Namens willen, Herr, vergib mir meine Schuld, wie groß sie auch immer ist."

אלהינו Unser Gott, Gott unserer Väter!

Verzeih uns, vergib uns, versöhne uns;

Denn wir sind dein Volk, und du bist unser Gott.

Wir sind die Kinder, und du bist der Vater.

Wir sind die Knechte, und du bist der Herr.

Wir sind die Gemeinde und du bist das Gemeindegut.

Wir sind die Erben, und du bist unser ganzes Loos.

חַטָּאֵיכֶם כַּשָּׁנִים כַּשֶּׁלֶג יַלְבִּינוּ.
אִם יַאְדִּימוּ כַתּוֹלָע כַּצֶּמֶר יִהְיוּ׃
זְרֹק עָלֵינוּ מַיִם טְהוֹרִים וְטַהֲרֵנוּ
כְּמָה שֶׁכָּתוּב. וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מַיִם
טְהוֹרִים. וּטְהַרְתֶּם | מִכֹּל טֻמְאוֹתֵיכֶם
וּמִכָּל גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם׃

כַּפֵּר חַטָּאֵינוּ בַּיּוֹם הַזֶּה וְטַהֲרֵנוּ
כְּמָה שֶׁכָּתוּב. כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר
עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם | מִכֹּל
חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ׃ תְּבִיאֵנוּ
אֶל הַר קָדְשֶׁךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בְּבֵית
תְּפִלָּתֶךָ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. וַהֲבִיאוֹתִים
אֶל הַר קָדְשִׁי וְשִׂמַּחְתִּים בְּבֵית
תְּפִלָּתִי עוֹלוֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן
עַל־מִזְבְּחִי כִּי בֵיתִי בֵּית תְּפִלָּה
יִקָּרֵא לְכָל הָעַמִּים׃

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ Vorb.
חוּס וְרַחֵם | עָלֵינוּ וְקַבֵּל
בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת
תְּפִלָּתֵנוּ׃ הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ אֵלֶיךָ
וְנָשׁוּבָה חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם׃

אֲמָרֵינוּ הַאֲזִינָה יְיָ בִּינָה Gem.
הֲגִיגֵנוּ. יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִינוּ.
וְהֶגְיוֹן לִבֵּנוּ לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵנוּ
וְגוֹאֲלֵנוּ׃ אַל תַּשְׁלִיכֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ
וְרוּחַ קָדְשְׁךָ אַל תִּקַּח מִמֶּנּוּ׃ אַל
תַּשְׁלִיכֵנוּ לְעֵת זִקְנָה כִּכְלוֹת כֹּחֵנוּ

euere Sünden wären wie der Purpur, sie sollen weiß werden wie der Schnee, und so sie roth wären wie der Scharlach, sie sollen werden wie die Wolle!“ Besprenge uns mit reinem Wasser und läutere uns, wie geschrieben steht: „Ich sprenge über euch die reinen Wasser, und ihr sollt rein werden, von allen euren Unreinlichkeiten, von allen euren Abscheulichkeiten mache ich euch rein und frei.“

Versöhne heute unsere Sünden, und mach uns rein und frei, wie geschrieben steht: „Denn an dem Tage wird er euch versöhnen, euch rein machen von allen euren Sünden, vor Gott sollt ihr rein sein.“

Führe uns ein auf deinen heiligen Berg; erfreue uns in dem Hause der Andacht, wie geschrieben steht: „Ich bringe sie hin auf meinen heiligen Berg, und erfreue sie in meinem Hause, im Hause der Andacht, ihre Brand- und Freudenopfer nehme ich in Gnaden an auf meinem Altare; denn mein Haus soll genannt werden — ein Haus der Andacht für alle Völker.“

שמע Erhöre unsere Stimme Gott unser Herr, sei mild und schonend, und erbarme dich über uns, und nimm in Gnaden und Erbarmen unsere Bitten an.

Führe du uns, Gott, zu dir zurück, auf daß wir zu dir wiederkehren, erneue uns wie ehedem!

אמרינו Horch, Herr, auf unser Wort, und achte wohl auf unser Flehen! Laß das Wort aus unserem Munde und der Gedanke unseres Herzens in Gnaden, Herr, vor dich gelangen, unser Hort und Erlöser. Verwirf uns nicht, nimm deinen heiligen Geist nicht ab von uns! Verwirf uns nicht, wenn wir sind alt geworden, und wenn die Kraft

וְאַל תַּשְׁחִיתֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. כִּי אֵל רַחוּם יְיָ אֱלֹהֶיךָ לֹא יַרְפְּךָ וְלֹא יַשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת בְּרִית אֲבוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם: וּמוֹל אֶת לְבָבְנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. וּמָל יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת לְבָבְךָ וְאֶת לְבַב זַרְעֶךָ לְאַהֲבָה אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל | לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ: הָשֵׁב שְׁבוּתֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. וְשָׁב יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתְךָ וְרִחֲמֶךָ. וְשָׁב וְקִבֶּצְךָ מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר הֱפִיצְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה: קַבֵּץ נִדָּחֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. אִם | יִהְיֶה נִדַּחֲךָ בִּקְצֵה הַשָּׁמַיִם | מִשָּׁם יְקַבֶּצְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקָּחֶךָ: הַמְצֵא לָנוּ בְּבַקְשָׁתֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. וּבִקַּשְׁתֶּם | מִשָּׁם אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ וּמָצָאתָ כִּי תִדְרְשֶׁנּוּ בְּכָל | לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשֶׁךָ: מְחֵה פְשָׁעֵינוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מֹחֶה פְשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי. וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר: מְחֵה פְשָׁעֵינוּ כָּעָב כֶּעָנָן כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן חַטֹּאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ: הַלְבֵּן חֲטָאֵינוּ כְּשֶׁלֶג וְכַצֶּמֶר כְּמָה שֶׁכָּתוּב. לְכוּ נָא וְנִוָּכְחָה יֹאמַר יְיָ אִם יִהְיוּ

Gott ihr Herr!“ Erbarme dich unser, und laß uns nicht zu Grunde gehen, wie geschrieben steht: „denn Gott, der Herr ist ein erbarmungsvoller Gott, er wird dich nicht verstoßen, nicht zu Grunde gehen lassen, nicht vergessen den Bund mit deinen Vätern den er ihnen hat geschworen.“ Bezwinge du das Herz, daß wir lieben, ehren und fürchten deinen Namen, wie geschrieben steht: „Und Gott wird dir das Herz bezwingen, dir und deinen Kindern, daß du liebest Gott den Herrn mit ganzem Herzen und ganzer Seele, auf daß du am Leben bleibest.“

Führe zurück unsere Verbannten, und erbarme dich unser, wie geschrieben steht: „Und Gott der Herr wird zurückführen deine Verbannten, und deiner sich erbarmen, und dich zusammenbringen von allen Völkern, dahin er dich zerstreuet hat.“ Sammle unsere Zerstreuten, wie geschrieben steht: „Und wärest du zerstreut bis an des Himmels Enden, so würde Gott der Herr von dort dich sammeln, und von dort euch nehmen!“ Laß dich finden, wo wir dich suchen, wie geschrieben steht: „Ihr werdet von dort aus suchen Gott deinen Herrn, und du wirst ihn finden, wo du nach ihm forschest mit ganzem Herzen und mit ganzer Seele.“ Lösch aus unsere Schuld um deiner selber willen, wie du gesprochen: „Ich, ich lösche aus deine Schuld um meiner selber willen, und gedenke deiner Sünden nicht.“ Lösch aus unsere Schuld wie Wolke und Nebel, wie du gesprochen: „Ich lösche aus wie die Wolke deine Schuld, und wie Nebel deine Sünden; — kehre zu mir zurück, und ich erlöse dich.“ Mach uns rein von unseren Sünden, weiß wie Schnee und Wolle, wie geschrieben steht: „Kommt und laßt uns rechten, spricht Gott; wo

מִזֶּה וּמִזֶּה שִׁלּוּשׁ קָדוֹשׁ. וְאָמַר קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ: סמאנו קָדוֹשׁ בְּבֹא אֵלָיו הַקּוֹל. כַּף שִׁבֹּלֶת יַכְרִיעַ לִשְׁקוֹל. נַקּוֹת קוֹרְאָיו כְּמַרְעִישֵׁי קוֹל. וָאֶשְׁמַע אַחֲרַי קוֹל:

Vorbeter u. Gem, קוֹל גָּדוֹל כְּהַשְׁמִיעַ לִרְחוּמִים. קַבְּלֵ מַלְכוּתִי מִמְּקוֹרֵי רְחָמִים. יִזְכּוֹר הַיּוֹם לְסָבִיב מִתְחָמִים. אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים:

חָטָאנוּ צוּרֵנוּ: סְלַח־לָנוּ יוֹצְרֵנוּ:

זְכוֹר לָנוּ בְּרִית אָבוֹת כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקוֹב וְאַף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר: *) זְכוֹר לָנוּ בְּרִית רִאשׁוֹנִים כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רִאשׁוֹנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אוֹתָם | מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לִהְיוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ: עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּמָה שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ. וְאַף גַּם זֹאת בִּהְיוֹתָם בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵיהֶם לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא גְעַלְתִּים לְכַלֹּתָם לְהָפֵר בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיהֶם: רַחֵם עָלֵינוּ

זכור Gedenke uns den Bund mit unsern Vätern, wie du gesprochen hast: Ich werde gedenken an meinen Bund mit Jakob, und an meinen Bund mit Isak, und an meinen Bund mit Abraham werde ich gedenken, und das Land bedenken.

וכור Gedenke uns den Bund der alten Zeit, wie du gesprochen hast: „Ich werde ihnen stets gedenken den Bund der alten Zeit, wie ich sie geführet habe aus dem Lande Egypten vor den Augen aller Völker, daß ich ihnen sei ein Gott, ich der Herr!“ Thue an uns, wie du es verheißen und versichert hast: „Auch dann noch, wenn sie sind in dem Lande ihrer Feinde, werde ich sie nicht verachten und verwerfen, daß ich sie untergehen ließe, und meinen Bund mit ihnen brech; denn ich bin und bleibe

*) כשיש ברית מילה אומרים כאן פזמון זה בפתיחת ארון הקודש.

זְכוֹר בְּרִית אַבְרָהָם וַעֲקֵדַת יִצְחָק. וְהָשֵׁב שְׁבוּת אָהֳלֵי יַעֲקֹב וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: אוֹת בְּרִית בֵּינִי וּבֵינְךָ אָבִינוּ. לְמִי הַחוֹתֶמֶת הַכֶּר־נָא כִּי אִם בִּבְשָׂרֵנוּ. כָּרַתָּ בְּרִית תּוֹחַלְתֵּנוּ. זְכוֹר וְאַל־תָּפֵר בְּרִיתְךָ אִתָּנוּ. וְשׁוּב בְּרַחֲמִים עַל־שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: רַחֲמֶיךָ זְכוֹר לְהַלְבֵּן כַּשֶּׁלֶג אָדֶם. הַבֵּט לִבְרִית בָּנֶיךָ נָא תְּפַדֵּם. קוֹל יַעֲקֹב אִישׁ תָּם הַקְדֵּם. זְכוֹר עֲדָתְךָ קָנִיתָ קֶּדֶם: והשב. טִפֵּי אֲהָבֶיךָ עַד בֵּינְךָ וּבֵין יְדִידֶיךָ. נָא הַדָּם לְאוֹת לְמִשְׁמֶרֶת לַעֲבָדֶיךָ. חָזֵק הוֹרֵשׁ דָּמִים שֶׁפְּכוּ דְּמֵי חֲסִידֶיךָ. זְכוֹר | רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ: ושוב. הוֹרֵשׁ דָּמִים דּוֹן דִּינֵנוּ. הָשֵׁב שִׁבְעָתַיִם אֶל־חֵיק מְעַנֵּינוּ. חִנָּם נִמְכַּרְנוּ וְלֹא בְּכֶסֶף פְּדֵנוּ. זְקוֹף מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמֵם לְעֵינֵינוּ. וְהָשֵׁב שְׁבוּת אָהֳלֵי יַעֲקֹב וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:

יגעתי בקראי ניחר גרוני: סלחנו גרוני הנשת קרא ארוכה. קוה נחת והנה פרוכה: נדדתי כצפור נודד ודרכי נסרכה. מפני קשת דרוכה: דרוכה לשון מקניאי ורחבה. מצרבת פנים כחשש להבה. נתקם | ממצבם בהשלך וטחיבה. ולהט אותם היום הבא: סלחנו הבא כאריה במארב לדגור. והיוצא צודה תתי למגור. כל־רעתם לפניך תאגור. והרק חנית וסגור: וסגור מוצאם ומובאם וידממו. בלע פלג לשונם ויזממו. הרס שנימו בפימו ויהממו. לקחת נפשי זממו: סלחנו זממו לרוץ בצואר אליך. נואצו לכרות ברית עליך. הדיחו ממעונך צבאות חילך. עליך יעזוב חילך: חילך מתחבא מפחד קטבך. בך ירוץ להשתגב בהטיבך. בשען נאהבך והרבך והטיבך. מה רב טובך: סלחנו טובך יאבה שאר ישוב. מתנפל בהמצאך אליך לשוב. קח דברי כבושים ושוב. מי יודע ישוב: ישוב חרונך ואל תכלנו. כי שגינו כהגה כלינו. בדרך זו נלך להשכילנו. הן הבט נא עמך כלנו: סלחנו כלנו יחד נחלה פניו. נזכיר ברית יקרת פניניו. בצדק להחזותנו אור פניו. יקימנו ונחיה לפניו: לפניו מצפצף מעפר להקימו. עם | מיחדו בשכבו ובקומו. נצח מחכים ליום קומו. ברוך כבוד יי ממקומו: סלחנו ממקומו יצף כחש רטפושי. לפאר ימיר אפר כבושי. מעצב עבדה קשה להנפישי. כי שבעה ברעות נפשי: נפשי תשתוחח לשמום | מסלה. דודי סך לננך סלולה. משמיעי שלום משוב לכסלה. יכוננה עד־עולם סלה: סלחנו סלה דר ביתך ולא נטשתני. בהתפשטי בצל ידך כסיתני. מאש וממים לרויה הוצאתני. ומקרני ראמים עניתני: עניתני בכל־עת בהתעטפי. הושטתה ימינך באהב לגפפי. ועתה מושיעי לא תרפי. תהלת יי ידבר פי: סלחנו פי יגיד תהלתך תקותנו. אל ימעטו לפניך תלאותנו. כגדל חסדך מלט משחיתותינו. כי לא על צדקותינו: צדקותינו דלו ולמאד קצרו. עונינו רבו והטוב עצרו. חטאי אבות לבנים נאצרו. זרעו חטים וקוצים קצרו: סלחנו קצרו יריבי קמות אבי. דמו להכרית ישישי ורובי. קראתיך מעשק זדים לערבי. שפטני אלהים וריבה ריבי: ריבי בחפשך ישרי תבקר. צדקת הורים לפניך תחקר. מצדיקי תקריב ומרשיעי יעקר. יסכר פי דוברי שקר: סלחנו שקר דובר לא יבא. לנגד עיניך כי תתעבו. שמרני רגל גאוה מבא. ומשואת רשעים כי תבא: תבא לפניך אלהי קדם. תפלת מתענים לפניך לקדם. תערב מנחתם כשנים מקדם. זכור עדתך קנית קדם: סלחנו קדם מפעליך יי אדני. עצת לכתוב כתבת נדני. בנת מרחוק חקיך למעני. ברוך אתה יי למדני: למדני להועיל ממית ומחיה. צוית ויעמד אמרת ניהיה. הורני דרכיך ותמים אהיה. עדותיך לעולם הבינני ואחיה: סלחנו ואחיה וזרעי לפניך יכון. ותפלתי כקטרת לפניך תכון. בעד עניך בבאי לרכון. נכון לבי אלהים נכון: נכון וקים אבותינו ספרו. עודף טובותיך חטאינו כפרו. לבנים גם עתה ויופרו. ופניהם אל יחפרו: סלחנו יחפרו פני מכבידי מועקנו. ילבשו בשת בהוצאת צדקנו. יבא ואל־יחרש לצדקנו. יי שפטנו יי מחוקקנו: מחוקקנו הדרש לאום נושעה. השאיבה בששון ממעיני הישועה. שמח נפשותינו בחקתיך להשתעשעה. והאר פניך ונושעה: סלחנו ונושעה בשפכנו לפניך שיחה. העתר לנו עונות לסלחה. חנון כי עמך הסליחה. יי שמעה יי סלחה: סלחה ולא נצא דחוים. פשעינו יהו כעב מחוים. נחינו לאור באור החיים. כי עמך מקור חיים: סלחנו חיים וחסד אלי זה. תחון שארית העם הזה. נשים להקדישך בקול זה. וקרא זה אל זה: זה יכתוב ידו לקדוש. וזה חדש לבקר יגדוש.

רִאשׁוֹנִים ׀ מַהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ
כִּי דַלּוֹנוּ מְאֹד׃ זָכְרֵנוּ יְיָ בִּרְצוֹן
עַמֶּךָ פָּקְדֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ׃ זְכוֹר עֲדָתְךָ
קָנִיתָ קֶּדֶם גָּאַלְתָּ שֵׁבֶט נַחֲלָתֶךָ
הַר צִיּוֹן זֶה שָׁכַנְתָּ בּוֹ׃ זְכוֹר יְיָ
חִבַּת יְרוּשָׁלָיִם אַהֲבַת צִיּוֹן אַל
תִּשְׁכַּח לָנֶצַח׃ זְכוֹר יְיָ לִבְנֵי אֱדוֹם
אֵת יוֹם יְרוּשָׁלָיִם הָאוֹמְרִים עָרוּ
עָרוּ עַד הַיְסוֹד בָּהּ׃ אַתָּה תָקוּם
תְּרַחֵם צִיּוֹן כִּי עֵת לְחֶנְנָהּ כִּי בָא
מוֹעֵד׃ זְכוֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק
וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
לָהֶם בָּךְ וַתְּדַבֵּר אֲלֵיהֶם אַרְבֶּה אֶת
זַרְעֲכֶם כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמָיִם. וְכָל הָאָרֶץ
הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֶתֵּן לְזַרְעֲכֶם
וְנָחֲלוּ לְעוֹלָם׃ זְכוֹר לַעֲבָדֶיךָ
לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב. אַל תֵּפֶן
אֶל קְשִׁי הָעָם הַזֶּה וְאֶל רִשְׁעוֹ
וְאֶל חַטָּאתוֹ׃

Vorbeter u. Gem. **אַל נָא תָשֵׁת עָלֵינוּ
חַטָּאת אֲשֶׁר נוֹאַלְנוּ וַאֲשֶׁר
חָטָאנוּ׃**

Vorbeter u. Gem. **חָטָאנוּ צוּרֵנוּ.
סְלַח לָנוּ יוֹצְרֵנוּ׃**

waltet von Ewigkeit her. Gedenke uns nicht die Sünden der Vergangenheit, komm uns zuvor mit deiner Barmherzigkeit; wir sind gar arm und schwach. Gedenke unser, Herr, in Freundlichkeit, wie du deines Volkes stets gedacht, und suche uns heim mit deinem Heile. Gedenke der heiligen Gemeinde, die du gestiftet hast in alter Zeit; des Stammes, den du erlöset hast und zu deinem Erbe erkoren; der Zionshöhe, darauf du einst gethronet. Gedenke, Gott, in Liebe an Jerusalem, in Freundlichkeit an Zion, und vergiß es nie und nimmer. Gedenke, Herr, den Söhnen Edoms den Tag von Jerusalem, wie sie gesprochen: „wühlet auf, wühlet auf bis auf den Grund!“ Steh auf und erbarme dich Zions, da die Zeit ist gekommen der Gnade, und die Frist vorüber ist. Gedenk an Abraham, Isak und Israel deinen Knecht, und wie du ihnen hast zugeschworen, und zu ihnen hast gesprochen: „Ich werde euch Kinder geben so viel als Sterne am Himmel sind, und das ganze Land, davon ich habe gesprochen, das will ich euren Kindern geben, und sie sollen es besitzen als ihr Erbe in Ewigkeit.“ Gedenke an deine Knechte, an Abraham, Isak und Jakob, achte nicht auf die Hartnäckigkeit im Volke, auf seine Verschuldung und Versündigung.

אל Rechne uns nicht an die Schuld, was wir aus Unverstand verschuldet!

חטאנו Wir haben gesündiget gegen dich, unser Schutz und Hort, vergib uns unser Schöpfer:

In den meisten Gemeinden wird gleich קול גדול Seite 142 angefangen.

מיוסד ע"ס א"ב וש"סמם קלונימוס חזק.

אֲדַבְּרָה תַּחֲנוּנִים כְּרָשׁ וְאֶבְכֶּה. בְּעָנְיִי נֶפֶשׁ בְּעַד קְהָלִי אֶבְכֶּה. כִּי נִקַּף כְּבַרְזֶל סִבְכִּי.
בְּכוּ הָעָם הַרְבֵּה בָכֹה׃ בָּכֹה הִשְׂבִּיעַנִי כְּגֶדַע קַרְנִי. לַעֲנָה וָרוֹשׁ הִרְוַנִי. הִדְמַמְתִּי וְנָם קוּמִי רָנִּי.

לְתָמָם וְרָאוּ כְבוֹדֶךָ: בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
בְּהִוָּסֵר הַבֹּקֶר: בֹּקֶר אָבִי כְּגֶבֶר
חֶלְצָיו ו וְלַעֲקוֹד בְּנוֹ קָדָם. וַיִּקַּח
מַאֲכֶלֶת לִשְׁחֹטוֹ וְלֹא חָשַׂב אָדָם.
וַיֹּאמֶר הַיּוֹם אַקְרִיב עוֹלָתִי וְאָזְרוֹק.
דַּם זִבְחִי לֹא יָלִין עַד בֹּקֶר: בֹּקֶר
רַחֲמֶיךָ נִכְמְרוּ עַל בֵּן יְחִיד וְעָלָיו
זָרְחוּ. וַיִּקְרָא אֵלָיו מַלְאַךְ יְיָ אֶל
הַנַּעַר יָדִים אַל יִשְׁלַח. כִּי בְיִצְחָק
יִקָּרֵא לְךָ זֶרַע וְזִכְרוֹ לְדוֹרוֹת הַנִּיחוּ.
לָכֶם לִמְשִׁמֶרֶת עַד הַבֹּקֶר: בֹּקֶר
כָּשְׁרוּ וְיָשְׁרוּ וְצִדְקוֹ יָלִין בְּעַד עַם
אֵלֶיךָ קָרֵב. וְאַפְרוֹ תָּמִיד יֵרָאֶה
לְפָנֶיךָ לְכַפֵּם הֵרֵב. תִּנָּתֵן לָהֶם
נַפְשָׁם בִּשְׁאֵלָתָם כִּי לְךָ נִכְסָפָה.
בָּעֶרֶב הִיא בָאָה וּבַבֹּקֶר: בֹּקֶר
קוֹלָם שְׁמַע וְתַכְפֵּר עֲוֹנוֹתֵיהֶם.
וֶעֱרֶךְ תְּפִלָּתָם תֵּחָשֵׁב כְּעֶרֶךְ
קָרְבְּנוֹתֵיהֶם. לָקְחוּ וּבָאוּ בְּזִכְרוֹן
צִדְקַת אֲבוֹתֵיהֶם. וְהֵם הֵבִיאוּ אֵלָיו
עוֹד נְדָבָה בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר: Vorb. בֹּקֶר
תַּפִּין אֵלֵינוּ וְרַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ יִכְמְרוּ.
וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצוּלוֹת יָם כָּל חַשָּׁאתֵינוּ
וְלֹא יִזָּכְרוּ. צוּר הַעֲבֵר עֲוֹנֵנוּ
מִלְּפָנֶיךָ. וְלֹא יַשְׁאִירוּ מִמֶּנּוּ עַד
בֹּקֶר: Seite 118. אל מלך

זְכוֹר ו רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי
מֵעוֹלָם הֵמָּה: אַל תִּזְכֹּר לָנוּ עֲוֹנוֹת

deine Herrlichkeit — am dritten Tage in der Morgenstund.

In der Morgenstund rüstet er sich wie ein Held mit Kraft und Muth und band vor Allem auf dem Altar seinen Sohn; nahm das Messer, ihm den Todesstreich zu geben, und verleugnete jedes menschliche Gefühl. Er sprach: „Heute opfere ich mein Kind, ein Brandopfer dem Herrn; heute sprenge ich das Blut; ich säume nicht bis über Nacht, bis wieder kommt die Morgenstund.

Und in der Morgenstund ward rege dein Erbarmen mit ihm und seinem einzigen Kind, und dein Gotteslicht, das leuchtete über ihn; und ein Engel Gottes rief ihm zu: „Leg an den Knaben nicht die Hand; nach Isaak wird dein Stamm und Same einst genannt, und sein Gedächtniß geht durch alle Zeiten!" Darum hütet es, und haltet es in Ehren, bis wieder kommt die Morgenstund.

Und in der Morgenstund möge sein reiner, gerader, schlichter Sinn, seine Gläubigkeit und Frömmigkeit ein milder Engel sein für uns und für dein Volk, wo es vor dir steht; sein Staub und seine Asche die Lauge sein, die sie macht rein von aller Schuld. Gib ihnen, Herr, das Leben und die Seele frei auf ihr Gebet, dieweil sie sich nach dir gesehnet, am Abend sind gekommen und in der frühen Morgenstund.

In der Morgenstund höre ihre Stimme, sühne ihre Schuld, nimm ihr Gebet und ihre Andacht gleich dem Opfer an; ein freundlich Angedenken an die Gerechtigkeit der Väter, das ist ihr ganzer Schatz, das ist das Opfer, das sie bringen Tag für Tag in jeder Morgenstunde.

In der Morgenstund schau du auf uns, erbarm dich über uns; wirf in des Meeres Fluth die Sünden alle, daß ihrer nimmer werde gedacht, lösch aus die Schuld vor deinem Blick — auf daß nichts übrig sei, wenn wieder kommt die Morgenstund.

זכור Gedenke, Gott, deiner Barmherzigkeit und deiner Gnade, die da

קח עקידה אלהינו ואלהי אבותינו

מִפַּלְטִי אֵלִי צוּרִי סִתְרִי וּמָגִנִּי, וְקֶרֶן יִשְׁעִי מִשְׂגַּבִּי בְּיוֹם צַר לִי וְאוֹנִי, הִשְׁכַּמְתִּי לְחַלּוֹתְךָ מֶלֶךְ רַב, וַאֲנִי אֵלֶיךָ יְיָ שִׁוַּעְתִּי בַּבֹּקֶר: בֹּקֶר ו רַחֵם תִּזְכֹּר חֶסֶד לְאַבְרָהָם אַב אֵיתָנִי, אֲשֶׁר בְּחַרְתּוֹ וְהֶאֱמִין בְּךָ רֹאשׁ לְמַאֲמִינִי, זְכוֹר בְּרִיתוֹ וְהוֹשִׁיעֵנִי מְטוּמְאָתִי אֲדֹנָי, יְיָ תִּשְׁמַע קוֹלִי בֹּקֶר: בֹּקֶר דִּבַּרְתָּ עִמּוֹ וְנִסִּיתוֹ לְשַׁלֵּם לוֹ מַשְׂכֻּרֶת, וְכָרוֹת עִמּוֹ הַבְּרִית לִהְיוֹת לוֹ לְמִשְׁמֶרֶת, אֲהֵבְתּוֹ וּרְצִיתוֹ וְקִבַּלְתּוֹ בְּקִטּוֹרֶת סַמִּים בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר: בֹּקֶר כּוֹכְבֵי הָאִיר בְּחַפַּצְתָּ לְהַרְאוֹת צִדְקָתוֹ הַגְדּוֹלָה, וְנִסִּיתוֹ בֶּעָשִׂירִי וַתֹּאמֶר לוֹ קַח אֶת בִּנְךָ וְלֹא תִכְלָא, עַל אֶחָד הֶהָרִים וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה, אֶת הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַּבֹּקֶר: בֹּקֶר יַחַד שִׁמְךָ וְשָׁמַע לְקוֹלְךָ וְהָרְאָה אַהֲבָתוֹ, וְשָׂשׂ בְּכָל ו לֵב עַל אִמְרָתְךָ לַעֲשׂוֹתוֹ, הָאֲהֻבָה קִלְקְלָה הַשּׁוּרָה וַיָּקָם בְּשִׂמְחָתוֹ, וַיִּשְׁפֹּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר: בֹּקֶר הֵכִינוּ לְבָם שְׁנֵיהֶם לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ אָיוֹם, הַבֵּן לָקַח עֵצִים וְהָאָב לָקַח מַאֲכֶלֶת לִשְׁחוֹט בְּלִי פְדִיוֹם, קְרוּאִים וְהוֹלְכִים

מפ־ך Gott, mein Erlöser, mein Hort, mein Schirm und Schild, mein Füllhorn und mein Heil, mein Schutz und meine Wehr am Tage der Angst und Noth! Früh steh' ich auf, dich, den großen Weltenherrn anzubeten. Herr, ich rufe dich in früher Morgenstunde.

In der Morgenstunde wolltest du dich mein erbarmen, mir gedenken die Liebe Abraham's, der meines Stammes Vater ist, den du erkoren hast und auserwählt, der an dich geglaubt hat, das Haupt war aller Gläubigen. Gedenke ihm den Bund und mach' mich frei von aller Schuld. Herr, Morgens wolltest du mich hören, meine Stimme hören in der Morgenstund.

In der Morgenstund sprachst du mit ihm, prüftest und versuchtest ihn, auf daß der volle Gotteslohn ihm werde; schlossest deinen Bund mit ihm, auf daß er ihn in Treue wahre. Du liebtest ihn und warst ihm wohlgewogen nahmst ihn gefällig und gnädig auf, wie Weihrauch und Opferduft in der Morgenstund.

In der Morgenstund, da leuchtete sein Gestirn, wie dies dein Wille war zu zeigen, seine Gläubigkeit und Willigkeit in ihrer ganzen Fülle. Du prüftest und versuchtest ihn zum zehnten Mal, und sprachst zu ihm: „Nimm dein Kind und schon' es nicht, auf einem der Berge, da bring es mir zum Opfer dar;" das eine Lamm, daß sollst du opfern in der Morgenstund.

In der Morgenstund, da einigte und heiligte er deinen Namen, horchte wohl auf deinen Ruf, und bewährte seine Lieb' und Treue; freute sich vom ganzen Herzen zu thun nach deinem Gebote, hob auf aus reiner Gottesliebe die Ordnung der Natur, stand auf in seiner Freudigkeit, stand auf in früher Morgenstund.

In der Morgenstund, da waren beide willig und bereit, deinen Willen zu erfüllen und dein furchtbar Gebot. Der Sohn, der nahm die Hölzer, der Vater nahm das Messer, zu opfern seinen Sohn, und dachte an keine Lösung. So gingen sie, wohin du sie berufen, in Unschuld und in Frömmigkeit, und schauten

בְּתוֹב תָּו חַיִּים. וְהָיָה עַל מִצְחוֹ תָּמִיד. כעולת

הֵטִיבָה בִרְצוֹנְךָ אֶת צִיּוֹן עִיר קָדְשֶׁךָ. וְנָתַתָּ יָד וָשֵׁם. בְּבֵיתְךָ לְמִקְדָּשֶׁיךָ. וַעֲרֻכַת נֵר לְבֶן יִשַׁי. לְהַעֲלוֹת נֵר תָּמִיד. כעולת

חִזְקוּ וְאִמְּצוּ לְבַבְכֶם. עַמִּי בְּאֵל מָעוֹז. וְעֵדוּתָיו כִּי תִנְצוֹרוּ. גַּם אֶת זוֹ לְעֻמַּת | זוֹ. יְכַפֵּר בְּעַד חַטֹּאתֵיכֶם. וְיִזְכֹּר | רַחֵם בְּרָגְזוֹ. דִּרְשׁוּ יְיָ וְעֻזּוֹ בַּקְּשׁוּ פָנָיו תָּמִיד. כְּעוֹלַת הַבּוֹקֶר אֲשֶׁר לְעוֹלַת הַתָּמִיד: Seite 118. אל מלך

mit ihm, daß es lebe; ſchreibe das Lebenszeichen ſtets auf ſeine Stirne; wie jenes u. ſ. w.

הטיבה Zeige dich wohlwollend gegen Zion, meine heilige Stadt, ſchenke Dauer und Anſehen deinem Hauſe, meinem Heiligthum, und ein ſtrahlendes Licht dem Sohne Iſaias; laß die ewige Lampe wieder brennen; wie jene u. ſ. w.

חזקו Traue, mein Volk! mit größtem Vertrauen auf Gott, den mächtigen Beſchützer. Wenn ihr ſeine Geſetze beobachtet, wird er Eins fürs Andere thun, wird euere Sünden vergeben, im Zorne gedenken ſeiner Barmherzigkeit. Betet an den Herrn und ſeine Allmacht, ſuchet ihn beſtändig u. ſ. w.

Man ſchließt die heil. Lade. — סוגרין הארון

יִזְכּוֹר אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ אָת אַבְרָהָם אֶת יִצְחָק וְאֶת יַעֲקֹב: טֶרֶף נָתַן לִירֵאָיו. יִזְכּוֹר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ: כִּי בָרְךָ אֲבָרֶכְךָ וְהַרְבָּה אַרְבֶּה אֶת זַרְעֲךָ כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכַחוֹל אֲשֶׁר עַל שְׂפַת הַיָּם וְיִרַשׁ זַרְעֲךָ אֵת שַׁעַר אוֹיְבָיו:

יזכור Gott gedenke ſeines Bundes mit Abram, Iſaak und Jakob. — Brod und Nahrung gibt er ſeinen Frommen, gedenket ſeines Bundes ewiglich. — Ich werde dich ſegnen, werde mehren deinen Samen gleich den Sternen am Himmel und dem Sand am Meere, und es ſoll bezwingen dein Same die Thore ſeiner Feinde.

רחמיך רבים. אל תבא. ברחם אב. ליי הישועה. יי צבאות עמנו וכו'.

Vorb. סְלַח נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגוֹדֶל חַסְדֶּךָ וְכַאֲשֶׁר נָשָׂאתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הֵנָּה וְשָׁם נֶאֱמַר:

Gem. וַיֹּאמֶר יְיָ סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ: השה אלהי וכו'.

חַיֵּינוּ: הִנָּשֵׂא שֹׁפֵט הָאָרֶץ,
הָשֵׁב גְּמוּל עַל גֵּאִים: כִּי
יְיָ שֹׁפְטֵנוּ. יְיָ מְחוֹקְקֵנוּ. יְיָ
מַלְכֵּנוּ הוּא יוֹשִׁיעֵנוּ: חָלִילָה
לְךָ מֵעֲשׂוֹת כַּדָּבָר הַזֶּה,
לְהָמִית צַדִּיק עִם רָשָׁע
וְהָיָה כַצַּדִּיק כָּרָשָׁע. חָלִילָה
לְךָ הַשֹּׁפֵט כָּל הָאָרֶץ לֹא
יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט:

קן פזמון ס"מם שלמה חוק ואמץ.

שֹׁפֵט כָּל הָאָרֶץ וְאוֹתָהּ
בַּמִּשְׁפָּט יַעֲמִיד. נָא חַיִּים
וְחֶסֶד עַל עַם עָנִי תַּצְמִיד.
אֶת תְּפִלַּת הַשַּׁחַר בְּמָקוֹם
עוֹלָה תַּעֲמִיד. כְּעוֹלַת
הַבֹּקֶר אֲשֶׁר לְעוֹלַת הַתָּמִיד:
לוֹבֵשׁ צְדָקָה וּמַעֲטֶה.
לְךָ לְבַד הַיִּתְרוֹן. אִם אֵין
בָּנוּ מַעֲשִׂים. זָכְרָה יְשֵׁנֵי
חֶבְרוֹן. וְהֵם יַעֲלוּ לְזִכָּרוֹן.
לִפְנֵי יְיָ תָּמִיד כעולת
מַטֵּה כְּלַפֵּי חֶסֶד. לְהָטוֹת
אִישׁ לִתְחִיָּה. עַמְּךָ לְחַסֵּד
הַטֵּה. גְּמוֹל נָא עָלָיו וְחָיָה.

deiner Weise. Erhebe dich, Richter der Erde! Vergilt den Stolzen nach Verdienst. Denn der Herr ist unser Richter, der Herr unser Gesetzgeber, der Herr unser König, er wird uns beistehen. Es sei fern von dir, so dies zu thun, den Gerechten sammt dem Frevler zu tödten, daß der Fromme dem Frevler gleich sei! es sei fern von dir! Sollte der Richter aller Welt nicht Gerechtigkeit ausüben?

שופט Richter aller Welt! der du sie durch Gerechtigkeit erhältst, o laß Leben und Gnade dem armen Volke zu Theil werden; möge das Morgengebet statt ganzer Opfer dienen.

Wie jenes Morgenopfer, das täglich in Feuer aufging.

לובש Der du dich in Gerechtigkeit wie in ein Kleid hüllst dem allein Preis gebührt, haben wir keine Thaen aufzuweisen. Gedenke derer, die in Hebron ruhen, so daß sie stets vor dem Andenken des Herren schweben; wie jenes u. s. w.

מטה Der du zur Gnade (die Wage) neigst, den Menschen gerne beim Leben erhältst, zeige dich deinem Volke geneigt, verfahre großmüthig

Wenn sie frevel- und laster-haftе Thaten begangen, möge sich jeder Gnaden-Ausspruch bewähren, so oft mein Herz sich nach Hilfe sehnt, und in nächtlichen Gebeten sich zum Gott der Hilfe erhebt.

Warum gleichest du einem bestürzten, betäubten Manne, einem Helden, der nicht helfen kann?

Wenn sie nun Alle von ganzem Herzen zurückkehren, und dich anbeten, möge sich jeder Ausspruch der Gnade bewähren, und in ihrer Bitte um Verzeihung einwilligen; thue es, Herr! um deinetwillen, verzeihe, vergieb deiner Gemeinde.

Kehre zurück, um deiner Knechte, der Stämme deines Erbtheils willen.

Vorb. אִם קִלְקְלוּ מַעֲשִׂים לְהָזִיד וּלְהַרְשִׁיעַ. נָא כָּל מִדָּה נְכוֹנָה רָחַשׁ לִבִּי לְהוֹשִׁיעַ. קוּמִי רְנִי בַלַּיְלָה לָאֵל הַמּוֹשִׁיעַ.

Gem. לָמָּה תִּהְיֶה כְּאִישׁ נִדְהָם כְּגִבּוֹר לֹא יוּכַל | לְהוֹשִׁיעַ:

Vorb. אִם אָמְנָם שָׁבוּ כֻלָּם בְּלֵב | וְנֶפֶשׁ לְחַלּוֹתֶךָ. נָא כָּל מִדָּה נְכוֹנָה תַּסְכִּים עִמָּם בְּמִחְיָלָתֶךָ. תַּעֲשֶׂה אֶדוֹן לְמַעַנְךָ מְחַל וּסְלַח לַעֲדָתֶךָ.

Gem. שׁוּב לְמַעַן עֲבָדֶיךָ שִׁבְטֵי נַחֲלָתֶךָ: אל מלך Seite 118.

Man öffnet die heil. Lade. — פותחין הארון קודם ויעבור.

Vorb. u. Gem. אַל תָּבוֹא בְמִשְׁפָּט עִמָּנוּ. כִּי לֹא יִצְדַּק לְפָנֶיךָ כָּל חָי: צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כִּסְאֶךָ. חֶסֶד וֶאֱמֶת יְקַדְּמוּ פָנֶיךָ: מִלְּפָנֶיךָ מִשְׁפָּטֵנוּ יֵצֵא. עֵינֶיךָ תֶּחֱזֶינָה מֵישָׁרִים: הוּא יִשְׁפּוֹט | תֵּבֵל בְּצֶדֶק וְדִין לְאֻמִּים בְּמֵישָׁרִים: רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְיָ כְּמִשְׁפָּטֶיךָ

Führe uns nicht vor's Gericht, denn kein Lebender ist gerecht vor dir. Recht und Billigkeit sind deines Thrones Stützen, Huld und Treue stehen vor deinem Angesicht. Laß unsere Rechtssache von dir ausgehen, du siehst das Billige. Er richtet die Welt nach Gerechtigkeit, urtheilt über Völker nach Billigkeit. Groß ist deine Milde, Herr! erquicke uns nach

בְּעֶרְךָ. לֵב וָנֶפֶשׁ | שִׁפְכִי
פְּנֵי קוֹנֵךְ וְצוּרֵךְ.
Gem. לָמָּה פָּרַצְתְּ גְּדֵרֵיהָ וְאָרוּהָ
כָּל עוֹבְרֵי דָרֶךְ:
Vorb. אָם | מָרְדוּ בְּרוֹב
פִּשְׁעָם לְצוּר מַלְכִּי וְקָדוֹשִׁי.
נָא כָּל מִדָּה נְכוֹנָה נוֹעַם
עָלַי תְּבַקְּשִׁי. נוֹרָא מָרוֹם
וְקָדוֹשׁ בְּעֶתֶר אֵלָיו תִּדְרְשִׁי.
Gem. לָמָּה יְיָ תִּזְנַח מִשְׁלוֹם נַפְשִׁי:
Vorb. אִם סָרְרוּ כְּפָרֵי
מְרוֹב עִתִּים וָמִים. נָא כָּל
מִדָּה נְכוֹנָה עַיִן אֶשָּׂא
לִמְרוֹמִים. עַל עַמִּי אֶפְצָה
פֶּה מְעַטֵּי עַמִּים.
Gem. לָמָּה לָנֶצַח תִּשְׁכָּחֵנוּ
תַּעְזְבֵנוּ לְאֹרֶךְ יָמִים:
Vorb. אִם פִּשְׁעֵם עָצְמוּ
וְגָבְרוּ מְאֹד בְּתֵלָא. נָא
כָּל מִדָּה נְכוֹנָה אֲצַפֵּצְךְ
קוֹל | לְהַפְלָא. צְרוּפָה
אִמְרָתְךָ לְחַלּוֹת עַל עַם
אַלָּה:
Gem. לָמָּה תָּשִׁיב יָדְךָ וִימִינְךָ
מִקֶּרֶב חֵיקְךָ כַּלָּה:

ordne; ergießt euch, mein Herz! meine Seele! vor eurem Schöpfer, eurem Felsen.

Warum reißest du ihren Zaun ein, daß jeder Wanderer sie pflücke?

Wenn ihre Frevel sie zum Ungehorsam gegen meinen König, den Allerheiligsten, verleitete, möge sich jeder Gnaden-Ausspruch bewähren, so oft ich für ihr Heil bete, flehentlich den Ehrfurchtbaren, Hocherhabenen und Allerheiligsten für sie ersuche.

Warum, o Herr! soll meine Seele des Friedens beraubt sein?

Wenn sie aus langer Vernachlässigung zügellos geworden sind, möge sich jeder Gnaden-Ausspruch bewähren, so oft ich meine Augen zum Himmel erhebe, und für mein Volk, der Völker kleinstes, laut bete.

Warum vergißt du uns gänzlich, verlassest uns so lange Zeit?

Wenn unsre Frevel sich mächtig anhäuften, möge sich jeder Gnaden-Ausspruch bewähren, so oft ich um wunderbare Rettung meine seufzende Stimme hören lasse, dein geläutertes Wort für dieses Volk anrufe.

Warum ziehest du zurück deine Hand, deine Rechte von deinem Schooßkinde gänzlich ab? —

wegblicke, und durch eine mächtige Fürbitte die Drohung aufhebe, daß er sein Antlitz von uns wegwenden wolle.

Warum o Gott, stehst du von Fern, ziehest dich zurück zur Zeit der Noth?

Wenn sie frech und trotzig gegen ihren König gefrevelt, möge sich jeder Gnaden-Ausspruch bewähren, so oft ich laut für sie flehe, und sich meine Seele wie Wasser vor dem Glanzumstrahlten ergießt; —

Warum, o Gott! willst du sie auf ewig verlassen?

Wenn Uebermuth das thörichte und stolze Herz verleitete, möge sich jeder Gnaden-Ausspruch bewähren, und der Ewige sie von dieser Verwundung heilen; möge sich uns gar bald die Stimme des Heils verkündigen;

Warum soll ich von Drangsal gebeugt umhergehen? —

Wenn sie falschem, dir widrigen Wahn nachhingen, möge sich jeder Gnaden-Ausspruch bewähren, daß du deine Liebe zu jenen Gottesverehrern gedenket, und deine Barmherzigkeit über die Trümmer deines Volkes walten ließest. —

Warum entbrennt dein Zorn über dein Volk?

Wenn sie, taub gegen alle Ermahnung, vom geraden Wege abgewichen sind, möge sich jeder Gnaden-Ausspruch bewähren, so oft ich für mein Volk ein Gebet

לְהַסְתִּירָה. דּוֹבְבֵי עֹז בְּתַחַן לְבַטֵּל מֵהֶם כָּתוּב אַסְתִּירָה.

Gem. לָמָּה יְיָ תַּעֲמוֹד בְּרָחוֹק תַּעְלִים לְעִתּוֹת בַּצָּרָה:

Vorb. אִם הֶעֱווּ פְּנֵי מַלְכָּם בְּעַזּוּת פָּנִים וּמֵצַח. נָא כָּל מִדָּה נְכוֹנָה אֶתְחַנֵּן לוֹ בְּפֶצַח. וְנַפְשִׁי שָׁפְכִי כַמַּיִם לְבֵךְ נֹכַח אָדוֹם וְצַח.

Gem. לָמָּה אֱלֹהִים זָנַחְתָּ לָנֶצַח:

Vorb. אִם זְדוֹנוֹת הִשִּׁיאוּ לֵב טָפֵשׁ וְנִשְׁחָץ. נָא כָּל מִדָּה נְכוֹנָה חַלֵּץ אוֹתָם יְיָ מִמַּחַץ. חוּשׁ וּבָא וְשָׂא קוֹל נַחַץ:

Gem. לָמָּה קוֹדֵר אֵלֵךְ בְּלַחַץ:

Vorb. אִם טָפְלוּ שֶׁקֶר בְּהֶגֶה וְהַוּוֹת לְעֻמָּךְ. נָא כָּל מִדָּה נְכוֹנָה יְדִידוּת תִּזְכּוֹר מִמְּנֻעֵימֶךָ. יִתְגּוֹלְלוּ רַחֲמֶיךָ עַל שְׁאֵרִית עַמֶּךָ.

Gem. לָמָּה יְיָ יֶחֱרֶה אַפְּךָ בְּעַמֶּךָ:

Vorb. אִם כָּבְדוּ אֹזֶן לְסַלֵּף מִנִּי הַדֶּרֶךְ. נָא כָּל מִדָּה נְכוֹנָה אֲלַחֵשׁ עַל עַמִּי

נָא יֵאָמֵן דִּבְרְךָ הַטּוֹב לִסְעוֹד. כִּי אֶסְלַח לַעֲוֹנָם וּלְחַטָּאתָם לֹא אֶזְכֹּר עוֹד: יוֹדֵעַ תַּעֲלוּם כָּל־דָּם וּלְחוּם. חַטֹּאתֵינוּ יְדַעְנוּם וְאַתָּה בְּכָל תְּחוּם: הִנֵּנוּ אָתָאנוּ לְךָ מִצֹּא כֹּפֶר וַתְּנָחוּם. וְאַתָּה אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת חַנּוּן וְרַחוּם: Seite 118. אל מלך

שׁוּב לְמַעַן עֲבָדֶיךָ שִׁבְטֵי נַחֲלָתֶךָ: שׁוּבָה יְיָ חַלְצָה נַפְשֵׁנוּ הוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן חַסְדֶּךָ: לָמָּה יְיָ תַּעֲמֹד בְּרָחוֹק. תַּעְלִים לְעִתּוֹת בַּצָּרָה:

רחמיך רבים. אל תבא. כרחם אב. לי הישועה. יי צבאות עמנו וכו':

מיוסד ע"פ א"ב וסס סמסנר שלמה.

קו

אלהינו ואלהי אבותינו

Vorb. שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הָאֲמוּרוֹת בַּחֲנִינָה. נָא כָּל מִדָּה נְכוֹנָה אֶחֱלֶה פְּנֵי מַלְכִּי בְּתִחֲנָה. לְחַפֵּשׂ וְכוּת כְּנוּיִם קְרוּאִים שׁוּשַׁנָּה. Gem. מַלְּטֵם מִכָּל רָעוֹת בְּזֹאת הַשָּׁנָה:

Vorb. אִם אַשְׁמָתָם גָּדְלָה עַד שְׁמֵי רוֹם וְכוֹכְבֵיהֶם. נָא כָּל מִדָּה נְכוֹנָה אֲבַקֵּשׁ רַחֲמִים עֲלֵיהֶם. בַּטֵּל מֵהֶם כְּתוֹב אָמַרְתִּי אַפְאֵיהֶם:

Gem. לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אַיֵּה נָא אֱלֹהֵיהֶם:

Vorb. אִם גָּבְרוּ עֲוֹנוֹת וְעָצְמוּ מִלְּסַפֵּרָה. נָא כָּל מִדָּה נְכוֹנָה הַחֵל אוֹתָם יְיָ

Unser und unserer Väter Gott!

שלש Dreizehn sind der Ausſprüche der göttlichen Gnade; möge ſich jeder Gnaden-Ausſpruch bewähren, ſo oft ich zu meinem Könige flehe, daß er die verdienſtliche Seite ſeiner Auserkornen hervorſucht.

Und ſie vor allem Unglück ſchütze im kommenden Jahre.

Wenn ihre Schuld bis an die Himmelshöhen reicht, möge ſich jener Gnaden-Ausſpruch bewähren, ſo oft ich um Erbarmen für ſie bitte, das Verhängniß aufzuheben, das ihnen Vernichtung drohet; —

Warum ſollen die Heiden ſprechen: „Wo iſt ihr Gott?

Wenn mächtig und unzählbar ihre Sünden ſind, möge ſich jeder Gnaden-Ausſpruch bewähren, daß Gott darüber

נִחוֹחִים אַיִן וְקָרְבָּנוֹת. סְלִיחָה מְצוֹא לַעֲוֹנוֹת: עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֵין אָנוּ סְמוּכִים. פֶּשַׁע וְעָוֹן מְלַכְלְכִים. צְדָקָה מְצוֹא תַּחַן עוֹרְכִים: קַו אַל תִּמְתַּח בְּאוֹרְחוֹתֵינוּ. רִמָּה וְתוֹלֵעָה אַחֲרִיתֵנוּ. שָׁוְא וְהֶבֶל שְׁנוֹתֵינוּ: תָּשׁוּב עַל הָרָעָה תִּנָּחֵם. זֶה דַּרְכְּךָ חִנָּם מְרַחֵם. בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים עָלֵינוּ רַחֵם: דְּרָכֶיךָ הוֹדַעְתָּ לֶעָנָו לְהוֹרוֹת. יִדַּעְתּוֹ שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה סְדוּרוֹת. הִבְטַחְתּוֹ שֶׁאֵין רֵיקָם חוֹזְרוֹת: חַנּוּן בָּם סְדַרְנוּ לְפָנֶיךָ. זַעַק | קָשׁוּב מִמְּתַחַנְנֶיךָ. וְאַל תְּשִׁיבֵנוּ רֵיקָם מִלְּפָנֶיךָ:

אל מלך Seite 118.

לְמַעַן שִׁמְךָ יְיָ וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ כִּי רַב הוּא: כִּי אֶסְלַח לַעֲוֹנָם. וּלְחַטָּאתָם לֹא אֶזְכָּר עוֹד: וְאַתָּה אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת חַנּוּן וְרַחוּם אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְלֹא עֲזַבְתָּנוּ:

רחמיך רבים. אל תבא. כרחם אב. ליי הישועה. יי צבאות עמנו וכו':

קה שלמונית מיוסד ע"פ א"ב ובסוף חתום שם המחבר שלמה:

אָב לְרַחֵם וְרַב סְלוֹחַ | חוֹלַלְתָּנוּ. בְּנֵי בְרִית קוֹדֶשׁ וְלֹא חִלַּלְתָּנוּ. גּוֹלִים וְאַתָּה בְּקִרְבֵּנוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְתָּנוּ. וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ: דָּם וְגִיאוּל תַּדִּיחַ וְדִין תָּאִיר. הַחֵטְא יוּעֲלַם וּבַל יִמָּצֵא לְהַבְעִיר. וְעָוֹן יְבֻקַּשׁ וְאֵינֶנּוּ כְּנַמְתָּ לְהַבְאִיר. כִּי אֶסְלַח לַאֲשֶׁר אַשְׁאִיר: זַהַם | מְרֻבָּה וּפָסַק נִיחוֹחַ מְמֻלָּח. חֲצִיצַת חֲפִיפַת לִכְלוּךְ שֶׁרֶץ הַלַּח. טְבִילַת טַהֲרַת צִנּוֹר מֵימֶיךָ יְקֻלַּח. כִּי אַתָּה יְיָ טוֹב וְסַלָּח: יַעַן סָרַחְנוּ נִדַּחְנוּ וּמִשְׁמַן רָזֶה. כִּי רַבָּה הַטּוּמְאָה וְאֵין מַזֶּה. לְמַעַנְךָ יְיָ כְּאָז וּלְפָנִים מְזֶה. סְלַח נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה: מִסַּפֵּר עָצְמוּ חֲסָדֵי רוֹב גְּמוּלָךְ. נִהַגְתָּ לְעַם בֵּית מֶרִי לְמוּלָךְ. סִבַּלְתָּ נָא תִּשָּׂא כְּמִקֶּדֶם נְטוּלָךְ. וְסָלַחְתָּ לְעַמְּךָ אֲשֶׁר חָטְאוּ לָךְ: עָלֵינוּ מִמָּרוֹם רוּחַ קָדְשׁוֹ יְעָרֶה. פְּרוֹשׁ וְהִתְקַדֵּשׁ וְחָדָשׁ לָנוּ יִבָּרֵא. צֵרוּף וּמֵרוּק בְּלִי יִסּוּרִין תּוֹרֶה. כִּי עִמְּךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוָּרֵא: קוֹמֵם נְפוּלָה עוֹד מִלְּהוֹסִיף דַּאֲבוֹנֵנוּ. רוּחַ | חֵן רַוֵּה שַׂבַּע רַעֲבוֹנֵנוּ. שָׁלְמוּ תַּמּוּ עֵת רִיעוּעַ בּוֹנֵינוּ. לְמַעַן שִׁמְךָ יְיָ וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ: שָׂרִים הִגְנוּ וּמִי כָּמוֹךָ נוֹשֵׂא. לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ אוֹת נְנַסֶּה. מִדַּת הֲמוֹן רַחֲמֶיךָ נַפִּיל מַחְסֶה. יְיָ שְׁמָעָה יְיָ סְלָחָה יְיָ הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה: בְּיִרְאָתְךָ וּבְתוֹרָתְךָ הָכֵן פְּעָמֵינוּ לִצְעוֹד. בְּיַד עֲוֹנֵנוּ כִּי כָשַׁלְנוּ לִמְעוֹד.

מַח פֶּצַע בְּדָמֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ אֶל שַׁחַת. הֲיוּדְךָ עָפָר הֲגִיד אֲמִתֶּךָ: כִּי תְבַקֵּשׁ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ תִּדְרוֹשׁ וְתִפְקְדֵנוּ לַבְּקָרִים וְלָרְגָעִים תִּבְחָנֵנוּ:

רחמיך רבים. אל תבא. כרחם אב. ליי הישועה. יי צבאות עמנו וכו׳:

קף שניה מיוסד ע״פ א״ב וס״מע יצחק הכהן החבר חזק ואמץ.

אָדוֹן בְּפָקְדְךָ אֱנוֹשׁ לַבְּקָרִים. בְּמִצְוֹי הַדִּין אַל תִּמְתַּח: גּוּף וּנְשָׁמָה אִם תְּרִיבֵם. דּוֹחוּ וְלֹא יָכְלוּ קוּם: הֲיוּכַל גֶּבֶר לְזַכּוֹת בַּמִּשְׁפָּט. וְאִם אֵין בְּיָדוֹ מַעַשׂ לְהִצְטַדֵּק: זַרְוִי יְחוּמוֹ. מְלֵאָה סְרוּחָה. חָבְוֵי אָרְבוּ בְּקִרְבּוֹ. מֵעֵת הִוָּלְדוֹ: טָמוּן בְּחֹבּוֹ. בְּרֶשֶׁת לְרַגְלָיו. יְסִיתֵהוּ בְּכָל יוֹם. לְשַׁחַת לְהַפִּילוֹ: כֹּחַ וּגְבוּרָה. בְּגוּף אַיִן. לְפָנָיו לַעֲמוֹד וּלְהִתְיַצֵּב: מִיּוֹם עָמְדוֹ. עַל דַּעְתּוֹ. נַפְשׁוֹ יָשִׂים בְּכַפּוֹ. לְהָבִיא לַחֲמוֹ: שָׂבֵעַ כָּל יָמָיו. בְּעֹם וּמַכְאוֹבוֹת. עַד שׁוּבוֹ לֶעָפָרוֹ. לֹא יִשְׁקוֹט: פְּנֵה אָדוֹן בְּעִצְבוֹן רוּחַ. צְפֵה בְּשִׁבְרוֹן לֵב: קָרוֹב אַתָּה לָרְחוֹקִים. רוֹצֶה בִּתְשׁוּבַת רְשָׁעִים: שַׁדַּי הַמָּצָא לְדוֹרְשֶׁיךָ. תֹּאמַר הִנֵּנִי לְמַבְקְשֶׁיךָ: יָבְשׁוּ סָלַחְתִּי קוֹרְאֵי בְשִׁמְךָ: צַדֵּק בַּמִּשְׁפָּט עִם | מְיַחֲדֶךָ: חֲסוֹם מְגוֹל מִלְּהַרְשִׁיעַ. קָצוֹף בְּמַסְטִין מִלְּהַסְטִין. הָקֵם לָנוּ מֵלִיץ יוֹשֶׁר. כּוֹפֶר מָצָאתִי תַּשְׁמִיעַ לַשּׂוֹבְעִים: הִשְׁלַכְנוּ עָלֶיךָ יְהָבֵנוּ. נָא אַתָּה תְּכַלְכְּלֵנוּ. הַעֲתֵר לָנוּ בִּתְפִלָּתֵנוּ. חֻפְּצֵנוּ וּבַקְּשָׁתֵנוּ מַלֵּא בְּרַחֲמִים: בְּךָ תָּלִינוּ בְּטַחוֹנֵינוּ מַהֵר | רַחֲמֶיךָ יְקַדְּמוּנוּ: חָזָק וְאַמִּיץ שִׁמְךָ לֹא שָׁכַחְנוּ. אָנָּא לָנֶצַח אַל תִּשְׁכָּחֵנוּ: אל מלך Seite 118.

מָה אֱנוֹשׁ כִּי תִזְכְּרֶנּוּ. וּבֶן אָדָם כִּי תִפְקְדֶנּוּ: וַתַּפְקְדֵנוּ לַבְּקָרִים. וְלָרְגָעִים תִּבְחָנֵנוּ: הֵן בַּעֲבָדָיו לֹא יַאֲמִין. וּבְמַלְאָכָיו יָשִׂים תְּהִלָּה: כִּי אָדָם אֵין צַדִּיק בָּאָרֶץ. אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יֶחֱטָא:

רחמיך רבים. אל תבא. כרחם אב. ליי הישועה. יי צבאות עמנו וכו׳:

קו שלישיה מיוסד ע״פ א״ב וכנוף ממוס מסמ״ק זבדיה חזק.

אָדוֹן דִּין אִם יָדָקֵק. בְּחֵקֶר פּוֹעַל אִם יִבְדַּק. גֶּבֶר לְפָנֶיךָ לֹא יִצְדָּק: דּוֹפִי תִּתֵּן בִּצְבָא מַעֲלָה. הֵן בְּמַלְאָכֶיךָ תָּשִׂים תְּהִלָּה: וְאַף שׁוֹתָהּ כַּמַּיִם עַוְלָה: זְכוּת וּצְדָקָה אֵין בָּנוּ. חֲטָא וְרֶשַׁע כָּלָנוּ. טוֹב אַל תָּבֹא בְּמִשְׁפָּט עִמָּנוּ: יֶהֱמוּ מֵעֶיךָ עָלֵינוּ. כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ פְּנֵה אֵלֵינוּ. לְבִלְתִּי כְּרוֹעַ מַעֲלָלֵינוּ. מְשׁוּבוֹתֵינוּ רַבּוּ מִלְמָנוֹת.

קהל כִּי אָדָם אֵין צַדִּיק בָּאָרֶץ
אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יֶחֱטָא׃
חזן יוֹם כִּפֻּרִים זֶה. וְכַח
הַכְּבֵן וְסַרְבָּן. מֵעַל תָּבוּעַ
בְּמַשְׂאַת עָרְבָן. קו״ח עַל חֵטְא
שֶׁחָיְבוּ עָלָיו קָרְבָּן. אָנָּא
רַחֵם שְׁאֵרִית פְּלֵטָה.
קהל כִּי אָדָם אֵין צַדִּיק בָּאָרֶץ
אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יֶחֱטָא׃
חזן יוֹם כִּפֻּרִים זֶה. זְכוּת
תְּחַפֵּשׂ לְרַבֵּנִי תְּמוּתָה.
נוֹאֲקִיךְ תַּשְׁכֵּט מִפַּחַד
וְאֵימָתָה. קו״ח עַל חֵטְא
שֶׁחָיְבוּ עָלָיו מִיתָה. אָנָּא
תַּגִּיהַּ לְשׁוֹכְנֵי עֲלָטָה.
קהל כִּי אָדָם אֵין צַדִּיק בָּאָרֶץ
אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יֶחֱטָא׃
חזן יוֹם כִּפֻּרִים זֶה שַׁבְּתוֹן
שַׁבּוּת מִשְׁמֶרֶת. שִׂגְיוֹנוֹת
יִשָּׂא הַכֹּהֵן הַמְּשֻׁרֶרֶת. קו״ח
עַל חֵטְא שֶׁחָיְבוּ עָלָיו כְּרֵת.
אָנָּא תְּכוֹן קְטוֹרֶת שְׂפָתַי
מְבֻטָּא׃
קו״ח כִּי אָדָם אֵין צַדִּיק בָּאָרֶץ
אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יֶחֱטָא׃

An diesem Tage der Versöhnung wird der Leichtsinnige und Widerspenstige gerichtet, und gefordert als Bürge für den Schuldner; wenn nun verschuldet, wir zu Opfern verpflichtet wären, so erbarme du dich, Allvater! des geretteten Ueberrestes; denn kein Mensch u. s. w.

An diesem Tage der Versöhnung suche, Allerbarmer! den Sterblichen ihr Verdienst hervor, die zu dir Flehenden beruhige in ihrer Angst; und wenn durch unsere Sünden wir auch den Tod verschuldet, so erleuchte du uns in unserer Finsterniß — denn kein Mensch u. s. w.

An diesem Tage der höchsten Feier und der Versöhnung hat vormals der Priester in seinem Dienste entsündiget; jetzt o, Allvater! nimm die Regung unserer Lippen als Räucherwerk, und entsühne damit auch jene Sünden, wodurch Ausrottung wir verschuldet; denn kein Mensch auf Erden ist so gerecht, daß er nur Gutes übe und nie sündige.

Seite 118. אל מלך

עַל חַטָּא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּגְלוּי. אָנָּא עָוֹנֵינוּ אַל תִּרְאֶה וְתַבִּיטָה.

קהל כִּי אָדָם אֵין צַדִּיק בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יֶחֱטָא:

חזן יוֹם כִּפֻּרִים זֶה. גְּזַר דִּין בְּהִכָּנֵס. יְרָאֶיךָ לְהִתְנוֹסֵס תְּנָה לָנוּ נֵס קו״ח עַל חַטָּא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאוֹנֵס. אָנָּא פְּשָׁעֵנוּ עֲבוֹר אֲשֶׁר נָטָה.

קהל כִּי אָדָם אֵין צַדִּיק בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יֶחֱטָא:

חזן יוֹם כִּפֻּרִים זֶה. דִּרְכּוֹ נְטוֹשׁ לָצוֹן. כּוֹנֵן לְטַהֵר פְּנִימִי וְחִיצוֹן. קו״ח עַל חַטָּא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרָצוֹן. אָנָּא צְנָעָה תַּחְתִּית דִּיוֹטָא.

קהל כִּי אָדָם אֵין צַדִּיק בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יֶחֱטָא:

חזן יוֹם כִּפֻּרִים זֶה. הַטּוֹב וְהָרַע בּוֹ נִרְשָׁם. לַצַּדִּיק וְלָרָשָׁע וְעַר שָׁם. קו״ח עַל חַטָּא שֶׁחַיַּבְנוּ עָלָיו אָשָׁם. אָנָּא קַחָה בְּיָדֵינוּ כִּי מָטָה.

nicht beachten und nicht sehen wolltest auch die Sünde, die wir frei begangen; denn kein Mensch u. s. w.

Wenn an diesem Tage der Versöhnung der Urtheilsspruch geschieht, laß deine Verehrer sich wundervoll erheben, verzeih' die Sünde, die durch Zwang geschah, übergehe auch unsere Frevel, da nur böse Neigung sie herbeigeführt, und kein Mensch u. s. w.

Nach der Weise dieses Tages wird der Leichtsinn unterdrückt, von innen und von außen sollen rein wir uns umstalten; so mögest du auch die in Spott begangene Sünde tief versenken; denn kein Mensch u. s. w.

An diesem Tage der Versöhnung wird das Gute und das Böse verzeichnet für den Gerechten wie für den Bösewicht; wenn nun ob unserer Sünden wir zu Schuldopfer verpflichtet wären, so schütze du uns Wankende; denn kein Mensch u. s. w.

וְיַחְפֵּר. חַמָּה עָצוֹר וְאַף הָפֵר. זָכְרֵנוּ לְחַיִּים בְּתוֹב בְּסֵפֶר: זָכְרֵנוּ לְטוֹבָה נוֹרָא עֲלִילָה. חוֹן תָּחוֹן אוֹם סְגֻלָּה. חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה. וְתַשְׁלִיךְ חַשֹּׁאתֵינוּ בְּעִמְקֵי מְצוּלָה: בַּעֲמָלֵנוּ הַפִּיטָה וְשַׁבְּךְ זֵעָמִים. בְּרֹגֶז חֲמָתְךָ תִּזְכֹּר ו רַחֲמִים. אָנָּא חֲמוֹל עַל נְשׁוּאֵי רַחֲמִים. אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים אל מלך Seite 118.

רחטיך רבים. אל תבא. כרחם אב. ליי הישועה. יי צבאות עמנו וכו':

כִּי אָדָם אֵין צַדִּיק בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יֶחֱטָא: שׁוּב מֵחָרוֹן אַפֶּךָ וְהִנָּחֵם עַל הָרָעָה לְעַמֶּךָ: שְׁמַע יְיָ קוֹלֵנוּ נִקְרָא חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ:

אלהינו ואלהי אבותינו

חזן יוֹם כִּפּוּרִים זֶה. הוּכַן לִבְרֵר וּלְקַשְׁטָה. צַחֵן אֲשֶׁר עָלָה הַתֵּר אֲגֻדּוֹת מוֹטָה. קָהָלִי כִּי תָרִיב אָנָּא לְצֶדֶק שָׁפְטָה.

קהל כִּי אָדָם אֵין צַדִּיק בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יֶחֱטָא:

חזן יוֹם כִּפּוּרִים זֶה אֵל שַׁוְעָתֵנוּ הַעֲתֵר. חַטֹּאת עַמְּךָ כַּבֹּסֶם כְּבַנְתֵּר קו"ח עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּסֵתֶר. אָנָּא סְלָחָה לְנֶפֶשׁ נְקֻטָה:

קהל כִּי אָדָם אֵין צַדִּיק בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יֶחֱטָא:

חזן יוֹם כִּפּוּרִים זֶה. בְּשֵׁל חַסְדְּךָ אֲנִי תָלוּי. טָפוּף וְהוֹלֵךְ כְּמוֹ גֶרֶשׁ וְקַלּוּי. קו"ח

Unser und unserer Väter Gott!

יום Wenn an diesem Tage der Versöhnung, wo wir das Herz veredeln und von der Sünden Joch uns entfesseln, du meine Gemeinde richtest, erkläre, Allgnädiger! sie als schuldlos; denn kein Mensch auf Erden ist so gerecht, daß er nur Gutes thue und niemals fehle.

An diesem Tage der Versöhnung laß dich erflehen, deines Volkes Sünden wie durch Natronlauge hinweg zu tilgen und den betrübten Seelen auch die geheime Sünde zu verzeihen; denn kein Mensch u. s. w.

An diesem Tage der Versöhnung hänge bloß von deiner Gnade ich ab; selbst der Stolze ist zerknirscht. — O! daß du

וְתוֹרָתְךָ כָּל הַיּוֹם הוֹרַגְנוּ. וְאִם חוֹטְאִים אֲנַחְנוּ בְּקֶרֶב הָעַמִּים יָשַׁבְנוּ. הֵם לָנוּ לְמוֹקֵשׁ בְּרוֹב עֲוֹנוֹת בָּהֶם נוֹקַשְׁנוּ. לַאֲדוֹנִים קָשִׁים זוּלָתְךָ אֱלֹהִים נִבְעָלְנוּ: שַׁדַּי תִּפּוֹל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וָפַחַד. לְבַל יַעֲרִימוּ עוֹד סוֹד עַמְּךָ בְּכַחַד. בְּסוֹדָם אַל תָּבֹא וּבִקְהָלָם אַל תֵּחַד. שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד: תָּשׁוּב תְּרַחֲמֵנוּ תַּשְׁלִיךְ | חַטֹּאתֵינוּ בִּמְצוֹלָה. וְאִם חַטֹּאתֵינוּ כָּבְדָה רַבָּה וְגָדְלָה. לָמָּה נִפּוֹל כִּנְפוֹל בְּנֵי עַוְלָה. נִפְּלָה נָּא בְּיַד יְיָ וּבְיַד אָדָם אַל נִפּוֹלָה: תָּחִישׁ תְּשַׁלַּח גּוֹאֵל תֹּאמַר קֵץ לְגָלוּתֵנוּ. שׁוּב לִירוּשָׁלַיִם עִיר נַחֲלַת אֲבוֹתֵינוּ. בְּנֵה בֵּית קָדְשְׁךָ בֵּית תִּפְאַרְתֵּנוּ. תְּבִיאֵנוּ אֶל הַר קָדְשֶׁךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בְּבֵית תְּפִלָּתֵנוּ: אָז כַּהֲבִיאֲךָ רַעְיָתְךָ הַר מֹר סַמִּים. יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ | שִׁמְךָ וְנוֹדַעְתָּ לְעֵינֵי עַמִּים. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כִּי אַ־ָה יְיָ אֶחָד לְעוֹלָמִים. רַק חוּשָׁה הִתְהַלֵּךְ לְפָנַי עַל הָרֵי בְשָׂמִים: בִּנְיַן מְפוֹאָר לַעֲבָדֶיךָ בּוֹ בְּשִׂמְחָה. מַהֵר לִבְנוֹתוֹ לִהְיוֹת לְךָ לְבֵית מְנוּחָה אָבִי גְדוֹר אוֹתוֹ בְּרַחֲמִים וּבְרוּחַ נָחָה. וְהָיָה לָּךְ וּלְבָנֶיךָ לְמ״ְחָה: חֲזַק וֶאֱמַץ לִפְדּוֹת בִּנְךָ הַבְּכוֹר. וְאֶת פִּי מְחָרְפֵינוּ סְתוֹם וּסְכוֹר. קַנֵּא עַמְּךָ שֵׁנִית וְעוֹד לֹא תִּמְכּוֹר. בְּרִיתְךָ אֶת יַעֲקֹב וְאֶת יִצְחָק וְאֶת אַבְרָהָם תִּזְכּוֹר: אל מלך Seite 118.

תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ. וְאַל תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ: אָז תַּחְפֹּץ זִבְחֵי צֶדֶק עוֹלָה וְכָלִיל. אָז יַעֲלוּ עַל מִזְבַּחֲךָ פָּרִים: תָּשִׁיב תְּרַחֲמֵנוּ תִּכְבּוֹשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצוּלוֹת יָם כָּל חַטֹּאתֵינוּ. בְּמָקוֹם אֲשֶׁר לֹא יִזָּכְרוּ וְלֹא יִפָּקְדוּ וְלֹא יַעֲלוּ עַל | לֵב לְעוֹלָם:

רחמיך רבים, אל תבא, כרחם אב. לייי הישועה, יי צבאות עמנו וכו׳.

קא ע״פ תשר״ק ונכפל יטח״ז אלהינו ואלהי אבותינו

תְּאֵבַת יְמוֹת זֶה מִכָּל יְמוֹת הַשָּׁנָה. שַׁתָּה שְׁמוֹ כִּפּוּר וְהִנְחַלְתּוֹ לְשׁוֹשַׁנָּה. רוֹעַ זֵהוּם וְחַטֹּאת צַחֲנָה. קְלוֹעַ כָּעוֹפֶרֶת לְבַל תְּמַצְּאֶנָּה: צָרוּף אִם נִצְרַף וְנִשְׁקַד עוֹל פִּשְׁעָם. פְּנֵה וְהַבֵּט וְהַסְכֵּת שַׁוְעָם. עֲנִיֶּיךָ בְּבוֹאָם לְדִינְךָ אַל תִּזְעַם. שִׂימָה בְנֹאדְךָ זְלוּג דִּמְעָם: נַפְשׁוֹת כָּל חַי מוּפְקָדוֹת בְּיָדֶךָ. מֶלֶךְ שׁוֹפֵט וְדַיָּן אַתָּה לְבַדֶּךָ. לָרִיב אִם תַּחְפּוֹץ דִּין אֱנוֹשׁ בְּפָקְדֶךָ. כֹּחַ אֵין לְכָל בְּרִיָּה לַעֲמוֹד נֶגְדֶּךָ: יְבִיאוּנוּ רַחֲמֶיךָ אֲשֶׁר מֵעוֹלָם. טוֹבוֹת וַחֲסָדִים גְּמוֹל | לְעַם עוֹלָם. חֲקוֹר וּדְרוֹשׁ כּוֹשֶׁר מִפְעָלָם. זְכוּתָם הַיּוֹם | מִלְּפָנֶיךָ כָּל תִּיעָלֵם: וְאִם תִּשְׁקְלֵם בְּפֶלֶס וְיַכְרִיעוּ חוֹבוֹת. הַטֵּה כַּף צֶדֶק וַעֲשֵׂה רַבּוֹת. דִּין הוֹצֵא כַּשֶּׁמֶשׁ סְלִיחָה לְהַרְבּוֹת. גַּחֶלֶת שְׁבִיבְךָ אַל תִּתֵּן לְכַבּוֹת: יַעֲמוֹד מֵלִיץ יוֹשֶׁר לְסַפֵּר. טְרוֹד מַסְטִין וְיֵבוֹשׁ

מֵאַרְצֵנוּ וּמִנְוָחָה לֹא מָצָאנוּ. לֹא נַחְנוּ וְלֹא שָׁלַוְנוּ וְלֹא שָׁקַטְנוּ. וְיָבֹא רֹגֶז כִּי
פָּשַׁעְנוּ. הַיָּשָׁר הֶעֱוִינוּ וְהָרַע בְּעֵינֶיךָ עָשִׂינוּ: דְּלָתֶיךָ דָּפַקְנוּ לְעוֹרֵר חֶסֶדֶךָ
לְסָלוֹחַ וְלִמְחוֹל ו לַעֲוֹן מְיַחֲדֶיךָ. אַתָּה הַפּוֹתֵחַ יַד לְקַבֵּל בָּאֵי עֲדֶיךָ. לְאָחִיךָ
לַעֲנֶיךָ פְּתוֹחַ תִּפְתַּח אֶת יָדֶיךָ: הִנֵּה עָלָה עָשָׁן בְּאַפֶּךָ בְּקִישׁוּר. לִקְרוֹא לְךָ אָבִי
אֱלוֹהַּ נְעוּרַי שָׁפָה אפטור. הֲתִשְׁמוֹר לָנֶצַח אִם לְעוֹלָם תִּנְטוֹר. עֲשֵׂה כִּדְבָרֶיךָ
לֹא תָקוּם וְלֹא תְטוֹר: וְאַף אִם רַבּוּ מֵחוֹל יַמִּים חַטֹּאתֵינוּ. הֲלֹא יָדַעְתָּ יִצְרֵנוּ
עֲשִׂיתוֹ בְּקִרְבֵּנוּ. וְאַתָּה יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן בְּהוֹדַעְתָּנוּ. וְסַלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטֹּאתֵנוּ
וּנְחַלְתָּנוּ: זְכוֹר זֹאת אוֹיְבֶיךָ חֶרֶף אֶת שִׁמְךָ. מְשַׁנְאֶיךָ נָשְׂאוּ רֹאשׁ עֲרוּמִי סוֹד
עַל עַמֶּךָ. לְשָׁרְפֵנוּ לְנָרְשֵׁנוּ מֵאַרְצֵנוּ וְלִבְוֹז יִתְנַכְּלוּ מַחְקוֹמֶיךָ. רִיבָה יְיָ אֶת
יְרִיבֵי לְחֵם אֶת לוֹחֲמֶיךָ: חֶרְפָּם שִׁמְעָתָּ יְיָ עָלַי כָּל מַחְשְׁבוֹתָם. מַעֲלִילִים עֲלִילוֹת
בְּרָשַׁע וּבְתַרְמִיתָם. לְהַכְחִידֵנוּ וּלְהַשְׁמִידֵנִי כָּל עֲצָתָם. שִׁבְתָּם וְקִימָתָם הַבִּיטָה
אֲנִי מַנְגִּינָתָם: טוֹב יְיָ לְקַוָּיו לְנֶפֶשׁ תִּדְרְשֶׁנּוּ. דְּרָשְׁנוּךָ עַל כָּל שׁוֹנְאֵ אֲשֶׁר דָּם
בַּמַּיִם יִשְׁפֹּכוּ. אִמְרָתְךָ מֵיד אִישׁ אָחִיו נֶפֶשׁ הָאָדָם אִדְרְשֶׁנּוּ. לֹא תַחְמוֹל וְלֹא
תְכַסֶּה עָלָיו כִּי הָרוֹג תַּהֲרָגֵנּוּ: יָקוּם יְצַפֶּה עַל גְּלוּת יוֹדֶעֶיךָ. יֶאֱרוֹב בַּאֲרִי
בְּמִסְתָּרִים עַל נוֹשְׁעֶיךָ. רַחֵם תְּרַחֲמֵנוּ וְיֶהֱמוּ עָלֵינוּ מֵעֶיךָ. כִּמְצֹא־תֵיךָ לֹא תַעֲמוֹד
עַל דַּם רֵעֶךָ: כְּלָה נֶרֶשׁ יְגָרְשׁוּ הָיָה לֵב מְחַבְּאִים בִּמְסְתָּרִים. לְתִתֵּנוּ לְחֶרֶב
וּלְבִזָּה בִּידֵי אֲכָזָרִים. חֶרְפָּה יַשְׂבִּיעוּנוּ וַיְרוֹוֻנוּ לַעֲנָה וּמְרוֹרִים. הַשְׁקֵמוֹ מַיִם
הַמְאָרְרִים וְהָיָה לָהֶם לְטָרִים: לֹא תִרְאֶה צָאנְךָ נִדָּחִים וְהִתְעַלַּמְתָּ מֵהֶם.
אֵיכָה יִרְעוּ וְיִרְבְּצוּ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם. לֹא מַאֲסִתִּים וְלֹא גְּעַלְתִּים הִבְטַחְתָּ לָהֶם.
שִׁלְטָה יְהִיוּ כְעוֹטִיָּה עַל עֶדְרֵי חֲבִירֵיהֶם: מִכָּל הָעַמִּים הֲרֵא בָּחַרְתָּ בָּהֶם
וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל מֵעוֹלָם נִקְרָא עֲלֵיהֶם. וּבְכִבּוֹדֶךָ נִגַּלְתָּ לְהוֹשִׁיעָם תָּמִיד מִיַּד
שׁוֹנְאֵיהֶם. וְעַתָּה כְּבוֹדְךָ לְזָרִים וּתְהִלָּתְךָ לִפְסִילֵיהֶם: נְשֹׂא לְבָבֵנוּ אֵלֶיךָ אֵל
בַּשָּׁמַיִם: נִשְׁפֹּךְ לְפָנֶיךָ שִׂיחֵנוּ כַּמַּיִם. רַק בְּךָ מַחְסִנוּ וּבְטַחוֹנֵנוּ תְּלוּיִם. יְיָ אֵל
רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם: סַכֵּךְ נָא עָלֵינוּ בַּנְפֵי רַחֲמֶיךָ לַחְמוֹל. אַכְזְרִיוּת לֵב
קָמֵינוּ מֵעָלֵינוּ קְמוֹל. תְּגֵנֵּנוּ לְרַחֲמֶיךָ וְרַחֲמֵנוּ וְחַסֶּד לָנוּ גְמוֹל: כִּי לֹא יָדַעְנוּ
לְפָנוֹת יָמִין וּשְׂמֹאל: עֵינֵינוּ לְךָ לְבַד תְּלוּיוֹת עַד שֶׁתְּחַנֵּנוּ. כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים
כֵּן תְּרַחֲמֵנוּ. קוּמָה יְיָ וַהֲסֵרֵךְ לְהוֹשִׁיעֵנוּ. פֶּן יְנַכְּרוּ צָרֵינוּ יֹאמְרוּ רָמָה יָדֵינוּ:
פְּרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ. כִּי אֲנַחְנוּ נַחֲלָתֶךָ וְעַמֶּךָ. בְּנֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב
תְּמִימֶיךָ. לֹא תְשַׁלְּחֵנוּ רֵיקָם ו מֵעַמֶּךָ: צְפֵה וְהַבֵּט עֲנִיִּים רַבִּים וְאֻמְלָלִים
בְּקִרְבֵּנוּ. אִם נָרִיק נָדוֹד אַיֵּה אֵיפֹה שְׁלוֹמֵינוּ וְצֵידֵינוּ. וְאַף אִם נָלַךְ לְשׁוֹם
הָעוֹלָם צַר אָצְלֵנוּ. אֵיזֶה בַּיִת אֲשֶׁר יִבְנֶה לָנוּ וְאֵיזֶה מָקוֹם ו מְנוּחָתֵנוּ: קָרְבָתְךָ
מְקֻדָּם בְּיוֹם אֶקְרָאֶךָּ. אַף כִּי פָנוּ אֶל אֱלֹהֵי נֵכָר לְהַכְעִיסֶךָ. הֶעֱמַדְתָּ לָהֶם ו
מוֹשִׁעִים לְהוֹשִׁיעַ בִּשְׁלִיחוּתֶךָ. אַךְ כִּי אֵין לָנוּ אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ: רְאֵה כִּי עָלֶיךָ

סַעַר. צוּר פְּנֵה נָא אֶל תְּפִלַּת הָעַרְעָר. רְצֵנוּ כְּהַרְצָיַת נַעַר: קָמְנוּ הַיּוֹם בְּתַחֲנוּן, פְּנֵה רַחוּם וְחַנּוּן. רַחֵם וְהַסְכֵּת לְקוֹל שִׁנּוּן. תֶּעֱרַב לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ בְּחִנּוּן: שַׁעֲרֵי רַחֲמִים. פְּתַח לָנוּ מִמְּרוֹמִים. תְּקַבֵּל תְּחִנּוֹת מְעֻטֵּי עַמִּים וְאַל תִּבְזֶה תְּפִלָּתֵנוּ הַיּוֹם בִּזְכוּת שְׁלֹשֶׁת תְּמִימִים: אל מלך Seite 118.

אֵלֶיךָ יְיָ שִׁוַּעְתִּי וּבַבֹּקֶר תְּפִלָּתִי תְקַדְּמֶךָּ: נַפְשֵׁנוּ נִבְהֲלָה מְאֹד וְאַתָּה יְיָ עַד מָתָי: כִּי עִמְּךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוָּרֵא:

רחמיך רבים. אל תבא. כרחם אב. ליי הישועה. יי צבאות עמנו וכו׳.

צט מיוסד ע״פ א״ב.

אָנָּא אָדוֹן הַסְּלִיחוֹת וְהָרַחֲמִים. בִּיטָה מִשְּׁמֵי מְרוֹמִים. גַּשְׁנוּ לְפָנֶיךָ כֹּרַע בְּפִתְחֵי אוּלָמִים. דְּרוֹשׁ לְצַדְּקֵנוּ מִכָּל כְּתָמִים: הִנְנוּ אִתָּנוּ עָדֶיךָ. וְכָל תַּאֲוָתֵנוּ נֶגְדֶּךָ. זְכָר׀ רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ. חַלֵּץ שְׁאֵרִיתֵנוּ מִתִּגְרַת יָדֶיךָ: טָפַלְנוּ בְּאִמְרֵי פִינוּ לִשְׁגוֹת. יָעַצְנוּ לְהִתְלַכְלֵךְ בִּזְדוֹנוֹת וּבִשְׁגָגוֹת. כֻּלָּנוּ שָׁגִינוּ כְּמוֹ הֶגֶה בְּתוּגוֹת. לָכֵן עֵינֵנוּ נִגְּרָה מֵאֵין הֲפוּגוֹת. מֵאֶנְקַת אֶבְיוֹנִים הַצָּגִים לְעֻמֶּךָ. נָאוֹר יִתֵּן תִּקְוָתָם לְמַעַן כְּבוֹד שְׁמֶךָ. שָׂא נָא לְפֶשַׁע עַמֶּךָ. עֲוֹנוֹתָם כָּל תִּבְזֶה לְמִשְׁפָּט בְּקוּמֶךָ: פְּנֵה אֶל תְּפִלַּת הָעַרְעָר. צְפֵה לְקַבֵּל תַּחַן עַם דּוֹפְקֵי שַׁעַר. קְנוּיִם לְחֶבֶל נַחֲלָתֶךָ מִנּוֹעַר. רוּחַ נַפְשׁוֹתָם לָדִין בַּל תְּעַר: שְׁעֵה שַׁוְעַת אֲנוּקִים וַאֲנוּחִים. שְׁמַע וְתוֹשַׁע כְּאִשִּׁים וּכְנִיחוֹחִים. תִּרְאֶה כִּי בְךָ אֲנַחְנוּ בְטוּחִים. תְּחַפֵּשׂ זְכוּתֵינוּ מִשְּׁמֵי מְתוּחִים: אל מלך Seite 118.

בקצת מקומות אומרים כאן סליחה זו יסדה מוסל״ר אברהם ז״ל מפראג בן מוסל״ר אביגדור קרא זצ״ל.

זְכוֹר לַעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב אַל תֵּפֶן אֶל קְשִׁי הָעָם הַזֶּה וְאֶל רִשְׁעוֹ וְאֶל חַטָּאתוֹ: שׁוּבֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וְהָפֵר כַּעַסְךָ עִמָּנוּ: שִׁמְעָה תְפִלָּתֵנוּ יְיָ וְשַׁוְעָתֵנוּ הַאֲזִינָה אֶל דִּמְעָתֵנוּ אַל תֶּחֱרַשׁ. כִּי עָלֶיךָ הֹרַגְנוּ כָּל־הַיּוֹם נֶחְשַׁבְנוּ כְּצֹאן טִבְחָה: אִם עֲוֹנֵינוּ עָנוּ בָנוּ יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ:

רחמיך רבים. אל תבא. כרחם אב. ליי הישועה. יי צבאות עמנו וכו׳.

ק מיוסד ע״פ א״ב ושם המחבר חתום לבסוף אברהם בן מהר״ר אביגדור חזק ואמץ.

אָנָּא אֱלֹהֵי אַבְרָהָם וֵאלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. מִמֶּנּוּ אַל תִּרְחַק. מְשַׂנְאֵינוּ יַדְחִיקוּנוּ מִמִּשְׁכְּנוֹתֵינוּ לְהַרְחִק. אֲדֹנָי תִּלְעַג לָמוֹ יוֹשֵׁב בַּשָּׁמַיִם תִּשְׂחָק: בְּךָ בָטַחְנוּ לְבַל תְּטִשֵּׁנוּ בְּיַד אוֹיְבֵנוּ לִמְחוֹת. הַמַּמְצִיאֵנוּ יְשׁוּעָה הַצָּלָה וּרְוָחוֹת. כִּי מְלֵאנוּ כַּהֲלוֹת רַבּוֹת וַאֲנָחוֹת. תְּמוּר עֲוֹנוֹתֵינוּ יִהְיוּ לְכַפָּרָה וְלִסְלִיחוֹת: גָּלִינוּ

רִאשׁוֹנִים: הַרְאֵנוּ נָא יֶשַׁע תּוֹחַלְתֵּנוּ. וּמַפַּח נֶפֶשׁ אַל תְּהִי תִקְוָתֵנוּ. וַעֲשֵׂה נָא לְמַעַנְךָ וּלְמַעַן בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ. זְכֹר אַל תָּפֵר בְּרִיתְךָ אִתָּנוּ: זַעַק לִבֵּנוּ אֵלֶיךָ מֵרוֹב עֶלְבּוֹן. עָגְמָה נַפְשֵׁנוּ מֵאֵימַת דִּין וְחֶשְׁבּוֹן. חַטְּאֵנוּ נָא וְכַבְּסֵנוּ וּמִשֶּׁלֶג נַלְבִּין. וְאַל ׀ לָעַד תִּזְכֹּר עָוֹן: טָעִינוּ מִדַּרְכְּךָ חַיִּים טִפַּשְׁנוּ וְסָרַחְנוּ. לָכֵן אָבַדְנוּ וְכַמֵּת נִשְׁכַּחְנוּ. יָהּ כְּרוֹעַ מַעֲלָלֵינוּ אַל נָא תוֹכִיחֵנוּ. זָכוֹר כִּי עָפָר אֲנָחְנוּ כָּעֵת שַׁבְנוּ עַל עֲוֹנוֹת אֲבוֹתֵינוּ לַעֲכוֹר. מֵאָז נִתַּנּוּ לִמְשִׁסָּה בְּיַד אוֹיְבִים לִמְכּוֹר. לֹא תְטַשְּׁשֵׁנוּ בַּעֲבוּר שִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְעוֹמֶק דִּינֵנוּ אַל תַּחְקוֹר. חַטֹּאת נְעוּרֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ אַל תִּזְכּוֹר: מִשְׂגַּבֵּנוּ וּמְנוּסֵנוּ מֵעוֹלָם הָיִיתָ. וְעֶזְרָה בְּצָרוֹת לָמוֹ נִמְצֵאתָ. נָא כְּמִדַּת טוּבְךָ אַל תִּשְׁכַּח עַם זוּ יָצַרְתָּ. כְּחַסְדְּךָ זְכָר לָנוּ אַתָּה: שְׂרִידֵי שְׁבוּת צִיּוֹן בִּצְדָקָה תִּפְדֵּם. לְהַר קָדְשְׁךָ וּלְבֵית תְּפִלָּתְךָ תְּחַדֵּם. עוֹד תּוֹסִיף יָדְךָ שֵׁנִית לִקְנוֹתָם כְּקֶדֶם. זְכוֹר עֲדָתְךָ קָנִיתָ קֶּדֶם: פְּנֵה נָא בְּרָצוֹן אֶל תְּפִלַּת עֲבָדֶיךָ. הַמְּעִידִים כִּי אֵין בִּלְעָדֶיךָ. צְפֵה מְחָרְפֵי וּמְנַאֲצֵי שֵׁם כְּבוֹדֶךָ. זְכוֹר אֲדֹנָי חֶרְפַּת עֲבָדֶיךָ: קוֹמֵם נָא בֵּית שְׁכִינַת אוּלָמֶךָ. וְכוֹנֵן כֵּס מוֹשַׁב הֲדוֹמֶךָ. רוֹמֵם נָא קֶרֶן עַמֶּךָ. זָכְרֵנוּ יְיָ בִּרְצוֹן עַמֶּךָ: שַׁדַּי תּוֹדַע יָדְךָ אֶת עֲבָדֶיךָ. וְזַעַם אוֹיְבֶיךָ לוֹחֲצֵי יְדִידֶיךָ. תַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ חֶסֶד וְלִמְשִׁיחֶךָ. וְיֵרָאֶה פָעָלְךָ אֶל עֲבָדֶיךָ. זָכְרָה לְחַסְדֵי דָוִד עַבְדֶּךָ: אל מלך Seite 118.

בְּקָרְאֵנוּ עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי צִדְקֵנוּ בַּצָּר הִרְחַבְתָּ לָנוּ חָנֵּנוּ וּשְׁמַע תְּפִלָּתֵנוּ.
עֲנֵנוּ יְיָ כִּי טוֹב חַסְדֶּךָ. כְּרֹב רַחֲמֶיךָ פְּנֵה אֵלֵינוּ: כִּי לֹא בָזָה וְלֹא
שִׁקַּץ עֱנוּת עָנִי וְלֹא הִסְתִּיר פָּנָיו מִמֶּנּוּ. וּבְשַׁוְּעוֹ אֵלָיו שָׁמֵעַ:

רחמיך רבים. אל תבוא. כרחם אב. לײ הישועה. ײ צבאות עמנו וכו׳:

צח מיוקד ע״פ א״ב

אָנָּא אֲדוֹן הָרַחֲמִים. הַשְׁקִיפָה מִמְּרוֹמִים. בִּיטָה בְּמִתְהַלֵּךְ תָּמִים. בְּצִדְקוֹ תַּדִּיחַ כְּתָמִים: גִּבּוֹר בְּחָקְרְךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים. אֲשֵׁמִים וְגַם כְּעָסִים. דָּגוּל יֶהֱמוּ רַחֲמֶיךָ עַל עֲמוּסִים. סְלַח וּמְחַל ׀ לְעַם אֲשֶׁר בְּצִלְּךָ חָסִים: הַפּוֹתֵחַ דַּלְתוֹת תְּשׁוּבָה. פְּתַח לְבַת הַשּׁוֹבֵבָה. וּבְכֵן שַׁבְנוּ בְּצִלְּךָ לָשׁוּבָה. הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה: זָעַקְנוּ הַיּוֹם כְּדַלִּים. יַחַד קְטַנִּים וּגְדוֹלִים. חֲמֹל נָא עָלֵינוּ כְּאָבוֹת עַל עוֹלָלִים. כִּי אַתָּה סוֹמֵךְ נוֹפְלִים: טָהוֹר זְרוֹק עָלֵינוּ מַיִם טְהוֹרִים. טַהֲרֵנוּ בְּיוֹם טַהֲרָה וְכִפֻּרִים. יִדַּעְתָּנוּ קְחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים רְצֵה נְדָבוֹת ׀ שְׂפָתֵינוּ כְּשִׁלּוּם פָּרִים: כִּי לֹא תִשְׁכַּח שְׁבוּעַת יְמִינֶךָ. וּסְלִיחָה שֶׁעָנִיו חִנְנֶךָ. לֹא לְמַעֲנֵנוּ כִּי אִם לְמַעַנְךָ סְלַח וּמְחַל ׀ לְכָל קְהַל הֲמוֹנֶךָ: מִכָּל יְמוֹת הַשָּׁנָה. נִבְחַר יוֹם זֶה לְשׁוֹשַׁנָּה. נִתַּן פַּעַם אַחַת בַּשָּׁנָה. לִסְלוֹחַ פִּשְׁעֵי אוֹם אֲנִי יְשֵׁנָה: שַׂחְתָּ בּוֹ לָצוּם וּלְהִתְעַנּוֹת. מֵעֶרֶב וְעַד עֶרֶב לִשְׁפּוֹךְ תְּחִנּוֹת. עָוֹן וָפֶשַׁע שָׂא נָא אֵל אֱמוּנוֹת. שִׁבְחֲךָ עֲדֵי עַד לְתַנּוֹת: פְּתַח לָנוּ הַיּוֹם שַׁעַר. וְאַל יְשִׁיפֵנוּ

מיוסד ע"פ א"ב ונקוף מתוס סס מתקנ אליהו בר שמעיה יחי לעד ׃

אלהינו ואלהי אבותינו

אָנָּא דָּטָא הָעָם הַזֶּה חָטְאָה גְּדוֹלָה. בֵּינְךָ וּבֵינָם חוֹבוֹת גָּרְמוּ לְהַבְדִּילָה. גָּמַר מַשְׁבִּית חֵמָה וְרוֹעַ הַגְּזֵרָה לְהַחֲרִילָה. דְּלַגְנוּ כְּעוֹמֵד בֵּין הַחַיִּים וּבֵין הַמֵּתִים וּבְדָלָה דָּלָה: הָעֲמַדְתִּי מַפְגִּיעַ לְרָצוֹת וּלְכַפֵּר פָּנֶיךָ דּוֹדִי. וְרַךְ לְבָבִי וְיָרֵאתִי מִן הָעֲבֵרוֹת שֶׁבְּיָדִי: זְכוּת חָסַרְתִּי וּמֵרַע לֹא סַרְתִּי מֵעוֹדִי. חֵן אֵיךְ אָמְצָא וְחוֹתַם יָדִי מֵעִידִי: טוֹרַדְתִּי תָּרַדְתִּי בְּשׁוּמִי זֹאת עַל ו לִבִּי. יַעֲנֶה נֶגֶד פְּנֵי רִשְׁעִי וַעֲוֹן חוֹבִי. כְּעִדִּים צִדְקֹתַי וּכְטָמֵא נֶחְשַׁב סָבִי וְרָבִי. לְמַעַנְךָ תּוֹלַע לִבֵּן וְהַצְהֵר אוֹדֶם חֹבִי: מַה־יַּעֲנֶה מַלְאַךְ צָחִין ו נִתְעָב וְאָלוּחַ. נֹאוֹן נִאְצָה אוֹיְלְתּוֹ קְשׁוּרָה עַל ו לוּחַ. סַרְסוּר בְּעַד רַבִּים אֵיךְ יְהִי שָׁלוּחַ. עָצְתוֹ רְפוּסָה מְקוֹרוֹ יָבֵשׁ נִשְׁחַת וְדָלוּחַ: פּוֹעֵל כְּמִדָּתְךָ עֲשֵׂה חֶסֶד עִם בָּשָׂר. צְלוֹל זָדוֹן וְהַעֲבֵר וּכְבוֹשׁ פְּרִיעַת מוֹסָר. קָרְבַן תְּפִלָּתִי יִכּוֹן כְּשָׁלֵם וְלֹא כִמְחַסֵּר. רָצוּי לְרָצוֹן מְקֻבָּל כְּמִנְחָא בְּכִירֵי גְּנִיסָר: שׁוֹקְדֶיךָ וּמְבַקְשֶׁךָ בְּכוֹשֶׁת פָּנִים אַל תַּבְלִימֵם. תּוֹכְעֵי חָפְצָם שְׂפָתָם תִּפְתַּח אַל תַּאֲלִימֵם. אַל יְהוּ מֻכְשָׁלִים לְפָנֶיךָ כְּבוֹעֲרִים לְהַגְלִימֵם. בָּר יֶחְשַׁב דּוֹפִי יוּרְחַק לְהַחֲיִם וּלְהַחְלִימֵם: שְׁמַע יָהּ יוֹרֶיךָ הַשְׁלִיכוּ אַךְ בְּךָ יְהֻמָּם. יְהִי לִבְּכֶם לָעַד וַחֲבוֹשׁ שֶׁבֶר מַכְאוֹבָם. הַצֵּת סִלּוֹן מַמְאִירִם וְכַלֵּה קוֹץ מַכְאִיבָם. וְיֵדְעוּ הַכֹּל כִּי אַתָּה אֵל חַי בְּקִרְבָּם׃

אל מלך ©eite 118

תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנִי וְאַל תִּתְעַלָּם ו מִתְּחִנָּתֵנוּ׃ תָּבֹא לְפָנֶיךָ אֵל הֵיכַל קָדְשֶׁךָ. זְכוֹר לַעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב אַל תֵּפֶן אֶל קְשִׁי הָעָם הַזֶּה־ וְאֶל רִשְׁעוֹ וְאֶל חַטֹּאתוֹ׃

רחמיך רבים. אל תבא. כרחם אב. ליי הישועה. ״ צבאות עמנו וכו׳.

צי מיוסד ע"פ א"ב ונקוף מתוס סס מתקנ אלעזר ׃

אָנָּא זְכוֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ. וְשָׂא לְפֶשַׁע שָׁבִים בְּכָל לֵב עָדֶיךָ. בִּיטֵה נָא לְרַחֲמֵנוּ כְּרֹב חֲסָדֶיךָ. זְכָר ו רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ׃ גֹּאֶה וְגָבוֹהַ הַשְׁקִיפָה מִשְׁמֵי מְעוֹנִים. וּרְאֵה בְּלַחַץ ו צָנִים לְפָנֶיךָ בְּצוֹם וּבְתַחֲנוּנִים. דְּרוֹשׁ נָא לְהַעֲבִיר חַטֹּאתֵינוּ וּכְחַה פְּשָׁעֵינוּ כַּעֲנָנִים. אַל תִּזְכֹּר לָנוּ עֲוֹנוֹת

מַלְכִּי בְּשׁוּעִי. מַתֵּק מֶרֶד צַחֵן רִשְׁעִי. מְחֵה וּמְחַל כּוֹבֶד פִּשְׁעִי.
יְיָ אוֹרִי וְיִשְׁעִי: בְּכָרְעִי עָדֶיךָ גּוֹחִי וּמְחוֹלְלִי. בַּל־תַּפֵּן בְּעִקּוּשׁ
נְעוּלִי. בָּרַר לַבֵּן אוֹדֶם ו מַעֲלִי. יְיָ בֹּקֶר תִּשְׁמַע קוֹלִי: אָתָּאנוּ
עָדֶיךָ לְבַקֵּשׁ חַסָּדֶיךָ. אָבוֹת וּבָנִים בְּטוּחִים בְּרַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ.
אָמְנָם אִם אָפְסוּ וּפַסּוּ חֲסָדֶיךָ. יְיָ גָּדוֹל בַּשָּׁמַיִם חַסְדֶּךָ: נַשְׁנוּ
גְּדוֹלִים וּקְטַנִּים בְּהַסְכָּמָה. גּוֹעִים וְתוֹהִים עַל הָרָעָה וְשׁוּב לְנַחֲמָה.
נַלְבֵּל מִדָּתְךָ עָלֵינוּ לְרַחֲמָה. יְיָ אִישׁ מִלְחָמָה: יוֹם כִּפּוּר מְיֻחָם
מְיוּמָּם. יוֹעִיל ו לְכַפֶּרֶת עֲמוּסֵי מֵעִים. יוֹקְשִׁים יוּצְלְלוּ בְּצוּל
תְּהוֹמִים. יְיָ דְּבָרְךָ נִצָּב בַּשָּׁמָיִם: דָּפַקְנוּ דַלְתֶיךָ מַאֲמִירֵנוּ
וְרוֹדֵינוּ. דְּלֵה וְהַעֲלֵה שֶׁפֶל יְרוֹדֵנוּ. יַדַּעְנוּ דַּרְכֶיךָ וְעוֹבֵר ו רַחֲמֶיךָ
לְעוֹדְדֵנוּ. יְיָ אוֹרְחוֹתֶיךָ לַמְּדֵנוּ: הַשִּׁיבֵנוּ אֵלֶיךָ הַקְשִׁיבָה בְּקָרְאֵנוּ.
הַיּוֹם עָרוֹב רַחֲשֵׁנוּ חַסְדְּךָ לְהַרְאֵנוּ. הִנָּנוּ אָתָּאנוּ לְהִסְתּוֹפֵף בְּצִלְּךָ
בּוֹרְאֵנוּ. יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: וּבוֹטְחִים בְּךָ
שִׁטְיחֵי כַפֵּמוֹ לְעָמֶּךָ. וּבִיטָה בְּשִׁתּוּף שִׁמְּם הַמְּשֻׁתָּף בְּשִׁמְּךָ.
וּבְסֵפֶר הַחַיִּים יִכָּתְבוּ וְיֵחָתְמוּ בְּרִשּׁוּמֶיךָ. יְיָ וִיכַבְּדוּ לִשְׁמֶךָ:
זְבוּדֶיךָ צוֹעֲקִים הַיּוֹם הַלּוּלְךָ לְסָדּוֹר. זוֹעֲקִים בְּלֹא לֵב וָלֵב
כְּבוֹדֶךָ בְּלִי לַעֲדוֹר. זַעֲקָתָם רְצֵה פְּרִצוֹתֵמוֹ לְגָדוֹר. יְיָ זָכְרְךָ
לְדוֹר וָדוֹר: חוֹנֵךְ דִּין וּמְגַלֶּה עָמְקוֹ. חִקּוּר ו רִיב וָדִין יְמַהֵר
לְשַׁתְּקוֹ. חַי אַדִּיר דְּבָרוֹ יָחִישׁ חֻשָּׁאָם לְנַקּוֹ. יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ:
מִי אֵל כָּמוֹךָ נוֹשֵׂא עָוֹן וְסוֹלֵחַ סֶלָה. מַיְשֵׁר פּוֹשְׁעִים אוֹרַח
סְלוּלָה. מוֹעִיל ו לְלַמְּדָם ו מְשׁוּב לְכִסְלָה. לֵיְיָ הַיְשׁוּעָה עַל עַמְּךָ
בִרְכָתֶךָ סֶלָה: מְכֻנִּים בְּנֵי אֵל חַי לִבְוֹת בְּרוֹ. מַעֲקְמוּמִית רַחֲקוּ
גַּבְהוּת לֵב שַׁבְּרוֹ. מִכְשׁוֹל הָרִימוּ וְדֶרֶךְ יָשָׁר בַּחֲרוּ. מִכֹּל
חַשְׁאֹתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ. אַשְׁרֵיכֶם יִשְׂרָאֵל ו לִבְוֹת בָּרִים.
וּמִי מְטַהֵר אֶתְכֶם וְלִפְנֵי מִי אַתֶּם ו מִטַּהֲרִים: מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל מְקוֹר
מַיִם חַיִּים ו מְטוֹהֲרִים. בְּיוֹם ו מְחִילַת הָעָוֹן וּבְכַפֶּרֶת יוֹם הַכִּפֻּרִים:

אֵל מֶלֶךְ .Seite 118

כִּי עִמְּךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוָּרֵא: כִּי עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים
בְּאוֹרְךָ נִרְאֶה אוֹר: שְׁמַע יְיָ קוֹלֵנוּ נִקְרָא חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ:

וּלְהִתְוַדּוֹת עַל חַטֹּאתַי וְעַל חַטֹּאת עַמֶּךָ. דִּבְרֵי תְחִנָּתִי בְּהַפִּילִי
מוּל אֲרוֹן בְּרִיתֶךָ. אַתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם | מְכוֹן שִׁבְתֶּךָ: הֵן עָמַדְתִּי
מַרְעִיד מִפְּנֵי כוֹבֶד עֲוֹנוֹתַי. רַבּוּ פְשָׁעַי וְעָצְמוּ חַטֹּאתַי. וְלָכֵחַת
עִמִּי דְּבָרִים שֶׁהוֹרֵיתָ לְעָנְיֵנוּ מִקֶּדֶם. בְּהֶם לְרַצּוֹתְךָ מְעוֹנָה אֱלֹהֵי
קֶדֶם: זַעֲק תְּחִנָּתִי תְּבֹא נָא עָרֶיךָ. וְאַל תָּשֵׁב פְּנֵי קָטֶן מִשְׁלוּחֵי
עַבְדֶּיךָ. חָנִּין תַּעֲנֶה לְקוֹל זַעֲקַת מְשׁוּעֶיךָ. תָּכִין לִבָּם תַּקְשִׁיב
אָזְנֶךָ: טוֹב דַּרְכֵי רַחֲמֶיךָ אַל תִּמְנַע מִמֶּנּוּ. כְּגוֹדֶל חֶסְדְּךָ הִתְנַהֵג
עִמָּנוּ. יֶחְשַׁב לְפָנֶיךָ כְּקֶרְבָּן צוֹם תַּעֲנִיתֵנוּ. הַצְּלֵנוּ וְכַפֵּר עַל
חַטֹּאתֵינוּ: כַּפֶּר נָא לְמִתְוַדִּים לְפָנֶיךָ חַטֹּאתָם. נַקֵּם יְסַהֲרֵם |
מִכָּל טֻמְאוֹתָם. לֹא יָשׁוּבוּ רֵיקָם כָּל הַמַּפִּילִים לִפְנֵי תְּחִנָּתָם.
וְשָׁמַעְתָּ מִן הַשָּׁמַיִם אֶת תְּפִלָּתָם: מְחַל נָא לַמְבַקְשִׁים לְפָנֶיךָ
מְחִילָה. וְתַשְׁלִיךְ כָּל חַטֹּאתָם בְּעִמְקֵי מְצוּלָה. נָא כְּאָז מֵאִישׁ
חֲמוּדוֹת הִקְשַׁבְתָּ שַׁוְעָה. כֵּן שַׁוְעָתֵנוּ יֵי שְׁמָעָה: שׁוּב מֵחֲרוֹן אַפֶּךָ
וְנֶעֱמָךְ. יֶעְבּוֹר יֵדְעוּ כָּל בָּאֵי עוֹלָם שְׁמֶךָ. כִּי עִמְּךָ הַסְּלִיחָה.
חַטֹּאת מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ יֵי סְלָחָה: פְּקֹד נָא בְּרַחֲמִים עַם סְגֻלָּתֶךָ.
וְאַל תִּבְזֶה וְאַל תְּשַׁקֵּץ עֲנוּת עָנְיֵי עֲדָתֶךָ. צִיּוֹן תְּרַחֵם וּבִירוּשָׁלַיִם
עוֹד תִּבְחַר. יֵי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר: קַבֵּץ נָא נְפוּצוֹת
צֹאנֶךָ. וּפְקוֹד גֶּפֶן זֹאת וְכַנָּה אֲשֶׁר נָטְעָה יְמִינֶךָ. רַחוּם חִישׁ נָא
יְשׁוּעוֹת כְּמֵהִים. לֹא לְמַעֲנֵנוּ כִּי אִם לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים: שְׁמַע נָא
לְקוֹל שַׁוְעָתֵנוּ. וְהָעָתֵר לָנוּ בִּתְפִלָּתֵנוּ. תָּשִׁיב שְׁכִינָתְךָ לְצִיּוֹן
וְעַל עַמְּךָ יָחֳמוּ רַחֲמֶיךָ. כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ:

אל מלך. Seite 118.

שְׁמַע תְּפִלָּתֵנוּ יֵי וְשַׁוְעָתֵינוּ הַאֲזִינָה אֶל דִּמְעָתֵנוּ אַל תֶּחֱרַשׁ: שְׁמַע
יֵי צֶדֶק הַקְשִׁיבָה רִנָּתֵנוּ הַאֲזִינָה תְּפִלָּתֵנוּ בְּלֹא שִׂפְתֵי מִרְמָה: אָנָּא
יֵי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם הָאֵל הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא תְּהִי נָא אָזְנְךָ קַשֶּׁבֶת וְעֵינֶיךָ
פְּקוּחוֹת לִשְׁמוֹעַ אֶל תְּפִלַּת עַבְדְּךָ וְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל:

רחמיך רבים. אל תבא. כרחם אב. ליי הישועה. יי צבאות עמנו וכו׳.

צה מיוסד ע״פ א״ב.

אָנָּא אֱלֹהֵי תְּהִלָּתִי. אֵשְׁפּוֹךְ לְפָנֶיךָ מָרַד שִׂיחָתִי. אָזְנְךָ
הַטֵּה לְקוֹל פְּגִיעָתִי. אֱלֹהִים אֲדֹנָי עוֹז יְשׁוּעָתִי: מוּל דְּבִיר קָדְשֶׁךָ

בְּעַד שְׁחוּקֵי הָדֵק. בְּשׁוּם פָּנִים אֵין בֶּדֶק: גֶּבֶר תָּם וְנָבָר אָפֵס. גָּמַר חָסִיד וְצַדִּיק נִרְפַּס. דּוֹר עָנִי בַּעֲוֹנוֹ נִתְפַּס. דְּרָכָיו לְהַגִּיד מִי יְחַפֵּשׂ: הוֹסַפְנוּ בַּחֲטָאֵינוּ חֵמָה לְהַבְעִיר. הַמִּתְנַדְּבִים כִּבְנֵי בַיִת לְהַפְעִיר. וּמַה יֶּעֱצוֹר כֹּחַ רַב וְצָעִיר. וִדּוּי וָפֶלֶל לְהַקְדִּישׁ וָעִיר: זָחַלְתִּי וָאִירָא בְּעַד מַחַן. זַעַק לְחַוּוֹת לְחוֹקֵר וּבוֹחֵן חֲסַר חֶסֶד וְיִתּוּר צַחַן. חֵן אֵיךְ אֶמְצָא בְּתַחַן: טוֹב לְקוֹרְאֶיךָ בְּנֶפֶשׁ רַהַב טָרְחָם נְשׂוֹא וּלְכַלְכֵּל יַהַב: יְקַר חַסְדְּךָ עָלַי יִרְהַב. יַעַן קוֹלִי לְהַאֲזִין בְּאַהַב: כְּהָגוּן מִדּוֹת וּבִתְפִלָּה שָׁלֵם. כְּזָקֵן וְרָגִיל וְלֹא כְגוּלָם. לְהֵחָשֵׁב נֶגְדְּךָ דִּכְאִי מִלְּהִכָּלֵם. לְרַוְחָתִי זָכְרָה רַחֲמֶיךָ מֵהִתְעַלֵּם: מְרֻבִּים צָרְכֵינוּ וְאֵין לְהֵאָמֵר. מְקוֹצֶר דֵּעָה וּמֵרוֹב מֶמֶר. נֶגְדְּךָ הַכֹּל יוֹצֵר חוֹמֶר. נוֹהֵג וְרוֹעֶה צֵל וְשׁוֹמֵר: שׁוֹרַדְנוּ כְּתוֹרֶן הַר בְּדוּדֵינוּ. סְחִי וּמָאוֹס הוּשַׂם כְּבוֹדֵנוּ. עֲנֵנוּ וּתְנֵנוּ מִחְיָה בְּשִׁעְבּוּדֵנוּ: עוֹד לְמִנְיָנְךָ בַּקֵּשׁ אֲבוּדֵינוּ: פְּגִיעַת נִגְעֵי תוֹכְחוֹתֶיךָ שְׁבוּטִים. פְּזוּרִים פְּרוּדִים וּבַגּוֹיִם עֲבוּטִים. צְפֵנֵם בְּסֻכָּךְ מֵרִיב וּשְׁפָטִים. צְפִיַּת תִּפְאַרְתְּךָ לָמוֹ מַבָּטִים: קוֹל כֹּחֲךָ לַהַב חוֹצֵב. קֶצֶב טוֹב וְחִלּוּפוֹ קוֹצֵב. רֵעֶיךָ דּוֹפְקִים בְּקוֹל עָצֵב. רְצוּת נִדְבָתָם וּבְקִרְבְּךָ הִתְיַצֵּב: שׁוֹקְדִים בְּצוֹם לִבָּם לְהַכְנִיעַ. שְׁאוֹנָם ׀ מְזַעֵם כַּחֲדָרֶיךָ תַּצְנִיעַ. תּוֹבְעִים בְּלַחַשׁ שָׂפָה לְהָנִיעַ. תַּאֲוָתָם אַל נָא תִּמְנִיעַ: שִׁמְךָ אֱלֹהִים חַיִּים ׀ מִתְפָּאֵר. לְחַיִּים טוֹבִים ׀ מִמְּךָ נִשְׁאַר. מְקוֹר חַיִּים עִמְּךָ מִתְבָּאֵר. הַבִּיטָה וַעֲנֵנוּ וְעֵינֵינוּ הָאֵר: אל מלך Seite 118.

הַאֲזִינָה יְיָ תְּפִלָּתֵנוּ וְהַקְשִׁיבָה לְקוֹל תַּחֲנוּנֵינוּ: הַקְשִׁיבָה לְקוֹל שַׁוְעָתֵנוּ מַלְכֵּנוּ וֵאלֹהֵינוּ כִּי אֵלֶיךָ נִתְפַּלָּל. תְּהִי נָא אָזְנְךָ קַשֶּׁבֶת וְעֵינֶיךָ פְּתוּחוֹת לִשְׁמֹעַ אֶל־תְּפִלַּת עַבְדְּךָ וְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל:

רחמיך רבים. אל תבא. כרחם אבי ליי הישועה. יי צבאות עמנו וכו'.

צד מיוסף ע"פ א"ב

אָנָּא הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא. סְלַח נָא לַעֲוֹן תְּהִלָּתֶךָ לְסַפֵּרָה. בַּעֲבוּר כְּבוֹד שִׁמְךָ הַטֵּה אָזְנֶךָ. לִשְׁמוֹעַ אֶל הָרִנָּה וְאֶל הַתְּפִלָּה אֲשֶׁר עַבְדְּךָ מִתְפַּלֵּל ׀ לְפָנֶיךָ: גַּשְׁתִּי יוֹם זֶה לְהוֹדוֹת לִשְׁמֶךָ.

וְעָוֹן שָׂא וְאָשָׁם כַּפֵּר. צָעַקְתִּי מִכְּאֵב לֵב נִכְלָם בּוֹשׁ וְחָפֵר. קֶצֶף שַׁכֵּךְ וְרוֹגֶז הָנִיחַ וְכַעַס הָפֵר. רְצֵה מְרַצֶּה וּמְחַבֵּב וְעַרְבֵב גּוֹמֶץ חוֹפֵר: שִׁבְטֵי פְּלֵיטֵי יִשְׂרָאֵל הֲכוֹנוּ בְּלֵב נָבָר. תּוֹם הַחֲזִיקוּ וְתַחַן הָפִיקוּ נַשְּׁקוּ בַר. אֶת יְיָ בְּהִמָּצְאוֹ לְדָרְשׁוֹ חַיִל יוֹגְבַר. לֹא בָזָה וְלֹא שִׁקַּץ עֱנוּת עָנִי וְנִשְׁבָּר: יוֹם יְשׁוּעָה וְעֵת רָצוֹן אֶמְצָא לְפָנֶיךָ. הָגוּן וְרָאוּי וְשָׁלֵם אֶחָשֵׁב בְּעֵינֶיךָ. בְּעָמְדִי לְהִתְפַּלֵּל וּלְבַקֵּשׁ רַחֲמִים עַל בָּנֶיךָ. רָצִיתִי אֶתְכֶם הַשְׁמִיעֵנוּ סָלַחְתִּי נִתְבַּשֵּׂר מִמְּעוֹנֶיךָ: שִׁקְדוּ נָא פְּנֵי עֶלְיוֹן וְהָמוֹלוּ קָשׁוֹת. מִכְשׁוֹל הָרִימוּ פַּנּוּ דֶרֶךְ וְיַשְּׁרוּ מַעֲקָשׁוֹת. עָוֹן עִזְבוּ וְהִתְוַדּוּ וְאַל תּוֹסִיפוּ לְהַקְשׁוֹת. יוֹדֵעַ יָשׁוּב וְנִחָם וְיִקַּח דִּבְרֵי כִבּוּשִׁים וּבַקָּשׁוֹת: הַקְשִׁיבָה אָדוֹן הַטֵּה אָזְנְךָ הַאֲזִינָה עֶרֶךְ שַׁוְעָתִי. זַעֲקָתִי רְצֵה וְהִתְרַצֶּה וְהִתְפַּיֵּס וְקַבֵּל שַׁוְעָתִי. קְרָאתִיךָ מִמֵּצַר קְרַב אֵלַי וּלְכָה לִישׁוּעָתִי. חוּשָׁה לְעֶזְרָתִי יְיָ תְּשׁוּעָתִי:

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר | רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן. מַרְבֶּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה לְפוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וָרוּחַ. לֹא כְרָעָתָם תִּגְמוֹל. אֵל הוֹרֵיתָ לָּנוּ לוֹמַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. זְכוֹר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לֶעָנָו מִקֶּדֶם. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ:

וַיַּעֲבוֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְיָ | יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה: וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ: סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל | לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ: כִּי אַתָּה יְיָ טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל־קוֹרְאֶיךָ:

אַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מֵעַבְדֶּךָ כִּי צַר לָנוּ מַהֵר עֲנֵנוּ: אַל תִּרְחַק מִמֶּנּוּ כִּי צָרָה קְרוֹבָה כִּי אֵין עוֹזֵר: יְהִי חַסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ:

רחמיך רבים. אל תבא. כרחם אב. ליי הישועה. יי צבאות עמנו וכו'.

מיוסד ע"פ א"ב ובסוף חתום סס הנקבל שלמה:

אלהינו ואלהי אבותינו

אֵין מִי יִקְרָא בְצֶדֶק. אִישׁ טוֹב נִמְשַׁל כְּחֵדֶק. בַּקֵּשׁ רַחֲמִים

אֱלֹהֵינוּ בּוֹשְׁנוּ בְמַעֲשֵׂנוּ וְנִכְלַמְנוּ בְּעֲוֹנֵנוּ: אֱלֹהֵינוּ בּוֹשְׁנוּ וְנִכְלַמְנוּ
לָרִים אֱלֹהֵינוּ פָּנֵינוּ אֵלֶיךָ: אֵין לָנוּ פֶּה לְהָשִׁיב וְלֹא מָצָח לָהָרִים אֹשׁ: יָדַעְנוּ
כִּי חָטָאנוּ וְאֵין מִי יַעֲמוֹד בַּעֲדֵנוּ: שִׁמְךָ הַגָּדוֹל יַעֲמֹד לָנוּ בְּעֵת צָרָה: רַחֲמֶיךָ
רַבִּים יְיָ כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיֵּינוּ: אַל תִּבְוֹא בְּמִשְׁפָּט עִמָּנוּ כִּי לֹא יִצְדַּק לְפָנֶיךָ כָּל חָי:
כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים כֵּן תְּרַחֵם יְיָ עָלֵינוּ: לַיְיָ הַיְשׁוּעָה עַל עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ
סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם
בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: כִּי לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ
מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ. כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: אֲדֹנָי שְׁמָעָה אֲדֹנָי סְלָחָה
אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי. כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל
עַמֶּךָ:

Vorb. סְלַח נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כִּגְדֹל חַסְדֶּךָ
וְכַאֲשֶׁר נָשָׂאתָ לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הֵנָּה וְשָׁם
נֶאֱמַר:

Gem. וַיֹּאמֶר יְיָ סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ: הטה וכו׳

הַטֵּה אֱלֹהַי אָזְנְךָ וּשְׁמָע פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שִׁמְמֹתֵנוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא
שִׁמְךָ עָלֶיהָ. כִּי לֹא עַל־צִדְקֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ
הָרַבִּים אֲדֹנָי שְׁמָעָה אֲדֹנָי סְלָחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר לְמַעַנְךָ
אֱלֹהַי כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ:

צג אלהינו ואלהי אבותינו

מיוסד ע״פ א״ב וכקוף סתום סס סמסנר אליהו בר שמעי חזק,

אֵיכָכָה אֶמְצֵא פֶּה וְאֵיךְ אֶשָּׂא עַיִן. כִּי אֵין מַעַשׂ וּבְיָדִי זְכוּת
אַיִן. גָּעִיתִי הָיִיתִי כְּאִישׁ ו שִׁכּוֹר וּכְגֶבֶר עֲבָרוֹ יַיִן. דָּמִיתִי לְגִבּוֹר
שֶׁאֵין בְּיָדוֹ כְּלֵי זַיִן: הוֹחָרַד לֵב דַּל יַחֲל הַהוֹקֵם סַרְסוּר. וּמַה
יִפְעַר נִבְעַר מִדַּעַת וּבִין חָסוּר. זְרוֹנוֹ בְּחִבּוֹ טָמוּן וְחוֹבוֹ בְּקִרְבּוֹ
אָסוּר. חוֹטֵא וְרַב מָרִי בְּיַד מְגֻוָּל מָסוּר: טָרַד לֵב נִבְזֶה הַלָּזֶה
הַבָּא לְבַקֵּשׁ. יָשָׁר הֶעָוֶה תּוֹכַחַת קֶרֶן פִּתְלְתּוֹל וְעִקֵּשׁ. כּוֹשֵׁל
בְּרָכָיו אַשְׁמָתוֹ וְצַחֲנָתוֹ לוֹ לְמוֹקֵשׁ. לִבּוֹ אָוֶן חוֹרֵשׁ בְּפוֹעַל
כַּפָּיו נוֹקֵשׁ: מֵעַן טַעַן בְּפִיצָה לְהָשִׁיב מָה אֹמְצָא. נִתְעַבְתִּי
וְנֶאֱלַחְתִּי כִּי מָלְאוּ דוֹפִי וְשִׁמְצָה. סֵפֶךְ מֵימַי לֹא נֶאֱמְנוּ כְּאַכְזָב
מִצָּא. עֲצָרוֹתַי אָוֶן וּמִרְמָה וְצוֹמוֹתַי לָרִיב וּמַצָּה: פָּשַׁע מְחֵה

הָרַחֲמִים: וְכֵן כָּתוּב. וַיֹּאמֶר אֲנִי
אַעֲבִיר כָּל טוּבִי עַל פָּנֶיךָ. וְקָרָאתִי
בְשֵׁם יְיָ לְפָנֶיךָ וְחַנֹּתִי אֶת אֲשֶׁר
אָחֹן וְרִחַמְתִּי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם:

אֵל אָרֶךְ אַפַּיִם אַתָּה. וּבַעַל
הָרַחֲמִים נִקְרֵאתָ. וְדַרְכְּךָ תְּשׁוּבָה
הוֹרֵיתָ. גְּדֹלַת רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ
תִּזְכּוֹר הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם לְזֶרַע יְדִידֶיךָ.
תָּפֵן אֵלֵינוּ בְּרַחֲמִים. כִּי אַתָּה הוּא
בַּעַל הָרַחֲמִים. בְּתַחֲנוּן וּבִתְפִלָּה
פָּנֶיךָ נְקַדֵּם. כְּהוֹדַעְתָּ לָעֲנִיו מִקֶּדֶם.
מַחֲרוֹן אַפֶּךָ שׁוּב. כְּמוֹ בְּתוֹרָתֶךָ
כָּתוּב. וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ נֶחְסֶה וְנִתְלוֹנָן.
כְּמוֹ וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן. תַּעֲבוֹר עַל
פֶּשַׁע וְתִמְחֶה אָשָׁם. כְּיוֹם וַיִּתְיַצֵּב
עָמּוֹ שָׁם. תַּאֲזִין שַׁוְעָתֵנוּ וְתַקְשִׁיב
מֶנּוּ מַאֲמַר. כְּיוֹם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ.
וְשָׁם נֶאֱמַר:

וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְיָ יְיָ. אֵל רַחוּם וְחַנּוּן. אֶרֶךְ
אַפַּיִם. וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת. נֹצֵר חֶסֶד
לָאֲלָפִים. נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע. וְחַטָּאָה.
וְנַקֵּה: וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵינוּ וּלְחַטֹּאתֵנוּ
וּנְחַלְתָּנוּ. סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי
חָטָאנוּ. מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי
פָשָׁעְנוּ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח
וְרַב חֶסֶד לְכָל קֹרְאֶיךָ:

Barmherzigkeit. So steht geschrieben: Gott sprach: ich lasse hinziehen meine Güte vor deinem Angesicht, und rufe aus vor dir den Namen Gottes, wie ich gnädig bin, wem ich gnädig bin und mich erbarme, wessen ich mich erbarme!

אל Der Gott der Langmuth, der bist du, der Herr des Erbarmens wardst du genannt, und den Weg der Buße und Bekehrung, den hast du uns angezeigt. Gedenke heute und alle Tage in der ganzen Fülle deiner Barmherzigkeit und Gnade des Stammes, den du hast erkoren, wende in Erbarmen dich zu uns, dieweil du ein Herr bist des Erbarmens. Mit Gebet und Andacht treten wir hin vor dein Angesicht: darum, wie du verkündet hast (Moses) dem Demüthigen in alter Zeit, laß ab von deinem brennenden Grimm und Zorne, wie geschrieben steht in deiner Gotteslehre; laß uns im Schatten deiner Flügel Schutz und Schirm finden, wie an dem Tage, von dem es hieß: „und Gott stieg herab in einer Wolke.“ Uebergehe die Sünde, und lösch aus die Schuld, wie an dem Tage, von dem es heißt: „und er stand da bei ihm!“ Horch auf unsern Ruf, und merk auf unsern Spruch, wie an dem Tage von dem es hieß: „Und er rief aus den Namen Gottes! Und so steht da geschrieben:

ויעבר Und es zog vorüber Gott vor seinem Angesichte und rief: „Gott ist der Ewige und Unendliche, allmächtig, allerbarmend und gnädig, langmüthig, voller Huld und Wahrheit. Er bewahret seine Huld den Tausenden, vergibt und macht rein und frei von Schuld und Sünde und Vergehen.“

Vergib uns unsere Schuld und Sünde, und nimm uns in Gnaden auf! Vergib uns Vater, was wir gesündiget, verzeihe uns, Herr, was wir verschuldet; denn du bist gütig Herr, nachsichtig und versöhnlich, voller Huld und Milde gegen Alle, die dich anrufen!

בְּשָׂרֵי מַסִּים: סַנֵּגוֹרִים אַמֵּץ אוֹתָם בְּלִי לְהַחְסִים. שָׂטָן וְקַטֵּגוֹר לְשַׁתֵּק וּלְהַסִּים. עֲוֹנוֹת וּפְשָׁעִים אִם פָּשׂוּ פּוֹשִׁים. עֵינֵי עַמְּךָ לְךָ תְּלוּיוֹת וִידֵיהֶם פּוֹרְשִׂים: פּוֹנִים לָשׁוּב פְּנֵי מַקְדִּיחַ הַמָּסִים. פּוֹתְחִים בַּחֲרָטָה מִמַּעֲשֵׂיהֶם הַמְּאוּסִים. צָמִים וּמִתְעַנִּים וְדַרְכֵיהֶם מְחַפְּשִׂים. צֵל כְּנָפֶיךָ מִתְלוֹנְנִים וְנֶחֱסִים: קַבֵּל צְקוּנָם כְּקָרְבַּן כְּבָשִׂים. קַיֵּם דְּבָרְךָ וְהָיָה לְבִקְעָה הָרְכָסִים. רְאֵה עַמְּךָ בְּקֶרֶב שׁוֹסִים. רַחֵם כַּפֵּר | רָצוֹן וְאוֹנְסִים: שְׁגָגוֹתֵינוּ אִם רַבּוּ גְּזֵלוֹת וַחֲמָסִים. שׁוּבֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וְהָפֵר כְּעָסִים. תְּשׁוּבָה וּמַעֲשֶׂה הַטּוֹב תָּמִיד מְגִנִּים כִּתְרִיסִים. וְעַל־רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים אָנוּ חוֹסִים:

כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים אָנוּ בְטוּחִים. וְעַל צִדְקוֹתֶיךָ אָנוּ נִשְׁעָנִים: וְלִסְלִיחוֹתֶיךָ אָנוּ מְקַוִּים. וְלִישׁוּעָתְךָ אָנוּ מְצַפִּים: אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקוֹת מִקֶּדֶם. מַעֲבִיר עֲוֹנוֹת עַמּוֹ וּמֵסִיר חַטֹּאת יְרֵאָיו: כּוֹרֵת בְּרִית לָרִאשׁוֹנִים. וּמְקַיֵּם שְׁבוּעָה לָאַחֲרוֹנִים: אַתָּה הוּא שֶׁיָּרַדְתָּ בַּעֲנַן כְּבוֹדֶךָ עַל הַר סִינַי וְהֶרְאֵיתָ דַּרְכֵי טוּבְךָ לְמֹשֶׁה עַבְדֶּךָ: וְאָרְחוֹת חֲסָדֶיךָ גִּלִּיתָ לוֹ. וְהוֹדַעְתּוֹ כִּי אַתָּה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן: אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וּמַרְבֶּה לְהֵטִיב: וּמַנְהִיג אֶת כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בְּמִדַּת

כי Auf deine grenzenlose Barmherzigkeit vertrauen wir, auf deine rechtfertigende Gnade; und hoffen auf deine Vergebung, und gewärtigen von dir das Heil Du bist der Weltenherr, der an Huld und Milde von jeher hat sein Gefallen; der übergehet die Schuld und Sünde seines Volkes, und sühnet die Vergehungen seiner Anbeter und Verehrer; der geschlossen hat seinen Bund mit den Alten, und hält seinen Schwur und Eid ihren spätesten Nachkommen. Du bist es, der da ist herabgestiegen in seiner Majestät in einer Wolke auf die Höhen Sinai's; du hast gezeigt deinem Knechte Moses das Walten deiner Güte; hast ihm geoffenbaret die Wege deiner Gnade, und ihm kund gethan: wie du ein Gott bist, barmherzig und gnädig, langmüthig, voller Huld und unerschöpflich in Wohlwollen und Wohlthun; wie du leitest die ganze Welt nach dem Maaße der

יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ ׀ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

סליחות לשחרית של יום כפור

Vorb. סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי בְּרוֹב אִוַּלְתֵּנוּ שָׁגִינוּ. מְחַל ׀ לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי רַבּוּ עֲוֹנֵינוּ:

צא פתיחה מיוסד ע״פ א״ב כפול

יְיָ אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת צָג בֵּין הַהֲדַסִּים. אָמְנָם יָדַעְנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים. בְּנֶפֶשׁ חֲשׁוּכָה לְךָ נִסִּים. בְּנֵי יְדִידֶיךָ שְׁלֹשֶׁת הַיְחוּסִים: גַּם כִּי פַּסּוּ בְּכָל־אֲפָסִים: גּוֹעִים בְּתַחֲנוּן תְּפִלַּת פִּיּוּסִים. דַּרְכֵי טוּבְךָ לֹא תַחְדִּיל לַעֲמוּסִים. דִּינָם הַצְהֵר כַּצָּהֳרַיִם לְהָשִׂים. הֲלֹא לְפָנֶיךָ גְּלוּיִם הַמְכֻסִּים. הַלֵּב עֲבָדֶיךָ לִשְׁמוֹר נִמּוּסִים. וּמִי מְעַכֵּב שְׂאוֹר שֶׁבָּעִיסִּים. וְעִיר קְטַנָּה וּמֶלֶךְ גָּדוֹל סוֹבְבָהּ בְּאוּכְלָסִים: זְבוּבֵי מָוֶת יַבְאִישׁ עֲסִיסִים. זְדוֹנוֹת וּפְשָׁעִים וְהִרְהוּרִים תּוֹסְסִים. חוֹרֵשׁ רַע וְאָוֶן כַּנּוֹגְשִׂים. חָרוֹב וּמַחֲרִיב וְהִנְנוּ נִתְפָּסִים: טְהוֹרִים וְזַכִּים בִּגְלָלָיו גּוֹסְסִים. טֶנֶף מוּסִיף בְּלִי הֱיוֹת שָׁשִׂים. יַחַד שְׁנֵי מִקְדָּשִׁים עֲבוּרָיו נֶהֱרָסִים. יוֹדְעֵי זְבָחִים וְלִפְנִים נִכְנָסִים: כֹּהֲנִים הַמְּשִׁחִים בְּדַם הַמְּמֻרְסִים. כֻּלָּם כָּלוּ וְתִפְאֶרֶת שְׁבִיסִים. לוֹבֵשׁ צְדָקוֹת הַפְלֵא נִסִּים. לְשָׁחֲטוֹ בְּחַלְּפוֹת לְיָמִים הַכְּמוּסִים: מַלֵּט מִמֶּנּוּ בָּנֶיךָ הַמְּעֻשִּׂים. מֶתַח דִּינוֹ הָפֵר לָעַם וּמִתְבּוֹסְסִים. נֶצַח יִשְׂרָאֵל תּוֹשִׁיעַ מִנֻּגָּשִׂים. נְזוּפִים דְּחוּפִים

הַבְּרוּאִים וְיַעֲשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אֶחָת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשִּׁלְטָן לְפָנֶיךָ עוֹז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ׃

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ. תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ. וְתִקְוָה לְדוֹרְשֶׁיךָ. וּפִתְחוֹן־פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ. שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ. וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ. וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ. וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן־יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ׃

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ. וִישָׁרִים יַעֲלוֹזוּ וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ. וְעוֹלָתָהּ תִּקְפָּץ פִּיהָ. וְכָל־הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כְּעָשָׁן תִּכְלֶה. כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן הָאָרֶץ׃

וְתִמְלוֹךְ | אַתָּה יְיָ לְבַדְּךָ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ. בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ. וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ. יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ׃

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ. וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ כַּכָּתוּב וַיִּגְבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט. וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ׃

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ׃

וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם (רשׁת הזה לִקְדֻשָּׁה וְלִמְנוּחָה וְאֶת יוֹם) הַכִּפּוּרִים הַזֶּה. לִמְחִילָה וְלִסְלִיחָה וּלְכַפָּרָה וְלִמְחוֹל בּוֹ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ. זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם׃

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל | לְפָנֶיךָ. לִפְלֵטָה לְטוֹבָה. לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בּוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר

Vorb. מֵאֵין כָּמוֹךָ בְּשָׁבְתְּךָ יוֹם ו מְיָמִים. מֵאֵין כָּמוֹךָ בְּתַקְּנְךָ שִׁבְלוּל שְׁנֵי עוֹלָמִים:

וּבְכֵן שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

מיוסד ע"פ א"ב כפול.

הָאֲווּרִים בְּאַהֲב אוֹמְרִים יְיָ אֱלֹהֵינוּ: הַבָּאִים בִּבְרִית עוֹנִים יְיָ אֶחָד: הַגְּאוּלִים בְּגִיל אוֹמְרִים יְיָ אֱלֹהֵינוּ. הַדְּרוּשִׁים בְּדַעַ עוֹנִים יְיָ אֶחָד: הַהוֹמִים בְּהֶגֶא אוֹמְרִים יְיָ אֱלֹהֵינוּ. הַוָּתִיקִים בְּוַעַד עוֹנִים יְיָ אֶחָד: הַוּבוּדִים בְּוֶבֶד אוֹמְרִים יְיָ אֱלֹהֵינוּ: הַחֲנוּנִים בְּחַיִל עוֹנִים יְיָ אֶחָד: הַטְּכוּסִים בְּטַעַם אוֹמְרִים יְיָ אֱלֹהֵינוּ. הַיְחוּסִים בְּיַחַס עוֹנִים יְיָ אֶחָד: הַכְּלוּלִים בְּכֶתֶר אוֹמְרִים יְיָ אֱלֹהֵינוּ. הַלְּכוּחִים לוֹ לְעָם עוֹנִים יְיָ אֶחָד: הַמּוּלִים בְּמֶתֶק אוֹמְרִים יְיָ אֱלֹהֵינוּ. הַנְּשׁוּאִים בְּנוֹעַם עוֹנִים יְיָ אֶחָד: הַסְּגוּלִים בְּסֶגֶל אוֹמְרִים יְיָ אֱלֹהֵינוּ: הָעֲמוּסִים בְּעוֹז עוֹנִים יְיָ אֶחָד: הַפְּדוּיִים בְּפְאֵר אוֹמְרִים יְיָ אֱלֹהֵינוּ. הַצְּנוּעִים בְּצֶדֶק עוֹנִים יְיָ אֶחָד: הַקְּרוּאִים בְּקֶשֶׁב אוֹמְרִים יְיָ אֱלֹהֵינוּ. הָרְגוּשִׁים בְּרוֹן עוֹנִים יְיָ אֶחָד: Vorb. הַשְּׁוּאָגִים בְּשֶׁקֶד אוֹמְרִים יְיָ אֱלֹהֵינוּ. הַתְּמוּכִים בְּתַאַב עוֹנִים יְיָ אֶחָד:

תִּשְׂגֹּב לְבָבְךָ וְתִמְלוֹךְ עַל כָּל בִּיחוּד:
כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ וְאֵימָתְךָ עַל כָּל־מַה־שָּׁבָרָאתָ. וְיִרָאוּךָ כָּל־הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל

haſt die Himmel getheilet. Nichts gleichet Dir! Du erhältſt in Reinheit die Reinen und Verehrten. Nichts gleichet Dir! Du kräftigſt das Heer der Unnennbaren! Nichts gleichet Dir! Du rüſteſt die Erde zur Hervorbringung der Gräſer und Saaten. Nichts gleichet Dir! Du haſt den Garten beſtellt zur Hervorbringung der Früchte. Nichts gleichet Dir! Du unterhältſt die beiden großen Lichter. Nichts gleichet Dir! Du zündeſt an das Licht der Sterne. Nichts gleichet Dir! Du ſprichſt, daß die Waſſer mit Leben ſich regen. Nichts gleichet Dir! Du befiehlſt, daß die Lüfte ſich beleben. Nichts gleichet Dir? Du läßeſt das Gewürm in der Erde Schoos gedeihen. Nichts gleichet Dir! Du giebſt dem Viehe und Gewild das Leben. Nichts gleichet Dir! auf Dein Geheiß entſtanden des Landes und des Meeres Ungethüm. Nichts gleichet Dir! Voll Weisheit haſt Du ihre Geſtalt gebildet. Nichts gleichet Dir! Du haſt einen Tag unter den Tagen zum Ruhetag beſtimmt.

בְּמַחֲץ. מֵאֵין כָּמוֹךָ בּוֹעֲדֶךָ
לְהַקְוות זְרוֹנֵי שַׁחַץ: מֵאֵין
כָּמוֹךָ בּוֹכֵךְ צְבָאוֹת | זַכִּים
וְנוֹרָאִים. מֵאֵין כָּמוֹךָ בְּהַסְתָּרֶךָ
חֵילֵי פְלִיאִים: מֵאֵין כָּמוֹךָ
בְּמַכְסֶךָ מוֹצָאֵי דֶשֶׁא וְזֶרֶם.
מֵאֵין כָּמוֹךָ בְּיַצְבֶּךָ גַּן
לְהַצְמִיחַ מְגָדִים: מֵאֵין כָּמוֹךָ
בְּכַלְכֶּלְךָ גּוֹרָל שְׁנֵי הַמְּאוֹרוֹת.
מֵאֵין כָּמוֹךָ בְּהַבְהֶבְךָ עָשׁ
כְּסִיל וְכִימָה וּמַזָּרוֹת: מֵאֵין
כָּמוֹךָ בְּמַלְכְּךָ יִשְׁרְצוּ
אֲדִירִים. מֵאֵין כָּמוֹךָ בְּנוֹאַמְךָ
לְעוּסֵי טָסֵי אֲוִירִים: מֵאֵין
כָּמוֹךָ בְּשַׁגְבְּךָ רֶמֶשׂ מִמְּעִי
צִיָּה. מֵאֵין כָּמוֹךָ בְּעָצְמֶךָ
נֶפֶשׁ בְּהֵמָה וְחַיָּה: מֵאֵין
כָּמוֹךָ בְּפָקְדֶךָ אֲבוּם בְּהַרְרֵי
אֵלֶף מִסְפּוֹ: מֵאֵין כָּמוֹךָ
בְּצַוֹּתְךָ לְיוֹתָן זֶה יָצַרְתָּ
לְשַׂחֲק בּוֹ: מֵאֵין כָּמוֹךָ
בְּקַבְּצְךָ עָפָר מֵרְגְּבֵי אֲדָמָה.
מֵאֵין כָּמוֹךָ בְּרָכְמְךָ חוֹתָם
תַּכְנִית מָלֵא הַכְּמָה:

הֲמוֹנִים הֲמוֹנִים: קְדֻשָּׁה
וְעוֹז תִּיסַּד כִּמְפִי עוֹלָלִים:
צִדְקוֹתֶיךָ יַגִּידוּ בָאִיִּים אֵל
אֱלִים: פְּאֵר מְלוּכָה יִנְחֲלוּ
נִטְעֵי כַנַּת קְדוּשִׁים: עִלּוּי
כְּבוֹד שִׁמְךָ יְסַנְּרוּ כָּל
בַּאֲהָבִים: סִפּוּר מַעֲשֶׂיךָ
בְּרִנָּה יְפַצְחוּ מַאֲרִישִׁים:
נוֹעַם דַּעַ יְרָאָתֶךָ יְתַמְלְאוּ
אֲרָקִים: מְשִׁתַּחֲוִים כָּל
בָּשָׂר לְפָנֶיךָ עוֹשֵׂה שַׁחַר
וְעֵיפָה: Vorb. מַלְכוּתְךָ
בְּכָלוֹתְךָ לְנֶעֱר | וְרָשָׁעִים | מִן
הָאָרֶץ: לָכֵן בְּמַלְכוֹ יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ:

Völker und Nationen. Deine Heiligkeit und Allmacht ist begründet im Lallen der Kinder. Deine Gerechtigkeit verkünden die Inselbewohner. Der Herrschaft Glanz werden erben die heiligen Zweige Deiner Pflanzung. Alle werden sie mit Liebe erzählen die Erhabenheit Deines herrlichen Namens, von Deinen Thaten sich mit Freudigkeit unterhalten, Deiner Ehre werden voll sein die Länder; alle Sterbliche werden anbeten vor Dir, Schöpfer des Lichts und der Finsterniß, wenn Du in Deinem Reiche die Bosheit schwinden machst von der Erde. Du regierst! — Darob freuen sich die Himmel, ist fröhlich die Erde.

וּבְכֵן מִי לֹא יִרָאֲךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לְךָ יָאֶתָה כִּי
בְכָל חַכְמֵי הַגּוֹיִם וּבְכָל מַלְכוּתָם | מֵאֵין כָּמוֹךָ:

מיוסד ע"פ א"כ

מֵאֵין כָּמוֹךָ בְּאַמָּתֶךָ
שָׁמַיִם וּשְׁמֵי שָׁמַיִם, מֵאֵין
כָּמוֹךָ בְּבָלְלֶךָ אֵשׁ וּמַיִם:
מֵאֵין כָּמוֹךָ בְּגָלְלֶךָ אִישׁוֹן
חוֹשֶׁךְ וַאוֹפֶל, מֵאֵין כָּמוֹךָ
בְּדָלְקֶךָ אוֹר מִמַּאֲפֵל: מֵאֵין
כָּמוֹךָ בְּהַבְהִילֶךָ רָקִיעַ

מאין Nichts gleichet Dir! Du hast die Himmel und der Himmel Himmel befestigt. Nichts gleichet Dir! der Du Feuer und Wasser untermischest. Nichts gleichet Dir! Du läßest Finsterniß und Nebel weichen. Nichts gleichet Dir! Du entzündest Licht an der Finsterniß. Nichts gleichet Dir! Du

אֶרֶץ מִכְבוֹדָם בְּהַדִּילָךְ׃
וּבְכָל לָשׁוֹן יוּשַׁג שִׁמְךָ
לְבַדֶּךָ. כַּנַּת נָטַעְךָ בָּטַח
בְּבַדֶּךָ׃ וּבְכָל יָד יְהוּדָד
שֻׁמַּע צִלְצוּלָךְ. טִירַת
טְמֵאִים | מַחוֹסֶן בְּנַצָּלָךְ׃
וּבְכָל חֶגֶה וְסִיַּע קוֹמָךְ
וְשׁוּבָךְ. זְרוֹעֲךָ לְרִבְבוֹת
אַלְפֵיהֶם בַּהֲשִׁיבָךְ׃ וּבְכָל
וָכָל יַמְלִיכוּ אַדְנוּת יְחוּדָךְ.
הֲמוֹן עָרִיצִים לַאֲבַדּוֹן
בְּהַכְחִידָךְ׃ וּבְכָל דֶּרֶךְ
יוּשַׁח עוֹצֶם חֵילָךְ. גּוֹיֶךָ
בְּשִׁמְחָךְ כְּיַחֵל וּ לָךְ׃ Vorb.
וּבְכָל בְּרָכוֹת יִתְרוֹמַם שֵׁם
קָדְשֶׁךָ. אֱמוּנֶיךָ נְעוֹרֵימוֹ
כַּנֶּשֶׁר בְּחַדְּשֶׁךָ׃

Ruhme, wenn Du das Ansehen der Erden-Könige Dir unterordnest. In allen Sprachen wird Dein Namen allein verherrlicht, wenn Du den Zweig, den Du gepflanzet, (Israel) sicher stellst. Ueberall wird deine Huldigung durch Jubel vernommen, wenn Du die Palläste der Sünder in ihrer Feste zerstöreſt, Deine Zerstreuten zu Tausenden wieder zurück führst. Aus allen Kräften huldigen sie der Herrschaft Deiner Einheit, wenn Du die Schaar der Uebermüthigen zur Vernichtung verdammst. Auf allen Wegen werden sie sich von Deiner Allmacht unterhalten, wenn Du Dein Volk erfreueſt, nach ihrer Hoffnung. Durch alle Segnungen wird Dein heiliger Name erhöhet werden, wenn Du die Jugend Deiner Gläubigen erneueſt wie ein Adler.

וּבְכֵן מִי לֹא יִרָאֲךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לְךָ יָאֱתָה
כִּי בְכָל חַכְמֵי הַגּוֹיִם וּבְכָל מַלְכוּתָם׃ ע"פ תשר"ק

מַלְכוּתָם תִּכּוֹן מַלְכוּתֶךָ
מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים׃ שָׁמַיִם
וָאָרֶץ שִׁבְחֶךָ יְהוּ מַבִּיעִים׃
רוֹמְמוּתֶךָ יְקָרְאוּ בְגָרוֹן

מלכותם Stelle Deine Herrschaft wieder her, o König der Könige. Himmel und Erde rühmen Deinen Preis. Von Deiner Erhabenheit singen

וּזְכָרִים וַמַּר גְּאוּת מוֹדַעַת׃
חַכְמֵי וְהוּי בַּעֲבוֹדַת יוֹם
הַפְּלִיחָה. הוֹמִים בְּתַחֲנוּן
שִׁמְעָה וּסְלָחָה׃ חַכְמֵי
דְבָרִים קַחַת שׁוּב עָדֶיךָ.
גּוֹעִים אָנָּא זְכוֹר לַעֲבָדֶיךָ׃
חַכְמֵי בְּטוּחֵי בִּבְרִית Vorb.
כְּרוּתָה לְמַהוֹתֶיךָ. אֶנְקָתָם
אֲוֵוז הוּפְקֵי דַלְתוֹתֶיךָ׃

einen sich, von Deiner erhabenen Weisheit zu singen. Die im Bekenntniß des heutigen Gottesdienstes Vergebung erwarten, sie flehen im Gebete um Erhörung und Verzeihung. Die ihre Worte wählen, um zu Dir zurückzukehren; sie flehen: o Herr! gedenke Deiner Diener! Die Gläubigen, die auf den Bund sich stützen Deiner unveränderlichen Eigenschaften; sie pochen an Deine Pforte, daß Du ihre Klagen erhörst.

סגורים שני נסמכים.

וּבְכֵן מִי לֹא יִרָאֲךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לְךָ
יָאֲתָה כִּי בְכָל חַכְמֵי הַגּוֹיִם וּבְכָל׃

מיוסד ע"פ תשר"ק.

וּבְכָל תּוֹקֵף יֵאָמֵן עוֹז
הִלּוּלֶךָ. שַׁלְוַת שׁוֹדְדִים
וְשַׁאֲנַנוּתָם בְּהַילִילֶךָ׃ וּבְכָל
רֶגֶשׁ יוּמְתַק סוֹד אֱמוּנֶיךָ.
קַרְנוֹת צַדִּיקִים בְּרוֹמְמֶךָ
בְּאַרְמוֹנֶיךָ׃ וּבְכָל צַעַד יְפַזּוּ
וְיִרְקְדוּ לִכְבוֹדֶךָ׃ פַּאֲתֵי
בוּגְדִים | מֵאָרֶץ בְּאַבְּדֶךָ׃
וּבְכָל עוֹצֶם וּוּשַׁר שִׁיר לַעֲלֶךָ.
סְגֻלֶּיךָ מְמַחֲצֵן מַכָּתָם
בְּהַתְעִילֶךָ׃ וּבְכָל נְפוֹת
וּנְעַם וָמֶר לְנַדֶּלֶךָ. מַלְכֵי

וּבכל Allkräftig bewährt sich der Ruhm Deiner Allmacht, wenn Du den Frieden und die Sicherheit der Räuber zerstöreſt. Schöner noch zeigt Deine Treue sich bewährt, wenn Du das Ansehen der Frommen erhebſt. Jeder Fuß hüpfet und springet Dir zu Ehren, wenn Du die Häupter der Frevler ſchwinden machſt von der Erde. Aus allen Kräften werden Lieder zu Deiner Erhebung geſungen, wenn Du Deines Erbvolkes tiefe Wunden heileſt. In allen Ländern werden Geſänge angeſtimmt, zu Deinem

בְּהִתְעַדְּנָם מִמַּנְדֵי אֶשְׁקֶךָ.
בָּרוּךְ תְּמִימָיו יִתְּנוּ לְךָ
מִשְׁלָךְ׃

der Zerstörung der Götzen. Aller Orten, wo Deine Güte sie erquickt mit den Früchten der Bäume, bringen die Frommen ihr „Gebenedeiet" Dir dar.

וּבֵן מִי לֹא יִרָאֶךָ מֶלֶךְ רַבּוֹתִים כִּי לְךָ נָאֶתָה כִּי בְכָל חַכְמֵי׃

חכמי Die Frommen, die da streben, ihren Wandel zu bessern, schicken früh sich an zum Gebete vor Dir. Die Schriftgelehrten mit redlichem Herzen, sie bücken sich, fallen nieder zur gefälligen Aufnahme ihrer Spenden. Die Weisen, die darnach trachten Deinen unbegreiflichen Namen zu enträthseln, streben eilend in Deinen Tempel dort zu verweilen. Die Weisen, die Zeugniß ablegen von der Wahrheit Deiner treuen Verheißung; stets haben sie Gottesfurcht vor Augen. Die Redner, die in Deiner Lehre sich eines schönen Vortrags befleißen, sie beschwichtigen den Streit, der sich in den Lehrhäusern erhebt. Die Lehrer, die Unterricht ertheilen, wie Deine Gnade mit Erfolg zu erflehen ist; sie verherrlichen Deinen Namen in Gebeten. Die Fürchtigen, die Gott, den Beherrscher und Allgerechten verehren, sie hoffen auf Deine Güte und baldige Gnade. Die Weisen, die den Schätzen der Weisheit und der Erkenntniß nachsuchen, sie ver-

מיוסד ע"פ תשר"ק

חַכְמֵי תוֹם דַּרְכָּךְ הַמְאַחֲלִים
לְבוֹן. שַׁחַר מְעוֹרְרִים
לְקָרְאָתְךָ הִכּוֹן׃ חַכְמֵי רְכִי
תוֹרוֹת הַיְשָׁרִים בְּלִבּוֹתָם.
קוֹדְמִים וּמִשְׁתַּחֲוִים רְצוֹת
נִדְבָתָם׃ חַכְמֵי צֵרוּף
אוֹתִיּוֹת שֵׁם עֶלְיוֹנֶךָ. פּוֹקְדִים
שְׁקוֹד סֵפֶר אוּלָמֶךָ׃ חַכְמֵי
עֵדוּת קוֹשְׁטָ אִמְרֵי אֱמֶתֶךָ.
סוֹקְדִים שָׁוֹת לְנֶגְדָּם
אִמָּתֶךָ׃ חַכְמֵי נְאֻם צוֹפִים
וּפִיּוֹת מִדְבָּרֶךָ. מְלַחֲמָה
מְשִׁיבִים בְּשַׁעֲרֵי דְבִירֶךָ׃
חַכְמֵי לָמֶד לְהוֹעִיל מַפִּיךָ
חָנִין. כָּבוֹד שָׂמִים לְשִׁמְךָ
בְּחָנִין׃ חַכְמֵי יִרְאַת אֱלֹהִים
מוֹשֵׁל וְצַדִּיק. טוּבְךָ קְוִים
קָרֵב וּמַצְדִּיק׃ חַכְמֵי חַפּוּשׂ
מַטְמוֹנֵי חָכְמָה וָדָעַת.

וּנְשָׁמָה יְשַׁגֵּב הִלּוּלָךְ. בָּרוּךְ
דּוֹבְבִים לָךְ נְטָעֵי אָהֳלָךְ:
בְּכָל הוֹן מִתְאַהֵב מַלְכוּת
עֻלָּךְ. בָּרוּךְ וְקָדוֹשׁ פּוֹצְחִים
יְרֵאֶיךָ לְעַלָּךְ: בְּכָל זָוִיּוֹת
מְקֻטָּר וּמֻגָּשׁ לָךְ. בָּרוּךְ
חֲרֵדִים לְהַמְאוֹרַת יְדוּעֶיךָ
בְּשֶׁלָּךְ: בְּכָל טוּחַ יוֹעֵץ
חֶסְיוֹן צִלָּךְ. בָּרוּךְ יֹאמְרוּ
מְשַׁעַשְׁעֵי אָמוֹן אֶצְלָךְ:
בְּכָל כֶּסֶל יְיַחֲדוּ אֱלָהוּתָךְ
קְהָלָךְ. בָּרוּךְ לַעֲנוֹת אַחַר
חֲטִיבַת חֵילָךְ: בְּכָל מִדַּת
חֶסֶד וָקַו מִשְׁקוֹלָךְ. בָּרוּךְ
נוֹאֲמִים תֹּאבֵי אֱזוֹן לְקוֹלָךְ:
בְּכָל שִׂיחַ וָסַעַר שְׁמֵי
שִׂכְלָךְ. בָּרוּךְ עֲנִיָּתָם
בְּאוֹמֶר יָפָה כְלָךְ: בְּכָל
פְּתִיחַת מְפוֹרָשׁ צָגֵי
מִגְדָּלָךְ. בָּרוּךְ צַהַל הַחֻלָּם
עוֹז לְהַגְדִּילָךְ: בְּכָל קֵץ
הַפְלֵאת נִסִּים לְגָדְלָךְ.
בָּרוּךְ רַחֲשָׁם עַל הַצֵּאת
חֲרוּלָךְ: Vorb. בְּכָל שֶׁכֵּן

und Seele werde Dein Ruhm erhöhet; Dir bringen sie Benedeiungen Deine Tempelbewohner (Israel). Mit ganzem Vermögen und aus Liebe nehmen sie die Pflichten Deiner Herrschaft auf sich; „Preisgesang" und „heilig" beten Deine Verehrer Dich zu erheben. Aus allen Enden wird Dir geräuchert, nähern sie sich Dir; Deine Lieben bestreben sich Dir hundertmal ihr „Gebenedeiet" zu bringen. Mit ganzem Herzen werde erwogen Dein mächtiger Schutz. „Gebenedeiet" rufen die Pfleger Deiner herrlichen Lehre. In allen Gemeinden huldigen sie Deiner göttlichen Einheit, ihr „Gebenedeiet" anzustimmen für Deine spendende Güte. Für Deine gemessene Huld und erwogene Güte, singen sie „Gebenedeiet" und bitten von Dir gehört zu werden. Im leisen Geflüster so wohl, als im Sturme Deiner mit Weisheit gegründeten Himmel ist ein „Gebenedeiet" vernehmlich, in schönem Vortrage. So oft Dein Namen von der großen Gemeine im Tempel deutlich ausgesprochen wurde, ließen die Thürmer ihr „Gebenedeiet" mit Jubel vernehmen, Deine Macht zu erhöhen. So oft Du zur Erhöhung Deines Ruhmes Wunder geschehen läßest, wird das „Gebenedeiet" vernommen, wie bei

בְּרָכוֹת הֶעָטוֹת צַדִּיק לְעֵילוֹם. וּמִי אָנֹכִי בָּא עַד הֲלוֹם׃

mit Segnungen zu ſchmücken den unbegreiflichen Allgerechten; wer bin ich jedoch dazu zu gelangen?

וּבְכֵן מִי לֹא יְרָאֲךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לְךָ יָאֱתָה כִּי׃

כִּי אֲדוֹנֵי אֵשׁ בְּאֵימָה יַאְפִּירוּךָ. כִּי בְרִיתֵי בָשָׂר בִּבְרָכָה יְבַלְּעֻדוּךָ׃ כִּי גְדוּדֵי גוֹבַהּ בְּגַהַר יַגִּידוּךָ. כִּי דְּבֵקֵי דִבְרָתְךָ בְּדִיצָה יְהוֹדוּךָ׃ כִּי הוֹמֵי הֲמוּלָה בְּהֶגֶא יְהוֹדוּךָ. כִּי וְהוֹגֵי וָתִיקְךָ בְּוַעַדָם יְוַעֲדוּךָ׃ כִּי זַכֵּי וְבוּל בְּזִמְרָתָם יְזַבִּידוּךָ. כִּי חָפֵי חֶלֶד בְּחֹכֶם יְחַדּוּךָ׃ כִּי טַפְסְרֵי טוֹהַר בְּטַעֲמָם יַטִּידוּךָ. כִּי יוֹדְעֵי יִרְאָתְךָ בְּיִחוּלָם יְיַחֲדוּךָ׃ כִּי כִתֵּי כְרוּבִים בְּכַנְפֵיהֶם יְכַבְּדוּךָ. כִּי לוֹמְדֵי לְכוּחֲךָ בְּלַהֲקָם יְלַבְּדוּךָ׃ כִּי מַחֲנוֹת מְעוֹפְפִים בְּמַהֲלָם יַמְאִידוּךָ. כִּי נְשׂוּאֵי נְשָׂרִים בְּנוֹאָמָם יְנַגִּידוּךָ׃ כִּי סְכוּכֵי סָךְ בְּסִלּוּדָם יְסַגְּדוּךָ. כִּי עוֹמְסֵי עֶלְךָ בְּעוֹז יְעִידוּךָ׃ כִּי פְלִיאֵי פֶלֶא בְּפֶלֶל יְפַחֲדוּךָ. כִּי צוֹעֲמֵי צָקוֹן בְּצָרָתָם יַצְעִידוּךָ׃ כִּי קְדוֹחֵי קָדַח בְּקָרְאָם יְקַדּוּךָ׃ כִּי רוֹגְשֵׁי רַצְפָּתְךָ בְּרֶטֶט יְרָעֲדוּךָ׃ Vorb. כִּי שְׁבִיבֵי שַׁלְהֶבוֹת בְּשָׂכֶל יְסַהֲדוּךָ. כִּי תוֹמְכֵי תוֹם בְּתָהֳלָה יַתְמִידוּךָ׃

וּבְכֵן מִי לֹא יְרָאֲךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לְךָ יָאֱתָה כִּי בְכָל׃

מיוסד ע״פ א״ב

בְּכָל אוֹן אוֹסִיף אוֹמֵץ לְגַדְּלֶךָ. בָּרוּךְ בְּרוּר שֵׁם כְּבוֹד גְּדֻלָּתְךָ׃ בְּכָל גּוֹף

בכל און Mit ganzer Kraft will ich mich anſtrengen Dich zu preiſen; gebenedeiet ſei, wer den Namen Deiner verherrlichten Größe verbreitet. Mit Leib

Allmacht Erhabenen; wer ist würdig jedoch Seinen Preis zu rühmen? Es ziemet Verherrlichung dem König des Ruhms; wer kommt jedoch mit Ehrfurcht in Seine Thore Ihn anzubeten? Es ziemet Danksagung dem Gott der Treue; wer ist es werth jedoch die Pracht seiner Schöne zu bewahrheiten? Es ziemet ewiger Sieg und Herrschaft dem Leben aller Welten; wer will jedoch davon rühmen ohne beschämt zu schweigen? Es ziemet zu erzählen das Wirken dessen, der furchtbar ist im Lobe; wer ist jedoch Dir gleich, daß er in öffentlichen Versammlungen es mit Klarheit verkündet. Es ziemet die Einheit Deines verehrten Namens zu bezeugen; wer ist tüchtig jedoch Seine Pflichten auf sich zu nehmen? Es ziemet von der Allgüte des Urfels Erwähnung zu thun; wer ist lauter jedoch Seine Wege zu erkennen? Es ziemet Sein Dasein in Gesängen zu verherrlichen; wer ist würdig jedoch Sein kräftiges Lob zu singen? Es ziemet den Allgerechten jeder Zeit zu suchen; wer ist so rein jedoch einzudringen, wo Seine Majestät weilet? Es ziemet

יַשְׂגִּיב. וּמִי קָשׁוּט שֶׁנּוֹן
שִׁבְחוֹ לְהַשְׂגִּיב: יָאֲתָה
צְפִירָה וְתִפְאֶרֶת לְמֶלֶךְ
הַכָּבוֹד. וּמִי פְּתָחָיו בָּא
בְּיִרְאָה לַעֲבוֹד: יָאֲתָה
עֲנוּת תּוֹדָה לָאֵל הַנֶּאֱמָן.
וּמִי סָפוּן הֲדַר הוֹדוֹ
לְהִתְאַמָּן: יָאֲתָה נֶצַח
וּמֶמְשָׁלָה לְחַי עוֹלָמִים. וּמִי
מְלַל וְלֹא הוּחֲסַם בִּבְלוּמִים
(נ"א בְּבְלוּמִים) יָאֲתָה לְסַפֵּר
מַלְאֲכוֹת נוֹרָא תְהִלּוֹת. וּמִי
כְּעֶרְכְּךָ בְּאוּרָם בְּשֵׂר
בְּמַקְהֵלוֹת: יָאֲתָה יִחוּד
שֵׁם הַנִּכְבָּד לְהָעִידָה. וּמִי
טָכוּס טָעוּן עֻלּוֹ בִּרְעָדָה:
יָאֲתָה חַסְדֵי צוּר סֶלָה
לְהַזְכִּיר. וּמִי זַךְ דֶּבֶק דְּרָכָיו
לְהַכִּיר: יָאֲתָה וַדַּאי וָתִיק
לְסַלֵּד בְּרִנָּה. וּמִי הֲגוּן
הֶלֶם הִלּוּלוֹ לְרָנְנָה: יָאֲתָה
דְּרוֹשׁ צַדִּיק בְּכָל עוֹנָה. וּמִי
גָּהוּץ שֵׁירוּת שִׁכְנוֹ
לְהַמְעִינָה: Vorb. יָאֲתָה

מְשַׁלְּשִׁים נוֹצְצֵי (כְּעֵין) קָלָל: לְךָ הֲמִיַּת נַצִּים עוֹז מַאֲדִירִים. כִּי צִוִּיתָם חוֹק וְלֹא נֶעֱדָרִים: לְךָ וָוֵי דוֹק מִגַּעֲרָתְךָ מִתְרוֹפְפִים. כִּי פָנִים | מְכַסִּים | מֵאֵימָתְךָ שְׂרָפִים: לְךָ זְמִירוֹת מִכְּנַף הָאָרֶץ פּוֹשְׁטִים. כִּי עֵינֶיךָ בְּכָל פִּנּוֹתֶיהָ מְשׁוֹטְטִים: לְךָ חֲדָשֵׁי בְקָרִים אֱמוּנָה מַרְבִּים. כִּי סוֹר לְמִשְׁמַעְתְּךָ חָשִׁים כְּרוּבִים: לְךָ טִפּוּחַ | חֲזָקִים וְצַעֲקַת מוּצָקִים. כִּי נוֹעַמְךָ פּוֹצְחִים אֶרְאֶלִּים וּמְצוּקִים: לְךָ יַחֲלֵק עֶצֶם וְאִישׁוֹן יַנְשִׁיף. כִּי מֵאָז גְּבוּלָם רוּחֲךָ הִנְשִׁיף: Vorb. לְךָ כֹּחַ וּגְבוּרָה לְחַזֵּק וּלְגַדֵּל. כִּי לְשִׁמְךָ כָּל | לָשׁוֹן תְּגַדֵּל:

die Engel Dir bringen. Das Brausen der Meereswogen verherrlicht Deine Macht; Dein Befehl ist ihnen unübertretbares Gesetz. Die Säulen des Himmels erzittern vor Deinem Dräuen; die Seraphim verbergen ihr Antlitz aus Furcht vor Dir. Von allen Enden der Erde werden Dir Gesänge gebracht, und Deine Augen überschauen sie allesammt. Mit jedem erneuerten Morgen bewährt Deine Treue sich mehr und mehr; die Cherubim eilen gehorsam Deinen Befehlen. Dein sind die Himmel und die Erden; die Erelim oben, und die Frommen hienieden bringen Dir liebliche Lieder. Dein ist das Licht des Tages, und die Finsterniß der Nacht, wie sie Dein Wille von je begrenzt. Deiu ist die Macht und die Gewalt zu befestigen und zu erhöhen; so erhöhet jede Zunge Deinen Ruhm.

וּבְכֵן מִי לֹא יִרָאֲךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לְךָ יָאָתָה:

סימן ע״פ תשר״ק

יָאָתָה תְּהִלָּה וָעוֹז לְבַקֹּדֶשׁ נֶאְדָּר. וּמִי שָׁקוּל גֶּשֶׁת (אֵלָיו) גָּדְלוֹ לְאַדֵּר: יָאָתָה רוֹמְמוּת לָרָם בְּכֹחוֹ

יאתה Es ziemt Lob und Preis dem, der im Heiligthume verherrlicht wird; wer will es jedoch wagen hinzutreten und Seine Größe zu preisen? Es ziemt Erhebung dem Allerhöchsten, dem durch Seine

חָקוּר: כִּי יָדְךָ פְּשׂוּטָה תּוֹהִים לְקַבֵּל. טֶרֶם יִקְרָא נַעֲנֶה לְךָ קוֹבֵל: כִּי חַסְדְּךָ גָּדוֹל מֵעַל חֲזָקִים. וְזֹרְעֵי לִצְדָקָה לְפִי קְצִיר זְקוּקִים: כִּי וְעוֹז מַלְכוּתְךָ אָהֵב מִשְׁפָּט. הַעַל כֵּן | נִקְרֵאתָ אֱלֹהֵי הַמִּשְׁפָּט: כִּי רַחֲכָךְ לְשַׁתֵּף רַחֲמִים בְּדִינֶךָ. גְּדוֹל בְּשִׁתֵּי הַמִּדּוֹת הִטְבַּעְתָּ אֲדָנֶיךָ: Vorb. כִּי בְהִכָּנַע עַל הָרָעָה תִּנָּחֵם. אַפְּךָ תָּשׁוּב אֲנוּפֵי קִצְפְּךָ לְנַחֵם:

die Hand die Reuigen aufzunehmen; der Klagende wird erhört, bevor er noch zu Dir betet. Deine Güte ist höher als die Himmel; die für die Tugend säen, werden demnach ernten. In Deinem mächtigen Reich liebst Du Gerechtigkeit; so auch wirst Du genannt, Gott der Gerechtigkeit. Deine Sitte ist's dem strengen Recht das Erbarmen zu verbinden. Erhabener! auf diese zwei Eigenschaften hast Du die Säulen der Welt gegründet. Dem Reuigen änderst Du das strenge Urtheil, nimmst zurück Deinen Grimm, die Dich erzürnt, zu trösten.

וּבְכֵן מִי לֹא יִרָאֶךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לְךָ:

מיוסד ע"פ א"ת ב"ש נלפמי פסיקי' נתיבות מניות:

לְךָ אֶדֶר נָאֶה מִכָּל פֶּה. כִּי תְהִלָּתְךָ רַחוּם אַף כְּיוֹפֶה. לְךָ בְּנָרוֹן חֲסִידִים רוֹן יִתְאַמָּר. כִּי שׁוֹעֵ לֹא נִכַּר בְּךָ נֶאֱמַר: לְךָ גֵּאוּת יִתְלַבָּשׁ וָעוֹז יִתְאַזָּר. כִּי רָמִים וְגִשְׂפּוֹט בְּגִבּוֹרָה נֶאְזָר: לְךָ דוּמִיָּה תְהִלָּה בְּיוֹפִי מְכֻלָּל. כִּי קָדְשָׁתְךָ

לְךָ Dir geziemet Verherrlichung aus aller Mund; denn Dein Ruhm ist: allbarmherzig und versöhnlich Dir singen die Frommen Gesang, denn von Dir heißt es: Du erkennst nicht das Ansehen der Gewaltigen. Dir nur geziemt es mit Herrlichkeit sich zu schmücken, mit Macht zu umgürten; denn Du richtest die Höhern mit Allmacht umgürtet. Dir gefällt das stille Lob zu Jerusalem, das Dreimal heilig, das

עֲרָוָה וְוָמָה: עַמְּךָ מְעִידִים
אַדְנוּתֶךָ אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים:
צְבָאֶיךָ קָדוֹשׁ אַתָּה וּשְׁבַח
תְּהִלּוֹתָם: Vorb. רַעְיֶךָ נִשְׁעָנִים
כְּךָ מְלַמֵּד לְהוֹעִיל: תְּמִימֶךָ
אוֹמֵן אֱמוּנָתֶךָ בְּוַעֲדָם
יְנָאֲמוּן:

Dein Volk ist Zeuge Deiner Herrschaft, Gott der Götter.

Heiliger! Du thronst unter Lobgesängen Deiner Schaaren.

Deine Freunde lehnen sich auf Dich, Du lehrst, was frommet.

Deine Frommen verkünden in ihren Versammlungen Deine wahrhafte Treue.

וּבְכֵן מִי לֹא יִרָאֲךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי:

מיוסד ע"פ א"ב

כִּי תוֹדָה יִתְּנוּ לְךָ שָׁבִים.
שׁוֹפְכִים לֵב נִכְחֶךָ מַיִם
נִקְשָׁבִים: כִּי רָם אַתָּה לְכֹל |
לְרֹאשׁ מִתְנַשֵּׂא. קָדוֹשׁ
תְּהִלּוֹת שִׁמְךָ עָוֹן ו נוֹשֵׂא:
כִּי צִדְקוֹתֶיךָ כְּהָרֵי אֵל
מוּפְרָעִים. פְּרִי נוֹשְׂאִים
מִחְיַת תְּנוּב וְזֶרַע: כִּי
עִמְּךָ הַחֶסֶד וְהַסְּלִיחָה
לְהַוָּרֵא. סְלוֹל חַיֵּי עַד
לְחַטָּאִים תּוֹרָה: כִּי נִכֵּה
לֵבָב | וְשָׁפָל תִּרְאֶה. מְדֹתֶיךָ
לֹא כִבְשָׂר לָעֵינַיִם יִרְאֶה:
כִּי לְמַבָּטְךָ כָּל פּוֹעַל סָכוּר.
כְּמוֹם וְגַם סָתוּם אִתָּךְ

כי תודה Wenn Bekehrte ihr Bekenntniß vor Dir ablegen, ihr Herz vor Dir ausschütten, sie werden bald erhört. Denn Du bist erhoben über Alle zum Haupt. Heiliger! Deines Namens Ruhm ist Sündenvergeber. Deine Gerechtigkeit ist offenkundig wie jene Urgebirge, die Früchte tragen, Nahrung und Aussaat. Denn bei Dir ist Gnade und Vergebung zu finden. Du zeigst Sündern die Bahn zum ewigen Leben; Du siehst die Gebeugten und Demüthigen. Du siehst nicht mit fleischlichen Augen; Dein Blick durchschauet Alles. Heimliches und Verschlossenes ist Dir bekannt; Stets bietest Du

שְׁהוֹרִים יַאְדִּירוּ טוֹב יְיָ
לְמַעֲוֹ: מֶלֶךְ | חֲסִין יָהּ נֶאְדָּר
בַּקֹּדֶשׁ. זַכִּים יִשְׁתַּחֲווּ לַיָי
בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ: מֶלֶךְ וֶאֱמֶת
יְיָ לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ. הַקּוֹל
עָשׂוֹר כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל
יָהּ: מֶלֶךְ הוֹבֵר צֶדֶק מַגִּיד
מִשָּׁרִים. גְּזֵרוֹתָיו תּוֹרוֹת
אֱמֶת וּמִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים:
Vorb. מֶלֶךְ בָּרוּךְ בְּפִי כָל
נְוֹדָ. אַדֶּרֶת תִּפְאַרְתּוֹ
בְּרוֹם וּבְתַחַת חֲוִיָּה:

die Reinen preisen: gütig ist der Ewige und eine feste Burg. König! allmächtiger Gott, verherrlicht durch Heiligkeit! Die Lautern beten zu Gott in heiligem Gewande. König! und Gott der Treue in Ewigkeit, Halleluja! Alles was Odem hat, lobe Gott auf zehnsaitigem Instrumente. König! Verkündiger der Gerechtigkeit, der da verheißt was Recht ist, Seine Verheißungen sind wahr und billig nach Recht. König! gepriesen durch den Mund jedes vergänglichen Wesens, Seines Ruhmes Glanz ist sichtbar im Himmel und auf Erden.

וּכְכֵן מִי לֹא יִרָאֲךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם:

הַגּוֹיִם. אֶפֶס נֶחְדוּ נֶגְדֶּךָ
חֲשׁוּבִים: בְּחוּנֶיךָ בְּרוּדִים
וְעַמְּךָ לֹא נֶחְשָׁבִים: דְּבֵקֶיךָ
דְּבוּקִים בֵּאלֹהִים חַיִּים:
זָתִיקֶיךָ בְּהַשְׁכֵּם וְהַעֲרֵב
יְחוֹדֶיךָ פּוֹרְשִׁים: חֲרֵדֶיךָ
דְּבָרֶיךָ בְּיִרְאָה לְעָבְדֶךָ
מוּכָנִים: יְדוּעֶיךָ כּוֹרְעִים
לְךָ בְּפַקּוּק חֲלָיוֹתָם: לְקוּחֶיךָ
בְּחֶבְיוֹן עֻזֶּךָ יָשִׂימוּ כִסְלָם:
נְשׂוּאֶיךָ מְשֻׁקָּצִים יְחוּם

הגוים Wie Nichtiges und Eiteles sind die Heiden vor Dir geachtet.

Deine Geprüften sind abgesondert, werden unter sie nicht gerechnet.

Die Getreuen hangen am allmächtigen, lebendigen Gott.

Deine Frommen verbreiten Deine Einheit früh und spät.

Die vor Deinem Wort sich fürchten, sind stets bereit Dir in Ehrfurcht zu dienen.

Die Dich kennen, beugen schüchtern vor Dir das Knie.

Deine Erwählten setzen auf Deine Allmacht ihr Vertrauen.

Deine Schützlinge haben ein Gräuel vor Schand' und Laster.

Heerde musterst. Dich fürchtet der Sklave und Herr, der Heerführer und sein Heer, Jünglinge und Jungfrauen, der Schwächling und der das Schwert ergreift. Dich fürchten alle Grenz- und Länderbewohner. In Ewigkeit seist Du erhaben, o König der Könige.

הַיּוֹם בְּהִשָּׁפֵט: יְרָאֲךָ קָנוּי וְקוֹנוֹ עוֹצֵר וְלִגְיוֹנוֹ. רוֹבָה וַעֲלְמָה חַלָּשׁ וְתֹפֵשׂ פִּגְיוֹנוֹ:
Vorb. יְרָאֲךָ שֹׁכֵן | נָפוֹת וְכָל פְּלָכִים. תִּתְרוֹמַם לָעַד מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים:

ע"ם תשר"ק
וּבְכֵן מִי לֹא יְרָאֲךָ מֶלֶךְ:

מלך König, der Du die geheimsten Verborgenheiten siehst, Dein Namen sei in Ewigkeit gepriesen. König, tausende sind die Schaar Deiner Heiligen, die Dir nahe sind sprechen: furchtbar ist Gott im Heiligthume. König, der Du zu Deinem Ruhme alle Geschöpfe erschaffen, Dein wunderbares Walten wurde denen bekannt, die Du hütest wie den Apfel des Auges. Der König! der Allmächtige, Allgewaltige wird in Ewigkeit gerühmt, der König des Ruhmes ist groß und gepriesen. König! Allfurchtbarer! Seines Ruhmes ist voll die ganze Erde; der Erhabene und Heilige ist furchtbar den Königen der Erde. Der König, dessen Größe unerforschlich und unermeßlich ist, Seinen Ruhm verkündet in Seinem Tempel Seine heilige Schaar. Der König, dessen Rechte erhaben, dessen Macht allgewaltig ist,

מֶלֶךְ תָּר כָּל סִתְרֵי גְנָזִים. שִׁמְךָ יִתְפָּאַר נֶצַח | חֲכַם הֲרָזִים: מֶלֶךְ רִבּוֹתַי רְכָב מַחֲנוֹת קְדוֹשֶׁיךָ. קְרוֹבֶיךָ יֹאמְרוּ נוֹרָא אֱלֹהִים | מִמִּקְדָּשֶׁיךָ: מֶלֶךְ צָר לִכְבוֹדוֹ כָּל יְצוּרִים. פְּלִיאַת מַעֲשֶׂיךָ יוֹדְעִים כְּאִישׁוֹן נְצוּרִים: מֶלֶךְ עִזּוּז וְגִבּוֹר לָעַד יִתְהַלָּל. סֶלָה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד גָּדוֹל וּמְהֻלָּל: מֶלֶךְ נוֹרָא תְּהִלָּתוֹ מָלְאָה הָאָרֶץ. מָרוֹם וְקָדוֹשׁ נוֹרָא לְמַלְכֵי אָרֶץ: מֶלֶךְ לִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר וְקִצְבָה. כְּבוֹד בְּהֵיכָלוֹ תְּבַשֵּׂר צָבָא נִצָּבָה: מֶלֶךְ יְמִינוֹ תָּרוּם יָדוֹ תָּעוֹז.

וּבִנְךָ מִי לֹא יְרָאֶךָ׃

ע״פ א״ב

יְרָאֶךָ אָרוֹן פּוֹעַל | לְמַעַנְךָ
פְּעָלְתָּ. בְּכֹחַ מַעֲשֶׂיךָ גְּדַלְתָּ
וּמְאֹד נִתְעַלֵּיתָ׃ יְרָאֶךָ גְּבוֹהַ
כָּל אֲשֶׁר תַּחְתֶּךָ. דָּגוּל
בְּמְרוֹמֵי רָמִים הוֹד
תַּחֲנוּתֶךָ׃ יְרָאֶךָ הֲמוֹן עִירִין
הַצְּגִים סְבִיבֶיךָ. וְנֶעֱימוּ שִׁיר
בְּהִתְחַדְּשָׁם בְּנַהֲר שְׁבִיבֶךָ׃
יְרָאֶךָ זוֹהַר זִקִּים וְגַלְגַּלֵּי
רַעְמֶךָ. חַי הַצּוּרִים נִתְּצוּ
מִפְּנֵי זַעְמֶךָ׃ יְרָאֶךָ טְיָח
בְּרָקִים הַמַּבְרִיקִים לְדַעְתֶּךָ.
יֹאמְרוּ הִנֵּנוּ בְּהִשְׁתַּלְּחָם
עֲשׂוֹת מִשְׁמַעְתֶּךָ׃ יְרָאֶךָ
כְּרוּב וְאוֹפַן וַאֲלָפֵי שִׁנְאַנֶּיךָ.
לַהַב חֲנִית וְאוֹר חֲצִי
שְׁנוּנֶיךָ׃ יְרָאֶךָ מְלוֹן כַּפָּה
וְדִבּוּקַת רֶגֶבְךָ. נָסִים |
מִגַּעֲרָתְךָ זִיב מַשַּׁק גִּבְיֶךָ׃
יְרָאֶךָ סְגֻלָּה חֶבְלֶךָ וְנַחֲלַת
שִׁפְרָתֶךָ. עַמְּךָ בְּבַר לֵבָב
יְכוֹן לְקִרְאָתֶךָ׃ יְרָאֶךָ פָּקִיד
וְשַׂר וְכָל שׁוֹפֵט. צְאֹן יָדְךָ

יראך Herr! Dich fürchten alle Werke, die Du Deinetwegen geschaffen; durch Deine Schöpferkraft bist Du groß und unendlich erhaben, Dich fürchtet, Höchster, alles, was unter Dir ist, erhaben ist in den höchsten Höhen der Glanz Deiner Majestät. Dich fürchten der Engel Chöre, die Dich umgeben; sie stimmen an liebliche Gesänge, wenn sie sich erneuen im Glanze. Dich fürchten die funkensprühenden (Engel) Ewiglebender! vor dessen Zorn Felsen zerspringen. Dich fürchten dahinschwebende Blitze, die leuchten auf dein Geheiß; Du sendest sie, sie gehorchen Deinen Befehl zu vollziehen. Dich fürchtet Cherub, Ophan und die tausende der Schinanim und die anderen Engel. Dich fürchtet der gewölbte Himmel und die Erdschollen, und die hinfließenden Meere, die vor Deinem Dräuen fliehen. Dich fürchtet (Israel) Dein Eigenthum und schöner Theil, Dein Volk, das mit reinem Herzen sich anschickt vor Dir. Dich fürchten Befehlshaber, Fürsten und Richter, wenn Du heute Deine

haſt Du eine nicht zu übertretende Grenze gegeben.; ſie wachſen und ſtürmen, ſtrömen und brechen ſich nach Deinen Geſetzen. Nichts geringes iſt's Deinen Befehlen nachzuſtreben; Deine getreue Verheißung ſteht feſt für Ewigkeit. Du wollteſt nicht verlöſchen laſſen die Namen Deiner Getreuen; Sie ſehnen ſich nach Deiner Rechten, die ſie umfangen hält. Du laſſeſt nicht ungerochen das vergoſſene Blut Deiner frommen; den Pflegern Deiner Lehre haſt Du friedliche Herrſchaft verſichert. Deine Verheißungen hältſt Du nicht gering, wie ein trüglicher Menſch; Dein Zeugniß ſteht feſt, wie die Himmel umwandelbar. Du haſt kein Wohlgefallen am Böſen; Dein Schutz iſt eine Zuflucht für ein ewiges Volk. „Es iſt nicht gut, allein ſein," haſt Du ausgeſprochen; Bei Dir nur allein iſt eine Einheit denkbar. Keinem anderen Volke machteſt Du ſo Dein gerechtes Walten kund. Nur dieſer Nation ward bekannt, wie Du Miſſethaten tilgeſt, und wie Du nach Deiner Gerechtigkeit mit uns nicht nach unſeren Sünden verfahreſt. O nimm auf unſer heutiges Flehen wie ehemals erleſene Räucherdüfte.

אַדִּירִים. רַבִּים וְנוֹעָשִׂים
וְלִשְׁבִירַת חֻקֶּיךָ נִגְרָרִים׃
לֹא דָבָר | רַק עֲשׂוֹת
מִשְׁמַרְתֶּךָ. קַיָּם סֶלָה וָעֶד
קוֹשְׁטָ אִמְרָתֶךָ׃ לֹא הָגִיתָ
לְמָחוֹת שֵׁם דְּבֵקֶיךָ. צָמְאָה
נַפְשָׁם לִנְעִימַת יְמִין חִבּוּקֶיךָ׃
לֹא וַתֵּרְתָּ לִשְׁפִיכַת דָּם
חֲסִידֶיךָ. פִּקֵּדְתָּ שָׁלוֹם
הַבְטַחְתָּ לְיוֹדְעֵי סוֹדֶךָ׃ לֹא
זִלְזַלְתָּ מַאֲמָרְךָ כְּאֱנוֹשׁ
לְכַזֵּב. עֵדוּת דְּבָרְךָ בַּשָּׁמַיִם
נָצָב מֵהִכָּזֵב׃ לֹא חָפֵץ
רֶשַׁע אַתָּה מֵעוֹלָם. סִתְרָךְ
מָנוֹס לָלוּן עַם עוֹלָם׃ לֹא
טוֹב פַּצְתָּ הֱיוֹת לְבַד. נָאוֹר
כִּי לְךָ הַשֶּׂגֶב וְלָבָד׃ לֹא
יוֹשֶׁר מִשְׁפָּטֶיךָ לְכָל גּוֹי
הוֹדַעְתָּ. מְחִית פֶּשַׁע לְעַם
זוּ יָדַעְתָּ׃ Vorb. לֹא כַחֲטָאֵינוּ
תַּעֲשׂ לוּבַשׁ צְדָקָה. לַחֲשֹׁנוּ
הַיּוֹם תִּשַׁע כְּתָמוּר דַּקָּה
מִן הַדַּקָּה׃

וּבְכֵן מִי׃

מִי אַדִּיר אַפְסֶךָ. מִי בָרִיךְ כְּלָתֶךָ׃ מִי גִּבּוֹר כְּגִילֶךָ. מִי דָגוּל כְּדִמּוּתֶךָ׃ מִי הָדוּר כְּהַלּוּלֶיךָ. מִי וַאי כְּוֹעְזֶךָ׃ מִי זַכַּאי זוֹלָתֶךָ. מִי חָסִין חִלּוּפֶךָ׃ מִי טָהוֹר כְּמַכְסִיסֶיךָ. מִי יָרֵאוּי כְּיִחוּדֶךָ׃ מִי כּוֹבֵשׁ כְּכִמִּרְתֶּךָ. מִי לוֹבֵשׁ כְּלִבְנֶךָ׃ מִי מָרוֹם מִלְּבַדֶּךָ. מִי נָכוֹן | נוֹכֵחַ. מִי סוֹכֵן כְּסָאתֶךָ. מִי עָץ כַּעֲלִילוֹתֶיךָ׃ מִי פּוֹעֵל כְּפִלְאֶךָ. מִי צוֹאֵל כְּצִנָּתֶךָ׃ מִי קָנֵץ קְדֻשָּׁתֶךָ. מִי רָזֶה רֲנָנוֹתֶיךָ׃ מִי Vorb. שָׁמַע שִׁירוֹתֶיךָ. מִי תֹּמֵם תִּפְאַרְתֶּךָ׃

מ Wer ist allmächtig außer Dir? Wer außer Dir gebenedeiet? Wer ist allgewaltig wie Du? Wer erhoben, Dir gleich? Wer ist verherrlicht durch gleichen Preis. Wer ist so lauter als Du? Wer wie Du so gewaltig? Wer ist so rein in königlichem Gewande? was wird so gefürchtet, wie Deine Einheit? Wer ist so erbarmungsvoll? Wer ist erhaben außer Dir? Wer gerecht Dir gegenüber? Wer vergilt so nach Maaß? Wer ist so reich an umsichtsvollen Thaten? Wer schafft Deinem Wirken gleich? Wer schirmt gleich Deinem Schutze? Wo endet Deine Heiligkeit? Wer genügt Dir in Gesängen? Wer in angestimmten Liedern? Wer kann Deinen Ruhm zu Ende bringen?

וּבְכֵן מִי לֹא׃ ע״פ א״ת ב״ש

לֹא אוֹמַר אָמַרְתָּ וְנָפַל דָּבָר. תָּמִיד תְּהִלָּתְךָ בְּפִי כָּל תְּדַבֵּר. לֹא בַקְּשׁוּנִי תֹּהוּ הָיָה נוֹאָמֶיךָ. שִׁמְךָ מִגְדַּל עוֹז לָרָצִים לְעֻמְּדֶךָ׃ לֹא גְבוּל שַׂמְתָּ וּפָרְצוּ

לא אומר Du hast nichts verheißen, das nicht in Erfüllung ging. Stets wird Dein Ruhm von aller Mund gepriesen. „Ihr sollt mich nicht vergeblich suchen," hast du selbst verheißen. Eine feste Burg ist Dein Namen denen, die Schutz bei Dir suchen. Den Meereswogen

מְקוֹם: הַהַשְׁרִיצָם תַּנִּינִים
וַעֲיִט וְדָגָה הֶרְבָּם. הַצּוֹ
וּמֵכִין לָמוֹ צֵד אֹכָם: הַוּתֵק
הָרִים וּגְבָעוֹת וְהַצְמִיחַ
תְּנוּבָם. הַפּוֹעֵל יְצוּרִים
וְחַיּוֹת לִרְאוֹת טוּבָם: הַזּוֹמֵן
כָּל גְּבוּלוֹת אֶרֶץ וְהַצִּיבָם.
הַעֲתוֹתֵי קַיִץ וָחֹרֶף הַכִּיפָם
וְהַסְּבִיבָם: הַחוֹכֵיו מְאַשֵּׁר
מַשְׁלִיכֵי עָלָיו יְהָבָם.
הַסּוֹמְכָם לְשַׂבְּעָם
בְּצַחְצָחוֹת בְּלִי לְהַרְעִיבָם:
הַטֶּרֶף נָתַן לִירֵאָיו מְעוֹנִי
לְשַׂגְּבָם. הַנּוֹתֵן יוֹרֶה
וּמַלְקוֹשׁ בְּעִתָּם לְהַרְבִּיבָם:
הַיְמַן סְלִיחָה לַשּׁוֹבְבִים
לַהֲשִׁיבָם. הַמְטַהֲרָם בְּזוֹרֵקֶת
טְהוֹרִים בְּצִלּוֹ לְהוֹשִׁיבָם:
Vorb. הַכּוֹנֵן כִּסְאוֹ לַמִּשְׁפָּט
לְאֻמִּים לְיַשְּׁבָם. לָכֵן בְּמַלְכוֹ
יִשְׂמְחוּ אִיִּים רַבִּים
בְּהִתְיַשְּׁבָם:

sie zusammen, wie eine Mauer in Tiefen. Der sie mit Fischen aller Art befruchtet, Er bereitet vorsorgend ihren Unterhalt. Der die Berge und Hügel befestigt und befruchtet, Er schuf auch Thiere für ihre fruchtbare Weide. Der, der Erde Grenzen bereitet und festgestellt, läßt auch ihre Hitze und Kälte nach den Jahreszeiten wechseln. Der Seine Vertrauten beglückt, die ihr Geschick Ihm befehlen, Er unterhält sie zur Genüge, läßt sie zur Zeit der Dürre selbst nicht darben. Der Seinen Fürchtigen Unterhalt gewährt, vor Mangel sie schützet, Er gibt Frühregen und Spätregen zur rechten Zeit. Der den Bußfertigen bei ihrer Rückkehr Vergebung verheißen, Er reinigt sie mit Sprengwasser, nimmt in Seinen Schutz sie auf; Er bereitet Seinen Thron zum Gericht, die Völker zu richten; Darum freuen Seiner Herrschaft sich selbst entfernte Inselbewohner.

וּבְכֵן מִי לֹא יִרָאֲךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לְךָ יָאֲתָה כִּי בְּכָל חַכְמֵי
הַגּוֹיִם וּבְכָל מַלְכוּתָם | מֵאֵין כָּמוֹךָ:

ihrer Zurechtweisung. Der Heilmittel bereitet seinem Volke zur Genesung, Er bleibt eingedenk des Bundes mit den Vorfahren. Er versenkt ihre Sünden in den tiefsten Grund um sie zu retten; stellt fest die Grenzen der Völker. Der aus Liebe und Erbarmen Israel erlöset, Er beschützet, rettet und duldet sie in Ewigkeit; Er schafft sie heute wieder (durch Sühne) zu einer neuen Schöpfung, Er der verheißen hat: Ich lebe ewiglich.

האמן Der mit Meisterhand die Himmel gewölbet, ihr Maaß bestimmt, Er hält sie umspannt, mit der Erde verbunden; Der der Erden Ende geschaffen, Er hat auch ihr Maaß festgesetzt und ihre Säulen festgestellt. Der Licht und Finsterniß weichen macht nach bestimmter Richtschnur, Er stürmt auf die Meere und bricht ihr Toben. Der sie in einen bestimmten Raum eingeengt, ihre Ufer gerundet, Er sammelt sie, hält,

לְהַשְׁקִיטָם: הַהוֹבֵשׁ אֶרֶךְ
עֲמוּסָיו לְהַתְעִילָם. הַזּוֹכֵר
בְּרִית רִאשׁוֹנִים מִלְּגָעָלָם:
הַיָּכַח עַוְוֹתָם מַצְלִיל מִשָּׁאוֹן
לְהַעֲלָם. הַהֲצִיב גְּבוּלוֹת
עַמִּים לְמִסְפָּרָם לְעֻלָּם:
הַדּוֹדָם וְחוֹשְׁקָם בְּאַהֲבָתוֹ
וּבְחֶמְלָתוֹ הוּא גְאָלָם.
הַגּוֹנְנָם וּמַצִּילָם לְנַטְלָם
וּלְנַשְּׂאָם כִּימֵי עוֹלָם:
Vorb. הַבּוֹרְאָם בְּרִיָּה חֲדָשָׁה
עוֹשָׂם וּבוֹעֲלָם. הָאוֹמֵר חַי
אֲנֹכִי לְעוֹלָם:

ע"פ א"ח כ"ש

הָאוֹמֵן כְּפִי שְׁחָקִים
וְהִקְצִיבָם. הַתְּכֻנָם כַּוֶּרֶת
וְעַם רֶגֶב הִשְׁלִיבָם: הַבּוֹרֵא
קְצוֹת הָאָרֶץ וְהֶרְחִיבָם.
הַשֶּׁרֶת מִמַּדָּם וְעַמּוּדֵי
מַחֲצָבָם: הַגּוֹלֵל אוֹר וְחשֶׁךְ
בְּנִתִיבוֹת קַוָּם. הָרוֹגַע יַמִּים
וּמָחַץ רַהֲבָם: הַדְּבָאָם
לְמָקוֹם יָסַד וְחוֹל הִסְבִּיבָם.
הַקְוֹם וְכִנְסָם כַּנֵּד וְהֶעֱמִיד

עֲלִילִיוֹת: הַקּוֹרֵא לְמֵי הַיָּם
וּשְׁפָכָם בְּדָכְיוֹת. הָרָם
וְנִשָּׂא בְּכֶם שְׁבִיבְיוֹת: Vorb.
הַשּׁוֹכֵן בְּשֶׁקֶט חֲצוּבֵי
שַׁלְהֲבִיוֹת. הַתּוֹמֵךְ מַיְחֲלָיו
וְעֵינֵיהֶם לוֹ תְּלוּיוֹת:

ע"פ תשר"ק

הַתּוֹכֵן מִתַּחַת ו זְרוֹעוֹת
עוֹלָם. הַשָּׂר כָּל וּמֵנוּ לֹא
נֶעֱלָם. הָרוֹפֵא לִשְׁבוּרֵי לֵב
וּמְחַתֵּל מַחֲלָם. הַקּוֹרֵא
לַדּוֹרוֹת מֵרֹאשׁ וּמְכַלְכְּלָם:
דַּצֵּר בְּיָהּ עוֹלָמִים וְסוּבְלָם.
הַפּוֹ שַׁטַּיִד לַשָּׁבִים וּמְקַבְּלָם:
הָעוֹזֵר לַשָּׁמַיִם בּוֹ כְּסִלָּם.
הַסּוֹלֶה שׁוֹגִים נוֹשְׂאֵי עֵץ
פְּסִלָּם: הַנּוֹתֵן בְּעַמִּים נְתִיבָה
לְהַסְלִילָם. הַמֵּכִין מָאוֹר
וְשֶׁמֶשׁ בְּמַסְלוֹלָם: הַלְבּוּשׁוֹ
כַּשֶּׁלֶג לְבָנָיו לְהַלְבִּין
מֵעָלָם. הַכְּצֶמֶר נָקִי שְׁעָרוֹ
לְנַקּוֹת גְּעוֹלָם: הַיָּשָׁר
וּמְרַמֵּד פּוֹשְׁעִים לְהוֹעִילָם.
הַטּוֹב וּמוֹרֶה חַטָּאִים דֶּרֶךְ

Thaten. Der die Waſſer des Meeres hervorgerufen und ſie in Wellen ergießet, Er iſt der Hocherhabene auf feurigem Throne. Der friedlich unter Engel weilet, Er erhält, die da hoffen und ihre Augen auf Ihn richten.

התכן Der die Säulen der Welt aufrecht hält, Er ſieht Alles, nichts bleibt Ihm verborgen. Der die gebrochenen Herzen heilet und ihre Schmerzen mildert, Er beſtimmt die Geſchlechter von Anfang und erhält ſie. Der die ewigen Welten ſchuf und ſie erhält, Er reicht die Hand den Bußfertigen und nimmt ſie auf. Der da beiſtehet, die auf Ihn vertrauen, Er verwirft die Verirrten und Bilderdiener. Der durch mächtige Waſſer Wege bahnt, Er hat Sonne und Mond in ihre Bahnen eingeſetzt Er, deſſen Gewand iſt wie Schnee, um die Schuld Seiner Kinder zu bleichen; Er reinigt ſie von ihren Sündenflecken. Der Allgerechte, der Miſſethäter belehrt zu ihrer Beſſerung, der Allgütige, Er zeigt Irrenden die Bahn, zu

מְקַדְּשִׁים: בְּאֵין מֵלִיץ יוֹשֶׁר. מוּל מַגִּיד פֶּשַׁע. תַּגִּיד לְיַעֲקֹב דְּבַר חוֹק וּמִשְׁפָּט. וְצַדְּקֵנוּ בַּמִּשְׁפָּט הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט:

עוֹד יִזְכּוֹר לָנוּ אַהֲבַת אֵיתָן אֲדוֹנֵנוּ. וּבַבֵּן הַנֶּעֱקַד יַשְׁבִּית מְדַיְּנֵנוּ. וּבִזְכוּת הַתָּם יוֹצִיא אָיוֹם לְצֶדֶק דִּינֵנוּ. כִּי קָדוֹשׁ הַיּוֹם לַאֲדוֹנֵנוּ: וּבְכֵן יִתְקַדַּשׁ | שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ. וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ. וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ. וְעַל מְכוֹנְךָ וְהֵיכָלֶךָ:

ע״פ א״ב

הָאַדִּיר בִּשְׁמֵי עֲלִיּוֹת. הַבּוֹחֵן סְרָעַף וּכְלָיוֹת: הַגָּד מֵרֵאשִׁית אוֹתִיּוֹת. הַדָּן בְּצֶדֶק בְּרִיּוֹת: הֶהָיָה קֶדֶם לְכָל הֲיוֹת. הַהֹוֶה וְעָתִיד לִהְיוֹת: הַזָּן וּמֵכִין לַכֹּל מִחְיוֹת. הַחוֹנֶה עַל אַרְבַּע חַיּוֹת: הַטּוֹפֵחַ גָּבְהֵי תְלוּלִיּוֹת. הַיּוֹסֵד רְקוּעָה עַל מֵיוֹת: הַכּוֹנֵן מֵישָׁרִים וּזְכִיּוֹת. הַלַּחַשׁ עַמּוֹ מַאֲזִין בְּשַׁוְעִיּוֹת: הַמְכַנֵּס נִדְחֵי גָּלִיּוֹת. הַנְּפוּצִים | מְקַבֵּץ מֵאַרְבַּע זָוִיּוֹת. הַסּוֹכֵת פֶּלֶל פִּיּוֹת. הָעוֹנֶה לְקוֹרְאָיו מִתַּחְתִּיּוֹת. הַפּוֹדֶה נֶפֶשׁ עֲבָדָיו מִשְּׁאִיּוֹת. הַצּוּר צַדִּיק וְרַב

האדיר Er, der Allmächtige in den erhabenen Himmeln, Er prüft die innersten Gedanken. Der die Zukunft im Voraus verkündet, Er richtet die Geschöpfe nach Recht. Das Wesen, das vor Allem schon war, es ist, und wird in Ewigkeit verbleiben. Der da speiset und Allen Unterhalt bereitet, Er ist allgegenwärtig, hält die Himmelshöhen umspannt. Der aufrecht hält die Redlichen und Frommen, Er erhört das Gebet Seines Volkes in Geneigtheit. Der zusammenhält die Verstoßenen in der Verbannung, Er wird die Zerstreuten sammeln aus allen vier Enden. Der vernimmt das Flehen der Beter, Er antwortet denen, die Ihn anrufen. Der erlöset die Seelen Seiner Diener vom Verderben, Er ist der allgerechte Schutz von unendlichen

מָה אַדִּיר שִׁמְךָ: כֹּחֲךָ יִגְדַּל
מַלְכֵּנוּ. יְיָ אֲדוֹנֵנוּ. לְבֵנוּ רָחַשׁ
לְרוֹמְמֶךָ. מָה אַדִּיר שִׁמְךָ: מִנּוֹף
בְּזֹרַע גְּאַלְתָּנוּ. יְיָ אֲדוֹנֵינוּ. נְהַלֶּלְךָ
כְּאֵילֵי מְרוֹמֶךָ. מָה אַדִּיר שִׁמְךָ:
סָעֲדֵנוּ וְסַמְכֵנוּ. יְיָ אֲדוֹנֵינוּ. עֲנֵנוּ
וְנוֹדֶה לְשִׁמְךָ. מָה אַדִּיר שִׁמְךָ:
פְּדֵנוּ וְחָנֵּנוּ. יְיָ אֲדוֹנֵינוּ. צוּר
עוֹלָמִים שִׁמְךָ. מָה אַדִּיר שִׁמְךָ:
קוֹמֲמֵנוּ וַהֲקִימֵנוּ. יְיָ אֲדוֹנֵינוּ.
רַחֲמֶךָ יְקַדְּמוּ זַעֲמֶךָ. מָה אַדִּיר
שִׁמְךָ: Vorb. שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנֵינוּ.
יְיָ אֲדוֹנֵינוּ. תִּתְרוֹמָם מְנֻשּׁוּאֵי
רַחֲמֶךָ. מָה אַדִּיר שִׁמְךָ:

wie mächtig ist Dein Namen! Zeige Dich erhaben in deiner Allmacht, unser König, Gott unser Herr! Wir dichten von Deiner Erhabenheit, wie mächtig ist Dein Name! Deine Allmacht hat uns aus Egypten befreiet, Gott unser Herr! Dich wollen wir rühmen wie die höhern Wesen; wie mächtig ist Dein Namen! Sei unser Beistand, unsere Stütze, Gott unser Herr! antworte uns, wir danken dann Deinem Namen: wie mächtig ist Dein Namen! Erlöse uns, sei uns gnädig! Gott unser Herr! Schöpfer aller Welten ist Dein Name: wie mächtig ist Dein Namen! Richte uns auf und erhalte uns, Gott unser Herr! Laß Deine Barmherzigkeit vorwalten Deinem Unwillen: wie mächtig ist Dein Namen; Erhöre unser Flehen, Gott unser Herr! Laß Dich erheben von einer Nation, von Dir geduldet mit Erbarmen: wie mächtig ist Dein Namen!

Gemeinde u. Vorb. שִׁמְךָ אַל לִבֵּנוּ. יְחוּדְךָ יַחַד הַנְעֲמֵנוּ:

Vorb. אַדִּירֵנוּ אֲדוֹנֵנוּ יְיָ אֲדוֹנֵנוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל־הָאָרֶץ: וְהָיָה יְיָ
לְמֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

Vorb. וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר:

Gemeinde u Vorb. יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ
צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

und in der heiligen Schrift da steht geschrieben:

„Der Herr regieret in Ewigkeit, dein Gott Zion durch alle Zeiten! Halleluja!"

Vorb. לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ. וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ. וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ
מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה:

חָמוֹל עַל מַעֲשֶׂיךָ. וְתִשְׂמַח בְּמַעֲשֶׂיךָ. וְיֹאמְרוּ לְךָ חוֹסֶיךָ.
בְּצִדְקָךְ עַמּוֹסֶיךָ. תּוּקַדַּשׁ אָדוֹן עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ:

כִּי מַקְדִּישֶׁיךָ בִּקְרוּשָׁתְךָ קִדַּשְׁתָּ. נֶאְדָּר לְקָדוֹשׁ פְּאֵר

גִּיד וְעֶצֶם וְאַרְגֶּת עוֹר וּבָשָׂר. טָהֳרָה הִטְמֵא כְּזַיִת בָּשָׂר. נָא לָכֵן אוֹי לְבָשָׂר מִפְּנֵי בָשָׂר. יְלֵיל צָרִים שְׁמַעְנוּ וְסַעַר בָּנוּ בְּשָׂר. Vorb. מֵעֵיךְ יֶהֱמוּ עַל כָּל בָּשָׂר. כְּבוֹד שֵׁם קָדְשְׁךָ יְבָרֵךְ כָּל בָּשָׂר. לְמוֹד דָּתְךָ מַרְפֵּא לְכָל בָּשָׂר:

und mit dem Fleische, ach das Fleischliche verbunden Feindlich dem Geiste ist des Fleisches Gier, doch dein Erbarmen waltet über alles, was da Fleisch, und was irdisch preiset deines Namens Heiligthum, den als heilsamen Balsam deine Lehre du gespendet.

לָכֵן Gemeinde u. Vorb. O mögest deinen Geist über alles Fleisch du ergießen, und die Offenbarung deiner Herrlichkeit es schauen lassen, daß stumm die Menschheit deine Größe anstaune.

לָכֵן לְעֵת תִּשְׁפּוֹךְ רוּחֲךָ עַל כָּל בָּשָׂר. גִּלּוּי כְּבוֹדְךָ יִרְאֶה כָּל בָּשָׂר. וּבְהַשְׁמִיעֲךָ שֵׁנִית יַחַם כָּל בָּשָׂר:

Vorb. אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ הוּא מַלְכֵּנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ. וְהוּא יַשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שֵׁנִית לְעֵינֵי כָּל־חַי לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים:

אני „Ich bin Gott, euer Herr!"

Gemeinde u. Vorb. אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם:

אדיר Mächtig ist Gott der Allmächtige! Gott unser Herr, wie mächtig ist dein Name in der ganzen Welt! Wo Gott wird Herr sein in der ganzen Welt — an dem Tage ist Gott der Einige, und sein Name der Einige!

Gem. אַדִּיר אַדִּירֵנוּ יְיָ אֲדוֹנֵינוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ. וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

ע"פ א"ב

אֵלֶיךָ תְּלוּיוֹת עֵינֵינוּ. יְיָ אֲדוֹנֵנוּ. בָּרוּךְ בְּמַקְהֲלוֹת עַמֶּךָ. מָה אַדִּיר שִׁמְךָ: גְּאָלֵנוּ שֵׁנִית מִמַּעֲנֵינוּ. יְיָ אֲדוֹנֵינוּ. דָּר בְּשִׁבְטֵי מְרוֹמֶךָ. מָרֹם אַדִּיר שִׁמְךָ: הֵן לְךָ הֶאֱמַרְנוּ. יְיָ אֲדוֹנֵינוּ. חַי כִּי אֵין זָר עִמָּךְ. מָה אַדִּיר שִׁמְךָ: טָהוֹר לִשְׁמְךָ קָנֵנוּ. יְיָ אֲדוֹנֵינוּ. יְחִידִי הַדָּן בָּעוֹלָמֶךָ.

אליך Auf Dich schauen unsere Augen, Gott unser Herr! Gebenedeieter in den Vereinen Deines Volkes! wie mächtig ist Dein Namen! Erlöse uns abermals von unsern Qualen, Gott, unser Herr! Bewohner jener Himmelshöhen! wie mächtig ist Dein Namen! Dich nur allein preisen wir, Gott unser Herr! Wo ist eine Nation, die so Deinen Ruhm erhöhet: wie mächtig ist Dein Namen! Gedenke des Bundes mit unsern Stammvätern, Gott unser Herr! Du bist ewig lebend, allein, kein Fremder ist mit Dir, wie mächtig ist Dein Namen! Allreiner! nimm uns als Eigenthum wieder, Deines Namens willen, Gott, unser Herr! Der Du allein das Weltall richtest,

Gemeinde u. Vorb. לָכֵן בְּכָל ׀ לֵב וּבְכָל מְאוֹד וּבְכָל נֶפֶשׁ אַיֵּחֵד זִכְרְךָ תָּמִיד נָשֶׁךְ וָשַׁחַר. עַד אַשְׁלִים לְךָ אֶת הַנֶּפֶשׁ׃

לכן D'rum will mit ganzem Herzen und von ganzer Seele deine Einheit früh und spät ich anerkennen, daß ich dir vollkommen an meines Daseins Ende die Seele zuführte.

Vorb. מְקוֹמוֹ הוּא יָחֹן בְּרַחֲמִים וְיָחוֹן עַם הַמְיַחֲדִים שְׁמוֹ עֶרֶב וָבֹקֶר בְּכָל־יוֹם תָּמִיד פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים׃

Gemeinde u. Vorb. שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד׃

שמע „Höre Israel, Gott unser Herr ist ein einiger, einziger Gott."

Gem. אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ הוּא מַלְכֵּנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ. וְהוּא יַשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שֵׁנִית לְעֵינֵי כָּל חַי לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים׃

אחד Einig ist er, er unser Gott, er unser Vater, er unser Herr und König, er unser Heil und Helfer! Er läßt uns hören in seiner Barmherzigkeit zum zweiten Male vor den Augen alles Lebenden, daß er euch ist ein treuer Gott!

Gem. אֵלֶיךָ וְעָדֶיךָ יָבֹא כָל בָּשָׂר. תַּחַת כִּי מַעֲשֶׂיךָ לֹא כְמַעֲשֵׂה בָּשָׂר. בְּיָדְךָ תֶּאֱסוֹף רוּחַ כָּל בָּשָׂר. שֶׁאַתָּה הוּא אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת לְכָל בָּשָׂר׃ גַּם לְרִמָּה הוּא רִבּוּי בָּשָׂר. רוֹעַ פֶּה הוּא הַמַּחְטִיא בָּשָׂר. דּוֹר שָׁטֶה כְּהִשְׁחִית וְעֵשׂ זִמַּת בָּשָׂר.

אליך Dir nahet alles Fleischliche, der erhaben du im Wirken, der Gott aller Geister du bist. Ach, Verwesung ist des Fleisches Antheil, sündenbringend dessen Mund; darum gabst du Schonungsfrist dem bösen Geschlechte auch einst, das da in Schuld verfiel, dieweil es Fleisch; und immer, wenn ob der irdischen Schuld du zürnest, mögest eingedenk du sein, daß sie nur Fleisch!

Vorb. קָצַפְתָּ וְנִמְתָּ בְּשִׁגְעָם הוּא בָּשָׂר. הֲלֹא בְקִצְפְּךָ עַל חַטָּאת בָּשָׂר. צוּר זָכוֹר תִּזְכּוֹר כִּי הֵמָּה בָשָׂר׃

Gem. וְלָכֵן בְּיָדְךָ אֶפּוֹל וְלֹא בְיָדֵי בָשָׂר. פְּקֻדַּת יִנְקְךָ לֹא כְדִינֵי בָשָׂר וְהַ אַתָּה הוּא אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת לְכָל בָּשָׂר. עֵרֶךְ וְנִתַּן לֶחֶם לְכָל בָּשָׂר. חַי לְכָל חַיִּי קָרָאתָ בָשָׂר. סְבַכְתָּ

ולכן O laß in deine Hand mich nur fallen, nicht in Menschenhand, der du im Richten doch erhaben bist! Du, der Geister Gott, gibst Nahrung und Erhaltung Allem, was da ist, was deine Meisterhand da irdisch hat gebildet, und dessen Gliederformen du Leben hast eingehaucht. Wohl ist Entweihung nahe hier dem Staube,

ממקומו An der Stätte, wo er waltet wendet er sich zu uns in seiner Barmherzigkeit, und begnadiget das Volk, die da einigen seinen Namen Abends, Morgens, alle Tage immer zweimal täglich sprechen sie mit Innigkeit und Liebe: Höre —

תמיד In deiner Gewalt ist aller Lebenden Seele, die sämmtliche Vergehen in Demuth dir bekennet, daß Sühnung du ihr wohlgefällig spendest; wofür sie dich Allerheiligster, innig preiset. Du findest Gefallen an unsrem Fasten und Kasteien, und nimmer frommt's dem Geiste, sieht er nicht sein Vergehen ein. Nimmer befriediget den Geist irdisches Mühen und Treiben; und geistiges Streben bezeichnet des Sterblichen Dasein. Nimmer vernehmbar ist der scheidenden Seele Wehruf, den des Staubes Tod ihr entpreßt, sühnend von Sünd' und Verschuldung.

לכן Wo nur ich im Drange bin, ergießet vor dich sich mein Geist, auf daß wir entkommen wie das Vögelein der Schlinge, durch dich, der die gesammten Wesen du beachtest, und der deine Frommen von jeder Entweihung du schützest. Und rein wird zur Stunde der Rechenschaft befunden die Seele, so führest in die Kreise ewigen Sein's, zu ew'gem Heile du sie ein, die da oblag dem Streben deiner heiligen Satzung. So wie der Frevler Geist du ewiger Vernichtung Preis gibst, du, mein Gott, zu dem ich gläubig meine Seele erhebe!

Gem. מְמְקוֹמוֹ הוּא יִפֶּן בְּרַחֲמִים וְיָחֹן עַם הַמְיַחֲדִים שְׁמוֹ עֶרֶב וָבֹקֶר בְּכָל יוֹם תָּמִיד פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים׃

Gem. תָּמִיד תִּתְלוֹנֵן בְּיָדֵךְ כָּל נֶפֶשׁ. שְׁגָגוֹת וּזְדוֹנוֹת לְךָ תּוֹדֶה הַנֶּפֶשׁ. רָצִיתָ לְהַמְצִיא כּוֹפֶר לְנֶפֶשׁ. קָדוֹשׁ לְבַעֲבוּר תְּבָרֵךְ כָּל נֶפֶשׁ. צוֹם אֶבְחֲרֵהוּ קָרֵאתָ עִנּוּי נֶפֶשׁ. פֶּשַׁע בְּלֹא דַעַת לֹא טוֹב לְנֶפֶשׁ. עָמָל וְכָל פּוֹעַל לֹא יְמַלְּאוּ נֶפֶשׁ. Vorb. סְפוּדִּי אֲבָרִים תְּמַלֵּא חַיַּת נֶפֶשׁ. נֶעֱלָם מִכֹּל נֶהֱם יְצִיאַת הַנֶּפֶשׁ. מִיתָה מְמֻרֶקֶת עָוֹן חַטֹּאת נֶפֶשׁ׃

Gemeinde u. Vorb. לָכֵן בְּכָל צָרָה אֶשְׁפּוֹךְ לְךָ אֶת הַנֶּפֶשׁ. כְּצִפּוֹר מִפַּח לְמַלֵּט בָּנוּ נֶפֶשׁ. יַחַד כָּל הַנְּפָשׁוֹת לְךָ כְּאַחַת נֶפֶשׁ. טְהוֹרֶךָ הֶחֱרַלְתָּ מִכָּל טֻמְאַ נֶפֶשׁ׃ חָשְׁבוֹן וָדִין בְּעֵת תֵּת כָּל נֶפֶשׁ. זַכָּה וּטְהוֹרָה בִּהְיוֹת הַנֶּפֶשׁ. וְשׁוּבִי לְמְנוּחֵכִי תֹּאמַר לְנֶפֶשׁ. הֲלֹא בְּצְרוֹר הַחַיִּים תִּצְרֹר הַנֶּפֶשׁ. דּוֹרְשֵׁי הָגְיוֹן דַּת מִשְׁיבַת נֶפֶשׁ Vorb. גַּו רְשָׁעִים בְּהַעִיפָם נֶפֶשׁ. בְּכַף הַקֶּלַע תְּקַלַּע מֹהֵם הַנֶּפֶשׁ. אֵלֶיךָ אֵל בְּאֵימָן אֶשָּׂא אֶת הַנֶּפֶשׁ׃

befreieſt aus den Banden des Verführers, ſie entzieheſt dem Spotte der Uebermüthigen und der Verachtung der Stolzen. Daß Du ſie zurückführeſt nach ihrer Heimath, ſie freiſprecheſt von der Höllenſtrafe, von der flammenden Klinge des ſich umwälzenden Schwertes, von Feuer und Scheiterhaufen.

Daß ſie Deine Ewigkeit beſingen wie auf Schauſchanim, auch die Myriaden Heiligen der himmliſchen Chöre, wenn ſie ſchauen werden, wie Du Deine Kinder freiſprecheſt, die Du zu Deinen Dienſten Dir angeeignet. Alle Engelſchaaren und Heere werden einander anſtaunen und ausrufen: Wer iſt wie Du, o Gott! der Nachſicht hat mit den Sünden der Nachkommen jener Getreuen, der Verbrechen übergehet bei den Abgeſtammten jener Lieblinge! „Heil dem Volke, dem es ſo ergehet," ſo ſtimmen ſie an: „Heil dem Volke deſſen Gott der Ewige iſt," iſt ihr Wettgeſang. So heiligen Dich die höhern Weſen, ſo verherrlichen Dich

מִבּוֹר שְׁאוֹנִים. לְנַתֵּק מֵהֶם |
מוֹסְרוֹת שׁוֹטְנִים. לְפִצוֹתָם |
מִלַּעַג שַׂאֲנַנִּים. לְהַצִּילָם |
מִגְּאִיוֹנִים. לְהָשִׁיב שְׁבוּתָם |
בְּיוֹנִים. לְמַלְּטָם | מִתּוֹפֶת
דְּרָאוֹנִים. מִלַּהַט מִתְהַפֶּכֶת
בְּדַרְמְיוֹנִים. רִשְׁפֵי לַהַב
וְעַשּׁוֹנִים. מְדוּרַת אֵשׁ
וְאוּדִים עֲשֻׁנִים. לְנַצְּחָךְ
בְּשִׁיר כְּעַל שׁוֹשַׁנִּים. וְרִבּוֹתַי
קְדוֹשׁ צְבָא עֶלְיוֹנִים.
בְּשׁוּרָם כִּי תְצַדִּיק בָּנִים.
אֲשֶׁר לַעֲבָדִים לְךָ נִקְנִים.
יִתְמְהוּ וָהּ לָזֶה בְּתִמְהוֹנִים.
וְכִתֵּי כִתִּים הֲמוֹנִים הֲמוֹנִים.
יַשְׁמִיעוּ וְיֹאמְרוּ בְאָרֶשׁ |
שְׁנוֹנִים. מִי אֵל כָּמוֹךָ נוֹשֵׂא
עָוֹן וָרֵעַ אֱמוּנִים. וְעוֹבֵר עַל
פֶּשַׁע נִטְעֵי נַעֲמָנִים. אַשְׁרֵי
הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ עוֹנִים.
וְאַשְׁרֵי דּוֹר שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו
רוֹנְנִים. וְיַקְדִּישׁוּךָ עֶלְיוֹנִים.
וְיַעֲרִיצוּךָ תַּחְתּוֹנִים.

die Weſen hienieden. So ſingen Dir

לְכַבְּסָם ׀ מִצַּחַן דְּפִיּוּנִים. לְדַצְלִיל בְּצוּל זְדוֹנִים. לְשַׁתֵּק בַּעֲלֵי דִינִים. לְאַלֵּם ׀ מְלַשְׁנִים. לוֹטְשֵׁי דִּצָּם וְכִדוֹנִים. לְהָשִׁיב חֶרֶב לִנְדָנִים. לְהַגְבִּיר מְלִיצֵי יוֹשֶׁר וְזִכְיוֹנִים. וּלְהַחֲסִים קַטֵּגוֹרִים עִמָּהֶם ׀ מְדַיְּנִים. וְסֵדֶר סְלִיחָה מְכִינִים. וְדִבְרֵי רִצּוּי מְכַוְּנִים. וּבְרִית שְׁלשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת אוֹפְנִים. אֲשֶׁר אִלַּפְתָּ לְנֶאֱמָן בְּחֶזְיוֹנִים. בַּעֲבוּר כְּבוֹדְךָ עַל פָּנִים בְּדַבֶּרְךָ עִם צִיר פָּנִים אֶל פָּנִים. וְכָל הַיּוֹם בָּם מִתְגַּלְגְּלִים וְנֶאֱפָנִים. וְעֶרֶךְ וִדּוּי מְשַׁנְּנִים. וְצִדְקוֹתֶךָ מְתַנִּים. לִזְכּוֹר לָמוֹ שְׁלשֶׁת אֵיתָנִים. וְיוֹם קִדּוּשׁ חִתּוּנִים. לְחַלְּצָם ׀ מֵרֹאשׁ פְּתָנִים. לְהַדְרִיכָם ׀ מִפֶּרֶךְ מְעַנִּים. לְדַלּוֹתָם ׀ מִדִּכּוּי תַנִּים. לְהַעֲלוֹתָם ׀

geſt von ihren Sündenflecken, und ihre Verbrechen verſenkeſt in den tiefſten Grund; daß Du ihre Gegner zum Schweigen bringeſt, ihre Verläumder verſtummen macheſt. Die wider ſie gekehrte Pfeile und Lanzen, mache ſie zurückkehren in ihre Scheide. Kräftige die Fürſprecher, die Gutes von ihnen ausſagen und mache ſchweigen die Verläumder, die mit ihnen rechten. Dieß wollen ſie im Gebete Dir vortragen, durch wohlgefälligen Vortrag erzielen. Sie nehmen Deine dreizehn Eigenſchaften für ſich in Anſpruch, die Du Deinem Getreuen (Moſes) in jener Erſcheinung offenbarteſt, als Deine Herrlichkeit vor ihm vorüberzog, und Du Dich mit ihm unterredeteſt. Dieſe ſind der Wendepunkt, um welchen ſie den ganzen Tag ſich bewegen, wenn ſie ihre Sünden bekennen, und Deine Gerechtigkeit rühmen; auch daß Du ihnen gedenkeſt die Tugenden der Stammväter und der heiligen Geſetzgebung, daß Du ſie erretteſt vom Gifte der Ottern von den Qualen der Dränger; ſie befreieſt aus der Drachen Wohnung und den Mördergruben. Daß Du ſie

und von Tages Anbruch bis Sonnenuntergang rühmen sie Deinen Preis. Fünf Gebetsformeln, nach Anzahl der sonst üblichen fünf Opferdienste, haben sie angeordnet zwischen gestern und heute zu beten, Deinem Namen zu huldigen mit aller Kraft und ganzem Vermögen. Alle kasteien sich, fasten, Väter und Söhne, groß und klein, Jünglinge und Greise; sie Alle beten viel und klagen und bringen Lieder und Gesänge vor Dir, Herr aller Herren, daß Du sie erlösest von ihrer Sündenlast, ihre Verbrechen schwinden machst wie Wolken; daß Du ihr lautes Flehen vernehmest in Deinen Höhen, und ihre Klagen erhöreſt. Denn sie sind arm und bedrängt, suchen Schutz unter Deinem Schatten und Schirm unter Deinen Flügeln. Nur unter Deinem Schilde sind sie geborgen, sie lehnen sich nur auf Dich.

Wie Knechte auf die Hand ihrer Herren, wie eine Magd auf den Wink ihrer Gebieterin schauet, so wenden sie ihr Auge auf Dich, daß Du sie völlig erlösest, sie reini-

וּמִזְרִיחָה וְעַד שְׁקִיעָה
שִׁבְחֵךְ מַתְמִידִים. וּפְנִיעוֹת
חָמֵשׁ מֵאֶמֶשׁ מַעֲתִּידִים.
מוּל עֲבוֹדוֹת חָמֵשׁ
בְּעִתּוֹדִים. וְלִשְׁמֵךְ מְהוֹדִים.
בְּכָל עוֹז וּמְאוֹדִים: וְכֻלָּם
צָמִים וּמִתְעַנִּים יַחַד אָבוֹת
וּבָנִים. גְּדוֹלִים וְקַטַנִּים.
בַּחוּרִים וְזְקֵנִים. וּמַרְבִּים
חֲנוּנִים. וּמְדַבְּרִים תַּחֲנוּנִים.
וְעוֹרְכִים רְנָנִים. וּמְרַנְּנִים
וּמִתְחַנְּנִים. לְפָנֶיךְ אֲדוֹנֵי
הָאֲדוֹנִים. לִפְדוֹתָם | מִכּוֹבֶד
עֲוֹנִים. וְלִמְחוֹת פִּשְׁעָמוֹ
כֶּעָנָנִים. לְשַׁעוֹת שַׁוְעָם.
לְהַאֲזִין מֵהֶם שִׂיחַ מְעַנִּים.
כִּי הֵם דַּלִּים וְאֶבְיוֹנִים.
וּבְצִלְּךְ מִתְלוֹנָנִים.
וּבְאֶבְרָתְךְ מִתְגּוֹנָנִים.
וּבְסִתְרְךְ נִצְפָּנִים. וּבְךְ
נִשְׁעָנִים. וּכְעֵינֵי עֲבָדִים אֶל
יַד אֲדוֹנִים. וּכְעֵינֵי שִׁפְחָה
אֶל יַד גְּבִרְתָּהּ כֵּךְ פּוֹנִים.
לְהַרְבּוֹת לָמוֹ פְּדוּיוֹנִים.

die mit Laster und Sünden Beschmutzten zu waschen und säubern, daß sie rein werden wie Schnee und weiß wie Wolle. Die Sünden auszuwarzen, damit die Sünder gereinigt werden. Die Schulden zu läutern damit die Schuldigen rein erscheinen, auf daß Erlaß werde den verbrüderten Vereinen, und Verzeihung den frommen Gemeinen!

An diesem Tage versammelt sich Dein Volk einmüthig, mit Gebet vor Dir zu erscheinen. Deine Herrlichkeit ruht in ihrer Mitte, Einhelligkeit und Eintracht herrscht unter ihnen, mit Ehrfurcht beten sie Dich an, angstvoll stehen sie da, in banger Erwartung, flehen schüchtern und bekennen ihre Sünden. Sie bücken und neigen sich, knieend, fußfällig, und hingestreckt zur Erde pochen sie an Deine Pforten, huldigen einmüthig Deiner Einheit, bezeugen sie Deine Heiligkeit, bewähren Deinen Glauben, verkünden Deine Gerechtigkeit, erzählen Deine Güte und Treue, tragen ihre Gebete Dir vor,

דָּמִים. לְצַחֲצֵחַ כְּתָמִים.
לְהַרְחִיץ | צוֹאִים. לְהַלְבִּין
כַּשֶּׁלֶג שָׁנִים. לְצַחֵר כַּצֶּמֶר
אוֹדְמִים. לְמָרֵק חוֹבִים.
לְקַנּוֹת חֲבִים. לְזַכּוֹת
אֲשֻׁמִּים. לְזַכֵּךְ אֲשָׁכִים
לְוַתֵּר לְנִתְאָמִים. לְסַלּוֹחַ
לְכָל עֲדַת תְּמִימִים: וַעֲמָךְ
בְּיוֹם זֶה יַחַד נֶאֱגָדִים. וּבְחִין
לְפָנֶיךָ נוֹעָדִים. וּשְׁכִינָתְךָ
אִתָּם | מְוַעֲדִים. וְנֶעֱצָרִים
וּמְתֻעָדִים. וּבְיִרְאָה אוֹתְךָ
עוֹבְדִים. וּבְאֵימָה עוֹמְדִים.
וּבְגִילָה רוֹעֲדִים. וּבְחִילָה
מְסַקְּדִים. וּפִשְׁעֵיהֶם |
מְתֻוַּדִּים. וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים.
וְכוֹרְעִים וּבוֹרְכִים וְסוֹגְדִים.
וְאַרְצָה לְךָ קְדִים. וְרַלְתוֹתֶיךָ
שׁוֹקְדִים. וּכְאַחַד נֶאֱחָדִים.
וְיִחוּדְךָ מְיַחֲדִים. וּקְדֻשָּׁתְךָ
מְעִידִים וֶאֱמוּנָתְךָ מְסַהֲדִים.
וְצִדְקָתְךָ מַגִּידִים. וְחַסְדְּךָ
וֶאֱמֶתְךָ לֹא מְכַחֲדִים.
וְעוֹרְכִים שֶׁוַע בְּמַעֲמָדִים.

sprechen sei, und wie oft das Sündenbekenntniß abgelegt werden solle; die Kasteiung hast Du als Befehl verzeichnet. Die Priester-Ornate, deren Farbe und Werth hast Du angegeben, so auch den öftern Wechsel derselben. Dieses alles hast Du Deinen Heiligen überliefert, ihnen in Lehren bekannt gemacht; alle Gesetze, Rechte, Verordnungen, hast Du genau bestimmt, als Richtschnur festgesetzt in allen seinen Beziehungen. Darum hast Du diesen Tag als den besten Theil, sein Loos als den schönsten der Tage ausgezeichnet.

Du hast ihn angesetzt zur Freiheit der Sklaven, zur Erlösung der Gefangenen, zur Befreiung von Fesseln. Diesen zehnten Tag hast Du für Israel festgestellt, ihn den höchsten Sabbath genannt, für die, so ihn mit Freuden begehen, einen Tag der Versöhnung, für die, die für ihre Person die Lösung geben, um Sünden zu sühnen, Missethaten zu verwischen, Verbrechen zu tilgen, von Vergehungen zu befreien; Unreine zu reinigen,

ואזכרותיו בשכל סימת. ותודותיו ודוייו סמכת. ועוניו בפקד רשמת. ולובן עטיותיו חוית. ופזוי שרדיו הורית. ועלוי מחלצותיו בארת. ושנוי מחלפותיו למדת. ולקדושך אותם מסרת וכל תורותיו הודעת. וכל דתותיו חקרת. וכל משפטיו חרצת וכל חקותיו חקקת. וכל גזרותיו גזרת. וכל עניניו חרטת. וחבלו מכל הנעמת. וחלשו מכל השפרת. חופש לרצוצים אותו שוית. דרור לשבוים אותו התוית. פקח קוח לאסירים אותו תכנת. יום עשור לעשיריה חקקת. שבת שבתון לשובתי עונג שתה. יום כפור לנותני כופר תתה: לכפר עונות למחות זדונות. לכלה פשעים. להתם חטאים. לטהר טמאים. להדיח

עַמָּהֶם עָשִׂיתָ. וְחִבַּבְתָּם לְכָל
הָרְאִיתָ. וְאֶהֱבְתָּם לְעֵין כָּל
גִּלִּיתָ. וְלִשְׁכּוֹן בְּתוֹכָם
תָּאַבְתָּ. וְלַחֲנוֹת בֵּינֵיהֶם
חָמַדְתָּ. וְלִשְׁבֶת בְּוַעֲדָם
אִוִּיתָ. וְעַיִן בְּעַיִן לָמוֹ נִרְאֵיתָ.
וּבֵין כְּרוּבִים כְּבוֹדְךָ
צִמְצַמְתָּ. וַעֲנָן יְקָרְךָ עַל
כַּפּוֹרֶת הַצַּעְתָּ. וַעֲנַן הַקְּטֹרֶת
לְכַסּוֹתוֹ הַיּוֹם פָּקַדְתָּ. וּמֵאָז
לְסַלִּיחָה אֹתוֹ שַׁמְתָּ.
וּלְכַפָּרָה אֹתוֹ יִסַּדְתָּ.
וּמִצְוֹתָיו בְּדָתְךָ צִוִּיתָ.
וְכָתְבְתָּ וְשָׁנִיתָ וְשִׁלַּשְׁתָּ.
וְאַזְהָרוֹתָיו פֵּרַשְׁתָּ. וְעוֹנְשָׁיו
פִּלַּשְׁתָּ. וְקָרְבְּנוֹתָיו קָצַבְתָּ.
וְעֶרְךְ עֲבוֹדוֹתָיו סָדַרְתָּ.
וְרִצּוּי חֲיוּתָיו סָפַרְתָּ. וְרִקּוּחַ
תְּמָרוֹתָיו הֶעֱדַפְתָּ. וְסֵדֶר
מַעֲרָכוֹתָיו הוֹסַפְתָּ. וְטוּהַר
טְבִילוֹתָיו מָנִיתָ. וְקִדּוּשׁ
רְחִיצוֹתָיו חִשַּׁבְתָּ.

sie aus der Niedrigkeit zur höchsten Höhe und thatest ihnen zum Heile Wunderzeichen. Du zeigtest Allen Deine Freundschaft für sie und Deine Liebe vor Aller Augen; Du hattest Verlangen in ihrer Mitte zu wohnen, zeigtest Lust unter ihnen zu residiren, und gefiel es Dir in ihrer Versammlung zu weilen. Du erschienest ihnen so sichtbar dem Auge, Deine Majestät schien wie zwischen den Cherubim gelagert; Deine Herrlichkeit deckte wie eine Wolke den Vorhang, und eine Wolke von Räucherwerken verhüllte es heute auf Dein Geheiß.

Seit dem hast Du diesen Tag zur Versöhnung eingesetzt zur Vergebung ihn festgestellt, die Tagesbefehle in Deine Lehre verordnet, niedergeschrieben und zu dreien Malen wiederholt. Auch dessen Verbote hast Du deutlich verzeichnet, die Strafen für deren Uebertretung kund gethan; die Anzahl der Opfer hast Du bestimmt, die Weise des Tempeldienstes selbst angeordnet, die Anzahl der Sprengungen, der Räucherwerke, die Ordnung der מערכת die Reinigung durch Baden, das Heiligwerden durch Hände und Füße Waschen, die Art wie Dein heiliger Name auszu-

die Wege gereinigt und geebnet werden, daß die Bußfertigen gereinigt zurückkehren, und ihnen Raum und Rettung werde; ihre Sünden sinken in des Meeres Tiefen, Frevel und Laster werden mit Nachsicht vergeben.

Unter allen Tagen des Jahres hast Du diesen Tag geheiligt, hast ihn erhoben, ihn vorzugsweise erwählt; hast ihn für Dich geeignet, und seine Eigenschaft einem verständigen Zeitalter bekannt gemacht. An ihm verziehest Du Israels Vergehen beim goldenen Kalbe; an ihm übergabst Du dem Moses die Gesetztafeln; an ihm hast Du verheißen: „ich vergebe, wie Du vorgetragen," versöhntest Dich mit dem geschehenen Unrecht, erbarmtest Du Dich über Deine Kinder. So hoch der Himmel ist über der Erde, waltete Deine Güte über sie. So fern der Morgen ist vom Abend, entferntest Du ihre Missethaten. Du gedachtest ihnen die Verdienste der Urhäupter (unserer Stammeltern) warst ihnen zugethan, wie ein Vater dem Sohne. Du erhobst ihr Haupt über alle Nationen, und ihr Ansehen zu hohen Ehren; erhobst

מִכְשׁוֹל וְלַהֲסֵר תַּקָּלָה׃
לְפָנוֹת דֶּרֶךְ וְלִישֵׁר מְסִלָּה׃
לָתֵת לַשּׁוֹבְבִים מָהָרָה
וּטְבִילָה׃ לְהַעֲמִיד רֶוַח
וַהֲצָלָה׃ לְהַשְׁלִיךְ עָוֹן בְּעִמְקֵי
מְצוּלָה׃ לְשֵׁאת זָרוֹן וּמְעִילָה׃
וּמִכָּל יָמִים יוֹם זֶה קִדַּשְׁתָּ׃
וְעַל כָּל יָמִים אֹתוֹ עִלִּיתָ׃
וּבוֹ מִכָּל יוֹם בָּחַרְתָּ׃
וּמְיוּצָרוֹ אֹתוֹ לְךָ אִחַדְתָּ׃
וְלִדּוֹר דֵּעָכוּ יִדַּעְתָּ׃ וְאוֹדֶם
זָהָב בּוֹ וַתֵּרֶת׃ וּמִכְתָּב
חָרוּת לֶעָנָו נָתַתָּ׃ וְסָלַחְתִּי
כִּדְבָרֶךָ בְּשֹׂרְתָּ׃ וְעַל הָרָעָה
נִחַמְתָּ׃ וְעַל בְּנֵיךְ רִחַמְתָּ׃
וְכִגְבוֹהַּ שָׁמַיִם חַסְדֶּךָ לָמוֹ
הִגְבַּרְתָּ׃ וְכִרְחוֹק מִזָּרַח
מִמַּעֲרָב פִּשָׁעָם הִרְחַקְתָּ׃
וְזִכּוּת הָרִרֵי קֶדֶם זָכַרְתָּ׃
כְּאָב אֶת בֵּן אוֹתָם רָצִיתָ׃
עַל כָּל אוֹם רֹאשָׁם נִשֵּׂאתָ׃
וְקַרְנָם בְּכָבוֹד רוֹמַמְתָּ׃
מִשֶּׁפֶל הִגְבַּהְתָּמוֹ
הִתְלַלְתָּ׃ וְאוֹת לְטוֹבָה

in seine Bahnen, ihn einzuschüchtern und desto eher zu verderben; seine Streiche sind wie Hammerschläge, wie Kolben- und Keulenstoß.

בְּשִׁבְיָלָיו לְמוֹגְלֵב וּלְהַרְבּוֹת מְבֻשׁוֹלָיו. וּכְהוֹלֵם פַּעַם הוֹלְמוֹ בְּכַלְפּוֹת וְכִשּׁוֹלָיו. עַל כֵּן יֹאמְרוּ מוֹשְׁלֵי מְשָׁלָיו. אֵי לַבַּיִת שֶׁמְּהַרְסָיו וּמַחֲרִיבָיו מְשֻׁלָּיו. וּמַה יִּצְדַּק בְּמִפְעָלָיו. וּמַה יִּזָּכֶה בְּמַעֲלָלָיו. כִּי שׁוֹדֵד בָּא בְּגִבּוֹלָיו. לְשׁוֹדְדוֹ לְלוֹחֲמוֹ בְּרוֹב תַּחְבּוּלָיו; לָכֵן הַקְדַּמְתָּ רְפוּאָה וּתְעָלָה. וְהֶעֱלִיתָ אֲרוּכָה לְנַהֲלָאָה וְנַחֲלָה. וְהִכַּנְתָּ צָרִי וְחִתּוּל לְלֹא חֻתָּלָה. וְהִגַּהְתָּ מָזוֹר לְהַרְטוֹת מַחֲלָה. וְקָבַעְתָּ יוֹם זֶה לִסְלִיחָה וְלִמְחִילָה. לָבוֹא שְׁעָרֶיךָ בְּתוֹדָה וּבִתְהִלָּה. לְקַדֵּם פָּנֶיךָ בְּחִילָה. לְהַזְכִּיר בּוֹ רִבּוּיֵי מַכְפֵּלָה. לְהַעֲבִיר כָּל שֶׁמֶץ וְתַפְלָה. לְהָנִיא כָּל אָוֶן וְתַהֲלָה. לְהַצְמִיחַ צְדָקָה וּתְהִלָּה. לְהַפֵּר כַּעַס וְלַהֲרְבּוֹת חֲמָלָה. לְהָרִים

Vom Menschen auch gilt das Gleichniß der Dichter: „Wehe dem Hause, das seine Zerstörung und seinen Untergang in sich trägt.“ Wie will ein Mensch dann in seinen Handlungen gerecht, in seinen Thaten schuldlos bleiben? wenn er mit einem, ihm überlegenen Räuber in seiner eigenen Behausung beständig zu kämpfen hat?

Darum hast Du dem Menschen vorsorgend Heilung und Balsam bereitet, zur Genesung der Schwachen und Kranken, und Heilungsmittel aller Art zur Hebung der Krankheit: hast diesen Tag zur Verzeihung und Vergebung eingesetzt, wenn sie in Deine Thore kommen mit Dank- und Lobgesängen, mit Bitten vor Dir erscheinen, und die Verdienste jener, in der Machpela Schlafenden (unserer Stammeltern) für sich in Erinnerung bringen. Zur Gnadenzeit erhörst Du die Gebete, übergehst Du die Schandthaten, und entfernest Laster und Schuld. Nur Tugenden und löbliche Handlungen hebst Du hervor, unterdrückest Deinen Unwillen und läßt Deinem Erbarmen vollen Lauf. Auf daß alle Hindernisse beseitigt, aller Anstoß weggeschafft,

חֲדָרָיו. מַבְאִישׁ הָעִסָּה
בְּזָהֳמוֹת | שְׁאוֹרָיו. מְסִיתוֹ
לְהַטּוֹת אֲשׁוּרָיו. וְהוּא לוֹ
בְּעוֹכְרָיו. חָשׁוּב לוֹ כְּצָרָיו.
וְהוּא רֹאשׁ לְכָל צוֹרְרָיו.
מֵצַר לוֹ בְּכָל מְצָרָיו. צוֹדֵהּ
לוֹ בְּכָל עֲבָרָיו. מַרְגִּיז כָּל
אֹיְבָיו. מַעֲצִיבוֹ בִּדְבָרָיו.
מַחֲטִיאוֹ בְּרוֹעַ הָרְהוּרָיו.
מִתְנַקֵּשׁ לְהַפִּילוֹ
בְּמַכְמוֹרָיו. מִתְנַכֵּל
לְדַחוֹתוֹ בְּמַהֲמוֹרָיו. וְצַר
עָלָיו בְּמְצוּדָיו. לוּלֵי אַתָּה
עוֹזֵר לוֹ מְצָרָיו; וּבְכָל יוֹם
וְיוֹם מִתְחַדֵּשׁ עָלָיו. חוֹשֵׁב
מַחֲשָׁבוֹת עָלָיו. לְהִתְגּוֹלֵל
וּלְהִתְנַפֵּל עָלָיו. לְעַקְּשׁוֹ
בְּאָרְחוֹת עִקּוֹלָיו. לְהַאֲשִׁימוֹ
בְּאַשְׁמַת גְּעוֹלָיו לְהַלְעִינוֹ
בְּמִסְךְּ תַּרְעֲלָיו. וְאֵינֶנּוּ דוֹרֵשׁ
לְשָׁלוֹם אֵלָיו. פַּחִים טָמַן
לְרַגְלָיו. רֶשֶׁת פּוֹרֵשׂ לְיַד
מַעֲגָלָיו. מוֹקְשִׁים שָׁת
בְּמַסְלוֹלָיו. כּוֹרֶה שַׁחַת

Spalten, die mit ihrem Geifer den Teig verdirbt. Sein Streben ist, ihn vom rechten Pfade abzulenken, er ist ihm ein Widersacher, der erste seiner Feinde. Er quält ihn auf allen Wegen, lauert ihm auf auf allen Stegen, macht ihn reizbar, regt ihn auf durch Einflüsterungen, verleitet ihn durch Eingebungen zu Sünden, stellt ihm Fallen auf, sucht durch List ihn in Netzen zu verfangen; verstrickt, würde der Mensch auch unterliegen, wenn Du, o Gott, ihm nicht im Drange zu Hülfe kämest. Tagtäglich, erneuert er den Kampf gegen ihn, immer Neues ersinnend, wie ihm beizukommen, ihn zu überfallen, in seine Irrwege ihn zu ziehen, mit seinen Sünden ihn zu beflecken, und ihn zu vergiften mit seinen Taumeltränken. Für sein Heil sorgt er gar nicht, sucht nur seine Füße zu verstricken, spreitet Netze auf allen Wegen, legt Fallstricke in seine Steigen, gräbt Gruben

כפישה. באשמנים רפושה.
בטמון חבושה. כמשה
ויבשה. נמסה ועבשה.
ביבשת מיבשה. וכלו מלא
בושה. ומה יעצים עתר
וגישה. ושיח ויהמה
ברגישה: ומאז הכל צפוי
לפניך. ואין להסתר מעיניך.
ואין להחבא מפניך. כי
בכל משוטטות עיניך: וגלוי
לך. כי יציר חומר הוא.
הבל הבלים הוא. עלה
נדף הוא. קש יבש הוא.
חרש את חרשי אדמה
הוא. ובמה נחשב הוא.
אנוש אנוש הוא. כי כשמו
כן הוא. אדם אפר דם |
מרה הוא. בשר בושה
סרוחה רמה הוא. מיוחם
בחטא הוא. מחולל בעון
הוא: ויצר לבו רע מנעוריו.
חורש רע במגוריו. אורב
לו במסתריו. מקנן כנחש
בסתריו. כזבוב במפתחי

dicker Finsterniß eingehüllet, eingekerkert im Grabe, in Haft gehalten, verwelkt er und verdorrt, vermodert er und faulet und der dürre Rest ist scheußlich zum Anblick.

Was will ein solches Wesen im Gebete erwirken? in Wort und Klage vorbringen? Hast Du doch alles im Voraus schon gesehen, Deinen Augen bleibt nichts verborgen, vor Dir ist nichts versteckt gehalten. Dein Blick durchschauet Alles, Du weißt, daß ein irdisches Wesen eitel und nichtig ist: ein welkes Blatt, dürres Stroh, ein Scherben von Thon, ohne allen Werth. „Gebrechlichkeit" ist sein Name; gebrechlich ist sein Wesen. „Erdensohn" heißt er; der Erde gehört er an, ein „fleischliches Wesen," und endet wie Fleisch. In Sünden wird er empfangen, in Sünden geboren, und das Dichten seines Herzens ist böse von Jugend auf. Der böse Trieb (יצר הרע) ist in seinem Innern, der stellt ihm nach im Verborgenen, ist wie eine lauernde Schlange im Versteck, wie eine Fliege in des Zimmers

nähern. Sie opfern sich ob Deiner Lehre, erdulden alle Todesqualen aus Liebe zu Deinen Gesetzen, und Deiner heiligen Einheit wegen. Sie heißen Deine Gemeinde, ein vorzüglicher Verein. Du Allmächtiger! bist groß in Deiner Erhabenheit, und Israel giebt Zeugniß, daß nichts ist außer Dir.

Freilich ist die Kraft des vom Weibe Gebornen, dessen Keim Verwesung ist, nur gering, der sich nicht erkühnen sollte, Deiner Allmacht nachzuspüren, mit dem Munde Deinen Preis auszusprechen, Deine Ewigkeit mit Worten auszudrücken, Gebet, Anliegen und Andacht würdig vorzutragen. Schon sein bloßer Unterhalt fällt ihm schwer, sein Weg ist voll Krümmung, sein Pfad schlüpfrig und gleitend. Seine Sünden werden ihm verzeichnet, unverlöschlich eingegraben; schnell schwindet er dahin, vergehet und stirbt in seiner Ohnmacht. Sein Körper wird dann der Erde übergeben, der tiefen Gruft zur Verwesung; in

לְקִרְבָתֶךָ. הַנֶּהֱרָגִים עַל
תּוֹרָתֶךָ. הַנִּסְקָלִים עַל
אַהֲבָתֶךָ. הַנִּשְׂרָפִים עַל
עֲדוּתֶךָ. הַנֶּחְנָקִים וְנִטְבָּחִים
וְנִטְבָּעִים וְנִתְלִים וְנִקְבָּרִים
חַיִּים עַל יִחוּד קִדְשָׁתֶךָ.
הַקְּרוּאִים עֲדָתֶךָ. יְסוֹד
אֱמֶתֶךָ. וְאַתָּה אֵל גָּדוֹל
בִּגְדֻלָּתֶךָ. וְהֵם עֵדֶיךָ כִּי
אֵין בְּלָתֶךָ: וּמַה יֵּעָצֵר כֹּחַ
יְלוּד אִשָּׁה. נוֹצַר מִטִּפָּה
בְּאוּשָׁה. וּמַה יָּעוּז עָזֶּךָ
לְדָרְשָׁה. שִׁבְחֲךָ בְּפֶה
לְפַרְשָׁה. נִצְחֲךָ בְּנִיב
לְאָרְשָׁה. לְהַטִּיף צִקּוּן
וּלְחִישָׁה. לְהַפִּיל תְּחִנָּה
וּבַקָּשָׁה. וּמִחְיָתוֹ עָלָיו קָשָׁה.
וַדַּרְכּוֹ מְעֻקָּשָׁה. וּנְתִיבָתוֹ
נְתוּסָה וּנְטוּשָׁה. וְחַטֹּאתָו
עַל | לוּחַ חֲרוּשָׁה. חֻקּוֹקָה
וּמְפוֹרָשָׁה. וְגוֹוֵעַ כְּחִישָׁה.
וְגוֹוֵעַ וּמֵת כַּחֲלוּשָׁה. וּגְוִיָּתוֹ
בְּגֵיא נְטִישָׁה. בְּתַחְתִּית
אֶרֶץ רְטוּשָׁה. בְּאִשּׁוֹן חֹשֶׁךְ

denn die Himmel und die Erde sind voll Deiner Herrlichkeit.

Wo ist ein Volk, wie Israel? eine so einige Nation auf Erden? Sie erkennet Deine Herrschaft, huldiget Deiner Gottheit allein, sie preiset den Namen Deines herrlichen Reichs, sie verkündiget Dein Lob; sie ordnet Gebete an, Dich zu erflehen, stimmet Gesänge an Dich zu erhöhen; sie ist liederreich um Dir zu gefallen, schüttet aus ihr Gebet, Dich zu gewinnen. Israel ist Deine Nation, Dein Erbvolk, die Heerde Deiner Weide; Deine heilige Erstlingsfrucht, Dein Besitz und Eigenthum von je, Dein Antheil und schöne Habe: Israel sei Dein Schmuck, Jeschurun Dein erlesenes Gut. Sie halten fest an Deinem Glauben, befleißen sich in Deinen Gesetzen, haben Verlangen nach Deiner Lehre, pflegen die Gottesfurcht, sind emsig in Deinen Diensten; sie sehnen sich nach den Vorhöfen Deines Hauses, haben Lust Dein Antlitz im Heiligthume zu schauen und wünschen sich Dir zu

שְׂבֵעִים וּמִתְמַלְּאִים. כִּי כְבוֹדְךָ שָׁמַיִם וָאָרֶץ מְלֵאִים:

וּמִי כְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בָּאָרֶץ. הַמַּאֲמִירִים אֲדוֹנוּתֶךָ. הַמְיַחֲדִים אֱלָהוּתֶךָ. מְבָרְכִים שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ. הַמְסַפְּרִים תְּהִלָּתֶךָ. הָעוֹרְכִים תַּחַן לְחַלּוֹתֶךָ. הַמַּנְעִימִים זֶמֶר לַעֲלוֹתֶךָ. הַמַּאֲרִיכִים רוֹן לִרְצוֹתֶךָ. הַשּׁוֹפְכִים שִׂיחַ לְפַתּוֹתֶךָ וְהֵם עַמְּךָ וְנַחֲלָתֶךָ. צֹאנְךָ וְצֹאן מַרְעִיתֶךָ. קֹדֶשׁ רֵאשִׁית תְּבוּאָתֶךָ. קְהַל קִנְיָנְךָ וּסְגֻלָּתֶךָ. חֶלְקְךָ וְחֶבֶל שִׁפְרָתֶךָ. יִשְׂרָאֵל תִּפְאַרְתֶּךָ. יְשֻׁרוּן מִבְחַר מְנָתֶךָ. הַדְּבֵקִים בֶּאֱמוּנָתֶךָ. הַהוֹגִים בְּדָתֶךָ. הַחֲפֵצִים בְּתוֹרָתֶךָ. הָעוֹסְקִים בְּיִרְאָתֶךָ. הַתְּמִידִים בַּעֲבוֹדָתֶךָ. הַנִּכְסָפִים לְחַצְרוֹת בֵּיתֶךָ. הַכְּמֵהִים בְּקוֹדֶשׁ חֲזוֹתֶךָ. הַתְּאֵבִים

Außer Dir, Gott der Götter, ist nichts. Die Himmel und der Himmel Himmel erzählen Deine Ehre; aller Erden Enden bringen Dir Lieder; die heiligen Seraphim huldigen Deiner Heiligkeit; Die Ophanim preisen Deine Herrlichkeit; Die Morgensterne singen Dir, die Götterwesen Jubellieder. Die Meereswogen rühmen Deinen Namen; die hohen Gebirge, des Waldes Bäume, sie jubeln, und Ströme rauschen Beifall darin. Das Wild des Landes, und was im Felde sich regt ertönen Dir Gesänge; die Meeresungethüme und ihre Tiefen rühmen wie im Wettgesang und alle Geschöpfe der Welt singen den Preis Deines heiligen Namens, Allmächtiger!

Alles harret und hoffet auf Dich, daß Du ihnen Speise und Nahrung gewährest. Die Geschöpfe hinieden werden von Deiner allmilden Hand gespeiset und ernährt; und die höhern Wesen genießen in Fülle den Glanz Deiner Majestät;

בֶּאֱלֹהִים וְאֵין זוּלָתֶךָ
בַּתַּחְתּוֹנִים. וְאֵין בִּלְתֶּךָ
אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים. שָׁמַיִם וּשְׁמֵי
שָׁמַיִם כְּבוֹדֶךָ מְסַפְּרִים.
כַּנְפוֹת הָאָרֶץ זְמִירוֹת לְךָ
מַשְׁמִיעִים. שִׂרְפֵי הַקּוֹדֶשׁ
קְדֻשָּׁתְךָ מַקְדִּישִׁים. אוֹפַנֵּי
הַמֶּרְכָּבָה כְּבוֹדְךָ מְבָרְכִים.
כּוֹכְבֵי בֹקֶר יַחַד מְרַנְּנִים.
וַיָּרִיעוּ כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים.
מִשְׁבְּרֵי יָם שִׁמְךָ מְאַדְּרִים;
הָרֵי גוֹבַהּ וְעֵצֵי יַעַר מְרַנְּנִים.
נְהָרוֹת כָּף מְמַחֲאִים. חַיְתוֹ
אֶרֶץ וְזִיז שָׂדַי שָׂרִים
כְּחוֹלְלִים. תַּנִּינִים וְכָל
תְּהוֹמוֹת מְהַלְלִים
כְּבַחֲלִילִים. וְכָל יְצוּרֵי
בְרֵאשִׁית פּוֹצְחִים הֲלוּלִים.
לְשֵׁם קָדְשְׁךָ אֵל אֵלִים. וְכֻלָּם
אֵלֶיךָ מְשַׁבְּרִים וּמְיַחֲלִים.
לְתֵת לָהֶם צַיִד מַאֲכָלִים.
הַתַּחְתּוֹנִים מִפִּתְיַחַת יָדֶךָ
נְזוֹנִים וּמִתְכַּלְכְּלִים.
וְהָעֶלְיוֹנִים | מָזִיו הוֹדֶךָ

und Rede; erhaben über alle Sangweise, über alle Schilderung und Beziehung, über alle einnehmende Schmeichelrede, über alle Ehre und Ehrerbietung; erhaben über alle Einheit und Ehrfurcht, über alle Lauterkeit und alle Reinheit, über alle Kraft- und sinnbildliche Reden, über alle Wettgesänge, über alles Lob und alle Erhebung, über Preis und Dank, und Vortrag und Vorstellung; erhaben über alle Erhebung, allen Ausdruck, alle Segnung; erhaben über alle Worte und Begriffe.

Gott der Götter, Herr der Herren! König der Könige, Beherrscher aller Herrscher, Furchtbarer aller Schreckniſſe, Erhabenſter alles Erhabenen, Edelſter aller Edlen, Allerhöchſter der Höchſten, Du ſchaueſt herab auf Bedrängte und Gebeugte, auf Zerknirſchte und Niedergeſchlagene, zu beleben die zerknirſchten Herzens, die gebeugt und gedehmüthigt ſind. Dadurch zeigſt Du Dich groß, Herr, Gott! und erhaben über alle Götterweſen, keine Gottheit gleichet Dir.

נְצוּחַ וְנְגִינָה. עַל כָּל מַעַן
וּמִלָּה. עַל כָּל | לְבוּב וּלְהִינָה
עַל כָּל כָּבוֹד וּכְרִיעָה. עַל
כָּל יִחוּד וְיִרְאָה. עַל כָּל טַעַם
וְטָהֳרָה. עַל כָּל חוֹסֶן וְחִידָה.
עַל כָּל זֶמֶר וְזִמְרָה: עַל כָּל
וִדּוּי וְתוֹדָה. עַל כָּל הַלֵּל
וְהוֹדָיָה. עַל כָּל דִּבּוּב וְדֵעָה.
עַל כָּל גּוֹדֶל וְנַאֲוָה: עַל
כָּל בְּטוּי וּבְרָכָה. עַל כָּל
אוֹמֶר וַאֲמִירָה: (ע"כ) אֱלֹהֵי
הָאֱלֹהִים וַאדֹנֵי הָאֲדֹנִים.
מֶלֶךְ עַל כָּל מְלָכִים. מוֹשֵׁל
עַל כָּל מוֹשְׁלִים. אָיוֹם עַל
כָּל אֵימִים. נוֹרָא עַל כָּל
נוֹרָאִים. רָם עַל כָּל רָמִים.
גֵּאֶה עַל כָּל גֵּאִים. נִשָּׂא עַל
כָּל נִשָּׂאִים. גָּבוֹהַּ עַל כָּל
גְּבוֹהִים. וּמַבִּיט אֶל עֲנִיִּים
וּנְכֵאִים. וְאֶת שְׁחִים וְדַכְּאִים.
לְהַחֲיוֹת לֵב נִדְכְּאִים. רוֹחֵץ
שִׁפְלִים וְחַלְכְּאִים. עַל כֵּן
גְּדַלְתָּ יְיָ אֱלֹהִים. וְנַעֲלֵיתָ
עַל כָּל אֱלֹהִים. כִּי אֵין כְּמוֹךָ

so Deine Versuchung; wie Deine Versuchung, so Deine Klarheit und Reinheit; wie diese, so Deine Redlichkeit; wie Deine Redlichkeit, so Deine Barmherzigkeit; wie Deine Barmherzigkeit ist Dein Gewand, Deine Sitte; wie diese, ist Deine Anmuth; wie Deine Anmuth, so Deine Herrschaft. Wie Deine Herrschaft, ist Deine Demuth; wie Deine Demuth, ist Deine Eigenthümlichkeit; wie Deine Eigenthümlichkeit, ist Deine Gesittung. Wie Deine Gesittung, so Deine Heiligkeit; wie Deine Heiligkeit, ist Deine Erhabenheit; wie Deine Erhabenheit, ist Dein Lob; wie Dein Lob, ist Deine Herrlichkeit.

Dein Name ist erhaben über allen Segen und Preis, über alle Macht und Herrlichkeit; über alles Lob, allen Gesang, über Lieder und Dichtung, über alle Heiligung und Anbetung; erhaben über alle Jubellieder, alle Verherrlichung, über allen Ruhm und Wettgesang, über alle Beschreibung

וְהָרָתָךְ. כְּזָהֳרָתָךְ כֵּן חָפְתָּךְ.
כְּחָפְתָּךְ כֵּן טָהֳרָתָךְ.
כְּטָהֳרָתָךְ כֵּן יְשָׁרָתָךְ.
כְּיְשָׁרָתָךְ כֵּן כְּמִרָתָךְ.
כְּכְמִרָתָךְ כֵּן לְבִישָׁתָךְ.
כְּלְבִישָׁתָךְ כֵּן מְדָתָךְ.
כְּמְדָתָךְ כֵּן נְעִימָתָךְ.
כְּנְעִימָתָךְ כֵּן שָׁרְרוּתָךְ.
כְּשָׁרְרוּתָךְ כֵּן עַנְוָתָנוּתָךְ.
כְּעַנְוָתָנוּתָךְ כֵּן פְּרִישׁוּתָךְ.
כְּפְרִישׁוּתָךְ כֵּן צְנִיעוּתָךְ.
כְּצְנִיעוּתָךְ כֵּן קְדֻשָּׁתָךְ.
כְּקְדֻשָּׁתָךְ כֵּן רוֹמְמוּתָךְ.
כְּרוֹמְמוּתָךְ כֵּן שִׁבְחָךְ.
כְּשִׁבְחָךְ כֵּן תִּפְאַרְתָּךְ:
וְשִׁמְךָ מְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה
וְתִהֻלָּה. עַל כָּל (תשר"ק כפול)
תּוֹדָה וְתִפְאָרָה. עַל כָּל
שֶׁבַח וְשִׁירָה. עַל כָּל רֶגֶן
וְרִחְשָׁה. עַל כָּל קְדוּשׁ
וְקִרְיָאָה. עַל כָּל צְפִצוּף
וְצָהֳלָה. עַל כָּל פְּאֵר
וּפְצִיחָה. עַל כָּל עוֹז וַעֲנָיָה
עַל כָּל סִפּוּר וְשִׁיחָה: עַל כָּל

singen? Wer kann für Deine Heiligkeit die rechte Benennung finden? Wer bezeichnet Deine Allgerechtigkeit? Wer kann Deine unbegreiflichen Wunder begreiflich machen? Wer für Deine Allmacht das Verhältniß angeben? Wer den Begriff für Deine Hoheit? Wer kann die Schöne Deiner Ewigkeit schauen? Wer erzählt Deine furchtbaren Thaten? Wer erlernt Deiner Lehre Unterricht? Wer umfaßt den Thron Deiner Majestät? Wer begreift Deine herrliche Schöne? Wer erklärt Deine gütigen Anordnungen? Wer enträthselt Deine Geheimnisse? Welches Auge erträgt Deines Glanzes Strahlen? Wer weist nach Deine Gerechtigkeitspflege? Wer hat eine Vorstellung von Deiner Herrlichkeit Pracht? Wer erschöpft das Wissen Deiner Lehre? Wer verkündet die Größe Deiner Allmacht? Wer hat einen klaren Begriff von Deinem alldurchdringenden Verstand? Wer kann Deine Allvermögenheit aussprechen?

Wie Dein Name unbegreiflich, ist auch Dein Ruhm! wie Dein Ruhm ist Deine Verheißung; wie Deine Verheißung ist Dein mächtiges Schaffen; wie Dein mächtiges Schaffen ist Deine Größe; wie Deine Größe ist Dein Wissen; wie Dein Wissen so Deine Führung; wie Deine Führung,

יְקַצּוֹב קְרֹאת קְדֻשָּׁתֶךָ. מִי
יְצַפְצֵף צִבְיֵי צִדְקוֹתֶךָ. מִי
יְפַשְׁפֵּשׁ פְּלָאֵי פְּאֵרֶךָ. מִי יַעֲרוֹךְ
עוֹצֶם עֻזֶּךָ. מִי יְשִׂיחַ שֶׂגֶב
סְלוּלָתֶךָ: מִי יְמַלֵּל מַעֲשׂ
מוֹרָאֶךָ. מִי יְלַהֵג לֶמֶד
לִקְחֶךָ. מִי יְכִילְכִּסְאכְבוֹדֶךָ:
מִי יְיַדַּע יוֹפִי יְקָרֶךָ. מִי יַשִּׂיג
טוּב טַעֲמֶךָ. מִי יְחַוֶּה חֶקֶר
חִדּוּתֶיךָ. מִי יָזִיו (נ"א יזין) זִיו
זָהֳרֶךָ: מִי יוֹרֶה וַעַד
וָתִיקוּתֶךָ. מִי יְהַנֶּה הוֹד
הַדְרָתֶךָ. מִי יִדְלֶה הֵיעַ
דְּתוּתֶךָ. מִי יַגִּיד גּוֹדֶל
גְּבוּרָתֶךָ. מִי יְבָרֵר בֵּרוּר
בִּינָתֶךָ. מִי יֹאמַר אוֹמֵץ
אֱלוּתֶךָ: (ע"כ) כִּי כְשִׁמְךָ כֵּן
תְּהִלָּתֶךָ. כְּתְהִלָּתֶךָ כֵּן
אִמְרָתֶךָ. א"כ כְּאִמְרָתֶךָ כֵּן
בְּרִיָּתֶךָ. כְּבְרִיָּתֶךָ כֵּן
גְּדֻלָּתֶךָ. כְּגִדְלָתֶךָ כֵּן
דֵּעָתֶךָ. כְּדֵעָתֶךָ כֵּן
הֲלִיכָתֶךָ. כַּהֲלִיכָתֶךָ כֵּן
וְעִדָּתֶךָ. כְּוִעְדָּתֶךָ כֵּן

לְזוֹכֵר בְּרִיתוֹ בַּדִּין׃ — Der Seinen Bund gedenkt beim Recht;
לְחוֹמֵל מַעֲשָׂיו בְּיוֹם דִּין׃ — Der sich Seiner Geschöpfe erbarmt am Tage des Gerichts.
לְסַהֵר חוֹסָיו בַּדִּין׃ — Der Seine Vertrauten entschuldigt beim Recht;
לְיוֹדֵעַ מַחֲשָׁבוֹת בְּיוֹם דִּין׃ — Der Aller Gedanken kennt am Tage des Gerichts.
לְכוֹבֵשׁ כַּעֲסוֹ בַּדִּין׃ — Der Seinen Unwillen unterdrückt beim Recht;
לְלוֹבֵשׁ צְדָקוֹת בְּיוֹם דִּין׃ — Der sich mit Gerechtigkeit umgiebt am Tage des Gerichts.
לְמוֹחֵל עֲוֹנוֹת בַּדִּין׃ — Der die Sünden vergiebt beim Recht;
לְנוֹרָא תְהִלּוֹת בְּיוֹם דִּין׃ — Er, der furchtbar ist im Lobe am Tage des Gerichts.
לְסוֹלֵחַ לַעֲמוּסָיו בַּדִּין׃ — Der da verzeihet Seinen Schützlingen beim Recht;
לְעוֹנֶה לְקוֹרְאָיו בְּיוֹם דִּין׃ — Der da erhört, die zu ihm flehen am Tage des Gerichts.
לְפוֹעֵל רַחֲמָיו בַּדִּין׃ — Der Seine Barmherzigkeit walten läßt beim Recht;
לְצוֹפֶה נִסְתָּרוֹת בְּיוֹם דִּין׃ — Der alle Verborgenheiten schauet am Tage des Gerichts.
לְקוֹנֵה עֲבָדָיו בַּדִּין׃ — Der sich Seiner Diener annimmt beim Recht;
לְרַחֵם עַמּוֹ בְּיוֹם דִּין׃ — Der sich Seines Volkes erbarmt am Tage des Gerichts.
לְשׁוֹמֵר אוֹהֲבָיו בַּדִּין׃ — Der über Seine Lieben wacht beim Recht.
לְתוֹמֵךְ תְּמִימָיו בְּיוֹם דִּין׃ — Der Seine Frommen schützt am Tage des Gerichts.

סוגרין הארון — Man schließt die heil. Lade.

וּבְכֵן לְךָ תַּעֲלֶה קְדֻשָּׁה, כִּי אַתָּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ׃

מיוסד ע"פ תשר"ק מסולם וע"פ א"ב, ועוד ע"פ תשר"ק כפול.

מִי יְתַנֶּה תּוֹכֶף תְּהִלָּתֶךָ׃ — Wer kann nachrühmen Deinen unendlichen Ruhm?
מִי יְשַׁנֵּן שִׁיעוּר שְׁבָחֶךָ׃ מִי — Wer Dein Lob verkünden nach Gebühr? Wer vermag Deine unendliche Erhabenheit zu be-

כְּסוּיֵי שֵׁשׁ שֵׁשׁ יַעֲרִיצוּ בְּלַאַט מַחֲזָה. בַּבִּיר וְרַב כֹּחַ וְשָׂפָל
יָחֲזֶה. לְהַעֲרִיצוֹ בְּפַחַד נִרְשִׁים זֶה מִזֶּה:
וְקָרָא זֶה אֶל זֶה: זה
מוֹשֵׁל עוֹלָם בִּגְבוּרָה עָשׂ כֹּל בְּמַאֲמַר. מְגִיעִים אֲמוּת הַסְּפִים
קְדֻשָּׁתוֹ לוֹמַר. נוֹצְצִים נוֹגְהִים לְפָנָיו יַגְעִימוּ מַאֲמַר:
וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר: זה
שַׂרְפֵי הוֹד יַכְתִּירוּ נָזֶר לְקָדוֹשׁ. סִלּוּ לָרוֹכֵב בָּעֲרָבוֹת מָרוֹם
וְקָדוֹשׁ. עוֹנִים כֻּלָּם כְּאֶחָד שְׁלוֹשׁ קָדוֹשׁ:
קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ: זה
פְּלִיאֵי אַלְפֵי אֲלָפִים וְרִבֵּי רְבוֹאוֹת. פּוֹצְחִים הַלֵּל וְזִמְרָה
לֵאלֹהֵי הַצְּבָאוֹת. צוּר עוֹלָמִים בְּתוֹךְ צְבָאוֹ אוֹת:
יְיָ צְבָאוֹת: זה
קוֹרֵא הַדּוֹרוֹת דָּר בִּשְׁמֵי עֶרֶץ. קַלּוֹת סָעָרָה תַּעַשׂ דְּכָרוֹ
בְּמָרֶץ. רָם וְנִשָּׂא הִכֵּר וַיִּקְרָא אָרֶץ:
מְלֹא כָל הָאָרֶץ: וה
Vorb. שׁוֹכֵן עַד וְקָדוֹשׁ וְנִשְׁגָּב לְבַדּוֹ. שָׁמַיִם וּשְׁמֵי שָׁמַיִם
לֹא יְכַלְכְּלוּ הוֹדוֹ. תּוֹקֵף תַּרְשִׁישִׁים וְאַלִּים צָר לְכָבוֹדוֹ:
מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
זֶה אֶל זֶה שׁוֹאֲלִים. אַיֵּה אֵל אֵלִים. אָנָּה שׁוֹכֵן
שׁוֹכֵן מָעֳלִים. וְכֻלָּם וּמַעֲרִיצִים מַקְדִּישִׁים וּמְהַלְלִים:

Man öffnet die heil. Lade. — פותחין הארון

וּבְכֵן לְךָ הַכֹּל יַכְתִּירוּ:

לְאֵל עוֹרֵךְ דִּין:
לְבוֹחֵן לְבָבוֹת בְּיוֹם דִּין:
לְגוֹלֵה עֲמוּקוֹת בַּדִּין:
לְדוֹבֵר מֵישָׁרִים בְּיוֹם דִּין:
לְהוֹגֶה דֵּעוֹת בַּדִּין:
לְוָתִיק וְעוֹשֶׂה חֶסֶד בְּיוֹם דִּין:

וכך Dir allein nur huldigt das All.

לאל Dem Allmächtigen, der festgestellt das Recht:
Der alle Herzen prüft am Tage des Gerichts.
Der Geheimnisse aufdeckt beim Gericht;
Gerades Urtheil fällt am Tage des Gerichts.
Der die Ansichten überdenkt beim Gericht;
Der Tugend und Milde übt am Tage des Gerichts.

קוֹרְאֵי פַּעֲמִים חֲטִיבַת אֲמִירָה. אוֹמְרִים בָּרוּךְ:
וְרַגְלֵיהֶם עֲמִידַת רֶגֶל יְשָׁרָה. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ:
וְרָצוּיִי שַׁדַּי מְשׁוֹרְרֵי שִׁירָה. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ:
לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ:
שְׁנֵאֲנֵי שֶׁקֶט שָׁלוֹם בְּמַחֲנָם. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ:
שׁוֹקְדֵי דָלָתוֹת בְּשִׂיחַ מַעֲנָם. אוֹמְרִים בָּרוּךְ:
Vorb. תְּלוּלֵי תַעַף בְּשֶׁפֶר הֲגִיוֹנָם. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ:
תְּמִימֵי דֶרֶךְ לְרִבּוֹנָם וְקוֹנָם. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ:
לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ:
וּבְכֵן שִׂרָפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ:

Vorbeter u. Gem. וְהוּא אֵל וְזֶה שׁוֹאֲלִים. אַיֵּה אֵל אֵלִים. אָנָּה שׁוֹכֵן מְעֹלִים. וְכֻלָּם | מַעֲרִיצִים וּמַקְדִּישִׁים וּמְהַלְלִים:

ע"פ א"ב

אֵין מִסְפָּר לִגְדוּדֵי צְבָא חֵילוֹ. אֲזוּרִים אֵימָה אֲחוּזִים פַּחַד חֵילוֹ. בְּרַעַד וָרֶתֶת וְרֶטֶט צָנִים לְעֵלוֹ:
שְׂרָפִים עוֹמְדִים | מִמַּעַל | לוֹ: זה

גְּוִיָּתָם כַּתַּרְשִׁישׁ תְּהִלָּה יַשְׁמִיעוּ יַחַד. גּוֹבַהּ וְגָאוֹן עֲדִיו יְחוּדוֹ לְיַחַד. דּוֹהֲרִים גּוֹהֲרִים לְאֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:
שֵׁשׁ כְּנָפִים שֵׁשׁ כְּנָפַיִם לְאֶחָד: זה

הַנֶּאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ רַב טוּב מַצְפּוּנָיו. הוֹד וְהָדָר וְעֹז בְּחֶבְיוֹנֵי פְנִינָיו. וּמְמֻנוּ יָגוּרוּ בְּנֵי אֵלִים וְיִתְחַבְּאוּ מִפָּנָיו:
בִּשְׁתַּיִם יְכַסֶּה פָּנָיו: זה

זְרוּתֵי זוֹהַר מַרְעִית נִטְפֵי אֲגָלָיו. זַכֵּי שָׁמַי מוֹהַר תָּכִוּ לְרַגְלָיו. חָלִים חַתִּים חֲסוּיִם אֵימִים נִדְגָּלָיו:
וּבִשְׁתַּיִם יְכַסֶּה רַגְלָיו: וה

טָסִים וְדָאִים בִּדְמִיוֹן | נֶשֶׁר מָעוֹפֵף: טִיסָתָם כַּבָּזָק סָבִיב בָּם לָעוֹפֵף. יַשְׁמִיעוּ הֵגֶּנוּ בְּמִשְׁלַחַת קוֹנָם לְהִתְעוֹפֵף:
וּבִשְׁתַּיִם יְעוֹפֵף: זה

חוֹסֶן חֲיָלִים רִכְבוֹת אֵילִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
חֲנִיטֵי כוֹשֶׁר בְּנֵי אֵלִים. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃
לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃
טְכוּסֵי טוֹהַר חֲדָשֵׁי בְקָרִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
טָעוּנֵי מוֹרָאֲךָ בְּצִוּוּי עִקָּרִים. אוֹמְרִים בָּרוּךְ׃
יְהוֹדוּן יְהוֹדוּן בְּחֵיל נִזְקָרִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
יוֹדְעֵי בִין מְפֻנִּינִים יְקָרִים. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃
לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃
כְּסוּיֵי אַרְבַּע מֶרְכְּבֵי פָנִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
כְּרוּתֵי בְרִית פָּנִים בְּפָנִים. אוֹמְרִים בָּרוּךְ׃
לוֹבְשֵׁי בַדִּים זַבִּים וְחָפִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
לוֹבְשֵׁי לְבָנִים נְעִימִים וְיָפִים. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃
לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרִיךְ׃
מְשֻׁרְתִים נָעִים רָמִים וּגְבוֹהִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
מְלֻמְּדֵי חֻקִּים מְשִׁיבֵי נְכוֹחִים. אוֹמְרִים ברוּךְ׃
נוֹגְנֵי נוֹעַם סְפִים מְרוֹפְפִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
נָאווּ לְחָיִים כְּעֻגִּיר מְצֻפְצָפִים קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃
לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָ־וֹשׁ וּבְרוּךְ׃
סְכוּבֵי אֶבְרָה כְּקָלָל נוֹצָצִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
סְגוּלֵי מַעֲמִים בְּיִרְאָה מַעֲרִיצִ ם. אוֹמְרִים בָּרוּךְ׃
עוֹמְדִים מִמַּעַל בִּדְבָרוֹ נֶחְיוֹצִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
עוֹרְכֵי עֹז בְּרַעַד שְׁבוּצִים. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃
לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃
פָּנִים וְלֹא עוֹרֶף נִתְאָמִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
פְּרוּשִׁים לָךְ אֶחָזִים וּמוּתְאָמִים. אוֹמְרִים בָּרוּךְ׃
צִבְאוֹת עֶלְיוֹנִים גֵּאִים וְרָמִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
צִבְאוֹת תַּחְתּוֹנִים לְרָצוֹתְךָ מַעֲרִימִים. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃
לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃
קוֹרְאֵי בְשָׁלוֹשׁ זֵר תִּפְאָרָה. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃

הַנִּקְדָּשׁ בִּנְעִישׁ וְגַלְגַּלִּים. הַנַּעֲרָץ בְּדַהֲרַת אוֹפַנִּים׃
הַנִּקְדָּשׁ בַּהֲמוֹנֵי עִירִין. הַנַּעֲרָץ בְּוַעַד קְדִישִׁין׃
הַנִּקְדָּשׁ בְּזִקִּים זוֹרְחִים. הַנַּעֲרָץ בַּחֲצוּבֵי לְהָבִים׃
הַנִּקְדָּשׁ בְּטֶכֶס טְהוֹרִים. הַנַּעֲרָץ בְּיִקָּרִים יוֹקְדִים׃
הַנִּקְדָּשׁ בְּכִתֵּי כְרוּבִים. הַנַּעֲרָץ בְּלַהֲקַת לוֹהֲטִים׃
הַנִּקְדָּשׁ בְּמַחֲנוֹת מַלְאָכִים. הַנַּעֲרָץ בְּנוֹעַם נוֹגְנִים׃
הַנִּקְדָּשׁ בִּשְׂרָפִים עוֹמְדִים. הַנַּעֲרָץ בְּעוֹז אֲרִאֵלִים׃
הַנִּקְדָּשׁ בִּפְרוּדֵי אֲנָפִים. הַנַּעֲרָץ בִּצְלִצוּל מַשִּׁיקוֹת כְּנָפַיִם׃
הַנִּקְדָּשׁ בְּקוֹלָם בֶּהָמוֹן. הַנַּעֲרָץ בְּרִבּוֹא רִבְבָן׃
Bord. הַנִּקְדָּשׁ בְּשֶׁקֶט שְׁנָאנִים. הַנַּעֲרָץ בְּתוֹכָן תַּלְתַּלִּים׃

לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃

ע"פ א"ב כפול.

אֵילִי שַׁחַק. חֲצוּבֵי לְהָבִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
אַדִּירֵי כָּל חֶפֶץ הַנֶּאֱהָבִים. אוֹמְרִים בָּרוּךְ׃
בְּלוּלֵי קֶרַח וְשֶׁלֶג וְשַׁלְהֲבִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
בַּדֵּי עֶרֶק גָּזֵי רְהָבִים. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃
לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃
גּוֹבַהּ לָהֶם וְיִרְאָה לָהֶם. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
גִּבֹּרֵי כֹחַ בְּמִשְׂבְּנוֹת אֱהָלֵיהֶם. אוֹמְרִים בָּרוּךְ׃
דָּאֵי בְכָנָף מְכַסִּים פְּנֵיהֶם. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
הוֹרְשֵׁי דָתוֹת דְּבֵקִים בֵּאלֹהֵיהֶם. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃
לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃
הֲמוֹנֵי עִירִין וְסוֹד קְדִישִׁין. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
הוֹגֵי שַׁעֲשׁוּעַ מַטַּע קְדוֹשִׁים. אוֹמְרִים בָּרוּךְ׃
וְעוּדֵי מַעַל גַּוָּתָם כְּתַרְשִׁישִׁים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
וְחוֹלֵי אַהֲבָה סְמוּכֵי בָאֲשִׁישִׁים. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃
לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃
זְבוּדֵי זוֹהַר כְּעֵין חַשְׁמַלִּים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
זוֹקְקֵי שִׁבְעָתַיִם בְּרוּר מִלִּים. אוֹמְרִים בָּרוּךְ׃

רוֹמְמוּ הַנַּעֲרָץ בִּקְדֻשָּׁה. כִּי קָדוֹשׁ הוּא וְהַלּוּכוֹ בְקָדְשָׁה: רוֹמְמוּ זוֹכֵר בְּרִית אָבוֹת. כִּי קָדוֹשׁ הוּא חוֹצֵב לְהָבוֹת: רוֹמְמוּ טָהוֹר שׁוֹלֵחַ בְּרָקִים. כִּי קָדוֹשׁ הוּא יוֹסֵד אֲרָקִים. רוֹמְמוּ כִּסְאוֹ הֵכִין בְּשָׁמַי רוֹמָה. כִּי קָדוֹשׁ הוּא לוֹכֵד חֲכָמִים בְּעָרְמָה: רוֹמְמוּ מוֹחֵה כָּעָב פְּשָׁעִים. כִּי קָדוֹשׁ הוּא נוֹתֵן יָד לְפוֹשְׁעִים: רוֹמְמוּ שַׁגִּיא שְׁנָיו לְאֵין חֵקֶר. כִּי קָדוֹשׁ הוּא עֲשְׁתּוֹנוֹת חוֹקֵר: רוֹמְמוּ פּוֹדֶה נֶפֶשׁ עֲבָדָיו. כִּי קָדוֹשׁ הוּא צַדִּיק קוֹשֵׁט מַעֲבָדָיו: רוֹמְמוּ קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ. כִּי קָדוֹשׁ הוּא רָם הַמַּבִּיט לְקִצּוֹת הָאָרֶץ: Vorb. רוֹמְמוּ שׁוֹכֵן עַד וְקָדוֹשׁ ו שְׁמוֹ. כִּי קָדוֹשׁ הוּא תְּהִלָּתוֹ כְּשָׁמוֹ:

Ihn, der verherrlicht wird durch Heiligkeit. Denn er ist heilig, Seine Führung ist heilig. Erhebet Ihn! Er denket den Bund mit den Vätern. Denn Er ist heilig, der Feuerstrahlende. Erhebet den Reinen, Er versendet die Blitze. Denn Er ist heilig, Er gründete die Erden. Erhebet Ihn, Er hat Seinen Thron festgestellt in den höchsten Höhen. Denn Er ist heilig, Er verfängt die Weisen in ihrer Klugheit. Erhebet Ihn! Er läßt Missethaten wie Wolken schwinden. Denn Er ist heilig, Er reichet Missethätern die Hand. Erhebet Ihn dessen Jahre bis in die Unendlichkeit reichen. Denn Er ist heilig, Er ergründet die Gedanken. Erhebet Ihn, Er erlöset die Seele Seiner Diener. Denn Er ist heilig, gerecht und wahr sind Seine Thaten. Erhebet den Schöpfer der Himmel und der Erden. Denn Er ist heilig, erhaben, überschauet der Erden Enden. Erhebet Ihn, Er bewohnt die Unendlichkeit, und Sein Name ist Heiliger. Denn Er ist heilig, Sein Ruhm stimmt mit Seinem Namen überein.

וּבְכֵן כִּי אַתָּה אֵל אֱמוּנָה:

עיי אי"ב

אֱמוּנָתְךָ בָּעֶלְיוֹנִים. בְּרִיתְךָ בַּתַּחְתּוֹנִים: גְּדֻלָּתְךָ בָּעֶלְיוֹנִים. דָּתְךָ בַּתַּחְתּוֹנִים: הוֹדְךָ בָּעֶלְיוֹנִים. וְיִעוּדְךָ בַּתַּחְתּוֹנִים: זְבוּלְךָ בָּעֶלְיוֹנִים. הֲגִיָּתְךָ בַּתַּחְתּוֹנִים: טַהֲרָתְךָ בָּעֶלְיוֹנִים. יְרָאָתְךָ בַּתַּחְתּוֹנִים: כְּבוֹדְךָ בָּעֶלְיוֹנִים. לְמוּדְךָ בַּתַּחְתּוֹנִים: מְעוֹנְךָ בָּעֶלְיוֹנִים. נָוְךָ בַּתַּחְתּוֹנִים: סְכָתְךָ בָּעֶלְיוֹנִים. עֲדָתְךָ בַּתַּחְתּוֹנִים פְּאֵרְךָ בָּעֶלְיוֹנִים. צִדְקָתְךָ בַּתַּחְתּוֹנִים: קָדְשָׁתְךָ בָּעֶלְיוֹנִים. רוֹמַמּוּתְךָ בַּתַּחְתּוֹנִים: Vorb. שְׁכִינָתְךָ בָּעֶלְיוֹנִים. תְּהִלָּתְךָ בַּתַּחְתּוֹנִים:

וּבְכֵן תּוֹעֲרֵץ וְתִתְקַדֵּשׁ:

עיי אי"ב

הַנַּעֲרָץ בְּאַלְפֵי אֲלָפִים. הַנַּעֲרָץ בְּרִבְבוֹת קַלִּים

רוממו Erhebet Gott, den treuen König. Er ist heilig, gebenedeiet zu allen Zeiten. Erhebet Ihn, der Wohlthaten erzeigt. Er ist heilig, Seine Gesetze sind anmuthsvoll. Erhebet Ihn, der geheiligt ist durch Gerechtigkeit. Er ist heilig, und erhöret das Flehen. Erhebet Ihn, der die Himmel ausgespannt; Er ist heilig, Seine Worte sind angenehm. Erhebet Ihn, der gütig ist gegen Alle! Er ist heilig, weiß Alles. Erhebet Ihn! In Seinem Pallaste spricht Alles Majestät; Er ist heilig, Alles heiliget, erhebet Ihn. Erhebet Ihn, Er hat die Zahl der Sterne bestimmt. Er ist heilig, steht im Chören von Cherubim. Erhebet Ihn, Er erhält durch Seine Allmacht die Welt. Er ist heilig, allmächtig und unbegreiflich. Erhebet Ihn, Er erlöset und begnadigt die Frommen. Er ist heilig, Seine Gerechtigkeit verkünden die Himmel. Erhebet Ihn, Er ist nahe Allen, die Ihn anbeten. Er ist heilig, hat Gefallen an Seinen Verehrern. Erhebet Ihn, Er erhört die Gebete; Er ist heilig, Sein Ruhm wird in den Gemeinden verherrlicht.

ובכן Erhebet den Ewigen unsern Gott betet an vor Seinem heiligen Berge; denn unser Gott, der Ewige, ist heilig!

רוממו Erhebet den Allmächtigen und Allfurchtbaren, Er ist heilig, Sein Hauch hat die Himmel erschaffen. Erhebet Seine Größe in frommen Gemeinden. Denn Er ist heilig, Er verheißet und verkündet was Recht ist und gerecht Erhebet

ע״פ א״ב בכפלי פסוקים כפל תיבות שניות:

רוֹמְמוּ אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן. קָדוֹשׁ הוּא בָּרוּךְ בְּכָל זְמָן: רוֹמְמוּ גּוֹמֵל חֲסָדִים. קָדוֹשׁ הוּא דָּתוֹתָיו הוֹדִים: רוֹמְמוּ הַנִּקְדָּשׁ בִּצְדָקָה. קָדוֹשׁ הוּא וּמַאֲזִין צְעָקָה: רוֹמְמוּ זֹרֵת שְׁחָקִים. קָדוֹשׁ הוּא חִכּוֹ מַמְתַּקִּים: רוֹמְמוּ טוֹב לַכֹּל. קָדוֹשׁ הוּא יוֹדֵעַ הַכֹּל. רוֹמְמוּ כָּבוֹד אוֹמֵר כֻּלּוֹ בְּהֵיכָלוֹ. קָדוֹשׁ הוּא לְהַקְדִּישׁוֹ וּלְעַלּוֹ: רוֹמְמוּ מוֹנֶה מִסְפָּר לַכּוֹכָבִים: קָדוֹשׁ הוּא נִצָּב בַּעֲדַת כְּרוּבִים: רוֹמְמוּ סוֹבֵל בִּזְרוֹעוֹ עוֹלָם. קָדוֹשׁ הוּא עִזּוּז וּמִכֹּל נֶעֱלָם: רוֹמְמוּ פּוֹדֶה וְחוֹנֵן יְדִידִים. קָדוֹשׁ הוּא צִדְקָתוֹ שָׁמַיִם מַגִּידִים: רוֹמְמוּ קָרוֹב לְקוֹרְאָיו. קָדוֹשׁ הוּא רוֹצֶה יְרֵאָיו: Vorb. רוֹמְמוּ שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת. קָדוֹשׁ הוּא תִּפְאַרְתּוֹ בְּמַקְהֵלוֹת:

וּבְכֵן רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

ע״פ א״ב בכל פסוק בתיבות שניות ושלישיות:

רוֹמְמוּ אַדִּיר וְנוֹרָא. כִּי קָדוֹשׁ הוּא בְּרוּחוֹ שָׁמַיִם שִׁפְּרָא: רוֹמְמוּ גְּדֻלָּתוֹ בִּקְהַל יְשָׁרִים. כִּי קָדוֹשׁ הוּא דּוֹבֵר צְדָקוֹת מַגִּיד מֵישָׁרִים.

הַוַּעַד וְהַוָּתִיקוּת לְחַי עוֹלָמִים:	Bestimmung und Geschicke dem Ewiglebenden!
הַזּוֹךְ וְהַזּוֹהַר לְחַי עוֹלָמִים:	Die Klarheit und die Lauterkeit dem Ewiglebenden!
הַחַיִל וְהַחוֹסֶן לְחַי עוֹלָמִים:	Die Macht und die Stärke dem Ewiglebenden!
הַטֶּכֶס וְהַטּוֹהַר לְחַי עוֹלָמִים:	Die Ordnung und die Reinheit dem Ewiglebenden!
הַיִּחוּד וְהַיִּרְאָה לְחַי עוֹלָמִים:	Die Einheit und die Ehrfurcht dem Ewiglebenden!
הַכֶּתֶר וְהַכָּבוֹד לְחַי עוֹלָמִים:	Die Krone und die Majestät dem Ewiglebenden!
הַלֶּקַח וְהַלִּבּוּב לְחַי עוֹלָמִים:	Die Belehrung und Empfänglichkeit dem Ewiglebenden!
הַמְּלוּכָה וְהַמֶּמְשָׁלָה לְחַי עוֹלָמִים:	Das Reich und die Herrschaft dem Ewiglebenden!
הַנּוֹי וְהַנֵּצַח לְחַי עוֹלָמִים:	Die Zierde und die Dauer dem Ewiglebenden!
הַשִּׂגּוּי וְהַשֶּׂגֶב לְחַי עוֹלָמִים:	Das Wachsthum und Gedeihen dem Ewiglebenden!
הָעוֹז וְהָעֲנָוָה לְחַי עוֹלָמִים:	Der Sieg und die Milde dem Ewiglebenden!
הַפְּדוּת וְהַפְּאֵר לְחַי עוֹלָמִים:	Die Befreiung und Verherrlichung dem Ewiglebenden!
הַצְּבִי וְהַצֶּדֶק לְחַי עוֹלָמִים:	Die Schönheit und die Tugend dem Ewiglebenden!
הַקְּרִיאָה וְהַקְּדֻשָּׁה לְחַי עוֹלָמִים:	Die Berufung und die Heiligung dem Ewiglebenden!
הָרוֹן וְהָרוֹמֵמוּת לְחַי עוֹלָמִים:	Der Jubel und die Huldigung dem Ewiglebenden!
הַשִּׁיר וְהַשֶּׁבַח לְחַי עוֹלָמִים:	Der Gesang und der Preis dem Ewiglebenden!
הַתְּהִלָּה וְהַתִּפְאֶרֶת לְחַי עוֹלָמִים:	Das Lob und der Ruhm dem Ewiglebenden!

Man schließt die heil. Lade. — סוגרין הארון

וּבְכֵן נַאֲמִירָךְ אֱלֹהֵינוּ בְּאֵימָה:

נַאֲמִירָךְ בְּאֵימָה. נְבָרְכָךְ בְּבִינָה: נְגַדְּלָךְ בִּגְדֻלָּה. נְדָרְשָׁךְ בְּדֵעָה: נְהַדְּרָךְ בְּהוֹדָיָה. נוֹדָךְ בִּוְעִידָה: נַזְכִּירָךְ בְּזִמְרָה. נְחַסְּנָךְ בְּחִלָּה: נַטְעִימָךְ בְּטָהֳרָה: נְיַחֲדָךְ בְּיִרְאָה: נְכַבְּדָךְ בִּכְרִיעָה. נְלַבְּבָךְ בִּלְמִידָה: נַמְלִיכָךְ בִּמְלוּכָה. נְנַצְּחָךְ בִּנְעִימָה: נְשַׂגְּבָךְ בְּשִׂרָרָה. נַעֲרִיצָךְ בַּעֲנָוָה: (נ"א בעניה) נְפָאֲרָךְ בִּפְצִיחָה. נְצַלְצְלָךְ בְּצָהֳלָה: נַקְדִּישָׁךְ בִּקְרִיאָה. נְרוֹמְמָךְ בִּרְנָנָה: Vorb. נְשׁוֹרְרָךְ בְּשִׁבְחָה. נַתְמִידָךְ בִּתְהִלָּה:

וּבְכֵן רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא:

ובכן Erhebet den Ewigen unsern Gott! betet an vor Seiner Füße Schemel; Er ist der Allerheilige!

וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ בְּדָרֵי מַטָּה.
אֵין כָּמוֹךָ בַּהֲמוֹנֵי מַעְלָה.
וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ בְּוֹעֲדֵי מַטָּה.
אֵין כָּמוֹךָ בְּזַכֵּי מַעְלָה.
וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ בַּחֲיָלֵי מַטָּה.
אֵין כָּמוֹךָ בְּטָהוֹרֵי מַעְלָה.
וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ בְּיִקְרֵי מַטָּה.
אֵין כָּמוֹךָ בְּכְרוּבֵי מַעְלָה.
וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ בְּלִגְיוֹנֵי מַטָּה.
אֵין כָּמוֹךָ בְּמַלְאֲכֵי מַעְלָה.
וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ בִּנְגִידֵי מַטָּה.
אֵין כָּמוֹךָ בְּשַׂרְפֵי מַעְלָה.
וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ בְּעָרִיצֵי מַטָּה.
אֵין כָּמוֹךָ בְּפָלִיאֵי מַעְלָה.
וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ בְּצִבְאוֹת מַטָּה.
אֵין כָּמוֹךָ בְּקְדוֹשֵׁי מַעְלָה.
וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ בְּרוֹזְנֵי מַטָּה.
אֵין כָּמוֹךָ בְּשִׁנְאֲנֵי מַעְלָה. Vorb.
וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ בְּתַקִּיפֵי מַטָּה:

Nichts Deinen Thaten unter den Bewohnern der Unterwelt.
Niemand gleichet Dir unter den Chören der Oberwelt;
Nichts Deinen Thaten unter den Vereinen der Oberwelt.
Niemand gleichet Dir unter den Lautern der Oberwelt;
Nichts Deinen Thaten unter den Schaaren der Unterwelt.
Niemand gleichet Dir unter den Reinen der Oberwelt;
Nichts Deinen Thaten unter den Würdigen der Unterwelt.
Niemand gleichet Dir unter den Cherubim der Oberwelt;
Nichts Deinen Thaten unter den Legionen der Unterwelt.
Niemand gleichet Dir unter den Engeln der Oberwelt;
Nichts Deinen Thaten unter den Vornehmen der Unterwelt.
Niemand gleichet Dir unter den Seraphim der Oberwelt;
Nichts Deinen Thaten unter den Mächtigen der Unterwelt.
Niemand gleichet Dir unter den Unnennbaren der Oberwelt;
Nichts Deinen Thaten unter den Innungen der Unterwelt
Niemand gleichet Dir unter den Heiligen der Oberwelt;
Nichts Deinen Thaten unter den Großen der Unterwelt
Niemand gleichet Dir unter den Schinanim der Oberwelt;
Nichts Deinen Thaten unter den Gewaltigen der Unterwelt.

Man öffnet die heil. Lade. — פותחין הארון

מיוסד ע"פ א"ב כמוב. ויש לאמרו בניגון ובנעימה וככריעה, ויכון מאד בכל לבבו כי סוף סיר המלכים, כך נאמר בספר המקבה, ימכל תיבה ותיבה יולא מס של קדוסה.

וּבְכֵן נְאַדֶּרְךָ חַי עוֹלָמִים:

Und wohlan, wir huldigen dir, dem Ewiglebenden!

הָאַדֶּרֶת וְהָאֱמוּנָה לְחַי עוֹלָמִים:
הַבִּינָה וְהַבְּרָכָה לְחַי עוֹלָמִים:
הַגַּאֲוָה וְהַגְּדֻלָּה לְחַי עוֹלָמִים:
הַדֵּעָה וְהַדִּבּוּר לְחַי עוֹלָמִים:
הַהוֹד וְהֶהָדָר לְחַי עוֹלָמִים:

Die Herrlichkeit und Treue sind dem Ewiglebenden!
Die Einsicht und der Segen dem Ewiglebenden!
Die Hoheit und Erhabenheit dem Ewiglebenden!
Die Kenntniß und die Rede dem Ewiglebenden!
Der Glanz und die Pracht dem Ewiglebenden!

וּבְכֵן יְיָ מִי כָמוֹךָ׃

ע"פ א"ב אחר תיבות מי כמוך.

מִי כָמוֹךָ אַדִּיר בִּמְרוֹמִים. מִי כָמוֹךָ בּוֹרֵא כֵם וַהֲדוֹמִים׃ מִי כָמוֹךָ גִּבּוֹר וּמוֹשִׁיעַ. מִי כָמוֹךָ דֹּבֵר בִּצְדָקָה רַב לְהוֹשִׁיעַ׃ מִי כָמוֹךָ הוֹד וְהָדָר לוֹבֵשׁ. מִי כָמוֹךָ וְחֵטְא וְעָוֹן כּוֹבֵשׁ׃ מִי כָמוֹךָ זַךְ בָּעֶלְיוֹנִים. מִי כָמוֹךָ חָסִין בְּאַלְפֵי שִׁנְאַנִּים׃ מִי כָמוֹךָ טוֹב וּמֵטִיב. מִי כָמוֹךָ יְשָׁרִים לְהֵטִיב׃ מִי כָמוֹךָ כּוֹנֵס כַּנֵּד מֵי הַיָּם. מִי כָמוֹךָ לְהָשִׁיב מִמְּצוּלוֹת יָם׃ מִי כָמוֹךָ מָדַד בְּשָׁעֳלוֹ מַיִם. מִי כָמוֹךָ נֶאְדָּר מִקּוֹלוֹת מַיִם׃ מִי כָמוֹךָ שָׂם עָבִים רְכוּבוֹ. מִי כָמוֹךָ עוֹזֵר וְיוֹדֵעַ חוֹסֵי בוֹ׃ מִי כָמוֹךָ פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת. מִי כָמוֹךָ צוֹעֲקָיו לְהַשְׁעוֹת׃ מִי כָמוֹךָ קָדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ. מִי כָמוֹךָ רוֹצֶה בְּעַמּוֹ׃ Vorb. מִי כָמוֹךָ שׁוֹמֵר הַבְּרִית וְהַחֶסֶד. מִי כָמוֹךָ תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב וּלְאַבְרָהָם חֶסֶד׃

וּבְכֵן אֵין כָּמוֹךָ בָאֱלֹהִים אֲדֹנָי. וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ׃

ע"פ א"ב בראשי פסוקים באותיות שניות.

אֵין כָּמוֹךָ בְּאַדִּירֵי מַעְלָה.
וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ בִּבְרוּרֵי מַטָּה.
אֵין כָּמוֹךָ בִּגְדוּדֵי מַעְלָה.

וּבְכֵן Wer ist wie Du, Ewiger!

מי Wer ist wie Du, allmächtig in jenen Höhen?

Wer ist wie Du, Schöpfer der Himmel und der Erden?

Wer ist wie Du, allgewaltig und hülfreich?

Wer ist wie Du, verheißest mit Gerechtigkeit unendliche Hülfe?

Wer ist wie Du, mit Majestät und Pracht gekleidet?

Wer ist wie Du, der Vergehung und Sünden unterdrückt?

Wer ist wie Du, der Allreinste in den Höhen?

Wer ist wie Du, allmächtig unter den Tausenden der Schinanim?

Wer ist wie Du, gütig und wohlwollend?

Wer ist wie Du, gerecht im Wohlthun?

Wer ist wie Du, der Meereswogen thürmt, wie eine Mauer?

Wer ist wie Du, Retter aus Meeres Tiefen?

Wer ist wie Du, der Gewässer mißt mit hohler Hand?

Wer ist wie Du, verherrlicht selbst im Tosen der Fluthen?

Wer ist wie Du, der auf Wolken einherfährt?

Wer ist wie Du, der hilft und liebt, die Ihm vertrauen?

Wer ist wie Du, der alles Heil erwirkt?

Wer ist wie Du, der jedem Flehenden Hülfe leistet?

Wer ist wie Du, heilig und furchtbar im Ruhme?

Wer ist wie Du, der seinem Volke gewogen sich zeigt?

Wer ist wie Du, der da bewahrt den Bund und die Liebe.

Wer ist wie Du, erzeigst dem Jakob Treue, und Liebe dem Abraham.

וּבְכֵן Nichts gleichet Dir unter den Göttern, Herr!

Nichts gleichet deinen Thaten.

אין Niemand gleichet Dir unter den Mächten der Oberwelt;

Nichts Deinen Thaten unter den Erwählten der Unterwelt.

Niemand gleichet Dir unter den Herren der Oberwelt!

עַל יִשְׂרָאֵל סְגֻלָּתוֹ.
עַל יִשְׂרָאֵל עֲדָתוֹ:
עַל יִשְׂרָאֵל פְּעֻלָּתוֹ.
עַל יִשְׂרָאֵל צִדְקָתוֹ:
עַל יִשְׂרָאֵל קְדֻשָּׁתוֹ.
עַל יִשְׂרָאֵל רוֹממוּתוֹ:
Vorb. עַל יִשְׂרָאֵל שְׁכִינָתוֹ.
עַל יִשְׂרָאֵל תִּפְאַרְתּוֹ:

Israel ist Sein Eigenthum.
Israel ist Seine Gemeinde.
Israel ist Sein Werk.
In Israel waltet Seine Gerechtigkeit.
In Israel ist Seine Heiligkeit.
In Israel Seine Erhabenheit.
In Israel ist Seine Majestät.
In Israel Seine Herrlichkeit.

וּבְכֵן וְעַוּ בַּשְּׁחָקִים:

ע"פ א"ב

אַפְסֵי אֶרֶץ בִּדְבָרוֹ הֻקִּים. בְּיִרְאָה לְעָבְדוֹ מִתְלַהֲקִים. גּוֹלֶה מִנִּי חֹשֶׁךְ עֲמוּקִים. דָּבָר עָבְדוֹ מֻקִּים. הַחוֹצֵב לְהָבוֹת וּבְרָקִים וְתֵבֵל מְאִירִים וּמַבְהִיקִים. זוֹכֵר בְּרִית מְצוּקִים. חַסְדּוֹ גָּדוֹל בֵּעַל לְמוּצָקִים. טוֹב וּמֵעוֹז לְאֵלָיו דְּבִיקִים. יְחִידוֹ כָּל בּוֹ דְּבֻקִים. כִּי מֵרוּחוֹ הָרִים מִתְפָּרְקִים. לֹא יָכִילוּ זַעְמוֹ צוּרִים וְצוּקִים. מִפְּחָדוֹ יִתְבַּקְעוּ עֲמָקִים. נְמוֹגִים וְכַיָּנוֹ נְמָקִים. סוֹפֵהּ יִסְעָרֵהּ דַּרְכּוֹ נֶאֱבָקִים. עָנָן מִרְכָּבוֹ רַגְלָיו כַּאבָקִים. פְּדוּת שָׁלַח לְעַם לוֹ רֲשׁוּקִים. צִוָּה לְעֹלָם בְּרִיתוֹ לְנָשׂוּמִים. קְנוּיִם לוֹ וּבִימִינוֹ נֶחְבָּקִים. רָצִים וְאַחֲרָיו נִדְבָּקִים. Vorb. שַׁוְּעָם שָׁמַע מְמַעֲמַקִּים. תְּפָאֶרֶת עוֹז לְשׁוֹשַׁנַּת הָעֲמָקִים:

וכן So auch zeigt sich Seine Allmacht in den Himmeln.

אפסי In allen Enden der Erde die auf Sein Geheiß entstanden vereinen sie sich mit Ehrfurcht ihn anzubeten; Er offenbart aus de tiefsten Finsterniß die Verborgenheten, bewährt die Verheißung Seine Dieners. Er wirft Flammen und Blitze; sie erleuchten die Welt und erhellen sie. Er gedenket den Bun mit den Stammvätern; Seine Gnade ist höher als die Himmel. Er ist wohlwollend und schützend denen, die Ihm anhangen; Seine Getreuen leben in Ihm. Sein Hauch zersplittert Berge, Felsen und Festes widersteht Seinem Zorne nicht. Vor Seinem Dräuen theilen sie sich zu Tiefen, schmelzen wie Wachs. Sturm und Wind umwölken Seinen Weg, und hüllen Sein n Gang in Nebel ein. Er sendet Erlösung einem Ihm geliebten Volke, hält seinen Bund mit ihnen in Ewigkeiten. Sie sind Sein Eigenthum. Er hält in Seiner Rechten sie, die sich bestreben ihm treu anzuhangen. Er erhört das Flehen der Rose im Thale, (Israel) und schafft ihr glänzenden Sieg.

טוֹבָה. שְׂבֵעֵי רֹגֶז. עֲגוּמֵי נֶפֶשׁ. וְהִיא כְבוֹדֶךָ:

an Glückseligkeit, voll Mühe und Kummer hinieden wandeln. Dieß ist Deine Verherrlichung.

אֲשֶׁר אוֹמֶץ תְּהִלָּתֶךָ. בִּפְלִיאֵי שֵׁמוֹת. בִּצְבָאוֹת עִירִין. בִּקְדוֹשֵׁי קֶדֶם. בְּרֶכֶב רִבֹּתַיִם. וּקְדֻשָּׁתְךָ בְּפִיהֶם:

So mächtig auch Dein Ruhm gepriesen wird von den unnennbaren, uralten Schaaren der Myriaden Heiligen;

Die Deine Heiligkeit immer im Munde führen.

וְרָצִיתָ שֶׁבַח.

Vorb. מְשׁוֹקְדֵי דְלָתוֹת. שׁוֹפְכֵי שִׂיחַ. תּוֹבְעֵי סְלִיחָה. תְּאֵבֵי כַפָּרָה. וְהִיא כְבוֹדֶךָ:

Dir gefällt dennoch das Lob derer, die in die Thore Deiner Tempel eilen, ihr Gebet auszuschütten, um Vergebung zu bitten und nach Erlösung sich sehnen. Dieß ist Deine Verherrlichung!

Man schließt die heil. Lade. — סוגרין הארון

וּבְכֵן תְּנוּ עֹז לֵאלֹהִים עַל יִשְׂרָאֵל גַּאֲוָתוֹ:

ובכן So auch erkennet die Allmacht des Herrn; Seine Erhabenheit in Israel!

ע"ס א"ב לסר שתי תיבות על ישראל.

עַל יִשְׂרָאֵל אֱמוּנָתוֹ. עַל יִשְׂרָאֵל בִּרְכָתוֹ:

על In Israel ist Sein Glauben

In Israel Sein Segen.

עַל יִשְׂרָאֵל גַּאֲוָתוֹ. עַל יִשְׂרָאֵל דִּבְרָתוֹ:

Israel erkennt Seine Erhabenheit.

In Israel lebt Seine Verheißung.

עַל יִשְׂרָאֵל הֲדָרָתוֹ. עַל יִשְׂרָאֵל וְעִידָתוֹ:

In Israel ist Seine Majestät.

In Israel ist Seine Residenz.

עַל יִשְׂרָאֵל זְכִירָתוֹ. עַל יִשְׂרָאֵל חֶמְלָתוֹ:

In Is ael ist Sein Andenken.

In Israel Sein Erbarmen.

עַל יִשְׂרָאֵל טַהֲרָתוֹ. עַל יִשְׂרָאֵל יִשְׁרָתוֹ:

In Israel Seine Reinheit.

In Israel Seine Redlichkeit.

עַל יִשְׂרָאֵל כַּנָּתוֹ. עַל יִשְׂרָאֵל לְאֻמָּתוֹ:

In Israel hat Er Seine Wohnung festgesetzt.

Israel ist Seine Nation.

עַל יִשְׂרָאֵל מַלְכוּתוֹ. עַל יִשְׂרָאֵל נְעִימָתוֹ:

In Israel ist Seine Herrschaft.

Israel erkenut Seine Anmuth.

מַעֲשֵׂה אֱנוֹשׁ. תַּחְבּוּלוֹתָיו מְזִמָּה. שִׁבְתּוֹ בְּתוֹךְ מִרְמָה. רְפִידָתוֹ רִמָּה. קָבוּר בִּסְעִיף אֲדָמָה. וְאֵיךְ יִתְגָּאֶה אָדָם לַהֶבֶל דָּמָה:

מעשה אנוש Die Thaten des Menschen? Seine Entwürfe sind trüglich; sein Weilen auf Erden ist trügerisch, sein Ende ist das Grab und der Wurm. Was ist des Menschen Ruhm, der dem Nichts gleichet?

Man öffnet sofort wieder. — ופותחין הארון מיד

אֲבָל מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ.

Vorb. שׁוֹמֵעַ שַׁוְעוֹת. שׁוֹעֶה עֶרֶךְ שִׂיעוֹת. תּוֹרוֹתָיו מְשַׁעַשְׁעוֹת. תַּכְסִיסוֹ כּוֹבַע יְשׁוּעוֹת.

לָכֵן יִתְגָּאֶה הָאֵל | לָנוּ אֵל | לְמוֹשָׁעוֹת:

מעשה אלהינו Die Thaten unseres Gottes! Er erhört die Klagen; vernimmt die zu Ihm gerichteten Gebete; Seine Lehren sind erfreuend; Seine Verordnungen, ein Helm des Heils.

Darum wird Ihm der Preis: Gott ist uns ein Gott des Heils.

וּבְכֵן לְנוֹרָא עֲלֵיהֶם בְּאֵימָה יַעֲרִיצוּ: מיוסד ע"פ א"ב

ובכן So auch verherrlichen sie Ihn mit Ehrfurcht, den Ehrfurchtbaren.

אֲשֶׁר אוֹמֶץ תְּהִלָּתֶךָ. בְּאֵילֵי שַׁחַק. בְּבָרְקֵי נוֹגַהּ. בִּגְדוּדֵי גוֹבַהּ. בִּדְמוּמֵי דַקָּה. וּקְדֻשָּׁתְךָ בְּפִיהֶם:

וְרָצִיתָ שֶׁבַח. מְדוּמֵי בְּרֶגֶשׁ. וְעוֹרְכֵי שׁוּעַ. זוֹעֲקֵי תְחִנָּה. חוֹכֵי חֲנִינָה. וְהִיא כְבוֹדֶךָ:

אֲשֶׁר אוֹמֶץ תְּהִלָּתֶךָ. בִּמְסַפְּרֵי טוֹהַר. בִּידִידֵי יְדִידוּן. בִּכְרוּבֵי כָבוֹד. בִּלְגְיוֹנֵי לַהַב. וּקְדֻשָּׁתְךָ בְּפִיהֶם:

וְרָצִיתָ שֶׁבַח. מִמְּעוּטֵי יָמִים (נ"א עַמִּים) נְשׂוּאֵי

אשר So mächtig auch Dein Ruhm gepriesen wird von den himmlischen Mächten, die in verschiedenen Gestalten Deine Allmacht verkünden.

Die Deine Heiligkeit immer im Munde führen.

Dir gefällt dennoch das Lob der regsamen Gemeinden, die ihre Gebete Dir vortragen, um Erbarmung flehen, und auf Deine Gnade hoffen.

Dieß ist Deine Verherrlichung!

So mächtig auch Dein Ruhm gepriesen wird von den sämmtlichen Wesen, die in ihrer Reinheit Dich preisen.

Die Deine Heiligkeit immer im Munde führen.

Dir gefällt dennoch das Lob derer, die arm an Tagen und

אֵלִים יִדְמֶה לּוֹ, גְּבוֹהִים עָלָה
לְמוֹשָׁב לוֹ, דָּרֵי גַיְא כַּחֲגָבִים
לְמוּלוֹ,
לָכֵן יִתְנָאֶה הַצּוּר תָּמִים פָּעֳלוֹ:

מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ,

הַמְשֻׁל וָפַחַד עִמּוֹ, וְהַרְבֵּה פְּדוּת
עִמּוֹ זַעַק וְלַחַשׁ עִמּוֹ חָשׁ וּמַאֲזִין
מִמְּרוֹמוֹ
לָכֵן יִתְנָאֶה יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ:

מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ,

טֶרֶף נָתַן לִירֵאָיו, יוֹבִילוּ שַׁי
לְמוֹרָאָיו, כִּתֵּי גְדוּדֵי צְבָאָיו,
לֹא יָשׁוּרוּ כְּבוֹד מַרְאָיו,
לָכֵן יִתְנָאֶה הַנֵּה עֵין יְיָ אֶל יְרֵאָיו:

מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ,

מַלְאָכָיו עוֹשֶׂה רוּחוֹת, נִקְדָּשׁ
בְּשִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת, סוֹכֵךְ
שְׁפִיכַת שִׂיחוֹת, עוֹנֶה וּמַעֲמִיד
רְוָחוֹת,
לָכֵן יִתְנָאֶה אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת:

מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ,

פּוֹדֶה מִשַּׁחַת עֲמוּסָיו, צוּר יוֹדֵעַ
חוֹסָיו, קָדוֹשׁ מַפְלִיא נְסָיו, רַחוּם
לְמֻרְצָיו וּמַכְעִיסָיו:
לָכֵן יִתְנָאֶה וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו:

Man schließt die heil. Lade. — סוגרין הארון

den himmlischen Mächten keine ähnlich ist! Er hat sich die Höhen zu Seinem Sitze erhoben; von dort herab die Bewohner der Unterwelt wie Heuschrecken erscheinen. Darum wird Ihm der Preis: Der Schutz-Fels! Sein Thun ist ohne Fehl!

Die Thaten unseres Gottes! Ist furchtbar auch Seine Herrschaft, Er verzeihet oft und viel. Das Klagen und Flehen Seines Volkes erhört Er bald aus Seinen Höhen. Darum wird Ihm der Preis: der Herr Zebaoth ist sein Name!

Die Thaten unseres Gottes! Seinen Verehrern giebt Er Unterhalt, die Seiner Ehrfurcht Huldigung bringen. Die Chöre Seiner Himmelsschaaren schauen nicht die Gestalt Seiner Majestät. Darum wird Ihm der Preis: Des Ewigen Auge schauet auf Seine Verehrer!

Die Thaten unseres Gottes! Er schaffet Geister zu Seinen Boten; wird geheiligt in Liedern und Gesängen. Er vernimmt die Klagen der Wehmuth; antwortet und schaffet Raum. Darum wird Ihm der Preis: Er ist der Gott der Geister!

Die Thaten unseres Gottes! Er errettet von Verderben Seine Schutzbefohlenen, und liebet die, so Ihm vertrauen. Der Heilige! Seine Wunderthaten sind unbegreiflich! ist gnädig den Gottesfürchtigen und den Lästerern.

Darum wird Ihm der Preis: Er erbarmt sich Seiner Geschöpfe Alle!

מַחֲרִפָיו. חָפֵץ בְּעַם | מַמְלִיכָיו.
יִירְשׁוּ אֶרֶץ מְבוֹרָכָיו.
לָכֵן יִתְגָּאֶה בָּרְכוּ יְיָ כָּל מַלְאָכָיו:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

קוֹרֵא הַדּוֹרוֹת מֵרֹאשׁ. מַגִּיד
אַחֲרִית מֵרֹאשׁ. בָּחַר בְּאוֹם דַּלַּת
רֹאשׁ. עָזּוֹ יוֹם יוֹם לְדָרוֹשׁ.
לָכֵן יִתְגָּאֶה הַמִּתְנַשֵּׂא לְכָל | לְרֹאשׁ:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

רָם וְנִשָּׂא שׁוֹכֵן עַד. בְּטַחוּ בוֹ
עֲדֵי עַד. כְּבוֹדוֹ בְּסוֹד קְדוֹשִׁים
וְעַד. וּלְעַם קְדוֹשׁוֹ נוֹעַד.
לָכֵן יִתְגָּאֶה הַ־בִּ־ט לָאָרֶץ וַתִּרְעַד:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

שְׁבִילוֹ בְּמַיִם רַבִּים. שְׁמָיו
מַרְעִיף רְבִיבִים. שְׁמוֹ מְיַחֲדִים
שַׁחַר וַעֲרָבִים. בִּישֹׁעַר בַּת רַבִּים.
לָכֵן יִתְגָּאֶה יְיָ צְבָאוֹת יוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

Vorb. תְּהִלָּתוֹ מָלְאָה הָאָרֶץ.
מַעֲבִיר בְּלָיוֹן וָחֶרֶץ. מֵשִׁיב אַף |
וְחָרוֹן וָקֶרֶץ. שָׁוֹעַ מְחַנְּנָיו יֵרֵץ:
לָכֵן יִתְגָּאֶה יְיָ אֲדוֹנֵנוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ
בְּכָל הָאָרֶץ:

וּבְכֵן גְּדֹלִים מַעֲשֶׂה אֱלֹהֵינוּ:

מיוסד ע"פ א"ב

מַעֲשֶׂה אֱלֹהֵינוּ.

אֵין מִי בַּשַּׁחַק יַעֲרֹךְ לוֹ בִּבְנֵי

auf den Gerechten ist gerichtet Sein Blick. Er hat Gefallen an einem Volke, daß Ihm huldigt, und die Ihn preisen werden besitzen das Land.

Darum wird Ihm der Preis: Benedeiet den Ewigen Ihr, Seine Engel Alle!

Lobpreiset Gott! Er ruft die Geschlechter hervor von Anbeginn! Verkündet den Erfolg im Beginn. Er hat ein Volk sich erwählt, winzig von Zahl, Seine Allmacht täglich zu preisen.

Darum wird Ihm der Preis:

Der Hocherhabene ist das Oberhaupt über Alles! Lobpreiset den Allmächtigen.

Der Hocherhabene bewohnt die Unendlichkeit; Seine Vertrauten finden Schutz bei Ihm in Ewigkeit; Seine Herrlichkeit residirt im Chore Seiner Heiligen, auch unter einem Ihm heiligen Volke.

Darum wird Ihm der Preis: Er blicket auf die Erde; sie erzittert!

Lobpreiset den Herrn! Sein Pfad geht durch große Wasser. Seinen Himmeln entströmen Regengüsse; dem Namen Seiner Einheit wird gehuldigt früh und spät, in öffentlichen Versammlungen.

Darum wird Ihm der Preis: Der Ewige Zebaoth thronet auf Cherubim!

Lobpreiset Gott! Seines Ruhmes ist voll die Erde! Er führet vorüber Verderben und Unheil, besänftigt Seinen Unwillen und verderbenden Zorn, und zeigt sich wohlgefällig dem Flehen Seiner Anbeter.

Darum wird Ihm der Preis: Gott, unser Herr! wie ruhmvoll ist Dein Name auf Erden!

ובכן Wie ehrfurchtswerth auch sind deine Thaten!

מעשה אלהינו Die Thaten unseres Gottes! dem in den Wolken nichts gleichet, unter

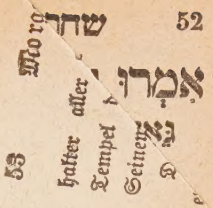

issend, dem nichts entgehet: dieß
t Sein Ruhm für Ewigkeiten.
Seine Güte von je, währet für alle
eiten.

Darum wird Ihm der Preis;
Gebenedeiet seiest Du, Ewiger, Gott
sraels! von Ewigkeit in Ewigkeit.

Lobpreiset den Allmächtigen! Er
eschützt die Tugend bis ins tausend-
e Geschlecht; bekämpft das Laster
n jeder Zeit; Er richtet auf die
Hütte Seines Gesalbten wieder, zur
Aufrechthaltung. In Seinem Pallaste
wohnt ewiges Licht.

Darum wird Ihm der Preis:
Sein Andenken bleibt für ewige
Zeiten.

Lobpreiset den Herrn! Er ist der
Erhalter der höchsten und niedrigsten
Wesen, erhört die Bedrängten, ver-
nimmt das laute Gebet der Fle-
enden.

Darum wird Ihm der Preis:
er Gott der Götter ist der Herr
er Herren!

Lobpreiset Gott! Er ist allmächtig,
iegreich, Herr des Krieges, eifert
egen Feinde und Tyrannen, reibt
ie Empörer auf durch Verwirrung,
obt wider sie schreckvoll.

Darum wird Ihm der Preis:
Gott ist Herr des Krieges!

Lobpreiset den Allmächtigen! Er
rachte hervor das All; In Seiner
Gewalt steht es alles zu erheben
nd zu befestigen. Aller Augen sind
uf Ihn gerichtet, und Seine Au-
en überschauen das All.

Darum wird Ihm der Preis:
Er ist der Höchste über Alles.

Lobpreiset den Herrn! Er ist ge-
echt auf allen Seinen Wegen, und

זמו לְעוֹלָם.
נוֹלָם.
יִשְׂרָאֵל מֵהָעוֹלָם

קָמָיו מִדּוֹר דּוֹר. מְקִים סֻכַּת
מְשִׁיחוֹ לְגָדוֹר. הָאוֹר חוֹנֶה עִמּוֹ
בְּמָדוֹר.
לְכֵן יִתְגָּאֶה זֵה זִכְרוֹ לְדוֹר דּוֹר:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

סוֹבֵל עֶלְיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים. שׁוֹמֵעַ
אֶל אֲבִיוֹנִים. מַאֲזִין שִׁיחַ חֲנוּנִים.
מַקְשִׁיב שַׁוַּע רָנָנִים.
לָכֵן יִתְגָּאֶה אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

עָזּוּז וְגִבּוֹר אִישׁ מִלְחָמָה. נוֹקֵם
לְצָרָיו וּבַעַל חֵמָה. מַכְרִית
קָמָיו בְּמְהוּמָה. נוֹהֵם עֲלֵיהֶם
בְּנָהִימָה.
לָכֵן יִתְגָּאֶה יְיָ אִישׁ מִלְחָמָה:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

פָּעַל וְעָשָׂה הַכֹּל. בְּיָדוֹ לְגַדֵּל
וּלְחַזֵּק לַכֹּל. אֵלָיו יִשַּׂבְּרוּ עֵינֵי
כֹל. וְעֵינָיו מְשׁוֹטְטוֹת בַּכֹּל.
לָכֵן יִתְגָּאֶה עֶלְיוֹן עַל כֹּל:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

צַדִּיק בְּכָל דְּרָכָיו. וְיָשָׁר מַצִּיץ

auf den Gerechte[n] Welten. Er hat den Blick. Er hat Ewigkeit erkohren zu Volke, daß Ihn prei[sen] festen Thronsitz in Ewigkeit. Land. Darum wird Ihm der Preis: Der

Ewig Dauernde!

Lobpreiset den Herrn! Sein reines Auge ist allsehend, durchdringt was Ihn umgiebt, Wasserfluthen, dickes Gewölk, mitternächtliche Fluthen, die Träger Seines Wagens, als wären sie durchsichtig voller Augen.

Darum wird Ihm der Preis: Lauter ist des Herrn Befehl erleuchtet die Augen!

Lobpreiset Gott! Er kennt, was im Finstern verborgen. Finsterniß verdunkelt Ihm Nichts, steckt ihr ein Ziel, und wandelt in Morgenlicht Todesschatten und Finsterniß.

Darum wird Ihm der Preis: Bildner des Lichts und Schöpfer der Finsterniß.

Lobpreiset den Allmächtigen! Er hat Seinen Thron errichtet zum Gericht; Seines Thrones Stützen sind Recht und Gerechtigkeit, ist Herr des Rechts und handhabt das Recht.

Darum wird Ihm der Preis: Got Zebaoth zeigt erhaben sich im Gericht

Lobpreiset den Herrn! Ihm allein gebührt das Reich; Er bewohnt die Unendlichkeit, ist mit dem Demüthigen; Er führt Sterbliche bis zur Zerknirschung; dann spricht Er: kehret wieder in Demuth.

Darum wird Ihm der Preis. Nur des Ewigen ist das Reich!

Lobpreiset Gott! Er beherrscht das Weltall mit Allmacht, ist all-

אַוָּה בֵּית עוֹלָמִים. מָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ עוֹלָמִים.

לָכֵן יְחֻגָּאָה עַתִּיק יוֹמִין:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

טָהוֹר עֵינַיִם. סְבִיבוֹתָיו חַשְׁרַת מַיִם. עָבֵי שְׁחָקִים חֶשְׁכַּת מַיִם. טוֹעֲנֵי מֶרְכַּבְתּוֹ גַּבּוֹתָם | מְלֵאוֹת עֵינַיִם.

לָכֵן יְחֻגָּאָה מְצוַת יְיָ בָּרָה מְאִירַת עֵינַיִם:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

יוֹדֵעַ מַה בְּסִתְרֵי חֹשֶׁךְ. לֹא יַחְשִׁיךְ מֶנּוּ כָּל חֹשֶׁךְ. קֵץ שָׂם לַחֹשֶׁךְ. הוֹפֵךְ לַבֹּקֶר צַלְמָוֶת וְחשֶׁךְ.

לָכֵן יְחֻגָּאָה יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

כּוֹנַן כִּסְאוֹ לַמִּשְׁפָּט. מָכוֹן כִּסְאוֹ צֶדֶק וּמִשְׁפָּט אֱלֹהֵי הַמִּשְׁפָּט. תֹּאחֵז יָדוֹ בַּמִּשְׁפָּט.

לָכֵן יְחֻגָּאָה וַיִּגְבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

לוֹ יְאָתָה מְלוּכָה. שׁוֹכֵן עַד וְאֵת הַכָּא. מֵשִׁיב אֲנוֹשׁ עַד | דַּכָּא. וְאוֹמֵר שׁוּבוּ בְּרוּחַ נְמוּכָה.

לָכֵן יְחֻגָּאָה כִּי לַיְ הַמְּלוּכָה:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

מוֹשֵׁל בִּגְבוּרָתוֹ עוֹלָם. הַכֹּל צָפוּי

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

גֵּאֶה וְנָבוֹהַּ בִּשְׁמֵי מֵעֲלָה. עֻטָּה
אוֹר כַּשִּׂמְלָה. לוֹ הַגְּבוּרָה
וְהַגְּדֻלָּה. וְהָעֹז וְהַמֶּמְשָׁלָה.
לְכֵן יִתְגָּאֶה וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מָשָׁלָה:

Lobpreiset den Herrn! Er ist hoch erhaben in jenen Himmelshöhen! Er umhüllet Licht wie ein Gewand! Sein ist Allgewalt und Größe, Sieg und Herrschaft!

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

דָּגוּל מֵרִבְבוֹת קוֹדֶשׁ. וְנֶאְדָּר
בְּקוֹדֶשׁ. דְּרָכָו בְּקוֹדֶשׁ.
וּמְשׁתַּחֲוִים לוֹ בְּהַדְרַת קוֹדֶשׁ.
לָכֵן יִתְגָּאֶה הֲלִיכוֹת אֵלִי מַלְכִּי בְּקוֹדֶשׁ:

Darum wird Ihm der Preis: Seine Herrschaft waltet über Alles.

Lobpreiset Gott! Erhoben von Myriaden Heiligen, ist Er verherrlicht durch Heiligkeit. Sein Wandel ist in Heiligkeit, und Alles betet Ihn an in heiligem Festgewande.

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

הוֹדוֹ כִּפָּה שָׁמַיִם. רוֹקַע הָאָרֶץ
עַל הַמָּיִם. יֶרֶעם | מִשָּׁמַיִם.
לְקוֹל תִּתּוֹ הָמוֹן מַיִם בַּשָּׁמַיִם.
לָכֵן יִתְגָּאֶה הַנּוֹטֶה כַּדּוֹק שָׁמָיִם:

Darum wird Ihm der Preis: Die Führung meines Gottes und Königs ist in Heiligkeit.

Lobpreiset den Allmächtigen! Sein Glanz überstrahlet die Himmel; auf Wasser hat Er die Erde ausgebreitet; es donnert vom Himmel herab, wenn Fluthen und Wasser im Aether sich mischen.

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

וְכָל בַּשְּׁלִישׁ עִפַּר הָאָרֶץ. יָדוֹ
יָסְדָה אֶרֶץ. וִימִינוֹ טִפְּחָה שְׁמֵי
עֶרֶץ. וְהֶעְמִידָם בְּלִי פָּרֶץ.
לָכֵן יִתְגָּאֶה הַיּשֵׁב עַל חוּג הָאָרֶץ:

Darum wird Ihm der Preis: Er breitet aus wie einen Teppich die Himmel.

Lobpreiset den Herrn! Er hat der Erde Staub in einem Maße gemessen; Seine Hand gründet den Erdball; Seine Rechte umspannt die unermeßlichen Himmel, so steht sie fest in ihrem Gefüge.

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

זוֹהַר כִּסְאוֹ שְׁבִיבֵי אֵשׁ. מִשְׂרְתָיו
לוֹהֲטֵי אֵשׁ. נוֹגַהּ לָאֵשׁ. וּמַבְרִיק
הָאֵשׁ. לְפָנָיו נְמְשָׁכִים נַהֲרֵי אֵשׁ.
לָכֵן יִתְגָּאֶה אֵשׁ אוֹכְלָה אֵשׁ:

Darum wird Ihm der Preis: Sein Herrschaft waltet über Alles.

Lobpreiset Gott! Erhoben von Myriaden Heiligen, ist Er verherrlicht durch Heiligkeit. Sein Wandel ist in Heiligkeit, und Alles betet Ihn an in heiligem Festgewande.

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

חֵי עוֹלָמִים. צָר בְּיָהּ עוֹלָמִים.

Darum wird Ihm der Preis: Die Führung meines Gottes und Königs ist in Heiligkeit.

Lobpreiset den Allmächtigen! Sein Glanz überstrahlet die Himmel; auf Wasser hat Er die Erde ausgebreitet; es donnert vom Himmel herab, wenn Fluthen und Wasser im Aether sich mischen.

Darum wird Ihm der Preis: Er breitet aus wie einen Teppich die Himmel.

Lobpreiset den Herrn! Er hat der Erde Staub in einem Maße gemessen; Seine Hand gründet den Erdball; Seine Rechte umspannt die unermeßlichen Himmel, so steht sie fest in ihrem Gefüge.

Darum wird Ihm der Preis: Er thronet über den Kreis der Erde!

Lobpreiset Gott! Der Abglanz Seines Thrones sind strahlende Feuer; Seine Diener Feuerflamme; Feuer Gluthen und Feuer Blitze; vor Ihm her strömen Fluthen Feuers.

Darum wird Ihm der Preis: Ein Feuer verzehrendes Feuer!

Lobpreiset den Allmächtigen! Er ist das Leben aller Welten, der Er-

אַךְ פְּצֵם | מֵהֲמִית שְׁאוֹנֵךְ.
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פּוֹעַל:

Du retteſt ſie aus brauſender Fluthen;
Denn Du biſt allbarmherzig!

אַךְ צַדֵּק גּוֹי נְבוֹנֵיךְ.
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פּוֹעַל:

Du ſprichſt frei Dein verſtändiges Volk;
Denn Du biſt allbarmherzig!

אַךְ קוֹמֵם קָדֶם קְנִינֵךְ.
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פּוֹעַל:

Du hebſt wieder empor Deine vormals Dich Erworbenen;
Denn Du biſt allbarmherzig!

אַךְ רוֹמֵם תֵּל אַרְמוֹנֵיךְ.
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פּוֹעַל:

Ja, Du führſt ihn wieder auf Deinen verfallenen Tempel;
Denn Du biſt allbarmherzig!

אַךְ שְׂעֵה לַחַשׁ מִתְחַנְּנֵיךְ.
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פּוֹעַל:

Das leiſe Gebet Deiner Anbeter nur nimmſt Du gütig auf;
Denn Du biſt allbarmherzig!

Vork. אַךְ תָּמְכֵם יְחִשְׁכֵם | מֵחֲרוֹנֵךְ.
חִנּוּן וְרַחוּם לְכָל פּוֹעַל:

Sie nur ſchützeſt Du, für ſie hältſt Du Deinen Unwillen zurück;
Allgnädiger, Allbarmherziger!

Gemeind. u. Vork. אַךְ חַנּוּן אַתָּה וְרַחוּם לְכָל פּוֹעַל:

Man öffnet die heil. Lade. — פותחין הארון

וּבְכֵן אָמְרוּ לֵאלֹהִים
מַה נּוֹרָא מַעֲשֶׂיךָ:

מיוסד ע"פ א"ב

So lobpreiſet den Allmächtigen: wie furchtbar ſind deine Thaten!

אָמְרוּ לֵאלֹהִים.
אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל כֹּחַ. מֵכִין הָרִים בְּכֹחַ. חֲגֹר לֵבָב וְאַמִּיץ כֹּחַ. נוֹתֵן לַיָּעֵף כֹּחַ:
לָכֵן יִתְגָּאֶה גְּדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב כֹּחַ:

Lobpreiſet Gott! Er iſt langmüthig und großmächtig, hat die Berge gegründet durch Allmacht! Er iſt weiſes Herzens und von überlegener Macht und verleihet dem Müden Kraft!

אָמְרוּ לֵאלֹהִים.
בּוֹנֶה בַּשָּׁמַיִם | מְעֲלוֹתָיו. מַשְׁקֶה הָרִים | מֵעֲלִיּוֹתָיו. זֵכֶר עָשָׂה לְנִפְלְאוֹתָיו. וְלוֹ נִתְכְּנוּ עֲלִילוֹתָיו:
לָכֵן יִתְגָּאֶה הַמְּקֻרֶה בַּמַּיִם עֲלִיּוֹתָיו:

Darum wird Ihm der Preis: Groß iſt unſer Herr und allgewaltig!

Lobpreiſet den Allmächtigen! Im Himmel hat Er Seinen hohen Wohnſitz errichtet, wäſſert Berge aus Seinen Söllern! Denkmale ſtiftet Er Seinen Wundern! Ihm iſt aller Thaten Inhalt bekannt.

Darum wird Ihm der Preis: Er wölbet mit Waſſer Seine Söller!

אַךְ גּוֹעִים וּמַרְגִּישִׁים שִׁכְבֶּךָ.
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פּוֹעַל:

אַךְ דַּלּוּ עֵינֵיהֶם לִמְעוֹנֶיךָ.
חַנּוּן וְרַחוּם לְכָל פּוֹעַל:

אַךְ ו הוֹגִים לַעֲנוֹת עִנָּיֶךָ:
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פּוֹעַל:

אַךְ וְעוּדִים בְּנִצּוּחַ לְנִגּוּנֶךָ.
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פּוֹעַל:

אַךְ זוֹעֲקִים יַחַד הֲמוֹנֶיךָ.
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פּוֹעַל:

אַךְ ו חוֹכִים יְשׁוּעוֹת חוֹסְנֶיךָ.
חַנּוּן וְרַחוּם לְכָל פּוֹעַל:

אַךְ טְבוּלִים בְּטוֹהַר לְחָנְנֶךָ.
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פּוֹעַל:

אַךְ יוֹדוּ לְשִׁמְךָ בָּנֶיךָ.
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פּוֹעַל:

אַךְ כַּפֶּר לְעַמְּךָ מַאֲמִינֶךָ.
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פּוֹעַל:

אַךְ לֹא לָנוּ כִּי אִם לְמַעַנֶּךָ.
חַנּוּן וְרַחוּם לְכָל פּוֹעַל:

אַךְ מַגֵּר מִתְקוֹמְמֵי צְפוּנֶיךָ.
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פּוֹעַל:

אַךְ נַשֹּׂאִם זֶרַע בְּחוּנֶיךָ.
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פּוֹעַל:

אַךְ סְלִיחָה תִּרְבֶּה לְמִתְעַנֶּךָ.
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פּוֹעַל:

אַךְ ו עָנֵם ו מִשְּׁמֵי מְעוֹנֶךָ.
חַנּוּן וְרַחוּם לְכָל פּוֹעַל:

Nur in Deinen Tempel drängen sie geräuschvoll sich;
Denn Du bist allbarmherzig.
Nur nach Deinem Wohnsitz heben sie ihre Augen auf.
Allgnädiger! Allbarmherziger!
Nur Dir geweiheten Gebeten ist ihre Andacht bestimmt;
Denn Du bist allbarmherzig!
Nur Dir zu lobsingen sind sie in Chören versammelt;
Denn Du bist allbarmherzig!
Nur Dir klagen sie einmüthig ihr Anliegen;
Denn Du bist allbarmherzig!
Nur von Deiner Allmacht hoffen sie Beistand;
Allgnädiger! Allbarmherziger!
Nur Dich zu erflehen haben sie in Reinheit sich vorbereitet;
Denn Du bist allbarmherzig!
Nur Deinem Namen huldigen Deine Kinder;
Denn Du bist allbarmherzig!
So sühne denn auch Dein gläubiges Volk;
Denn Du bist allbarmherzig!
Nur Deinetwegen, wenn auch unsertwegen nicht;
Allgnädiger, Allbarmherziger!
Stürze die Feinde Deiner Schutzbefohlenen;
Denn Du bist allbarmherzig!
Erhebe die Nachkommen Deiner Geprüften;
Denn Du bist allbarmherzig!
Du vergiebst zum öftern Deinen Bußfertigen;
Denn Du bist allbarmherzig!
Nur ihnen antwortest Du aus Deiner himmlischen Wohnung;
Allgnädiger! Allbarmherziger!

תָּמִיד הַבּוֹקֵר: טָהוֹר וְנוֹצֵר.
סְגֻלָּתוֹ לְחַיִּים יֶעֱצֵר. בְּוֹאת
תְּפִלַּת יוֹצֵר: יְדִיד מֶרְחָם |
מִשְׁחָר. יוֹשִׁיעַ טֶרֶם | מָחָר.
בְּתִפְלַּת דַּשְׁחַר: כּוֹבֵשׁ
הָרִים וְעוֹקֵר. לְטוֹבָה יַעֲמוֹ
יְבַקֵּר. בְּעֵת תָּמִיד הַבּוֹקֵר:
מִקְדָּשׁוֹ וּמְזִבַּח וְהֶחָצֵר. נָא
בְקוֹמָתָם תְּבַצֵּר. בְּוֹאת
תְּפִלַּת יוֹצֵר: סְעוּרָה
וּשְׁבוּרָה כְּפָחָר. פְּצֵה מֵרִיב
וְחַרְחָר. בְּתִפְלַּת הַשַּׁחַר:
מַרְנוֹת עָשֶׂר יַעֲקֵר. שְׁתוֹלִים
בְּבֵיתוֹ לְיַקֵּר. בְּעֵת תָּמִיד
הַבּוֹקֵר. Vorb. יוֹרֵה וּמַלְקוֹשׁ
הַפְצֵר. סַפֵּק לְחוֹרֵשׁ וְקוֹצֵר.
בְּוֹאת תְּפִלַּת יוֹצֵר:

Zeit des Morgen-Gebets; Der Allreine! Er wird Sein Volk zum Leben bestimmen noch während dieses Erst-Gebets. Heute u. s. w.

Den Lieben von Ehedem wird Er beistehen, ehe der Morgen erscheint, im Früh-Gebet; Der die Berge gipfelt und ebnet, Er wird Sein Volk zum Guten gedenken zur Zeit des Morgen-Gebets; Tempel, Altar und Vorhof richte und befestige bald, wir bitten dieses im Erst-Gebet. Heute u. s. w.

Halte frei die Sturmbewegten, Gebrechlichen (Israel) von Neckereien und Krieg, — dieß unser Früh-Gebet; — Den Götzendienst wird Er zerstören, Seine Getreuen in Seinen Tempel verpflanzen, zum Morgen-Gebet; o spende Früh- und Spätregen, belohne des Pflügers und Schnitters Fleiß: wir erbittens im Erst-Gebet. Heute u. s. w.

Gemeinde u. Vorb. הַיּוֹם יִכָּתֵב בְּסֵפֶר הַזִּכְרוֹנוֹת. הַחַיִּים וְהַמָּוֶת. אָנָּא
כַּפָּה. עוּרִי נָא. הִתְעוֹרְרִי נָא. עִמְדִי נָא הִתְיַצְּבִי נָא.
קוּמִי נָא. חֲלִי נָא. בְּעַד הַנֶּפֶשׁ חָנִי נָא. פְּנִי דַר עֶלְיוֹן:

Vorbeter u. Gem. יְכֻבַּן אַךְ | חַנּוּן אַתָּה וְרַחוּם
רַב פּוֹעֵל:
אַךְ אָתִּים בְּחִין לְפָנֶיךָ.
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פּוֹעַל:
אַךְ בִּיטְחִים בְּחַסְדְּךָ אֲמִינֶיךָ.
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פּוֹעַל:

Du allein nur bist allgnädig und allbarmherzig.

Vor Dich nur kommen wir im Gebet;

Denn Du bist allbarmherzig!

Nur Deiner Huld vertrauen Deine Getreuen;

Denn Du bist allbarmherzig!

Vorb. בְּרַחוּם תְּכַפֵּר עָוֹן. לַכֹּל תִּשָּׂא עָוֹן וְאַל ו לָעַד תִּזְכּוֹר עָוֹן׃
וְאַתָּה בְּרַחוּם סְלַח לָנוּ׃

Du verzeiheſt Sünden nach ner Gnade, ſiehſt nach die Sünden gegen Alle, übergiebſt ſie der Vergeſſenheit. Auch uns wolleſt Du verzeihen nach Deiner Allbarmherzigkeit.

Vorbeter u. Gem. הַיּוֹם יִכָּתֵב. בְּסֵפֶר הַזִּכְרוֹנוֹת. הַחַיִּים וְהַמָּוֶת. אָנָּא כַּפֵּה. עוּרִי נָא. הִתְעוֹרְרִי נָא. עִמְדִי נָא. הִתְיַצְּבִי נָא. קוּמִי נָא. חֲלִי נָא. בְּעֵד הַנֶּפֶשׁ חָגִי נָא. פְּנִי דַר עֶלְיוֹן.

היום Heute werden verzeichnet ins Buch des Andenkens die zum Leben oder Tode Verurtheilten. Auf denn Israel! erwache! ſchicke Dich an zum Gebete! Bete anhaltend und ſtandhaft für die Erhaltung der Seele, und flehe hinauf zum Himmelsthroner.

מיוסד ע"פ א"ב.

אֱיוּמָה בָּחַר יַלְבִּין בַּצֹּמֶר צַחַר. בְּתִפְלַת הַשַּׁחַר׃
בְּטוּחוֹת חוֹקֵר. צֹאן עֶדְרוֹ יִבַּקֵּר. בְּעֵת תָּמִיד הַבּוֹקֵר׃
גּוֹשֵׁם וְעוֹצֵר. גָּלְיוֹתֵנוּ יְקַצֵּר. בְּזוֹאת תְּפִלַּת יוֹצֵר׃ דְּרוֹר
אַל תְּאַחַר. כִּי גָרוֹנֵנוּ נִחַר. בְּתִפְלַת הַשַּׁחַר׃ הַכֹּל
סוֹקֵר. הַמַּסְטִין יַבְחִישׁ וְיִשַּׁקֵּר. בְּעֵת תָּמִיד הַבּוֹקֵר׃
וּמְזִמָּה לֹא יִבָּצֵר. מְצָרוֹתֵינוּ יְצַר. בְּזוֹאת תְּפִלַּת יוֹצֵר׃
זְחוּל סַחֲרַחַר. יְרַבֵּץ וְיַסְחַר. בְּתִפְלַת הַשַּׁחַר׃ חֲיוֹתְךָ
יַקִּיר. בְּנֵי שֵׁת לְבַרְכָה. בְּעֵת

איומה Der ſich das Volk erwählet, Er wird bleichen ſeine Sünden wie Wolle weiß, im Früh-Gebet; Der das Innere prüft, Er wird Seine Heerde muſtern, zur Zeit des Morgen-Gebets; Der Regen giebt und Dürre, Er wolle unſer Elend kürzen durch dieſes Erſt-Gebet. Heute u. ſ. w.

Die Freiheit zurück nicht halten, wonach wir ſchmachten im Früh-Gebet; der Alles durchſchauet, Er wird den Verläumder ſchweigen machen zur Zeit des Morgen-Gebets; Dem kein Gedanke entgehet, Er fühlet unſern Schmerz bei dieſem Erſt-Gebet. Heute u. ſ. w.

Die Furcht umher, Er wird ſie zur Ruhe bringen im Früh-Gebet. Halte werth Deine Lieben, zerſtöre die Feinde, zur

יְיָ צֶדֶק הַקְשִׁיבָה רִנָּתִי, אַל תַּעֲלֵם אָזְנְךָ לְרִוָּחָתִי לְשַׁוְעָתִי:
וְאַתָּה בְּרַחוּם סְלַח לָנוּ:

Gnadenzeit; erhöre Gott die Unschuld, merk auf meine Klagen, wende Dich nicht ab von meinem Bitten, mein lautes Gebet. Auch uns u. s. w.

גְּעִית קוֹרְאֶיךָ בְּתִפְלַת שַׁחַר, רְצֵה וְהַלְבֵּן אוֹדֶם כְּצַחַר, אֵרְנֵי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר:
וְאַתָּה בְּרַחוּם סְלַח לָנוּ:

Die Klagen Deiner Anbeter im Morgen-Gebet, nimm sie wohlgefällig auf; bleiche ihre Sünden, wie Wolle weiß; vernimm es Herr! willfahre und zögere nicht. Auch uns u. s. w.

דַּלּוֹתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ, קוֹיְךָ בַּל תַּרְשִׁיעַ, מְדַבֵּר בִּצְדָקָה רַב לְהוֹשִׁיעַ:
וְאַתָּה בְּרַחוּם סְלַח לָנוּ:

Du! der oft schon mich erhoben, mir Hülfe warst, Du wirst Deine Vertrauten nicht verurtheilen; Deine Verheißungen sind treu, unendlich im Helfen. Auch uns u. s. w.

הַצְּפוּפִים יַחַד לְעָבְדֶךָ, צְבָאוֹת צֹאן יָדֶךָ, הֵרָאֵנוּ יְיָ חַסְדֶּךָ:
וְאַתָּה בְּרַחוּם סְלַח לָנוּ:

Gedrängt stehen sie hier, Dich zu verehren, die geschaarte Heerde Deiner Weide; erzeuge uns, o Herr Deine Gnade. Auch uns u. s. w.

וּמַרְבִּים תַּחַן וְעָתֵר, פְּלֵל לַחֲשֵׁנוּ הֶעָתֵר, אַתָּה אֵל מִסְתַּתֵּר:
וְאַתָּה בְּרַחוּם סְלַח לָנוּ:

Durch all unsere Bitten und Flehen, durch unser leises Gebet, laß Dich erflehen, Allmächtiger! Unbegreiflicher! Auch uns u. s. w.

זַעֲקֵנוּ שְׁעֵה אוֹתָנוּ לְצִדְקָה, עָרֵךְ שׁוּעֵנוּ כְּתָמוּר דַּקָּה מִן הַדַּקָּה, לְךָ יְיָ הַצְּדָקָה:
וְאַתָּה בְּרַחוּם סְלַח לָנוּ:

Erhöre unsere Klagen und sprich uns frei; achte unsere Gebete, wie vormals die feinsten Räucherdüfte. Bei Dir, o Gott nur ist Gerechtigkeit. Auch uns u. s. w.

חַטְּאֵנוּ בְּאָזוֹב וְטַהֲרֵנוּ, סָמְכֵנוּ סְתָרֵנוּ וְסִבְּרֵנוּ, אֲנַחְנוּ הַחֹמֶר וְאַתָּה יוֹצְרֵנוּ:
וְאַתָּה בְּרַחוּם סְלַח לָנוּ:

Entsündige uns mit Isop, daß wir rein erscheinen, Du unsere Stütze, unser Schutz und Zuflucht; Wir sind ja nur Thon, Du bist unser Bildner. Auch uns u. s. w.

טַהֵר קְשׁוֹב חֲנוּנֵי, נַקֵּנִי מִכָּתָם עֲוֹנִי, מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל יְיָ:
וְאַתָּה בְּרַחוּם סְלַח לָנוּ:

Allreiner! merk auf mein Flehen, reinige mich vom Schmutz der Sünde, Gott, Israels Hoffen! Auch uns u. s. w.

יָחֻמוּ מֵעֶיךָ עָלֵינוּ, מַהֵר רַחֲמֶיךָ יְקַדְּמוּנוּ, וְאַתָּה יְיָ אָבִינוּ:
וְאַתָּה בְּרַחוּם סְלַח לָנוּ:

Laß Dein Erbarmen rege werden für uns; eile, komme uns mit Deiner Barmherzigkeit zuvor; Du, Gott, unser Vater. Auch uns u. s. w.

und all Sein Thun ist Treue. Sein Gewand ist Majestät und Hoheit. Nur Ihm gebührt der Preis! Er beherrscht die Welt mit Allmacht; vergiebt die Sünde der Unschuldigen; Der Hochverherrlichte in Seiner Majestät, Er hat Nachsicht mit den Sünden Seiner Heerde, vernimmt ihre anmuthigen Gebete. Lobpreiset den, der in den Aether-Wüsten fährt, auf Cherubim einher eilt, Sein Ihm verwandtes Volk zu erhören. Er bedenkt Seine Schaaren, und erlöst die Seele Seiner Diener. Seine Gerechtigkeit verkünden die höhern Wesen, und Wesen der niedern Welten stimmen mit ein. Der Heilige! Er thront unter Lobgesängen Seiner Geschöpfe und begnadigt sie. Er, der hochverherrlicht Erhabene, Er schauet auf Niedere und Demüthige; thront in den unermeßlichen Höhen, und schaltet bis in des Abgrunds Tiefen. Er ist der Erhalter des Weltalls, allmächtig und Allen unbegreiflich.

Gem. יְהוָה בֶּאֱמוּנָה׃ לוֹבֵשׁ
עוֹז וּגְדֻלָּה. לוֹ נָאוָה תְּהִלָּה.
מוֹשֵׁל עוֹלָם בִּגְבוּרָה מוֹחֵל
פִּשְׁעֵי בָרָה׃ נָאוֹר וְאַדִּיר
בַּהֲדָרוֹ. נוֹשֵׂא עֵין עֶדְרוֹ׃
סוֹכֵת | שִׂיחוֹת עֲרֵבוֹת.
סַלּוּ לָרוֹכֵב בָּעֲרָבוֹת׃ עָף
עַל כְּרוּבוֹ. עוֹנֶה לְעַם
קְרוֹבוֹ׃ פּוֹקֵד צִבְאוֹת
גְּדוּדָיו. פּוֹדֶה נֶפֶשׁ עֲבָדָיו׃
צַדְּקוּ עֶלְיוֹנִים | מַגִּידִים. צְבָא
תַּחְתּוֹנִים | מוֹדִים׃ קָדוֹשׁ
יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. קְנוֹיוֹ מַשִּׂיג
מְחִילוֹת׃ רָם וְנִשָּׂא וְנֶאֱה.
רוֹאֶה שֶׁפֶל וְנִכְאֶה׃ שׁוֹכֵן
בְּרוֹם עֲלִיוֹת. שַׁלִּיט בְּדוֹךְ
תַּחְתִּיוֹת׃ Vorb. תּוֹמֵךְ וְרוֹעוֹת
עוֹלָם. תַּקִּיף וּמְכֹל נֶעֱלָם׃

Vorbeter u. Gem. מֶלֶךְ שׁוֹכֵן עַד. לְבַדּוֹ מָלוֹךְ עֲדֵי עַד. הָאֵל קָדוֹשׁ׃

So auch wolleſt du uns verzeihen nach deiner Allbarmherzigkeit.

וּבְכֵן וְאַתָּה כְּרַחוּם סְלַח לָנוּ׃

מיוקד ע"פ א"ב

O Herr des Lebens! Bestimme Deine Getreuen zum Leben, Du Urquell des Lebens; Auch uns wolleſt Du verzeichnen nach Deiner Allbarmherzigkeit.

אָנָּא אֱלֹהִים חַיִּים. תְּכָתְבֵנוּ
דְּבֶקְךָ לְחַיִּים. כִּי עִמְּךָ מְקוֹר
חַיִּים׃ וְאַתָּה כְּרַחוּם סְלַח לָנוּ׃

Erwiedere mein Flehen zur

בְּעֵת רָצוֹן תַּעֲנֶה תְּחִנָּתִי. שִׁמְעָה

Vorbeter u. Gem. אָנָּא סְלַח נָא. פֶּשַׁע וְעָוֹן שָׂא נָא. וְכֹחֲךָ יִגְדַּל נָא. קָדוֹשׁ׃

Vorbeter u. Gem. מֶלֶךְ שׁוֹכֵן עַד. לְבַדְּךָ מְלוֹךְ עֲדֵי עַד. הָאֵל קָדוֹשׁ׃

מלך König! Bewohner der Unendlichkeit! nur Du regierst in Ewigkeit, Allmächtiger, Heiliger!

Vorbeter u. Gem. מֶלֶךְ מַאֲזִין שַׁוְעָה. לְעַמּוֹ מֵחִישׁ יְשׁוּעָה. נוֹרָא וְקָדוֹשׁ׃

מלך Erhörer der Gebete der Seinem Volke zu Hülfe eilt, Du bist furchtbar und heilig!

ע״ס א״ב כפול:

אֶדֶר יְקַר אֵלִי. אֲחַוֶּה בְּאֶרֶשׁ מִלּוּלִי׃ בְּחֵיךְ אַנְעִים זֶמֶר. בְּנִיב אַבִּיעַ אוֹמֶר׃ גְּבוּרוֹתָיו מִי יְמַלֵּל. גָּדְלוֹ מִי יְפַלֵּל׃ דּוֹק מְרוֹפֵף בִּגְעָרָה. דְּרָכוֹ סוּפָה וּסְעָרָה׃ הַנֶּאְדָּר מִקּוֹלוֹת מַיִם. הוֹדוֹ כִּסָּה שָׁמַיִם׃ וּסְבִיבָיו שַׂרְפֵי אֵלִים. וּמְפַחֲדוֹ זָעִים וְחָלִים׃ זַךְ בִּשְׁמֵי מְעוֹנִים. זַעַק קָשׁוּב מִמִּתְעַנִּים׃ חַשְׁרַת סָבִיב סֻכּוֹ. חַשְׁמַל בְּלִי לְסוּכוֹ. טוֹב יוֹדֵעַ חוֹסָיו. טָהוֹר מַצְדִּיק עֲמוּסָיו׃ יוֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן. יְקַר עוֹז חֶבְיוֹן׃ כּוֹנֵן שַׁחַק בִּתְבוּנָה כָּל

אדר Die verherrlichte Majestät meines Gottes, wollte ich verkünden in meinem Gebete, besingen im Liede; rühmen durch Worte. Doch wer vermag Seine Allmacht auszusprechen? Seine Hoheit in Worten auszudrücken? Sein Dräuen erschüttert die Veste; in Seinem Geleite ist Sturm und Ungewitter; die brausende Fluthen verherrlichen Seinen Ruhm; Seine Majestät überstrahlt die Himmel; Seine Umgebung ist der Seraphim Chor, die aus Ehrfurcht zittern und beben. Der Allreine, der in den Himmeln Wohnung hält, Er erhört die Gebete der Bußfertigen. Seine Wohnung ist in Dunkel gehüllet, undurchdringlich jedem Blicke. Der Allgütige! Er liebt Seine Verehrer! der Allreine! Er spricht Sein Volk frei von Schuld. Der Allerhöchste, der im Verborgenen thront, unsichtbar im Glanze Seiner Majestät, Er befestigt das Firmament mit Weisheit,

„Der Herr hält aufrecht alle Fallenden."

סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל הַנֹּפְלִים׃ Gem.

מביעי Deine Allgüte zu verkünden haben sie im Vereine sich gesammelt, o betrachte ihr Gebet gleich Opfer:

מַבִּיעֵי טוּבְךָ בְּוַעַד יִתְחַבְּרוּ׃ Vorb.

„Aller Augen schauen auf Dich."

מֵחִים חָשׂוֹב תַּחַן יַדְבְּרוּ׃

עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ׃ Gem.

אָנָּא סְלַח נָא. פֶּשַׁע וְעָוֹן שָׂא נָא. וְכַחֶךָ יִגְדַּל נָא. קָדוֹשׁ׃ Vorbeter u. Gem.

וידוים Nimm ihre Bekenntnisse, wie Dir gebrachte Gaben auf, das Flehen der Gemeinde statt Opfer an:

וְדוּיִם יְנוֹחַ כְּשֵׁי עָדֶיךָ׃ Vorb.

„Oeffne allmilde Deine Hand."

וְיִשְׂלַם פָּרִים אֶרֶשׁ עֲרֶיךָ׃

פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶךָ׃ Gem.

סלה Ja, Er wird gnädig herabschauen aus seinen Himmeln, nochmals einem Volke vergeben, das Er gesegnet;

סֶלָה בְּרַחֲמָיו יָצִיץ מֵחֲרָכָיו׃ Vorb.

„Der Herr ist allgerecht auf allen Seinen Wegen."

סְלוֹחַ יַרְבֶּה לְעַם מְבוֹרָכָיו׃

צַדִּיק יְיָ בְּכָל דְּרָכָיו׃ Gem.

חין Er wird das Gebet vernehmen eines Volkes, das Ihn anbetet, und gnädig erscheinen denen, die Seine Befehle vollziehen:

חִין יִשַּׂע מִגּוֹי מְקוֹרְאָיו׃ Vorb.

„Gott ist nahe Allen, die Ihn anrufen."

חֹזֶן קוֹרְאֵי מִקְרָאָיו׃

קָרוֹב יְיָ לְכָל קוֹרְאָיו׃ Gem.

אָנָּא רַחוּם כַּפֶּר. עָוֹן צְנִים תְּחַלְּחָךְ לְסַפֵּר. וְיוּחָקוּ לְחַיִּים טוֹבִים בַּסֵּפֶר. קָדוֹשׁ׃ Vorbeter u. Gem.

זה Er ist mein Gott, der Wundertäter; Er vernimmt unser Flehen, und hört keine Verläumdung an:

זֶה אֵלִי פֹּלֵא עוֹשֶׂה. Vorb.

„Er vollziehet den Willen Seiner Verehrer."

וַעֲקָתֵינוּ יֵרֵץ וְשׁוֹמֵנִינוּ יַעֲשֶׂה׃

רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה׃ Gem.

קוי Er gewähret die Hoffnungen derer, die ganz Ihm vertrauen; der Heilige! Er bemäntelt mit Liebe unsere Vergehungen:

קָוּוי יִתֵּן לְלוֹ מַשְׁלִיךְ יְהָבָיו׃ Vorb.

„Gott schützet Alle, die Ihn lieben."

קָדוֹשׁ פְּשָׁעֵינוּ יְכַסֶּה בְּאַהֲבָיו׃

שׁוֹמֵר יְיָ אֶת כָּל אֹהֲבָיו׃ Gem.

קבל Vernimm mein Gebet, wie einstens zu Zion, der schönen Residenz; erhöre meine Stimme, und laß schwinden meine Sünden:

קַבֵּל צְקוֹנִי כִּבְמִכְלַל יוֹפִי. Vorb.

„Des Ewigen Ruhm verkündet mein Mund."

סְזֹלִי תַאֲזִין וַתַּצְלִיל דּוֹפִי׃

תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר פִּי׃ Gem.

בוקר Morgens ordne ich mein Gebet vor Dir und Abends wolleſt Du meine Sünden vergeben:

„Allbarmherzig und allgnädig iſt der Ewige.

יה Gott der allmächtige Vergeber der Allvermögende, unterdrückt unſere Sünden und alles ruft:

„Gütig iſt der Ewige Allen."

Vorb בֹּקֶר אֶעֶרָךְ לְךָ וְתַחֲנֵנִי.
בְּפָנוֹת עֶרֶב תִּמְחֶה זְדוֹנָי:
Gem. חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ׃
Vorb. יָהּ צוּר כֹּחַ אֶשְׁכּוֹל. יְכַבּוּשׁ
עֲוֹוֹנֵנוּ וְיֹאמְרוּ הַכֹּל:
Gem. טוֹב יְיָ לַכֹּל׃

Vorbeter u. Gem אָנָּא סְלַח נָא. פֶּשַׁע וָעוֹן שָׂא נָא. וְכַחֶךְ יִגְדַּל נָא. קָדוֹשׁ׃

קומם Einſt wirſt Du wieder aufbauen die Stadt Deiner Wonne; empor heben die mit Heiligkeit geſchmückten Steine:

„Dir huldigen Deine Geſchöpfe alle."

Vorb קוֹמֵם אִיּוּי קִרְיַת מְשׂוֹשֵׁךְ׃
קַדְּשַׁת אַבְנֵי נֵזֶר בְּנוֹסְסֵךְ׃
Gem. יוֹדוּךְ יְיָ כָּל מַעֲשֶׂיךָ׃
Vorb. לְוִיֶּיךָ וַחֲסִידֶיךָ בְּנוֹעַם יְזַמְּרוּ.
לְבוּשֵׁי שֵׁרֶד רֵיחַ יִתְמָרוּ׃
Gem. כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ׃

לוייך Deine Lewiten und Getreuen werden dann wieder liebliche Lieder ſingen und die Prieſter im Ornate ihre Specereien räuchern:

„Und beſingen in Herrlichkeit Deines Reichs."

Vorb וּשְׁתוּלִים בְּנוֹךְ יַפְרִיחוּ
בְּחַצְרוֹתָיו. וְינוּבוּן בְּשֵׂיבָה דְּשֵׁנִים
בְּמֵירוֹתָיו׃
Gem. לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם
גְּבוּרוֹתָיו׃

ושתולים Und die in Deinem Tempel ſich hinpflanzen (das Volk) und in den Vorhöfen emporblühen; ſie werden grünen im Alter, gedeihen in ihren Palläſten:

„Zu verkünden den Menſchenkindern Gottes Allmacht."

Vorbeter u. Gem. אָנָּא רַחוּם כַּפֶּר. עֲוֹן צְנִים תַּהֲלִתְךָ לְסַפֵּר.
וְיוּחְקוּ לְחַיִּים טוֹבִים בְּסֵפֶר. קָדוֹשׁ׃

נצחך Deine ewigen Siege werden ſie beſingen, die Frommen, Getreuen, wenn Du Deinen Thron aufſchlagen wirſt in jenem Tempel auf ewige Zeiten.

„Dein Reich iſt aller Ewigkeiten Reich."

יחד Wirſt einſt Du Deine Erlöſeten ſammeln in Deine Reſidenz, ſie werden Deine Allmacht ſchmücken, wie Jene, die über Meereswogen ſchritten. (Israel durch's Schilfmeer.)

Vorb. נְצָחֲךָ יְנַגְּנוּ תְּמִימִים
וּשְׁלֵמִים. נָשְׂאֲךָ כִּסְאֲךָ בְּבֵית
עוֹלָמִים:
Gem. מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל
עוֹלָמִים׃
Vorb. יַחַד בְּכַנֶּסְךָ לְשִׁכְנֵךְ גְּאוּלִים.
יַלְבִּישׁוּךְ עוֹז בְּעוֹבְרֵי גַלִּים:

שם המחבר משלם ברבי קלונימוס חזק חתום כפול בראשי החרוזות

Vorb. מוֹרֶה חַטָּאִים סְלוֹל לְהִסָּלֵךְ. מְלַמֵּד לְהַדְרִיכִי בְּדַרְכְּךָ אֵלֵךְ:

Gem. אֲרוֹמִמְךָ אֱלֹהַי הַמֶּלֶךְ:

מורה Du zeigst Irrenden die rechte Bahn betreten, o lehre auch mich den Weg, den ich betreten soll, und: „Dich mein Gott und König, will ich erheben."

Vorb. שַׁחַר וָנֶשֶׁף אֶחָד לְהַמְלִיכָךְ. שׁוֹכֵן עַד וְאֵין עֶרְכָּךְ:

Gem. בְּכָל יוֹם אֲבָרְכֶךָּ:

שחר Früh und spät huldige ich Deiner Einheit, Du thronst in Ewigkeit, nichts gleicht Dir: „Alle Tage lobpreiße ich Dich."

Vorb. לִבִּי חָרֵד עֲבוֹדָתְךָ לִתְמוֹד. לְהַעֲרִיץ קְדֻשָּׁתְךָ בְּמִשְׁמָר אֶעֱמוֹד:

Gem. גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד:

לבי Meines Herzens Streben ist Deinem Dienste mich zu weihen Deine Heiligkeit zu verherrlichen widme ich meine Aufmerksamkeit: „Groß ist der Herr und hochgerühmt."

Vorbeter u. Gem. אָנָּא סְלַח נָא. פֶּשַׁע וְעָוֹן שָׂא נָא. וְכֹחֲךָ יִגְדַּל נָא. קָדוֹשׁ:

Vorb. מְיַחֲלִים לְחַסְדְּךָ זֶרַע עֲמוּסֶיךָ. מַלֵּא מִשְׁאֲלוֹתָם וְיִשְׂמְחוּ חוֹסֶיךָ:

Gem. דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ:

מיחלים Auf Deine Gnade harren die Nachkommen Deiner Pflegebefohlenen; erfülle ihre Wünsche, daß sich erfreuen, die Dir vertrauen: „Ein Geschlecht rühmet dem Andern Deine Wunderwerke."

Vorb. בְּחִלּוּי וָצוֹם נִגָּשִׁים לְעָבְדֶךָ. בְּרוּאִים כִּי הֵם לִכְבוֹדֶךָ:

Gem. הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ:

בחלוי Mit Beten und Fasten nähern sie sich Deinem Dienste, die geschaffen sind zu Deinem Ruhme: „Zur Verherrlichung Deiner Majestät."

Vorb. יְקָר מַלְכוּתְךָ בְּרַעַד יֹאמֵרוּ. יִחוּדְךָ בְּזָר לֹא יָמִירוּ:

Gem. וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ:

יקר Der Herrlichkeit Deines Reichs huldigen sie ehrfurchtvoll, Deiner Einheit; erkennen keine fremde Gottheit an: „Und preisen die Allmacht Deiner Wunderthaten."

Vorbeter u. Gem. אָנָּא רַחוּם כַּפֵּר. עֲוֹן צָגִים תְּהִלָּתְךָ לְסַפֵּר. וְיוּחָקוּ לְחַיִּים טוֹבִים בַּסֵּפֶר. קָדוֹשׁ:

Vorb. רוֹן פְּגִיעָה לְפָנֶיךָ יַרְבִּיעוּ. רָחַשׁ הִלּוּלְךָ בַּיּוֹם יְשַׁבֵּעוּ:

Gem. זֵכֶר רַב טוּבְךָ יַבִּיעוּ:

רון Mit Sang und Gebet treten sie viermal vor Dich; loben des Tages siebenmal Dich: „Und singen ein Denkmal Deiner unendlichen Gnade."

יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ׃

ימלוך Der Herr regiert ewiglich; Dein Gott, Zion! für alle Zeiten. Hallelujah.

וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא׃

ואתה Du Allerheiligster, thronst unter Lobgesängen Israel's.

In einigen Gemeinden wird dieses nicht gesagt.

Man öffnet die heil. Lade. — פותחין הארון

אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ. בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ׃
גְּבוֹר וְנֶעֱרָץ. דָּגוּל מֻרְבֶּבָה׃
הוּא שָׁח וַיֶּהִי. וְצִוָּה וְנִבְרָאוּ׃
זִכְרוֹ לָנֶצַח. חַי עוֹלָמִים׃
טָהוֹר עֵינַיִם. יוֹשֵׁב סֵתֶר׃
כְּתָרוֹ יְשׁוּעָה. לְבוּשׁוֹ צְדָקָה׃
מַעֲטֵהוּ קִנְאָה. נָאְפַּד נְקָמָה׃
סְתָרוֹ יוֹשֶׁר. עֲצָתוֹ אֱמוּנָה׃
פְּעָלָתוֹ אֱמֶת. צַדִּיק וְיָשָׁר׃
קָרוֹב לְקוֹרְאָיו בֶּאֱמֶת.
רָם וּמְתַנַּשֵּׂא׃
שׁוֹכֵן שְׁחָקִים.
תּוֹלֶה אֶרֶץ עַל בְּלִי מָה׃

אתה Du bist unser Gott, im Himmel und auf Erden, allmächtig und erhaben.

Von Myriaden erhoben, Er sprach's und es ward; gebot, und es wurde geschaffen.

Sein Ruhm für ewig; das Leben aller Welten; durchforschenden Blickes. Er thront verborgen, Seine Krone ist Heil, Sein Gewand Gerechtigkeit. Mit Eifer umhüllet, mit Rache umgürtet, Gerechtsame zum Schilde. Sein Rath ist Treue, Sein Schaffen Wahrheit, allgerecht und geradsinnig.

Er ist nahe denen, die Ihn in Wahrheit anrufen, hoch erhaben, bewohnt die Himmel, macht die Erde schweben auf nichts gestützt.

חַי וְקַיָּם נוֹרָא מָרוֹם וְקָדוֹשׁ׃

סוגרין הארון
Man schließt die heil Lade.

Vorbeter u. Gem.

אָנָּא סְלַח־נָא. פֶּשַׁע וָעֲוֹן שָׂא נָא. וְכֹחֲךָ יִגְדַּל נָא. קָדוֹשׁ׃

אנא סלח Verzeihe, o Gott, vergieb Missethat und Sünden, und zeige Dich erhaben in Deiner Allmacht, Allerheiligster!

Vorbeter u. Gem.

אָנָּא רַחוּם כַּפֶּר. עָוֹן צֶנֶם תְּהִלָּתְךָ לְסַפֵּר. וְיוּחֲקוּ לְחַיִּים טוֹבִים בַּסֵּפֶר. קָדוֹשׁ׃

אנא רחום Vergib, Allbarmherziger, die Sünden derer, die hier stehen Deinen Ruhm zu verkünden, verzeichne sie ins Buch des glücklichen Lebens, Allerheiligster.

rusalem) Residenz hieltest, sühntest Du des Volkes Vergehen bei ihrem täglichen Gottesdienste; jetzt, da wir, fern von Deiner Wohnung, zerstreut sind umher, haben wir nur statt Opfer, Gesänge zu bringen. Heiliger! erachte des Volkes gebeugtes und zerbrochenes Gemüth, jenen dargebrachten Opfern gleich. Jener Fromme, (Jakob) der von Kindheit in Einfalt lebte, sein Bildniß ist eingegraben an Deinem Throne, leuchtend, wie Sterne Glanz. O schone seiner Nachkommen, die im Drangsal leben, Deinen Ruhm verbreiten und Deinen Namen rühmen. Dein Namen (אל) ist dem ihrigen (ישראל) einverleibt; wie einen Siegelring trägst Du die, so Dir anhangen. Laß Dein Unwille sie nicht verdammen; verzeichne sie ins Buch des Lebens. Der Sünden Last und Schuld senke in Tiefen, verwische gänzlich. Laß das Gebet des gebeugten und getretenen Volkes genehm Dir sein, als jene Opferspende zu Jerusalem. O gedenke Deiner Lieben frühern Liebe; nur der frühern Sünde und Schande nicht. Sei eingedenk Deines wertgehaltenen Sohnes, und um jenes Beters (Moses) willen, gedenke Deiner Knechte.

סֻכָּךְ בָּרִאשׁוֹנָה. שֵׁרוּתָן
כְּפֶר לְפִשְׁעֵי יְשִׁנָּה: גּוֹלִים |
מִנְּוָךְ זְרוּיִם | מֵהָלְאָה. רִנָּן
מְפִיקִים לְחַתֵּל תְּלָאָה.
דִּכְאוּת רוּחַ וְשֶׁבֶר נַהֲלָאָה.
קָדוֹשׁ חֲשׁוֹב כְּזִבְחֵי
הַעֲלָאָה: הוֹתָמַם | מֵרֶחֶם
יְשֵׁב אָהֳלִים. צוּרָתוֹ בְּכִסְאֲךָ
חֲקֻקָּה כְּהֵלִים. וְלָדָיו חוֹן
בְּעוֹצֶר נִקְהָלִים. פְּאֵרְךָ
מַבִּיעִים וְשִׁמְךָ מְהַלְלִים:
וֶבֶד שִׁמְךָ שְׁתַפְתָּ בְּשִׁמָּם.
עֲמוּתִים לְךָ כַּחוֹתָם לְשׁוּמָם.
חֶשְׁכֶם | מֵאֲנָךְ בְּלִי
לְהַאֲשִׁימָם. סֵפֶר חַיִּים יְהִי
רְשׁוּמָם: טוֹרַח עָוֹן וְכוֹבֶד
מַשָּׂא נַעֵר בְּצוּל מְחוֹת
בְּהֲמָסָה. וֶעֱרַב שִׂיחַ עֲנִיָּה
וְרִמּוּסָה. מְנִיחוֹחֵי כְלִיל
בְּאֶבֶן מַעֲמָסָה: כְּלוּלַת
אֲהֻבִים אֲנָא זְכוֹר: כְּלִימַת
נְעוּרִים עוֹד מִלְּזְכוֹר. Vorb.
לְבֶן יַקִּירְךָ זָכוֹר תִּזְכּוֹר.
לְמַעַן חֶלְקְךָ לַעֲבָדֶיךָ זְכוֹר:

יִתְאוֹנֵן אָדָם חַי. דַּיּוֹ אֲשֶׁר
הוּא חָי: נוֹלָד לְעָמָל וִיגִיעָה.
אַשְׁרָיו אִם יְהִי יְגִיעוֹ בְּדַת
אֱמֶת: סוֹפוֹ עַל רֹאשׁוֹ
מוֹכִיחַ. וְלָמָּה יַחֲנִיף: עוֹד
חוֹתָמוֹ מְעִידוֹ עַל פָּעֳלוֹ.
וּמַה יִּגְנוֹב דַּעַת: פּוֹעֵל
צְדָקוֹת אִם יְהִי. יְלַוּוּהוּ לְבֵית
עוֹלָמוֹ: צוֹפֶה בְּחָכְמָה אִם
יְהִי. עִמּוֹ תִּתְלוֹנָן בְּכֶלַח:
קְצוּף בְּדָמִים וּבְמִרְמָה אִם
יְהִי. חֲרוּצִים יָמָיו: רְצוֹנוֹ
וְחֶפְצוֹ בִּהְיוֹת בְּמוּסָר. יָנוּב
בְּשֵׂיבָה טוֹבָה: Vorb. שֵׁם
טוֹב אִם יִקְנֶה. מִשְּׁמוֹת
נְעִימִים אֲשֶׁר יִקָּרֵא: תַּחַת
כֵּן יוֹם הַמִּיתָה מִיּוֹם לֵדָה
הוּטָב:

im Leben sich beklagen? Genug, daß er noch lebt; er ist zur Mühe und zum Fleiße geboren wohl ihm, wenn sein Mühen auf rechtlichem Wege gewesen. Der Erfolg spricht für die Absicht; wozu also die Heuchelei? Nur das Ende krönt das Werk, wozu die Täuschung? Hat er fromme Thaten geübt; sie nur allein begleiten ihn nach seiner ewigen Wohnung. Hat er die Weisheit gepflegt! sie folgt ihm noch im Greisenalter. Hat er Tücke und Arglist gehegt! sie kürzen seine Tage. War sein Streben immer der Tugend gemäß! ein glückliches Alter ist die Frucht. Hat er sich einen guten Namen erworben! er wird unter seine Ehrentitel gezählt. Und weil dem also ist, sollte man des Menschen Sterbetag mehr als seinen Geburtstag feiern.

Gemeinde u. Vorb. עַד יוֹם | מוֹתוֹ תְּחַכֶּה לוֹ לִתְשׁוּבָה. לְהַנְטוֹתוֹ לִתְחִיָּה:
מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:
וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַחַדְתָּ יוֹם זֶה בַּשָּׁנָה.
תְּרוּפָה וָצֳרִי שַׂמְתּוֹ
לְשׁוֹשַׁנָּה. בִּשְׁלֵם בִּהְיוֹת |

אחדת Diesen einzigen Tag im Jahre hast Du für Israel zum Heil und Trost angesetzt. Als Du noch zu Schalem (Je-

Vorbeter u. Gem. עַד יוֹם ו מוֹתוֹ תְּחַכֶּה לוֹ
לְתְשׁוּבָה. לְהַנְטוֹתוֹ לְתְחִלָּה:

מיוסד ע"פ א"ב

אֱנוֹשׁ מַה יִּזְכֶּה. וּצְבָא
דוֹק לֹא זַכּוּ בְּעֵינֶיךָ: בַּלַּחִים
אִם תִּבְעַר הָאֵשׁ. מַה
בֶּחָצִיר יָבֵשׁ: גָּלוּי לְךָ חֶשְׁכָּ
כְּמוֹ אוֹר. מְשׁוֹטֵט כָּל בְּעִין:
הֵירָתֶךָ בַּסֵּתֶר. וּגְלוּיוֹת לְךָ
כָּל נִסְתָּרוֹת: הַדָּן יְחִידִי.
וְהוּא בְּאֶחָד וּמִי יְשִׁיבֶנּוּ:
וְעַל גּוֹי וְעַל אָדָם יַחַד יִנְטֶה
קָו. וְאֵין מִי יַרְשִׁיעַ: וְאֶת
כָּבִין כָּל יְצִיר. וְלֹא יִתְעַו
יֵצֶר. לַחֲטוֹא לְיוֹצֵר: חֶתֻלַּת
בְּאֵרוֹ. חֲפִירַת בּוֹרוֹ חֶשְׁבּוֹן
בּוֹרְאוֹ: טָמֵא מִשְּׁאֵרוֹ.
וּמִטַּמֵּא בְּעוֹדוֹ. וּמְטַמֵּא
בְּמוֹתוֹ: יְמֵי חַיָּיו תּוֹהוּ.
וְלֵילוֹתָיו בּוֹהוּ. וְעִנְיָנָיו הָבֶל:
כַּחֲלוֹם ו מֵהָקִיץ נִדְמֶה.
בַּלָּהוֹת יְבַעֲתוּהוּ תָּמִיד:
לַיְלָה לֹא יִשְׁכַּב. יוֹמָם לֹא
יָנוּחַ. עַד יֵרֵדֵם בַּקֶּבֶר: מַה

עד Bis zu seinem Tode ist dem Menschen die Hoffnung durch Buße gelassen, um ihn dem Leben zu erhalten.

אנוש Wie will der Sterbliche sich rechtfertigen? sind selbst die Himmelsschaaren nicht rein in Deinen Augen? Entzündet die Flamme saftreiche Stämme, wie viel mehr dürres Gras? Dir ist Finsterniß lichter Tag; Dein Blick durchforscht Alles. Du residirst im Verborgenen, doch sind Dir alle Geheimnisse offenkundig. Der alleinige Richter, Er ist eines Sinnes; Sein Entschluß unabänderlich. Ueber ganze Nationen, wie über jeden Einzelnen zieht Er gleiche Richtschnur, und Niemand kann widerstreben. Erwäge nur, o Mensch — dann werden die Neigungen dich nicht verleiten gegen den Schöpfer zu sündigen. — Deinen Ursprung; Dein Ende; Deine Rechenschaft vor dem Schöpfer. Der Mensch, unrein im Fleische, denkt unrein im Leben, ist unrein nach dem Tode. Eitel sind die Tage seines Lebens, leer seine Nächte, und all sein Thun Tand. Selbst sein Wachen ist nur Traum, Schreckbilder quälen ihn stets, er findet Nachts keine Ruhe, keine Erholung des Tages, bis er im Grabe entschläft. Wie will ein Mensch

des Urfelsen, von dem sie abstammen. O schaue auf diesen Bund, und reinige sie von ihren Sünden, wasche ab ihre Flecken, daß sie glänzen in ihrem Lichte. Laß das Andenken des Einzigen (Isaak) vor Dich kommen, der zum Opfer bereit war wie des Opferers, (Abraham) die Deine Befehle verehrten. Befreie deren Nachkommen vor jeglicher Furcht, laß sie Sühne finden, in der Asche jenes Opferlammes. Und wenn sie in ihrem Wandel krumme Pfade betreten, Du, in Deinem Erbarmen hebst Dein Gesetz nicht auf. Die Fürsprache jenes Frommen (Abraham) gelte auch uns, Deine Schützlinge zu erhalten zu Gunsten seiner. Beachte das Flehen der Abkömmlinge Deines Geliebten; wende Dich zu ihren Gebeten, und reinige sie von Schuld; merk nicht auf das Vergehen Deiner Bittenden erhöre ihre Klagen, und beachte ihr Gebet.

נפש Verkünde Versöhnung der bedrängten Seele, errette sie vom Verderben; gieb unsere Widersacher der Verachtung preis, belebe uns mit Thau, des Glaubens, der die Gläubigen erquickt.

בַּל ׀ לָמוּד כְּסָאוֹנִים׃
נְתוּנָה בְּרִיתְךָ חוֹק בִּשְׁאָרָם.
מִמַּחְצֶבֶת צוּרָם ׀ מוֹלֶדֶת
שְׁאוּרָם. לִבְרִית הַבֵּט
יְתֵדֶיהָ כְּאוּרָם. כְּבַסֵּם הֶרֶב
וְתַבְהִיק אוּרָם׃ יֵרָאֶה לְפָנֶיךָ
עֲקֵד מְיוּחָד. טוֹבֵחַ וְטָבוּחַ
מְדַבְּרְךָ פָּחַד. חֲנִיטָיו חַלֵּץ
מֵאֵימָתָה וָפַחַד. וּבוּחוֹ
וְדָרְשׁוּנוּ לְפָנֶיךָ יִתְיַחַד׃ וְאִם
הֶעֱווּ אוֹרַח לְסַלֵּף. הִזָּכֵר ׀
רַחֲמֶיךָ חוֹק מִלְחַלֵּף.
וּדְרִישַׁת צֶדֶק מֵלִיץ
יְאַלֵּף. גְּנוּנֶיךָ לְחַזֵּק בִּמְגִנַּת
אָלֶף. בַּדֵּי יְדִידֶךָ הֲגִיגָם
בִּין. בִּיצּוּרָם תִּשַּׁע וְחֵטְא
תַּלְבִּין. Vorb. אָוֶן מִתְחַנְנֶיךָ
בְּלִי תָבִין. אֶנָּא שְׁמַע וְלַחַשׁ
הָבִין׃

Gem. נֶפֶשׁ נַעֲנָה תְּבַשֵּׂר
סְלִיחָה. פַּלְּטֵם ׀ מֵעוֹמֶק
שׁוּחָה. Vorb. מִתְקוֹמְמֵינוּ יְהוּ
כְּסוּחָה. הַחֲיֵינוּ בְּטַל
אֱמוּנָתְךָ לְשׁוֹחֲחָה׃

וּתְטַהֵר. שַׁוְּעָם קְשׁוֹב וְאַל
תְּאַחֵר. Vorb. תְּמוֹכֵי יְמִינְךָ
פְּנֵיהֶם נַהֵר. תְּעִתּוּעַ חֲטָאָם
תְּכַפֵּר לְטַהֵר:
Gem. כְּצֹהֳרָיִם | מִשְׁפָּטֵנוּ
הָאֵר. חוֹכֵיךְ לְטוֹב תַּשְׁאֵר:
Vorb. צִדְקָנוּ תְּחַפֵּשׂ וּתְבָאֵר.
בְּמָגִנֶּךָ נִתְגּוֹנֵן לְהִתְפָּאֵר:

vernimm ihr Flehen ohne Rückhalt. Erleuchte das Antlitz derer, die sich Deines Schutzes erfreuen, sprich sie völlig von Sünden rein.

כצהרים Laß klar wie Sonnenlicht unser Recht hervorgehen; begünstige zu ihrem Wohle, die auf Dich hoffen. Stelle unsere Tugenden ins rechte Licht, laß uns Deines besonderen Schutzes uns rühmen.

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכָתְבֵנוּ
בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:
מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי. מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ: מְכַלְכֵּל חַיִּים
בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמַתִּיר אֲסוּרִים
וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה־לָּךְ. מֶלֶךְ
מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

מיוסד ע"פ תשרי"ק

תַּאֲוַת נֶפֶשׁ לְשִׁמְךָ
וּלְזִכְרְךָ. שְׁקוֹד לְרַחֵם |
מְבָרְכֶיךָ זִכְרֶךָ. רְצוֹיֵי אַהֲב
בְּנַעַר וָרֶךְ. קְרוּאִים וּנְקוּבִים
בִּנְךָ בְּכוֹרֶךָ: צְבָאוֹת קוֹדֶשׁ
הוֹצֵאתָ מִכּוּר אוֹנִים.
פְּרוֹתָם | מִפֶּרֶךְ הָלְכוּ
שְׁנָאֻנִים. עֲמוּסִים | מִבֶּטֶן
פְּצֵם | מְשֻׂאוֹנִים. סַעֲדֵם

תאות Lust der Seele! zu Deinem Ruhme und Gedächtnis erbarme Dich derer, die Dein Andenken preisen, mit kindlicher Liebe, wie Israel! Dein Erstgeborner, geheißen. — Du hast die heilige Schaar von ihren eisernen Banden befreiet, sie erlöset von schwerer Arbeit; errette sie ferner, die Du von Kindheit auf gepflegt, stütze sie, daß ihnen nicht vergolten werde da, die den Bund der Väter in sich tragen, als Nachkommen

אמצת Du hast den Zehnten (des siebenten Monats) eingesetzt, um dein Volk zu sühnen, von seinen Sündenflecken es zu reinigen; bleiche seine Schuld, mache schwinden seine Sünden. Laß klar erscheinen sein Recht, bestimme die zum Leben, die sich ängstigen vor dem Tage des Posaunen-Blasens. Nimm auf die Worte von zerrissenen Herzen; neige Dich zur Gnade, mein Gott! daß die Lebenden Dir danken Kinder und Greise, ermattet von Bedrängniß. Siehe ihre Stellung, sie harren und verlangen Dich zu verherrlichen in Heiligkeit, wie die beschwingten Seraphim. Schirm unserer Ahnen! auf Dich vertrauen sie, gestützt auf deren Frömmigkeit suchen sie Deinen Schutz, lehnen sich auf den Bund jener drei Verherrlichten, (Abraham, Isaak und Jakob.) Halte sie aufrecht, daß ihre Widersacher schweigen. Wende Dich zur Frömmigkeit dessen, der vom Jenseits kam, wenn Du Deine Heerde musterst; komm ihnen mit Deinem Erbarmen zuvor, übergehe Verbrechen ohne Zürnen reinige ihre Sündenflecken;

מיוסד ע"פ א"ב.

Gem. אמצת עשור לכפור תמה. בו לצחצח צאוי כתמה. נהון צחנתה עוויה להתמה. דינה להאיר לתחי לחתמה: הוהדרה מתקע יום תרועה. ודברים קחה סרעף לקרעה. זה אלי לצדק הכריעה. חי חי יודך בהריעה: טפיה וישישיה בעני עיפים. צינתם שור ביחף יחפים. כלם צגים ולובן מוצעפים. לאדרך בקדש כשרפים עפים: מגן עקרמו בך חוסים. נשענים בתמם ובצלך חוסים. סמוכים בברית שלשת יחוסים. עודדם היות שוטנימו חסים: פנה בצדקת את מעבר. צאנך תחת שבט בהעבר. קדמם רחמיך בלי התעבר. רחום על פשע עובר: שמץ זדונם תכבס

בְּבָרְכִי: גּוֹחִי מִבֶּטֶן הַגִּיהַ
חָשְׁבִּי. דַּבֵּר צָחוּת וּבַאֲמִתֶּךָ
הַדְרִיכִי: הוֹרֵנִי שְׁפוֹךְ שִׂיחַ
עֶרֶב. וְלוֹנְנִי בְּצִלְּךָ אוֹתִי
לְקָרֵב: וַעֲק יוּפַק בְּכוֹן
קָרֵב. חֲלוֹתִי פָּנֶיךָ וְצִדָּקָתְךָ
תְּקָרֵב: טְהוֹר עֵינַיִם מֵאֵד
נַעֲלָה. יַדְּעֵנוּ בִּין עֶרֶךְ תְּפִלָּה.
כַּוֶּת לְחַנֵּן בְּלִי תְּפִלָּה:
לְהַמְצִיא לְשׁוֹלְחַי אֶרֶךְ
וּתְעָלָה: מְפַתֵּחַ שְׂפָתַי
תְּבָרֵר וְתַיֵּשֵׁר. נְדָבוֹת פִּי
רְצֵה וְהַכְשֵׁר: סֶדֶר הָגִיגִי
כְּשֵׁי וְתָשֵׁר. עָתֵר פִּצְחִי
כְּוֹלֶת חָשֵׁר: פְּעָמַי הָכֵן
פְּצוֹתַי מְכֹשָׁל. צוּר תָּמוֹךְ
אֲשׁוּרַי מֵהִנָּשֵׁל: קוֹמֵמֵנוּ
וְחַזְּקֵנוּ מֵרִפְיוֹן וָחֶשֶׁל. רְצוֹת
אֲמָרַי וְלֹא אֶכָּשֵׁל: שָׁמְרֵנִי
כְּאִשּׁוֹן מִפֶּלֶץ וּבְעָתָה. שׁוּר
בְּשִׁפְלוּתִי וּלְכָה לִישׁוּעָתָה:
תָּחוֹן הַכְאוֹתִי כְּרַחוֹנֶךָ
פָּצְתָּ. תְּרַחֵם עַל בֶּן אֲמָתֶךָ:

Volkes mein Knie Dir beugen. Schutz meiner Kindheit! erleuchte meine Finsterniß; leite mich in Deine Wahrheit, lehre mich mein Gebet im reinen und schönen Vortrage vor Dir ausschütten; bringe mich näher Deinem Schutze, daß meine Klagen, aus dem Innern kommend, Dich erflehen, Deine Gnade sie aufnimmt. — Allsehender! Allerhabener! Lehre mich mein Gebet würdig vortragen, daß mein Flehen ohne Tadel erscheine, daß die, so ich vertrete, Milderung und Hilfe finden. Richte und ordne das Oeffnen meiner Lippen, daß die Spende meines Mundes Dir wohlgefällig sei, mein Gebet so angenehm wie Opfer. Befestige meine Schritte, daß ich nicht wanke, unterstütze sie, mein Fels, daß ich nicht gleite. Halte mich aufrecht und stärke mich, daß ich nicht ermatte durch Unmacht. Verleihe mir Ausdruck, daß ich nicht stammele. Bewahre mich, wie den Apfel des Auges, vor Angst und Schrecken; schaue meine Erniederung und eile mir zu Hülfe; erbarme Dich des Verstoßenen, wie Du durch Deine Propheten verheißen, sei gnädig der Sprosse, die Du eingesetzt.

Man schließt die heil. Lade. — סוגרין הארון

תְּרַדּוֹף נַפְשִׁי, וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחְשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

und Willigkeit deinen Geboten nachgehe und die Böses sinnen wider mich, keine Gewalt und Macht je haben über mich. Zerstöre du, Herr, ihren Rathschluß, und verderbe du ihre Pläne und Entwürfe, — um deines heiligen Namens willen, um deiner starken Hand, um deines heiligen Glaubens und der heiligen Thora willen; — auf daß errettet werden Alle, die dir anhänglich sind in der Liebe und Treue, hilf mir, Gott, und steh mir bei und erhöre mein Gebet.

Mögen die Worte meines Mundes dir gefallen und die Gedanken meines Herzens dir, Gott, meinem Hort und Erlöser.

Der den Frieden schaffet in seinen Höhen, der schaffet Frieden unter uns und Frieden über Israel! Amen.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעַבְדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

תפלה לשליח צבור בקול

Man öffnet die heil. Lade. — פותחין הארון

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מִפִּי חֲכָמִים וּנְבוֹנִים, וּמִלֶּמֶד וְדַעַת מְבִינִים, אֶפְתְּחָה פִּי בִּתְפִלָּה וּבְתַחֲנוּנִים, לְחַלּוֹת וּלְחַנֵּן פְּנֵי מֶלֶךְ מָלֵא רַחֲמִים מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנִים:

ממור Wie es ziemt den Weisen und Verständigen, wie es lehrt Einsicht der Vernünftigen, will ich beginnen mit Gebet und Bitte, zu flehen und zu bitten den erbarmungsvollen König, der Sünden verzeiht und vergibt.

רשות לש"ץ, מיוסד ע"פ א"ב והוא מיוסד לכבוד משולם.

אֵמֶיךָ נָשָׂאתִי חִין בְּעָרְכִי בְּמַלְאֲכוּת עַמְּךָ בֵּרֵךְ

Mich ergreifen Deine Schrecken, soll ich ordnen mein Gebet, im Auftrage Deines

ten; was offenbar ist, das ist für uns und unsere Kinder bis in Ewigkeit, daß wir danach thun, und befolgen alle Worte dieser Gotteslehre." Denn du bist es, der vergibt Israel, und Gnade und Verzeihung gewähret allen Stämmen Jeschuruns zu jeder Zeit, und außer dir ist Keiner Herr, der vergeben und verzeihen könnte wie du!

אלהי Mein Gott! Bevor ich bin erschaffen worden, war ich Nichts, und nun, da ich bin erschaffen, bin ich nicht mehr als wäre ich nicht geschaffen. Staub bin ich im Leben, geschweige denn im Tode. Ich bin vor dir wie ein Geräth, voll Scham und Schmach! Möge es dein Wille sein, Gott mein Herr, Gott meiner Väter, mich zu wahren und zu schirmen, daß ich nimmer sündige, und was ich bereits versündiget, das tilge und lösche aus, Herr, in deiner Barmherzigkeit; aber nicht durch Schmerz und Krankheit.

Herr Gott! Bewahre meine Zunge vor jedem bösen Worte, und meine Lippen vor trügerischen Reden. Gib mir Seelenruhe und Fassung, daß ich schweige vor meinen Lästerern, und mich beuge in den Staub vor meinen Drängern; gib mir ein großes, weites, offenes Herz für deine Gotteslehre, daß ich mit Innigkeit

וְהַגְּלוֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד
עוֹלָם, לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל
דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת: כִּי
אַתָּה סָלְחָן לְיִשְׂרָאֵל
וּמָחֳלָן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל
דּוֹר וָדוֹר, וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין
לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ
(אֶלָּא אָתָּה:)

אֱלֹהַי עַד שֶׁלֹּא נוֹצַרְתִּי
אֵינִי כְדַאי, וְעַכְשָׁיו שֶׁנּוֹצַרְתִּי
כְּאִלּוּ לֹא נוֹצַרְתִּי. עָפָר אֲנִי
בְּחַיָּי, קַל וָחוֹמֶר בְּמִיתָתִי,
הֲרֵינִי לְפָנֶיךָ כִּכְלִי מָלֵא
בּוּשָׁה וּכְלִמָּה, יְהִי רָצוֹן
מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי
אֲבוֹתַי שֶׁלֹּא אֶחֱטָא עוֹד,
וּמַה שֶׁחָטָאתִי לְפָנֶיךָ מָרֵק
בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים אֲבָל
לֹא עַל יְדֵי יִסּוּרִים וַחֲלָיִם
רָעִים:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי
מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי
תִּדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה
פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים
עֲלֵיהֶם | מַכַּת מַרְדּוּת׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים
עֲלֵיהֶם | מַלְקוּת אַרְבָּעִים׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים
עֲלֵיהֶם ו מִיתָה בִּידֵי
שָׁמַיִם׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים
עֲלֵיהֶם כָּרֵת וַעֲרִירִי׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים
עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיתוֹת
בֵּית דִּין׃
סְקִילָה׃ שְׂרֵפָה׃ הֶרֶג׃
וְחֶנֶק׃ עַל מִצְוֹת עֲשֵׂה וְעַל
מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה׃ בֵּין שֶׁיֵּשׁ
בָּהּ קוּם עֲשֵׂה׃ וּבֵין שֶׁאֵין
בָּהּ קוּם עֲשֵׂה׃ אֶת שֶׁגְּלוּיִם
לָנוּ׃ וְאֶת שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם
לָנוּ׃ אֶת שֶׁגְּלוּיִם לָנוּ כְּבָר
אָמַרְנוּם לְפָנֶיךָ׃ וְהוֹדִינוּ
לְךָ עֲלֵיהֶם׃ וְאֶת שֶׁאֵינָם
גְּלוּיִם לָנוּ לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם
וִידוּעִים׃ כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר
הַנִּסְתָּרוֹת לַיי אֱלֹהֵינוּ׃

Die Sünden, darauf wir schuldig wären körperlicher Züchtigung;

Die Sünden, darauf wir schuldig wären der vierzig Geiselstreiche!

Die Sünden, darauf wir schuldig wären des Todes durch Gottes Hand;

Die Sünden, darauf wir schuldig wären Ausrottung und Kinderlosigkeit;

Die Sünden, darauf wir schuldig wären einer von den vier Todesstrafen des Gerichtes.

סקילה Steinigung, Verbrennung, Enthauptung und Erwürgung; sei es, daß wir ein Gebot oder Verbot übertreten hätten, — dabei ein thätiges Verhalten vorgeschrieben wäre oder nicht; — was uns ist offenbar und was uns nicht ist offenbar. Was uns ist offenbar, das haben wir vor dir schon ausgesprochen und bekannt, was uns nicht ist offenbar, das ist bekannt und offenbar vor dir; wie geschrieben steht: „Das Geheime und Verborgene ist Gott vorbehal-

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּקַשְׁיוּת עֹרֶף׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בִּרְיַצַת רַגְלַיִם לָהָרַע׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בִּרְכִילוּת׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בִּשְׁבוּעַת שָׁוְא׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בִּשְׂנְאַת חִנָּם׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בִּתְשׁוּמֶת יָד׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בִּתְמִהוֹן לֵבָב׃
וְעַל כֻּלָּם ׀ אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת. סְלַח
לָנוּ מְחַל ׀ לָנוּ. כַּפֶּר לָנוּ׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים
עֲלֵיהֶם עוֹלָה׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים
עֲלֵיהֶם חַטָּאת׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים
עֲלֵיהֶם קָרְבַּן עוֹלָה וְיוֹרֵד׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים
עֲלֵיהֶם אָשָׁם וַדַּאי וְתָלוּי׃

— — aus Eigensinn und Eigenwilligkeit;

— — aus Hang und Trieb zum Bösen;

— — durch Angeberei und Friedensstörung;

— — durch Meineid und falschen Eid:

— — durch unverschuldete Gehässigkeit;

— — durch Bevortheilung und Veruntreuung;

— — durch Verstocktheit des Herzens.

Das Alles vergib uns, Gott der Vergebung; verzeihe es uns, und versöhne uns.

וְעַל Die Sünden, darauf wir ein Brandopfer schuldig wären;

Die Sünden darauf wir ein Sündenopfer schuldig wären;

Die Sünden, darauf wir schuldig wären ein Opfer nach Stand und Vermögen;

Die Sünden, darauf wir schuldig wären ein Schuldopfer, sei es nun wegen eines gewissen oder ungewissen Vergehens;

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּנֶשֶׁךְ וּבְמַרְבִּית׃

— — im Geldverkehr, im Zins und Wucher;

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בִּנְטִיַּת גָּרוֹן׃

Die Sünden, die wir begangen mit übermüthig ausgestrecktem Halse;

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּסִכְּוּר עָיִן׃

— — mit falschem blinzelndem Auge;

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּשִׂיחַ שִׂפְתוֹתֵינוּ׃

— — mit geschwätzigen Lippen;

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּעֵינַיִם רָמוֹת׃

— — mit stolz erhobenen Blicken;

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּעִוּוּת מֵצַח׃

— — mit frecher, harter Stirn.

וְעַל כֻּלָּם ׀ אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת. סְלַח
לָנוּ. מְחַל ׀ לָנוּ. כַּפֶּר לָנוּ׃

Das Alles vergib uns, Gott der Vergebung, verzeihe es uns, und versöhne uns!

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּפִרִיקַת עֹל׃

Die Sünden, die wir begangen durch Auffässigkeit und Zügellosigkeit;

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּפְלִילוּת׃

— — durch falsches Urtheil und Vorurtheil;

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּצְדִיַּת רֵעַ׃

— — indem wir dem Nächsten die Falle gelegt;

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בִּצְרוּת עָיִן׃

— — die wir begangen aus Mißgunst;

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּקַלּוּת רֹאשׁ׃

— — aus Leichtfertigkeit;

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּחִלּוּל הַשֵּׁם׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּטִפְּשׁוּת פֶּה׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּטָמְאַת שְׂפָתַיִם׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּיֵצֶר הָרָע׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּיוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים׃
וְעַל כֻּלָּם ו אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת. סְלַח־
לָנוּ. מְחַל ו לָנוּ. כַּפֶּר לָנוּ׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּכַפַּת שֹׁחַד׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּכַחַשׁ וּבְכָזָב׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּלָשׁוֹן הָרָע׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּלָצוֹן׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּמִשָּׂא וּבְמַתָּן׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּמַאֲכָל וּבְמִשְׁתֶּה׃

— — durch Entweihung des göttlichen Namens;

— — durch irres und läppisches Reden;

— — mit unzüchtigen Lippen;

— — aus bösem Herzenstriebe;

— — wissentlich und vorsätzlich oder nicht.

Das Alles vergib uns, Gott der Vergebung, verzeihe uns und versöhne uns!

Die Sünden, die wir begangen durch Bestechung und Bestechlichkeit;

— — durch Lug und Trug;

— — durch Lästerung und Verleumdung;

— — durch Spott und Hohn.

Die Sünden, die wir begangen im Handel und Wandel;

— — im Essen und Trinken;

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּבִטּוּי שְׂפָתָיִם׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּגָלוּי וּבַסֵּתֶר׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּגִלּוּי עֲרָיוֹת׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּדִבּוּר פֶּה׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּדֵעָת וּבְמִרְמָה׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּהַרְהוֹר הַלֵּב׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּהוֹנָאַת רֵעַ׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּוִדּוּי פֶּה׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּוֹעֵדַת | זְנוּת׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּזָדוֹן וּבִשְׁגָגָה׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּחֹזֶק יָד׃

— — dieweil wir leichtfertig das Wort gegeben;

— — offenbar oder im Stillen und Geheimen.

Die Sünden die wir begangen durch Unzüchtigkeit;

— — durch Worte und Reden;

— — in Trug und Tücke;

— — durch sündige Gedanken.

Die Sünden die wir begangen durch Beeinträchtigung des Nächsten;

— — durch ein falsches Bekenntniß mit dem Munde;

— — durch ein buhlerisches Wesen;

— — aus frevelndem Uebermuthe oder aus leichtfertiger Uebereilung.

Die Sünden, die wir begangen durch Geringschätzung der Aeltern und Lehrer;

— — durch Gewaltthätigkeit;

סָרְנוּ Wir sind abgewichen von deinen Satzungen und deinen Rechten, die so wohlwollend und wohlthuend sind, und haben sie nicht beachtet.

סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ׃

ואתה Du bist gerecht, was auch kommt über uns; denn was du thust, ist wahr und ist gerecht! wir — wir sind die Schuldigen;

וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל־הַבָּא עָלֵינוּ. כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ׃

מה Was könnten wir nun sagen oder reden vor dir, der du thronest in der Höhe? was dir noch erzählen, der du waltest in den Himmeln? Das Geheimste und Verborgenste, das weißt du wie das Offenbare.

מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מָרוֹם. וּמַה נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא כָּל הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ׃

אתה Du kennst alle Geheimnisse der Welt, und was sich birgt in der Seele alles Lebenden. Du erforschest die geheimsten Winkel und Falten darin, und prüfest Herz und Nieren. Da ist Keines, das vor dir zu verheimlichen wäre, das verborgen wäre vor deinem Blicke.

אַתָּה יוֹדֵעַ רָזֵי עוֹלָם. וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָל חָי. אַתָּה חוֹפֵשׂ כָּל חַדְרֵי בָטֶן וּבוֹחֵן כְּלָיוֹת וָלֵב׃ אֵין דָּבָר נֶעְלָם | מִמֶּךָּ וְאֵין | נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ׃

ובכן Darum möge es dein Wille sein, Gott unser Herr, Gott unserer Väter, daß du versöhnest unsere Sünden, uns vergebest unsere Schuld, und uns verzeihest jegliches Vergehen.

וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁתִּסְלַח לָנוּ עַל כָּל חַטֹּאתֵינוּ וְתִמְחוֹל | לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ. וּתְכַפֵּר לָנוּ עַל כָּל פִּשָׁעֵינוּ׃

על Die Sünden die wir begangen wissentlich und willig oder ohne unser Wissen und Willen.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאוֹנֶס וּבְרָצוֹן׃

Die Sünden, die wir begangen aus Herzenshärte;

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִמּוּץ הַלֵּב׃

— — aus Unverstand und Mißverstand;

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּבְלִי דָעַת׃

נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים
וְאַהֲבַת חֶסֶד. וּצְדָקָה וּבְרָכָה
וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב
בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ׃

du uns, Gott der Herr, die Gotteslehre, darin das Leben ist, und die Liebe und die Milde und die Rechtfertigung und der Segen und das Erbarmen und der wahrhafte Lebensfriede. Möge es dir gefallen, zu segnen dein Volk Israel zu jeder Zeit und jeder Stunde mit deinem Gottesfrieden.

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה
וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה׃
נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ
וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל׃
לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם׃
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם׃

בספר Im Buche des Lebens, des Segens und des Friedens, der Ernährung und Verpflegung möge unser gedacht werden, unser Name eingeschrieben stehen vor dir; laß uns und dein ganzes Volk und Haus Israel zum Glück und Heil und Lebensfrieden bedacht sein! Gelobt seiest du, der den Frieden schaffet

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. תָּבֹא
לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ. וְאַל תִּתְעַלֵּם
מִתְּחִנָּתֵנוּ שֶׁאֵין אָנוּ עַזֵּי פָנִים
וּקְשֵׁי עֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ
וְלֹא חָטָאנוּ אֲבָל אֲנַחְנוּ חָטָאנוּ׃

אלהינו Unser Gott, Gott unserer Väter; Laß in Gnaden vor dich kommen unser Gebet, und unser Flehen und Bitten dir nicht entgehen. Wir sind nicht so übermüthig und hartnäckig, daß wir sagen sollten, Herr, wir sind gerecht und ohne Schuld und Sünde vor dir! Nein, wir haben gesündiget!

אָשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ.
דִּבַּרְנוּ דוֹפִי. הֶעֱוִינוּ.
וְהִרְשַׁעְנוּ. זָדְנוּ. חָמַסְנוּ.
טָפַלְנוּ שֶׁקֶר. יָעַצְנוּ רָע.
כִּזַּבְנוּ. לַצְנוּ. מָרַדְנוּ.
נָאַצְנוּ. סָרַרְנוּ. עָוִינוּ.
פָּשַׁעְנוּ. צָרַרְנוּ. קִשִּׁינוּ עֹרֶף.
רָשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ. תָּעִבְנוּ.
תָּעִינוּ. תִּעְתָּעְנוּ׃

אשמנו Vieles haben wir verschuldet! Wir haben wissentlich gefrevelt; am heiligsten Gute uns vergriffen und lästerlich geredet. Wir haben aus Unwissenheit, Böswilligkeit, aus Uebermuth und Frevel gegen das Recht uns vergangen und gegen die Wahrheit! Wir haben Arges ersonnen, in Lug und Trug, Spott und Hohn, uns empöret gegen dein göttlich Wort; haben es verleugnet und verlästert, uns dagegen aufgelehnet, und sind darob der Schuld und Sünde verfallen. Wir haben Haß und Rache im Herzen geheget, hartnäckig und böswillig dem Verderbnisse, dem sündigen Gelüste, der Verirrung und Selbsttäuschung uns hingegeben

וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן
וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד, עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל
עַמֶּךָ: וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן
בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר
שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מודים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׁאַתָּה הוּא
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם
וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה
הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר
תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ
וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל
נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל
נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת,
עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי־לֹא
כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם כִּי־לֹא
תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם. קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ
מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:
וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל
בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וִיהַלְלוּ
אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ
וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב
שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן
וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ
כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ, כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ

Israels und sein Gebet empfange du in Liebe und Gnaden, auf daß der Gottesdienst in deinem Volke Israel dir stets und immer wohlgefalle.

ותחזינה Mögen es unsere Augen schauen, wenn du wieder einziehest in Zion in Barmherzigkeit. Gelobt seist du Gott, der wieder einziehet in seiner vollen Herrlichkeit in Zion!

מודים Wir danken dir, und bekennen, daß du bist Gott, unser Herr, der Gott unserer Väter in Ewigkeit; der Schutz und Hort unseres Lebens, unser Schild und unser Heil — du Gott, durch alle Zeiten. Dir danken wir, und verkünden deinen Ruhm, für unser Leben, das wir vertrauen, Herr in deiner Hand, für unser Seelenheil, das wir dir empfehlen, für die Wunder, die du Tag für Tag an uns gethan für die wundervolle Güte und Milde, die zu jeder Zeit, Abends, Morgens und Mittags sich an uns bewähret. Allgütiger! unendlich ist dein Erbarmen. Allerbarmender! unerschöpflich ist deine Gnade. Auf dich hoffen wir in Ewigkeit.

ועל Für Alles und Jegliches sei gelobt und erhöhet und verherrlichet dein Name, unser Herr, heute und immer in Ewigkeit.

וכתוב Schreibe ein zum Leben und zum Glücke des Lebens Alle, die deinem Bunde anhängen in Treue.

וכל Alles, was lebet, danket dir, Selah! Alles, was lebet, preiset deinen Namen in Wahrhaftigkeit, Gott, unser Heil und unsere Hilfe — Selah! Gelobt seist du, Gott, der Allgütige ist dein Name, dir gebühret Dank und Preis.

שים Gib Frieden, Herr, Glück und Segen, und laß walten deine Gnade, Milde und Barmherzigkeit über uns und über dein ganzes Volk Israel. Segne uns, Vater, Alle wie Einen im Lichte deines Angesichtes; in dem Lichte deines Angesichtes gabst

„An dem Tage wird er euch versöhnen, daß er euch reinige und läutere von allen eueren Sünden, vor Gott sollt ihr rein sein! (Unser Gott, Gott unserer Väter! habe Gefallen an unserer Ruhe) heilige uns in deinen Geboten und gib uns unser volles Theil an deiner Gotteslehre; sättige uns mit deinen Gütern und erfreue uns mit deinem Heile! (Laß uns theilhaftig werden, Gott, unser Herr, in deiner Liebe und Freundlichkeit der heiligen Sabbathruhe, daß Israel und Alle, die da heiligen deinen Namen, an ihm die Ruhe finden.) Läutere unser Herz, daß wir dir dienen in Freudigkeit und Wahrhaftigkeit. Denn du bist es, der da vergibt Israel, der Verzeihung und Gnade gewähret den Stämmen Jeschuruns zu jeder Zeit; außer dir ist Keiner Herr, der vergeben und verzeihen und Gnade gewähren könnte wie du! Gelobt seist du, Gott, Herr, der da vergibt und verzeihet unsere Sünden und die Sünden seines Volkes Israel, und tilget und löschet aus die Schuld von Jahr zu Jahr; Herr über die ganze Welt, der da heiliget (den Sabbath) Israel und den Tag der Versöhnung!

רצה Möge dein Volk Israel und sein Gebet dir, unserm Gott und Herrn, wohlgefallen. Stell' her den Gottesdienst in den Hallen deines Hauses, und die feurigen Opfer

הַוֹּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר
אֶתְכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם
לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ׃ (אֱלֹהֵינוּ am Sabb.)
(וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ)
קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְתֵן
חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ
מִטּוּבֶךָ. וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ.
(וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת
קָדְשֶׁךָ. וְיָנוּחוּ בּוֹ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ.)
וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת.
כִּי אַתָּה סַלָּחָן לְיִשְׂרָאֵל
וּמָחֳלָן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל־
דּוֹר וָדוֹר וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין
לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אֶלָּא
אָתָּה׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ
מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנֹתֵינוּ
וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל
וּמַעֲבִיר אַשְׁמוֹתֵינוּ בְּכָל
שָׁנָה וְשָׁנָה. מֶלֶךְ עַל כָּל
הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל
וְיוֹם הַכִּפֻּרִים׃

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה
לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל

ganzes Volk und Haus Israel — in einer gnadenreichen Stunde heute vor dir aufgehen, bei dir Eingang und Anschauung und Anerkennung finden; und eine solche Erinnerung in Gnade und Wohlwollen und Erbarmen uns zur Erlösung uns zu allem Guten, uns zum Heil und Glück des Lebens gereichen an diesem Tage der Versöhnung! Gedenke unser an diesem Tage, Gott und Herr, zum Guten! Bedenke uns an diesem Tage mit deinem Segen — mit deinem Heile für's ganze Leben!

Möge die Verheißung des Heiles und des Erbarmens walten über uns, deine Gnade Milde und Barmherzigkeit über uns, dein Heil und deine Hilfe über uns; denn zu dir schauet unser Aug' empor; denn du bist der Gott und Herr, der Gott und Herr der Gnade und des Erbarmens!

אלהינו Unser Gott, Gott unserer Väter, vergib uns unsere Schuld (an diesem Sabbathtage und) an diesem Tage der Versöhnung! Lösch' aus und tilge unsere Sünden und Vergehungen, vor deinen Augen wie geschrieben steht: „Ich, ich lösche aus deine Schuld, um meiner selber willen, und deiner Sünden gedenke ich nimmermehr" Und heißt da: „Ich tilge wie eine Wolke deine Schuld, wie einen Nebel deine Sünden; kehre zurück zu mir, ich erlöse dich!" Und heißt da:

דָּוִד עַבְדֶּךָ וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם
עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵטָה
לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד
וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם
בְּיוֹם הַכִּפֻּרִים הַזֶּה. זָכְרֵנוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ
בּוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ
לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה
וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם
עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ
עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן
וְרַחוּם אָתָּה:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.
מְחַל לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם
(am Sabb הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכִּפֻּרִים
הַזֶּה. מְחֵה וְהַעֲבֵר פִּשְׁעֵינוּ
וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ.
כָּאָמוּר אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא
מֹחֶה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי
וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר: וְנֶאֱמַר
מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן
חַטֹּאתֶיךָ. שׁוּבָה אֵלַי כִּי
גְאַלְתִּיךָ. וְנֶאֱמַר. כִּי בַיּוֹם

steht: „Der Gott Zebaoth ist erhaben im Gerichte, er, der heilige Gott, ist geheiliget in der Gerechtigkeit.“ Gelobt seist du Gott, heiliger Weltenherr.

אתה Du hast uns erwählet unter allen Völkern, hast uns geliebt und Gefallen gehabt an uns, hast uns erhöhet über alle Nationen, uns geheiliget durch deine Gebote, uns dir näher gebracht, Herr, zu deinem Dienste, und deinen großen und heiligen Namen genannt über uns.

ותתן Du hast uns gegeben, Gott unser Herr, in Liebe (diesen Sabbathtag zur Heiligung und Ruhe und) diesen Versöhnungstag zur Vergebung, Verzeihung und Sühnung, alle unsere Sünden uns zu vergeben (in deiner Liebe), zur Verkündigung des Heiligen, zum Angedenken an den Auszug aus Egypten.

אלהינו Unser Gott und Gott unserer Väter! Möge unser Angedenken und Geschick, das Andenken unserer Väter, das Angedenken an den Messias den Sohn Davids, deines Knechtes, das Angedenken an Jerusalem, die heilige Gottesstadt, das Angedenken an dein

וַיִּגְבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט. וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱ־הֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם (am Sabb. הַשַּׁבָּת הַזֶּה לִקְדֻשָּׁה וְלִמְנוּחָה וְאֶת יוֹם) הַכִּפּוּרִים הַזֶּה. לִמְחִילָה וְלִסְלִיחָה וּלְכַפָּרָה וְלִמְחוֹל בּוֹ אֶת־כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא־קֹדֶשׁ. זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ. וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן

תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ. וְתִקְוָה
לְדוֹרְשֶׁיךָ. וּפִתְחוֹן פֶּה
לַמְיַחֲלִים לָךְ. שִׂמְחָה
לְאַרְצֶךָ. וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ.
וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ.
וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ
בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ׃

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ
וְיִשְׂמָחוּ וִישָׁרִים יַעֲלוֹזוּ.
וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ.
וְעוֹלָתָה תִּקְפְּצִין־פִּיהָ. וְכָל־
הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כְּעָשָׁן תִּכְלֶה
כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן
הָאָרֶץ׃

וְתִמְלוֹךְ | אַתָּה יְיָ לְבַדֶּךָ
עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ. בְּהַר צִיּוֹן
מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ וּבִירוּשָׁלַיִם
עִיר קָדְשֶׁךָ. כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי
קָדְשֶׁךָ׃ יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם
אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר
הַלְלוּיָהּ׃

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ.
וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ.

Ruhm denen, die dich verehren, und eine bleibende Hoffnung denen, die dich suchen, und das freie Wort Allen, die auf dich hoffen und vertrauen: auf daß Friede sei im ganzen Lande, und Fröhlichkeit in deiner Gottesstadt, und David dein Knecht, wieder auf und emporkomme, und dein Gesalbter, der Sprößling aus dem Stamme Isajs, sein Licht wieder leuchten lasse bald und in unsern Tagen.

ובכן Und es mögen es schauen, die redlichen Herzens sind, ihre Lust daran haben und die Frommen jauchzen und jubeln, und das Laster — möge verstummen, und alle Sündenhaftigkeit wie ein Rauch vergehen, wo du banneſt die Herrschaft der Sünde von der Erde.

ותמלוך Da regiereſt du allein über alle deine Werke auf Zion, dem heiligen Berge, wo einſt deine Herrlichkeit gethronet und gewaltet; in Jerusalem, der heiligen Gottesſtadt; wie geschrieben ſteht in deinem göttlichen Worte. „Gott regieret in Ewigkeit, dein Gott, Zion, durch alle Zeiten, Halleluja!“

קדוש Heilig biſt du, und furchtbar iſt dein Name, und kein Gott iſt außer dir; wie geschrieben

מכלכל Der verpfleget die Lebenden in seiner Milde, und belebet, die Todten in seiner unerschöpflichen Barmherzigkeit: der stützet, die da fallen, der heilet die Kranken, der löset die Gebundenen, der seine Treue bewahret und bewähret an denen, die da schlafen im Staube. Wer ist wie du, Herr der Kräfte? wer dir gleich, Weltenherr, der tödtet, der belebet, der sprießen läßt das Heil?

מי Wer ist wie du ein allerbarmender Vater, der in seiner Barmherzigkeit alle seine Schöpfungen zum Leben bedenket?

ונאמן Du bist uns ein treuer Bürge für das Leben unserer Todten. Gelobt seist du, Gott, der belebet die Todten.

אתה Du bist heilig und heilig ist dein Name, und alle Tage preisen dich die Heiligen — Selah!

ובכן O daß die Furcht vor dir, Gott unserm Herrn, komme über alle deine Werke, und eine heilige Scheu ergreife Alles was du geschaffen; auf daß dich fürchten alle deine Werke, und das Knie vor dir beugen alle deine Schöpfungen, und sie alle bilden einen einigen Bund, deinen Willen zu vollziehen mit einem einmüthigen Herzen; so wie wir erkennen, Gott unser Herr, daß alle Herrschaft ist bei dir, die Macht in deiner Hand, die Kraft in deiner Rechten, und dein Name gefürchtet bei Allem was du hast geschaffen.

ובכן Und so gib die Ehre, Gott, deinem Volke, und den

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ. מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה:

וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ וְאֵימָתְךָ עַל כָּל־מַה־שָּׁבָרָאתָ וְיִרָאוּךָ כָּל־הַמַּעֲשִׂים. וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל־הַבְּרוּאִים. וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשִּׁלְטָן לְפָנֶיךָ עֹז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל־כָּל־מַה־שָּׁבָרָאתָ:

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ.

מִי כָמֹכָה בָּאֵלִם יְיָ מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה פֶלֶא׃

מי Wer ist wie du, Herr unter den Göttern? Wer ist wie Du so mächtig in seiner Heiligkeit, so furchtbar in seinem Ruhme der solche Wunder thut?

שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גְאוּלִים לְשִׁמְךָ עַל שְׂפַת הַיָּם יַחַד כֻּלָּם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ׃

שירה Ein neues Lied sangen die Erlöseten zu deines Namens Ehre am Meeresstrand; da brachten sie dir ihren Dank und ihre Huldigung, da sprachen sie einstimmig und einmüthig:

יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד׃

" Gott regieret in Ewigkeit!

צוּר יִשְׂרָאֵל, קוּמָה בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל, וּפְדֵה כִנְאֻמֶךָ יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל. גֹּאֲלֵנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל׃

צור Israels Hort! steh auf und hilf deinem Volke Israel, erlöse du Israel und Juda nach deiner göttlichen Verheißung: „Unser Erlöser ist Gott der Herr, der Herr der Heerschaaren ist sein Name, der Heilige Israels!" Gelobt seist du Gott, der Israel erlöset.

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ׃

אדני Herr, öffne du meine Lippen, daß mein Mund verkünde deinen Ruhm!

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל | לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה׃

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr, Gott unserer Väter, Gott Abrahams und Isaks und Jakobs du, der große, mächtige und furchtbare Gott; du, der allerhöchste Gott, der in Güte und in Milde waltet, und Herr und Meister ist von Allem; der den Vätern ihre Frömmigkeit gedenket, und ihren Kindeskindern sendet den Erlöser um seines Namens willen in seiner Liebe.

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים, מֶלֶךְ | חָפֵץ בַּחַיִּים, וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים׃

זכרנו Gedenke unser zum Leben, Herr, der du am Leben hast Gefallen; schreib' uns ein ins Buch des Lebens, um deinetwillen, Gott, des Lebens Quell!

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם׃

מלך Du, Herr, bist unser Helfer, Retter und Erlöser, du unser Schutz und Schild; Gelobt seist du, Gott, Abrahams Schutz und Schild.

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ׃

אתה Du bist der Allmächtige, Herr, in Ewigkeit, der belebet die Todten, du unerschöpflich an Heil und Hilfe.

das war von Ewigkeit her dein Name, außer dir ist kein Gott.

עזרת Der Väter Schutz und Beistand warst du von ewig her; ein Schild und Helfer ihren Kindern nach ihnen durch alle Zeiten. In den Weltenhöhen ist dein Sitz, und dein Recht und deine Milde die walten bis an der Welten Enden. Wohl dem Menschen, der da horchet auf dein Gebot, und dein Wort und deine Lehre sich zu Herzen nimmt.

Wahr ist es — du bist Herr in deinem Volke, ein gewaltiger Herr wo es gilt zu kämpfen ihren Kampf.

Wahr ist es — du warst vom Anbeginne, und bis ans Ende bist du mit uns und außer dir ist Keiner Herr, der helfen und retten könnte. Aus Egypten hast du uns, Gott und Herr, erlöset, und aus dem Sklavenjoche uns frei gemacht. Ihre Erstgeborenen hast du erschlagen, und Israel, deinen erstgebornen Sohn erlöset. Das Schilfmeer hast du gespalten, die Frevler versenket deine Geliebten frei hindurch geführt, daß die Wasser bedeckten ihre Dränger, und nicht einer von ihnen übrig blieb. Darob priesen dich deine Geliebten und erheben dich als den Welt nherrn; bringen dir Lied und Lobgesang, Ruhm und Preis und Dank — dir, dem ewiglebenden, allbeständigen Weltengott und Herrn, — der hoch ist und erhaben, groß ist und furchtbar; der da beuget die Hochmüthigen, und erhöhet, die gebeugt sind, der da führet die Gefangenen aus ihrer Haft, und löset die Gedrückten und hilft den Armen, und erhöret sein Volk, so oft sie zu ihm rufen. Ihm Lob und Ruhm, ihm dem Gott in der Höhe — gelobt sei er, gelobt! Moses und die Kinder Israels, die stimmten dir an den Lobgesang in aller Herzensfreudigkeit, da sangen sie einstimmig und einmüthig:

עֶזְרַת אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא
מֵעוֹלָם. מָגֵן וּמוֹשִׁיעַ לִבְנֵיהֶם
אַחֲרֵיהֶם בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר: בְּרוּם
עוֹלָם | מוֹשָׁבֶךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדְקָתְךָ
עַד אַפְסֵי אָרֶץ: אַשְׁרֵי אִישׁ |
שֶׁיִּשְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ
יָשִׂים עַל לִבּוֹ: אֱמֶת אַתָּה הוּא
אָדוֹן לְעַמֶּךָ וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לָרִיב
רִיבָם: אֱמֶת אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן
וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן. וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין
לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ: מִמִּצְרַיִם
גְּאַלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים
פְּדִיתָנוּ. כָּל־בְּכוֹרֵיהֶם הָרָגְתָּ וּבְכוֹרְךָ
גָּאָלְתָּ. וְיַם סוּף בָּקַעְתָּ. וְזֵדִים טִבַּעְתָּ.
וִידִידִים הֶעֱבַרְתָּ. וַיְכַסּוּ מַיִם צָרֵיהֶם
אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתָר: עַל זֹאת
שִׁבְּחוּ אֲהוּבִים וְרוֹמְמוּ אֵל וְנָתְנוּ
יְדִידִים זְמִירוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת
בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ אֵל חַי
וְקַיָּם: רָם וְנִשָּׂא גָּדוֹל וְנוֹרָא.
מַשְׁפִּיל גֵּאִים. וּמַגְבִּיהַּ שְׁפָלִים.
מוֹצִיא אֲסִירִים. וּפוֹדֶה עֲנָוִים.
וְעוֹזֵר דַּלִּים. וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ בְּעֵת
שַׁוְּעָם אֲלָיו: תְּהִלּוֹת לְאֵל עֶלְיוֹן.
בָּרוּךְ הוּא וּמְבֹרָךְ. מֹשֶׁה וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה
רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם:

וְיָשָׁר וְנֶאֱמָן וְאָהוּב וְחָבִיב
וְנֶחְמָד וְנָעִים וְנוֹרָא וְאַדִּיר:
וּמְתֻקָּן וּמְקֻבָּל וְטוֹב וְיָפֶה
הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם
וָעֶד: אֱמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם מַלְכֵּנוּ
צוּר יַעֲקֹב מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. לְדוֹר
וָדוֹר הוּא קַיָּם וּשְׁמוֹ קַיָּם
וְכִסְאוֹ נָכוֹן וּמַלְכוּתוֹ
וֶאֱמוּנָתוֹ לָעַד קַיֶּמֶת:
וּדְבָרָיו חַיִּים וְקַיָּמִים
נֶאֱמָנִים וְנֶחֱמָדִים לָעַד
וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים: עַל
אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ עַל בָּנֵינוּ
וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל־
דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַבָדֶיךָ:

עַל הָרִאשׁוֹנִים וְעַל
הָאַחֲרוֹנִים דָּבָר טוֹב וְקַיָּם
לְעוֹלָם וָעֶד: אֱמֶת וֶאֱמוּנָה
חוֹק וְלֹא יַעֲבוֹר: אֱמֶת שָׁאַתָּה
הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.
מַלְכֵּנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ.
גּוֹאֲלֵנוּ גּוֹאֵל אֲבוֹתֵינוּ.
יוֹצְרֵנוּ צוּר יְשׁוּעָתֵנוּ.

sicher, ist beglaubigt und gerechtfertigt und verbürgt, unsere innigste Ueberzeugung, unsere Lust und Liebe, unsere Furcht und unsere Hoffnung, unsere Lebenskraft und Stärke — in Ewigkeit!

Wahr ist es — der ewige Weltengott ist unser Herr, Jakobs Hort unser Schild und unser Heil! Er besteht durch alle Zeiten, sein Name bestehet, sein Thron fest und sicher, sein Reich besteht und seine Treue in Ewigkeit! Sein Wort besteht in ewiger Lebendigkeit, in aller Gläubigkeit und Freudigkeit bis in die ewige Ewigkeit — bei uns wie einst bei unseren Vätern, bei unseren Kindern und unserer dereinstigen Nachkommenschaft, wie bei allen Geschlechtern aus dem Stamme Israels, deines Knechtes.

על Bei den Ersten wie bei den Letzten steht das Wort fest in Ewigkeit; es ist unser Schatz und Kleinod, unsere Wahrheit und Ueberzeugung, unsere Lebensregel, die wir nimmer übertreten.

Wahr ist es, daß du, Gott unser Herr, du, der Gott der Väter, bist unser Herr und unserer Väter Herr, unser Erlöser und der Erlöser unserer Väter, unser Schöpfer und Bildner, unser Hort und Heil, unser Helfer und Erretter —

לָכֶם: וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה
עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם
אֹתָם לְאוֹת עַל יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטֹטָפֹת
בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־
בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ
וּבְקוּמֶךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת
בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם
עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה
לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם
עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי
בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת
הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם
לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם ו
אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם
וְלֹא־תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי
עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם:
לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־
מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם:
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי
אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם
לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

ים למען תאריכו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם כימי השמים על הארץ

אֱמֶת וְיַצִּיב וְנָכוֹן וְקַיָּם

das Gott euch gibt. Darum traget diese meine Worte auf eurem Herzen und auf euerer Seele; knüpfet sie zum Zeichen um euere Hand, und sie sollen sein ein Stirnband zwischen eueren Augen. Lehret sie euere Kinder, daß sie davon reden, wenn du sitzest in deinem Hause, wenn du gehest auf der Straße, und wenn du dich niederlegest, und wenn du aufstehest. Schreibe sie an die Pfosten deines Hauses und an deine Thore.

למען Damit ihr und euere Kinder lange lebet in dem Lande, das Gott hat zugeschworen eueren Vätern es ihnen zu geben, so lange — als die Himmel sind über der Erde.

ויאמר Gott sprach zu Moses! er sprach: Rede zu den Kindern Israels, und sage ihnen: Sie sollen sich machen Schaufäden an den Ecken ihrer Gewänder für kommende Zeiten, und sie sollen darangeben an die Schaufäden in jeder Ecke eine himmelblaue Schnur. Die sollen euch sein als Schaufäden. Ihr sollet sie anschauen, und gedenken aller der Gebote Gottes, und sie thun und befolgen, und sollet nicht nachwallen euerem Herzen und eueren Augen, denen ihr nachbuhlet; sondern sollet gedenken und thun und befolgen alle meine Gebote, und sollet heilig sein vor euerem Gotte.

Ich bin Gott, euer Herr, der euch geführet aus dem Lande Egypten, um euch ein Gott zu sein. Ich bin Gott euer Herr!

אמת Und das Wort ist wahr und wahrhaftig steht fest und

יחיד אומר אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ יְהֹוָה ׀ אֶחָד:

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהֹוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ: הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה אַף־יְהֹוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהֹוָה נֹתֵן

אל Gott ist Herr in Wahrhaftigkeit!

שמע Höre Israel!

Gott unser Herr ist ein einiger, einziger Gott!

Gelobt sei sein Name, sein Reich und seine Herrlichkeit, in Ewigkeit!

ואהבת Du sollst lieben Gott deinen Herrn, mit deinem ganzen Herzen, mit deiner ganzen Seele und mit allem deinem Vermögen. Diese Worte, die ich dir da gebiete, sollst du stets auf deinem Herzen haben. Du sollst sie einschärfen deinen Kindern, sollst davon reden, wenn du sitzest in deinem Hause, wenn du gehest auf der Straße, wenn du dich niederlegest und wenn du aufstehest. Du sollst sie knüpfen zum Zeichen um deine Hand, sie sollen sein ein Stirnband zwischen deinen Augen, du sollst sie schreiben an die Pfosten deines Hauses und an deine Thore.

והיה So ihr gehorchet meinen Geboten, die ich euch heute gebiete, daß ihr liebet Gott, euern Herrn, und ihm dienet mit euerem ganzen Herzen, und mit euerer ganzen Seele, so werde ich Regen geben euerem Lande, Frühregen und Spätregen, jedes in der Zeit; du wirst sammeln dein Korn, dein Most und dein Oel. Ich werde Kraut geben auf dem Felde deinem Viehe, und du wirst essen und wirst satt werden. Nehmet Euch wohl in Acht, daß nicht sich bethöre euer Herz, und ihr euch abwendet und dienet fremden Göttern und euch bücket vor ihnen. Da entbrennet der Zorn Gottes gegen euch, und er verschließet die Himmel, und es wird kein Regen sein, und die Erde wird nicht geben ihren Ertrag. Ihr werdet gar bald verloren sein in dem schönen Lande,

mens, erbarme dich über uns, und gib uns ins Herz die Einsicht und das Verständniß, daß wir hören, lernen und lehren, beobachten und befolgen, thun und halten jedes Wort in deiner Gotteslehre — in Freundlichkeit und Liebe. Erleuchte unser Aug' in deiner Lehre, mache fest und anhänglich unser Herz an deine Gebote, einige unsern Sinn und Geist in der Gottesfurcht und Liebe, auf daß wir nie und nimmer beschämt werden. Denn auf deinen heiligen Namen, der groß ist und furchtbar in der Welt, hoffen und vertrauen wir, in Freud' und Fröhlichkeit uns freuen deines Heiles. Bring' uns in Frieden, Herr zusammen von allen vier Enden und Ecken der Welt, und führe uns mit freiem Muthe ins Land des Heiles und des Segens. Denn du bist es, der schaffet und wirket das Heil; du hast uns erwählet und erkoren vor allen Zungen und Völkern, uns dir näher gestellt zur Verherrlichung deines Namens in der Wahrheit und Wahrhaftigkeit, daß wir dir huldigen und in deiner Einheit und Einigkeit dich anbeten und verehren in inniger Liebe und Anhänglichkeit. Gelobt seist du, Gott, der da erwählet sein Volk Israel in seiner Liebe!

רַחֵם עָלֵינוּ. וְתֵן בְּלִבֵּנוּ
לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל לִשְׁמוֹעַ
לִלְמוֹד וּלְלַמֵּד. לִשְׁמוֹר
וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם | אֶת־כָּל־
דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ
בְּאַהֲבָה: וְהָאֵר עֵינֵנוּ
בְּתוֹרָתֶךָ. וְדַבֵּק לִבֵּנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ וְיַחֵד לְבָבֵנוּ
לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה שְׁמֶךָ. וְלֹא
נֵבוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי בְשֵׁם
קָדְשְׁךָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא
בָּטָחְנוּ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה
בִּישׁוּעָתֶךָ: וְהָבִיאֵנוּ לְשָׁלוֹם
מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ.
וְתוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיוּת
לְאַרְצֵנוּ: כִּי אֵל פּוֹעֵל
יְשׁוּעוֹת אָתָּה. וּבָנוּ בָחַרְתָּ
מִכָּל־עַם וְלָשׁוֹן. וְקֵרַבְתָּנוּ
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה בֶּאֱמֶת.
לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְיַחֶדְךָ
בְּאַהֲבָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּאַהֲבָה:

בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ׃

ברוך Gelobt sei die Herrlichkeit Gottes an der Stätte, wo sie waltet.

לְאֵל בָּרוּךְ נְעִימוֹת יִתֵּנוּ.
לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם זְמִירוֹת
יֹאמֵרוּ וְתִשְׁבָּחוֹת יַשְׁמִיעוּ.
כִּי הוּא לְבַדּוֹ פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת
עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת. בַּעַל
מִלְחָמוֹת. זוֹרֵעַ צְדָקוֹת
מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת. בּוֹרֵא
רְפוּאוֹת. נוֹרָא תְהִלּוֹת
אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת. הַמְחַדֵּשׁ
בְּטוּבוֹ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד
מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית׃ כְּאָמוּר
לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדוֹלִים כִּי
לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ אוֹר חָדָשׁ
עַל צִיּוֹן תָּאִיר וְנִזְכֶּה כֻלָּנוּ
מְהֵרָה לְאוֹרוֹ׃ בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת׃

לאל Dem Allmächtigen — gelobt sei er — weihen sie die freundlichen Himmelsklänge, dem allmächtigen, ewiglebenden allbeständigen Weltenherrn singen sie ihr Lied, und seinen Ruhm verkünden sie. Denn er ist's allein, der Großes wirket, Neues schaffet; er, des Sieges Herr im Kampfe; er der säet die Saat, daraus das Heil entsprießet, der schaffet Heilung und Genesung; furchtbar in seinem Ruhme, allwaltend, wunderthätig! Er erneuert in seiner Güte Tag für Tag und immerfort das Werk der Schöpfung, wie geschrieben steht: „Dem der die großen Lichter hat geschaffen — Dank und Lob und Preis; denn seine Güte währet ewiglich."

Laß ein neues Licht über Zion leuchten, und uns alle bald des Lichtes würdig und theilhaftig werden. Gelobt seist du Gott, der die Lichter geschaffen.

אַהֲבָה רַבָּה אֲהַבְתָּנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ חֶמְלָה גְּדוֹלָה וְיִתֵּרָה
חָמַלְתָּ עָלֵינוּ׃ אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ׃
בַּעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבָּטְחוּ
בְךָ. וַתְּלַמְּדֵם חֻקֵּי חַיִּים. כֵּן
תְּחָנֵּנוּ וּתְלַמְּדֵנוּ׃ אָבִינוּ
הָאָב הָרַחֲמָן. הַמְרַחֵם

אהבה Mit unendlicher Liebe warst du, Gott unser Herr, uns stets zugethan; mit übergroßem Erbarmen hast du dich erbarmet über uns. Um unserer Väter willen, dieweil sie dir vertrauet, hast du sie, Herr und Vater, väterlich belehret und ihnen geoffenbaret das Gesetz des Lebens. So sei auch uns gnädig und belehre uns, Vater des Erbar-

קָדוֹשׁ נִרְאָה בְּהַר מָרוֹם הָרִים עַמִּידָתוֹ׃
ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ׃ מלכותו

Der Heilige! Er zeigte Seine Stellung (zur Nation) auf dem Gipfel des Berges.

קָדוֹשׁ סוֹלֵחַ לְסוֹבְלֵי עוֹל יִרְאָתוֹ׃
ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ׃

Gebenedeiet sei der Name Seines herrlichen Reichs.

Er ist gnädig und gütig denen die Seiner Ehrfurcht huldigen.

קָדוֹשׁ עָז יְכַפֵּר וְלֹא יָעִיר כָּל חֲמָתוֹ׃
ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ׃ מלכותו

Gebenedeiet sei der Name Seines herrlichen Reichs.

Der Heilige! Er vergiebt Missethat, läßt nicht aus Seinen ganzen Zorn.

קָדוֹשׁ פּוֹשֵׁעַם מֵעֲבִיר בְּצִדְקָתוֹ׃
ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ׃

Gebenedeiet sei der Name Seines herrlichen Reichs.

Der Heilige, Er übergehet Verbrechen aus Gnade.

קָדוֹשׁ צוֹפֶה הֲעָשׂוֹר יְקַבֵּל לְתִשׁוּבָתוֹ׃
ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ׃ מלכותו

Gebenedeiet sei der Name Seines herrlichen Reichs.

Der Heilige! Er berücksichtigt die Demuth Seiner Frommen.

קָדוֹשׁ קְדוֹשִׁים יַעֲרִיצוּ קָדְשָׁתוֹ׃
ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ׃

Gebenedeiet sei der Name Seines herrlichen Reichs.

Der Heilige! Er hält zusammen Seine geheiligte Gemeinde aus Barmherzigkeit.

קָדוֹשׁ רַחוּם וְחַנּוּן וְאֵין זוּלָתוֹ׃
ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ׃ מלכותו

Gebenedeiet sei der Name Seines herrlichen Reichs.

Der Heilige! Er ist allgnädig, allbarmherzig, außer Ihm keiner.

קָדוֹשׁ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים בְּמָכוֹן שִׁבְתּוֹ׃
ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ׃

Gebenedeiet sei der Name Seines herrlichen Reichs.

Der Heilige! Er bewohnt die Himmel, Seinen festen Thronsitz.

קָדוֹשׁ תַּרְשִׁישִׁים יַגִּידוּ תִפְאַרְתּוֹ׃
ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ׃ מלכותו

Gebenedeiet sei der Name Seines herrlichen Reichs.

Der Heilige! Ueberirdische Wesen verkünden Seine Herrlichkeit.

Gebenedeiet sei der Name Seines herrlichen Reichs.

Vorbeter und Gem. מַלְכוּתוֹ בִּקְהַל עֲדָתִי. וּכְבוֹדוֹ הִיא אֱמוּנָתִי. אֵלּוּ בְּקַשְׁתִּי לְכַפֵּר עָוֹן חַטָּאתִי. וּבְיוֹם צוֹם כִּפּוּר סְלִיחָתִי יַעֲנֶה וְיֹאמַר סָלַחְתִּי׃

Man schließt die heil. Lade. — סוגרין הארון

וְהַחַיּוֹת יְשׁוֹרְרוּ וּכְרוּבִים יְפָאֲרוּ וּשְׂרָפִים יְרַנְּנוּ וְאֶרְאֶלִים יְבָרְכוּ. פְּנֵי כָּל־חַיָּה וְאוֹפָן וּכְרוּב לְעֻמַּת שְׂרָפִים לְעֻמָּתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים׃

Und die Chajoth besingen ihn, die Cherubim verherrlichen, die Seraphim stimmen Hymnen an, die Erelim benedeien, und Chajah, Ophan und Cherub wenden zu Einem Zwecke den Seraphim sich zu, und einen Kreis um sie bildend, loben sie und rufen:

חזן מיוסד ע"פ א"ב

קָדוֹשׁ אַדִּיר בַּעֲלִיָּתוֹ׃
ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ׃

קָדוֹשׁ בְּתִשׁוּבָה שֶׁת סְלִיחָתוֹ׃
ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ׃ מלכותו

קָדוֹשׁ גִּלָּה לַעֲמוֹ סוֹד דָּתוֹ׃
ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ׃

קָדוֹשׁ דַּיָּן עַל כַּפָּרַת צֹאן מַרְעִיתוֹ׃
ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ׃ מלכותו

קָדוֹשׁ הַסּוֹלֵחַ לַאֲיָמָתוֹ׃
ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ׃

קָדוֹשׁ וְעַמּוֹ יְמַלְּלוּ גְּבִירָתוֹ׃
ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ׃ מלכותו

קָדוֹשׁ זוֹכֵר אֲיָמָה בְּאַהֲבָתוֹ׃
ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ׃

קָדוֹשׁ חָפֵץ בְּעַנּוּי נֶפֶשׁ תַּמָּתוֹ׃
ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ׃ מלכותו

קָדוֹשׁ טָהֵר טְמֵאִים בְּמֵי זְרִיקָתוֹ׃
ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ׃

קָדוֹשׁ יַלְבִּין כַּשֶּׁלֶג חַטְאֵי סְגֻלָּתוֹ׃
ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ׃ מלכותו

קָדוֹשׁ כִּפֶּר לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל שְׁגִיאָתוֹ׃
ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ׃

קָדוֹשׁ לְיוֹם אֶחָד בַּשָּׁנָה שָׂם קְרִיאָתוֹ׃
ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ׃ מלכותו

קָדוֹשׁ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲדָתוֹ׃
ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ׃

קדוש Der Heilige ist allmächtig in Seiner Höhe!

Gebenedeiet sei der Name Seines herrlichen Reichs.

Der Heilige! Er setzte ein die Buße zur Sühne.

Gebenedeiet sei der Name Seines herrlichen Reichs.

Der Heilige! Er offenbarte Seinem Volke das Geheimniß Seiner Führung.

Gebenedeiet sei der Name Seines herrlichen Reichs.

Der Heilige! mit Freuden sühnt Er die Heerde Seiner Weide.

Gebenedeiet sei der Name Seines herrlichen Reichs.

Der Heilige! Er verzeihet Seiner Nation.

Gebenedeiet sei der Name Seines herrlichen Reichs.

Der Heilige: Sein Volk verkündet Seine Allmacht.

Gebenedeiet sei der Name Seines herrlichen Reichs.

Der Heilige! Er gedenkt Seiner Nation mit Liebe.

Gebenedeiet sei der Name Seines herrlichen Reichs.

Der Heilige! Er hat Gefallen an der Demuth Seiner Frommen.

Gebenedeiet sei der Name Seines herrlichen Reichs.

Der Heilige! Er reinigt mit Sprengwasser die Sünder.

Gebenedeiet sei der Name Seines herrlichen Reichs.

Der Heilige! Er bleicht die Sünden Seines Erbvolks weiß wie Schnee.

Gebenedeiet sei der Name Seines herrlichen Reiches.

Der Heilige! Er vergiebt die Verirrungen Seines Volkes Israel.

Gebenedeiet sei der Name Seines herrlichen Reichs.

Der Heilige! Er setzte an einen Tag im Jahre zu Seiner Verkündigung.

Gebenedeiet sei der Name Seines herrlichen Reichs.

Der Heilige! Er vergiebt und verzeihet Seiner geliebten Gemeinde.

Gebenedeiet sei der Name Seines herrlichen Reichs.

גִּבּוֹרִים וְכֻלָּם עֹשִׂים בְּאֵימָה
וּבְיִרְאָה רְצוֹן קוֹנָם וְכֻלָּם פּוֹתְחִים
אֶת פִּיהֶם בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה
בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה. וּמְבָרְכִים
וּמְשַׁבְּחִים וּמְפָאֲרִים וּמַעֲרִיצִים
וּמַקְדִּישִׁים וּמַמְלִיכִים:

אֶת שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ
הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא קָדוֹשׁ
הוּא: וְכֻלָּם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם
עוֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה.
וְנוֹתְנִים רְשׁוּת זֶה לָזֶה.
לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם בְּנַחַת
רוּחַ בְּשָׂפָה בְרוּרָה
וּבִנְעִימָה. קְדֻשָּׁה כֻּלָּם
כְּאֶחָד עוֹנִים. וְאוֹמְרִים
בְּיִרְאָה:

קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת
מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

Treuen, Alle seine Erwähleten, Alle seine Starken, Alle vollziehen sie in Furcht und Grauen ihres Herrn Willen. Alle öffnen sie den Mund in Heiligkeit und Lauterkeit zum Lied und Lobgesang, und loben und preisen und rühmen und verherrlichen und huldigen und heiligen den Namen Gottes, des allmächtigen Weltenherrn, der groß und stark ist und furchtbar — geheiligt sei er! Alle nehmen sie über sich den Dienst und die Verpflichtung des himmlischen Reiches, und geben sich gegenseitig einander das Wort, daß sie heiligen wollen ihren Schöpfer und Meister in aller Seelenruhe in lauterer Sprache, mit aller Anmuth und Freundlichkeit und Heiligkeit. Alle wie einer stimmen sie ein, und sprechen es aus im heiligen Schauer der Andacht.

קדוש Heilig! heilig! heilig! ist Gott der Heerschaaren Herr, die ganze Welt ist voll von seiner Herrlichkeit!

Man öffnet die heil. Lade. — פותחין הארון

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ:

Gebenedeiet sei der Name Seines herrlichen Reichs.

מַלְכוּתוֹ בְּקָהָל עֲדָתִי.
וּכְבוֹדוֹ הִיא אֱמוּנָתִי. אֲלֵיהוּ
בְּקַשְׁתִּי לְכַפֵּר עֲוֹן חַטָּאתִי.
וּבְיוֹם צוֹם כִּפּוּר סְלִיחָתִי.
יַעֲנֶה וְיֹאמַר סָלַחְתִּי:

מלכותו Sein Reich ist in der Versammlung meiner Gemeinde, Seine Herrlichkeit ist mein Vertrauen. Zu Ihm flehe ich um Vergebung meiner Sünden, und der Versöhungstag ist auch angesetzt zu meiner Sühne; Er wird mich erhören und sprechen: ich vergebe!

עַל שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ. וְעַל מְאוֹרֵי אוֹר שֶׁעָשִׂיתָ יְפָאֲרוּךָ סֶלָה:

seist du Gott unser Herr, ob des Ruhmes deiner Händewerke, ob der leuchtenden Lichtgestalten, die du geschaffen zu deiner Verherrlichung — Selah!

תִּתְבָּרַךְ צוּרֵנוּ מַלְכֵּנוּ וְגֹאֲלֵנוּ בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ יוֹצֵר מְשָׁרְתִים וַאֲשֶׁר מְשָׁרְתָיו כֻּלָּם עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם וּמַשְׁמִיעִים בְּיִרְאָה יַחַד בְּקוֹל דִּבְרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם: כֻּלָּם אֲהוּבִים כֻּלָּם בְּרוּרִים כֻּלָּם

Gelobt seist du unser Hort und Herr und Heil und Helfer, der die Heiligen geschaffen; gelobt dein Name, Herr in Ewigkeit! Er schuf sich die Boten seines Reiches, und die seine Boten sind, die stehen alle in den Himmelshöhen, und verkünden in heiliger Andacht einmüthig und einstimmig das Wort des lebendigen Gottes und des ewigen Weltenherrn. Alle seine

---

Für Sabbath.

לָאֵל אֲשֶׁר שָׁבַת מִכָּל הַמַּעֲשִׂים. בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי הִתְעַלָּה וַיֵּשֶׁב עַל כִּסֵּא כְבוֹדוֹ: תִּפְאֶרֶת עָשָׂה לְיוֹם הַמְנוּחָה עָנַג קָרָא לְיוֹם הַשַּׁבָּת: וְזֶה שֶׁבַח שֶׁלַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שֶׁבּוֹ שָׁבַת אֵל מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ: וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְשַׁבֵּחַ וְאוֹמֵר. מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת טוֹב לְהוֹדוֹת לַיי: לְפִיכָךְ יְפָאֲרוּ וִיבָרְכוּ לָאֵל כָּל יְצוּרָיו. שֶׁבַח גְּבוּרָה וּגְדֻלָּה יִתְּנוּ לָאֵל מֶלֶךְ יוֹצֵר כֹּל הַמַּנְחִיל מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדָּשָׁתוֹ בְּיוֹם שַׁבַּת קֹדֶשׁ: שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִתְקַדַּשׁ. וְזִכְרְךָ מַלְכֵּנוּ יִתְפָּאַר. בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת: תִּתְבָּרַךְ מוֹשִׁיעֵנוּ עַל שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְעַל מְאוֹרֵי אוֹר שֶׁעָשִׂיתָ יְפָאֲרוּךָ סֶלָה:

תתברך צורנו ober der Linie.

לאל Ihm, dem allmächtigen Weltengott, der einst geruhet von seinem Schöpfungswerke. Am siebenten Tag der Schöpfung erhob er sich, und saß auf seinem Throne in seiner Majestät. Er hüllte sich in seine Pracht und Herrlichkeit für den Tag der Ruhe, und nannte den Sabbathtag — die Lust der Welt. Daß ist des Sabbaths Ruhm, daß an ihm hat Gott geruhet von allem seinem Werke, und darum verkündet auch der Sabbath Gottes Ruhm, und singt ein Sabbathlied dem Herrn, und spricht: „Gut und schön ist es, Gott zu danken.“

Darob loben und verherrlichen Gott alle seine Schöpfungen, geben ihm das Lob, die Würde und die Größe ihm, dem allmächtigen Weltengott, dem Schöpfer und Bildner des großen Alls, der seinem Volke Israel die Ruhe hat gegeben in seiner Heiligkeit am heiligen Sabbathtage. Darob werde geheiliget, Gott, dein Name; verherrlicht, Herr dein Angedenken im Himmel oben, und auf Erden unten! Gelobt seist du, unser Heil und Helfer, ob des Ruhmes deiner Hände werke, ob der leuchtenden Lichtgestalten, die du geschaffen zu deiner Verherrlichung — Selah!

בְּעֵדֵנוּ: אֵל בָּרוּךְ גְּדֹל־דֵּעָה,
הַכִין וּפָעַל זָהֳרֵי חַמָּה. טוֹב
יָצַר כְּבוֹד לְשִׁמוֹ: מְאוֹרוֹת
נָתַן סְבִיבוֹת עֻזּוֹ. פְּנוֹת
צְבָאָיו קְדוֹשִׁים רוֹמְמֵי שַׁדַּי,
תָּמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל
וְקִדֻּשָׁתוֹ: תִּתְבָּרַךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

um uns herum. Gott — gelobt, groß an Sinn und an Verstand schuf er und richtete her der Sonnen Glanz und Gluth, in seiner Güte schuf er sie zu seines Namens Ehre. Er stellte auf die Lichter ringsherum in seinem mächtigen Reiche; die Häupter seiner heiligen Heerschaaren, die erheben seine Allmacht immerfort verkünden sie die Ehre Gottes und seine Heiligkeit. Gelobt

Für Sabbath.

בְּלֵהָךְ גְּאֻלָּנוּ לִימוֹת הַמָּשִׁיחַ, וְאֵין דּוֹמֶה
לְךָ מוֹשִׁיעֵנוּ לִתְחִיַּת הַמֵּתִים:

in den Tagen des Messias und nichts dir gleich, dir unserem Erlöser in dem Reiche wo die Todten leben.

אֵל אָדוֹן עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים, בָּרוּךְ
וּמְבוֹרָךְ בְּפִי כָל נְשָׁמָה: גָּדַל וְטוּבוֹ מָלֵא
עוֹלָם. דַּעַת וּתְבוּנָה סוֹבְבִים אוֹתוֹ:
הַמְהֻגֶּאָה עַל חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ, וְנֶהְדָּר בִּכְבוֹד
עַל הַמֶּרְכָּבָה: זְכוּת וּמִישׁוֹר לְפָנָיו כְּמָאוֹ.
חֶסֶד וְרַחֲמִים לִפְנֵי כְבוֹדוֹ: טוֹבִים וּמְאוֹרוֹת
שֶׁבָּרָא אֱלֹהֵינוּ, יְצָרָם בְּדַעַת בִּבִינָה
וּבְהַשְׂכֵּל: כֹּחַ וּגְבוּרָה נָתַן בָּהֶם, לִהְיוֹת
מוֹשְׁלִים בְּקֶרֶב תֵּבֵל: מְלֵאִים זִיו וּמְפִיקִים
נֹגַהּ. נָאֶה זִיָּם בְּכָל הָעוֹלָם: שְׂמֵחִים
בְּצֵאתָם וְשָׂשִׂים בְּבֹאָם, עֹשִׂים בְּאֵימָה
רְצוֹן קוֹנָם: פְּאֵר וְכָבוֹד נוֹתְנִים לְשִׁמוֹ.
צַהֲלָה וְרִנָּה לְזֵכֶר מַלְכוּתוֹ: קָרָא לַשֶּׁמֶשׁ
וַיִּזְרַח אוֹר. רָאָה וְהֵחִקִּין צוּרַת הַלְּבָנָה:
שָׁבַח נוֹתְנִים לוֹ כָּל צְבָא מָרוֹם. תִּפְאֶרֶת
וּגְדֻלָּה שְׂרָפִים וְאוֹפַנִּים וְחַיּוֹת הַקּוֹדֶשׁ:

Gott ist Herr über alle Schöpfungen, gelobt ist sein Name, gelobt im Munde alles Lebenden. Seine Größe, seine Güte füllet an die Welt. Verstand und Wissenschaft kreisen um ihn herum. Da thronet er in seiner Pracht über den heiligen Thiergestalten, verherrlicht in seiner Majestät auf dem Himmelsthrone, der Mercaba, Unschuld und Biederkeit die ziehen vor seinem Throne her, Liebe und Erbarmen gehen seiner Majestät voran.

Schön und herrlich sind die Lichter, die gut geschaffen, er hat sie geformt mit Einsicht, Weisheit und Verstand und die Kraft und Stärke in sie hinein gegeben, daß sie schalten in dem weiten Weltenraume. Voll Glanz und Helle spenden sie das Himmelslicht, und in ihrem Glanze verkläret sich die ganze Welt. Freudig gehen sie auf, und fröhlich gehen sie unter, und vollziehen in Furcht ihres Herrn Willen. Sie geben der Welt die Pracht und Herrlichkeit zu seines Namens Ehre, und Freudigkeit und Jubel, auf daß wir gedenken seines Reiches. Er rief die Sonne an, und sie strahlet aus ihr Licht, ein Blick von ihm gab dem Monde seine Form und Gestalt. Nun preisen ihn die himmlischen Heerschaaren, Seraphim und Ophanim und die heiligen Thiergestalten verkünden seine Größe und seine Herrlichkeit, und geben ihm die Ehre!

מְחַדֵּשׁ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד
מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: מָה רַבּוּ
מַעֲשֶׂיךָ יְיָ. כֻּלָּם בְּחָכְמָה
עָשִׂיתָ. מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ:
הַמֶּלֶךְ הַמָּרוֹם לְבַדּוֹ
מֵאָז. הַמְשֻׁבָּח וְהַמְפוֹאָר
וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת עוֹלָם.
אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים
רַחֵם עָלֵינוּ. אֲדוֹן עֻזֵּנוּ. צוּר
מִשְׂגַּבֵּנוּ. מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. מִשְׂגָּב

Zigkeit; in seiner Güte erneuert er Tag für Tag und immerfort das Werk der Schöpfung. Wie viele sind deine Werke, Gott, du hast sie alle in Weisheit geschaffen: die ganze Welt und ihre Fülle ist dein Besitz und Eigenthum. Der Weltenherr war einst erhaben ganz allein vor dem; gepriesen und verherrlicht und erhöhet ist er seit den ersten Tagen der Welt.

Allmächtiger Weltenherr! in deiner Barmherzigkeit erbarme dich über uns! Du Herr unsere Kraft und Stärke; du ein Fels und unsere Feste, du ein Schild zu unserm Heil, und feste Wehr

---

Am Sabbath.

הַבֵּל. הָאֵל הַפּוֹתֵחַ בְּכָל יוֹם דַּלְתוֹת
שַׁעֲרֵי מִזְרָח. וּבוֹקֵעַ חַלּוֹנֵי רָקִיעַ: מוֹצִיא
חַמָּה מִמְּקוֹמָהּ וּלְבָנָה מִמְּכוֹן שִׁבְתָּהּ
וּמֵאִיר לְעוֹלָם כֻּלּוֹ וּלְיוֹשְׁבָיו. שֶׁבָּרָא
בְּמִדַּת רַחֲמִים: הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים
עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים. וּבְטוּבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם
תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמָם
לְבַדּוֹ מֵאָז הַמְשֻׁבָּח וְהַמְפֹאָר וְהַמִּתְנַשֵּׂא
מִימוֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים
רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן עֻזֵּנוּ צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ מָגֵן
יִשְׁעֵנוּ מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ: אֵין כְּעָרְכֶךָ וְאֵין
זוּלָתֶךָ. אֶפֶס בִּלְתֶּךָ וּמִי דָּמֶה לָּךְ: אֵין
כְּעָרְכֶךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בָּעוֹלָם הַזֶּה. וְאֵין
זוּלָתֶךָ מַלְכֵּנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: אֶפֶס

erhebet dich — Selah! den Schöpfer des Alls, den allmächtigen Gott, der Tag für Tag dem Morgenroth die Thüren und die Pforten öffnet, und die Himmelswölbung durchbricht, und dem Lichte Fenster macht; der die Sonne führet aus von ihren Stand und den Mond von seinem Sitz, den er ihm hat festgestellt, und leuchten läßt ihr Licht über die ganze Welt und über Alle, die auf ihr wohnen, dieweil er sie geschaffen hat in seiner Barmherzigkeit. Er erleuchtet, er verkläret die Welt und die da wandeln auf ihr — in seiner Barmherzigkeit, und in seiner Güte erneuert er Tag für Tag und immer fort das Werk der Schöpfung. Der Weltenherr war einst erhaben ganz allein vor dem, gepriesen und verherrlicht und erhöhet ist er seit den ersten Tagen der Welt.

Ewiger Weltengott, in deiner unendlichen Barmherzigkeit erbarme dich über uns! Du Herr, bist unsere Kraft und Stärke, du ein Fels und unsere Veste ein Schild zu unserem Heil, eine feste Wehr um uns herum. Es ist Keiner deines Gleichen, Keiner außer dir, nichts ohne dich. Wer könnte dir sich je vergleichen? Es ist Keiner deines Gleichen, Gott, unser Herr, in dieser Welt; Keiner außer dir Herr über uns im ewigen zukünftigen Leben; nichts ohne dich davon das Heil uns käme

מִמַּעֲמַקִּים. עוֹרֵר בְּאוֹר
נוֹגַהּ שׁוֹשַׁנַּת הָעֲמָקִים׃
חטאנו פְּתַח לָנוּ שַׁעַר וְתַעֲלֶה
תְּפִלָּה. פָּנֶיךָ נְחַלָּה שׁוֹכֵן
מַעֲלָה. צָאֶתֵנוּ תְנַקֵּה
וּבְחֵטְא לֹא נִתְנַוָּק. צָרְפֵנוּ
כַּכֶּסֶף שִׁבְעָתַיִם מְזֻקָּק׃ סלה
קָרְבֵנוּ לְיִשְׁעֶךָ כְּאוֹר שְׁנֵי
עֶפְרִים. קוֹרְאֵי קְדֻשַּׁת יוֹם
כִּפּוּרִים׃ רְעֵינוּ כְּקֶדֶם
וְתוֹאֲרֵנוּ יוּנְהַר׃ רַחֵם
דַּקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר׃
חטאנו שָׁפַכְנוּ כַמַּיִם אִבְנֵי
לִבּוֹת. שַׁחַר אוֹר וַיַּהּ בּוֹחֵן
לְבָבוֹת׃ תְּחַטְּאֵנוּ בְּאָזוֹב
וְנִטְהַר בְּיוֹם סְלִיחָתִי.
תַּקְשִׁיב סְלַח נָא וְתֹאמַר
סָלַחְתִּי׃

Deffne uns die Himmelspforte, daß unser Gebet hinauf steige, Dich beten wir an, Throner in jener Höhe; halte uns rein von Sündenflecken, daß das Laster uns nicht brandmarke, läutere uns wie Silber, siebenfach gereinigt.

Nähere uns Deinem Heile durch das Verdienst zweier großen Lichter (Moses und Ahron) die die Heiligkeit des Versöhnungstages verkündet; sei selber unser Hirt, wie vormals, daß sich unser Angesicht erheitere; Allerbarmer vernimm uns, handle für uns ohne Säumen.

Selbst die Hartherzigen schütten ihr Herz aus vor Dir, der alle Herzen prüft, o laß das Frühroth der Sonne uns wieder leuchten, entsündige uns mit Isob, daß wir rein erscheinen am Versöhnungstage erhöre unser Flehen und sprich: ich verzeihe.

סָלַח לְגוֹי קָדוֹשׁ. בְּיוֹם קָדוֹשׁ. מָרוֹם וְקָדוֹשׁ׃ Vorbeter u. Gem.

Wenn das Fest auf einen Sabbath fällt, wird das untenstehende הכל יודוך gesagt.

הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים
עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים. וּבְטוּבוֹ

המאיר Er erleuchtet und verkläret die Welt und die da wandeln auf ihr — in seiner Barmher-

Für Sabbath.

הַכֹּל יוֹדוּךָ וְהַכֹּל יְשַׁבְּחוּךָ וְהַכֹּל יֹאמְרוּ
אֵין קָדוֹשׁ כַּיְיָ׃ הַכֹּל יְרוֹמְמוּךָ סֶלָה יוֹצֵר

הכל Alles lobet dich, Alles rühmet dich, Alles spricht von dir; es ist Keiner heilig, denn nur Gott allein! Alles

Verbrechen, und laß besonders die aus Versehen gesündigt, nicht ungebessert sterben.

Wir haben Muthwillen geübt, haben gefrevelt bei einem schlechten Wandel, Du bist gerecht, in allem, was uns betroffen. Wir haben gesündigt gegen Dich, König für Ewigkeiten, weihe uns wieder ein in Deine Lehre, damit wir nicht mit Schanden bestehen.

Allgütiger, Allvergebender, bei Dir nur ist Gnade; so reinige uns mit Deinem Quell, o Gnadenreicher! wir schütten beständig Herz und Seele vor Dir aus; laß das Licht der Versöhnung entgegen strahlen der gequälten Seele.

Wie Du nur gnädig nach unsern verborgenen Thaten suchst, so verzeihest Du erbarmungsvoll die Sünden Deiner Getreuen, damit wir im Lichte Deines Antlitzes wallen; o laß uns heute nicht leer von Dir gehen.

Laß weiß werden wie Schnee die Sünden Deines Volkes, Urquell des Lebens und der Gnade, Du! Wir kommen vor Dich, der Du des Bundes gedenkest; leite uns mit Deinem Lichte, wie jenem Geheimnißvollen (Elias) in Nachal Kiß.

Herr, der Du Deiner Heerde verzeihest laß uns Schutz finden in deinem Lichte, wie ihn (Moses) der Deine göttliche Erscheinung gesehen; erhöre

פֶּשַׁע. וְחוֹטְאֵי בִשְׁגָגָה אַל
נָא תָּמִית בְּרֶשַׁע: סלה זָדְנוּ
וְהִרְשַׁעְנוּ בְּרוֹעַ מַעֲלָלֵינוּ.
זֶה צַדִּיק אַתָּה עַל כָּל הַבָּא
עָלֵינוּ: חָטָאנוּ לְךָ מֶלֶךְ
עוֹלָמִים. חַנְּכֵנוּ בְּאוֹרְךָ וְלֹא
נֵצֵא נִכְלָמִים: חטאנו טוֹב
וְסַלָּח לְךָ הִיא הַצְּדָקָה
טַהֲרֵנוּ בְּמַעְיָנְךָ לוֹבֶשׁ
צְדָקָה: יוֹמָם וְלַיְלָה שָׁפְכֵנוּ
לֵב וָנֶפֶשׁ. יְזָרַח לָנוּ אוֹר
בְּכִפּוּר עֲנוּי נֶפֶשׁ: סלה כְּחַנּוֹן
תְּחַפֵּשׂ | סִתְרֵי מַעֲשִׂים.
כְּרַחוּם תִּסְלַח עֲוֹנוֹת
עֲמוּסִים: לְמַעַן נָרוּץ בְּאוֹר
פָּנֶיךָ. לֹא נֵצֵא הַיּוֹם רֵיקָם
מִקְּפָנֶיךָ: חטאנו מַלְבִּין כַּשֶּׁלֶג
חֶטְאֵי עַמֶּךָ. מְקוֹר חַיִּים
וְחֶסֶד עַמֶּךָ: נָבוֹאָה עָרֶיךָ
זוֹכֵר הַבְּרִית. נַהֲלֵנוּ בְּאוֹרְךָ
כְּמוֹ נִסְתָּר בְּנַחַל כְּרִית:
סלה שַׂר הַמְכַפֵּר בְּעֵד צֹאן
מַרְעִיתְךָ. סוֹכְכֵנוּ בְּאוֹרְךָ
כְּסוּכַת מֵרְאִית: עֲנֵנוּ אֲבִינוּ

herzigkeit eröffnet und die Augen jener hoffnungsvoll erleuchtet, die seiner Vergebung entgegenharren. Bildner des Lichts! Schöpfer der Finsterniß! Erhalter der Eintracht und Erzeuger des All's!

שַׁעֲרֵי רַחֲמִים וּמֵאִיר עֵינֵי
הַמְחַכִּים לִסְלִיחָתוֹ: יוֹצֵר
אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ עֹשֶׂה
שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת־הַכֹּל:
אוֹר עוֹלָם בְּאִיצֵר חַיִּים.
אוֹרוֹת מֵאפֶל אָמַר וַיֶּהִי:

אור Das Urlicht der Welt verblieb im Reiche der Unsterblichen; ein Dämmerlicht nur ist's, was auf des Herrn Geheiß entstand.

סלח Verzeihe einem heiligen Volke, an diesem heiligen Tage, Erhabener und Heiliger!

סְלַח לְגוֹי קָדוֹשׁ. Vorbeter u. Gem.
בְּיוֹם קָדוֹשׁ. מָרוֹם וְקָדוֹשׁ:

חטאנו Wir haben gesündigt, Dir unserem Schutz, vergieb uns unser Schöpfer!

חָטָאנוּ צוּרֵנוּ. סְלַח Vorbeter u. Gem.
לָנוּ יוֹצְרֵנוּ:

Man schließt die heil. Lade — סוגרין הארון

מיוסד ע"פ א"ב כפול.

אז Einst hast Du (den Moses) gelehrt am Versöhnungstage Dich erflehen, das Licht der Lehre und der Verzeihung gegeben dem Volke, das Du Dir erworben, hast verziehen die Sünden und das Vergehen der Gemeinde, und verheißen am Zehnten vertraungsvoll im Tempel sich einzufinden.

Die Sünden nahmen überhand, da trat ein Tag des Jahres heran, da fleheten sie in Gebeten zu dem Allversöhnenden, und näherten sich durch Buße wieder dem Schöpfer des Lichts, der Lehre und der Sühne.

אָז בְּיוֹם כִּפּוּר סְלִיחָה
דוֹרִית. אוֹר וּמְחִילָה לְעַם
זוּ קָנִיתָ: בְּסַלְחָךְ לַעֲוֹנוֹת
וַחֲטָאֵי עֵדָה. בְּעָשׂוֹר
סָמוּכִים בְּבֵית הַוַּעֲדָה: סלח
גָּבְרוּ חֲטָאִים בַּאֲנִי יְשֵׁנָה.
גַּשׁ יוֹם אֶחָד בִּימֵי שָׁנָה:
דּוֹבְבוּ בְּתַחֲנוּן לְמוֹחֵל
וְסוֹלֵחַ. הוֹפְקִי בִּתְשׁוּבָה
לְיוֹצֵר אוֹר וְסַלָּח: חטאנו

Laß dieses Licht der Lehre auch jetzt günstig sein unserer Sühne, antworte auch jetzt und sprich: ich vergebe; erleuchte unsere Augen, übergehe die

הַמְתֵּק הָאוֹר לִסְלִיחָתִי.
הָעֵת תַּעֲנֶה וְתֹאמַר סָלַחְתִּי:
הָאֵר עֵינֵינוּ וְתַעֲבוֹר עַל

und Lob und Sang und Klang; denn dein ist die Macht und der Sieg und die Herrschaft, die Größe und die Stärke, der Ruhm und die Herrlichkeit; dein ist die Heiligkeit und dein ist das Reich; dir gebühret Lob und Dank in Ewigkeit! Gelobt seist du Gott, allmächtiger Weltenherr, der groß und herrlich ist in seinem Ruhme; Gott dem alles danket; Herr, der Wunder thut, der den Lobgesang sich hat erwählet zu seiner Verherrlichung — allwaltender und ewiglebender Weltengott und Herr!

הַלֵּל וְזִמְרָה עֹז וּמֶמְשָׁלָה נֶצַח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת קְדֻשָּׁה וּמַלְכוּת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל בַּתִּשְׁבָּחוֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה מֶלֶךְ אֵל חֵי הָעוֹלָמִים:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא:

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

Während der Vorbeter ברכו sagt, sagt die Gemeinde das untenstehende יתברך.*)

Vorb. Lobet Gott den Allgelobten!

Vorbeter בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ:

Gem. Gelobt sei Gott, der Allgelobte — in Ewigkeit.

Gemeinde בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

Man öffnet die heil. Lade. — פותחין הארון

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַפּוֹתֵחַ לָנוּ

ברוך Gepriesen seist du Ewiger, unser Gott, Beherrscher der Welt, der uns die Pforten der Barm-

*) יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים: סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעָלְזוּ לְפָנָיו. וּשְׁמוֹ מְרוֹמֵם עַל כָּל בְּרָכָה וּתְהִלָּה: בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבוֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

יתברך Gelobt und gepriesen und erhöhet und verherrlicht sei der erhabene Name des Königs aller Könige, des Heiligen, gelobt sei er, und außer dem kein Gott ist. Macht Bahn vor ihm, der auf Wolken fährt, nennt seinen göttlichen Namen, und jauchzet auf vor ihm. Sein Name ist erhaben über alles Lob und allen Ruhm. Gelobt sei sein Name, sein Reich und seine Herrlichkeit in Ewigkeit! Der Name Gottes sei gelobt, heute und immer in Ewigkeit.

המלך Der Weltenherr, sitzet auf seinem Throne hoch und erhaben.

שוכן Da thronet er in Ewigkeit, „der Erhabene und Heilige" ist sein Name! So steht geschrieben: Lobsinget, ihr Gerechten, Gott dem Herrn; denen, die redlichen Herzens sind, steht des Herrn Lob und Ruhm wohl an!

Der Redlichen Mund Dich preisen;
Der Gerechten Worte Dich benedeien;
Der Frommen Zunge Dich erheben, und

Der Heiligen Chor Dir huldigen.

ובמקהלות So wird in Chören, Herr, gepriesen und verherrlicht dein Name von Tausenden und wieder Tausenden aus deinem Volke und Hause Israel; so wallet dein Ruhm, Herr, durch die Zeit im fröhlichen Lobgesang. Dazu hast du uns, Gott, geschaffen, dazu sind wir verpflichtet und berufen, daß wir dir, unserm Gott und Herrn, dir, dem Gott unserer Väter, Dank und Lob und Preis und Ruhm und Ehre geben, dich erhöhen und verherrlichen in Wort und Spruch und Lied und Lobgesang, wie sie David, Isais Sohn, dein Knecht und dein Gesalbter, zu deines Namens Ehre hat angestimmt.

ישתבח Gepriesen und verherrlicht sei dein Name, Herr in Ewigkeit, allmächtiger Gott und Herr der groß und heilig ist im Himmel und auf Erden. Dir unserm Gott und Herrn, dir, dem Gotte unserer Väter, gebühret Lied

הַמֶּלֶךְ׃
יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם וְנִשָּׂא׃
שׁוֹכֵן עַד מָרוֹם וְקָדוֹשׁ
שְׁמוֹ. וְכָתוּב רַנְּנוּ צַדִּיקִים
בַּיְיָ לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה׃
בְּפִי יְשָׁרִים תִּתְרוֹמָם ׃
וּבְדִבְרֵי צַדִּיקִים תִּתְבָּרַךְ ׃
וּבִלְשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְקַדָּשׁ ׃
וּבְקֶרֶב קְדוֹשִׁים תִּתְהַלָּל ׃
וּבְמַקְהֲלוֹת רִבְבוֹת עַמְּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יִתְפָּאַר
שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ בְּכָל דּוֹר
וָדוֹר. שֶׁכֵּן חוֹבַת כָּל־
הַיְצוּרִים. לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. לְהוֹדוֹת
לְהַלֵּל לְשַׁבֵּחַ לְפָאֵר לְרוֹמֵם
לְהַדֵּר לְבָרֵךְ לְעַלֵּה וּלְקַלֵּס
עַל כָּל־דִּבְרֵי שִׁירוֹת
וְתִשְׁבְּחוֹת דָּוִד בֶּן־יִשַׁי
עַבְדְּךָ מְשִׁיחֶךָ׃
יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ הָאֵל
הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ בַּשָּׁמַיִם
וּבָאָרֶץ כִּי לְךָ נָאֶה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וּשְׁבָחָה

danket dir, jede Zunge schwört dir, jedes Knie beugt sich vor dir, und was stehet, das bücket sich vor dir Dich ehret, fürchtet jedes Herz, Herz und Nieren lobsingen deinen Namen, wie geschrieben steht: Jedes Glied an mir spricht, Gott, wer ist wie du? Der den Armen rettet aus des Starken Hand, den Armen und den Dürftigen aus des Räubers Hand? Wer ist dir gleich? Wer ist dir ähnlich? Wer kommt nur irgend in Vergleich mit dir? Mit dir — dem großen, starken, furchtbaren Weltengott, dem allerhöchsten Gott, der Himmel und Erde hat geschaffen. Dich loben wir und preisen wir und rühmen wir, und loben deinen heiligen Namen; wie David spricht: „Lobe, meine Seele, den Herrn, und was in mir ist, preise seinen heiligen Namen!"

Gott, du bist allmächtig — in der Allgewalt deiner Kraft, bist groß und hehr — in der Verherrlichung deines Namens; bist stark im Sieg, und furchtbar in deinen furchtbaren Werken.

פֶּה לְךָ יוֹדֶה. וְכָל־לָשׁוֹן לְךָ תִשָּׁבַע. וְכָל־בֶּרֶךְ לְךָ תִכְרַע. וְכָל־קוֹמָה לְפָנֶיךָ תִשְׁתַּחֲוֶה. וְכָל־לְבָבוֹת יִירָאוּךָ. וְכָל־קֶרֶב וּכְלָיוֹת יְזַמְּרוּ לִשְׁמֶךָ. כַּדָּבָר שֶׁכָּתוּב כָּל־עַצְמוֹתַי תֹּאמַרְנָה יְיָ מִי כָמוֹךָ. מַצִּיל עָנִי מֵחָזָק מִמֶּנּוּ וְעָנִי וְאֶבְיוֹן מִגֹּזְלוֹ: מִי יִדְמֶה־לָּךְ. וּמִי יִשְׁוֶה־לָּךְ. וּמִי יַעֲרָךְ־לָךְ. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: נְהַלֶּלְךָ וּנְשַׁבֵּחֲךָ וּנְפָאֶרְךָ וּנְבָרֵךְ אֶת שֵׁם קָדְשֶׁךָ. כָּאָמוּר. לְדָוִד | בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת־יְיָ וְכָל־קְרָבַי אֶת־שֵׁם קָדְשׁוֹ:

הָאֵל בְּתַעֲצֻמוֹת עֻזֶּךָ. הַגָּדוֹל בִּכְבוֹד שְׁמֶךָ. הַגִּבּוֹר לָנֶצַח וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ:

תפלה לש"ץ הנדפסת כאן בהרבה מחזורים הדפסתי בתפלת המוסף, כי אסור להפסיק כאן בשום דבר:

schnell wie Hirsch und Reh, — es reichte nimmer aus die Kraft in uns, dir Gott unserm Herrn, dir, dem Gott unserer Väter, auch nur für eine einzige von den vielen tausenden und wieder tausenden Gnadenbezeugungen, die du unsern Vätern und uns bewiesen, nach Gebühr zu danken, und deines Namens Ruhm auf Erden zu verkünden.

Aus Egypten hast du uns erlöset, Gott unser Herr, vom Sklavenjoche uns frei gemacht; im Hunger hast du uns gespeiset, und uns gesättiget im Ueberfluß; vom Schwerte hast du uns gerettet, vor Pest und Seuche uns gewahret, von böser Krankheit und schwerem Leid uns stets befreiet, und wie wir auch darnieder lagen, uns auf und in die Höhe gebracht.

Bis hieher hast du uns geholfen in deiner Barmherzigkeit, uns nicht verlassen in deiner milden Huld; so verlaß uns und verwirf uns Gott auch nie und nimmermehr. Und jedes Glied an uns, das du an uns geschaffen, und Geist und Odem, die du uns hast eingehaucht, die Zunge, die du uns hast in den Mund gelegt — sei deinem Dienste geweihet. Sie sollen dich, den Weltherrn loben, rühmen, preisen deinen Namen, Herr, dein Reich erhöhen, heiligen und verherrlichen; denn jeder Mund

קַלּוֹת כְּאַיָּלוֹת: אֵין אֲנַחְנוּ
מַסְפִּיקִים לְהוֹדוֹת לְךָ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
וּלְבָרֵךְ אֶת־שְׁמֶךָ, עַל־
אַחַת מֵאֶלֶף אֶלֶף אַלְפֵי
אֲלָפִים וְרִבֵּי רְבָבוֹת
פְּעָמִים הַטּוֹבוֹת שֶׁעָשִׂיתָ
עִם אֲבוֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ,
מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ,
בְּרָעָב זַנְתָּנוּ וּבְשָׂבָע
כִּלְכַּלְתָּנוּ, מֵחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ,
וּמִדֶּבֶר מִלַּטְתָּנוּ, וּמֵחֳלָיִם
רָעִים וְנֶאֱמָנִים דִּלִּיתָנוּ:
עַד־הֵנָּה עֲזָרוּנוּ רַחֲמֶיךָ,
וְלֹא עֲזָבוּנוּ חֲסָדֶיךָ, וְאַל־
תִּטְּשֵׁנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לָנֶצַח:
עַל־כֵּן אֵבָרִים שֶׁפִּלַּגְתָּ בָּנוּ,
וְרוּחַ וּנְשָׁמָה שֶׁנָּפַחְתָּ
בְּאַפֵּינוּ, וְלָשׁוֹן אֲשֶׁר שַׂמְתָּ
בְּפִינוּ: הֵן הֵם יוֹדוּ וִיבָרְכוּ
וִישַׁבְּחוּ וִיפָאֲרוּ וִירוֹמְמוּ
וְיַעֲרִיצוּ וְיַקְדִּישׁוּ וְיַמְלִיכוּ
אֶת־שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ: כִּי כָל־

וּבְרָךְ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד. מִן הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם אַתָּה אֵל. וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ: פּוֹדֶה וּמַצִּיל וּמְפַרְנֵס וּמְרַחֵם בְּכָל־עֵת צָרָה וְצוּקָה. אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אַתָּה: אֱלֹהֵי הָרִאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים. אֱלוֹהַּ כָּל־בְּרִיּוֹת. אָדוֹן כָּל־תּוֹלָדוֹת הַמְהֻלָּל בְּרוֹב הַתִּשְׁבָּחוֹת. הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים: וַיְיָ לֹא־יָנוּם וְלֹא־יִישָׁן. הַמְעוֹרֵר יְשֵׁנִים וְהַמֵּקִיץ נִרְדָּמִים. וְהַמֵּשִׂיחַ אִלְּמִים. וְהַמַּתִּיר אֲסוּרִים. וְדַסּוֹמֵךְ נוֹפְלִים. וְהַזּוֹקֵף כְּפוּפִים. לְךָ לְבַדְּךָ אֲנַחְנוּ מוֹדִים. אִלּוּ פִינוּ מָלֵא שִׁירָה כַּיָּם. וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה כַּהֲמוֹן גַּלָּיו. וְשִׂפְתוֹתֵינוּ שֶׁבַח כְּמֶרְחֲבֵי רָקִיעַ. וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כַּשֶּׁמֶשׁ וְכַיָּרֵחַ. וְיָדֵינוּ פְּרוּשׂוֹת כְּנִשְׁרֵי שָׁמַיִם. וְרַגְלֵינוּ

Herr und dein Gedächtniß immerfort. Von Ewigkeit in Ewigkeit bist du Gott, und außer dir ist Keiner Herr, der schützet, der helfet, der erlöset, der errettet, der ernähret, und sich erbarmet unser in jeder Zeit der Noth und Bedrängniß — Keiner, Herr, als du allein! Gott, der war beim Anbeginn; Gott, der ist beim End' der Dinge, Schöpfer aller Schöpfungen, Herr und Meister des Gewordenen und Werdenden, gepriesen und verherrlicht; sein die Fülle des Ruhmes und der Herrlichkeit. Er ist es, der die Welten lenket in seiner Huld und Milde, und seine Schöpfungen versieht un versorget in seiner Barmherzigkeit Gott der schläft nicht und der schlummert nicht Er weckt die Schlafenden, hält wach und munter die betäubt sind, und macht die Stummen reden; er löset die Gebundenen er stützet die da fallen, und richtet auf, die gebeugt sind; dir Gott allein gebühret unsers Herzens Dank

Und wäre unser Mund von Liedern voll, voll wie das Meer; und könnten wir mit Zungen singen, und mit Lippen reden, daß es schalle so weit die Himmel reichen; und hätten wir Augen leuchtend wie die Sonne, wie der Mond in seinem Glanze, und Hände, die zu Gott sich heben wie der Adler sich auf zum Himmel schwingt, und Füße leicht und

נִבְהֲלוּ אַלּוּפֵי אֱדוֹם אֵילֵי
מוֹאָב יֹאחֲזֵמוֹ רָעַד נָמֹגוּ
כָּל יֹשְׁבֵי כְנָעַן: תִּפֹּל
עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וָפַחַד בִּגְדֹל
זְרוֹעֲךָ יִדְמוּ כָּאֶבֶן עַד־
יַעֲבֹר עַמְּךָ יְהוָה עַד־יַעֲבֹר
עַם־זוּ קָנִיתָ: תְּבִאֵמוֹ
וְתִטָּעֵמוֹ בְּהַר נַחֲלָתְךָ מָכוֹן
לְשִׁבְתְּךָ פָּעַלְתָּ יְהוָה
מִקְדָּשׁ אֲדֹנָי כּוֹנְנוּ יָדֶיךָ:
יְהוָה | יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: יְיָ
יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי לַיְיָ
הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם:
וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן
לִשְׁפּוֹט אֶת־הַר עֵשָׂו
וְהָיְתָה לַיְיָ הַמְּלוּכָה: וְהָיָה
יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ
בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד
וּשְׁמוֹ אֶחָד:

וּבְתוֹרָתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ
אֱלֹהֵינוּ יְיָ | אֶחָד:

נִשְׁמַת כָּל־חַי תְּבָרֵךְ
אֶת־שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְרוּחַ
כָּל־בָּשָׂר תְּפָאֵר וּתְרוֹמֵם

die Fürsten von Edom, die gewaltigen Moabs ergreifet ein Beben, und verzagt sind die Bewohner Kanaans. Es fällt über sie die Furcht und Angst, vor der Größe deines Armes erstarren sie wie Stein — bis daß vorübergezogen dein Volk, Herr, bis daß vorübergezogen das Volk, daß du dir geeignet. Du führst sie und pflanzest sie ein auf den Berg, der dein Erbe ist, in die Veste, die du zu deinem Sitze dir geschaffen, das Heiligthum, Herr, das deine Hände befestigte. Gott regieret in Ewigkeit! Gott regieret in Ewigkeit!

Denn Gott gehört das Reich, er waltet über die Völker. Es werden die Erlöser hinaufziehen auf den Berg Zion, um zu richten das Gebirge Esaus da gehöret Gott allein das Reich!

Und es wird Gott Herr sein über die ganze Welt; an dem Tage ist Gott der Einzige, und sein Name der Einzige!

Und so steht es geschrieben in deiner Thora: Höre Israel, Gott unser Herr ist ein einziger Gott!

Der Odem alles Lebenden lobe Gott den Herrn! der Geist alles Fleisches erhöhe und verherrliche deinen Namen,

Wagen Pharaos und sein Heer stürzt' er in's Meer; die Auserwählten seiner Wagenlenker wurden versenkt in das Schilfmeer. Fluthen deckten sie, sie sanken in die Tiefe wie ein Stein.

Dein Rechte, Gott, ist mächtig in ihrer Kraft; deine Rechte Gott, zermalmet der Feind. In deiner erhabenen Größe trittst du nieder die Empörer; du lassest aus den glühenden Zorn, er frißt sie wie Stoppel. Und vor dem Hauche deiner Nase thürmen sich auf die Wasser, stehen wie eine Mauer die Strömungeu, erstarren die Fluthen im Herzen des Meeres. Es sprach der Feind: „Ich verfolge, ich hole ein, ich theile aus die Beute, es sättiget sich meine Seele; ich zücke das Schwert, es tilgt sie aus meine Hand!" da bliesest du sie an mit deinem Hauche, und es deckte sie das Meer; sie sanken wie Blei in die gewaltigen Wasser. Wer ist wie du unter den Göttern, Herr? wer ist wie du so mächtig in seiner Heiligkeit, so furchtbar in seinem Ruhme, der Wunder thut? — Du strecktest aus deine Rechte und es verschlang sie die Erde. Du führtest in deine Huld das Volk, das du erlöset, und geleitet es in deiner Macht in deine heilige Wohnung. Es hörten es die Völker, und bebeten, ein Zittern ergriff die Bewohner von Peleſcheth. Da erſchracken

מַרְכְּבֹת פַּרְעֹה וְחֵילוֹ יָרָה
בַיָּם וּמִבְחַר שָׁלִשָׁיו טֻבְּעוּ
בְיַם־סוּף: תְּהֹמֹת יְכַסְיֻמוּ
יָרְדוּ בִמְצוֹלֹת כְּמוֹ־אָבֶן:
יְמִינְךָ יְהוָה נֶאְדָּרִי בַּכֹּחַ
יְמִינְךָ יְהוָה תִּרְעַץ אוֹיֵב:
וּבְרֹב גְּאוֹנְךָ תַּהֲרֹס קָמֶיךָ
תְּשַׁלַּח | חֲרֹנְךָ יְאֻכְלֵמוֹ
כַּקַּשׁ: וּבְרוּחַ אַפֶּיךָ נֶעֶרְמוּ
מַיִם נִצְּבוּ כְמוֹ־נֵד נֹזְלִים
קָפְאוּ תְהֹמֹת בְּלֵב־יָם:
אָמַר אוֹיֵב אֶרְדֹּף אַשִּׂיג
אֲחַלֵּק שָׁלָל תִּמְלָאֵמוֹ נַפְשִׁי
אָרִיק חַרְבִּי תּוֹרִישֵׁמוֹ יָדִי:
נָשַׁפְתָּ בְרוּחֲךָ כִּסָּמוֹ יָם
צָלְלוּ כַּעוֹפֶרֶת בְּמַיִם
אַדִּירִים: מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִם
יְהוָה מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר
בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה־
פֶלֶא: נָטִיתָ יְמִינְךָ תִּבְלָעֵמוֹ
אֶרֶץ: נָחִיתָ בְחַסְדְּךָ עַם־זוּ
גָּאָלְתָּ נֵהַלְתָּ בְעֻזְּךָ אֶל־נְוֵה
קָדְשֶׁךָ: שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָּזוּן
חִיל אָחַז יֹשְׁבֵי פְלֶשֶׁת: אָז

וּבְכָל־עֲבָדָיו וּבְכָל־עַם
אַרְצוֹ: כִּי יָדַעְתָּ כִּי הֵזִידוּ
עֲלֵיהֶם וַתַּעַשׂ־לְךָ שֵׁם
כְּהַיּוֹם הַזֶּה: וְהַיָּם בָּקַעְתָּ
לִפְנֵיהֶם וַיַּעַבְרוּ בְתוֹךְ הַיָּם
בַּיַּבָּשָׁה, וְאֶת־רדְפֵיהֶם
הִשְׁלַכְתָּ בִּמְצוֹלֹת כְּמוֹ
אֶבֶן בְּמַיִם עַזִּים:

וַיּוֹשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־
יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרָיִם וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל
אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־שְׂפַת הַיָּם:
וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיָּד הַגְּדֹלָה
אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם וַיִּירְאוּ
הָעָם אֶת־יְהוָה וַיַּאֲמִינוּ בַּיהוָה
וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ:

אָז יָשִׁיר־מֹשֶׁה וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת
לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר
אָשִׁירָה לַיהוָה כִּי־גָאֹה גָּאָה
סוּס וְרֹכְבוֹ רָמָה בַיָּם: עָזִּי
וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה
זֶה אֵלִי וְאַנְוֵהוּ אלהי אֱלֹהֵי אָבִי
וַאֲרֹמְמֶנְהוּ: יְהוָה אִישׁ
מִלְחָמָה יְהוָה שְׁמוֹ:

Knechten und an allem Volke in seinem Lande, dieweil du gewußt, daß sie frevelnd sich an ihnen vergangen, und hast dir einen Namen gemacht — bis auf den heutigen Tag. Du hast das Meer vor ihnen gespaltet, daß sie mitten durchs Meer gegangen wie auf trockenem Lande, und ihre Verfolger hast du geschleudert in die Tiefen, wie einen Stein in die gewaltigen Wasser.

וישע An dem Tage erlöste Gott Israel aus deu Hand der Egypter, und Israel sah die Egypter todt am Ufer des Meeres. Und Israel sah die Hand des Herrn, die so großes an den Egyptern gethan, da fürchtete alles Volk den Herrn, und sie glaubten an Gott und an Moses, seinen Knecht.

אז Da sangen Moses und die Kinder Israel dieses Lied dem Herrn, und sie sprachen:

Ich singe von Gott; denn erhaben, erhaben ist er; das Roß und seinen Reiter stürzt' er in's Meer. Mein Sieg ist Gott, mein Lied ist Gott, er ist mein Heil; er mein Gott den ich rühme, der Gott meines Vaters, den ich erhebe.

Gott ist ein Kriegsmann, Gott — ist sein Name! die

zu machen Jeden. Nun Gott, danken wir dir und preisen den Namen deiner Herrlichkeit!

Du bist Gott allein. Du hast den Himmel gemacht und der Himmel Himmel, und alle ihre Sternenheere, die Erde und was auf ihr ist, die Wasser und was in ihnen ist; du belebest sie alle, und die Heerschaaren des Himmels beugen sich vor dir. Du bist Gott, der Heer, der Abram hat gewählet und ihn hat geführt aus Ur den Chaldäer, und hast ihn Abraham genannt, dieweil du sein Herz treu gefunden vor dir.

Da schlossest du mit ihm den Bund, zu geben das Land des Kanaani, Chiti und Emori, Prisi, Jebusi und Girgosi — es zu geben seinem Samen; und hast gehalten dein Wort, denn gerecht bist du. Du sahest den Jammer unserer Väter in Egypten und hörtest ihren Schrei am Schilfmeere, und thatest Zeichen und Wunder an Pharao und an allen seinen

לַכֹּל׃ וְאַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים
אֲנַחְנוּ לָךְ וּמְהַלְלִים לְשֵׁם
תִּפְאַרְתֶּךָ׃ אַתָּה הוּא יְיָ
לְבַדֶּךָ אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת־
הַשָּׁמַיִם שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל־
צְבָאָם הָאָרֶץ וְכָל־אֲשֶׁר
עָלֶיהָ הַיַּמִּים וְכָל־אֲשֶׁר
בָּהֶם וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת־
כֻּלָּם וּצְבָא הַשָּׁמַיִם לְךָ
מִשְׁתַּחֲוִים׃ אַתָּה הוּא יְיָ
הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ
בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר
כַּשְׂדִּים וְשַׂמְתָּ שְׁמוֹ
אַבְרָהָם׃ וּמָצָאתָ אֶת לְבָבוֹ
נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ׃
וְכָרוֹת עִמּוֹ הַבְּרִית לָתֵת
אֶת־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַחִתִּי
הָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַיְבוּסִי
וְהַגִּרְגָּשִׁי לָתֵת לְזַרְעוֹ וַתָּקֶם
אֶת־דְּבָרֶיךָ כִּי־צַדִּיק אָתָּה׃
וַתֵּרֶא | אֶת־עֳנִי אֲבוֹתֵינוּ
בְּמִצְרַיִם. וְאֶת־זַעֲקָתָם
שָׁמַעְתָּ עַל־יַם סוּף׃ וַתִּתֵּן
אֹתוֹת וּמֹפְתִים בְּפַרְעֹה

klingendem Geläute; lobet ihn mit klingendem Schalle; Alles was nur Odem hat, das lobe Gott! Halleluja!

Alles was nur Odem hat, das lobe Gott, Halleluja!

ברוך Gelobt sei Gott in Ewigkeit Amen! Amen!

Gelobt sei Gott von Zion aus, der thronet in Jerusalem. Halleluja!

Gelobt sei Gott, Israels Gott, der Wunder thut einzig und allein; gelobt der Name seiner Herrlichkeit in Ewigkeit, und es werde seiner Herrlichkeit die ganze Erde voll — Amen! Amen!

ויברך David lobete Gott vor den Augen der ganzen Versammlung, und David sprach: Gelobt seist du Gott, Israels Gott, unser Vater, von Ewigkeit, in Ewigkeit, Dein Gott, ist die Größe die Macht und die Herrlichkeit, der Sieg und der Ruhm wie alles im Himmel und auf Erden; dein, Gott ist das Reich und die Erhabenheit, du von Allem das Haupt! Der Reichthum und die Ehre sind dein, und du schaltest über Alles; in deiner Hand ist die Kraft und Stärke, in deiner Hand ist es, groß zu machen und stark

שְׁמַע. הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ:

כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ:

בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: בָּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ: בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים | אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת לְבַדּוֹ: וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם. וְיִמָּלֵא כְבוֹדוֹ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אָמֵן | וְאָמֵן:

וַיְבָרֶךְ דָּוִיד אֶת־יְיָ לְעֵינֵי כָּל־הַקָּהָל וַיֹּאמֶר דָּוִיד בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם: לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי־כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל | לְרֹאשׁ: וְהָעשֶׁר וְהַכָּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בַּכֹּל וּבְיָדְךָ כֹּחַ וּגְבוּרָה וּבְיָדְךָ לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק

Gottes! denn erhaben ist sein Name allein! Seine Majestät geht über Erd und Himmel!

Er erhebet seinem Volke das Horn; das ist der Frommen Stolz und Ruhm, der Ruhm der Kinder Israels, ein Volk das ihm das Nächste ist! Halleluja! lobet Gott den Herrn!

הללויה Halleluja! Lobet Gott den Herrn! Singet Gott ein neues Lied, sein Lob in den Gemeinden der Frommen. Es freue sich Israel seines Schöpfers; die Söhne Zions jubeln vor ihrem Könige. Sie preisen seinen Namen in Reigen, mit Pauken und Zither stimmen sie an ihr Lied vor ihm. Denn es hat Gott sein Gefallen an seinem Volke, er verherrlicht die Gedehmüthigten mit seinem Heil. Nun freuen sich die Frommen des Ruhmes, und jubeln auf ihren Lagern. Gottes Lob im Munde, ein zweischneidig Schwert in ihrer Hand — üben sie Rache an den Völkern und züchtigen die Nationen, binden in Ketten die Könige, und ihre Gefeierten in eiserne Bande; auf daß vollzogen werde das Urtheil, das geschrieben steht. Das ist der Frommen Ruhm und Stolz. Lobet Gott! Halleluja!

הללויה Halleluja! lobet Gott den Herrn!

Lobet Gott in seinem Heiligthume, lobet Gott in der Veste seiner Macht! Lobet ihn nach seiner Wunderkraft, lobet ihn nach seiner vollen Größe! Lobet ihn mit Posaunenklang, lobet ihn mit Harf und Zither, lobet ihn mit Pauk' und Reigen, lobet ihn mit Saiten und Schalmeien! Lobet ihn mit

יְיָ. כִּי־נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ. הוֹדוֹ עַל אֶרֶץ וְשָׁמָיִם: וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ. תְּהִלָּה לְכָל־ חֲסִידָיו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קְרוֹבוֹ הַלְלוּיָהּ:

קמט הַלְלוּיָהּ ו שִׁירוּ לַיְיָ שִׁיר חָדָשׁ תְּהִלָּתוֹ בִּקְהַל חֲסִידִים: יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֹשָׂיו בְּנֵי צִיּוֹן יָגִילוּ בְמַלְכָּם: יְהַלְלוּ שְׁמוֹ בְמָחוֹל בְּתֹף וְכִנּוֹר יְזַמְּרוּ־לוֹ: כִּי רוֹצֶה יְיָ בְּעַמּוֹ. יְפָאֵר עֲנָוִים בִּישׁוּעָה: יַעְלְזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד יְרַנְּנוּ עַל־מִשְׁכְּבוֹתָם: רוֹמְמוֹת אֵל בִּגְרוֹנָם וְחֶרֶב פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם: לַעֲשׂוֹת נְקָמָה בַּגּוֹיִם תּוֹכָחוֹת בַּלְאֻמִּים: לֶאְסֹר מַלְכֵיהֶם בְּזִקִּים וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכבְלֵי בַרְזֶל: לַעֲשׂוֹת בָּהֶם ו מִשְׁפָּט כָּתוּב הָדָר הוּא לְכָל־חֲסִידָיו הַלְלוּיָהּ:

קנ הַלְלוּיָהּ ו הַלְלוּ־אֵל בְּקָדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ: הַלְלוּהוּ בִּגְבוּרֹתָיו הַלְלוּהוּ כְּרֹב גֻּדְלוֹ: הַלְלוּהוּ בְּתֵקַע שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר: הַלְלוּהוּ בְּתֹף וּמָחוֹל. הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֻגָב: הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי־

לֹא עָשָׂה כֵן | לְכָל־גּוֹי
וּמִשְׁפָּטִים בַּל־יְדָעוּם
הַלְלוּיָהּ׃

קמח הַלְלוּיָהּ | הַלְלוּ אֶת־יְיָ
מִן־הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ
בַּמְּרוֹמִים׃ הַלְלוּהוּ כָּל־
מַלְאָכָיו הַלְלוּהוּ כָּל־צְבָאָו׃
הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ. הַלְלוּהוּ
כָּל־כּוֹכְבֵי אוֹר׃ הַלְלוּהוּ
שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְהַמַּיִם אֲשֶׁר
מֵעַל הַשָּׁמָיִם׃ יְהַלְלוּ אֶת־
שֵׁם יְיָ כִּי הוּא צִוָּה וְנִבְרָאוּ׃
וַיַּעֲמִידֵם לָעַד לְעוֹלָם חָק־
נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר׃ הַלְלוּ אֶת־
יְיָ מִן־הָאָרֶץ תַּנִּינִים וְכָל־
תְּהֹמוֹת׃ אֵשׁ וּבָרָד שֶׁלֶג
וְקִיטוֹר. רוּחַ סְעָרָה עֹשָׂה
דְבָרוֹ׃ הֶהָרִים וְכָל־גְּבָעוֹת
עֵץ פְּרִי וְכָל־אֲרָזִים׃ הַחַיָּה
וְכָל־בְּהֵמָה רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר
כָּנָף מַלְכֵי־אֶרֶץ וְכָל־לְאֻמִּים
שָׂרִים וְכָל־שֹׁפְטֵי אָרֶץ׃
בַּחוּרִים וְגַם בְּתוּלוֹת זְקֵנִים
עִם־נְעָרִים׃ יְהַלְלוּ | אֶת־שֵׁם

rael. Das that er noch für kein Volk, und seine Rechte die kennen sie nicht. Halleluja! lobet Gott den Herrn!

הללויה Halleluja! lobet Gott den Herrn!

הללויה Lobet Gott in den Himmeln! lobet ihn in den Höhen.

Lobet ihn alle seine Engel! lobet ihn alle seine Sternenheere!

Lobet ihn, Sonn' und Mond, lobet ihn alle ihre Sterne des Lichtes!

Lobet ihn, ihr Himmel, der Himmel, und ihr Wasser ober den Himmeln!

Lobet den Namen Gottes! denn er gebot, und sie wurden geschaffen, stellt sie hin für die Ewigkeit, gab ein Gesetz das keines überschreitet.

Lobet Gott auf Erden, ihr Drachen und ihr Fluthen. Blitz und Hagel, Schnee und Nebel, Sturmwind, der sein Wort vollzieht! Berg und Hügel, Fruchtbaum und Ceder! Thier und Wild, Wurm und Vogel mit den Schwingen! Erdenkönige und Nationen, Fürsten und Weltenrichter! Jüngling und Jungfrau, Greis und Knabe! Lobet den Namen

מְעוֹדֵד עֲנָוִים יְיָ. מַשְׁפִּיל
רְשָׁעִים עֲדֵי־אָרֶץ: עֱנוּ
לַייָ בְּתוֹדָה. זַמְּרוּ לֵאלֹהֵינוּ
בְּכִנּוֹר: הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם
בְּעָבִים הַמֵּכִין לָאָרֶץ מָטָר.
הַמַּצְמִיחַ הָרִים חָצִיר: נוֹתֵן
לִבְהֵמָה לַחְמָהּ. לִבְנֵי עֹרֵב
אֲשֶׁר יִקְרָאוּ: לֹא־בִגְבוּרַת
הַסּוּס יֶחְפָּץ. לֹא־בְשׁוֹקֵי
הָאִישׁ יִרְצֶה: רוֹצֶה יְיָ אֶת־
יְרֵאָיו. אֶת הַמְיַחֲלִים
לְחַסְדּוֹ: שַׁבְּחִי יְרוּשָׁלַם |
אֶת־יְיָ. הַלְלִי אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן:
כִּי חִזַּק בְּרִיחֵי שְׁעָרָיִךְ. בֵּרַךְ
בָּנַיִךְ בְּקִרְבֵּךְ: הַשָּׂם גְּבוּלֵךְ
שָׁלוֹם חֵלֶב חִטִּים יַשְׂבִּיעֵךְ:
הַשֹּׁלֵחַ אִמְרָתוֹ עַד מְהֵרָה
יָרוּץ דְּבָרוֹ: הַנּוֹתֵן שֶׁלֶג
כַּצָּמֶר. כְּפוֹר כָּאֵפֶר יְפַזֵּר:
מַשְׁלִיךְ קַרְחוֹ כְּפִתִּים.
לִפְנֵי קָרָתוֹ מִי יַעֲמֹד: יִשְׁלַח
דְּבָרוֹ וְיַמְסֵם יַשֵּׁב רוּחוֹ יִזְלוּ
מָיִם: מַגִּיד | דְּבָרָו לְיַעֲקֹב.
חֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל:

Maß. Er hält aufrecht die Gedemüthigten und erniedriget bis zur Erde die Sünder. Stimmet an ein Danklied dem Herrn, singet zur Zither vor unserm Gott, der decket mit Wolken die Himmel, und bereitet für die Erde den Regen, und auf den Bergen läßt wachsen das Gras. Der dem Vieh gibt sein Futter, und den Jungen der Raben, wonach sie schreien. Nicht an des Rosses Kraft hat er sein Gefallen, nicht an des Mannes Schenkeln seine Lust. Er hat sein Gefallen an den Gottesfürchtigen, die da hoffen auf seine Gnade. Jerusalem, preise den Herrn! Rühme, Zion, deinen Gott, denn er festiget die Riegel deiner Thore, segnet deine Kinder in deiner Mitte. Er waret den Frieden an deiner Grenze, und sättiget dich mit dem Mark des Weizens. Er schickt seinen Spruch auf die Erde; — wie schnell läuft sein Wort — da gibt er Schnee in Flocken, und streut den Reif wie Asche aus; wirft Eis in Schollen; wer kann vor seinem Frost bestehen? Und wieder schickt er sein Wort, und thaut sie auf, läßt wehen seinen Wind, und die Wasser rinnen! So verkündet er sein Wort in Jakob, sein Gesetz und Recht in Is-

geist, kehrt er zurück in seine Erde, und an dem Tage sind verloren alle seine Pläne. Darum wohl dem, dessen Heil und Hilfe ist Jakobs Gott, der seine Hoffnung setzt auf seinen Gott und Herrn! Der hat gemacht Himmel und Erde, das Meer und Alles was darin ist. Der bewahret seine Treue in Ewigkeit. Der schafft das Recht dem Unterdrückten, gibt das Brod den Hungernden. Gott löset die Gebundenen. Gott macht sehend die Blinden. Gott richtet die Gebeugten auf, Gott liebet die Gerechten. Gott schirmet die Fremden; Waise und Witwe hält er aus; den Weg der Sünder krümmet er. Gott regieret in Ewigkeit, dein Gott, Zion, durch alle Zeiten, Halleluja! lobet Gott den Herrn!

הללויה Halleluja: lobet Gott den Herrn. Gut ist es mit Sang und Saitenspiel den Herrn rühmen, da ertönet schön und lieblich des Herrn Ruhm! Jerusalem erbauet Gott, die Verbannten Israels sammelt er. Er heilet die gebrochenen Herzens sind, und verbindet ihre Wunden. Er berechnet die Sterne nach ihrer Zahl, und nennet sie alle mit Namen Groß ist unser Herr, unendlich seine Kraft, und sein Verstand hat kein

וְיָשׁוּב לְאַדְמָתוֹ בַּיּוֹם הַהוּא
אָבְדוּ עֶשְׁתֹּנֹתָיו׃ אַשְׁרֵי
שֶׁאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ שִׂבְרוֹ
עַל־יְיָ אֱלֹהָיו׃ עֹשֶׂה שָׁמַיִם
וָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל
אֲשֶׁר־בָּם הַשֹּׁמֵר אֱמֶת
לְעוֹלָם׃ עֹשֶׂה מִשְׁפָּט
לָעֲשׁוּקִים נֹתֵן לֶחֶם לָרְעֵבִים
יְיָ מַתִּיר אֲסוּרִים׃ יְיָ פֹּקֵחַ
עִוְרִים יְיָ זֹקֵף כְּפוּפִים. יְיָ
אֹהֵב צַדִּיקִים׃ יְיָ שֹׁמֵר
אֶת־גֵּרִים יָתוֹם וְאַלְמָנָה
יְעוֹדֵד וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים יְעַוֵּת׃
יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ
צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ׃

קמז הַלְלוּיָהּ כִּי טוֹב זַמְּרָה
אֱלֹהֵינוּ. כִּי נָעִים נָאוָה
תְּהִלָּה׃ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם יְיָ.
נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יְכַנֵּס׃ הָרוֹפֵא
לִשְׁבוּרֵי לֵב. וּמְחַבֵּשׁ
לְעַצְּבוֹתָם׃ מוֹנֶה מִסְפָּר
לַכּוֹכָבִים. לְכֻלָּם שֵׁמוֹת
יִקְרָא׃ גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב
כֹּחַ. לִתְבוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר׃

יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ׃ חַנּוּן וְרַחוּם
יְיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל־חָסֶד׃ טוֹב יְיָ
לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו׃ יוֹדוּךָ
יְיָ כָּל־מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה׃
כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ
יְדַבֵּרוּ לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם
גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ׃
מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עוֹלָמִים
וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדֹר׃ סוֹמֵךְ
יְיָ לְכָל־הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל־
הַכְּפוּפִים׃ עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ
וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת־אָכְלָם בְּעִתּוֹ׃
פּוֹתֵחַ אֶת־יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי
רָצוֹן׃ צַדִּיק יְיָ בְּכָל־דְּרָכָיו וְחָסִיד
בְּכָל־מַעֲשָׂיו׃ קָרוֹב יְיָ לְכָל־קֹרְאָיו
לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶּאֱמֶת׃ רְצוֹן
יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע
וְיוֹשִׁיעֵם׃ שׁוֹמֵר יְיָ אֶת־כָּל־אֹהֲבָיו
וְאֶת־כָּל־הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד׃ תְּהִלַּת
יְיָ יְדַבֶּר־פִּי וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם
קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃ וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ
יָהּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃

קמו הַלְלוּיָהּ הַלְלִי נַפְשִׁי אֶת
יְיָ׃ אֲהַלְלָה יְיָ בְּחַיָּי אֲזַמְּרָה
לֵאלֹהַי בְּעוֹדִי׃ אַל־תִּבְטְחוּ
בִנְדִיבִים. בְּבֶן־אָדָם שֶׁאֵין
לוֹ תְּשׁוּעָה׃ תֵּצֵא רוּחוֹ

von ihnen aus, deine Gerechtigkeit lobpreisen sie. Gott ist gnädig und barmherzig, langmüthig und voller Huld und Milde. Gott ist gütig gegen Alle, und hat Erbarmen mit allen seinen Schöpfungen. Darum danken dir, Gott alle deine Schöpfungen, und deine Frommen stimmen an dein Lob. Von der Herrlichkeit deines Reiches sprechen sie, von deiner Allmacht reden sie; daß sie verkünden den Menschenkindern seine Macht, und die Herrlichkeit und Pracht seines Reiches. Dein Reich ist ein Reich aller Welten, deine Herrschaft geht durch alle Zeiten. Gott ist es, der stützet die Fallenden, und aufrichtet, die gebeugt sind. Aller Augen hoffen auf dich, und du gibst ihnen die Speise, jedem zu seiner Zeit; öffnest deine Hand und sättigest Alles, was lebet, mit Wohlwollen. Gott ist gerecht in allen seinen Wegen, liebreich in allen seinen Werken. Gott ist nahe Allen, die ihn anrufen mit Wahrhaftigkeit. Den Gottesfürchtigen thut er ihren Willen, er hört ihr Schreien und schickt sein Heil. Er schirmt Alle, die ihn lieben, und rottet alle Frevler aus. Des Herrn Ruhm soll mein Mund verkünden, und alles Fleisch lobpreisen seinen heiligen Namen in Ewigkeit. So lobpreisen wir den Herrn von nun an bis in Ewigkeit. Halleluja! lobet Gott den Herrn.

הללויה Halleluja! lobet Gott den Herrn! Preise meine Seele den Herrn!

Ich preise Gott all mein Leben lang, singe mein Lied dem Herrn, dieweil ich bin. Verlasset euch nicht auf Fürsten, auf ein Menschenkind, bei dem kein Heil und keine Hilfe ist. Geht ihm aus der Lebens-

יְיָ לְעוֹלָם תַּעֲמֹד מַחְשְׁבוֹת
לְבּוֹ לְדֹר וָדֹר: כִּי הוּא
אָמַר וַיֶּהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד:
כִּי־בָחַר יְיָ בְּצִיּוֹן אִוָּהּ
לְמוֹשָׁב לוֹ: כִּי יַעֲקֹב בָּחַר
לוֹ יָהּ יִשְׂרָאֵל לִסְגֻלָּתוֹ: כִּי
לֹא־יִטֹּשׁ יְיָ עַמּוֹ וְנַחֲלָתוֹ לֹא
יַעֲזוֹב: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר
עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה
לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל־
חֲמָתוֹ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ
יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ:

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד
יְהַלְלוּךָ סֶלָה: אַשְׁרֵי הָעָם
שֶׁכָּכָה לוֹ. אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ
אֱלֹהָיו:

קמה תְּהִלָּה לְדָוִד. אֲרוֹמִמְךָ אֱלֹהַי
הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד:
בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ
לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד
וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר: דּוֹר לְדוֹר
יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ:
הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ
אָשִׂיחָה: וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ
וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה: זֵכֶר | רַב טוּבְךָ

Gottes Rathſchluß beſteht in Ewigkeit, die Gedanken ſeines Herzens gehen durch alle Zeiten. Denn er ſprach, und es ward; gebot und es ſtand da! So hat Gott Zion ſich erwählet, es begehret zu ſeinem Sitz; ſo hat Gott Jakob ſich erwählet, Israel zu einem Eigenthum; ſo wird auch Gott nicht verſtoßen ſein Volk, und ſein Erbe nicht verlaſſen. Er der Allerbarmende wird verſöhnen die Schuld und nicht verderben; er hat ſchon oft abgewendet ſeinen Zorn, daß nicht ausbreche ſein ganzer Grimm.

Gott ſende uns das Heil, Herr erhöre uns wenn wir dich rufen.

אשרי Wohl denen, die da ſitzen in deinem Hauſe, und immerfort dich preiſen. Selah! Wohl dem Volke, deſſen Gott iſt Gott der Herr!

תהלה Ein Lobgeſang von David. Ich will dich erheben, mein Gott und Herr, und will loben deinen Namen in Ewigkeit. Alle Tag will ich dich loben, und preiſen deinen Namen in Ewigkeit. Groß iſt Gott und geprieſen über Alles, und ſeine Größe unerforſchlich. Eine Zeit rühmt der andern dein Wirken, und deine Allmacht verkünden ſie Die Pracht und Herrlichkeit deiner Majeſtät und deine wundervollen Worte ſind mein Geſpräch Von der gewaltigen Macht deiner Wunderthaten reden ſie, und von deiner Größe will ich erzählen. Das Andenken deiner unendlichen Güte ſtrömt

תְּמוֹט׃ נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז מֵעוֹלָם
אָתָּה׃ נָשְׂאוּ נְהָרוֹת ׀ יְיָ. נָשְׂאוּ
נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם׃
מִקֹּלוֹת ׀ מַיִם רַבִּים. אַדִּירִים ׀
מִשְׁבְּרֵי־יָם אַדִּיר בַּמָּרוֹם יְיָ׃
עֵדֹתֶיךָ ׀ נֶאֶמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נַאֲוָה־
קֹדֶשׁ יְיָ לְאֹרֶךְ יָמִים׃

יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם
יִשְׂמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו׃ יְהִי שֵׁם
יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־
עוֹלָם׃ מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ עַד־
מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל שֵׁם יְיָ׃ רָם
עַל־כָּל־גּוֹיִם ׀ יְיָ עַל הַשָּׁמַיִם
כְּבוֹדוֹ׃ יְיָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְיָ
זִכְרְךָ לְדֹר וָדֹר׃ יְיָ בַּשָּׁמַיִם
הֵכִין כִּסְאוֹ וּמַלְכוּתוֹ בַכֹּל
מָשָׁלָה׃ יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם
וְתָגֵל הָאָרֶץ וְיֹאמְרוּ בַגּוֹיִם
יְיָ מָלָךְ׃ יְיָ מָלָךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ
יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד׃ יְיָ מֶלֶךְ
עוֹלָם וָעֶד אָבְדוּ גוֹיִם ׀
מֵאַרְצוֹ׃ יְיָ הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם
הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים׃
רַבּוֹת מַחֲשָׁבוֹת בְּלֶב־אִישׁ
וַעֲצַת יְיָ הִיא תָקוּם׃ עֲצַת

nicht! Fest steht dein Thron von jeher, von Ewigkeit her bist du! Es erheben die Ströme, Herr, es erheben die Ströme ihr Rauschen, es erheben die Ströme ihren Wellenschlag. Mächtiger als das Rauschen der strömenden Fluth, ist die Brandung des Weltmeers. Mächtiger — Gott in seiner Höhe! dein Zeugniß ist immer wahrhaft treu; deines Hauses Schmuck — die Heiligkeit, Gott für alle Zeiten!

יהי Gottes Ruhm ist für die Ewigkeit; es freuet sich Gott seiner Schöpfungen. Der Name Gottes sei gelobt von nun an bis in Ewigkeit! Vom Sonnenaufgange bis zu ihrem Niedergange ist gepriesen der Name Gottes. Erhaben über alle Völker ist Gott, über die Himmel seine Herrlichkeit. Gott, dein Name ist ewig dein Gedächtniß geht durch alle Zeiten. Gott hat seinen Thron im Himmel aufgestellt, und sein Reich und seine Waltung geht über Alles. Es freuen sich die Himmel, es frohlocket die Erde, und unter den Völkern sprechen sie: Gott regiert die Welt. Gott regieret, Gott hat regieret, Gott wird regieren in Ewigkeit. Gott ist der Welten König in Ewigkeit! Es gehen Völker unter in seinem Lande und Reiche; Gott löset den Rathschluß der Völker, und vereitelt die Gedanken der Nationen. Viele Gedanken sind in des Menschen Herzen, Gottes Rathschluß — der hat Bestand

erfreuet, Gott, mit deinen Werken; ob der Schöpfungen deiner Hände jauchze ich. Wie groß sind deine Werke, Gott! wie unendlich tief sind deine Gedanken! Der Mensch in seinem Unverstand, der weiß das nicht, der Thor der ahnet das Alles nicht. Wenn die Frevler sprossen wie das Gras, wenn sie geblühet wie die Blume die das Unheil schaffen, werden sie vertilgt für immer; — und du, Gott, bist erhaben, in Ewigkeit derselbe! Denn schau', deine Feinde, Herr, schau deine Feinde sind verloren, in sich zerfallen Alle, die das Unheil schaffen. Und mir hebst du das Haupt empor wie des Waldstiers Horn, und salbest mich mit frischem Oele. Da schauet mein Auge seine Lust an meinen Neidern, wenn aufstehen wider mich die Böswilligen, hört es mein Ohr an ihnen. Der Gerechte blühet wie die Palme, wie die Ceder auf dem Libanon wächst er in die Höhe, die gepflanzt sind in Gottes Haus, die in den Höfen Gottes blühen, die sind im Wachsen bis ins graue Alter, und bleiben immer markig, kräftig, frisch; auf daß sie verkünden, daß Gott ist gerecht, mein Schutz und Hort, und an ihm kein Fehl und Falsch!

יי Gott ist der Welten Herr! Er kleidet sich in seine Pracht, es kleidet sich Gott in seine Macht und gürtet sich; — da steht fest die Welt und wanket

שִׂמַּחְתַּנִי יְיָ בְּפָעֳלֶךָ
בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן: מַה־
גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ מְאֹד עָמְקוּ
מַחְשְׁבֹתֶיךָ: אִישׁ בַּעַר לֹא
יֵדָע וּכְסִיל ׀ לֹא־יָבִין אֶת־
זֹאת: בִּפְרֹחַ רְשָׁעִים ׀ כְּמוֹ
עֵשֶׂב וַיָּצִיצוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן
לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי־עַד: וְאַתָּה
מָרוֹם לְעוֹלָם יְיָ: כִּי הִנֵּה
אֹיְבֶיךָ יְיָ כִּי־הִנֵּה אֹיְבֶיךָ
יֹאבֵדוּ יִתְפָּרְדוּ כָּל פֹּעֲלֵי
אָוֶן: וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי
בַּלֹּתִי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן: וַתַּבֵּט
עֵינִי בְּשׁוּרָי בַּקָּמִים עָלַי
מְרֵעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי:
צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח כְּאֶרֶז
בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה: שְׁתוּלִים
בְּבֵית יְיָ בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ
יַפְרִיחוּ: עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה
דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ:
לְהַגִּיד כִּי יָשָׁר יְיָ צוּרִי וְלֹא
עַוְלָתָה בּוֹ:

צג יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְיָ
עֹז הִתְאַזָּר אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־

Daw.

אַשְׁרֵי יְיָ אֱלֹהָיו הָעָם | בָּחַר
לְנַחֲלָה לו׃ מִשָּׁמַיִם הִבִּיט
יְיָ רָאָה אֶת־כָּל־בְּנֵי הָאָדָם׃
מִמְּכוֹן שִׁבְתּוֹ הִשְׁגִּיחַ אֶל
כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ׃ הַיֹּצֵר יַחַד
לִבָּם הַמֵּבִין אֶל כָּל־
מַעֲשֵׂיהֶם׃ אֵין הַמֶּלֶךְ נוֹשָׁע
בְּרָב־חָיִל גִּבּוֹר לֹא יִנָּצֵל
בְּרָב כֹּחַ׃ שֶׁקֶר הַסּוּס
לִתְשׁוּעָה וּבְרֹב חֵילוֹ לֹא
יְמַלֵּט׃ הִנֵּה עֵין יְיָ אֶל־יְרֵאָיו
לַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ׃ לְהַצִּיל
מִמָּוֶת נַפְשָׁם וּלְחַיּוֹתָם
בָּרָעָב׃ נַפְשֵׁנוּ חִכְּתָה לַיְיָ
עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ הוּא׃ כִּי בוֹ
יִשְׂמַח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ
בָּטָחְנוּ׃ יְהִי חַסְדְּךָ יְיָ
עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ׃

צב מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם
הַשַּׁבָּת׃ טוֹב לְהוֹדוֹת לַיְיָ
וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן׃ לְהַגִּיד
בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וֶאֱמוּנָתְךָ
בַּלֵּילוֹת׃ עֲלֵי־עָשׂוֹר וַעֲלֵי־
נֵבֶל עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר׃ כִּי

Gott er ist; dem Volke, das er sich zum Erbe erkoren. Vom Himmel schauet Gott, und sieht alle Menschenkinder; von seinem festen Wohnsitze blickt er hinab auf alle Weltenbewohner. Der gebildet hat insgesammt ihr Herz, der achtet wohl auf all ihr Thun. Nicht ist dem König geholfen mit einem großen Heere, und der Starke rettet sich nicht mit seiner großen Kraft. Trüglich ist das Roß zur Hilfe und mit seinem großen Heere rettet er sich nicht. Schau! Gottes Auge ist gerichtet auf die Gottesfürchtigen, die da hoffen auf seine Gnade, daß er rette aus dem Tode ihre Seele, und sie am Leben erhalte in der Hungersnoth. Darum hoffet unsere Seele auf Gott; er ist unsere Hilfe, unser Schutz und Schild. Sein erfreuet sich unser Herz, in seinem heiligen Namen ist unsere Zuversicht.

Möge deine Gnade, Gott, so walten über uns, wie wir auf dich hoffen und vertrauen.

מזמור Ein Psalmlied für den Sabbath-Tag. Gut ist es danken dem Herrn, deinen Namen mit Sang und Saitenspiel zu rühmen, allerhöchster Gott! zu verkünden am Morgen deine Gnade und deine Treue in den Nächten — beim zehnsaitigen Psalter, beim Harfenklang und Lautenspiel. Denn du hast mich

וַיִּפְרְקֵנוּ מִצָּרֵינוּ
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
נֹתֵן לֶחֶם לְכָל־בָּשָׂר
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמָיִם
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

Und uns gerettet hat von unsern Drängern! ewig währet seine Gnade.

Der Brod gibt allem Fleische! Ewig währet seine Gnade.

Danket dem Gott des Himmels! ewig währet seine Gnade.

לג רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיְיָ
לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה׃ הוֹדוּ
לַיְיָ בְּכִנּוֹר בְּנֵבֶל עָשׂוֹר
זַמְּרוּ־לוֹ׃ שִׁירוּ לוֹ שִׁיר
חָדָשׁ הֵיטִיבוּ נַגֵּן בִּתְרוּעָה׃
כִּי יָשָׁר דְּבַר־יְיָ וְכָל־מַעֲשֵׂהוּ
בֶּאֱמוּנָה׃ אֹהֵב צְדָקָה
וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יְיָ מָלְאָה
הָאָרֶץ׃ בִּדְבַר יְיָ שָׁמַיִם
נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו כָּל־צְבָאָם׃
כֹּנֵס כַּנֵּד מֵי הַיָּם נֹתֵן
בְּאוֹצָרוֹת תְּהוֹמוֹת׃ יִירְאוּ
מֵיְיָ כָּל־הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יָגוּרוּ
כָּל־יֹשְׁבֵי תֵבֵל׃ כִּי הוּא
אָמַר וַיֶּהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד׃
יְיָ הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם הֵנִיא
מַחְשְׁבוֹת עַמִּים׃ עֲצַת יְיָ
לְעוֹלָם תַּעֲמוֹד מַחְשְׁבוֹת
לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר׃ אַשְׁרֵי הַגּוֹי

Frohlocket, ihr Gerechten, vor Gott! denen, die redlichen Herzens sind, steht des Herrn Lob wohl an. Danket Gott mit Zither und mit Harfen, auf der zehnsaitigen Harfe spielet auf vor ihm! Singet ihm ein neues Lied, spielet euer bestes Saitenspiel unter jubelnden Posaunenschall! Denn gerecht ist Gottes Wort, und all sein Thun in Treue. Er liebet Tugend und Gerechtigkeit, von Gottes Milde ist voll die Welt. Durch Gottes Wort sind die Himmel geschaffen, durch einen Hauch aus seinem Munde die Sternenheere alle. Er thürmet wie eine Mauer die Wasser des Weltemeeres, und gibt in Behälter die Fluthen. Es fürchtet sich vor Gott alle Welt, es fühlen eine heilige Scheu vor ihm Alle, die dem Erdball bewohnen. Denn er sprach, und es ward; er gebot und es stand da! Er löset den Rathschlag der Völker, und vereitelt die Gedanken der Nationen. Aber der Rathschluß Gottes bestehet, und die Gedanken seines Herzens gehen durch alle Zeiten. Wohl dem Volke, dessen

לְמַכֵּה מִצְרַיִם בִּבְכוֹרֵיהֶם
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְגֹזֵר יַם־סוּף לִגְזָרִים
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וְהֶעֱבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וְנִעֵר פַּרְעֹה וְחֵילוֹ בְּיַם־סוּף
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְמוֹלִיךְ עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְמַכֵּה מְלָכִים גְּדֹלִים
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וַיַּהֲרֹג מְלָכִים אַדִּירִים
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וְנָתַן אַרְצָם לְנַחֲלָה
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
שֶׁבְּשִׁפְלֵנוּ זָכַר־לָנוּ
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

Der Egypten schlug in seinen Erstgebornen! ewig währet seine Gnade.

Und Israel führte heraus aus ihrer Mitte! ewig währet seine Gnade.

Mit starker Hand und ausgestrecktem Arme! ewig währet seine Gnade.

Der das Schilfmeer spaltete in Stücke! ewig währet seine Gnade.

Und Israel führte mitten durch! ewig währet seine Gnade.

Und Pharao und sein Heer versenkte ins Meer! ewig währet seine Gnade.

Der sein Volk geleitet durch die Wüste! ewig währet seine Gnade.

Und die großen Könige geschlagen! ewig währet seine Gnade.

Die gewaltigen Könige erschlagen! ewig währet seine Gnade.

Sichon den König von Aemori! ewig währet seine Gnade.

Und Og den König von Baschan! ewig währet seine Gnade.

Und gab ihr Land zum Erbe! ewig währet seine Gnade.

Zum Erbe seiner Knechte Israel! ewig währet seine Gnade.

Der in unserer Erniedrigung stets unser hat gedacht! ewig währet seine Gnade.

לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ׃ אָזְנַיִם לָהֶם
וְלֹא יַאֲזִינוּ אַף אֵין יֶשׁ־רוּחַ
בְּפִיהֶם׃ כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם
כֹּל אֲשֶׁר בֹּטֵחַ בָּהֶם׃ בֵּית
יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת־יְיָ בֵּית
אַהֲרֹן בָּרְכוּ אֶת־יְיָ׃ בֵּית
הַלֵּוִי בָּרְכוּ אֶת־יְיָ׃ יִרְאֵי יְיָ
בָּרְכוּ אֶת־יְיָ׃ בָּרוּךְ יְיָ | מִצִּיּוֹן
שֹׁכֵן יְרוּשָׁלָם הַלְלוּיָהּ׃

קְלוּ הוֹדוּ לַיְיָ כִּי־טוֹב
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הָאֱלֹהִים
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
הוֹדוּ לַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת גְּדֹלוֹת לְבַדּוֹ
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְעֹשֵׂה הַשָּׁמַיִם בִּתְבוּנָה
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְרוֹקַע הָאָרֶץ עַל־הַמָּיִם
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
אֶת־הַשֶּׁמֶשׁ לְמֶמְשֶׁלֶת בַּיּוֹם
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
אֶת הַיָּרֵחַ וְכוֹכָבִים לְמֶמְשְׁלוֹת
בַּלָּיְלָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

Ohren haben sie und hören nichts; auch ist kein Lebensgeist und Odem in ihrem Munde. Wie sie sind, sind die, die sie machen, alle die auf sie vertrauen.

Haus Israels! lobet Gott!
Haus Arons! lobet Gott!
Haus Levis! lobet Gott!
Ihr Gottesfürchtigen! lobet Gott!

Gelobt sei Gott von Zion aus, der thronet in Jerusalem. Hallelujа! lobet Gott den Herrn!

Danket Gott, denn er ist Gütig! ewig währet seine Gnade.

Danket dem Gotte der Götter! ewig währet seine Gnade!

Danket dem Herrn der Herren! ewig währet seine Gnade!

Dem, der große Wunder thut einzig und allein! ewig währet seine Gnade.

Der die Himmel hat geschaffen mit Verstand! ewig währet seine Gnade.

Der die Erde hat gewölbet auf den Wassern! ewig währet seine Gnade.

Der die großen Lichter hat geschaffen! ewig währet seine Gnade.

Die Sonne, daß sie herrschen soll am Tage! ewig währet seine Gnade.

Den Mond und die Gestirne! daß sie herrschen in der Nacht! ewig währet seine Gnade.

freundlich; denn Jakob hat sich Gott erwählet, Israel zu seinem Eigenthume. Das weiß ich, daß Gott ist groß und unser Herr mehr als alle Götter. Was Gott will, das machet er im Himmel und auf Erden, in den Meeren und all den Tiefen. Er führt herauf die Wolken vom Ende der Erde, schaffet die Blitze für den Regen, und läßt heraus den Sturm aus seinen Behältern. Er schlug die Erstgebornen Egyptens vom Menschen bis zum Viehe, schickte Zeichen und Wunder in deine Mitte, Egypten, über Pharao und alle seine Knechte Er schlug große Völker, und schlug danieder mächtige Könige — Sichon, König von Aemori, Og, König von Baschan und alle Reiche Kanaans — und gab ihr Land zum Erbe seinem Volke Israel!

Gott, dein Name ist ewig, dein Gedächtniß geht durch alle Zeiten; denn Gott rechtet für sein Volk, und bedenket in Gnade seine Knechte. Die Götzen der Völker sind Silber und Gold, das Werk von Menschenhänden. Einen Mund haben sie, und reden nicht; Augen haben sie und sehen nicht;

כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יָהּ יִשְׂרָאֵל
לִסְגֻלָּתוֹ׃ כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי
גָדוֹל יְיָ וַאֲדֹנֵינוּ מִכָּל־
אֱלֹהִים׃ כֹּל אֲשֶׁר־חָפֵץ
יְיָ עָשָׂה בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ
בַּיַּמִּים וְכָל תְּהֹמוֹת׃ מַעֲלֶה
נְשִׂאִים ׀ מִקְצֵה הָאָרֶץ
בְּרָקִים לַמָּטָר עָשָׂה מוֹצֵא
רוּחַ מֵאוֹצְרוֹתָיו׃ שֶׁהִכָּה
בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם מֵאָדָם עַד
בְּהֵמָה׃ שָׁלַח אֹתוֹת
וּמֹפְתִים בְּתוֹכֵכִי מִצְרָיִם
בְּפַרְעֹה וּבְכָל־עֲבָדָיו׃
שֶׁהִכָּה גּוֹיִם רַבִּים וְהָרַג
מְלָכִים עֲצוּמִים׃ לְסִיחוֹן
מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וּלְעוֹג מֶלֶךְ
הַבָּשָׁן וּלְכֹל מַמְלְכוֹת כְּנָעַן׃
וְנָתַן אַרְצָם נַחֲלָה. נַחֲלָה
לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ׃ יְיָ שִׁמְךָ
לְעוֹלָם יְיָ זִכְרְךָ לְדֹר־וָדֹר׃
כִּי יָדִין יְיָ עַמּוֹ וְעַל עֲבָדָיו
יִתְנֶחָם׃ עֲצַבֵּי הַגּוֹיִם כֶּסֶף
וְזָהָב. מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם׃
פֶּה לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ עֵינַיִם

deiner Seite und Zehntausende zu deiner Rechten; dir tritt Keines je zu nahe. Nur schauest du mit deinen Augen, und siehst, wie er's den Sündern vergilt, denn du sprichst „Gott ist meine Zuversicht.“ Du hast den höchsten zu deiner Zuflucht dir gemacht. Dir begegnet kein Unglück, keine Plage nahet deiner Hütte; denn er befiehlt seinen Engeln, daß sie dich wahren auf allen deinen Wegen; auf den Händen werden sie dich tragen, daß nicht stoße an einen Stein dein Fuß. Ueber Leu und Otter wirst du schreiten, Löw' und Drachen mit Füßen treten.

„Er hat an mir seine Lust, darum rette ich ihn, bringe ihn empor dieweil er kennet meinen Namen. Er ruft mich, ich erhöre ihn, bin mit ihm in jeder Noth; mach' ihn frei, und bring' ihn hoch in Ehren. Mit langem Leben sättige ich ihn, daß er schaue mein Heil und meine Hilfe!“

הללויה Halleluja! lobet Gott den Herrn! Lobet den Namen Gottes! Lobet ihn, ihr Knechte Gottes! Die ihr stehet im Hause Gottes, in den Höfen vor dem Hause Gottes — lobet Gott, den Herrn!

Lobet Gott, denn er ist gütig, rührt das Saitenspiel bei seinem Namen, denn er ist

אֶלֶף וּרְבָבָה מִימִינֶךָ אֵלֶיךָ
לֹא יִגָּשׁ׃ רַק בְּעֵינֶיךָ
תַּבִּיט וְשִׁלֻּמַת רְשָׁעִים
תִּרְאֶה׃ כִּי־אַתָּה יְיָ מַחְסִי
עֶלְיוֹן שַׂמְתָּ מְעוֹנֶךָ׃ לֹא־
תְאֻנֶּה אֵלֶיךָ רָעָה וְנֶגַע
לֹא־יִקְרַב בְּאָהֳלֶךָ׃ כִּי
מַלְאָכָיו יְצַוֶּה־לָּךְ לִשְׁמָרְךָ
בְּכָל־דְּרָכֶיךָ׃ עַל־כַּפַּיִם
יִשָּׂאוּנְךָ פֶּן־תִּגּוֹף בָּאֶבֶן
רַגְלֶךָ׃ עַל שַׁחַל וָפֶתֶן
תִּדְרֹךְ תִּרְמֹס כְּפִיר וְתַנִּין׃
כִּי בִי חָשַׁק וַאֲפַלְּטֵהוּ׃
אֲשַׂגְּבֵהוּ כִּי־יָדַע שְׁמִי׃
יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֵהוּ עִמּוֹ אָנֹכִי
בְצָרָה אֲחַלְּצֵהוּ וַאֲכַבְּדֵהוּ׃
אֹרֶךְ יָמִים אַשְׂבִּיעֵהוּ
וַאַרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי׃ ארך ימים

אשביעהו ואראהו בישועתי׃

קלה הַלְלוּיָהּ | הַלְלוּ אֶת־
שֵׁם יְיָ הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ׃
שֶׁעֹמְדִים בְּבֵית יְיָ בְּחַצְרוֹת
בֵּית אֱלֹהֵינוּ׃ הַלְלוּיָהּ כִּי־
טוֹב יְיָ זַמְּרוּ לִשְׁמוֹ כִּי נָעִים׃

daß er dich fürchte nach deinem Grimme? Lehr' uns zählen unsere Tage, daß wir erlangen ein weises Herz.

Kehre wieder Herr! — ach! wie lange noch? und bedenke dich wegen deines Knechtes. Sättige uns am Morgen mit deiner Gnade, auf daß wir jubeln und uns freuen all' unsere Tage lang. Erfreue uns so viele Tage, als du uns geängstiget, so viele Jahre, als wir nichts als Leid gesehen. Laß deine Knechte sehen dein Wirken und dein Walten, und deine Majestät sichtbar werden an ihren Kindern.

Die Freundlichkeit Gottes, unseres Herrn, sei mit uns; und unserer Hände Werk möge uns gelingen, unserer Hände Werk möge er gelingen lassen.

Der da sitzet im Schirm des Allerhöchsten, im Schatten des Allmächtigen sich berget, der spricht zu Gott: „mein Schutz und meine feste Burg, mein Gott auf den ich traue!" denn er wird dich erretten aus des Voglers Schlingen, aus der verhängnißvollen Pest. Mit seinen Schwingen deckt er dich, unter seinen Flügeln bist du geborgen, Schild und Panzer ist seine Treue. Du fürchtest dich nicht vor dem Pfeil, der schwirrt bei Tag, vor der Seuche, die im Finstern schleicht, vor der Pest, die am hellen Mittag wüthet. Ob Tausende fallen an

וּכְיִרְאָתְךָ עֶבְרָתֶךָ׃ לִמְנוֹת
יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע וְנָבִיא לְבַב
חָכְמָה׃ שׁוּבָה יְיָ עַד־מָתָי
וְהִנָּחֵם עַל־עֲבָדֶיךָ׃ שַׂבְּעֵנוּ
בַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וְנְרַנְּנָה
וְנִשְׂמְחָה בְּכָל־יָמֵינוּ׃
שַׂמְּחֵנוּ כִּימוֹת עִנִּיתָנוּ
שְׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה׃ יֵרָאֶה
אֶל עֲבָדֶיךָ פָּעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ
עַל־בְּנֵיהֶם׃

וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ
עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה
עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ׃

צא יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן בְּצֵל
שַׁדַּי יִתְלוֹנָן׃ אֹמַר לַיְיָ
מַחְסִי וּמְצוּדָתִי אֱלֹהַי
אֶבְטַח־בּוֹ׃ כִּי הוּא יַצִּילְךָ
מִפַּח יָקוּשׁ מִדֶּבֶר הַוּוֹת׃
בְּאֶבְרָתוֹ יָסֶךְ לָךְ וְתַחַת
כְּנָפָיו תֶּחְסֶה צִנָּה וְסֹחֵרָה
אֲמִתּוֹ׃ לֹא תִירָא מִפַּחַד
לָיְלָה מֵחֵץ יָעוּף יוֹמָם׃
מִדֶּבֶר בָּאֹפֶל יַהֲלֹךְ מִקֶּטֶב
יָשׁוּד צָהֳרָיִם׃ יִפֹּל מִצִּדְּךָ |

men um in ihrer Schuld Gott erlöset die Seele seiner Diener; die ihm vertrauen, die trifft keine Schuld.

וְיֹאשְׁמוּ׃ פְּדֵה יְיָ נֶפֶשׁ עֲבָדָיו
וְלֹא יֶאְשְׁמוּ כָּל־הַחֹסִים בּוֹ׃

Ein Gebet Moses, dem Manne Gottes.

Gott! eine Zuflucht warst du uns von Zeit zu Zeit. Bevor die Berge sind geboren worden, und geschaffen ward die Erd' und Welt; von Ewigkeit in Ewigkeit bist du — Gott! Du bringst den Menschen bis zur Vernichtung, und sprichst dann; „Kehrt zurück ihr Menschenkinder!" denn tausend Jahre sind in deinen Augen wie der gestrige Tag, wenn er vorüber ist; wie die Wache in der Nacht. Du reißt sie hin, als hätt' ein Regenguß sie weggeschwemmt, wie ein Schlaf sind sie hin. Am Morgen wie das Gras, das sprießt; am Morgen, wie die Blume die blüht und sprießt; am Abend dürr und welk; denn wir vergehen in deinem Zorne, vergehen in Schrecken vor deinem Grimme. Du stellst unsere Sünden vor dich hin, unsere geheimen Sünden vor dein leuchtend Angesicht. Denn alle unsere Tage ziehen vorüber vor dir in deinem Grimme, und es vergehen unsere Jahre wie ein Traum. Unsere Jahre und alle Tage darin — siebzig Jahre, und wenn es hoch kommt achtzig Jahre, und all ihr Ungestüm ist Last und Pein; dann ist es schnell abgeschnitten, und wir schweben hin. Wer kennt die Macht deines Zornes,

תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה אִישׁ
הָאֱלֹהִים אֲדֹנָי מָעוֹן אַתָּה
הָיִיתָ לָּנוּ בְּדֹר וָדֹר׃ בְּטֶרֶם׀
הָרִים יֻלָּדוּ וַתְּחוֹלֵל אֶרֶץ
וְתֵבֵל וּמֵעוֹלָם עַד־עוֹלָם
אַתָּה אֵל׃ תָּשֵׁב אֱנוֹשׁ עַד־
דַּכָּא וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי
אָדָם׃ כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ
כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר
וְאַשְׁמוּרָה בַלָּיְלָה׃ זְרַמְתָּם
שֵׁנָה יִהְיוּ בַּבֹּקֶר כָּחָצִיר
יַחֲלֹף׃ בַּבֹּקֶר יָצִיץ וְחָלָף
לָעֶרֶב יְמוֹלֵל וְיָבֵשׁ׃ כִּי
כָלִינוּ בְאַפֶּךָ וּבַחֲמָתְךָ
נִבְהָלְנוּ׃ שַׁתָּה עֲוֹנֹתֵינוּ
לְנֶגְדֶּךָ עֲלֻמֵנוּ לִמְאוֹר פָּנֶיךָ׃
כִּי כָל־יָמֵינוּ פָּנוּ בְעֶבְרָתֶךָ
כִּלִּינוּ שָׁנֵינוּ כְּמוֹ הֶגֶה׃ יְמֵי
שְׁנוֹתֵינוּ בָהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה
וְאִם בִּגְבוּרֹת | שְׁמוֹנִים שָׁנָה
וְרָהְבָם עָמָל וָאָוֶן כִּי־גָז חִישׁ
וַנָּעֻפָה׃ מִי־יוֹדֵעַ עֹז אַפֶּךָ

חֲנָה מַלְאַךְ יְיָ סָבִיב לִירֵאָיו
וַיְחַלְּצֵם׃ טַעֲמוּ וּרְאוּ כִּי טוֹב
יְיָ אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר יֶחֱסֶה־בּוֹ׃
יְרָאוּ אֶת־יְיָ קְדוֹשָׁיו כִּי־אֵין
מַחְסוֹר לִירֵאָיו׃ כְּפִירִים
רָשׁוּ וְרָעֵבוּ, וְדֹרְשֵׁי יְיָ לֹא־
יַחְסְרוּ כָל־טוֹב׃ לְכוּ בָנִים
שִׁמְעוּ־לִי יִרְאַת יְיָ אֲלַמֶּדְכֶם׃
מִי הָאִישׁ הֶחָפֵץ חַיִּים אֹהֵב
יָמִים לִרְאוֹת טוֹב׃ נְצֹר
לְשׁוֹנְךָ מֵרָע וּשְׂפָתֶיךָ מִדַּבֵּר
מִרְמָה׃ סוּר מֵרָע וַעֲשֵׂה
טוֹב בַּקֵּשׁ שָׁלוֹם וְרָדְפֵהוּ׃
עֵינֵי יְיָ אֶל־צַדִּיקִים וְאָזְנָיו
אֶל שַׁוְעָתָם׃ פְּנֵי יְיָ בְּעֹשֵׂי
רָע לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ זִכְרָם׃
צָעֲקוּ וַיְיָ שָׁמֵעַ וּמִכָּל־
צָרוֹתָם הִצִּילָם׃ קָרוֹב יְיָ
לְנִשְׁבְּרֵי לֵב וְאֶת־דַּכְּאֵי
רוּחַ יוֹשִׁיעַ׃ רַבּוֹת רָעוֹת
צַדִּיק וּמִכֻּלָּם יַצִּילֶנּוּ יְיָ׃
שֹׁמֵר כָּל־עַצְמוֹתָיו אַחַת
מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁבָּרָה׃ תְּמוֹתֵת
רָשָׁע רָעָה וְשֹׂנְאֵי צַדִּיק

lösete ihn aus allen seinen Nöthen. Es lagert ein Engel Gottes um die Gottesfürchtigen herum, der rettet sie. Prüfet und schauet, wie Gott ist gütig; wohl dem Manne, der ihm vertrauet. Fürchtet Gott, ihr seine Heiligen, denn die ihn fürchten, denen geht nichts ab. Löwen darben und hungern; die nach Gott verlangen, denen geht nichts von ihrem Glücke ab. Kommet Kinder, höret mir zu; die Furcht Gottes lehre ich euch. Wer ist der Mann, der das Leben will, und gern möcht' in seinen Tagen das Glück des Lebens schauen? „Bewahre deine Zunge vor allem Bösen, deine Lippe vor trügerischem Reden; meide das Böse und thue das Gute; suche den Frieden und laufe ihm nach." Das Auge Gottes ruht auf den Gerechten, sein Ohr ist offen für ihr Schreien. Das Angesicht Gottes ist gegen die, die Arges thun, daß er vertilge aus dem Lande ihr Gedächtniß. Die da schreien, die, höret Gott, und rettet sie aus allen ihren Nöthen. Gott ist nahe denen, die gebrochenen Herzens sind, dem gedrückten Geiste hilft er auf mit seinem Heile. Viel Mißgeschick hat der Gerechte zu überstehen, und aus allem rettet ihn Gott. Er bewahret alle seine Gebeine, daß nicht eines von ihnen gebrochen werde. Den Sünder tödtet das eigene Laster; die den Gerechten hassen, kom-

לָעַד. מִשְׁפְּטֵי־יְיָ אֱמֶת צָדְקוּ
יַחְדָּו: הַנֶּחֱמָדִים | מִזָּהָב
וּמִפָּז רָב וּמְתוּקִים | מִדְּבַשׁ
וְנֹפֶת צוּפִים: גַּם עַבְדְּךָ
נִזְהָר בָּהֶם. בִּשְׁמָרָם עֵקֶב
רָב: שְׁגִיאוֹת מִי יָבִין
מִנִּסְתָּרוֹת נַקֵּנִי: גַּם | מִזֵּדִים
חֲשֹׂךְ עַבְדֶּךָ אַל יִמְשְׁלוּ בִי
אָז אֵיתָם וְנִקֵּיתִי מִפֶּשַׁע רָב:
יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן
לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי:

לד לְדָוִד בְּשַׁנּוֹתוֹ אֶת־טַעְמוֹ לִפְנֵי
אֲבִימֶלֶךְ וַיְגָרְשֵׁהוּ וַיֵּלֶךְ:

אֲבָרְכָה אֶת־יְיָ בְּכָל־עֵת.
תָּמִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי: בַּיְיָ
תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עֲנָוִים
וְיִשְׂמָחוּ: גַּדְּלוּ לַיְיָ אִתִּי
וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו:
דָּרַשְׁתִּי אֶת־יְיָ וְעָנָנִי וּמִכָּל־
מְגוּרוֹתַי הִצִּילָנִי: הִבִּיטוּ
אֵלָיו וְנָהָרוּ וּפְנֵיהֶם אַל־
יֶחְפָּרוּ: זֶה עָנִי קָרָא וַיְיָ
שָׁמַע וּמִכָּל צָרוֹתָיו הוֹשִׁיעוֹ:

ewiglich; die Rechte Gottes sind die Wahrheit, allesammt gerecht. Köstlicher sind sie als Gold, als das reinste Gold in Menge; süßer als Honig, als der träufelnde Honigseim. Auch dein Knecht ist erleuchtet durch sie, und der sie beobachtet, der hat großen Lohn. Die unwissentlichen Sünden — wer erkennet die? von den geheimen stillen Sünden halte du mich rein und frei; auch vor den übermüthigen bewahre deinen Knecht, daß sie keine Gewalt haben über mich; da will ich vollkommen werden, und mich rein und frei halten von großer Schuld.

Mögen die Worte meines Mundes dir gefallen, und die Gedanken meines Herzens dir, Gott, mein Hort und mein Erlöser.

Von David — als er seinen Sinn verstellt hatte vor Abimelech, und der ihn fortgeschickt, und er weggieng.

אברכה Ich lobe Gott alle Zeit, stets ist sein Ruhm in meinem Mund. In Gott hat meine Seele ihren Ruhm nnd Stolz; mögen die Demüthigen es hören und sich dessen freuen. Preiset Gott in seiner Größe mit mir; lasset uns erheben einmüthiglich seinen Namen. Ich verlangte nach Gott, und er erhörte mich, und rettete mich aus allen meinen Ängsten. Die auf ihn schaueu, leuchten, und ihr Gesicht wird nicht roth vor Scham. Der Arme da, der rief, und Gott hörte und er-

שֶׁכָּכָה־לּוֹ. אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ
אֱלֹהָיו: וַאֲנִי | בְּחַסְדְּךָ
בָטַחְתִּי יָגֵל | לִבִּי בִּישׁוּעָתֶךָ
אָשִׁירָה לַייָ כִּי גָמַל עָלָי:

ט לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד:
הַשָּׁמַיִם | מְסַפְּרִים כְּבוֹד־
אֵל. וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מַגִּיד
הָרָקִיעַ: יוֹם לְיוֹם יַבִּיעַ אֹמֶר
וְלַיְלָה לְלַיְלָה יְחַוֶּה־דָּעַת:
אֵין אֹמֶר וְאֵין דְּבָרִים בְּלִי
נִשְׁמָע קוֹלָם: בְּכָל־הָאָרֶץ
יָצָא קַוָּם וּבִקְצֵה תֵּבֵל
מִלֵּיהֶם. לַשֶּׁמֶשׁ שָׂם | אֹהֶל
בָּהֶם: וְהוּא כְּחָתָן יֹצֵא
מֵחֻפָּתוֹ יָשִׂישׂ כְּגִבּוֹר לָרוּץ
אֹרַח: מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם |
מוֹצָאוֹ. וּתְקוּפָתוֹ עַל־
קְצוֹתָם וְאֵין | נִסְתָּר מֵחַמָּתוֹ:
תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבַת
נָפֶשׁ. עֵדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה
מַחְכִּימַת פֶּתִי: פִּקּוּדֵי יְיָ
יְשָׁרִים מְשַׂמְּחֵי לֵב. מִצְוַת
יְיָ בָּרָה מְאִירַת עֵינָיִם:
יִרְאַת יְיָ | טְהוֹרָה עוֹמֶדֶת

es so ergehet; wohl dem Volke dessen Gott ist Gott der Herr. Auf deine Gnade vertraue ich, es frohlocket mein Herz ob deinem Heile, ich singe meinem Gott ein Lied, denn er hat mir wohlgethan.

למנצח Der Meister, ein Psalm Davids. Die Himmel erzählen die Ehre Gottes, und von seiner Hände Werk prediget die Himmelveste. von einem Tag zum andern strömt aus das Wort, und von einer Nacht zur andern die Lehre und Erkenntniß. Keine Sprache, keine Worte, ohne daß man höret ihre Stimme, zieht sich eine Saite über die ganze Erde hin, und ihr Ton dringt bis an der Welten Enden. Dort hat er dem Sonnenstern sein Zelt gemacht, und wie ein Bräutigam geht er aus seiner Kammer, freuet sich wie ein Held zu durchlaufen seine Bahn. Von des Himmels Ende geht er aus, und im Kreislauf herum bis wieder an das Ende, und Keines birgt sich vor seiner Gluth.

Die Lehre Gottes ist vollkommen, labt die Seele, das Zeugniß Gottes zuverlässig, macht den Einfältigen zum Weisen. Die Verordnungen Gottes sind gerad und schlicht, erfreuen das Herz; das Gebot Gottes ist lauter wie unser Augenlicht. Die Furcht Gottes ist rein und ohne Fehl, bestehet

Heiligthume aus; der Gott Israels, der gibt die Macht und Stärke dem Volke; gelobt sei Gott! — Ein Gott der Vergeltung ist Gott; ein Gott der Vergeltung wo er auszieht in seinem Glanze. Erhebe dich, Richter der Welt, und vergilt den Uebermüthigen nach ihrer Schuld. Bei Gott ist das Heil dein Segen komme über dein Volk, Selah! — Gott Zebaoth ist mit uns; Jakobs Gott eine feste Burg uns! Selah! — Gott Zebaoth! Wohl dem Menschen, der dir vertrauet! Gott hilf! Der Weltenherr erhöre uns, wenn wir zu ihm rufen.

Hilf deinem Volke, und segne dein Erbe; sei du ihr Hirte, und leite sie und trage sie in Ewigkeit! — Unsere Seele hoffet auf Gott; unser Schutz und Schild ist er.

An ihm erfreuet sich unser Herz, auf seinen heiligen Namen vertrauen wir!

Möge deine Gnade Herr, walten über uns, wie wir hoffen und harren auf dich! Zeige uns deine Huld und Gnade und gewähre uns dein Heil und deine Hilfe! Steh auf zu unserer Hilfe und erlöse uns um deiner Gnade willen.

Ich bin dein Gott und Herr, der dich hat heraus geführt aus dem Lande Egypten; thue nur weit auf den Mund, ich fülle ihn dir. Wohl dem Volke, dem

אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נוֹתֵן עֹז
וְתַעֲצֻמוֹת לָעָם בָּרוּךְ
אֱלֹהִים: אֵל־נְקָמוֹת יְיָ אֵל
נְקָמוֹת הוֹפִיעַ: הִנָּשֵׂא שֹׁפֵט
הָאָרֶץ הָשֵׁב גְּמוּל עַל־גֵּאִים:
לַיְיָ הַיְשׁוּעָה עַל־עַמְּךָ
בִרְכָתֶךָ סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת
עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם
בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה,
הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ:
הוֹשִׁיעָה | אֶת־עַמֶּךָ וּבָרֵךְ
אֶת־נַחֲלָתֶךָ וּרְעֵם וְנַשְּׂאֵם
עַד־הָעוֹלָם: נַפְשֵׁנוּ חִכְּתָה
לַיְיָ עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ הוּא: כִּי־
בוֹ יִשְׂמַח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם
קָדְשׁוֹ בָטָחְנוּ: יְהִי־חַסְדְּךָ
יְיָ עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ:
הַרְאֵנוּ יְיָ חַסְדֶּךָ וְיֶשְׁעֲךָ
תִּתֶּן־לָנוּ: קוּמָה עֶזְרָתָה
לָנוּ וּפְדֵנוּ לְמַעַן חַסְדֶּךָ:
אָנֹכִי | יְיָ אֱלֹהֶיךָ הַמַּעַלְךָ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, הַרְחֶב־פִּיךָ
וַאֲמַלְאֵהוּ: אַשְׁרֵי הָעָם

Flur und was darin ist; da jubeln die Bäume im Walde vor Gott, so er kommt zu richten die Welt.

Danket Gott, denn er ist gütig; ewig waltet seine Gnade. Saget: Gott des Heiles, sende uns dein Heil, sammle uns und rette uns vor den Völkern, daß wir danken deinem heiligen Namen, und uns rühmen mit deinem Lob und Preis.

Gelobt sei Gott, der Gott Israels von Ewigkeit in Ewigkeit — und es sprach alles Volk: Amen! Lob und Preis dem Herrn!

Erhebet Gott, unsern Herrn, und bücket euch vor dem Schemmel seiner Füße; heilig ist er;

Erhebet Gott, unsern Herrn, und bücket euch vor seinem heiligen Berge; denn heilig ist Gott, unser Herr!

Er der Allerbarmende versöhnet die Schuld, und verderbet nicht; er wendet gar oft ab seinen Zorn, daß nicht ausbreche sein ganzer Grimm.

Du Gott wirst nicht abziehen dein Erbarmen von mir deine Gnade und Treue, die werden mich stets schirmen. Gedenke, Gott deiner Barmherzigkeit und deiner Gnade, die gewaltet von Ewigkeit.

Gebet Gott die Macht! Ueber Israel strahlet seine Majestät, und seine Macht ist im Wolkenhimmel. Furchtbar bist du, Gott, von deinem

וְעֵלֵץ הַשָּׂדֶה וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ׃
אָז יְרַנְּנוּ עֲצֵי הַיָּעַר מִלִּפְנֵי
יְיָ כִּי בָא לִשְׁפֹּט אֶת־הָאָרֶץ׃
הוֹדוּ לַייָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם
חַסְדּוֹ׃ וְאִמְרוּ הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי
יִשְׁעֵנוּ וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן
הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ
לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ׃ בָּרוּךְ
יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם
וְעַד הָעוֹלָם וַיֹּאמְרוּ כָל־הָעָם
אָמֵן וְהַלֵּל | לַייָ׃ רוֹמְמוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם
רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא׃ רוֹמְמוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ
כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ׃ וְהוּא
רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא־יַשְׁחִית
וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא־
יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ׃ אַתָּה יְיָ לֹא
תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי חַסְדְּךָ
וַאֲמִתְּךָ תָּמִיד יִצְּרוּנִי׃ זְכֹר
רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם
הֵמָּה׃ תְּנוּ עֹז לֵאלֹהִים עַל־
יִשְׂרָאֵל גַּאֲוָתוֹ וְעֻזּוֹ בַּשְּׁחָקִים׃
נוֹרָא אֱלֹהִים | מִמִּקְדָּשֶׁיךָ

מִסְפָּר בִּמְעַט וְגָרִים בָּהּ׃
וַיִּתְהַלְּכוּ מִגּוֹי אֶל־גּוֹי
וּמִמַּמְלָכָה אֶל־עַם אַחֵר׃
לֹא־הִנִּיחַ לְאִישׁ לְעָשְׁקָם
וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם | מְלָכִים׃ אַל
תִּגְּעוּ בִּמְשִׁיחָי וּבִנְבִיאַי אַל־
תָּרֵעוּ׃ שִׁירוּ לַיְיָ כָּל־הָאָרֶץ
בַּשְּׂרוּ מִיּוֹם אֶל־יוֹם יְשׁוּעָתוֹ׃
סַפְּרוּ בַגּוֹיִם אֶת־כְּבוֹדוֹ
בְּכָל־הָעַמִּים נִפְלְאֹתָיו׃ כִּי
גָדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְנוֹרָא
הוּא עַל־כָּל־אֱלֹהִים. כִּי כָּל־
אֱלֹהֵי הָעַמִּים | אֱלִילִים. וַיְיָ
שָׁמַיִם עָשָׂה׃ הוֹד וְהָדָר
לְפָנָיו עֹז וְחֶדְוָה בִּמְכוֹמוֹ׃
הָבוּ לַיְיָ מִשְׁפְּחוֹת עַמִּים
הָבוּ לַיְיָ כָּבוֹד וָעֹז׃ הָבוּ לַיְיָ
כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה וּבֹאוּ
לְפָנָיו הִשְׁתַּחֲווּ לַיְיָ בְּהַדְרַת
קֹדֶשׁ׃ חִילוּ מִלְּפָנָיו כָּל־
הָאָרֶץ אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־
תִּמּוֹט׃ יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל
הָאָרֶץ וְיֹאמְרוּ בַגּוֹיִם יְיָ
מָלָךְ׃ יִרְעַם הַיָּם וּמְלֹאוֹ

hätte ich es mit der Schnur dir als Erbe zugemessen, als ihr noch waret gering an Zahl, wenige und fremd darin.“ Und sie wanderten von Volk zu Volk und von einem Reiche und Volke zum andern; nicht ließ er zu, daß Einer sie bedrücket hätte, und züchtigte um ihretwillen Könige. „Rühret nicht an meinem Gesalbten! Thuet meinem Propheten nichts zu Leide!“

Singet dem Herrn alle Welt! Verkündet von Tag auf Tag sein Heil! Erzählet unter den Völkern von seiner Herrlichkeit, und unser den Nationen von seinen Wundern! Denn groß ist Gott und gepriesen über Alles und furchtbar über alle Erdengötter; denn die Götter der Völker das sind Götzen; und Gott hat den Himmel gemacht. Pracht und Herrlichkeit zieht vor ihm her, Macht und Freudigkeit an der Stätte, wo er waltet

Gebet Gott, ihr Geschlechter der Völker; gebet Gott die Macht und Ehre; gebet Gott die Ehre seines Namens! nehmet Gaben und tretet ein vor ihm; bücket euch vor Gott im heiligen Schmucke; zittert vor ihm alle Welt, steht auch der Erdball fest un wanket nicht. Es freuen sich die Himmel und jauchzet die Erde, wo sie sprechen unter den Völkern: Gott ist der Weltenherr! Es brauset das Meerr und was es füllet; es frohlocket die

mit Sang und Saitenspiel, deine Größe und deinen Ruhm und deine Herrlichkeit erkennen, deinen Namen nennen zum ewigen Gedächtnisse, dir huldigen als unserm Weltengott und Herrn, dir dem einzigen, dem ewiglebenden Herrn der Welt! Gepriesen und verherrlicht sei sein großer Name in Ewigkeit! Gelobt seist du Gott, der Weltenherr, dessen Ruhm ist der Menschen Lob und Preis.

וּנְשַׁבֵּחֲךָ וּנְפָאֶרְךָ וְנַזְכִּיר שִׁמְךָ וְנַמְלִיכְךָ מַלְכֵּנוּ אֱלֹהֵינוּ יָחִיד חֵי הָעוֹלָמִים. מֶלֶךְ מְשֻׁבָּח וּמְפוֹאָר עֲדֵי עַד שְׁמוֹ הַגָּדוֹל. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת׃

הוֹדוּ לַיְיָ קִרְאוּ בִשְׁמוֹ הוֹדִיעוּ בָעַמִּים עֲלִילֹתָיו׃ שִׁירוּ לוֹ זַמְּרוּ לוֹ שִׂיחוּ בְּכָל נִפְלְאֹתָיו׃ הִתְהַלְלוּ בְשֵׁם קָדְשׁוֹ יִשְׂמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יְיָ׃ דִּרְשׁוּ יְיָ וְעֻזּוֹ בַּקְּשׁוּ פָנָיו תָּמִיד׃ זִכְרוּ נִפְלְאֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה מֹפְתָיו וּמִשְׁפְּטֵי פִיהוּ׃ זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו׃ הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו׃ זִכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דָּבָר צִוָּה לְאֶלֶף דּוֹר׃ אֲשֶׁר כָּרַת אֶת־אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִצְחָק׃ וַיַּעֲמִידֶהָ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם׃ לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶרֶץ־כְּנַעַן חֶבֶל נַחֲלַתְכֶם׃ בִּהְיוֹתְכֶם | מְתֵי

Danket dem Herrn, rufet ihn an mit seinem Namen, verkündet unter den Völkern seine Thaten! Singet ihm ein Lied, schlagt vor ihm das Saitenspiel, redet von seinen Wundern. Rühmet euch seines heiligen Namens, daß sich vom Herzen freuen, die den Herrn suchen. Forschet nach Gott und seiner Macht, suchet sein Angesicht stets und immerfort. Gedenket seiner Wunder, die er gethan, seiner Wahrzeichen, der Richtersprüche aus seinem Munde, Same Israels, seines Knechtes! Kinder Jakobs, seines Erwählten! Er ist unser Gott und Herr, sein Recht geht durch die ganze Welt. Gedenket in Ewigkeit seines Bundes, des Wortes, das er geboten für das tausendste Geschlecht; wie er mit Abraham (den Bund) geschlossen, und seinen Eid schwur dem Isak, den er für Jakob zum Gesetz hat aufgestellt für Israel zum ewigen Bunde.

Da sprach er: „Dir gebe ich das Land Kanaan, als

וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ: כִּי רָצַע בְּאַפּוֹ חַיִּים בִּרְצוֹנוֹ: בָּעֶרֶב יָלִין בֶּכִי וְלַבֹּקֶר ו רִנָּה: וַאֲנִי אָמַרְתִּי בְשַׁלְוִי בַּל־אֶמּוֹט לְעוֹלָם: יְיָ בִּרְצוֹנְךָ הֶעֱמַדְתָּ לְהָרְרִי־עֹז הִסְתַּרְתָּ פָּנֶיךָ הָיִיתִי נִבְהָל: אֵלֶיךָ יְיָ אֶקְרָא וְאֶל־אֲדֹנָי אֶתְחַנָּן: מַה בֶּצַע בְּדָמִי בְּרִדְתִּי אֶל־שָׁחַת הֲיוֹדְךָ עָפָר הֲיַגִּיד אֲמִתֶּךָ: שְׁמַע יְיָ וְחָנֵּנִי יְיָ הֱיֵה־עוֹזֵר לִי: הָפַכְתָּ מִסְפְּדִי לְמָחוֹל ו לִי פִּתַּחְתָּ שַׂקִּי וַתְּאַזְּרֵנִי שִׂמְחָה: לְמַעַן יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד וְלֹא יִדֹּם יְיָ אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ: קדיש יתום.

בתשבחות bis ברוך שאמר wird stehend gebetet.

בָּרוּךְ שֶׁאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם. בָּרוּךְ הוּא. בָּרוּךְ עוֹשֶׂה בְרֵאשִׁית. בָּרוּךְ אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה. בָּרוּךְ גּוֹזֵר וּמְקַיֵּם. בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ. בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת. בָּרוּךְ מְשַׁלֵּם שָׂכָר טוֹב לִירֵאָיו. בָּרוּךְ חַי לָעַד וְקַיָּם לָנֶצַח. בָּרוּךְ פּוֹדֶה וּמַצִּיל בָּרוּךְ שְׁמוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הָאֵל הָאָב הָרַחֲמָן הַמְהֻלָּל בְּפִי עַמּוֹ מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר בִּלְשׁוֹן חֲסִידָיו וַעֲבָדָיו. וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדֶּךָ. נְהַלֶּלְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בִּשְׁבָחוֹת וּבְזִמִּירוֹת נְגַדֶּלְךָ.

ברוך Gelobt sei der, auf deſſen Wort die Welt iſt geworden, gelobt ſei er. Gelobt ſei der, der den Anfang der Dinge gemacht.

Gelobt ſei der, deſſen Wort iſt That, deſſen Entſchluß und Vorſatz feſt ſteht und Beſtand hat.

Gelobt ſei der, der ſich der Erde erbarmt; gelobt der, der ſich aller Schöpfungen erbarmet.

Gelobt ſei der, der ſeinen Verehrern zahlt ſeinen vollen Lohn; gelobt ſei der Ewiglebende und Allbeſtändige, der da rettet und erlöſet, gelobt ſei ſein Name!

Gelobt ſeiſt du Gott, unſer Herr, der Herr der Welt, der allmächtige Gott und allerbarmende Menſchenvater. Ihn lobet und preiſet ſein Volk mit Herz und Mund! ihn preiſen und rühmen alle Zungen, ſeine Frommen, ſeine Knechte; die Lieder Davids, ſeines treuen Knechtes, rühmen, preiſen ihn! Dich unſern Gott und Herrn wollen wir preiſen und rühmen

עַד־שֶׁיַּחֲזִירֶנּוּ הַכָּתוּב לִכְלָלוֹ בְּפֵרוּשׁ. דָּבָר הַלָּמֵד מֵעִנְיָנוֹ. וְדָבָר הַלָּמֵד מִסּוֹפוֹ. וְכֵן שְׁנֵי כְתוּבִים הַמַּכְחִישִׁים זֶה אֶת־זֶה עַד־שֶׁיָּבֹא הַכָּתוּב הַשְּׁלִישִׁי וְיַכְרִיעַ בֵּינֵיהֶם:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַייָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

בשעת בדיקת הציצית יאמר פסוקים אלו:

בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְיָ ׀ יְיָ אֱלֹהַי גָּדַלְתָּ מְאֹד הוֹד וְהָדָר לָבָשְׁתָּ. עֹטֶה אוֹר כַּשַּׂלְמָה נוֹטֶה שָׁמַיִם כַּיְרִיעָה:

קודם עטיפת הטלית אומרים:

לְשֵׁם יִחוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ בְּיִחוּדָא שְׁלִימָא בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל: הֲרֵינִי מִתְעַטֵּף בְּטַלִּית שֶׁל צִיצִת כְּדֵי לְקַיֵּם מִצְוַת בּוֹרְאִי כַּכָּתוּב וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם: וּכְשֵׁם שֶׁאֲנִי מִתְכַּסֶּה בְּטַלִּית בָּעוֹלָם הַזֶּה כָּךְ אֶזְכֶּה שֶׁתִּתְלַבֵּשׁ נִשְׁמָתִי בְּטַלִּית נָאָה לָעוֹלָם הַבָּא בְּגַן עֵדֶן. וְעַל יְדֵי מִצְוָה זוּ תִּנָּצֵל נַפְשִׁי רוּחִי וְנִשְׁמָתִי וּתְפִלָּתִי מִן הַחִיצוֹנִים:

ואחר זה יתעטף מעומד ויברך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהִתְעַטֵּף בַּצִּיצִת:

ויכסה ראשו בטלית ויאמר ד׳ פסוקים אלו:

מַה יָּקָר חַסְדְּךָ אֱלֹהִים וּבְנֵי אָדָם בְּצֵל כְּנָפֶיךָ יֶחֱסָיוּן: יִרְוְיֻן מִדֶּשֶׁן בֵּיתֶךָ וְנַחַל עֲדָנֶיךָ תַשְׁקֵם: כִּי עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאֶה אוֹר: מְשֹׁךְ חַסְדְּךָ לְיֹדְעֶיךָ וְצִדְקָתְךָ לְיִשְׁרֵי לֵב:

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּהֵא חֲשׁוּבָה מִצְוַת צִיצִית זוּ כְּאִלּוּ קִיַּמְתִּיהָ בְּכָל פְּרָטֶיהָ וְדִקְדּוּקֶיהָ וְכַוָּנוֹתֶיהָ וְתַרְיַ״ג מִצְוֹת הַתְּלוּיִם בָּהּ. אָמֵן:

קודם ברוך שאמר אומרים מזמור זה.

ל מִזְמוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד: אֲרוֹמִמְךָ יְיָ כִּי דִלִּיתָנִי וְלֹא־שִׂמַּחְתָּ אֹיְבַי לִי: יְיָ אֱלֹהָי שִׁוַּעְתִּי אֵלֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי. יְיָ הֶעֱלִיתָ מִן־שְׁאוֹל נַפְשִׁי חִיִּיתַנִי מִיָּרְדִי־בוֹר: זַמְּרוּ לַייָ חֲסִידָיו

אֲשֶׁם נָזִיר אֲשֶׁם מְצוֹרָע אֲשָׁם תָּלוּי שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן
בִּכְלֵי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין
לִפְנִים מִן־הַקְּלָעִים לִזְכְרֵי כְהֻנָּה בְּכָל מַאֲכָל לְיוֹם וָלַיְלָה עַד
חֲצוֹת: הַתּוֹדָה וְאֵיל נָזִיר קָדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן בְּכָל־מָקוֹם
בָּעֲזָרָה וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין בְּכָל־
הָעִיר לְכָל־אָדָם בְּכָל־מַאֲכָל לְיוֹם וָלַיְלָה עַד־חֲצוֹת. הַמּוּרָם
מֵהֶם כֵּיוֹצֵא בָהֶם אֶלָּא שֶׁהַמּוּרָם נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים לִנְשֵׁיהֶם
וְלִבְנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם: שְׁלָמִים קָדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן בְּכָל־מָקוֹם
בָּעֲזָרָה וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין בְּכָל־הָעִיר
לְכָל־אָדָם בְּכָל־מַאֲכָל לִשְׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד: הַמּוּרָם מֵהֶם
כֵּיוֹצֵא בָהֶם אֶלָּא שֶׁהַמּוּרָם נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים לִנְשֵׁיהֶם וְלִבְנֵיהֶם
וּלְעַבְדֵיהֶם: הַבְּכוֹר וְהַמַּעֲשֵׂר וְהַפֶּסַח קָדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן
בְּכָל־מָקוֹם בָּעֲזָרָה וְדָמָן טָעוּן מַתָּנָה אֶחָת. וּבִלְבָד שֶׁיִּתֵּן בְּנֶגֶד
הַיְסוֹד: שְׁנָיָה בַּאֲכִילָתָן הַבְּכוֹר נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים וְהַמַּעֲשֵׂר לְכָל־
אָדָם. וְנֶאֱכָלִין בְּכָל הָעִיר בְּכָל מַאֲכָל לִשְׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד:
הַפֶּסַח אֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא בַלַּיְלָה. וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא עַד חֲצוֹת.
וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא לִמְנוּיָו. וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא צָלִי:

רַבִּי יִשְׁמָעֵאל אוֹמֵר בִּשְׁלֹשׁ־עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הַתּוֹרָה נִדְרֶשֶׁת
בָּהֶן: מִקַּל וָחוֹמֶר וּמִגְּזֵרָה שָׁוָה. מִבִּנְיַן אָב מִכָּתוּב אֶחָד. וּמִבִּנְיַן
אָב מִשְּׁנֵי כְתוּבִים. מִכְּלָל וּפְרָט וּמִפְּרָט וּכְלָל. כְּלָל וּפְרָט וּכְלָל
אִי אַתָּה דָן אֶלָּא כְּעֵין הַפְּרָט. מִכְּלָל שֶׁהוּא צָרִיךְ לִפְרָט. וּמִפְּרָט
שֶׁהוּא צָרִיךְ לִכְלָל. כְּלִ־דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא מִן הַכְּלָל לְלַמֵּד
לֹא לְלַמֵּד עַל עַצְמוֹ יָצָא אֶלָּא לְלַמֵּד עַל הַכְּלָל כֻּלּוֹ יָצָא. כְּלִ־
דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא לִטְעוֹן טוֹעַן אֶחָד שֶׁהוּא כְּעִנְיָנוֹ יָצָא
לְהָקֵל וְלֹא לְהַחֲמִיר: כְּלִ־דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא לִטְעוֹן טוֹעַן
אַחֵר שֶׁלֹּא כְּעִנְיָנוֹ יָצָא לְהָקֵל וּלְהַחֲמִיר. כְּלִ־דָּבָר שֶׁהָיָה
בִּכְלָל וְיָצָא לְדוֹן בְּדָבָר חָדָשׁ אִי אַתָּה יָכוֹל לְהַחֲזִירוֹ לִכְלָלוֹ

פָּרִים שְׁפָתֶיו: וְנֶאֱמַר וְשָׁחַט אוֹתוֹ עַל יֶרֶךְ הַמִּזְבֵּחַ צָפוֹנָה לִפְנֵי יְיָ וְזָרְקוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: וְנֶאֱמַר זֹאת הַתּוֹרָה לָעוֹלָה לַמִּנְחָה וְלַחַטָּאת וְלָאָשָׁם וְלַמִּלּוּאִים וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים:

(Am Sabbath).

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כְבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַּשָּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל־עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ:

Am Sabbath zwei jährige Lämmer ohne Fehler, und zum Mehsopfer zwei Zehntheile feines Mahl mit Öl eingerührt nebst dem Trankopfer. Dieses ist das Brandopfer für jeden Sabbath außer dem täglichen Brandopfre, nebst dem Weinopfer dazu.

אֵיזֶהוּ מְקוֹמָן שֶׁל־זְבָחִים קָדְשֵׁי קָדָשִׁים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן כַּר וְשָׂעִיר שֶׁל יוֹם הַכִּפּוּרִים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן הַזָּיָה עַל־בֵּין הַבַּדִּים וְעַל הַפָּרֹכֶת וְעַל מִזְבַּח הַזָּהָב מַתָּנָה אַחַת מֵהֶן מְעַכֶּבֶת. שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל־יְסוֹד מַעֲרָבִי שֶׁל־מִזְבַּח הַחִיצוֹן. אִם־לֹא נָתַן לֹא עִכֵּב: פָּרִים הַנִּשְׂרָפִים וּשְׂעִירִים הַנִּשְׂרָפִים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן הַזָּיָה עַל־הַפָּרֹכֶת וְעַל מִזְבַּח הַזָּהָב. מַתָּנָה אַחַת מֵהֶן מְעַכֶּבֶת. שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מַעֲרָבִי שֶׁל מִזְבַּח הַחִיצוֹן אִם לֹא נָתַן לֹא עִכֵּב. אֵלּוּ וָאֵלּוּ נִשְׂרָפִין בְּבֵית הַדֶּשֶׁן: חַטֹּאת הַצִּבּוּר וְהַיָּחִיד אֵלּוּ הֵן חַטֹּאת הַצִּבּוּר שְׂעִירֵי רָאשֵׁי חֳדָשִׁים וְשֶׁל מוֹעֲדוֹת שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן אַרְבַּע מַתָּנוֹת עַל אַרְבַּע קְרָנוֹת. כֵּיצַד עָלָה בַכֶּבֶשׁ וּפָנָה לַסּוֹבֵב וּבָא־לוֹ לְקֶרֶן דְּרוֹמִית מִזְרָחִית. מִזְרָחִית צְפוֹנִית. צְפוֹנִית מַעֲרָבִית. מַעֲרָבִית דְּרוֹמִית. שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד דְּרוֹמִי. וְנֶאֱכָלִין לִפְנִים מִן־הַקְּלָעִים לִזְכְרֵי כְהֻנָּה בְּכָל־מַאֲכָל לְיוֹם וָלַיְלָה עַד חֲצוֹת: הָעֹלָה קֹדֶשׁ קָדָשִׁים שְׁחִיטָתָהּ בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָהּ בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָהּ טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע וּטְעוּנָה הֶפְשֵׁט וְנִתּוּחַ וְכָלִיל לְאִשִּׁים: זִבְחֵי שַׁלְמֵי צִבּוּר וְאַשְׁמוֹת. אֵלּוּ הֵן אַשְׁמוֹת אֲשָׁם גְּזֵלוֹת אֲשָׁם מְעִילוֹת אֲשָׁם שִׁפְחָה חֲרוּפָה:

יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: אַתָּה סֵתֶר לִי מִצַּר תִּצְּרֵנִי רָנֵי פַלָּט תְּסוֹבְבֵנִי סֶלָה: וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

אַבִּי הַנָּה מְסַדֵּר סֵדֶר הַמַּעֲרָכָה מִשְׁמָא דְגַמְרָא, וְאַלְבָּא דְאַבָּא שָׁאוּל. מַעֲרָכָה גְּדוֹלָה קוֹדֶמֶת לְמַעֲרָכָה שְׁנִיָּה שֶׁל קְטֹרֶת. וּמַעֲרָכָה שְׁנִיָּה שֶׁל קְטֹרֶת קוֹדֶמֶת לְסִדּוּר שְׁנֵי גִּזְרֵי עֵצִים. וְסִדּוּר שְׁנֵי גִּזְרֵי עֵצִים קוֹדֶם לְדֶשֶׁן מִזְבַּח הַפְּנִימִי. וְדֶשֶׁן מִזְבַּח הַפְּנִימִי קוֹדֵם לְהַטָּבַת חֲמֵשׁ נֵרוֹת. וְהַטָּבַת חֲמֵשׁ נֵרוֹת קוֹדֶמֶת לְדַם הַתָּמִיד. וְדַם הַתָּמִיד קוֹדֵם לְהַטָּבַת שְׁתֵּי נֵרוֹת. וְהַטָּבַת שְׁתֵּי נֵרוֹת קוֹדֶמֶת לִקְטֹרֶת. וּקְטֹרֶת קוֹדֶמֶת לְאֵבָרִים. וְאֵבָרִים קוֹדְמִין לִמְנָחָה. וּמִנְחָה קוֹדֶמֶת לַחֲבִיתִין. וַחֲבִיתִין קוֹדְמִין לְנִסָּכִין. וְנִסָּכִין קוֹדְמִין לְמוּסָפִין. וּמוּסָפִין קוֹדְמִין לְבָזִיכִין. וּבָזִיכִין קוֹדְמִין לְתָמִיד שֶׁל בֵּין הָעַרְבַּיִם. שֶׁנֶּאֱמַר וְעֶרֶךְ עָלֶיהָ הָעֹלָה וְהִקְטִיר עָלֶיהָ חֶלְבֵי הַשְּׁלָמִים. עָלֶיהָ הַשָּׁלֵם כָּל הַקְּרְבָּנוֹת כֻּלָּם:

תפלת רבי נחוניא בן הקנה:

אָנָּא בְּכֹחַ גְּדֻלַּת יְמִינְךָ תַּתִּיר צְרוּרָה.	אבנ"ית
קַבֵּל רִנַּת עַמְּךָ שַׂגְּבֵנוּ טַהֲרֵנוּ נוֹרָא.	קע"שטן
נָא גִּבּוֹר דּוֹרְשֵׁי יִחוּדֶךָ כְּבָבַת שָׁמְרֵם.	נגד"יכש
בָּרְכֵם טַהֲרֵם רַחֲמֵם צִדְקָתְךָ תָּמִיד גְּמְלֵם.	בטר"צתג
חֲסִין קָדוֹשׁ בְּרוֹב טוּבְךָ נַהֵל עֲדָתֶךָ.	חקב"טנע
יָחִיד גֵּאֵה לְעַמְּךָ פְּנֵה זוֹכְרֵי קְדֻשָּׁתֶךָ.	יגל"פזק
שַׁוְּעָתֵנוּ קַבֵּל וּשְׁמַע צַעֲקָתֵנוּ יוֹדֵעַ תַּעֲלֻמוֹת.	שקו"צית

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

רִבּוֹן הָעוֹלָמִים, אַתָּה צִוִּיתָנוּ לְהַקְרִיב קָרְבַּן הַתָּמִיד בְּמוֹעֲדוֹ וְלִהְיוֹת כֹּהֲנִים בַּעֲבוֹדָתָם וּלְוִיִּם בְּדוּכָנָם. וְיִשְׂרָאֵל בְּמַעֲמָדָם. וַעֲתָּה בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ חָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וּבָטַל הַתָּמִיד וְאֵין לָנוּ לֹא כֹהֵן בַּעֲבוֹדָתוֹ וְלֹא לֵוִי בְּדוּכָנוֹ וְלֹא יִשְׂרָאֵל בְּמַעֲמָדוֹ. וְאַתָּה אָמַרְתָּ וּנְשַׁלְּמָה פָרִים שְׂפָתֵינוּ: לָכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיְּהֵא שִׂיחַ שִׂפְתוֹתֵינוּ חָשׁוּב וּמְקֻבָּל וּמְרוּצֶה לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ הִקְרַבְנוּ קָרְבַּן הַתָּמִיד בְּמוֹעֲדוֹ וְעָמַדְנוּ עַל מַעֲמָדוֹ. כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר וּנְשַׁלְּמָה

ממש ג׳ ל״ד

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה קַח־לְךָ סַמִּים נָטָף וּשְׁחֵלֶת וְחֶלְבְּנָה סַמִּים וּלְבוֹנָה זַכָּה בַּד בְּבַד יִהְיֶה: וְעָשִׂיתָ אֹתָהּ קְטֹרֶת רֹקַח מַעֲשֵׂה רוֹקֵחַ מְמֻלָּח טָהוֹר קֹדֶשׁ: וְשָׁחַקְתָּ מִמֶּנָּה הָדֵק וְנָתַתָּה מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֵדֻת בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר אִוָּעֵד לְךָ שָׁמָּה קֹדֶשׁ קָדָשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם: וְנֶאֱמַר וְהִקְטִיר עָלָיו אַהֲרֹן קְטֹרֶת סַמִּים בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר בְּהֵיטִיבוֹ אֶת־הַנֵּרֹת יַקְטִירֶנָּה: וּבְהַעֲלֹת אַהֲרֹן אֶת־הַנֵּרֹת בֵּין הָעַרְבַּיִם יַקְטִירֶנָּה קְטֹרֶת תָּמִיד לִפְנֵי יְהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם:

תְּנוּ רַבָּנָן פִּטּוּם הַקְּטֹרֶת. הַצָּרִי וְהַצִּפּוֹרֶן הַחֶלְבְּנָה וְהַלְּבוֹנָה מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנֶה. מוֹר וּקְצִיעָה. שִׁבּוֹלֶת נֵרְדְּ וְכַרְכֹּם. מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר מָנֶה. הַקּוּשְׁטְ שְׁנֵים עָשָׂר וְקִלּוּפָה שְׁלִשָּׁה. וְקִנָּמוֹן תִּשְׁעָה. בּוֹרִית כַּרְשִׁינָה תִּשְׁעָה קַבִּין. יֵין קַפְרִיסִין סְאִין תְּלָתָא. וְקַבִּין תְּלָתָא. וְאִם אֵין לוֹ יֵין קַפְרִיסִין. מֵבִיא חֲמַר חִוָּרִין עַתִּיק. מֶלַח סְרוֹמִית רוֹבַע הַקַּב. מַעֲלֶה עָשָׁן כָּל שֶׁהוּא. רַבִּי נָתָן אוֹמֵר אַף כִּפַּת הַיַּרְדֵּן כָּל שֶׁהוּא. וְאִם נָתַן בָּהּ דְּבַשׁ פְּסָלָהּ. וְאִם חִסֵּר אַחַת מִכָּל סַמָּנֶיהָ חַיָּב מִיתָה:

רַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר. הַצָּרִי אֵינוֹ אֶלָּא שְׂרָף. הַנּוֹטֵף מֵעֲצֵי הַקְּטָף. בּוֹרִית כַּרְשִׁינָה שֶׁשְּׁפִין בָּהּ אֶת הַצִּפּוֹרֶן כְּדֵי שֶׁתְּהֵא נָאָה. יֵין קַפְרִיסִין שֶׁשּׁוֹרִין בּוֹ אֶת הַצִּפּוֹרֶן כְּדֵי שֶׁתְּהֵא עַזָּה. וַהֲלֹא מֵי רַגְלַיִם יָפִין לָהּ אֶלָּא שֶׁאֵין מַכְנִיסִין מֵי רַגְלַיִם בָּעֲזָרָה מִפְּנֵי הַכָּבוֹד:

תָּנְיָא רַבִּי נָתָן אוֹמֵר כְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק. אוֹמֵר הָדֵק הֵיטֵב הֵיטֵב הָדֵק. מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל יָפֶה לַבְּשָׂמִים. פִּטְמָהּ לַחֲצָאִין כְּשֵׁרָה. לִשְׁלִישׁ וְלִרְבִיעַ לֹא שָׁמָעְנוּ. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה זֶה הַכְּלָל. אִם כְּמִדָּתָהּ כְּשֵׁרָה לַחֲצָאִין. וְאִם חִסֵּר אַחַת מִכָּל סַמָּנֶיהָ חַיָּב מִיתָה:

תָּנְיָא בַּר קַפָּרָא אַחַת לִשְׁשִׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה הָיְתָה בָּאָה שֶׁל שִׁירַיִם לַחֲצָאִין: וְעוֹד תָּנֵי בַּר קַפָּרָא. אִלּוּ הָיָה נוֹתֵן בָּהּ קוֹרְטִיב שֶׁל דְּבַשׁ אֵין אָדָם יָכוֹל ו לַעֲמוֹד מִפְּנֵי רֵיחָהּ. וְלָמָּה אֵין מְעָרְבִין בָּהּ דְּבַשׁ. מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אָמְרָה כִּי כָל שְׂאוֹר וְכָל דְּבַשׁ לֹא תַקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אִשֶּׁה לַיְיָ:

הַמִּזְבֵּחַ לְשֶׁרֶת לְהַקְטִיר אִשֶּׁה לַיהוָה׃ וְרָחֲצוּ יְדֵיהֶם וְרַגְלֵיהֶם
וְלֹא יָמֻתוּ וְהָיְתָה לָהֶם חָק־עוֹלָם לוֹ וּלְזַרְעוֹ לְדֹרֹתָם׃

וְלָבַשׁ הַכֹּהֵן מִדּוֹ בַד וּמִכְנְסֵי־בַד יִלְבַּשׁ עַל־בְּשָׂרוֹ וְהֵרִים אֶת־הַדֶּשֶׁן אֲשֶׁר
תֹּאכַל הָאֵשׁ אֶת־הָעֹלָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְשָׂמוֹ אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ׃ וּפָשַׁט אֶת־בְּגָדָיו
וְלָבַשׁ בְּגָדִים אֲחֵרִים וְהוֹצִיא אֶת־הַדֶּשֶׁן אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה אֶל־מָקוֹם טָהוֹר׃

כמדבר כ״ח

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ צַו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
אֶת־קָרְבָּנִי לַחְמִי לְאִשַּׁי רֵיחַ נִיחֹחִי
תִּשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֲדוֹ׃
וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשֶּׁה אֲשֶׁר
תַּקְרִיבוּ לַיהוָה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה
תְּמִימִם שְׁנַיִם לַיּוֹם עֹלָה תָּמִיד׃
אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֹּקֶר
וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין
הָעַרְבָּיִם׃ וְעִשָּׂרִית הָאֵיפָה סֹלֶת
לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כָּתִית רְבִיעִת
הַהִין׃ עֹלַת תָּמִיד הָעֲשָׂיָה בְּהַר
סִינַי לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָה׃
וְנִסְכּוֹ רְבִיעִת הַהִין לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד
בַּקֹּדֶשׁ הַסֵּךְ נֶסֶךְ שֵׁכָר לַיהוָה׃
וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין
הָעַרְבַּיִם כְּמִנְחַת הַבֹּקֶר וּכְנִסְכּוֹ
תַּעֲשֶׂה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה׃

וידבר Der Ewige redete mit Mo-
scheh und sprach: Gebiete den
Kindern Israel's und sage ihnen:
Mein Opfer, nämlich meine Speise,
welche mein Feuer verzehrt mir zum
angenehmen Geruch, müßt ihr sorg-
fältig jedes zu seiner Zeit dar-
bringen Sage ihnen also: Dieses
ist das Feueropfer, das ihr dem
Ewigen zu Ehren darbringen sollt:
Jährige Lämmer ohne Leibesfehler,
zwei jeden Tag, als fortbestehendes
Brandopfer. Das eine Lamm bringst
du des Morgens, und das andere
zwischen beiden Abenden; dazu ein
Zehntheil eines Epha feines Mehl
zum Mehlopfer, eingerührt mit einem
Viertel eines Hin gestoßenen Oels;
das tägliche Opfer, wie es bereits
am Berge Sinai gebracht, und dem
Ewigen zu Ehren zum angenehmen
Geruch vom Feuer verzehrt ward.
Zu jedem Lamme gehört ein Vier-
theil Hin zum Trankopfer; auf das
Heilige soll der unvermischte Opfer-
wein dem Ewigen zu Ehren aus-
gegossen werden. Das andere Lamm
bringst du zwischen beiden Abenden
mit eben dem Mehlopfer und Trank-
opfer wie des Morgens, dem Feuer
bestimmt, ein angenehmer Geruch
dem Ewigen zu Ehren.

וְשָׁחַט אֹתוֹ עַל יֶרֶךְ הַמִּזְבֵּחַ צָפֹנָה
לִפְנֵי יְהוָה וְזָרְקוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים
אֶת־דָּמוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃

ושחט Man soll es auf der mitter-
nächtlichen Seite des Altars vor
dem Ewigen schlachten, und die
Söhne Ahrons, die Priester, sollen
das Blut auf den Altar sprengen.

אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת קְטוֹרֶת הַסַּמִּים בִּזְמַן
שֶׁבֵּית הַמִּקְדָּשׁ קַיָּם, כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָ אוֹתָם עַל יְדֵי מֹשֶׁה נְבִיאֶךָ כַּכָּתוּב
בְּתוֹרָתֶךָ׃

אֱלֹהִים. קַבֵּץ קְוֵיךָ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ יִבִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל בָּאֵי עוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא הָאֱלֹהִים לְבַדְּךָ לְכָל מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ. אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ. אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם. וּמִי בְּכָל־מַעֲשֵׂי יָדֶיךָ בָּעֶלְיוֹנִים אוֹ בַתַּחְתוֹנִים שֶׁיֹּאמַר לְךָ מַה־תַּעֲשֶׂה. אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם עֲשֵׂה עִמָּנוּ חֶסֶד בַּעֲבוּר שִׁמְךָ הַגָּדוֹל שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ וְקַיֵּם לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מַה שֶּׁכָּתוּב בְּעֵת הַהִיא אָבִיא אֶתְכֶם וּבְעֵת קַבְּצִי אֶתְכֶם כִּי אֶתֵּן אֶתְכֶם לְשֵׁם וְלִתְהִלָּה בְּכֹל עַמֵּי הָאָרֶץ בְּשׁוּבִי אֶת שְׁבוּתֵיכֶם לְעֵינֵיכֶם אָמַר יְיָ׃

Einige du, die auf dich hoffen, aus allen vier Enden der Welt; auf daß erkennen und einsehen Alle, die die Welt bewohnen, daß du allein Gott, Herr bist über alle Reiche der Welt. Du hast den Himmel gemacht und die Erde, das Meer und was in ihnen ist. Wer unter allen deinen Schöpfungen, den höheren und den niedern, könnte zu dir sagen: was thust du da?

Unser Vater im Himmel! laß deine Gnade walten über uns um deines heiligen Namens willen, der an und über uns ward genannt; auf das uns in Erfüllung gehe, was geschrieben steht:

„Um die Zeit, da führe ich euch zurück, und um die Zeit, da sammle ich euch; denn ich will euch einen Namen machen einen ehrenvollen Namen unter allen Völkern der Welt, wenn ich zurückführe eure Gefangenen vor euren Augen, spricht Gott der Herr!

במדבר ט׳ י״ח

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ וְעָשִׂיתָ כִּיּוֹר נְחֹשֶׁת וְכַנּוֹ נְחֹשֶׁת לְרָחְצָה וְנָתַתָּה אֹתוֹ בֵּין־אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וְנָתַתָּ שָׁמָּה מָיִם׃ וְרָחֲצוּ אַהֲרֹן וּבָנָיו מִמֶּנּוּ אֶת־יְדֵיהֶם וְאֶת־רַגְלֵיהֶם׃ בְּבֹאָם אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד יִרְחֲצוּ־מַיִם וְלֹא יָמֻתוּ אוֹ בְגִשְׁתָּם אֶל־

zu geben. Wohl uns! du haſt den beſten Theil, ein freundlich Loos, ein ſchönes Erbe uns beſchieden. Wohl uns, die wir früh und ſpät, Abends und Morgens, zweimal im Tage unſern Glauben bedenken:

שמע „Höre Israel?
Gott unſer Herr iſt ein einiger, einziger Gott!“

ברוך Geprieſen ſei ſein Name, ſein Reich und ſeine Herrlichkeit in — Ewigkeit!

אתה Du warſt derſelbe, bevor noch die Welt iſt erſchaffen worden, und biſt derſelbe, nachdem die Welt iſt erſchaffen worden, du biſt derſelbe, in dieſer wie in der zukünftigen Welt. Heilige deinen Namen an Allen, die deinen Namen heilig halten; heilige ihn in deiner ganzen Menſchenwelt; auf das dein Heil und deine Hilfe ſichtbar werde an uns, und du erhöhet und wir mit dir erhöhet und verherrlicht werden.

Gelobt ſeiſt du Gott, der du heiligeſt deinen Namen in der großen Welt.

אתה Du unſer Gott und Herr, du biſt derſelbe im Himmel und auf Erden wie in den höchſten Himmelshöhen! Das iſt und bleibt wahr: Du biſt der Erſte und biſt der Letzte, und außer dir iſt kein Gott!

וְאַשְׁרֵינוּ מַה טּוֹב חֶלְקֵנוּ
וּמַה נָּעִים גּוֹרָלֵנוּ וּמַה יָּפָה
יְרֻשָּׁתֵנוּ אַשְׁרֵינוּ שֶׁאֲנַחְנוּ
מַשְׁכִּימִים וּמַעֲרִיבִים עֶרֶב
וָבֹקֶר וְאוֹמְרִים פַּעֲמַיִם
בְּכָל יוֹם׃

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה ׀ אֶחָד׃
בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃

אַתָּה הוּא עַד שֶׁלֹּא נִבְרָא
הָעוֹלָם אַתָּה הוּא מִשֶּׁנִּבְרָא
הָעוֹלָם אַתָּה הוּא בָּעוֹלָם
הַזֶּה וְאַתָּה הוּא לָעוֹלָם
הַבָּא קַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ עַל
מְקַדִּישֵׁי שְׁמֶךָ וְקַדֵּשׁ אֶת
שִׁמְךָ בְּעוֹלָמְךָ וּבִישׁוּעָתְךָ
תָּרִים וְתַגְבִּיהַּ קַרְנֵנוּ׃ בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ
בָּרַבִּים׃

אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ וּבִשְׁמֵי
הַשָּׁמַיִם הָעֶלְיוֹנִים׃ אֱמֶת
אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה
הוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין

Was ist unser Heil und unsere Kraft und Stärke? Was könnten wir, dir unserm Gotte und Herrn, dem Gotte unserer Väter zum Ruhme sagen? Sind nicht alle Helden wie Nichts vor dir, und die namhaften Männer als wären sie nie da gewesen? Die Waisen vor dir ohne Einsicht, die Verständigen ohne Ueberlegung? Ihr meistes Thun ist vergänglich und vergeblich; die Tage ihres Lebens sind wie ein flüchtiger Traum vor dir; der Vorzug, den der Mensch hat vor dem Vieh, der ist nichtig, dieweil Alles — eitel ist und vergänglich.

אבל Und doch sind wir dein Volk, daß du erkoren: Die Glieder eines Bundes den du geweihet; die Kinder Abrahams, der dich geliebt, dem du deine Liebe Zugeschworen auf dem Berge Moria; der Same Isaks, des Einzigen, der auf dem Altare schon vor dir gebunden lag; die Gemeinde Jakobs deines Erstgeborenen; um der Liebe willen, mit der du ihn geliebt, und dieweil du an ihm hast deine Freud' gehabt, nanntest du ihn mit Namen Israel (den heiligen Kämpfer Gottes) und Jeschurun (den Gottgerechten!)

לפיכך Darum fühlen wir uns auch verpflichtet und schuldig dir zu danken, dich zu preisen und zu rühmen, zu heiligen und zu verherrlichen, deinem Namen den Dank und die Ehre

כֹּחֵנוּ מַה־גְּבוּרָתֵנוּ מַה־
נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הֲלֹא כָל
הַגִּבּוֹרִים כְּאַיִן לְפָנֶיךָ וְאַנְשֵׁי
הַשֵּׁם כְּלֹא הָיוּ וַחֲכָמִים
כִּבְלִי מַדָּע וּנְבוֹנִים כִּבְלִי
הַשְׂכֵּל כִּי רוֹב מַעֲשֵׂיהֶם
תֹּהוּ וִימֵי חַיֵּיהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ
וּמוֹתַר הָאָדָם | מִן הַבְּהֵמָה
אַיִן כִּי הַכֹּל הָבֶל׃

אֲבָל אֲנַחְנוּ עַמְּךָ בְּנֵי
בְרִיתֶךָ. בְּנֵי אַבְרָהָם
אֹהַבְךָ. שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לּוֹ בְּהַר
הַמּוֹרִיָּה. זֶרַע יִצְחָק יְחִידוֹ
שֶׁנֶּעֱקַד עַל גַּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ.
עֲדַת יַעֲקֹב בִּנְךָ בְּכוֹרֶךָ.
שֶׁמְּאַהַבְתְּךָ שֶׁאָהַבְתָּ אוֹתוֹ
וּמִשִּׂמְחָתְךָ שֶׁשָּׂמַחְתָּ־בּוֹ.
קָרָאתָ אֶת־שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל
וְיֶשֻׁרוּן׃

לְפִיכָךְ אֲנַחְנוּ חַיָּבִים
לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְשַׁבֵּחֲךָ
וּלְפָאֶרְךָ וּלְבָרֵךְ וּלְקַדֵּשׁ
וְלָתֵת־שֶׁבַח וְהוֹדָיָה לִשְׁמֶךָ.

וְתָנֵנוּ הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם לְחֵן
וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ
וּבְעֵינֵי כָל רוֹאֵינוּ וְתִגְמְלֵנוּ
חֲסָדִים טוֹבִים: בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים
לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי
וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתַּצִּילֵנִי
הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם מֵעַזֵּי פָנִים
וּמֵעַזּוּת פָּנִים מֵאָדָם רָע
וּמֵחָבֵר | רָע וּמִשָּׁכֵן רָע
וּמִפֶּגַע רָע וּמִשָּׂטָן הַמַּשְׁחִית
מִדִּין קָשֶׁה וּמִבַּעַל דִּין
קָשֶׁה בֵּין שֶׁהוּא בֶן בְּרִית
וּבֵין שֶׁאֵינוֹ בֶן בְּרִית:

לְעוֹלָם יְהֵא אָדָם יְרֵא שָׁמַיִם
בְּסֵתֶר וּמוֹדֶה עַל־הָאֱמֶת וְדוֹבֵר
אֱמֶת בִּלְבָבוֹ וְיַשְׁכֵּם וְיֹאמַר:

רִבּוֹן כָּל הָעוֹלָמִים לֹא עַל
צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים
תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל
רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. מָה אֲנַחְנוּ
מָה חַיֵּינוּ מָה חַסְדֵּנוּ מַה־
צִדְקוֹתֵינוּ מַה־יְשׁוּעָתֵנוּ מַה־

gen. Gib o Gott, daß wir heute und alle Tage Gnade finden und Wohlwollen und Erbarmen in deinen Augen und in den Augen Aller, die uns sehen. Laß deine Huld und Milde walten über uns, daß wir deiner Wohlthaten uns stets erfreuen. Gelobt seist du Gott, der seine Huld und Milde walten läßt über sein Volk Israel.

יהי Möge es dir gefallen, dir meinem Gotte und Herrn, dem Gotte meiner Väter, mir heut' und alle Tage deinen Schutz und deine Obhut zu gewähren gegen Frechheit und Ausgelassenheit, Gewalt und Tücke. Schütze mich vor schlechten Menschen und schlechter Umgebung; vor einem Bösen Nachbar und vor jedem bösen Verhängniß; und Begegniß; vor jedem Seelenverderbniß; vor einem harten Gerichte und einem harten Kläger, weß Bundes, weß Glaubens er auch immer sei!—

לעולם Es lehren die Weisen: „Vor Allem soll der Mensch Gottesfürchtig sein im Stillen; die Wahrheit bekennen, die Wahrheit reden, wie er sie im Herzen hat; früh aufstehen, und seinen Gott und Herrn in Wahrhaftigkeit bekennen."

רבון Herr aller Welten! Nicht um unserer eigenen Verdienste willen hoffen wir die Gewährung unserer Bitten und Wünsche, die wir dir bringen; sondern auf deine unendliche Liebe und Barmherzigkeit hoffen und vertrauen wir. Was sind wir? Was ist unsere Liebe? Was ist unsere Frömmigkeit?

Gelobt seist du Gott, unser Herr und Herr der Welt, der die Erde wölbet über die Wasser.

Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der Alles, was mir Noth thut, mir geschaffen und bereit gehalten.

Gelobt seist du Gott, unser Herr und Herr der Welt, der da lenket die Schritte des Mannes;

— — der da gürtet Israel mit Macht und Stärke;

— — der da krönet Israel mit Ruhm und Herrlichkeit;

— — der dem Müden gibt die Kraft;

Gelobt seist du Gott, unser Herr und Herr der Welt, der den Schlaf mir nimmt aus meinen Augen, und den Schlummer von mir meinen Augenliedern.

ויהי Möge es dir gefallen, dir unserm Gott und Herrn, dem Gotte unserer Väter uns anzuhalten und einzuführen in das Innerste Heiligthum der Gotteslehre, uns zu befestigen in der Beobachtung deiner göttlichen Gebote, auf daß wir nicht zur Versündigung kommen, uns vor jeder Schuld und Sünde wahren, nicht der Versuchung, nicht der Schmach und der Beschämung je verfallen. Laß den bösen Trieb in uns nimmer walten über uns. Halt uns fern von schlechten Menschen, schlechter Gesellschaft und Umgebung. Befestige du jeden guten Trieb in uns, und uns in ihm, daß wir allen guten und edlen Werken mit aller Lust und Liebe nachgehen. Überwöltige du den Herzenstrieb in uns, auf daß wir dir und dir allein uns unterwürfig zei-

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
רוֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמָּיִם׃
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה לִי כָּל־צָרְכִּי׃
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר הֵכִין מִצְעֲדֵי גָבֶר׃
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בִּגְבוּרָה׃
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בִּתְפְאָרָה׃
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם הַנּוֹתֵן לַיָּעֵף כֹּחַ׃
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם הַמַּעֲבִיר שֵׁנָה מֵעֵינָי
וּתְנוּמָה מֵעַפְעַפָּי׃

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שֶׁתַּרְגִּילֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ וְדַבְּקֵנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ וְאַל תְּבִיאֵנוּ לֹא
לִידֵי חֵטְא וְלֹא לִידֵי עֲבֵרָה
וְעָוֹן וְלֹא לִידֵי נִסָּיוֹן וְלֹא לִידֵי
בִזָּיוֹן וְאַל תַּשְׁלֵט בָּנוּ יֵצֶר
הָרָע וְהַרְחִיקֵנוּ מֵאָדָם רָע
וּמֵחָבֵר רָע וְדַבְּקֵנוּ בְּיֵצֶר
טוֹב וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים וְכוֹף
אֶת יִצְרֵנוּ לְהִשְׁתַּעְבֵּד לָךְ

in mir, du nimmst sie einst von mir, und wirst sie mir auch wiedergeben in der Zeit, die kommet. Alldieweil die Seele ist in mir, bekenne ich (meinen Glauben) vor dir, meinem Gott und Herrn, dem Gott meiner Väter, dich als den Meister aller Schöpfungen, den Herrn aller Seelen! Gelobt seist du Gott, der die Seele wieder gibt den todten Leibern!

וְאַתָּה עָתִיד לִטְלָהּ מִמֶּנִּי וְלַהֲחֲזִירָהּ בִּי לֶעָתִיד לָבֹא כָּל־זְמַן שֶׁהַנְּשָׁמָה בְּקִרְבִּי מוֹדֶה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי רִבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים אֲדוֹן כָּל הַנְּשָׁמוֹת: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר נְשָׁמוֹת לִפְגָרִים מֵתִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן לַשֶּׂכְוִי בִּינָה לְהַבְחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה:

Gelobt seist du Gott, unser Herr und Herr der Welt, der dem Hahne hat das Beständniß gegeben, zu unterscheiden zwischen Tag und Nacht.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשַׂנִי גּוֹי:

Gelobt seist du Gott, unser Herr und Herr der Welt, der mich zu einem Israeliten hat gemacht;

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשַׂנִי עָבֶד:

— — der mich nicht zu einem Knechte hat gemacht;

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם

Männer sagen:	Frauen sagen:
שֶׁלֹּא עָשַׂנִי אִשָּׁה:	שֶׁעָשַׂנִי כִּרְצוֹנוֹ:

Gelobt seist du Gott, unser Herr und Herr der Welt, der mich

(Männer sagen:)	(Frauen sagen:)
nicht zu einem Weibe hat gemacht.	nach seinem Willen hat geschaffen.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם פּוֹקֵחַ עִוְרִים:

Gelobt seist du Gott, unser Herr und Herr der Welt, der die Blinden sehend macht;

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַלְבִּישׁ עֲרֻמִּים:

— — der die Nackten kleidet;

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַתִּיר אֲסוּרִים:

— — der die Gebundenen löset;

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם זוֹקֵף כְּפוּפִים:

— — der die Gebeugten aufrichtet;

finden. Gelobt seiest du Gott, der seinem Volke Israel die Thora geoffenbaret.

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr und Herr der Welt, der uns erwählet hat unter allen Völkern und uns seine Thora hat gegeben. Gelobt seiest du Gott, der die Thora hat gegeben.

יברכך „Gott segne dich und behüte dich!

Gott lasse leuchten über dich sein Angesicht, und sei dir gnädig!

Gott wende zu dir sein Angesicht und gebe dir den Frieden!"

אלו Das sind die Dinge, für die kein bestimmtes Maaß ist (im Gesetze): Die Ecke des Feldes (die den Armen überlassen ward); die Werke der Mildthätigkeit und Menschenfreundlichkeit und die Wissenschaft der Gotteslehre.

Das sind Dinge, von denen der Mensch den Fruchtgenuß hat in dieser Welt, und der Grundstock ihm bleibt für die künftige Welt. Die sind es: Die Ehrfurcht, die wir Vater und Mutter bezeigen; die Werke der Mildthätigkeit; die Bereitwilligkeit, mit der wir ins Lehr- und Bethaus gehen Abends und Morgens; die Gastfreiheit; Krankenpflege, Ausstattung der Bräute; die Todten geleiten; Andacht im Gebete; Frieden stiften zwischen Mensch und Mensch. Die Wissenschaft der Gotteslehre (die Beschäftigung mit Gottes Wort und Lehre) die geht über Alles.

אלהי Mein Gott! die Seele, die du mir gegeben hast, ist rein. Du hast sie geschaffen und gebildet, und sie in mich hineingehaucht; du wahrest sie

אַתָּה יְיָ הַמְלַמֵּד ׀ תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה׃

יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ׃ יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ׃ יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם׃

אֵלּוּ דְבָרִים שֶׁאֵין לָהֶם שִׁעוּר הַפֵּאָה וְהַבִּכּוּרִים וְהָרָאָיוֹן וּגְמִילוּת חֲסָדִים וְתַלְמוּד תּוֹרָה׃

אֵלּוּ דְבָרִים שֶׁאָדָם אוֹכֵל פֵּרוֹתֵיהֶם בָּעוֹלָם הַזֶּה וְהַקֶּרֶן קַיֶּמֶת לָעוֹלָם הַבָּא. וְאֵלּוּ הֵן. כִּבּוּד אָב וָאֵם וּגְמִילוּת חֲסָדִים וְהַשְׁכָּמַת בֵּית הַמִּדְרָשׁ שַׁחֲרִית וְעַרְבִית וְהַכְנָסַת אוֹרְחִים וּבִקּוּר חוֹלִים וְהַכְנָסַת כַּלָּה וְהַלְוָיַת הַמֵּת וְעִיּוּן תְּפִלָּה וַהֲבָאַת שָׁלוֹם בֵּין אָדָם לַחֲבֵירוֹ וְתַלְמוּד תּוֹרָה כְּנֶגֶד כֻּלָּם׃

אֱלֹהַי ׀ נְשָׁמָה שֶׁנָּתַתָּ בִּי טְהוֹרָה הִיא. אַתָּה בְרָאתָהּ אַתָּה יְצַרְתָּהּ אַתָּה נְפַחְתָּהּ בִּי. וְאַתָּה מְשַׁמְּרָהּ בְּקִרְבִּי

unser Herr und Herr der Welt, der uns geheiliget hat durch seine Gebote und uns geboten hat die Reinigung der Hände.

ברוך Gelobt seiest du Gott unser Herr und Herr der Welt, der den Menschen hat geformt in Weisheit und ihn mit Oeffnungen und Höhlungen hat geschaffen. Es ist bekannt und offenbar vor deinem Weltenthrone, daß, wo eine von ihnen sich öffne und eine sich schließe, es nimmer möglich wäre, daß der Mensch vor dir bestehen und am Leben bleiben könne.

Darum seist du, Gott, gelobt, der da heilet alles Fleisch und es wunderbar geschaffen.

ברוך Gelobt seist du, Gott, unser Herr und Herr der Welt, der uns geheiliget hat durch seine Gebote und uns geboten hat den Worten der Thora und der Gotteslehre eifrig nachzugehen (uns mit ihr zu beschäftigen)

והערב Möge, Gott unser Herr! das Wort deiner Gotteslehre stets unsere Lust sein, ein Labsal in unserem Munde und in dem Munde deines Volkes Israel. Mögen wir und unsere Nachkömmlinge und die Nachkömmlinge deines Volkes Israel zur wahrhaften Erkenntnis deines Namens gelangen und die Wissenschaft der Gotteslehre und deines göttlichen Wortes stets ihre Verehrer

מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת
יָדָיִם׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר אֶת
הָאָדָם בְּחָכְמָה וּבָרָא בוֹ
נְקָבִים נְקָבִים חֲלוּלִים
חֲלוּלִים גָּלוּי וְיָדוּעַ לִפְנֵי
כִסֵּא כְבוֹדֶךָ שֶׁאִם יִפָּתֵחַ
אֶחָד מֵהֶם אוֹ יִסָּתֵם אֶחָד
מֵהֶם אִי אֶפְשָׁר לְהִתְקַיֵּם
וְלַעֲמוֹד לְפָנֶיךָ׃ בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ רוֹפֵא כָל בָּשָׂר וּמַפְלִיא
לַעֲשׂוֹת׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לַעֲסוֹק
בְּדִבְרֵי תוֹרָה׃

וְהַעֲרֶב־נָא יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת
דִּבְרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ וּבְפִי
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְנִהְיֶה
אֲנַחְנוּ וְצֶאֱצָאֵינוּ וְצֶאֱצָאֵי
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כֻּלָּנוּ יוֹדְעֵי
שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי תוֹרָתֶךָ׃ בָּרוּךְ

לְעוֹלָמִים לְזוּלָתוֹ: צוֹפֶה
וְיוֹדֵעַ סְתָרֵנוּ. מַבִּיט לְסוֹף
דָּבָר בְּקַדְמָתוֹ: גּוֹמֵל
לְאִישׁ חֶסֶד כְּמִפְעָלוֹ. יִתֵּן
לְרָשָׁע רָע כְּרִשְׁעָתוֹ: יִשְׁלַח
לְקֵץ יָמִין מְשִׁיחֵנוּ. לִפְדּוֹת
מְחַכֵּי קֵץ יְשׁוּעָתוֹ: מֵתִים
יְחַיֶּה אֵל בְּרוֹב חַסְדּוֹ.
בָּרוּךְ עֲדֵי־עַד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ:

שיר מורכב מיתד וב' תנועות ויתד וב' תנועות בדלת וכן בסוגר:

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מָלַךְ. בְּטֶרֶם
כָּל־יְצִיר נִבְרָא: לְעֵת נַעֲשָׂה
בְחֶפְצוֹ כֹּל. אֲזַי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא:
וְאַחֲרֵי כִּכְלוֹת הַכֹּל. לְבַדּוֹ יִמְלוֹךְ
נוֹרָא: וְהוּא הָיָה וְהוּא הֹוֶה. וְהוּא
יִהְיֶה בְּתִפְאָרָה: וְהוּא אֶחָד וְאֵין
שֵׁנִי. לְהַמְשִׁיל־לוֹ לְהַחְבִּירָה: בְּלִי
רֵאשִׁית בְּלִי תַכְלִית. וְלוֹ הָעֹז
וְהַמִּשְׂרָה: וְהוּא אֵלִי וְחַי גֹּאֲלִי.
וְצוּר חֶבְלִי בְּעֵת צָרָה: וְהוּא נִסִּי
וּמָנוֹס לִי. מְנָת כּוֹסִי בְּיוֹם אֶקְרָא:
בְּיָדוֹ אַפְקִיד רוּחִי. בְּעֵת אִישַׁן
וְאָעִירָה: וְעִם־רוּחִי גְּוִיָּתִי. יְיָ לִי
וְלֹא אִירָא:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ

in Ewigkeit nicht für ein anderes hin.

10) Er schauet und weiß das Geheime und Verborgene in uns, durchschauet das Ende der Dinge bei ihrem Anfang und Entstehen.

11) Vergilt dem frommen Manne nach seinem Thun und Wirken und gibt dem Sünder, was ihm gebührt nach seiner Schuld.

12) Er sendet, wenn die Zeit zu Ende geht, uns seinen Gesalbten, daß er erlöse, die die da hoffen auf das Ende und das Heil.

13) Die Todten belebt Gott in seiner Gnadenfülle. Gepriesen sei sein Name und seine Herrlichkeit in Ewigkeit.

אדון Der Herr der Welt, der hat regieret bevor noch ein Geschöpf ist geschaffen worden. Zur Zeit als Alles ward gemacht nach seinem Willen, ward er der Welten „König" mit Namen schon genannt; und wenn Alles aus ist und zu Ende, wird er allein regieren in seiner Furchtbarkeit! Er war! Er ist! Er wird sein in seiner Herrlichkeit. Er ist einzig und kein Zweites ist, das ihm zu vergleichen wäre und mit ihm zu verbinden; ohne Anfang, ohne Ende, sein ist die Macht und sein die Herrschaft.

Er ist mein Gott, mein ewiglebender Erlöser; ein Fels und Hort in jeder Zeit der Noth. Er ist mein Banner und eine sichere Zuflucht mir, mein Theil und Loos, mein Kelch und Heil, wenn ich zu ihm rufe! In seine Hand empfehle ich meinen Geist, ob ich schlafe, ob ich wache, und mit dem Geiste meinen Leib in seine Hand! Gott mit mir, da fürchte ich nichts.

ברוך Gelobt seist du Gott,

שחרית

Lobgesang,

in welchem die 13 Glaubensartikeln enthalten sind.

יגדל Groß ist Gott, der Lebendige, gepriesen ist sein Name.

1) Er ist und keine Zeit bestimmt das Sein in Ihm.

2) Einzig ist Er und keine Einheit wie die seine, unerforschlich unbegriffen und kein Begriff begrenzet seine Einheit.

3) Er hat keine leibliche Gestaltung und keinen Leib: es gibt kein Bild und Gleichniß für ihn in seiner Heiligkeit

Er war bevor noch eines von den Dingen war, die geschaffen worden: er, der Dinge Anfang und selber ohne Anfang.

5) Er ist der Herr der Welt und aller Schöpfungen, zeigt in ihnen seine Größe sein Reich und seine Herrschaft.

6) Den Ausfluß und den Abglanz seiner Weisheit gab er den Propheten, den Männern seiner Wahl, mit denen er seinen Ruhm getheilt.

7) So stand keiner mehr in Israel auf wie Moses, ein Prophet, der ihn geschauet in seiner Eigenthümlichkeit.

8) Die Lehre, darin die Wahrheit ist, die gab Gott seinem Volke gab sie ihm durch seinen Propheten, der sich treu bewährt in seinem Hause.

9) Gott wechselt nicht mit seinem Gesetze, und hebt es nimmer auf, gibt es

שיר תהלה

מן ב׳ תנועות ויתד וב׳ תנועות ויתד וב׳ תנועות בדלת וכן בסוגר, ובתוכו כלול י״ג העקרים:

יִגְדַּל אֱלֹהִים חַי וְיִשְׁתַּבַּח. נִמְצָא וְאֵין עֵת אֶל־מְצִיאוּתוֹ: אֶחָד וְאֵין יָחִיד כְּיִחוּדוֹ. נֶעְלָם וְגַם־אֵין סוֹף לְאַחְדוּתוֹ: אֵין לוֹ דְּמוּת הַגּוּף וְאֵינוֹ גוּף. לֹא נַעֲרוֹךְ אֵלָיו קְדֻשָּׁתוֹ: קַדְמוֹן לְכָל־דָּבָר אֲשֶׁר נִבְרָא. רִאשׁוֹן וְאֵין רֵאשִׁית לְרֵאשִׁיתוֹ: הִנּוֹ אֲדוֹן עוֹלָם לְכָל־נוֹצָר. יוֹרֶה גְדֻלָּתוֹ וּמַלְכוּתוֹ: שֶׁפַע נְבוּאָתוֹ נְתָנוֹ. אֶל אַנְשֵׁי סְגֻלָּתוֹ וְתִפְאַרְתּוֹ: לֹא קָם בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה עוֹד. נָבִיא וּמַבִּיט אֶת תְּמוּנָתוֹ: תּוֹרַת אֱמֶת נָתַן לְעַמּוֹ אֵל. עַל־יַד נְבִיאוֹ נֶאֱמַן בֵּיתוֹ: לֹא־יַחֲלִיף הָאֵל וְלֹא יָמִיר דָּתוֹ.

Verzeichniß

der bei dem geregelten Gottesdienste beibehaltenen Gebete.

Seite

שחרית

יגדל u. ſ. w. bis nach שמונה עשרה 1

Gebetordnung nach Schemone Eſſre.

אמצת bis אימיך, מסוד, ברוך אתה 33
ומצמיח ישועה bis זכרנו 37
מחיה המתים bis עד יום מותו 39
מלך מאזין, מלך שוכן עד, אנא סלח נא, ואתה קדוש, ימלוך 40
היום יכתב 48
מעשה אלהינו und alle אמרו לאלהים alle 51
האדרת והאמונה 61
לאל עורך דין 68
קדושה, נעריצך u. ſ. w. 86
כי על רחמיך, סלח לנו סליחות 115
זכור רחמיך, מפלטי אלי, שופט כל הארץ, אל תבא, שלש עשרה מדות 132
זכור לנו ברית אבות 142
(יקום פורקן Am Sabbath) הפטרה, קריאת התורה, הוצאת ספר התורה
Gebet für den Landesfürſten, אשרי, הכנסת התורה, הזכרת נשמות 162

מוסף

Gebetordnung nach Schemone Eſſre.

ומצמיח ישועה bis זכרנו, מסוד, ברוך אתה 192
מחיה המתים bis עוד בו נשמתו 196
מעשה אלהינו und alle אמרו לאלהים alle, ובכן אמרו לאלהים 206
עם דרי מטה bis ונתנה תוקף und ובכן ולך תעלה קדושה 214
סדר העבודה ganz, וכל מאמינים, חמול על מעשיך u. ſ. w. קדושה, נעריצך 217
אל ארך אפים, סלח לנו סליחות 256
את הברית ואת החסד (עקדה), אם יוספים אנחנו (פזמון), אדם איך יזכה 262
סדר דוכן u. ſ. w. זכור לנו ברית אבות, זכור רחמיך 274
הכנסת ספר תורה, הפטרה, קריאת התורה, הוצאת ספר תורה 293

מנחה

Gebetordnung nach Schemone Eſſre.

מחיה המתים bis זכרנו, לעונים bis מסוד und ברוך אתה 312
מי כעמך ישראל u. ſ. w. bis אמונת אום נוטרת, ואתה קדוש, ימלוך 315
הנון ורחום אתה bis ובכן תן פחדך, חמול, קדושה, ובכתוב 319
כי על רחמיך, סלח לנו סליחות 321
והיו לה' מגישי מנחה bis משאת כפי, ה' ה' אל רחום וחנון bis אנשי אמונה 326
זכור רחמיך, אמונים בני מאמינים (עקדה), סלח נא לעון bis zu Ende 339

נעילה

wird ganz ſo gebetet, wie es hier gedruckt iſt.

MACHSOR.

Die sämmtlichen

FESTGEBETE DER ISRAELITEN

mit bestgeordnetem Texte und

deutscher Uebersetzung

von

S. G. Stern.

(Ausgabe in neun Teilen).

Vierter Teil:

Für das Versöhnungsfest.

WIEN 1929.

Jos. Schlesinger, Buchhandlung

Wien, I., Seitenstettengasse 5.

Made in Austria.

מַעֲשֶׂיךָ: וּבְמַחֲנוֹת חַיּוֹת וְאוֹפַנִּים. וּכְרוּבִים. וְעִירִין קַדִּישִׁין.
תְּנַשֵּׂא וְתִתְעַלֶּה בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל. וְתִתְיַחַד בְּפִי מְיַחֲדֶיךָ בְּמוֹרָא
וְחַד. עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל עַם אֶחָד: בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ
תַּחַת אֵין עוֹד:

יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

---

den Heeren der Cherubim, der himmlischen heiligen Wesen, wirst du gepriesen und erhoben im Himmel, dein Volk Israel erkennet mit Ehrfurcht und Demuth deine Einheit an, im Himmel oben und auf der Erde unten ist Keiner außer dir.

Mögen die Worte meines Mundes dir zum Wohlgefallen sein, und die Gedanken meines Herzens vor dir, o Schöpfer und Befreier!

אֱלֹהַי יָדַעְתִּי הַמִּתְחַנְּנִים לְפָנֶיךָ, יְלִיצוּ עֲלֵיהֶם מַעֲשִׂים טוֹבִים אֲשֶׁר הִקְדִּימוּ. אוֹ צְדָקוֹתֵיהֶם אֲשֶׁר הֵרִימוּ. וַאֲנִי אֵין בִּי לֹא צֶדֶק וְלֹא כוֹשֶׁר. לֹא חֶסֶד וְלֹא יוֹשֶׁר. לֹא תְחִנָּה וְלֹא מִדָּה טוֹבָה. לֹא עֲבוֹדָה וְלֹא תְשׁוּבָה: לָכֵן אַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי. וּמִלְּפָנֶיךָ אַל תַּשְׁלִיכֵנִי: וּבְעֵת מִן הָעוֹלָם תּוֹצִיאֵנִי. לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא בְּשָׁלוֹם תְּבִיאֵנִי: וְעִם הַחֲסִידִים בְּכָבוֹד תּוֹשִׁיבֵנִי: וְעִם הַמְּגוּיִים בְּחֶלֶק חֶלְקָם בַּחַיִּים תְּמַנֵּנִי: וּלְאוֹר בְּאוֹר פָּנֶיךָ תְּזַכֵּנִי. וְתָשׁוּב תְּחַיֵּנוּ: וּמִתְּהוֹמוֹת הָאָרֶץ תָּשׁוּב תַּעֲלֵנִי. וְאוֹמַר אוֹדְךָ כִּי אָנַפְתָּ בִּי יָשׁוּב אַפְּךָ וְתְנַחֲמֵנִי: וּלְךָ יְיָ חֶסֶד עַל כָּל הַטּוֹבָה אֲשֶׁר גְּמַלְתָּנִי וַאֲשֶׁר עַד יוֹם מוֹתִי תִּגְמְלֵנִי. וּבִירָאתְךָ הַטְּהוֹרָה אֵל אֶחָד תְּחַזְּקֵנִי וּבְתוֹרָתְךָ הַתְּמִימָה תְּאַמְּצֵנִי. וְעַל כָּל זֶה. אֲנִי חַיָּב לְהוֹדוֹת. לְהַלֵּל. לְשַׁבֵּחַ לְפָאֵר. וּלְרוֹמֵם. לְבָרֵךְ וּלְקַדֵּשׁ. וּלְיַחֵד אֶת שְׁמְךָ הַגָּדוֹל. הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. בְּפִי יְשָׁרִים. תִּתְבָּרֵךְ. וּבִלְשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְקַדָּשׁ. וּבְקֶרֶב קְדוֹשִׁים תִּתְהַלָּל. וּבְלַהֲקַת אַרְאֶלִים תִּתְפָּאֵר וְתִתְהַדָּר. תִּשְׁתַּבַּח בְּפִי רְחֻמֶיךָ. תִּתְקַדָּשׁ בְּפִי קְדוֹשֶׁיךָ. תִּתְרוֹמַם בְּפִי מַלְאָכֶיךָ. תִּתְיַחַד בְּפִי מְיַחֲדֶיךָ תִּתְנַשֵּׂא בְּפִי מְנַשְּׂאֶיךָ. כִּי אֵין כָּמוֹךָ בָּאֱלֹהִים יְיָ וְאֵין

Mein Gott! ich weiß, alle diejenigen, welche vor dir flehen, lassen gewöhnlich ihre guten Werke für sich sprechen, welche sie voranschickten, oder ihre Tugenden, welche sie ausübten; bei mir aber ist weder Gerechtigkeit noch Tugend, weder frommer Sinn noch Redlichkeit, weder Gebet noch gute Eigenschaften, weder Gottesdienst noch Reue. Verberge deßhalb dein Antlitz nicht vor mir, werfe mich nicht von dir; und zur Zeit, wenn du aus der Welt mich führest, führe mich in Frieden zum Leben in der andern Welt. Nehme mich in die Wahl derjenigen auf, welche bestimmt sind, in jenem Leben ihren Theil zu genießen. Beglücke mich, mit dem Lichte deines Antlitzes erleuchtet zu werden, mich neu belebend; mich von tiefen Abgründen abermals emporhebend, ich spreche dann, ich danke dir o Gott! daß du mir gezürnt, dein Zorn legt sich und du tröstest mich. Du, o Gott! übtest Gnade aus über das Gute, welches du mir vergaltst, bis zu meinem Sterbetage. Einziger Gott, stärke mich in der reinen Ehrfurcht vor dir, durch deine vollkommene Lehre mich kräftigend; deßhalb bin ich verpflichtet, dich zu loben, zu preisen, zu erhöhen, zu heiligen und deinen großen Namen für einzig zu erklären, der mächtig und furchtbar ist. Im Munde der Redlichen wirst du gepriesen, durch den Mund der Frommen geheiligt, gelobt von den Heiligen, in den Engelschören gerühmt, gebenedeiet von deinen Geliebten, erhoben durch die Himmelsschaaren; denn es ist keiner deines Gleichen, o Herr, keiner kann deine Werke nachahmen! Im

מַעֲלָתִי וְיִתְרוֹנִי. כִּי תִבְקֹשׁ רֵעוֹנִי: וְתָשִׂים עָלַי מִשְׁמָר. וּתְצָרֵנִי כְּתוֹא מִכְמָר: הֲלֹא יָמַי חֶלֶף רָבָם וְאֵינָם. וְהַנִּשְׁאָרִים יִמַּקּוּ בַּעֲוֹנָם: וְאִם הַיּוֹם לְפָנֶיךָ הִנָּנִי. מָחָר עֵינֶיךָ בִּי וְאֵינֶנִּי: וְעַתָּה לָמָּה אָמוּת. כִּי תֹאכְלֵנִי הָאֵשׁ הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת: אֱלֹהַי שִׂים עֵינֶיךָ עָלַי לְטוֹבָה לִשְׁאֵרִית יָמַי הַמְעַטִּים. וְאַל תִּרְדּוֹף הַשְׁרִידִים וְהַפְּלֵטִים: וְהַפְלֵיטָה הַנִּשְׁאֶרֶת מִבֶּרֶד מְהוּמוֹתַי. אַל יַחְסֶלְנָּה יֶלֶק אַשְׁמוֹתַי: כִּי יְצִיר כַּפֶּיךָ אֲנִי. וּמַה יִסְכֹּן לְךָ כִּי רַמָּה תַקְהֵנִי לְאוֹכֶל. יְגִיעַ כַּפֶּיךָ כִּי תֹאכֵל:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי לָשִׁיב עָלַי בְּרַחֲמִים. וְלַהֲשִׁיבֵנִי בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. וּלְהַחֲנֵתִי תָּכִין לִבִּי וְתַקְשִׁיב אָזְנֶיךָ. וְתִפְתַּח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ. וְתִטַּע בְּרֵעָיוֹנַי יִרְאָתֶךָ: וְתָגֵזוֹר עָלַי גְּזֵרוֹת טוֹבוֹת. וּתְבַטֵּל מֵעָלַי גְּזֵרוֹת רָעוֹת: וְאַל תְּבִיאֵנִי לִידֵי נִסָּיוֹן. וְלֹא לִידֵי בָזָיוֹן: וּמִכָּל פְּגָעִים רָעִים הַצִּילֵנִי. וְעַד יַעֲבוֹר הַזַּוּעוֹת בְּצִלְךָ תַּסְתִּירֵנִי: וְהֱיֵה עִם פִּי וְהֶגְיוֹנִי. וּשְׁמוֹר דַּרְכֵי מֵחֲטוֹא בִּלְשׁוֹנִי: וְזָכְרֵנוּ בְּזִכָּרוֹן וּרְצוֹן עִמָּךְ. וּבְבִנְיַן אוּלָמֶךָ לֵרָאוֹת בְּטוֹבַת בְּחִירֶךָ. וְזַכֵּנִי לְשַׁחֵר דְּבִירֶךָ. לְשַׁמֵּם וְהָחֳרֵב: וּלְרָצוֹת אֲבָנָיו וַעֲפָרוֹתָיו. וְרִגְבֵי חָרְבוֹתָיו. וְתִבְנֶה שׁוֹמְמוֹתָיו:

---

rege werden, nicht dein Zorn über mich sich ausgießen. Mögst nicht nach meinen Handlungen mir vergelten, dem verderbenden Engel sagend, halt ein! Welchen Vorzug könnte ich aufweisen, solltest du meine Sünden suchen; und mich bewachen, eingefangen wie ein Reh im Netze. Meiner Lebenszeit größter Theil ist verschwunden der Rest, für Sünden abgebüßt. Heute stehe ich vor dir, morgen trifft mich dein Blick, und ich bin verschwunden. Warum soll ich nun sterben, mich verzehrt das große Feuer. Mein Gott, wende mir einen freundlichen Blick zu für den kleinen Rest der Tage, verfolge die Flüchtigen und Entronnenen nicht, der Rest, den der Verwirrung Hagel stehen ließ, möge nicht der Heuschreck der Schulden vernichten; denn ich bin deiner Hände Geschöpf was kann es dir nützen, wenn ich dem Wurm mit Speise diene? wirst du deiner Hände Werk selbst vernichten?

Ewiger, mein Gott! möge es dein Wille sein, sich mir mit Barmherzigkeit zuzuwenden, mich mit vollkommener Reue dir zuzuführen, meinem Flehen deine Aufmerksamkeit schenken, mit deinem Ohre vernehme; deinen Lehren mein Herz öffnest. Ehrfurcht vor dir in meine Gedanken pflanzest; gute Beschlüsse mir angedeihen läßt, böse von mir zurückhälst. Führe mich nicht in Versuchung, lasse mir keine Verachtung begegnen. Rette mich vor schlimmen Zufällen bis das Unglück vorbei ist, berge mich in deinen Schatten Sei mit meinem Munde und meinen Gedanken, hüte mich mit meiner Zunge zu sündigen.

בְּמִדָּה. לְאִישׁ אֲשֶׁר עֲוֹנֹתָיו בְּלִי מִדָּה. וּכְמוֹתוֹ יַלֵּךְ בְּלִי חֶמְדָּה:

אֱלֹהַי אִם עֲוֹנִי מִנְשׂוֹא גָּדוֹל. מַה תַּעֲשֶׂה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל: וְאִם לֹא אוֹחִיל לְרַחֲמֶיךָ מִי יָחוּס עָלַי חוּץ מִמֶּךָּ: לָכֵן אִם תְּקַטְלֵנִי לְךָ אֲיַחֵל. וְאִם תְּבַקֵּשׁ לַעֲוֹנִי אֶכְרַח מִמְּךָ אֵלֶיךָ. וְאֶתְכַּסֶּה מֵחֲמָתְךָ בְּצִלְךָ: וּבְשׁוּלֵי רַחֲמֶיךָ אֲחָזִיק. עַד אִם רְחַמְתָּנִי. וְלֹא אֲשַׁלֵּחֲךָ כִּי אִם בֵּרַכְתָּנִי: זְכוֹר נָא כִּי כַּחוֹמֶר עֲשִׂיתָנִי. וּבְאֵלֶּה הַתְּלָאוֹת נִסִּיתָנִי: עַל כֵּן לֹא תִפְקוֹד עָלַי בְּמַעֲלָלַי. וְאַל תַּאֲכִילֵנִי פְּרִי פָעָלַי. וְהָאֶרֶךְ לִי אַפֶּךָ. וְאַל תַּקְרִיב יוֹמִי. עַד אָכִין צֵדָה לָשׁוּב אֶל מְקוֹמִי: וְאַל תַּחֲזִיק עָלַי לְמַהֵר לְשַׁלְּחֵנִי מִן הָאָרֶץ. וּמִשְּׁאֵרוֹת אֲשָׁמַי צְרוּרוֹת עַל שִׁכְמִי: וּבְהַעֲלוֹתְךָ בְּמִשְׁקַל עֲוֹנוֹתַי. שִׂים לְךָ בְּכַף שְׁנִיָּה תְּלָאוֹתַי. וּבְזָכְרְךָ רִשְׁעִי וּמְרָדַי. זְכוֹר עָנְיִי וּמְרוּדַי. וְשִׂים אֱלֹה. נוֹכַח אֱלֹה: וּזְכוֹר נָא אֱלֹהַי כִּי זֶה כַּמָּה לָאָרֶץ נוֹד צְנַפְתָּנִי. וּבְכוּר גָּלוּת בְּחַנְתָּנִי. וּמֵרוֹב רִשְׁעִי צְרַפְתָּנִי. וְלֹא שְׂרַפְתָּנִי. וְיָדַעְתִּי כִּי לְטוֹבָתִי נִסִּיתָנִי. וֶאֱמוּנָה עִנִּיתָנִי: וּלְהֵטִיב לִי בְּאַחֲרִיתִי בְּמִבְחַן הַתְּלָאוֹת הֲבֵאתָנִי. לָכֵן אֱלֹהַי יֶהֱמוּ עָלַי רַחֲמֶיךָ. וְאַל תִּכְלֶה עָלַי זַעֲמֶךָ: וְאַל תִּגְמְלֵנִי כְּמַעֲבָדַי. וֶאֱמוֹר לְמַלְאַךְ הַמַּשְׁחִית דַּי: וּמַה

---

weisen. Nur nicht Gleiches mit Gleichem vergelten, dem Manne, dessen Sünden ohne Maß sind, und der im Tode ohne alle Lust abzieht.

Mein Gott! kannst du meine Sünde nicht verzeihen wegen ihrer Größe, was beginnst du mit deines Namens Größe? Darf ich deiner Barmherzigkeit nicht entgegenhoffen, wer wird außer dir meiner schoner? Darum hoffe ich zu dir, selbst wenn du mich tödtest; suchst du meine Sünden, so fliehe ich vor dir zu — dir selbst, vor deinem Zorne berge ich mich in deinem Schatten. Am Saume deiner Barmherzigkeit halte ich mich fest, bis du dich meiner erbarmst, nicht eher von dir ablassend, bis du Segen mir gespendet. Gedenke doch, daß du wie Lehm mich geformt und dennoch mit solchem Unheil heimgesucht. Ahnde daher meine Thaten nicht, lasse mich die Früchte meiner Handlungen nicht genießen, sei mir langmüthig, laß meinen Sterbetag nicht eher erscheinen, als bis ich mich vorbereitet habe, auf meinen Platz zurückzukehren. Ueberwältige mich nicht, mich schnell von der Erde zu jagen, den Sauerteig meiner Schuld noch auf die Schulter gebunden. Legst du auf die Wagschale meine Sünden, lege in die zweite mein Unglück; gedenkst du meines Frevels und meiner Empörung, gedenke auch meines Wehes und Elendes; lege eines neben das andere. Gedenke, daß du mich in das Land der Unstätigkeit geschleudert, geprüft im Schmelztigel des Herumwanderns, aus manchem Laster geläutert. Ich weiß, du prüftest mich zu meinem Guten, Glaubens halber nur hast mich gepeinigt. Damit es am Ende mir wohlergehe, hast du mich auf den Prüfstein des Leidens gebracht, möge dein Erbarmen für mich

לִרְכּוֹב אֳנִיּוֹת. וְלִרְדּוֹף בַּצִּיּוֹת וּלְהָבִיא נַפְשׁוֹ בְּמִעוֹנוֹת אֲרָיוֹת.
וְהִיא מִתְהַלֶּכֶת בֵּין הַחַיּוֹת: וּבְחָשְׁבוֹ כִּי רַב הוֹדוֹ. וְכִי כַבִּיר
מָצְאָה יָדוֹ. בְּשָׁלוֹם שׁוֹדֵד יְבוֹאֲנוּ. וְעֵינָיו פָּקַח וְאֵינֶנּוּ: וְכָל
עֵת הוּא מְזֻמָּן לַתְּלָאוֹת. חוֹלְפוֹת וּבָאוֹת. וּבְכָל שָׁעוֹת מְאוֹרָעוֹת.
בְּכָל הָרְגָעִים. לִפְגָעִים. וּבְכָל הַיָּמִים. עָלָיו אֵימִים: אִם רָגַע
יַעֲמוֹד בְּשַׁלְוָה. פֶּתַע תִּבְאֶהוּ הָוָה: אוֹ בְּמִלְחָמָה יָבֹא וְחֶרֶב
תְּנַפֵּהוּ. אוֹ קֶשֶׁת נְחוּשָׁה תַּחֲלָפֵהוּ: אוֹ יַקִּיפוּהוּ יְגוֹנִים. יִשְׁטְפוּהוּ
מַיִם זְדוֹנִים. אוֹ יִמְצָאוּהוּ חֳלָיִים רָעִים וְנֶאֱמָנִים: עַד יִהְיֶה
לְמַשָּׂא עַל נַפְשׁוֹ. וְיִמְצָא מְרוֹרַת פְּתָנִים בְּדִבְשׁוֹ: וּבְעֵת בֹּאֲבוֹ
יִגְדַּל. שִׁכְלוֹ יֵדַל. וּנְעָרִים יִתְקַלְּסוּ בּוֹ וְתַעֲלוּלִים יִמְשְׁלוּ בּוֹ:
וְיִהְיֶה לִטְרַח עַל יוֹצְאֵי מֵעָיו. וְיִתְנַכְּרוּ לוֹ כָּל יוֹדְעָיו: וּבְבֹא
עִתּוֹ יֵצֵא מֵחֲצֵרָיו לַחֲצַר מָוֶת. וּמֵצֶל חֲדָרָיו. לִצְלְמָוֶת: וְיִפְשַׁט
רִקְמָה. וְתוֹלַע. וְיִלְבַּשׁ רִמָּה. וְתוֹלַע. וְלֶעָפָר יִשְׁכַּב וְיָשׁוּב אֶל
יְסוֹדוֹ אֲשֶׁר מִמֶּנּוּ חָצָב: וְלִאִישׁ אֲשֶׁר אֵלֶיהָ לוֹ מָתַי יִמְצָא עֵת
תְּשׁוּבָה. לִרְחוֹץ חֶלְאַת מְשׁוּבָה. וְהַיּוֹם קָצֹר וְהַמְּלָאכָה מְרֻבָּה:
וְהַנּוֹגְשִׁים אָצִים. חָשִׁים וְרָצִים. וְהַזְּמַן מִמֶּנּוּ שׂוֹחֵק. וּבַעַל הַבַּיִת
דּוֹחֵק: לָכֵן נָא אֱלֹהַי זְכוֹר אֵלֶּה הַתְּלָאוֹת. אֲשֶׁר עַל אָדָם
בָּאוֹת: וְאִם אֲנִי הֲרֵעוֹתִי. אַתָּה תֵּטִיב: וְאַל תִּגְמוֹל כִּדְּה

---

ihn der Geist; so zieht er aus Vermögen zu sammeln, seinen Platz verlassend, Schiffe zu besteigen, sich in Wüsten zu wagen, in Löwenwohnungen sein Leben in Gefahr zu setzen, zwischen wilden Thieren zu wandeln. Glaubt er nun Pracht genug zu besitzen, hinlänglich gesammelt zu haben, in Frieden weilend, überfällt ihn der Räuber, und kaum hat er die Augen geöffnet, ist die Herrlichkeit verschwunden. Immer Unglück ausgesetzt das abwechselt kömmt; jede Stund bringt schlimmes Ereigniß, jeder Augenblick böse Zufälle, jeder Tag neue Angst. Einen Augenblick friedlich gelebt, ereilt ihn Unfall In Krieg ziehend, vom Schwerte getroffen, geschlagen von eherner Lanze. Oder von Kummer umringt, von reißenden Fluthen überschwemmt, von schweren Krankheiten heimgesucht. Bis er zur Last sich selber wird, Schlangengift in Honig findend. Während der Schmerz zunimmt, nimmt der Verstand ab. Knaben spotten seiner. Jugend ihn beherrscht. Seinen Kindern selbst zur Last, seinen Bekannten fremd. Wenn die Zeit herannaht, tritt er aus seinem Hofe in den Friedhof ein von seiner Gemächer Schatten in den Todesschatten Pupur und Stickereien auszieh end, sich mit Wurm und Verwesung belleidend Sich in Staub legend in das Element zurückkehrend, von dem er genommen ist. Der Mann, dem dieses widerfährt, wann findet er Zeit zur Reue, der Handlungen Unrath abzuwaschen? Die Zeit ist kurz, die Arbeit groß. Die Befehlshaber drängen, laufend und eilend, lächelt die Zeit von ihm hinweg, der der Hauseigenthümer dringt. Gedenke daher, o Gott! dieser Unglücksfälle, welche den Menschen oft heimsuchen. Habe ich schlecht gehandelt, wirst du mir doch Gutes er-

בָּאתִי. וְאָשׁוּב עָרוֹם לִמְקוֹמִי כַּאֲשֶׁר יָצָאתִי. לָמָּה נִבְרֵאתִי. וְלִרְאוֹת עָמָל נִקְרֵאתִי. טוֹב לִי עוֹד אֲנִי שָׁם. מִצַּאתִי לְהַגְדִּיל וּלְהַרְבּוֹת אִשָּׁם: אָנָּא הָאֱלֹהִים בְּמִדַּת רַחֲמֶיךָ שָׁפְטֵנִי אַל בְּאַפְּךָ פֶּן תַּמְעִיטֵנִי: כִּי מָה הָאָדָם כִּי תְדִינֵהוּ. וְהֶבֶל נִדָּף אֵיךְ בְּמִשְׁקַל תְּבִיאֵהוּ. וּבַעֲלוֹתוֹ בְּמֹאזְנֵי מִשְׁקָל. לֹא יִכְבַּד וְלֹא יֵקָל. וּמַה יִּסְפּוֹן לְךָ לַעֲשׂוֹת לָרוּחַ מִשְׁקָל: מְיוֹם הֱיוֹתוֹ הוּא נִגַּשׁ וְנַעֲנָה. נָגוּעַ מֻכֶּה אֱלֹהִים וּמְעֻנֶּה: רֵאשִׁיתוֹ מוֹץ נָהֳדָף. וְאַחֲרִיתוֹ קַשׁ נִדָּף. וּבְחַיָּיו בְּעֹשֶׁב נִשְׁדָּף. וְהָאֱלֹהִים יְבַקֵּשׁ אֶת נִרְדָּף: מְיוֹם צֵאתוֹ מֵרֶחֶם אִמּוֹ. יָגוֹן לֵילוֹ וַאֲנָחָה יוֹמוֹ: אִם הַיּוֹם יָרוּם. מָחָר תּוֹלְעִים יָרֻם: הַמּוֹץ יָדָפְנוּ. וְהַקּוֹץ יִנָּפְנוּ: אִם יִשְׂבַּע יִרְשַׁע. וְאִם יִרְעַב עַל פִּת לֶחֶם יִפְשָׁע: לִרְדּוֹף הָעוֹשֶׁר כַּלּוּ נְשָׁרָיו. וַיִּשְׁבַּח הַמָּוֶת וְהוּא אַחֲרָיו: בְּעֵת הַמִּצַּר יֶרֶב אֶמְרָיו. וַיְחַלֵּיק דְּבָרָיו. וַיַּרְבֶּה גְּדָרָיו. וּבְצֵאתוֹ לַמֶּרְחָב. יַחֵל דְּבָרָיו. וַיִּשְׁבַּח נְדָרָיו. וַיְחַזֵּק בְּרִיחֵי שְׁעָרָיו. וְהַמָּוֶת בַּחֲדָרָיו: וַיִּרְבֶּה שׁוֹמְרִים מִכָּל עֵבֶר וְהָאוֹרֵב יוֹשֵׁב לוֹ בַּחֲדֶר. וְהַזְּאֵב לֹא יַעְבְּרֵנוּ גָּדֵר. מִבֹּא אֶל הָעֵדֶר: בָּא וְלֹא יָדַע לָמָּה. וַיִּשְׁמַח וְלֹא יָדַע בַּמֶּה: וַיְחִי וְלֹא יֵדַע כַּמָּה. בִּילְדוּתוֹ הוֹלֵךְ בְּשִׁרְירוּתוֹ. וְכִיאֵשׁ תָּחֵל רוּחַ יֵי לְפַעֲמוֹ. וְתָעוֹרֵר לֶאֱסוֹף חַיִל וָהוֹן וְיִפַּע מִמְקוֹמוֹ

---

ich erschaffen? Bloß darufen um Unglück zu sehen, so wäre wahrlich mein Aufenthalt dort vorzuziehen gewesen, als in diese Welt einzugehen, um Schuld zu mehren und zu häufen. O Ewiger! richte mich nach deiner Barmherzigkeit, nicht in deinem Zorne, damit du mich nicht verachtest. Denn wahrlich was ist der Mensch, daß du ihn richten solltest, wie kannst du ein eitles Nichts wägen, das auf der Wage weder leicht noch schwer ist; was nützt es dir den Wind auf die Wage zu legen? Vom Tage seiner Geburt an ist er gedrückt und geplagt, gequält, von Gott gestraft und gepeinigt. Sein Anfang ist verwehte Spreu, sein Ende aufgelöstes Stroh, sein Leben wie verwelktes Gras und diesen Verfolgten sollte Gott suchen? Vom Augenblicke, wo er den Mutterschooß verließ, füllte Kummer seine Nächte und Seufzer seine Tage. Ist er heute stolz, morgen ist er Würmern preisgegeben. Spreu verweht ihn, ein Dorn kann ihm Unglück bringen. Wohlhabend, ist er muthig; hungernd, frevelt er eines Stück Brotes wegen. Mit Adlerschnelle verfolgt er den Reichthum, den auf den Fuß folgenden Tod gänzlich vergessend. Im Drange viele Worte spendend, heuchlerische Reden ausstoßend, Gelübde auf Gelübde häufend. Von Angst befreiet, entweiht er sein Wort, sein Gelübde vergessend, während die Riegel seines Thores zu befestigen, während der Tod schon im Zimmer weilet. Obwohl die Hüter von allen Seiten vermehrend, ist der Lauernde schon im Zimmer. Den Wolf hält kein Zaum auf, die Heerde zu besuchen. In die Welt eintretend, nicht wissend warum? sich freuend, ohne zu wissen mit was? leb d, ohne zu w wie lange? In der Jugend dem Dunkel folgend; beunruhigt

הָעוֹלָם מֵחֶרֶב הִצַּלְתָּנִי, וּמִדֶּבֶר מִלַּטְתָּנִי, וּבְרָעָב זַנְתָּנִי, וּבְשָׂבָע
כִּלְכַּלְתָּנִי, וּבְהַכְעִיסִי אוֹתָךְ בַּאֲשֶׁר יַיִּסֵּר אִישׁ אֶת בְּנוֹ יִסַּרְתָּנִי,
וּבְקָרְאִי מִצַּרְתִּי נַפְשִׁי יָקָרָה בְּעֵינֶיךָ וְרִיקָם לֹא הֵשִׁיבוֹתָנִי:
וְעוֹד הִגְדַּלְתָּ וְהוֹסַפְתָּ עַל כָּל זֶה, בְּתִתְךָ לִי אֱמוּנָה שְׁלֵמָה
לְהַאֲמִין כִּי אַתָּה אֵל אֱמֶת, וּנְבִיאֶיךָ אֱמֶת וְלֹא נָתַתִּי לִי חֵלֶק
עִם מוֹרְדֶיךָ וְקַמֶּיךָ, וְעִם נָבָל נֹאצוּ שִׁמְךָ, אֲשֶׁר בְּתוֹרָתְךָ יַלְעִיבוּ,
וּבְעוֹבְדֶיךָ יָרִיבוּ, וּנְבִיאֶיךָ יַכְזִיבוּ: מְרָאִים תּוּמָה, וְתַחְתֶּיהָ
עֶרְמָה, מְרָאִים נֶפֶשׁ זַבָּה וְטִהֲרַת, וְתַחְתֶּיהָ תַּעֲמוֹד הַמְּהֻרַת:
הַכְלִי מָלֵא כְלִימָה, רָחוּץ מִחוּץ בְּמֵי עֶרְמָה, וְכָל אֲשֶׁר בְּתוֹכוֹ
טְמֵא: קָטַנְתִּי מִכֹּל הַחֲסָדִים וּמִכָּל הָאֱמֶת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת
עַבְדֶּךָ, אֱמֶנֶם יְיָ אֱלֹהַי אוֹדֶךָ, כִּי נָתַתָּ בִּי נֶפֶשׁ קְדוֹשָׁה,
וּבְמַעֲשֵׂי טְמֵאתִיהָ, וּבִיצְרֵי הָרַע חִלַּלְתִּיהָ וּגְאַלְתִּיהָ: וְהִנֵּה גָּבַר
עָלַי, וְדַפְיֵן חֵילַי, וְלֹא נִשְׁאַר אֵלַי, כִּי אִם מַחֲנֵה רַחֲמֶיךָ, אֲשֶׁר
אֵדַע כִּי בָם אֶתְקַפְּנוּ, וְיִהְיוּ לִי מֵעִיר לַעֲזוֹר אוּלַי אוּכַל נַפֵּה
בּוֹ וַאֲגָרְשֵׁנוּ:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי לְכוֹף אֶת יִצְרֵי הָאכְזָרִי וְהַסִּתְּרִי
פָּנֶיךָ מֵחַטָּאַי וּמֵאַשְׁמַי, אַל תַּעֲלֵנִי בַּחֲצִי יָמַי: עַד אָכִין צֵידָה
לְדַרְכִּי, וְצֵדָתִי לְיוֹם נִסִּיעָתִי, כִּי אִם אֵצֵא מֵעוֹלָמְךָ כַּאֲשֶׁר

ließest du mich dem Schwerte entkommen, der Pest entrinnen, in Hungerszeit gespeis
sein. Selbst wenn ich dich erzürnte, so züchtigtest du mich bloß, wie ein Vater seine
Sohn züchtigt; klagte ich in meiner Noth, so war meine Seele dir theuer und d
schicktest mich nicht leer zurück. Dieses alles übertraf noch deine Gnade, als du m
einen Glauben gabst, der mich lehrt, daß du ein wahrer Gott bist, eben so wa
deine Propheten. Ließest mich nicht Theil nehmen an den Widersachern, die deine
Namen schmähen, deine Lehre verachten, mit deinen Dienern hadern, deine Prophete
Lügen strafen; Einfalt zur Schau tragen, worunter List ist, eine reine und geläutet
Seele zeigen, aber der Aussatz steht dahinter. Ein Gefäß mit Schande gefüllt, v
außenher listig abgewaschen, aber darin alles unrein. Ich bin zu gering für die Gna
und Wahrheit, welche du erzeugtest deinem Diener. Danken muß ich dir, mein Go
daß du mir eine heilige Seele gabst, die ich aber durch schlimme Handlungen ve
unreinigte und durch die böse Gesinnung entweihte und verabscheuungswerth mach
Sie überwältigte mich, schlug meine Kräfte nieder; mir blieb nichts übrig als dei
Barmherzigkeit; ich weiß dadurch kann ich ihrer Meister werden, sie allein kann m
beistehen, vielleicht kann ich sie verringern oder gänzlich vertreiben. Möge es dein Wi
sein, o Herr! meine grausamen Leidenschaften zu bezwingen, verbirg dein Antlitz d
vor meinen Sünden und Schulden, rufe mich nicht ab in der Hälfte meiner Ta
bis ich mir Vorrath gesammelt für den Tag meines Abzuges. Sollte ich deine W
verlassen wie ich hineinkam, ganz nackt zurückkehren, wie ich sie betrat, weßhalb wur

דוֹפִי. הֶעֱוִיתִי וְהִרְשַׁעְתִּי. זַדְתִּי. חָמַסְתִּי טָפַלְתִּי שֶׁקֶר. יָעַצְתִּי
רַע לְאֵין חֵקֶר. כִּזַּבְתִּי. לַצְתִּי. מָרַדְתִּי. נָאַצְתִּי. סָרַרְתִּי. עָוִיתִי.
פָּשַׁעְתִּי וְעֹרֶף הִקְשֵׁיתִי. קִצֹּתִי בְּתוֹכְחוֹתֶיךָ רָשַׁעְתִּי. שִׁחַתִּי
דַּרְכִּי. תָּעִיתִי מִמִּצְוֹתֶיךָ. עָבַרְתִּי מִמִּצְוֹתֶיךָ וְסָרְתִּי וְאַתָּה צַדִּיק
עַל כָּל הַבָּא עָלַי כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנִי הִרְשַׁעְתִּי: אֱלֹהַי נָפְלוּ
פָנַי בְּזִכְרִי כָּל אֲשֶׁר הִכְעַסְתִּיךָ. כִּי עַל כָּל טוֹבוֹת שְׁגִּמַלְתַּנִי
רָעָה גְּמַלְתִּיךָ. כִּי בְרָאתַנִי לֹא לְצוֹרֶךְ רַק נְדָבָה. וְלֹא בְּהֶכְרֵח
כִּי אִם בְּרָצוֹן וְאַהֲבָה. וְטֶרֶם הָיוֹתִי בַּחֲסָדֶיךָ קִדַּמְתָּנִי. וְנָפַחְתָּ
רוּחַ בִּי וְהֶחֱיִיתָנִי: וְאַחֲרֵי צֵאתִי לְאוֹר הָעוֹלָם לֹא עָזַבְתָּנִי
אֲבָל בְּאָב חוֹמֵל גִּדַּלְתָּנִי. וְכָאֹמֶן אֶת הַיּוֹנֵק אֲמַנְתָּנִי. עַל
שְׁדֵי אִמִּי הִכְטַחְתָּנִי. וּמִנְּעִימוּתֶיךָ הִשְׂבַּעְתָּנִי. וּבְבֹאִי לַעֲמוֹד
עַל עָמְדִי חִזַּקְתָּנִי. וְקִחְתָּנִי עַל זְרוֹעוֹתֶיךָ וְהִרְגַּלְתָּנִי וְחָכְמָה
וּמוּסָר לִמַּדְתָּנִי. וּמִכָּל צָרָה וְצוּקָה חִלַּצְתָּנִי וּבְעֵת עֶבְרִי זַעַם
בְּצֵל יָדְךָ הִסְתַּרְתָּנִי. וְכִמְּהּ צָרוֹת נֶעֱלַמוּ מֵעֵינַי וּמֵהֶם גְּאַלְתָּנִי
וּבְטֶרֶם בֹּא הַתְּלָאָה הִקְדַּמְתִּי רְפוּאָה לְמַכָּתִי וְלֹא הוֹדַעְתָּנִי.
וּבְעֵת לֹא נִשְׁמַרְתִּי מִכָּל נֶזֶק אַתָּה שְׁמַרְתָּנִי. וּבְבֹאִי בֵּין שִׁנֵּי
אֲרָיוֹת שִׁבַּרְתָּ מַלְתָּעוֹת כְּפִירִים וּמִשָּׁם הוֹצֵאתָנִי: וּבְחוֹל עָלַי
חֳלָיִים רָעִים וְנֶאֱמָנִים חָנַם רְפָאתָנִי: וּבְבֹאִי שְׁפָטֶיךָ הָרָעִים עַל

---

manches Schändliche gesprochen, muthwillig gefrevelt, gewaltthätig mich erzeugt, Lügen gehäuft, Schlechtes angerathen, gespottet, geschmähet, hartnäckig mich erwiesen, deine Zurechtweisung ausgeschlagen, meine Laufbahn verdorben, von deinem Wege abirrend, deine Gebote übertreten; du bist gerecht in dem was eingetroffen ist, du handelst nach Weisheit, ich allein habe gefrevelt. Mein Gott! mein Gesicht fällt (ich wage nicht es aufzuheben) wenn ich denke, welchen Verdruß ich dir machte, denn für das Gute, all' was du mir spendetest, erstattete ich nur Böses zurück. Du erschufst mich nicht aus Bedürfniß, sondern aus freien Stücken; nicht aus Zwang, sondern aus Liebe und Wohlgefallen. Vor meinem Werden kamest du mir schon durch deine Gnade zuvor, hauchtest mir einen Geist ein, mich zu beleben. Nachdem ich das Licht erblickte, erzogst du mich wie ein vertrauungsvoller Vater, wie ein Erzieher den Säugling. Ließest mir die Mutterbrust vertrauungsvoll reichen, mit deiner Lieblichkeit mich sättigend, mich stärkend, die mir geziemende Stelle einzunehmen. Auf deine Arme nahmest du mich leitend, Weisheit und Sitte mich lehrend, von Angst und Qual mich befreiend in zornvoller Zeit im Schatten deiner Hand mich bergend, aus manchem Leide, verborgen, mich befreiend. Bevor das Unglück traf, bereitest du schon Heilmittel für die Wunde, die mir selbst noch unbekannt war. Wenn ich selbst mich vor Schaden nicht in Acht nahm, bewahrtest du mich. Kam ich in Löwenrachen, zerschmetterst du der Leuen Gebiß, mich befreiend. Wenn böse Krankheiten auf mich losstürmten, auch da ließest du mir umsonst Heilung zukommen. Trafen deine bösen Gerichte die Welt, so

אֱלֹהַי בּוֹשְׁתִּי וְנִכְלַמְתִּי לַעֲמוֹד לְפָנֶיךָ לְדַעְתִּי. כִּי כְּפִי עָצְמַת גְּדֻלָּתְךָ כֵּן תַּכְלִית דַּלּוּתִי וְשִׁפְלוּתִי: וּכְפִי תַּקֶּף יְכָלְתְּךָ כֵּן חֻלְשַׁת יְכָלְתִּי. וּכְפִי שְׁלֵמוּתְךָ כֵּן חֲסרוֹנִי: כִּי אַתָּה אֶחָד וְאַתָּה חַי וְאַתָּה גִּבּוֹר וְאַתָּה קַיָּם וְאַתָּה גָּדוֹל וְאַתָּה חָכָם וְאַתָּה אֱלוֹהַּ. וַאֲנִי גּוּשׁ וְרִמָּה. עָפָר מִן הָאֲדָמָה. כְּלִי מָלֵא כְלִמָּה. אֶבֶן דּוֹמָה: צֵל עוֹבֵר רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב. חֲמַת עַכְשׁוּב: עֲקוּב הַלֵּב. עֲרַל לֵב. גַּדְל חֲמָה. חֹרֶשׁ אָוֶן וּמִרְמָה: גַּבַּהּ עֵינַיִם. קְצַר אַפַּיִם. טְמֵא שְׂפָתַיִם. נֶעֱקָשׁ דְּרָכַיִם. וְאָץ בְּרַגְלַיִם: מָה אֲנִי מָה חַיָּי וּמַה גְּבוּרָתִי. וּמַה צִדְקָתִי. נָחְשָׁב. לְאַיִן כָּל יְמֵי הַיּוֹתִי. וְאַף כִּי אַחֲרֵי מוֹתִי. מֵאַיִן מוֹצָאִי. וּלְאַיִן מוֹבָאִי. וְהֵגֵּה בָּאתִי לְפָנֶיךָ אֲשֶׁר לֹא כַדַּת בְּעוּזּוֹת מֶצַח וְטָמְאַת רֵעיוֹנִים וֵיצֶר זוֹנָה. לְגַלּוֹלָיו פּוֹנָה: וְתַאֲוָה מִתְגַּבְּרָה. וְנֶפֶשׁ לֹא מִטַּהֲרָה. וְלֵב טָמֵא. אוֹבֵד וְנִדְמֶה. וְגוּף נָגוּף מָלֵא אֲסַפְסוּף. יוֹסִיף וְלֹא יָסִיף:

אֱלֹהַי יָדַעְתִּי כִּי עֲוֹנוֹתַי עָצְמוּ מִסַּפֵּר. וְאַשְׁמוֹתַי עָצְמוּ מִלְּזָכוֹר: אַךְ אֶזְכּוֹר מֵהֶם כִּטְפָּה מִן הַיָּם וְאֶתְוַדֶּה בָּהֶם. אוּלַי אַשְׁבִּיחַ שְׁאוֹן גַּלֵּיהֶם וְדָכְיָם. וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם וְסָלַחְתָּ: אָשַׁמְתִּי בְּתוֹרָתֶךָ. בָּזִיתִי בְּמִצְוֹתֶיךָ. גָּעַלְתִּי בְּלִבִּי וּבְמוֹפִי. דִּבַּרְתִּי

Mein Gott! beschämt und erröthend wage ich es kaum, vor dir zu stehen. Denn so groß deine Macht ist, so groß ist meine Ohnmacht und Niedrigkeit. So umfangsreich deine Stärke ist, so beschränkt ist die meinige. So groß deine Vollkommenheiten sind, so sind es meine Fehler. Denn du bist einzig, lebend, stark, ewig dauernd, du bist groß, bist weise, bist — Gott. Ich bin eine Erdenscholle, ein Wurm, ein Stäubchen, ein Gefäß schandeerfüllt, todter Stein, vorübersliegender Schatten, ein Lüftchen, wehend, aber nicht mehr zurückkehrend, Schlangengift. Verstockten Herzens, krummen Sinnes, vom Zorn hingerissen, auf Unrecht und Unheil sinnend. Stolzen Blickes, kurzmüthig, krumme Wege wandelnd, Edles mit Füßen tretend. Was bin ich, was ist mein Leben, was ist meine Stärke, was meine Tugend? Selbst bei meinem Leben als Nichts geachtet, geschweige nach meinem Tode. Mein Ursprung woher? mein Weg wohin? Selbst jetzt ist mein Hintreten vor dich dreist, mit frecher Stirne, unreinen Gedanken, buhlerischem Sinne, seinen Götzen sich zuwendend. Von Leidenschaft überwältigt; mit einer Seele, verloren und vernichtet; mit einem Körper, geplagt voll Wirren, die immer zu- und nie abnehmen. Mein Gott! ich weiß, daß meine Sünden unzählbar und meine Vergehen zu zahlreich sind, um sie einzeln zu erwähnen. Nur so viel als ein Tropfen im Meere, will ich von ihnen bekennend erwähnen; vielleicht kann ich damit das Stürmen und Wogen ihrer Wellen unterdrücken, und du wirst es im Himmel wahrnehmen und verzeihen. Manches ließ ich mir in der Lehre zu Schulden kommen, deine Gesetze verachtend, mit Herz und Mund verabscheuet,

וְחָרוֹן: וְכָל יְמֵי טֻמְאָתָהּ בָּדָד תֵּשֵׁב גּוֹלָה וְסוּרָה. בְּכָל קֹדֶשׁ לֹא תִגָּע וְאֶל הַמִּקְדָּשׁ לֹא תָבֹא עַד מְלֹאת יְמֵי טָהֳרָהּ: [ויקרא י״ב י״ד]

מִי יְגְמוֹל עַל טוֹבוֹתֶיךָ. בְּשׂוּמְךָ הַנְּשָׁמָה לַגּוּף לְהַחֲיוֹתוֹ: וְאֹרַח לְהוֹרוֹתוֹ וּלְהַרְאוֹתוֹ. לְהַצִּיל לוֹ מֵרָעָתוֹ: קְרַצְתּוֹ מֵאֲדָמָה. וְנָפַחְתָּ בוֹ נְשָׁמָה. וְאָצַלְתָּ עָלָיו רוּחַ חָכְמָה. אֲשֶׁר בָּהּ יִבָּדֵל מִבְּהֵמָה. וְיַעֲלֶה אֶל מַעֲלָה רָמָה: שַׂמְתּוֹ בְּעוֹלָמְךָ סָגוּר וְאַתָּה מִחוּץ תָּבִין מַעֲשָׂיו וְתִרְאֶנּוּ. וְכָל אֲשֶׁר מִמְּךָ יַעֲלִימֶנּוּ. מִבַּיִת וּמִחוּץ תְּצַפֶּנּוּ: [שמות כ״ה י״א]

מִי יוֹדֵעַ סוֹד מִפְעֲלוֹתֶיךָ. בַּעֲשׂוֹתְךָ לַגּוּף צָרְכֵי פְעֻלָּתֶיךָ. וְנָתַתָּ לוֹ עֵינַיִם לִרְאוֹת אוֹתוֹתֶיךָ. וְאָזְנַיִם לִשְׁמוֹעַ נוֹרְאוֹתֶיךָ. וְרַעְיוֹן לְהָבִין קְצָת סוֹדוֹתֶיךָ. וּפֶה לְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. וְלָשׁוֹן לְהַגִּיד לְכָל יָבוֹא גְּבוּרָתֶךָ. כָּמוֹנִי הַיּוֹם אֲנִי עַבְדְּךָ בֶּן אֲמָתֶךָ. הַמְסַפֵּר כְּפִי קֹצֶר לְשׁוֹנִי מְעַט מִזְּעֵר מֵרוֹמְמוּתֶךָ. וְהֵן אֵלֶּה קְצוֹת דְּרָכֶיךָ: וּמָה עָצְמוּ רָאשֵׁיהֶם. כִּי חַיִּים הֵם לְמוֹצְאֵיהֶם: בָּהֶם יוּכְלוּ כָּל שׁוֹמְעֵיהֶם לְהַכִּירֶךָ. וְאִם לֹא רָאוּ פְּנֵי יְקָרֶךָ. וְכָל אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמַע גְּבוּרָתֶךָ. אֵיךְ יַכִּיר אֱלָהוּתְךָ. וְאֵיךְ תָּבֹא בְּלִבּוֹ אֲמִתּוּתֶךָ. וִיכַוֵּן רַעְיוֹנָיו לַעֲבוֹדָתֶךָ: עַל כֵּן מָצָא עַבְדְּךָ אֶת לִבּוֹ לִזְכּוֹר לִפְנֵי אֱלֹהָיו. מְעַט מִזְּעֵר מֵרָאשֵׁי תְהִלּוֹתָיו. אוּלַי בָּם מְעוֹנוֹ יְשֻׁנֶּה. וּבַמֶּה יִתְרַצֶּה זֶה אֶל אֲדֹנָיו הֲלֹא בְּרָאשֵׁי: [ש״א כ״ט ד׳]

---

irrend, nichts Heiliges darf sie berühren, kein Heiligthum betreten, bis die Tage der Reinigung vorüber sind.

Wer kann deine Wohlthaten zurückerstatten, der du die Seele in den Körper einsetztest, ihn zu beleben, ihm vorzeigend den Weg zu bahnen, um ihn von manchem Unglück zu befreien; aus Erde ihn geformt, Seele eingehaucht, Geist der Weisheit auf ihn strömen ließest, wodurch er vom Thiere sich unterscheidet, eine hohe Stufe ersteigend. Ihn hast du in deiner Welt verschlossen, betrachtest, außen stehend seine Werke alle, manches, noch so tief vor dir sich verbergend, du siehest es von innen und außen.

Wer begreift das Geheimniß deiner Werke, wie du den Körper seinen Verrichtungen gemäß erschufst? Auge ihm verliehest, deine Wunder zu sehen; Ohren, das Furchtbare zu vernehmen; Gedanken, manches deiner Geheimnisse zu erfassen; Mund, dein Lob zu verbreiten; Zunge, kommenden Geschlechtern deine Großthaten zu verkünden, wie ich, der Sohn deiner Magd, es heute thue. Welcher, nach der schwachen Gabe der Beredsamkeit nur weniges von deiner Hoheit verkündet, nur weniges deiner Eigenschaften darstellend. Wie mächtig sind die Hauptgegenstände, Leben bringend, denen, die sie finden. Dadurch können ihre Hörer doch erkennen, ohne deine Würde mit Augen zu schauen. Wer nie von deiner Stärke vernahm, wie kann dieser deine Gottheit anerkennen, wie kann deine Wahrheit in sein Herz bringen? er muß nothwendig seine Gedanken deinem Dienste zuwenden. Daher fand sein Diener sein Herz geeignet, vor seinem Gotte etwas von seinem Hauptlob zu verkünden. Vielleicht wird Sünde dadurch gesühnt; wodurch kann sich dieser seinem Herrn gefälliger machen, als wenn er seine Großthaten preiset?

מֶלֶךְ׃ זֹאת הַמְּנוּחָה וְהַנַּחֲלָה. אֲשֶׁר אֵין תַּכְלִית לְטוּבָהּ וְיָפְיָהּ. וְגַם זָבַת חָלָב וּדְבַשׁ הִיא וְזֶה פִּרְיָהּ׃ [במדבר י״ג כ״ז]

מִי יְגַלֶּה צְפוּנוֹתֶיךָ. בַּעֲשׂוֹתְךָ בַמָּרוֹם חֲדָרִים וְאוֹצָרוֹת. מֵהֶם נוֹרָאוֹת סְפוּרוֹת. וּדְבַר גְּבוּרוֹת׃ מֵהֶם אוֹצְרוֹת חַיִּים. לְזַכִּים וּנְקִיִּים׃ וּמֵהֶם אוֹצְרוֹת יֶשַׁע. לְשָׁבֵי פֶשַׁע׃ וּמֵהֶם אוֹצְרוֹת אֵשׁ וְנַחֲלֵי גָפְרִית. לְעוֹבְרֵי בְרִית׃ וְאוֹצְרוֹת שׁוּחוֹת עֲמֻקּוֹת לֹא יִכְבֶּה אִשָּׁם. זְעוּם יְיָ יִפָּל שָׁם׃ וְאוֹצְרוֹת סוּפוֹת וּסְעָרוֹת. וְקִפָּאוֹן וְיִקָּרוֹת׃ וְאוֹצְרוֹת בָּרָד וְקֶרַח וְצִיָּה וְשֶׁלֶג. גַּם חֹם וְנוֹזְלֵי פֶלֶג׃ וְקִיטוֹר וּכְפוֹר וְעָנָן וַעֲרָפֶל. וַעֲלָטָה וְאֹפֶל׃ הַכֹּל הֲכִינוֹתָ בְּעִתּוֹ אִם לְשֵׁבֶט אִם לְאַרְצוֹ. אִם לְחֶסֶד חָשַׂכְתָּ אוֹתוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ׃ [איוב ל״ג י״ז]

מִי יָכִיל עָצְמָתֶךָ. בִּבְרָאֲךָ מִזִּיו כְּבוֹדְךָ יִפְעַת טְהוֹרָה. מִצּוּר הַצּוּר נִגְזָרָה. וּמִמַּקֶּבֶת בּוֹר נֻקָּרָה׃ וְאָצַלְתָּ עָלֶיהָ רוּחַ חָכְמָה. וְקָרָאתָ אוֹתָהּ נְשָׁמָה׃ עֲשִׂיתָהּ מִלַּהֲבוֹת אֵשׁ הַשֵּׂכֶל חֲצוּבָה. וְנִשְׁמָתוֹ כְּאֵשׁ בּוֹעֲרָה בָהּ׃ שִׁלַּחְתָּהּ אֶל הַגּוּף לְעָבְדוֹ וּלְשָׁמְרֵהוּ. וְהִיא כָאֵשׁ בְּתוֹכוֹ וְלֹא תִשְׂרְפֵהוּ. כִּי מֵאֵשׁ הַנְּשָׁמָה נִבְרָא הַגּוּף וְיָצָא מֵאַיִן לַיֵּשׁ. מִפְּנֵי אֲשֶׁר יָרַד עָלָיו יְיָ בָּאֵשׁ׃ [שמות י״ט י״ח]

מִי יַגִּיעַ לְחָכְמָתֶךָ. בְּתִתְּךָ לַנֶּפֶשׁ כֹּחַ הַדֵּעַת אֲשֶׁר בָּהּ תְּקוּעָה וַיְהִי הַמַּדָּע יְסוֹדָהּ. וְעַל כֵּן לֹא יִשְׁלוֹט עָלֶיהָ כִּלָּיוֹן וְתִתְקַיֵּם כְּפִי קִיּוּם יְסוֹדָהּ. וְזֶה עִנְיָנָהּ וְסוֹדָהּ. וְהַנֶּפֶשׁ הַחֲכָמָה לֹא תִרְאֶה מָוֶת. אַךְ תְּקַבֵּל עַל עֲוֹנָהּ עֹנֶשׁ מַר מִמָּוֶת׃ וְאִם טָהֲרָה תָּפִיק רָצוֹן. וְתִשְׂחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן. וְאִם נִטְמְאָה תָּנוּד בְּשֶׁצֶף קֶצֶף

---

gibt. Dies ist die Ruhe und das Erbtheil, dessen Güte und Schönheit unendlich ist, Milch und Honig fließend, dies die schöne Frucht!

Wer entdeckt das Verborgene, wie du in der Höhe Kammern und Sammelplätze erschufest, furchtbare Dinge enthaltend und Stärke verrathend? Lebensschätze enthaltend für Lautere und Reine: Auch Schätze des Heils für die Reuigen. Aber auch Feuergluthen und Schwefelbäche für Uebertreter des Bundes. Tiefe Gruben, deren Feuer nie verlischt, Gottverfluchte fallen hinein. Wind und Sturm, Eis und Kälte; Hagel, Frost, Oede, Schnee, auch Hitze und Fluthen. Rauch, Reif, Nebel, Wolken und Finsterniß, alles bereitest du zur Zeit, als Zuchruthe für ein Land, auch als Gnade hälst du sie bereit.

Wer faßt deine Macht, wie du vom Glanze deiner Herrlichkeit die reine Schönheit schufest, aus dem felsengleichen Ursprung entnommen, dem Urborne entfließend? Ließest Geist der Weisheit auf sie ausströmen, und nanntest sie Seele. Aus des Verstandes Flammen gebildet ist die Seele, wie ein brennend Feuer. In den Körper schicktest du sie, ihm zu dienen und ihn zu bewahren. Wie ein Feuer ist sie in ihm, ohne ihn zu verzehren, denn aus dem Seelenfeuer wurde der Körper erschaffen, aus Nichts in die Wirklichkeit gerufen, weil sich Gott im Feuer offenbarte.

Wer erreicht deine Weisheit, wenn du die Seele die Kraft des Wissens einpflanzest, die Wissenschaft ihr zum Elemente werden ließest, weshalb sie auch keiner Vernichtung unterworfen ist, nach ihrem Elemente sich erhaltend, welches auch ihr inneres Wesen und Geheimniß ist. Die weise Seele sieht keinen Tod, aber der Sünder Strafe ist bitterer als der Tod. Ist sie rein, erlangt sie Wohlwollen und kann lächelnd dem letzten Tage entgegensehen; ist sie unrein, muß sie unstät, vom Grimme verfolgt, umherwandern. Die Zeit ihrer Unreinigkeit muß sie allein weilen, unstät und umher-

דִּגְלָם אוֹתוֹת. בְּעֵט סוֹפֵר מָהִיר חֲרוּתוֹת. מֵהֶם נְסִיכוֹת וּמֵהֶם מְשָׁרְתוֹת: מֵהֶם צְבָאוֹת. רָצוֹת וּבָאוֹת. לֹא עֲיֵפוֹת וְלֹא נִלְאוֹת. רוֹאוֹת וְלֹא נִרְאוֹת: מֵהֶם חֲצוּבֵי לְהָבוֹת. וּמֵהֶם רוּחוֹת נוֹשְׁבוֹת. מֵהֶם מֵאֵשׁ וּמַיִם מֻרְכָּבוֹת: מֵהֶם שְׂרָפִים. וּמֵהֶם רְשָׁפִים: מֵהֶם בְּרָקִים. וּמֵהֶם זִיקִים: וְכָל בַּת מֵהֶם מְשֻׁתַּחֲוֶה לָרוֹכֵב עֲרָבוֹת. וּבְרוּם עוֹלָם נִצָּבִים לָאֲלָפִים וְלִרְבָבוֹת: נֶחֱלָקִים לְמִשְׁמָרוֹת. בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה לְרֹאשׁ אַשְׁמוּרוֹת. לַעֲרוֹךְ תְּהִלּוֹת וְשִׁירוֹת. לַאֲזָר בְּגְבוּרוֹת: כֻּלָּם בַּחֲרָדָה וּרְעָדָה כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים לָךְ. וְאוֹמְרִים מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ: שָׁאַתָּה אֱלֹהֵינוּ. אַתָּה עָשִׂיתָנוּ. וְלֹא אֲנַחְנוּ. וּמַעֲשֵׂה יָדְךָ בָּלָנוּ: וְכִי אַתָּה אֲדוֹנֵנוּ וַאֲנַחְנוּ עֲבָדֶיךָ. וְאַתָּה בּוֹרְאֵנוּ וַאֲנַחְנוּ עֲדֶיךָ:

יָיָ מִי יָבֹא עַד תְּכוּנָתֶךָ. בְּהַגִּיבְיָהַּ לְמַעְלָה מִגִּלְגַּל הַשֵּׂכֶל כְּפָא הַכָּבוֹד. אֲשֶׁר שָׁם נָוֶה הַחָבְיוֹן וְהַהוֹד. וְשָׁם הַסּוֹד וְהַיְסוֹד. וֶעֱדְיוֹ יַגִּיעַ הַשֵּׂכֶל וְשָׁם יַעֲמֹד: וּמִלְמַעְלָה נָאִית וְעֶלְיוֹן עַל כֻּם הַעֲצוּמָךְ. וְאִישׁ לֹא יַעֲלֶה עִמָּךְ:

מִי יַעֲשֶׂה כְמַעֲשֶׂיךָ. בְּעֵשׂוֹתְךָ תַּחַת כְּפֵא כְבוֹדֶךָ. מַעֲמָד לְנַפְשׁוֹת חֲסִידֶיךָ. וְשָׁם נָוֶה הַנְּשָׁמוֹת הַטְּהוֹרוֹת. אֲשֶׁר בְּצְרוֹר הַחַיִּים צְרוּרוֹת: וַאֲשֶׁר יִיגְעוּ וְיֵעָפוּ שָׁם יַחֲלִיפוּ כֹחַ. וְשָׁם יָנוּחוּ יְגִיעֵי כֹחַ. וְאֵלֶּה בְּנֵי נֹחַ: וּבוֹ נֹעַם בְּלִי סַכְלוּת וְקִצְבָה. וְהוּא הָעוֹלָם הַבָּא: וְשָׁם מַעֲמָדוֹת וּמַרְאוֹת. לַנְּפָשׁוֹת הָעוֹמְדוֹת כְּמַרְאוֹת הַצּוֹבְאוֹת. אֶת פְּנֵי הָאָדוֹן לִרְאוֹת וּלְהֶרָאוֹת: שׁוֹכְנוֹת בְּהֵיכְלֵי מַלְכָּךְ. וְעוֹמְדוֹת עַל שֻׁלְחַן הַמַּלְכָּךְ. וּמִתְעַדְּנוֹת בְּמֶתֶק פְּרִי הַשֵּׂכֶל וְהוּא יִתֵּן מַעֲדַנֵּי

---

quelle entflossen. In Abtheilungen getheilt — auf ihren Fahnen sind Zeichen mit Meistergriffel eingegraben — die Einen herrschen, die Andern dienen. Ihrer Heere manche laufen und kommen, nicht ermüdend, nicht ermattend, sehend selbst, aber von andern nicht gesehen. Sprühende Flammen sind manche, wehende Winde andere; manche aus Feuer und Wasser zusammengesetzt, Gluthen manche, andere Blitze. Jede Abtheilung neigt sich vor dem im Himmel Thronenden, zu Tausenden und Myriaden in der Weltenhöhe stehend, in Wachen abgetheilt, Tag und Nacht bereit, Lieder und Gesänge anzustimmen dem mit Kraft Umgürteten. Allesammt mit Beben und Zittern knieend vor dir, sprechend: wir danken dir, du hast uns gebildet; nicht wir, du bist unser Gott, wir sind deiner Hände Werk. Du bist unser Herr, wir deine Diener, du unser Schöpfer, wir dessen Zeugen!

O Herr! wer dringt in deine Zwecke, wenn du über die Sphäre des Verstandes, den Thron der Herrlichkeit selbst erhobst, wo die Wohnung und Hülle der Majestät ist; dort ruht der Grund und aller Dinge ewiges Geheimniß, nur bis dorthin gelangt der Verstand, da bleibt er stehen. Aber über den Thron deiner Macht bist du selbst erhaben, kein Wesen kann dir folgen.

Wer kann dir nachahmen, wie du unter den Thron deiner Herrlichkeit einen Standpunkt für die Seelen deiner Frommen wähltest, wo die reinen Seelen weilen, im ewigen Lebensbunde vereint. Die einst müde und matt waren, wechseln jetzt neue Kraft, dort rasten aus die Geschwächten, es sind die Kinder der Ruhe. Dort ist Annehmlichkeit ohne Maß und Ziel, es ist die andere Welt. Stand- und Gesichtspunkte manche — bieten sich den in Schaaren versammelten Seelen dar, vor dem Herrn zu schauen und geschaut zu werden, im Königspallast wohnend, beim Königstische stehend mit den süßen Erkenntnißfrüchten sich letzend, welches wahre Königslust

וְכֵן נִבְרָא גְּדִי וּדְלִי בְּכֹחֲךָ הַגָּדוֹל. וּלְבַדּוֹ הַמַּזָּל הָאַחֲרוֹן וַיְמַן יְיָ דָּג גָּדוֹל:
וְאֵלֶּה הַמַּזָּלוֹת הַגְּבוֹהִים וְנִשָּׂאִים בְּמַעֲלוֹתָם. שְׁנֵים עָשָׂר לְאֻמּוֹתָם: [בראשי' כ"ה ט"ז]

יְיָ מִי יַחְקוֹר תַּעֲלוּמוֹתֶיךָ. בְּהַאֲצִילְךָ עַל גַּלְגַּל הַמַּזָּלוֹת גַּלְגַּל תְּשִׁיעִי בְּמַעֲרָכוֹ. הַמַּקִּיף עַל כָּל הַגַּלְגַּלִּים וּבְרוּאֵיהֶם וְהֵם סְגוּרִים בְּתוֹכוֹ. הַמַּנְהִיג כָּל כּוֹכְבֵי שָׁמַיִם וְגַלְגַּלֵּיהֶם מִמִּזְרָח לְמַעֲרָב לְתֹקֶף מַהֲלָכוֹ. הַמִּשְׁתַּחֲוֶה פַּעַם בְּכָל יוֹם לִפְאַת מַעֲרָב לְמַלְכּוֹ וּמַמְלִיכוֹ. וְכָל בְּרוּאֵי עוֹלָם בְּתוֹכוֹ. כְּגַרְגִּיר חַרְדָּל בַּיָּם הַגָּדוֹל לְתֹקֶף גָּדְלוֹ וְעֶרְכּוֹ. וְהוּא וּגְדֻלָּתוֹ נֶחְשַׁב כְּאַיִן וּכְאֶפֶס לִגְדֻלַּת בּוֹרְאוֹ וּמַלְכּוֹ: וְכָל מַעֲלוֹתָיו וְגָדְלוֹ. מֵאֶפֶס וָתֹהוּ נֶחְשְׁבוּ לוֹ. [ישעי' מ' י"ז]

מִי יָבִין סוֹדוֹת נוֹרְאוֹתֶיךָ. בַּהֲרִימְךָ עַל גַּלְגַּל הַתְּשִׁיעִי גַּלְגַּל הַשֵּׂכֶל הוּא הַהֵיכָל לִפְנָי. הָעֲשִׂירִי יִהְיֶה קֹדֶשׁ לַיְיָ. וְהוּא הַגַּלְגַּל הַנַּעֲלֶה עַל כָּל עֶלְיוֹן: אֲשֶׁר לֹא יַשִּׂיגֵהוּ רַעְיוֹן. וְשָׁם הַחֶבְיוֹן. אֲשֶׁר הוּא לִכְבוֹדְךָ לְאַפִּרְיוֹן. מִכֶּסֶף הָאֱמֶת יָצַקְתָּ אוֹתוֹ. וּמִזְּהַב הַשֵּׂכֶל עָשִׂיתָ רְפִידָתוֹ. וְעַל עַמּוּדֵי צֶדֶק שַׂמְתָּ מְסִבָּתוֹ. וּמִכֹּחֲךָ מְצִיאוּתוֹ. וּמִמְּךָ וְעָדֶיךָ מְגַמָּתוֹ. וְאֵלֶיךָ תְּשׁוּקָתוֹ: [בראשית ד' ז']

יְיָ מִי יַעֲמִיק לְמַחְשְׁבוֹתֶיךָ. בַּעֲשׂוֹתְךָ מִזִּיו הַשְּׁכִינָה זֹהַר הַנְּשָׁמוֹת. וְהַנְּפָשׁוֹת הָרָמוֹת. הֵם מַלְאֲכֵי רְצוֹנֶךָ. מְשָׁרְתֵי פָנֶיךָ: הֵם אַדִּירֵי כֹחַ וְגִבּוֹרֵי מַמְלֶכֶת. בְּיָדָם לַהַט הַחֶרֶב הַמִּתְהַפֶּכֶת. וְעוֹשֵׂי מְלָאכֶת. אֶל אֲשֶׁר יִהְיֶה שָׁמָּה הָרוּחַ לָלֶכֶת: כֻּלָּם גְּזָרוֹת פְּנִינִיּוֹת. וְחַיּוֹת עִלְיוֹת. חִצוֹנִיּוֹת וּפְנִימִיּוֹת הֲלִיכוֹתֶיךָ צוֹפִיּוֹת: מִמְּקוֹם קָדוֹשׁ יְהַלֵּכוּ. וּמִמְּקוֹר הָאוֹר יִמָּשֵׁכוּ: נֶחֱלָקִים לְכִתּוֹת. וְעַל

---

mit deiner großen Kraft erschaffen, für das letzte Zeichen bestimmte Gott einen großen Fisch. Dieser Bilder, hoch und erhaben in ihrem Range, sind zwölf an der Zahl.

Wer kann deine Wunder erforschen, wie du des Thierkreises Sphäre mit einer neunten umgabst, welche alle Sphären umgibt und ihre Geschöpfe, welche in ihr verschlossen sind, welche alle himmlischen Sterne leitet von Morgen gegen Abend in des Laufes Stärke? welche sich täglich auf der Abendseite bückt ihrem König, der sie einsetzte. Alle Geschöpfe der Welt verlieren sich in ihr wie ein Senfkorn im großen Meere, ihrer Größe und ihres Umfanges wegen; und sie selbst mit ihrer Größe ist ein Nichts geachtet gegen die Größe des Schöpfers und Königs; alle Vorzüge sind gegen ihn ein Nichts geachtet!

Wer begreift die furchtbaren Geheimnisse, wenn du über die neunte Sphäre die Sphäre des Verstandes erhobst? Da ist der innere Pallast, der zehnte ist der Gottheit heilig.

Dieses ist die über Alles erhabene Sphäre, die kein Gedanke erfaßt, dort ist die Hülle, deiner Ehre zum Ruhepunkt dienend. Aus der Wahrheit selbst ist sie gegossen, aus des Verstandes Gold ist ihre Fassung. Säulen der Gerechtigkeit die Lehne, ihr Dasein entquillt deiner Kraft. Zu dir hin ihr Sehnen, zu dir ihre Lust!

O Herr, wer dringt tief genug in deine Gedanken, wie du aus der Glorie Glanz, den Glanz der Seelen bildest, und der hohen Geister. Sie sind die Engel deines Willens, die Diener deines Antlitzes. Sie, die Mächtigen an Kraft, die Vornehmen in deinem Reiche, in ihrer Hand haltend die Klinge des flammenden Schwertes, Dienste verrichtend, wo der Wille Gottes sie zwingt, hinzugehen. Sämmtliche Wesen, rein wie Perlen, Lebende einer höhern Ordnung, sowohl die die des innern als äußern Ranges, deine Wege schauend. Aus heiliger Stätte entstanden, dem Licht-

וּתְנוּבָה. וּמַשְׁבִּית מִלְחָמוֹת וְאֵיבָה וּמְרִיבָה: וָדַתוֹ לְחַזֵּק בְּיָשְׁרוֹ כָּל בְּדָק וְהוּא יִשְׁפּוֹט תֵּבֵל בְּצֶדֶק: [תהלים ע' ע']

מִי יְשׁוֹחֵחַ גְּדֻלָּתְךָ. בַּהֲקִיפְךָ עַל גַּלְגַּל צֶדֶק גַּלְגַּל שְׁבִיעִי וּבוֹ שַׁבְּתַי בְּתִקּוּפָתוֹ. וְגוּפוֹ גָּדוֹל מִגּוּף הָאָרֶץ אֶחָד וְתִשְׁעִים פַּעַם בְּמִדָּתוֹ. וְסוֹבֵב הַגַּלְגַּל בִּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה בִּמְרוּצָתוֹ. וּמְעוֹרֵר מִלְחָמוֹת וּבְזָה וּשְׁבִי וְרָעָה כִּי כֵן דָּתוֹ. וּמַחֲרִיב אַרְצוֹת וְעוֹקֵר מַלְכֻיוֹת בְּרָצוֹן הַמַּפְקִיד אוֹתוֹ. לַעֲבוֹד עֲבוֹדָתוֹ. נָבְרָיָה עֲבוֹדָתוֹ: [יפני' כ"ט כ"ח]

מִי יַגִּיעַ לִרוֹמְמוּתֶךָ. בַּהֲקִיפְךָ עַל גַּלְגַּל שַׁבְּתַי גַּלְגַּל שְׁמִינִי בְּמִסְבָּתוֹ וְהוּא סוֹבֵל שִׁתִּים עֶשְׂרֵה מַזָּלוֹת עַל קַו חֵשֶׁב אֶפְדָּתוֹ. וְכָל כּוֹכְבֵי שַׁחַק הָעֶלְיוֹנִים יְצוּקִים בִּיצוּקָתוֹ. וְכָל כּוֹכָב מֵהֶם יָקִיף הַגַּלְגַּל בִּשְׁשָׁה וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף שָׁנִים מֵרֹב גְּבָהוּתוֹ: וְגוּף כָּל כּוֹכָב מֵהֶם מֵאָה וְשִׁבְעִ פְּעָמִים בְּגוּף הָאָרֶץ וְזֹאת מִכְלִית גְּדֻלָּתוֹ: וּמִכֹּחַ הַמַּזָּלוֹת הָהֵם. נֶאֱצַל כֹּחַ כָּל בְּרוּאֵי מַטָּה לְמִינֵיהֶם. בְּרָצוֹן בּוֹרְאָם וּמַפְקִידָם עֲלֵיהֶם: וְכָל אֶחָד מֵהֶם עַל מַתְּכֻנְתּוֹ בָּרָאוּ. וּבְשֵׁם קָרָאוּ. אִישׁ אִישׁ עַל עֲבוֹדָתוֹ וְעַל מַשָּׂאוֹ: [במדבר ל' י"ט]

מִי יֵדַע הֲלִיכוֹתֶיךָ. בַּעֲשׂוֹתְךָ לִשְׁבָעָה כּוֹכְבֵי לֶכֶת הֵיכָלוֹת. בִּשְׁתֵּים עֶשְׂרֵה מַזָּלוֹת: וְעַל טָלֶה וְשׁוֹר אִצַּלְתָּ כֹּחֲךָ בְּהִתְיַחֲדָם. וְהַשְּׁלִישִׁי תְּאוֹמִים בִּשְׁנֵי אַחִים בְּהִתְאַחֲדָם. וּדְמוּת פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם. וְלָרְבִיעִי וְהוּא סַרְטָן גַּם לָאַרְיֵה נָתַתָּ מֶהוֹדְךָ עָלָיו. וְלַאֲחוֹתוֹ הַבְּתוּלָה הַקְּרוֹבָה אֵלָיו. וְכֵן לַמֹּאזְנַיִם וּלְעַקְרָב אֲשֶׁר בְּצִדּוֹ הוֹשַׁתָּ. וְהַתְּשִׁיעִי הַנִּבְרָא בְּצוּרַת גִּבּוֹר כֹּחוֹ וְלֹא נָשַׁת. וַיְהִי רוֹבֶה קַשָּׁת.

---

und jeglicher Frucht beförndernd, Kriege und Feindseligkeiten vernichtend. Jede Lücke ausfüllend; dieß ist sein Gesetz, er richtet die Welt mit Gerechtigkeit.

Wer kann deine Größe nennen, wenn du Zedeks-Sphäre mit einer siebenten umgabst, wo Sabethai (Saturnus) kreiset, der — 91-mal größer als die Erde — seinen Kreislauf in 30 Jahren vollendet, Kriege erregend, Plünderung, Gefangenschaft und Hunger — dieß ist sein Gesetz — Länder verwüstend, Königreiche entwurzelnd, nach dem Willen dessen, der ihn einsetzte, seine Arbeit zu verrichten; alles zu entfremden, ist sein Amt.

Wer schwingt zu deiner Höhe sich empor, wenn du der Sphäre des Sabethai eine achte beigesellteſt, welche des Thierkreises zwölf Bilder trägt — alle höhern Himmelssterne sind in seiner Form gegossen. — Jeder Stern durchschwinget den Kreislauf in 36,000 Jahren — wegen der großen Höhe. Der Körper eines jeden Sternes ist 107-mal größer als die Erde. Aus der Kraft dieser Gebilde strömen alle Kräfte in die irdischen Körper, nach dem Willen ihres Schöpfers, der sie eingesetzt hat. Und jeden auf seinen Platz gestellt, mit Namen genannt bei seiner Arbeit jeden, jegliche bei ihrer Verrichtung.

Wer kann dem Gange folgen, wie du den sieben Wandelsternen Palläſte einräumteſt in dem Thierkreise? Auf Stier und Widder — sich vereinigend — ließeſt du deine Kraft ausströmen, auf Zwillinge als drittes, wie sich zwei Brüder vereinigen, deren Gesicht Menschengestalt trägt. Dem Krebs als vierten, auch dem Löwen spendeſt du von deiner Majestät, auch seiner Schwester, der Jungfrau, die ihm nahe ist. Auch bei Wage und Skorpion, ihr an die Seite gestellt; auch der neunte in Heldengestalt erschaffen, seine Kraft versiegte nicht, er ist der Bogenschütze. Lamm und Eimer wurde

דְּרוֹם בְּמַעֲגָלִים נְחוּגִים. עַד יִמָּצֵא מָקוֹם אֲשֶׁר יִגְדַּל לֵילוֹ עַד הֱיוֹתוֹ שִׁשָּׁה חֳדָשִׁים לְפִי מִכְחַן הַחוֹחֲנִים: וּמִמֶּנָּה יִוָּדְעוּ קְצַת דַּרְכֵי בּוֹרְאָהּ שֶׁמֵּץ מִגְּבוּרוֹתָיו. וְעֻזּוֹזוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו. מְגַדֶּלֶת הָעֲבָרִים גְּדֻלַּת הָאָדוֹן נוֹדַעַת. לְכָל יוֹדְעֵי דָּעַת: וְעַל הָעֶבֶד יְגֻלֶּה תֹּקֶף הָאָדוֹן וּכְבוֹדוֹ. וְכָל טוּב אֲדוֹנָיו בְּיָדוֹ: [נכלסים כ"ג י']

מִי יָכִיל אוֹתוֹתֶיךָ. בַּהַקִּיפְךָ אוֹתָהּ לְהַעֲנִיק אוֹר לְכַבֵּי מַעֲלָה וּמַטָּה גַּם לַלֵּבָנָה, וְאִם תַּחְתֶּיהָ תַּעֲמוֹד הַמַּהֲרֶת לְבָנָה. וּכְפִי אֲשֶׁר יֵרָחֵק לַעֲמוֹד נָכְחָהּ. וְקִבֵּל זִרְחָהּ. עַד יִמָּלֵא אוֹרוֹ בְּעָמְדוֹ לְפָנֶיהָ. וְהֵאִיר אֶל עֵבֶר פָּנֶיהָ: וְכָל אֲשֶׁר יִקְרַב אַחַר חֲצִי הַחֹדֶשׁ אֵלֶיהָ: וְהוּא נוֹטֶה מֵעָלֶיהָ. וְיִרְחַק מֵעֲמוֹד נֶגְדָּהּ. וַיֵּלֶךְ לְצִדָּהּ. וְעַל כֵּן תֶּחְסַר אַדַּרְתּוֹ. עַד כְּלוֹת חָדְשׁוֹ וּתְקוּפָתוֹ. וְיָבֹא בְּגִבּוּל שָׁפָתוֹ: וּכְהַדְבִּקוֹ עִמָּהּ. יִסְתֵּר בְּמִסְתָּרִים כְּפִי יוֹם וַחֲצִי שָׁעָה וּרְגָעִים סְפוּרִים: וְאַחֲרֵי כֵּן יִתְחַדֵּשׁ וְיָשׁוּב לְקַדְמוּתוֹ. וְהוּא כְּחָתָן יוֹצֵא מֵחֻפָּתוֹ: [מהלים י"ט ו']

מִי יֵדַע פְּלִיאוֹתֶיךָ. בַּהַקִּיפְךָ עַל גַּלְגַּל חַמִּישִׁי וּבוֹ מַאְדִּים בְּטֶלֶךְ בְּהֵיכָלוֹ. וּבְשִׁמּוֹנָה עָשָׂר חֹדֶשׁ יִסֹּב גַּלְגָּלוֹ וּמַדָּתוֹ בְּגוּף הָאָרֶץ פַּעַם וָחֵצִי וּשְׁמִינִית פַּעַם וָוֶה תַּכְלִית גְּדֻלּוֹ: וְהוּא כְּגִבּוֹר עָרִיץ מָגֵן גִּבּוֹרֵיהוּ מֵאָדָם. וּמְעוֹרֵר מִלְחָמוֹת וְהֶרֶג וַאֲבַדָּן. וּמֵבִי חֶרֶב וּלְחֻמֵי רֶשֶׁף נֶהְפַּךְ לְחֶרֶב לְשַׁדָּם. וּשְׁנַת בַּצֹּרֶת וּשְׂרֵפַת אֵשׁ וְרֶעֶמִים וַאֲבֵנֵי אֶלְגְּבִישׁ וּמְדֻקָּרִים וּשְׁלוּפֵי חֶרֶב כְּגֶנֶבָתָם. כִּי רַגְלֵיהֶם לָרַע יָרוּצוּ וְיִמַּהֲרוּ לִשְׁפֹּךְ דָּם: [משלי ו' י"ח]

מִי יַבִּיעַ נוֹרְאוֹתֶיךָ. בַּהַקִּיפְךָ עַל גַּלְגַּל מַאְדִּים גַּלְגַּל שִׁשִּׁי גַּלְגַּל וּמִסְבָּה. עֲצוּמָה וְרַבָּה. צֶדֶק יָלִין בָּהּ: וְגוּפוֹ גָּדוֹל מִגּוּף הָאָרֶץ חֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים פַּעַם בְּמִדַּת רָחְבָּהּ. וְסוֹבֵב הַגַּלְגַּל בִּשְׁתֵּים עֶשְׂרֵה שָׁנָה. וְהוּא כּוֹכָב רָצוֹן וְהַאֲהָבָה. וּמְעוֹרֵר יִרְאַת הַשֵּׁם וְיִשֶּׁר וּתְשׁוּבָה. וְכָל מִדָּה טוֹבָה. וּמַרְבֶּה כָּל תְּבוּאָה

---

darthun). Sechs Monate geht sie gegen Mitternacht in vorgeschriebenen Kreisen, so daß in einem Orte sechs Monate hindurch Nacht ist (wie Verständige dies prüften). Ein kleiner Theil der göttlichen Größe wird dadurch bekannt, etwas von seiner Stärke und seinen Wundern; den Vernünftigen bekundet die Größe des Dieners die Größe des Herrn. Die Macht und Ehre des Gebieters bestrahlt den Sklaven, der das Gute seines Herrn in Händen hat.

Wer kann deine Wunder erschauen, wenn du die Sonnen-Sphäre mit einer fünften umgabst, wo Maadim (Mars) thronet, wie in seinem Pallast der König, in achtzehn Monaten seinen Kreislauf endend, dessen Größe die Erde 1 und $^5/_8$ Mal übertrifft. Sein Schild ist wie das eines mächtigen Helden, rothgefärbt, Kriege erregend, Gemetzel und Vertilgung; er richtet durch's Schwert hin, durch Hitze sengend, alles Feuchte vertrocknend, Hungerjahre herbeiführend, Feuersbrünste, Hagel. Viele werden vom bloßen Schwerte getödtet, durchbohrt, denn seine Spuren befördern Böses, mit größter Schnelle blutvergießend.

Wer spricht das Furchtbare aus, wenn du Maadim mit einer sechsten Sphäre umgabst, einen großen und mächtigen Kreislauf anwiesest: Zedek (Jupiter) weilt hier. Dessen Körper 75 Mal größer ist als die Erde, und der seinen Kreislauf in zwölf Jahren durchläuft. Er ist des Wohlwollens Stern und der Liebe, Gottesfurcht erregend, Redlichkeit und Reue und jede edle Eigenschaft. Das Wachsthum jedes Gewächses

מִי יָבִין סוֹדוֹתֶיךָ. בַּהֲקִיפְךָ עַל גַּלְגַּל הַשֵּׁנִי גַּלְגַּל הַשְּׁלִישִׁי וּבוֹ נֹגַהּ כְּנֶכְרָה בֵּין חֵילֶיהָ, וְכַכַּלָּה תַּעֲדֶה כֵּלֶיהָ: וּבְשִׁשְׁתֵּי עָשָׂר חֹדֶשׁ תָּסֹב גְּלִילֶיהָ. וְגוּפָהּ כְּחֵלֶק מִשִּׁבְעָה וּשְׁלֹשִׁים מִן הָאָרֶץ לְיִדְעֵי סִדָּהּ וּמַשְׂכִּילֶיהָ: וְהִיא מְחַדֶּשֶׁת בָּעוֹלָם בְּרִצּוֹן בּוֹרְאָהּ הַשֶּׁקֶט וְשַׁלְוָה וְחֶדְוָה וְשִׁירוֹת וְרִנָּנִים. וּמְצַהֶלֶת חִפּוֹת חֲתָנִים. וְהִיא מְקַשֶּׁרֶת פְּרִי תְּנוּבוֹת וְשָׂאָר הַצְּמָחִים. מְמֻגָּד תְּבוּאוֹת שֶׁמֶשׁ. וּמְמֻגָּד גֶּרֶשׁ יְרָחִים: [דניאל ב׳ י״ד]

מִי יַשְׂכִּיל סוֹדָךְ בַּהֲקִיפְךָ עַל גַּלְגַּל נֹגַהּ גַּלְגַּל רְבִיעִי וּבוֹ הַחַמָּה. וְסוֹבֶבֶת כָּל הַגַּלְגַּל בִּשְׁנָה תְּמִימָה. וְגוּפָהּ גָּדוֹל מִגּוּף הָאָרֶץ מֵאָה וְשִׁבְעִים פַּעַם בְּמוֹפְתֵי שֶׂכֶל וּמְזִמָּה. וְהִיא חוֹלֶקֶת לְכָל כּוֹכְבֵי שָׁמַיִם וְנוֹתֶנֶת תִּשְׁוָעָה לַפְּלָכִים וְהוֹד וּמַלְכוּת וְאֵימָה. וּמְחַדֶּשֶׁת נִפְלָאוֹת בָּעוֹלָם אִם לְשָׁלוֹם וְאִם לְמִלְחָמָה. וְעוֹקֶרֶת מַלְכִיּוֹת וְתַחְתָּם אֲחֵרוֹת מְקִימָה וּמְרִימָה. וְלָהּ יָכֹלֶת לְהַשְׁפִּיל וּלְהָרִים בְּיָדָהּ. וְהַכֹּל בְּרִצּוֹן הַבּוֹרֵא אוֹתָהּ בְּחָכְמָה: וּבְכָל יוֹם וָיוֹם תְּשַׁתַּחֲוֶה לְמַלְכָּהּ וּבֵית נְתִיבוֹת נִצְבָּה. וּבַשַּׁחַר תָּרִים רֹאשׁ וְתִקּוֹד לָעֶרֶב בְּמַעֲרָבָהּ. בָּעֶרֶב הִיא בָאָה וּבַבֹּקֶר הִיא שָׁבָה: [משלי ג׳ י״ז]

מִי יָכִיל גְּדֻלָּתֶךָ בַּעֲשׂוֹתְךָ אוֹתָהּ לִמְנוֹת בָּהּ יָמִים וְשָׁנִים. וְעִתִּים מְזֻמָּנִים וּלְהַצְמִיחַ בָּהּ עֵץ עֹשֶׂה פְּרִי וּמַעֲדַנּוֹת כִּימָה וּמִשְׂכוֹת כְּסִיל דְּשֵׁנִים וְרַעֲנָנִים וְשִׁשָּׁה חֲדָשִׁים הוֹלֶכֶת לִפְאַת צָפוֹן לְחַמֵּם הָאֲוִר וְהַמַּיִם וְהָעֵצִים וְהָאֲבָנִים: וּכְשֶׁקָּרְבָתָה לַצָּפוֹן יִגְדְּלוּ הַיָּמִים וְיַאֲרִיכוּ הַזְּמַנִּים. עַד יִמְצֵא מָקוֹם אֲשֶׁר יִגְדַּל יוֹם עַד הֱיוֹתוֹ שִׁשָּׁה חֲדָשִׁים בְּמוֹפְתִים נֶאֱמָנִים. וְשִׁשָּׁה חֲדָשִׁים הוֹלֶכֶת לְפַאֲרֵ

Wer begreift dein Geheimniß, wie du der Sphären zweite mit einer dritten
ngabst, wo Nogah (Venus) glänzt, wie eine Gebieterin zwischen ihren Scharen
nd sich wie die Braut mit ihrem Schmucke ziert. In eilf Monden umkreist sie ihre
aufbahn; nur 37 Mal ist ihr Körper kleiner als die Erde, wie dies genau wissen die
erständigen, die ihre Geheimnisse kennen. Nach des Schöpfers Willen bringt sie
ühe und Friede, Freude und Wonne, Lieder und Jauchzen, Frohlocken Neuvermählter.
efördert der süßen Früchte Reife und die anderer Gewächse, der Früchte sowohl,
elche die Sonne zeitigt als derer, die der Mond heraustreibt.

Wer erfaßt die verborgenen Geheimnisse, wie du die Noga-Sphäre mit einer
ierten umgabst, worin die Sonne weilt — ihren Kreislauf in einem vollen Jahre
ndend — sie, deren Körper die Größe der Erde um 170 Mal übertrifft (wie aus
ftigen Gründen erhellet), allen Sternen Licht verleihend. Den Königen Hülfe
ndend, Majestät, Herrlichkeit, Furcht vor ihnen einflößend. In dieser Welt Wunder
neuend, zum Frieden wie zum Kriege. Auch Königreiche entwurzelnd, andere dafür
richtend und erhöhend. Mit hoher Hand kann sie erhöhen und erniedrigen, alles
ach dem Willen des Schöpfers und seiner Weisheit. Täglich beugt vor ihrem Könige
e sich, auf ihrer Bahn stehend; Morgens erhebt sie ihr Haupt, Abends beim Unter-
ange neigt sie sich; des Abends kömmt sie und des Morgens kehrt sie zurück.

Wer fasset deine Größe, als du sie schufest, Jahre und Tage durch sie zu
ählen und bestimmte Zeiten, fruchttragende Bäume hervorzutreiben, blühend und
ftreich? Sechs Monate geht sie gegen Mitternacht, Luft, Wasser, Holz und Steine
t erwärmen. Je mehr sie gegen Mitternacht sich wendet, nehmen die Tage zu, bis
n einem Orte sogar der Tag sechs volle Monate dauert (wie glaubwürdige Beweise

יַעַמְדוּ עַל קַו הַתְּלִי שְׁנֵיהֶם. וַיַּפְרִיד בֵּינֵיהֶם. אָז הַיָּרֵחַ לֹא יָהֵל אוֹרוֹ. וְיִדְעַךְ נֵרוֹ: לְמַעַן דַּעַת כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ. כִּי הֵם בְּרוּאֵי מַעְלָה. וְאִם הֵם יְקָרִים. עֲלֵיהֶם שׁוֹפֵט לְהַשְׁפִּיל וּלְהָרִים: אַךְ יִחְיֶה אַחֲרֵי נָפְלוֹ. וְיָאִיר אַחֲרֵי אָפְלוֹ. וּבְהִדָּבְקוֹ בְּסוֹף הַחֹדֶשׁ עִם הַחַמָּה. אִם יִהְיֶה תְּלִי בֵּינֵיהֶם. וְעַל קַו אֶחָד יַעַמְדוּ שְׁנֵיהֶם. אָז יַעֲמֹד הַיָּרֵחַ לִפְנֵי הַשֶּׁמֶשׁ כְּעָב שְׁחוֹרָה. וַיַּסְתִּיר מֵעֵין כָּל רֹאֶיהָ מְאוֹרָהּ: לְמַעַן יֵדְעוּ כָּל רֹאֶיהָ כִּי אֵין הַמַּלְכוּת לִצְבָא הַשָּׁמַיִם וַחֲיָלֵיהֶם. אֲבָל יֵשׁ אָדוֹן עֲלֵיהֶם. מַחְשִׁיךְ מְאוֹרֵיהֶם: כִּי גָבֹהַּ מֵעַל גָּבֹהַּ שֹׁמֵר וּגְבֹהִים עֲלֵיהֶם. וְהַחוֹשְׁבִים כִּי הַשֶּׁמֶשׁ עֲלֵיהֶם. בְּעֵת הַזֹּאת יֵבוֹשׁוּ מִמַּחְשְׁבוֹתֵיהֶם. וְיִבָּחֲנוּ דִּבְרֵיהֶם. וְיֵדְעוּ כִּי יַד יְיָ עָשְׂתָה זֹּאת וְאֵין לַשֶּׁמֶשׁ יְכֹלֶת. וְהַמַּחְשִׁיךְ אוֹרָהּ לוֹ לְבַדּוֹ הַמֶּמְשֶׁלֶת. וְהוּא הַשֹּׁלֵחַ אֵלֶיהָ עֶבֶד מֵעֲבָדֶיהָ גְּמוּל חֲסָדֶיהָ. לְהַסְתִּיר אוֹרָהּ. וְלִכְרוֹת מִפְלַצְתָּהּ וַיְסִירֶהָ מִגְּבִירָה: [מלכים א' ט"ו ג']

מִי יְסַפֵּר צִדְקוֹתֶיךָ. בְּהַקִּיפְךָ עַל רְקִיעַ הַיָּרֵחַ גַּלְגַּל שֵׁנִי בְּאֵין יוֹצֵאת וָפֶרֶץ. וּבוֹ כּוֹכָב וְהוּא הַנִּקְרָא כּוֹכָב וּמִדָּתוֹ כְּחֵלֶק מִשְּׁנַיִם וְעֶשְׂרִים אֶלֶף מִן הָאָרֶץ. וּמַקִּיף הַגַּלְגַּל בַּעֲשָׂרָה יָמִים *) בִּמְרֶץ: וְהוּא מְעוֹרֵר בָּעוֹלָם רִיבוֹת וּמְדָנִים. וְאֵיבוֹת וּרְנָנִים: וְנוֹתֵן כֹּחַ לַעֲשׂוֹת חַיִל וְלִצְבּוֹר הוֹן. וְלִכְנוֹס עֹשֶׁר וּמָזוֹן. בְּמִצְוַת הַבּוֹרֵא אוֹתוֹ לְשָׁרְתוֹ כְּעֶבֶד לִפְנֵי אָדוֹן: וְהוּא כּוֹכַב הַשֵּׂכֶל וְהַחָכְמָה. נוֹתֵן לִפְתָאִים עָרְמָה. לְנַעַר דַּעַת וּמְזִמָּה: [משלי א' ד']

*) בלי ספק שט"ס יש כאן ול"ל בעשרה חדשים.

Licht. Die Nacht des 14. — wenn beide auf der Linie des Drachen zukammentreffen, und dieser trennend zwischen sie tritt, da leuchtet der Mond nicht und sein Licht verlischt. Damit alle Völker der Erde wissen, daß sie himmlische Geschöpfe sind, daß — wenn auch edler Natur — sie dennoch einen Richter über sich haben, der erheben und erniedrigen kann. Aber nach dem Falle wird er wieder belebt, nach der Verdunklung wieder strahlend, wenn er zu Ende des Monats mit der Sonne zusammenkömmt, wenn der Drache zwischen ihnen ist und beide auf einem Punkte stehen, da erscheint der Mond vor der Sonne wie eine schwarze Wolke, ihr Licht allen Beschauern entziehend, damit sie alle wissen mögen, daß das Reich nicht den Himmelscharen gehört; — hoch über ihnen waltet ein Herr, der ihr Licht verdunkeln kann — denn Höheres waltet über dem Hohen, und über jenem auch gibt es höhere Grade. Die da wähnen, die Sonne sei Gott, werden beschämet, und ihre Werke werden geprüft, und sie erfahren, daß die göttliche Macht dies alles geschaffen, und die Sonne keine Gewalt hat; nur dem gehört die Herrschaft, der ihr Licht verdunkeln kann. Er schickt einen Diener von ihren Scharen, der ihr Licht verbergen muß, ihren Götzendienst vernichtet, und sie der Herrschaft entsetzt.

Wer kann deine Hoheit preisen, wie du die Ausdehnung des Mondes mit einer zweiten Sphäre umgabst? wo jener Stern weilt, Kochab (Merkur) genannt, der 22.000 Mal kleiner ist als die Erde, der seine Kreisbahn schnell in 10 Tagen durchläuft, Streit und Zank erregt, Hader und Feindschaft, auch zugleich Kraft verleihet, glücklich zu sein, Vermögen zu sammeln, Reichthum und Glücksgüter zu häufen. Also befahl ihm sein Schöpfer, wie ein Sklave seinem Herrn zu dienen. Er ist zugleich der Weisheit Stern und des Verstandes, den Unwissenden Klugheit verleihend, dem Jünglinge Kenntniß und Witz.

אָצַלְתָּ חֵפֶץ מִזְמָן, בְּפוֹעַל וְאָמָן, לִמְשׁוֹךְ מֶשֶׁךְ חַיִּישׁ מִן הָאַיִן, כְּהַמְשֵׁךְ הָאוֹר הַיּוֹצֵא מִן הָעַיִן, וְשׁוֹאֵב מִמְּקוֹר הָאוֹר מִבְּלִי דְלִי, וּפוֹעֵל הַכֹּל בְּלִי כֶלִי, וְחָצַב וְחָקַק, וְטִהֵר וְזִקֵּק, וְקָרָא אֶל הָאַיִן וְנִבְקַע, וְאֶל הַיֵּשׁ וְנִתְקַע, וְאֶל הָעוֹלָם וְנִרְקַע, וְתִכֵּן שְׁחָקִים בְּגֵזֶרֶת, וְיָדוֹ אֹהֶל הַגַּלְגַּלִּים מְחַבֶּרֶת, וּבְלוּלוֹת הַיְכֹלֹת יְרִיעוֹת הַבְּרִיאוֹת קוֹשֶׁרֶת, וְכוֹחָהּ נוֹגַעַת עַל שְׁפַת הַיְרִיעָה הַבְּרִיאָה הַחִיצוֹנָה הַקְּיצוֹנָה בְּמַחֲבֶרֶת: [משלי ל' י"ח]

מִי יְמַלֵּל גְּבוּרוֹתֶיךָ, בְּעֶשְׂתְּךָ כַּדּוּר הָאָרֶץ נֶחֱלָק לִשְׁנַיִם, חֶצְיוֹ יַבָּשָׁה וְחֶצְיוֹ מָיִם: וְהַקַּפְתָּ עַל הַמַּיִם גַּלְגַּל הָרוּחַ, סוֹבֵב סוֹבֵב הוֹלֵךְ הָרוּחַ, וְעַל סְבִיבוֹתָיו יָנוּחַ: וְהַקַּפְתָּ עַל הָרוּחַ גַּלְגַּל הָאֵשׁ: וְהַיְסוֹדוֹת הָאֵלֶּה אַרְבָּעָתָם לָהֶם יְסוֹד אֶחָד, וּמוֹצָאָם אֶחָד, וּמָצְנוּ יוֹצְאִים וּמִתְחַדְּשִׁים, וּמְשָׁם יִפָּרֵד וְהָיָה לְאַרְבָּעָה רָאשִׁים: [בראשית ג' י']

מִי יְחַוֶּה גְּדֻלָּתֶךָ, בַּהֲקִיפְךָ עַל גַּלְגַּל הָאֵשׁ גַּלְגַּל הָרָקִיעַ וּכוֹ הַיָּרֵחַ, וּמְזִיוֹ הַשֶּׁמֶשׁ שׁוֹאֵף וְזוֹרֵחַ, וּבְתִשְׁעָה וְעֶשְׂרִים יוֹם יָסוֹב גַּלְגַּלּוֹ, וַיַּעֲלֶה דַּרְכּוֹ גְּבוּלוֹ: וְסוֹדֵיהּ מֵהֶם פְּשׁוּטִים וּמֵהֶם עֲמֻקִּים, וְגוּפוֹ פְּחוּת מִנּוּף הָאָרֶץ כְּחֶלֶק מִתִּשְׁעָה וּשְׁלֹשִׁים הֲלָקִים: וְהוּא מְעוֹרֵר מֵהֵי חֹדֶשׁ בְּחָדְשׁוֹ עוֹלָם וְקוֹרוֹתָיו, וְטוֹבוֹתָיו וְרָעוֹתָיו בִּרְצוֹן הַבּוֹרֵא אוֹתוֹ לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרוֹתָיו: [תהלים קמ"ה י"ב]

מִי יַזְכִּיר תְּהִלָּתֶךָ, בַּעֲשׂוֹתְךָ הַיָּרֵחַ רֹאשׁ לְחִשְׁבּוֹן מוֹעֲדִים וּזְכַיִּם, וּתְקוּפוֹת וְאוֹתוֹת לְיָמִים וְשָׁנִים: בַּלַּיְלָה מָמְשַׁלְתּוֹ, עַד בּוֹא עִתּוֹ, וְתֶחְשַׁךְ יְפָעָתוֹ וְיִתְכַּסֶּה מַעֲטֶה קַדְרוּתוֹ, כִּי מְאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ אוֹרָתוֹ: וּבְלֵיל אַרְבָּעָה עָשָׂר אִם

Werdens aus dem Nichts entquillen zu lassen, wie das Licht aus dem Auge strömt, schöpfend aus der Urquelle des Lichtes ohne Eimer alles wirkend ohne Werkzeug. Er machte den Ursprung, bestimmte die Gesetze, reinigend und läuternd. Rufend sprengte er das Nichts, setzte die Wirklichkeit ein, dehnte die Welt aus, richtete die Himmel mit dem Daumen ein, mit seiner Hand die Zelten der Sphären verbindend, mit den Schleifen der Macht die Abtheilungen der Schöpfung verknüpfend, wo die Kraft das Ende der einen berührt, bis zum Ende der andern durchdringend.

Wer vermag deine Macht auszusprechen, mit der du den Erdball schufest, in zwei Theile ihn theilend, die Hälfte Wasser, die Hälfte Erde. Das Wasser umgabst du mit Luft, ringsherum kreiset die Luft und weilet in ihrem Kreise, die Luft mit der Feuersphäre umgabst. Die vier Grundstoffe sämmtlich haben eine Wurzel, einen Ursprung, aus dem sie ausfließend sich erneuern, sich alsdann erst trennen und zu vier Abtheilungen werden.

Wer kann deine Größe verkünden: wie du über die Feuersphäre den Himmel ausbreitest, wo der Mond sich befindet, der begierig den Sonnenglanz einsauget, durch ihn strahlend, in neun und zwanzig Tagen seinen Kreislauf endend, von Neuem dann einen Lauf beginnend. Der Geheimnisse manche sind einfach, manche tief; — neun und dreißig Mal ist sein Körper kleiner als die Erde, monatlich der Welt Böses und Gutes bringend nach dem Willen des Schöpfers, um den Menschen seine Großthaten bekannt zu machen.

Wer vermag dein Lob zu erwähnen, wie du den Mond an die Spitze der Feiertage und Zeitrechnungen stelltest, als Zeichen der Umlaufszeiten, der Jahre und Tage. Nachts ist seine Herrschaft bis die Zeit hernahet, wo die Schönheit verdunkelt wird, wo er sich mit einer Trauerhülle kleidet, denn von der Sonne empfängt er sein

אַתָּה גִּבּוֹר. וּמֵרוֹב גַּאֲוָתְךָ תִּמְחוֹל בְּעֵת זַעַם אַפֶּךָ. וְתַאֲרִיךְ לַחַטָּאִים זַעְפֶּךָ: אַתָּה גִּבּוֹר. וְרַחֲמֶיךָ עַל כָּל בְּרוּאֶיךָ כֻּלָּם. הֵמָּה הַגִּבּוֹרִים אֲשֶׁר מֵעוֹלָם: [בראשי׳ ו׳ ד׳]

אַתָּה אוֹר. וְעֵינֵי כָּל נֶפֶשׁ זַכָּה יִרְאוּךָ. וְעֵינֵי עוֹנִים מֵעֵינֶיהָ יַעֲלִימוּךָ: אַתָּה אוֹר נֶעְלָם בָּעוֹלָם הַזֶּה וְנִגְלָה בָּעוֹלָם הַנִּרְאֶה. בְּהַר יְיָ יֵרָאֶה: [שם כ״ב י״ד]

אַתָּה עֶלְיוֹן. וְעֵין הַשֵּׂכֶל לְךָ תִּכְסוֹף וְתִשְׁתָּאֶה. אֶפֶס קָצֵהוּ תִרְאֶה וְכֻלּוֹ לֹא תִרְאֶה: [במדבר כ״ג י״ג]

אַתָּה אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְכָל הַבְּרוּאִים עֵדֶיךָ. וּבִכְבוֹד זֶה הַשֵּׁם נִתְחַיֵּב כָּל נִבְרָא לְעָבְדֶךָ: אַתָּה אֱלוֹהַּ. וְכָל הַיְצוּרִים עֲבָדֶיךָ וְעוֹבְדֶיךָ. וְלֹא יֶחְסַר כְּבוֹדְךָ. בִּגְלַל עוֹבְדֵי בִלְעָדֶיךָ. כִּי כַוָּנַת כֻּלָּם לְהַגִּיעַ עָדֶיךָ: אֲבָל הֵם כְּעִוְרִים מְגַמַּת פְּנֵיהֶם דֶּרֶךְ הַמֶּלֶךְ. וְתָעוּ מִן הַדֶּרֶךְ: זֶה טָבַע בִּבְאֵר שַׁחַת. וְזֶה נָפַל אֶל פַּחַת: וְכֻלָּם חָשְׁבוּ כִּי לְחֶפְצָם נָגָעוּ. וְהֵם לָרִיק יָגָעוּ: אַךְ עֲבָדֶיךָ הֵם כְּפִקְחִים הַהוֹלְכִים דֶּרֶךְ נְכוֹחָה. לֹא סָרוּ יָמִין וּשְׂמֹאל מִן הַדֶּרֶךְ עַד בּוֹאָם לַחֲצַר בֵּית הַמֶּלֶךְ: אַתָּה אֱלוֹהַּ. סוֹמֵךְ הַיְצוּרִים בֵּאלָהוּתֶךָ. וְסוֹעֵד הַבְּרוּאִים בְּאַחְדוּתֶךָ: אַתָּה אֱלוֹהַּ. וְאֵין הֶפְרֵשׁ בֵּין אֱלָהוּתְךָ וְאַחְדוּתֶךָ. וְקַדְמוּתְךָ וּמְצִיאוּתֶךָ. כִּי הַכֹּל סוֹד אֶחָד: וְאִם יִשְׁתַּנֶּה שֵׁם כָּל אֶחָד. הַכֹּל הוֹלֵךְ אֶל מָקוֹם אֶחָד: [קהלת ג׳ כ׳]

אַתָּה חָכָם. וְהַחָכְמָה מְקוֹר חַיִּים וּמִמְּךָ נוֹבַעַת. וּבְחָכְמָתְךָ נִבְעַר כָּל אָדָם מִדָּעַת: אַתָּה חָכָם. קַדְמוֹן לְכָל קַדְמוֹן. וְהַחָכְמָה הָיְתָה אֶצְלְךָ אָמוֹן: אַתָּה חָכָם וְלֹא לָמַדְתָּ מִבַּלְעָדֶיךָ. וְלֹא קָנִיתָ חָכְמָה מִזּוּלָתֶךָ: אַתָּה חָכָם. וּמֵחָכְמָתְךָ

---

im Zorne, bist den Sündern langmüthig. Deine Barmherzigkeit, o Mächtiger! waltet über alle Geschöpfe, diese sind die Heldenthaten, die von jeher bestehen.

Du bist das Licht, die Augen reiner Seelen sehen dich, Sünden entziehen dich ihrem Anblicke. Du bist das verborgene Licht auf dieser Welt, wohl aber in der andern offenbar, auf dem Berge Gottes erst wird es sichtbar. Du bist der Höchste, des Verstandes Auge sehnt staunend sich nach dir; aber einen Theil nur sieht er, nicht das Ganze.

Du, o Götter Gott! alle Geschöpfe sind Zeugen dafür, die Ehre dieses Namens verbindet jedes Geschöpf, dir zu dienen. Dir, o Gott! sind alle Geschöpfe unterthan, deine Ehre verliert nicht durch diejenigen, welche außer dir Wesen anbeten, denn der Zweck aller ist — zu dir zu gelangen. Sie sind wie Blinde, nur — ihr Ziel ist die Königsstraße — nur vom Wege abirrend. Jener fiel in Senkgruben, dieser in tiefe Graben. Alle glaubten sie, zu ihrem Ziel zu gelangen, indem sie sich nur umsonst abmühten. Deine Diener sind wie Kluge, welche gerade wandeln, weder rechts noch links abweichend, bis sie in des Königs Vorhof gelangen. Du bist Gott, du, der du deine Geschöpfe mit deiner Göttlichkeit unterstützest, und mit deiner Einheit die G bilde kräftigst. Bei dir o Gott! ist kein Unterschied zwischen deiner Gottheit und Einheit, zwischen deinem Ursein und Dasein; alles umschließt ein Geheimniß, sind auch die Ausdrücke dafür verschieden, so deutet doch alles auf Eines hin.

Du bist weise, die Weisheit ist die Quelle alles Lebens, von dir aufließend; deiner Weisheit gegenüber ist der Mensch alles Wissens beraubt. Weiser du! dem Ursein noch vorhergehend, die Weisheit war Gespielin bei dir. Du o Weiser! lerntest von Niemanden, erwarbst dir nichts von Wesen außer dir. Du bist weise, aus deiner Weisheit ließest du einen festbestimmten Willen fließen, wie ein Künstler den Strom des

אַתָּה אֶחָד. רֹאשׁ כָּל מִנְיָן. וְיסוֹד כָּל בִּנְיָן: אַתָּה אֶחָד. וּבְיִחוּד אַחְדוּתְךָ
חֻכְמֵי לֵב יִתְמָהוּ. כִּי לֹא יָדְעוּ מַה הוּא: אַתָּה אֶחָד. וְאַחְדוּתְךָ לֹא יִגְרַע וְלֹא
יוֹסִיף. לֹא יֶחְסַר וְלֹא יַעֲדִיף: אַתָּה אֶחָד. וְלֹא בְּאֶחָד הַקְּנוּי וְהַמָּנוּי. כִּי לֹא
יַשִּׂיגְךָ רִבּוּי וְשִׁנּוּי. לֹא תֹאַר וְלֹא כִּנּוּי: אַתָּה אֶחָד. וְלָשׁוּם לְךָ חוֹק וּגְבוּל
נִלְאֶה הֲגִיוֹנִי. עַל כֵּן אָמַרְתִּי אֶשְׁמְרָה דְרָכַי מֵחֲטוֹא בִּלְשׁוֹנִי: אַתָּה אֶחָד.
גָּבַהְתָּ וְנַעֲלֵיתָ מִשְׁפּוֹל וּמִנְפּוֹל. וְאִלּוּ הָאֶחָד שָׁיְפוֹל: [קהלת ד' י']

אַתָּה נִמְצָא. וְלֹא יַשִּׂיגְךָ שֵׁמַע אֹזֶן וְלֹא רְאוֹת עַיִן. וְלֹא יִשְׁלַט בְּךָ אֵיךְ
וְלָמָּה וְאַיִן: אַתָּה נִמְצָא. אֲבָל לְעַצְמְךָ וְאֵין לְאַחֵר עִמָּךְ: אַתָּה נִמְצָא. וּבְטֶרֶם
הָיוֹת כָּל זְמַן הָיִיתָ. וּבְלִי מָקוֹם חָנִיתָ: אַתָּה נִמְצָא. וְסוֹדְךָ נֶעְלָם וּמִי יַשִּׂיגֶנּוּ.
עָמוֹק עָמוֹק מִי יִמְצָאֶנּוּ: [איוב י"א ז']

אַתָּה חַי. וְלֹא מִזְמַן קָרוּעַ. וְלֹא מֵעֵת יָדוּעַ: אַתָּה חַי וְלֹא בְּנֶפֶשׁ וּנְשָׁמָה.
כִּי אַתָּה נְשָׁמָה לִנְשָׁמָה: אַתָּה חַי. וְלֹא כְּחַיֵּי אָדָם לַהֶבֶל דָּמָה. וְסוֹפוֹ עָשׁ
וְרִמָּה: אַתָּה חַי וְהַמַּגִּיעַ לְסוֹדְךָ יִמְצָא תַּעֲנוּג עוֹלָם. וְאָכֵל וָחַי לְעוֹלָם: [בראשית ג']

אַתָּה גָּדוֹל וּמוּל גְּדֻלָּתְךָ כָּל גְּדֻלָּה נִכְנַעַת. וְכָל יִתְרוֹן מִגְרַעַת: אַתָּה
גָּדוֹל מִכָּל מַחֲשָׁבָה. וְנָאֶה מִכָּל מֵרֻכָּבָה: אַתָּה גָּדוֹל עַל כָּל גְּדֻלָּה. וּמְרוֹמָם
עַל כָּל תְּהִלָּה: [נחמיה ט' ה']

אַתָּה גִּבּוֹר. וְאֵין בְּכָל יְצִירוֹתֶיךָ וּבְרִיּוֹתֶךָ. אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה כְּמַעֲשֶׂיךָ
וְכִגְבוּרוֹתֶיךָ: אַתָּה גִּבּוֹר. וְלִךְ הַגְּבוּרָה הַגְּמוּרָה. אֲשֶׁר אֵין לָהּ שִׁנּוּי וּתְמוּרָה:

Du bist einzig, aller Zahlen Anfang, aller Gebilde Grund. Du Einziger! dessen Einigkeitsgeheimniß die Weisesten anstaunen, nicht wissend, was es ist. Einziger du! dessen Einheit weder vermehrt noch vermindert wird, weder zu, noch abnimmt. Du bist einzig, aber nicht wie jene Einheit, welche erst erworben wird und gezählt werden kann, du bist keiner Mehrheit und keiner Veränderung unterworfen, weder Merkmal noch Eigenschaft ist dir zuzuschreiben. Einziger! dich mit Begriffen zu begrenzen, unterliegt meine Fassung; daher dachte ich, ich will mich wohl hüten, um nicht mit der Zunge zu sündigen. Du Einziger bist zu hoch erhaben, zu fallen und zu sinken, wie könnte auch der Alleinige sinken?

Du bist aber für Gesicht und Gehör nicht faßlich, keinem Wie? Warum? Wohin? unterworfen. Du bist, aber bloß für dich, kein fremdes Wesen nimmt Theil daran. Du bist, warst schon vor der Zeit Beginn, thronteſt vor des Raumes Bildung. Du existirst, dein Geheimniß, es ist verborgen; wer mag es fassen? es ist so tief, wer mag es finden?

Du lebst, nicht von einer bestimmten Zeit her, nicht von einem bekannten Zeitraume. Du lebst aber nicht mit Geist und Seele; der Seele selbst bist du belebender Geist. Du lebst, nicht aber wie der Mensch der dem Nichts gleicht, dessen Ende Motte und Wurm ist. Du lebst; wer dein Geheimniß ergründet, findet ewige Wonne, er genießt ewig lebend.

Groß bist du; deiner Größe gegenüber beugt sich jede Herrlichkeit; jeden Vorzug trifft Tadel. Du bist über alle Gedanken erhaben, über die Himmelsschaaren thronest du. Ueber alles Große hervorragend, über alles Lob erhöhet.

Du, o Urstärke! unter deinen Geschöpfen und Gebilden ist keines, welches deine Großthaten nachahmen könnte. Bei dir o Starker! ist die wahrhaftige Stärke, keiner Veränderung, keiner Wandelbarkeit unterworfen. Du Mächtiger verzeihest aus Hoheit

כתר מלכות

להמשורר החכם השלם רבי שלמה ן׳ גבירול זלה״ה.

בִּתְפִלָּתִי יִסְכֹּון גָּבֶר, כִּי בָהּ יִלְמַד יוֹשֶׁר וּזְכוּת:
סִפַּרְתִּי בָהּ פְּלִאֵי אֵל חַי, בִּקְצָרָה אַךְ לֹא בַּאֲרִיכוּת:
שַׂמְתִּיהָ עַל רֹאשׁ מַהֲלָלַי, וּקְרָאתִיהָ כֶּתֶר מַלְכוּת:

נִפְלָאִים ו מַעֲשֶׂיךָ וְנַפְשִׁי יוֹדַעַת מְאד: לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת
נֵצַח וְהוֹד: לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל ו לְרֹאש. וְהָעשֶׁר וְהַכָּבוד:
בְּרוּאֵי מַעֲלָה וּמַטָּה יָעִידוּ כִּי הֵמָּה יֹאבְדוּ וְעַתָּה תַּעֲמד: לְךָ הַגְּבוּרָה
וור בְּסודָהּ נִלְאוּ רַעְיוֹנֵינוּ לַעֲמד. כִּי עָצַמְתָּ מִמֶּנּוּ מְאד: לְךָ חֵכְיוֹן הָעוֹז
וד וְהַיְסוד: לְךָ הַשֵּׁם הַנֶּעְלָם מִפְּתִי חָכְמָה. וְהַכֹּחַ הַסּובֵל הָעוֹלָם עַל
וֹמָה. וְהַיְכֹלֶת לְהוֹצִיא לָאור כָּל־הַעֲלוּמֹות: לְךָ הַחֶסֶד אֲשֶׁר גָּבַר עַל
יאֶיךָ. וְהַטּוב הַצָּפוּן לִירֵאֶיךָ: לְךָ הַסּודות אֲשֶׁר לֹא יְכִילֵם שֶׂבֶח וְרָעיון.
חַיִּים אֲשֶׁר לֹא יִשְׁרַט עֲלֵיהֶם כְּלָיון. וְהַכִּפֻּא הַנַּעֲלֶה עַל כָּל עֶלְיון. וְהַגָּוֶה
סֵתֶר פְּרוּם חֲבְיון: לְךָ הַמְּצִיאוּת אֲשֶׁר מִצֶּל מְאורו נִהְיָה כָּל הַוֶּה. אֲשֶׁר
רְנוּ בְּצִלּו נִחְיֶה: לְךָ שְׁנֵי הָעולָמִים אֲשֶׁר נָתַתָּ בֵּינֵיהֶם גְּבול. רִאשׁון
עֲשִׂים וְהַשֵּׁנִי לִגְמול: לְךָ הַגְּמול אֲשֶׁר גָּנַזְתָּ לַצַּדִּיקִים וַתַּעֲלִימֵהוּ. וַתֵּרֶא
חֹן כִּי טוב הוּא וַתִּצְפְּנֵהוּ: [משלי ג׳, ג׳]

Krone des Königthums,

von

Rabbi Salomon ben Gabirol.

בתפלתי Mein Gebet kann Manchem nützen, verdienstliche Frömmigkeit kön
er daraus erlernen. Mit bündiger Kürze, ohne Weitläufigkeit, erzählte ich darin
Wunder des lebendigen Gottes. Ich stellte es an die Spitze meiner Loblieder, Kr o
des Königthums es nennend.

נפלאים Himmlische und irdische Geschöpfe bezeugen dir, daß sie sämmtlich v
gehen und du allein bleibest. Dein ist die Stärke, in deren Geheimniß wir nicht
zudrigen vermögen, denn du bist uns überlegen. Dein ist die Hülle der Kraft,
ewige Geheimniß und der ewige Grund aller Dinge. Dein ist der Name, der
Weiseften verborgen ist, die Kraft, welche die Welt auf nichts erhält, und das W
mögen, alles Verborgene ans Licht zu ziehen. Dein ist die Gnade, welche mächt
über alle Geschöpfe waltet, und das Gute, welches deinen Frommen aufbewahrt
Dein sind die Geheimnisse, die kein Lob und Gedanke erfaßt, das Leben, welc
keiner Vernichtung unterworfen ist, der Thron, welcher über alles Hohe erhaben
und die Wohnung, in hoher Hülle verborgen. Das Dasein ist dein, von dessen Li
ausfluß alles Vorhandene entstand, von dem wir sagen können, wir leben bloß
seinem Schatten. Dein sind die zwei Welten, zwischen denen du eine Grenze zo
die erste zum Handeln bestimmend, die zweite zur Vergeltung. Bei dir ist die Bel
nung, welche du einst für die Frommen aufbewahrtest; du sahest, daß es gut sei, u
hieltst es geheim.

מן קָשֶׁר תְּפִלִּין הֲרָאָה לָעָנָו. תְּמוּנַת יְיָ לְנֶגֶד עֵינָיו:

קהל רוֹצָה בְּעַמּוֹ עֲנָוִים יְפָאֵר. יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת בָּם לְהִתְפָּאֵר:

מן רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת קוֹרֵא מֵרֹאשׁ. הוֹר וָדוֹר עַם הוֹרָשֶׁךָ דָּרוֹשׁ:

קהל שִׁית הֲמוֹן שִׁירַי נָא עָלֶיךָ. וְרִנָּתִי תִּקְרַב אֵלֶיךָ:

מן תְּהִלָּתִי תְּהִי לְרֹאשְׁךָ עֲטָרָת. וּתְפִלָּתִי תְּכוֹן קְטֹרֶת:

קהל תְּיַקַּר שִׁירַת רָשׁ בְּעֵינֶיךָ. בְּשִׁיר יוּשַׁר עַל קָרְבָּנֶיךָ:

מן בְּרָכָתִי תַּעֲלֶה לְרֹאשׁ מַשְׂבִּיר. מְחוֹלֵל וּמוֹלִיד צַדִּיק בַּבִּיר:

קהל וּבְבִרְכָתִי תְּנַעֲנַע לִי רֹאשׁ. וְאוֹתָהּ קַח לְךָ כִּבְשָׂמִים רֹאשׁ:

מן יֶעֱרַב נָא שִׂיחִי עָלֶיךָ. כִּי נַפְשִׁי תַּעֲרוֹג אֵלֶיךָ:

לך ״ הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ: לך ״ הממלכה והמתנשא לכל לראש: מי ימלל גבורות ״ ישמיע כל תהלתו:

Im Tefillin-Bande ließ er schauen seinen Frommen des Ew'gen Gestalt vor Augen; die Frommen seines Volks, ihm gefällig, erhebt er, der im Ruhme wohnt, sich ihrer rühmend.

Deines Wortes Anfang thut Treue kund, vor Beginn der Welt; bedenk' das Volk' das dich sucht. Nimm auf meiner Lieder Töne, wohlgefällig an mein Lobgesang.

Es sei mein Lobspruch Krone deinem Haupte, mein Gebet wie Opferduft gefällig es gefalle dir des Armen Lied, wie jene Opferlieder dir gefielen.

Es steige mein Lob empor zum Schöpfer, Regierer, Erhalter, dem Vollkommensten. Wende dich beifällig meinem Lobe zu, nimm ihn auf wie Opfergewürz.

Möchte lieb dir sein meine Rede! ach, meine Seele schmachtet nach dir.

מן אֲסַפְּרָה כְּבוֹדֶךָ וְלֹא רְאִיתִיךָ. אֲדַמֶּךָּ אֶכְנֶךָּ וְלֹא יְדַעְתִּיךָ׃

הל בְּיַד נְבִיאֶיךָ בְּסוֹד עַבְדֶּיךָ. דְּמִיתָ הָדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ׃

מן גְּדֻלָּתֶךָ וּגְבוּרָתֶךָ. כִּנּוּ לְתַקֵּף פְּעֻלָּתֶךָ׃

הל דְּמוּ אוֹתְךָ וְלֹא כְּפִי יֶשְׁךָ. בַּיְשִׁוּוֹךְ לְפִי מַעֲשֶׂיךָ׃

מן הֻמְשַׁלְתָּ בְּרוֹב חֶזְיוֹנוֹת. הִנֶּךָּ אֶחָד בְּכָל דְּמְיוֹנוֹת׃

הל וַיֶּחֱזוּ בְךָ זְקֵנָה וּבַחֲרוּת. וּשְׂעַר רֹאשְׁךָ בְּשֵׂיבָה וְשַׁחֲרוּת׃

מן זְקֵנָה בְיוֹם דִּין וּבַחֲרוּת בְּיוֹם קְרָב. כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת יָדָיו לוֹ רָב׃

הל חָבַשׁ כּוֹבַע יְשׁוּעָה בְּרֹאשׁוֹ. הוֹשִׁיעָה לוֹ יְמִינוֹ וּזְרוֹעַ קָדְשׁוֹ׃

מן טַלְלֵי אוֹרוֹת רֹאשׁוֹ נִמְלָא. קְוֻצּוֹתָיו רְסִיסֵי לָיְלָה׃

הל יִתְפָּאֵר בִּי כִּי חָפֵץ בִּי. וְהוּא יִהְיֶה לִי לַעֲטֶרֶת צְבִי׃

מן בֶּתֶם טָהוֹר פָּז דְּמוּת רֹאשׁוֹ. וְחַק עַל מֵצַח כְּבוֹד שֵׁם קָדְשׁוֹ׃

הל לְחֵן וּלְכָבוֹד צְבִי תִּפְאָרָה. אָמַתּוֹ לוֹ עִטָּרָה עֲטָרָה׃

מן מַחֲלָפוֹת רֹאשׁוֹ כְּבִימֵי בְחוּרוֹת. קְוֻצּוֹתָיו תַּלְתַּלִּים שְׁחֹרוֹת׃

הל נָוֶה הַצֶּדֶק צְבִי תִּפְאַרְתּוֹ. יַעֲלֶה נָא עַל רֹאשׁ שִׂמְחָתוֹ׃

מן סְגֻלָּתוֹ תִּהְיִי בְיָדוֹ עֲטֶרֶת. וְצִנִּיף מְלוּכָה צְבִי תִּפְאֶרֶת׃

הל עֲמוּסִים נְשָׂאָם עֲטֶרֶת עִנְדָם. מֵאֲשֶׁר יָקְרוּ בְעֵינָיו כְּבָדָם׃

מן פְּאֵרוֹ עָלַי וּפְאֵרִי עָלָיו. וְקָרוֹב אֵלַי בְּקִרְאִי אֵלָיו׃

הל צַח וְאָדוֹם לְלִבּוּשׁוֹ אָדוֹם. פּוּרָה בְּדַרְכּוֹ בְּבוֹאוֹ מֵאֱדוֹם׃

Deinen Ruhm verkünden soll ich — hab' dich ja nie geseh'n! vergleichen, benennen di — und kenne dich doch nicht! Durch deine Profeten, im Rathe deiner Knechte h du deiner Hoheit Pracht vergleichend dargestellt.

Deine Würde, deine Macht, bezeichneten sie nach deiner Werke Größe, verglichen dic doch nie dein Wesen selbst, sie stellten dich nach deinen Thaten dar,

Bildeten dich in vielen Erscheinungen, doch in allen Darstellungen als den Ein e Du erscheinest, bald ein Greis, bald ein Jüngling, des Hauptes Haar gr und schwarz;

Greis im Gerichte, Jüngling, im Kampfe, als Krieger mächtig kämpfend; mit Sieges heim das Haupt geziert, die Rechte Sieg verschafft.

Von mildem Thau das Haupt bedeckt, die Locken voll nächtlicher Tropfen — will an mir, ich ihm gefalle, hochberühmt, mir köstlich Schmuck und Krone sein; —

Diadem, glänzend schön sein Haupt, des heil'gen Namens Majestät vor der Stir prangt die zum Dank, zur Ehre, mit Pracht sein Volk ihm krönend windet,

Gewunden jugendlich ums Haupt, gekräuselt in schwarzen Locken. Der heil'ge Temp seines Ruhmes Krone, über alle seine Freude reicht,

Sein Liebling, Krone er in seiner Hand, königlicher Bund, Kleinod — von den Treu aufgesetzt, geschmückt, von seinen Werthen verehrt. —

Seine Zierde ich bin, meine Zierde er ist, der nah mir ist, wenn ich ihn anbete. Ei glühend roth in Purpur-Gewand kommt er von Edom, wie Keltertreter.

מן וּבִרְצוֹנְךָ תַּעֲשֶׂה חָפְצֵנוּ. הַבָּטְחָנָא עַמְּךָ כְּלָנוּ:

קהל בְּחַרְתָּנוּ לִהְיוֹת לְךָ לְעַם סְגֻלָּה. עַל עַמְּךָ בֵּרַכְתָּךְ סֶּלָה:

מן וְתָמִיד נְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. וּנְהַלֵּל לְשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ:

קהל וּמְבָרְכֶתְךָ עַמְּךָ יְבוֹרָךְ. כִּי אֶת כָּל אֲשֶׁר תְּבָרֵךְ מְבוֹרָךְ:

מן וַאֲנִי בְּעוֹדִי אַהֲלָה בּוֹרְאִי. וַאֲבָרְכָה כָּל יְמֵי צְבָאִי:

קהל יְהִי שֵׁם יְיָ מְבוֹרָךְ לְעוֹלָם. מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם:

כְּכָתוּב בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם. וַיֹּאמְרוּ כָל הָעָם אָמֵן וְהַלֵּל לַיָי: עָנָה דָנִיֵּאל וְאָמַר לֶהֱוֵא שְׁמֵהּ דִי אֱלָהָא מְבָרַךְ מִן עָלְמָא וְעַד עָלְמָא דִי חָכְמְתָא וּגְבוּרְתָּא דִי לֵהּ הִיא: וְנֶאֱמַר וַיֹּאמְרוּ הַלְלוּיָהּ יֵשׁוּעַ וְקַדְמִיֵּאל בְּנֵי חֲשַׁבְנִיָּה שַׁרְבִיָּה הוֹדָיָה שְׁבַנְיָה פְּתַחְיָה קוּמוּ בָּרְכוּ אֶת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וִיבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדְךָ וּמְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וּתְהִלָּה: וְנֶאֱמַר בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל הָעָם אָמֵן הַלְלוּיָהּ: וְנֶאֱמַר וִיבָרֵךְ דָּוִיד אֶת יְיָ לְעֵינֵי כָּל הַקָּהָל וַיֹּאמֶר דָּוִיד בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם:

שיר הכבוד

מן אַנְעִים זְמִירוֹת וְשִׁירִים אֶעֱרוֹג. כִּי אֵלֶיךָ נַפְשִׁי תַּעֲרוֹג:

קהל נַפְשִׁי חָמְדָה בְּצֵל יָדֶךָ. לָדַעַת כָּל רָז סוֹדֶךָ:

מן מֵדֵי דַבְּרִי בִּכְבוֹדֶךָ. הוֹמָה לִבִּי אֶל הוֹדֶיךָ:

קהל עַל כֵּן אֲדַבֵּר בְּךָ נִכְבָּדוֹת. וְשִׁמְךָ אֲכַבֵּד בְּשִׁירֵי יְדִידוֹת:

Gefall' es dir nach unserm Wunsch zu thun! Schau hier dein Volk wir alle, die du zum Eigenthum erkoren dir, und dein gesegnet Volk ist:

Daß immer wir deinen Ruhm verkünden, preisen deinen Ehrennamen; Segen deinem Volke werde — wen du segnest, der ist gesegnet. —

Aber ich rühme meinen Schöpfer lebenslang, bete an so lang mir Frist gegeben hier. Es sei gelobt des Ew'gen Namen ewig, von Ewigkeit zu Ewigkeit.

Hochgesang.

Lieblich ertöne mein Saitenspiel, stimme Gesang, denn nach dir meine Seele schmachtet. Meine Seele hinblickt nach deiner Allmacht Schatten, zu erfahren deines Rathes Tiefe.

Wenn von deiner Majestät ich rede, schlägt mein Herz deiner Liebe hoch empor. So will ich preisend von dir reden, Liebesgesang deinem Namen weihn.

מן וְדִבַּרְתָּ עִמָּם מִן הַשָּׁמַיִם. וְגַם הֶעָבִים נָטְפוּ מָיִם׃

קהל יָדַעְתָּ לָכֶתֶם בַּמִּדְבָּר. בְּאֶרֶץ צִיָּה אִישׁ לֹא עָבָר׃

מן תַּתָּה לָעַמְּךָ לֶחֶם שָׁמַיִם. וְלֶעָפָר שְׁאֵר וּמְצוּר מָיִם׃

קהל תִּנְחַל גּוֹיִם רַבִּים עַמִּים. יִירְשׁוּ אַרְצָם וַעֲמַל | לְאֻמִּים׃

מן בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקִּים וְתוֹרוֹת. אִמְרוֹת יְיָ אֲמָרוֹת טְהוֹרוֹת׃

קהל וַיִּתְעַדְּנוּ בְּמַרְעֶה שָׁמֵן. וּמַחֲלֹמִישׁ צוּר פַּלְגֵי שָׁמֶן׃

מן בְּנוּחָם בָּנוּ עִיר קָדְשֶׁךָ. וְיָפָארוּ בֵּית מִקְדָּשֶׁךָ׃

קהל וַתֹּאמֶר פֹּה אֵשֵׁב לְאֹרֶךְ יָמִים. צַדָּה בָּרֵךְ אֲבָרֵךְ׃

מן כִּי שָׁם יִזְבְּחוּ זִבְחֵי צֶדֶק. אַף כְּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ צֶדֶק׃

קהל וּבֵית הַלֵּוִי גְּעִימוֹת יְזַמֵּרוּ. לְךָ יִתְרוֹעֲעוּ אַף יָשִׁירוּ׃

מן בֵּית יִשְׂרָאֵל וְיִרְאֵי יְיָ. יְכַבְּדוּ וְיוֹדוּ שִׁמְךָ יְיָ׃

קהל הֲטִיבוֹתָ מְאֹד לָרִאשׁוֹנִים. כֵּן תֵּטִיב גַּם לָאַחֲרוֹנִים׃

מן יְיָ תָּשִׁישׁ נָא עָלֵינוּ. כַּאֲשֶׁר שַׂשְׂתָּ עַל אֲבוֹתֵינוּ׃

קהל אוֹתָנוּ לְהַרְבּוֹת וּלְהֵטִיב. וְנוֹדֶה לְךָ לְעוֹלָם כִּי תַטִיב׃

מן יְיָ תִּבָּנֶה עִירְךָ מְהֵרָה. כִּי עָלֶיהָ שִׁמְךָ נִקְרָא׃

קהל וְקָרַן דָּוִד תַּצְמִיחַ בָּהּ. וְתִשְׁכּוֹן לְעוֹלָם יְיָ בְּקִרְבָּהּ׃

מן זִבְחֵי צֶדֶק שְׂפָה נִזְבְּחָה. וְכִימֵי קֶדֶם תֶּעֱרַב מִנְחָה׃

קהל וּבָרֵךְ עַמְּךָ בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי חָפַצְתָּ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ׃

Sprachst mit ihnen vom Himmel herab — Wetterwolken sich ergossen — ließest reisen sie in Wüstenei in ödem Land, ein Wand'rer nie betrat.

Himmelsspeise gabst du ihnen, Fleisch, des Bodens Frucht, aus Felsen Wasser floß; Völker triebst du weg, Nationen viele, deren Land und Gut sie erben sollten:

Auf daß sie Gesetz und Lehre halten, des Ew'gen Sprüche, reine Sprüche! auf fetter Weide wonniglich, bei Oelströmen aus hartem Kiesel.

Als Ruhe sie erlangt, erbauten sie deine heil'ge Stadt, verherrlichten dein heil'ger Haus; „Hier!" sprachst du, „will ich wohnen auf ew'ge Zeiten, segnen ihre Kost.

Dort brachten, frommen Sinnes, Opfer, deine Priester weihevoll, sangen Hymnen die Leviten, tönten Lob und Posaunenschall,

Und Israel, die Gottesfürchtigen, deinen Namen ehrend priesen. O, wie gütig du den Eltern warst! sei gütig auch den Kindern.

Ew'ger! freu dich unser, wie einst der Eltern dich gefreut hast, sei gütig mehr und mehr mit uns, daß wir immer dich deiner Gnade wegen preisen.

Erbaue, Ew'ger, deine Stadt recht bald, die deinen Namen führet, laß Davids Heil in ihr erblühn, deinen Thron in ihr erstehn!

Daß fromme Opfer wir dann bringen, Speiseopfer wie zuvor, gefällig dir, mit deines Antlitzes Licht den Segen deinem Volke leihst, die deinen Willen gern erfüllen wollen.

מן כָּל מַעֲשֶׂיךָ בְּיָדוֹ תַּתָּה. וְתַחַת רַגְלָיו הַכֹּל שַׂתָּה:

קהל לְהַעֲלוֹת מֵהֶם בָּקָר וָצֹאן. עַל מִזְבַּחֲךָ יַעֲלוּ לְרָצוֹן:

מן עָשִׂיתָ לוֹ כְּתֹנֶת לְשֶׁרֶת. לְהַדֶּרֶת קֹדֶשׁ וּלְתִפְאָרֶת:

קהל שַׂמְתָּ בְקִרְבּוֹ חָכְמַת אֱלֹהִים. כִּי יְצַרְתּוֹ לְךָ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים:

מן לֹא מָנַעְתָּ עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה. צְרְכֵי אָדָם וְכָלָם בְּחָכְמָה:

קהל מַעֲשֶׂיךָ מְאֹד רַבּוּ וְגָדְלוּ. וְשִׁמְךָ יְיָ כָּלָם יְהַלְלוּ:

מן רַבּוּ וְגָדְלוּ מְאֹד מַעֲשֶׂיךָ יְדוּךָ יְיָ כָּל מַעֲשֶׂיךָ:

קהל כֹּל פָּעֲלְתָּ לְמַעֲנֶךָ. וְלִכְבוֹדְךָ כָּל קִנְיָנֶיךָ:

ליום השבת

מן אָז בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי נַחְתָּ. יוֹם הַשַּׁבָּת עַל כֵּן בֵּרַכְתָּ:

קהל וְעַל כָּל פּוֹעַל תְּהִלָּה עָרוֹכָה. וַחֲסִידֶיךָ בְּכָל עֵת יְבָרְכוּכָה:

מן בָּרוּךְ יְיָ יוֹצֵר כָּלָם. אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם:

קהל כִּי מֵעוֹלָם עַל עֲבָדֶיךָ. רוֹב רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ:

מן וּבְמִצְרַיִם הַחִילוֹתָ. לְהוֹדִיעַ כִּי מְאֹד נַעֲלֵיתָ:

קהל עַל כָּל אֱלֹהִים בַּעֲשׂוֹתְךָ בָּהֶם. שְׁפָטִים גְּדֹלִים וּבֵאלֹהֵיהֶם:

מן בְּקָקְעֲךָ יַם סוּף עַמְּךָ רָאוּ. הַיָּד הַגְּדוֹלָה נִירָאוּ:

קהל נָהַגְתָּ עַמְּךָ לַעֲשׂוֹת לְךָ. שֵׁם וְתִפְאֶרֶת לְהַרְאוֹת גְּדֻלָּךְ:

Deine Werke alle gabst in seine Hand, unter seine Füße legtest Alles — daß er von ihnen, Rind und Schaf, darbringe, auf deinem Altare geopfert wohlgefällig werde.

Machtest ihm Bekleidung, darin er dienen soll, zum heil'gen Schmuck, zur Pracht —; legtest göttliche Weisheit in sein Inneres, denn du schufst im Ebenbilde Gottes ihn.

Du ließest nicht auf Erden fehlen, was Menschen bedürfen — Alles mit Weisheit! Deine Werke, — wie viel, wie groß sind sie! Alle preisen deinen Namen, Gott.

Wie viel, wie groß sind deine Werke! Dir danken, Gott, alle deine Werke. Alles schufest du um deinetwillen, zur Ehre dir alle deine Geschöpfe.

Sabbath.

Einst, den siebenten Tag du ruhtest, den Sabbath drum segnetest: Da war die ganze Schöpfung des Lobes voll, drob deine Frommen alle Zeit dich loben.

Gelobt sei Gott, der alle sie erschaffen, des Lebens Gott, der König der Welt. Ewigkeit waltet über deine Knechte, deines Erbarmens, deiner Gnade Menge.

In Mizrajim begannst du, zu zeigen deine Erhabenheit über alle Götter, denn du übtest an ihnen und an ihren Göttern große Strafgerichte.

Als das Binsenmeer du gespaltet, sahen sie drin' allmächt'ge Hand und fürchteten. Dein Volk du führtest — daß es dir bringe Ruf und Ruhm, daß es zeige deine Größe —,

מן מֵרֵאשִׁית וְעַד אַחֲרִית עֲשׂוּיִם. בֶּאֱמֶת וּבְיוֹשֶׁר וְטוֹב רָאוּיִם:

קהל הִקְדַּמְתָּ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ. רוֹב רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ:

מן כִּי רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ. הֲלֹא מֵעוֹלָם עַל עֲבָדֶיךָ:

קהל וְעַד לֹא כָל חַי הוּכַן לְכַלְכֵּל. לְפָנָי אוֹכֶל תִּתֵּן אָכֶל:

מן וּמָזוֹן וּמָכוֹן תַּעֲשֶׂה בְּפִי כֹל. צָרְכֵי הַכֹּל בַּאֲשֶׁר לַכֹּל:

קהל שְׁלֹשֶׁת יָמִים הָרִאשׁוֹנִים. אָז הֲכִינוֹתָם לָאַחֲרוֹנִים:

מן אָז עָטִיתָ אוֹר כַּשַּׂלְמָה. אֶדֶר מְאוֹרוֹת מִמּוּל שַׂלְמָה:

קהל בְּטֶרֶם כָּל יְצִיר מְאֹד גָּדַלְתָּ. וְאַחַר כֹּל מְאֹד נִתְגַּדַּלְתָּ:

מן אָז בְּעֵין לְבוּשׁ הוֹד וְהָדָר לוּבָשׁ. עַד לֹא אוֹרַג גְּאוּת לָבֻשׁ:

קהל אוֹר כַּשַּׂלְמָה וְכִמְעִיל עוֹטָה. שָׁמַיִם כַּיְרִיעָה נוֹטָה:

מן עָשִׂיתָ בָּם לְאוֹרִים דְּרָכִים. וְרָצוֹא וָשׁוֹב בְּנַחַת מְהַלְּכִים:

קהל הִבְדַּלְתָּ בֵּין מַיִם לְמַיִם. בְּמִתִיחַת רָקִיעַ הַשָּׁמָיִם:

מן מְזוֹנוֹת מְעוֹנוֹת לְשֶׁרֶץ מָיִם. וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמָיִם:

קהל עֲשֹׂב וְחָצִיר לָבְשָׁה אֲדָמָה. מַאֲכָל לְחַיָּה וּלְכָל בְּהֵמָה:

מן בְּקֶרֶן שֶׁמֶן בַּן ו נָטַעְתָּ. אֶל הָאָדָם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ:

קהל עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ עָשִׂיתָ לוֹ. דֵּי מַחְסוֹרוֹ אֲשֶׁר יֶחְסַר לוֹ:

Von Anfang bis Ende sind sie gemacht nach Wahrheit, Recht, wahrhaft gut. Ließest deiner Hände Werk (den Menschen) voraus gehn, die Fülle deines Erbarmens, deiner Gnade;

Denn dein Erbarmen, deine Gnade, walten ja von jeher über deine Knechte. Eh' was lebt da war, wurde Nahrung bereitet, bevor Genießender war, gabst du Genuß,

Machtest Speis' und Geschmack für Jedes Mund, was das All bedarf, wie's Jedem gebührt. In den drei ersten Tagen (der Schöpfung) da sorgtest für die letzten (Tage) du;

Da hülltest du das Licht wie Gewand, Gewandes Abglanz herrlich die Lichter — Eh' noch das Geschöpf da war, warst du sehr erhaben, und hernach wardst du sehr erhoben —

Damals legtest du an, — nicht ein Kleid, — Pracht und Glanz, Gewebtes nicht war, legtest Hoheit an; das Licht wie Gewand, wie Mantel hülltest, die Himmel wie Teppich spanntest,

Bahntest in ihnen Wege den Lichtern, die hin und her herabstrahlend wandeln, schiedest ab zwischen Wasser und Wasser vor der ausgedehnten Himmelsdecke;

Speise, Wohnung dem Kriechenden im Wasser, dem Geflügel, fliegend gegen den Himmel; Gras und Kraut die Erde bekleidet: Speise fürs Gewild und alles Vieh.

Auf dem fetten Hügel einen Garten pflanztest, für den Menschen den du geschaffen; Gehülfin um ihn schufst du ihm, genügenden Bedarf der ihm mangelt.

קהל רָעַשָׁה אֶרֶץ וְנָסוּ מָיִם. וְנָטְפוּ מַיִם ו מִן הַשָּׁמָיִם:
מן נוֹטֶה לְבַדְּךָ הַשָּׁמָיִם. רוֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמָּיִם:

קהל עָשִׂיתָ כָּל חֶפְצֶךָ לְבַדֶּךָ. וְלֹא נִצְרַכְתָּ עֵזֶר כְּנֶגְדֶּךָ:
מן סוֹעֵד אֵין מִי יִסְעָדֶךָ. הַכֹּל מִמְּךָ וּמִיָּדְךָ:

קהל כְּכֹחֲךָ אָז כֵּן עָתָּה וַדַּעְתְּךָ. וּלְעוֹלָם כָּל כְּבוֹדְךָ אַתָּה:
מן וְלֹא יָעַפְתָּ וְלֹא יָגַעְתָּ. כִּי בִּמְלַאכְתְּךָ לֹא עָמַלְתָּ:

קהל כִּי בְרָכְךָ כָּל יְצוּרֶיךָ. וּמַעֲשֶׂה חֶפְצְךָ בְּמַאֲמָרֶיךָ:
מן וְלֹא אַחֲרוּ וְלֹא מַהֲרוּ. הַכֹּל בְּעִתּוֹ יָפֶה עֲשִׂיתוֹ:

קהל מִבְּלִי מְאוּמָה כֹּל חִדַּשְׁתָּ. וְאֶת הַכֹּל בְּלִי כֹּל פָּעָלְתָּ:
מן וְעַל ו לֹא יְסוֹד הַכֹּל יָסַדְתָּ. בְּרָצוֹן רוּחֲךָ כֹּל תָּלִיתָ:

קהל זְרוֹעוֹת עוֹלָם אֶת כֹּל נוֹשְׂאוֹת. מֵרֹאשׁ וְעַד סוֹף וְאֵינָם נִלְאוֹת:
מן בְּעֵינֶיךָ לֹא דָבָר הֶקְשֵׁה. רְצוֹנְךָ כָּל דָּבָר ו רוּחֲךָ עוֹשָׂה:

קהל לְפָעֳלָתְךָ לֹא דָמִיתָ. אֶל כָּל תֹּאַר לֹא שָׁוִיתָ:
מן וְלֹא קָדְמָה לְמַלַאכְתְּךָ מְלָאכָה. חָכְמָתְךָ הִיא הַכֹּל עָרָכָה:

קהל לִרְצוֹנְךָ לֹא קִדְּמוּ וְאָחֲרוּ. וְעַל חֶפְצְךָ לֹא נוֹסְפוּ וְחָסְרוּ:
מן מִכָּל חֶפְצְךָ לֹא שָׂבַעְתָּ. וְדָבָר אֶחָד לֹא חָסַרְתָּ:

קהל לֹא הֶחֱסַרְתָּ וְלֹא הֶעֱדַפְתָּ. וְדָבָר ו רַק בָּם לֹא פָּעָלְתָּ:
מן אַתָּה תְּשַׁפְּחֵם וּמִי תְּתִיעֵם. וְשֶׁמֶץ דָּבָר לֹא נִמְצָא בָם:

קהל הַחֲלוֹתָ בְּחָכְמָה עֲשִׂיתָם. בְּתִבוּנָה וּבְדַעַת כְּלִיתָם:

Du spanntest selbst die Himmel, dehntest aus die Erd' übers Wasser; vollbrachtest selbst dein Wollen, bedurftest neben dir der Hülfe nicht.

Keine Stütze war, dich zu stützen; von dir, von deiner Hand das All'. Deine Kraft von je, sie ist es noch, wie dein Wissen, ewig bleibt mit dir dein Ruhm.

Du wardst nicht müde, wardst nicht matt, hast bei deinem Werke dich nicht abgemüht denn durch dein Wort entstanden deine Geschöpfe alle, durch deinen Spruch ward deines Willens Werk.

Hast es nicht verspätet, nicht beeilt, alles hast du schön, zur rechten Zeit gemacht. Aus nichts brachtest du alles hervor, das All erschufest ohne etwas du.

Auf Grundloses gründetest du das All, an deines Geistes Wille hängtest du Alles; die ew'gen Arme tragen das All, von Anfang bis zu Ende, nie ermüden sie.

In deinen Augen nichts zu schwer, was dein Geist befiehlt, dein Wille thut. Deinem Werke du nicht gleichest, keiner Gestalt du ähnlich bist.

Nicht war von deinem Werk ein Werk, deine Weisheit, sie hat das All geordnet. Deinem Willen kam nichts zuvor, nichts hernach, deinem Verlangen nichts hinzu noch davon.

Von all deinem Wollen vergaßest du nichts, ließest auch nicht eines fehlen, nicht zu wenig, nicht zu viel sein, zwecklos schufst du nichts darin.

Du heißt es gut, wer wollt's verwerfen? tadelhaftes nie gefunden dran. Du fingst mit Weisheit an zu schaffen sie, mit Vernunft und Einsicht vollendetest du sie.

מן שֶׁהוּא לְבַדּוֹ יוֹצֵר אֶחָד, חַי וְכֹל יוּכַל וְחָכָם וּ מְיֻחָד:

קהל כִּי הוּא הָיָה לַכֹּל קוֹדֶם, עַל כֵּן נִקְרָא אֱלֹהֵי קֶדֶם:

מן בְּעֲשׂוֹתוֹ בְּלִי כָל מְאוּם וּ אֶת כֹּל, יָדַעְנוּ כִּי הוּא כֹּל יָכֹל:

קהל בַּאֲשֶׁר מַעֲשָׂיו בְּחָכְמָה כֻּלָּם, יָדַעְנוּ כִּי בְּבִינָה פָּעָלָם:

מן בְּכָל יוֹם וָיוֹם בְּחַדְּשׁוֹ כֻּלָּם, יָדַעְנוּ כִּי הוּא אֱלֹהֵי עוֹלָם:

קהל בַּאֲשֶׁר הָיָה קוֹדֶם לְכֻלָּם, יָדַעְנוּ כִּי הוּא חַי וְקַיָּם לְעוֹלָם:

מן וְאֵין לְהַרְהֵר אַחַר יוֹצְרֵנוּ, כְּלִבֵּנוּ וְלֹא בְסִפּוּרֵנוּ:

קהל לְמַמָּשׁ וְנִדָּשׁ לֹא נְשַׁעֲרֵהוּ, לְטָפֵל וְתֹאַר לֹא נְדַמֶּהוּ:

מן וְלֹא נְחַשְּׁבֵהוּ לְעִקָּר וְנִצָּב, וְלֹא לְמִין וְכָל אוֹן וּלְכָל נִקְצָב:

קהל כָּל הַנִּבְרָאִים וְהַנִּשְׁכָּלִים, וְהַמַּדְּעִים בְּעֶשֶׂר כְּלוּלִים:

מן וְשֶׁבַע כַּפָּיוֹת וְשֵׁשׁ גְּזֵרוֹת, וְשָׁלֹשׁ גְּזֵרוֹת וְעִתּוֹת וּמִדּוֹת:

קהל הֵן בַּבּוֹרֵא אֵין גַּם אֶחָד, כִּי הוּא בָּרָאָם כֻּלָּם יָחַד:

מן כֻּלָּם יִכְלוּ אַךְ יַחֲלוֹפוּ, הֵם יֹאבֵדוּ וְאַךְ יָסָפוּ:

קהל וְאַתָּה תַּעֲמוֹד וּתְבַלֶּה כֻּלָּם, כִּי חַי וְקַיָּם אַתָּה לְעוֹלָם:

ליום ששי בשבוע

מן אַתָּה לְבַדְּךָ יוֹצֵר כֹּל הוּא, וְלֹא יִדְמֶה מַעֲשֶׂה לְעוֹשֵׂהוּ:

קהל כָּל הָאֲרָצוֹת לֹא יְכִילוּךָ, וְאַף שָׁמַיִם לֹא יְכַלְכְּלוּךָ:

מן אָז יָחִילוּ מַיִם חַיִּים, מִפָּנֶיךָ, אֱלֹהִים חַיִּים:

---

daß er allein der Schöpfer, einig, lebend, allvermögend, weise, einzig sei; daß er vor dem All' vorhanden war, drum Er: „Gott der Vorzeit" wird genannt.
Weil er ohne Etwas Alles hat gemacht, wissen wir, daß er alles vermag; weil in seinen Werken allen Weisheit ist, wissen wir, daß er mit Vernunft sie gemacht.
Weil täglich er alle sie erneut, wissen wir, daß er der Gott der Welten ist; weil er vor allen ihnen war, wissen wir, daß er ewig und immer lebt.
Wir dürfen nicht grübeln über unsern Schöpfer, in unsern Herzen, unsern Reden, mit dem Fühlbaren, dem Körperlichen ihn ermessen, mit Eigenschaft und Gestalt ihn vorstellen.
Nicht erachten ihn als Stamm, Grund, Gattung, Kraft und Abgemessenes sonst unter sichtbaren, begreifbaren, erkennbaren Dingen (von zehn Inbegriffen.
Sieben Größen, sechs Verwandlungen, drei Spruch-, Zeit- und Maßbestimmungen); sieh, am Schöpfer auch nicht eines ist, sondern er sie allesammt geschaffen hat.
Alle sie veralten, wechseln, vergehen, schwinden hin; du hingegen bleibst, überdauerst sie alle, ja, du lebst, dauerst ewiglich.

Sechster Tag.

Du allein der Schöpfer bist, das All' nicht halte sich das Werk seinem Schöpfer gleich. Die Länder alle fassen dich nicht, auch die Himmel dich umfangen nicht.
Es bebten einst die Fluthen vor dir, des Lebens Gott; die Erd' erbebte, Wasser flohen, Regen trof herab vom Himmel.

מן אַתָּה מְקֹרָה וְאֵינְךָ מְקֹרֶה. לְךָ כָּל מְקֹרֶה נֶפֶשׁ תִּרְוֶה׃

קהל וְכָל הַיְצוּרִים וְכָל עֲנָיָנָם. וְכָל יֶקֶר אֲשֶׁר בְּךָ אֵין דְּמְיוֹנָם׃

מן לֹא מַחְשְׁבוֹתָם ו מַחְשְׁבוֹתֶיךָ. כִּי אֵין בּוֹרֵא זוֹלָתֶךָ׃

קהל וְאֵין דְּמְיוֹן ו נִפְלָא אֱלֹהֵינוּ. וְאֵין חֵקֶר נִשְׂגָּב אֲדוֹנֵנוּ׃

מן סָתוּר מִכָּל סָתוּר. וְעָמוּם מִכָּל עָמוּם וּמִכָּל כָּמוּס׃

קהל דַּק מִכָּל דַּק וְצָפוּן מִכֹּל. צָפוּן וְיָכֹל מִכֹּל יָכֹל׃

מן נִשְׂגָּב מִכָּל נִשְׂגָּב. וְנֶעְלָם מִכָּל נֶעֱלָם וּשְׁמוֹ לְעוֹלָם׃

קהל גָּבוֹהַּ מִכָּל גָּבוֹהַּ. וְעֶלְיוֹן מִכָּל עֶלְיוֹן וּמִכָּל חֲבִיוֹן׃

מן חָבוּי וְעָמוּק מִכָּל עָמוּק. לֵב כָּל דַּעַת עָלָיו חָמוּק׃

קהל שֶׁאֵין שֵׂכֶל וּמַדָּע וְחָכְמָה. יְכוֹלִים לְהַשְׁוֹת לוֹ כָּל מְאוּמָה׃

מן לֹא מַשִּׂיגִים לוֹ אֵיךְ וְכַמָּה. לֹא מוֹצְאִים לוֹ דָּבָר דּוֹמֶה׃

קהל מִקְרֶה וְעֶרְעָר וְשִׁנּוּי וָטֶפֶל. וְחֶבֶר וּמִסְמַךְ אוֹר וְגַם אֹפֶל׃

מן וְלֹא מוֹצְאִים לוֹ מַרְאֶה וְצֶבַע. וְלֹא כָּל טֶבַע אֲשֶׁר שֵׁשׁ וְשָׂבַע׃

קהל לָכֵן נִבּוּכוֹת כָּל עֶשְׁתּוֹנוֹת. וְנִבְהָלוֹת כָּל הַחֶשְׁבּוֹנוֹת׃

מן וְכֹל שַׂרְעַפִּים וְכָל הַרְהוֹרִים. נִלְאִים לָשׂוּם פֹּה שִׁעוּרִים׃

קהל מִלְּשַׁעֲרֵהוּ וּמִלְּהַגְבִּילֵהוּ. מִלְּתָאֲרֵהוּ וּמִלְּפָרְסְמֵהוּ׃

מן בְּכָל שִׂכְלֵנוּ הַפְּשׁוּטֵהוּ. בְּמַדָּעֵנוּ לְמְצוֹא מַה הוּא׃

קהל לֹא מְצָאנוּהוּ וְלֹא יְדָעְנוּהוּ. אַךְ מִמַּעֲשָׂיו הִכַּרְנוּהוּ׃

Muth der Starken. Du gebietest und dein Befehl bestimmt; nicht über dich gebietet ein Befehl.

Du die Hoffnung, — Selbst hofft du nicht — an die sich jede Seele hoffend labt, und alle die Geschöpfe bei ihrem Thun; doch alles Edle, das dir inwohnt, ahnen sie nicht — ;

Ihre Gedanken sind nicht deine Gedanken — denn sonder dir kein Schöpfer ist. Nicht wunderlich Gebild ist unser Gott, nicht ein erhabenes Gedankenbild unser Herr.

Er ist das geheimste Geheimniß! dunkler als alles Dunkel, als alles Verborgene; des Zarten zartste, des Seltenen seltenste, Mächt'gen mächtigste.

Des Erhab'nen erhabenste, des Unbekannten unbekannteste, — unbegreifbar sein Name; des Hohen höchstes, des Obern oberstes; mehr als alles Verhüllte verhüllt, tiefer als alles Tiefe, — der durchdringendste Verstand wird irre drob. Denn keine Klugheit, Einsicht, Weisheit können ihm Etwas ähnlichen, begreifen nicht an ihm: wie, wie viel, — finden Nichts was ihm gliche: Zufall, Ungefähr, Veränderliches, Beisatz, Zusatz, Stützpunkt, Helle, Dunkelheit; finden nicht an ihm: Schein, Farbe, nichts Natürliches von den sechs und sieben (Schöpfungstage.) Drob verwirren alle Gedanken, schwinden alle die Berechnungen, Alles Sinnen, alles Nachdenken ermüdet, ihm ein Verhältniß beizulegen, zu ermessen zu begränzen ihn, zu beschreiben, zu bezeichnen ihn.

Suchten wir mit unserm ganzen Verstande ihn, mit unsrer Kenntniß: was er sei, zu finden, wir fänden ihn nicht, wir kennten ihn nicht — ; aus seinen Werken nur erkennen wir:

קהל אַתָּה הָאֵל עוֹשֶׂה פֶּלֶא. וְדָבָר מִמְּךָ לֹא יִפָּלֵא׃

מן מִי כָמוֹךָ נוֹרָא תְהִלּוֹת. אֱלֹהִים לְבַדְּךָ עוֹשֶׂה גְּדוֹלוֹת׃

קהל אֵין אוֹתוֹת כְּמוֹ אוֹתוֹתֶיךָ. אַף אֵין מוֹפֵת כְּמוֹ מוֹפְתֶיךָ׃

מן אֵין תְּבוּנָה כִּתְבוּנָתֶךָ. אֵין גְּדֻלָּה כִּגְדֻלָּתֶךָ׃

קהל כִּי מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבוֹתֶיךָ. וְגָבְהוּ דַרְכֵי אוֹרְחוֹתֶיךָ׃

מן אֵין גַּאֲוָה כְּמוֹ גַאֲוָתֶךָ. אַף אֵין עֲנָוָה כַּעֲנָוָתֶךָ׃

קהל אֵין קְדֻשָּׁה כִּקְדֻשָּׁתֶךָ. אֵין קְרֻבוֹת כָּמוֹ קְרֵבוֹתֶיךָ׃

מן אֵין צְדָקָה כְּמוֹ צִדְקָתֶךָ אֵין תְּשׁוּעָה כִּתְשׁוּעָתֶךָ׃

קהל אֵין זְרוֹעַ כִּזְרוֹעֶתֶיךָ. אֵין קוֹל כְּרַעַם גְּבוּרוֹתֶיךָ׃

מן אֵין רַחֲמִים כְּרַחֲמָנוּתֶךָ. אֵין חֲנִינוֹת כַּחֲנִינוֹתֶיךָ׃

קהל אֵין אֱלָהוּת כֵּאלָהוּתֶיךָ. וְאֵין מַפְלִיא כְּשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ׃

מן כִּי שְׁמוֹתֶיךָ אֵלִים ו מְרוּצִים. בְּזָכְרְךָ לְחוּצִים לְהַפְלִיא נְחוּצִים׃

קהל וַאֲשֶׁף וְחַרְטוֹם לֹא יְלַחֲצוּךָ. וְכָל שֵׂם וְלַהַט לֹא יְנַצְּחוּךָ׃

מן לֹא יְנַצְּחוּךָ כָּל הַחֲכָמִים. כָּל הַקּוֹסְמִים וְהַחַרְטֻמִּים׃

קהל אַתָּה מֵשִׁיב לְאָחוֹר חֲכָמִים. לֹא יוּכְלוּ לְךָ עֲרוּמִים וְקוֹסְמִים׃

מן לְהָשִׁיב לְאָחוֹר מְזִמּוֹתֶיךָ. לְהָפֵר עֲצַת סוֹד גְּזָרָתֶךָ׃

קהל מֵרְצוֹנְךָ לֹא יַעֲבִירוּךָ. לֹא יְמַהֲרוּךָ וְלֹא יְאַחֲרוּךָ׃

מן עֲצָתְךָ תָּפֵר עֲצַת כָּל יוֹעֲצִים. וְעֵזֶךְ מַחֲלִישׁ לֵב אַמִּיצִים׃

קהל אַתָּה מְצֻוֶּה וּפוֹקֵד מְשֻׁוֶּה. וְאֵין עָלֶיךָ פָּקִיד מְצֻוֶּה׃

Nichts wie du, und nichts ist außer dir, kein göttlich Wesen nur denn du. Du der Gott, der Wunder thut, nichts ist dir unmöglich.

Wer wie du, im Lobe furchtbar? du allein bist's, Gott, der Großes thut. Keine Zeichen wie die deinen, keine Wunder wie die deinen;

Keine Weisheit wie die deine, keine Größe wie die deine, denn allzu tief sind deine Gedanken, erhaben deine Handlungsweise!

Keine Hoheit gleicht der deinen, keine Milde gleicht der deinen, keine Heiligkeit der deinen gleicht, keine Traulichkeit der deinen gleicht.

Keine Güte gleicht der deinen, keine Hülfe wie die deine; keine Macht der deinen gleicht, keine Stimme gleicht deiner Donnerkraft.

Kein Erbarmen gleicht dem deinen, keine Gunst der deinen gleicht; keine Göttlichkeit der deinen gleicht, keiner Wunder thut, wie deines Ruhmes Name.

Deine Namen sind die Kräfte, die bereit sind — der Bedrängten du gedenkest, — Wunder schnell zu thun. Sterndeuter, Zaubrer bezwingen dich nicht, Beschwörung und Kunst besiegen dich nicht.

Dich besiegen alle Weisen nicht, alle Zaubrer und Künstler; du führst rückwärts die Weisen, nicht können Kluge und Zaubrer gegen dich an.

Zu wenden rückwärts deine Pläne, zu zerstören deinen Urtheils-Schluß; von deinem Willen bringen sie dich nicht ab, eilen dich nicht, halten dich nicht auf.

Dein Entschluß zerstört den Rath der Räthe alle, deine Macht hingegen schwächt den

מן וְכָבוֹד וְגַם כָּל יֵקֶר מֵאִתְּךָ. וּכְבוֹדְךָ לֹא לְזָרִים אִתָּךְ׃

אַתָּה תָּעִיד בְּיִחוּדֶךָ. וְתוֹרָתְךָ וַעֲבָדֶיךָ׃

מן אֱלֹהֵינוּ עַל יְחוּדֶךָ. אַתָּה עֵד אֱמֶת וַאֲנַחְנוּ עֲבָדֶיךָ׃

קהל לְפָנֶיךָ לֹא אֵל הִקְדִּימְךָ. וּבְמַלַאכְתֶּךָ אֵין זָר עִמָּךְ׃

מן לֹא נוֹעַצְתָּ וְלֹא לִמַּדְתָּ. בְּחָכְמָתְךָ בְּרִיאוֹת כִּי נִבִינוֹתָ׃

קהל מְמַעֲמַקֵּי מַחְשְׁבוֹתֶךָ. וּמִלִּבְּךָ כָּל פְּעֻלוֹתֶיךָ׃

מן קְצוֹת דְּרָכֶיךָ הֲלֹא הִגַּדְנוּ. וּמַעֲשֶׂיךָ הֵן יָדַעְנוּ׃

קהל שְׁאַתָּה אֵל כֹּל יָצַרְתָּ. לְבַדְּךָ מְאוּמָה לֹא נִגְרָעְתָּ׃

מן לַעֲשׂוֹת מְלַאכְתְּךָ לֹא לָחַצְתָּ. וְגַם לְעֵזֶר לֹא נִצְטָרַכְתָּ׃

קהל כִּי הָיִיתָ לִפְנֵי הַכֹּל. וְאָז בְּאֵין כֹּל ו לֹא נִצְטָרַכְתָּ כֹּל׃

מן כִּי מֵאַהֲבָתְךָ עֲבָדֶיךָ. כֹּל בָּרָאתָ לִכְבוֹדֶךָ׃

קהל לֹא נִשְׁמַע מִן אָז וְהָלְאָה. וְלֹא קָם וְלֹא נִהְיָה וְלֹא נִרְאָה׃

מן וְלֹא נוֹדַע אֶל זוּלָתֶךָ. וְאֵין כָּמוֹךָ וְאֵין בִּלְתֶּךָ׃

קהל וְגַם אַחֲרֶיךָ לֹא יִהְיֶה אֵל. רִאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן אֵל יִשְׂרָאֵל׃

מן בָּרוּךְ אַתָּה יָחִיד וּמְיוּחָד. יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד׃

קהל אֲשֶׁר מִי יַעֲשֶׂה כְּמַלַאכְתֶּךָ. כְּמַעֲשֶׂיךָ וְכִגְבוּרוֹתֶךָ׃

מן אֵין יְצִיר זוֹלַת יְצִירָתֶךָ. וְאֵין בְּרִיאָה כִּי אִם בְּרִיאָתֶךָ׃

קהל כָּל אֲשֶׁר תַּחְפּוֹץ תַּעֲשֶׂה בַכֹּל. כִּי אַתָּה נַעֲלֵיתָ עַל כֹּל׃

מן אֵין כָּמוֹךָ וְאֵין בִּלְתֶּךָ. כִּי אֵין אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ׃

Ehr' und Würde gehen von dir aus, deine Ehre theileſt du mit Fremden nicht. Du bezeugeſt deine Einheit, deine Lehre, deine Knechte auch;

Gott, auf deine Einheit biſt treuer Zeuge du, und auch wir deine Knechte. Vor dir kein göttlich Weſen je vorhanden war, bei deinem Werke war kein Fremder neben dir.

Nicht wurdeſt du berathen, noch belehrt als du zu ſchaffen begonnen, denn Vernunft in deiner Gedanken Tiefe iſt gegründet, aus deinem Sinne deine Werke alle ſind.

Erkennen wir zum Theile deine Wege nur, ſo wiſſen wir aus deinen Thaten doch, daß Alles du geſchaffen, Gott, allein, und nichts dabei gefehlet dir;

Und auszuführen deine Werke du nicht wardſt genöthiget, auch der Hülfe du nicht brauchteſt, denn du biſt vor dem All geweſen, konnteſt alſo, da nichts vorhanden, Keines nöthig haben.

Die Liebe war's zu deinen Knechten, daß du das All zur Ehre dir erſchufſt. Nicht wurde je gehört, behauptet, je bemerkt, geſehen,

Noch bekannt: ein Gott wär' außer dir, nicht Deinesgleichen oder Jemand ſonſt, und niemals wird ein Gott nach dir ſein; Erſter, Letzter: Gott Israels!

Gelobt du, der Einige und Einzige, Gott iſt einig, einig ſein Name. Wer könnte vollführen wohl, wie du gewirkt, wie deine Thaten, deine Wunder?

Kein Bild, das du nicht haſt gebildet, kein Geſchöpf, das du nicht haſt geſchaffen. Was du begehreſt, thueſt du im All, denn du biſt über's All erhaben

חזן שַׂגִּיא כֹחַ לֹא מְצָאנוּהוּ. יַשְׂגִּיב בְּכֹחוֹ וּמִי כָמוֹהוּ:
קהל שְׁלֹמֹה שְׁמוֹ כִּי שֶׁלּוֹ שָׁלוֹם. כִּי יְדַבֵּר אֶל חֲסִידָיו שָׁלוֹם:
חזן שֵׁם יְיָ אֶהְיֶה אֲשֶׁר אֶהְיֶה. תּוֹעֲפוֹת רְאֵם לוֹ כַּכְּפִיר וּכְאַרְיֵה:
קהל שַׁדַּי מְאוֹרִי מַלְכִּי וְאֵלִי. הַלְלוּיָהּ שְׁמוֹ נַפְשִׁי הַלְלִי:
חזן תִּתַּמָּם עִם יוֹשְׁבֵי נְטָעִים. הַשָּׂרִיגִים שְׁלֹשֶׁת הָרוֹעִים:
קהל תִּתְחַסָּד תִּתָּבָר עִמָּם. וְעִם עִקְּשִׁים תִּתַּפָּל | לְהָמָּם:
חזן תָּמִים דַּרְכְּךָ תַּקִּיף מִכֹּל. תּוּכַל | לְבַדְּךָ לַעֲשׂוֹת אֶת כֹּל:
קהל תּוֹחַלְתִּי וְסִבְרִי וְתִקְוָתִי. תַּאֲוַת נַפְשִׁי וּתְשׁוּקָתִי:
חזן תְּהִלָּתִי וְתִפְאַרְתִּי וְעֻזִּי. מִמְּעֵי אִמִּי גּוֹחִי וְגוֹזִי:
קהל תְּמִים דֵּעִים אֵל דֵּעוֹת אֶחָד. כָּל הַלְּבָבוֹת דּוֹרֵשׁ יַחַד:

ליום חמישי בשבוע

חזן מִי כָמוֹךָ דֵּעָה מוֹרֶה. נִיב שְׂפָתַיִם אַתָּה בוֹרֵא:
קהל מַחְשְׁבוֹתֶיךָ עָמְקוּ וָרָמוּ. וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתַּמּוּ:
חזן לֹא לִמְּדוּךָ חָכְמָתֶךָ. וְלֹא הֱבִינוּךָ תְּבוּנָתֶךָ:
קהל לֹא קִבַּלְתָּ מַלְכוּתֶךָ. וְלֹא יָרַשְׁתָּ מֶמְשַׁלְתֶּךָ:
חזן לְעוֹלָם יְהִי לְךָ לְבַדֶּךָ. וְלֹא לַאֲחֵרִים כְּבוֹד הוֹדֶךָ:
קהל וְלֹא תִתֵּן לֵאלֹהִים אֲחֵרִים. תְּהִלָּתְךָ לַפְּסִילִים וְזָרִים:

(Friede) sein Name, denn **sein** ist der Friede, verheißet seinen Frommen Frieden.

Sein Name heißt: „Ich bin der ich bin!“ Stark wie das Reem, Löwe und Leu — Schaddaj (Allmächt'ger), mein Licht, mein König und Gott! Hallelujah! seinen Namen lobe meine Seele.

Treu gesinnt bist du den Bürgern jener Pflanzung (Palästina) den Sprößlingen der dreien Hirten (Abraham, Jizchak und Jakob.) Allgütig, gerade gehst du um mit ihnen; den Tückevollen bist du unversöhnlich, du betäubest sie.

Wandellos sind deine Wege Allgewalt'ger! **du allein** bist allvermögend — meine Hoffnung, Zuversicht und mein Vertrauen, meine Lust und mein Verlangen.

Mein Ruhm, mein Stolz, meine Stärke, der meiner Mutter Schooß mich entzogen, vollkommen an Erkenntnissen; der Gedanken Gott, die Herzen allesamt er. **Der Einige!**

Fünfter Tag.

Wer wie du, Erkenntniß lehrt? der Lippen Rede du erschufst. Deine Gedanken sind so tief und so erhoben deine Jahre unvergänglich.

Niemand lehrte Weisheit dich, Niemand brachte dir Vernunft bei, dein Reich du nicht erhalten hast, deine Herrschaft nicht ererbt.

Ewig bleibet dir allein, nicht Andern, deines Glanzes Ehre, mit fremden Göttern du nicht theilest deinen Ruhm, mit Götzenbildern.

מן עַד מְמֻחֶה לְשַׁלֵּם גְּמוּל ו לְאוֹיְבָיו. שׁוֹמֵר בְּרִית וָחֶסֶד לְאוֹהֲבָיו:

קהל פָּדָה אֶת אַבְרָהָם יְרִידוֹ. הוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ:

מן פַּחַד יִצְחָק יִתֵּן פָּחְדּוֹ. עַל צְרֵי בְנֵי יַעֲקֹב עַבְדּוֹ:

קהל פּוֹעֵל וְחוֹקֵר וְדוֹרֵשׁ וּבוֹדֵק כָּל ו לְבָבוֹת. לוֹ אָתֵּן צֶדֶק:

מן צְרוֹר הַמֹּר אָשְׁכּוֹל הַכֹּפֶר. נוֹתֵן לְעַמּוֹ צָרָיו כִּפֶּר:

קהל צַח וְאָדוֹם הוֹדִי בִּצְבָאָיו אוֹת. עַל כֵּן נִקְרָא שְׁמוֹ יְיָ צְבָאוֹת:

מן צַדִּיק יְיָ הַצּוּר תָּמִים. אֶבְטַח עֲדֵי עַד בְּצוּר עוֹלָמִים:

קהל צָבָא הַשָּׁמַיִם ו מִשְׁתַּחֲוִים לוֹ. שְׂרָפִים עוֹמְדִים ו מִמַּעַל ו לוֹ:

מן קָדוֹשׁ הוּא בְּכָל מִינֵי קְדֻשּׁוֹת. כִּתּוֹת שָׁלֹשׁ קְדוֹשׁ מְשַׁלְּשׁוֹת:

קהל קַיָּם לְעָלְמִין אֱלָהָא חַיָּא. מָרָא דְאַרְעָא וּמָרָא דִשְׁמַיָּא:

מן קוֹנִי מְרַחֵם ו מְקַנֵּא לִשְׁוֹנָאָיו. קֶרֶן יִשְׁעִי וָקְרוֹב לְקוֹרְאָיו:

קהל רָחוֹק מִכֹּל וְאֶת כֹּל רוֹאֶה. כִּי רָם יְיָ וְשָׁפָל יִרְאֶה:

מן רַעְיִ יְיָ לֹא אֶחְסַר כֹּל. וְרַב כֹּחַ וְרַב חֶסֶד לַכֹּל:

קהל רַחוּם יְיָ רוֹפֵא וּמְחַבֵּשׁ לִשְׁבוּרֵי לֵב. וְעִוֵּן כּוֹבֵשׁ:

מן רַעְיִ כֻּלּוֹ הוּא מַחֲמַדִּים. מִשְׁפָּטָיו אֱמֶת מְתוּקִים וַחֲמוּדִים:

קהל רִאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל. שׁוֹכֵן עַד:

מן שַׁלִּיט מֶלֶךְ שְׁמַיָּא בְּכָל דָּר וְדָר. לֵיהּ אֲנָא מְשַׁבַּח מְרוֹמֵם וּמְהַדַּר:

קהל שֶׁמֶשׁ וּמָגֵן יְיָ אֱלֹהִים. שׁוֹפֵט צֶדֶק וּמַשְׁפִּיל גְּבוֹהִים:

Selbst Zeuge — eilt er zu vergelten seinen Feinden; den Bund der Treue hält er seinen Lieben. Er, der Abraham, den Liebling frei gemacht, wird Israel sein Knecht befreien.

Der von Jizchak war gefürchtet, leget Schrecken auf der Söhne Jakobs Feinde. Er wirket, forschet, wäget, sucht durch alle Herzen: ihn erkenn' ich als gerecht.

Inbegriff' der Güt' und Huld — gibt er für sein Volk die Feinde hin. Glänzend, muthig seinem Heer' erscheint d'rum er „Gott der Heere" wird genannt.

Gerecht ist Gott, ein Schutzfels ohne Fehl, ihm, dem Fels vertrau' ich ewiglich. Die Himmelsheere beten ihn an, Seraphim umgeben seinen Thron.

Heilig über alle Heiligkeit ist er; Engel sprechen: „dreimal heilig" aus. Ewig dauernd, ewig lebend, Gott! Herr der Erde, Herr des Himmels.

Mein Schöpfer, mitleidsvoll — eifert gegen seine Feinde; meines Heiles Horn, nahe denen, die ihn anrufen. Fern von Allem — schaut er Alles, hocherhaben Gott — schaut das Niedre.

Mein Hirt ist Gott, mir fehle nichts, allvermögend, Allen gütig. Erbarmungsvoll ist Gott, er heilet, er verbindet zerbrochene Herzen, drückt die Sünde nieder.

Lieblichkeit ist meines Freundes Wesen; seine Rechtssprüche wahr; Seine Rechtssprüche wahr und angenehm Erster, Letzter, alle Ewigkeit hindurch bist du, o Gott, der ewig thront.

Erherrscht, der Himmelskönig für und für, ihn preis', erheb' erhöh' ich; Sonne und Schild ist Gott der Herr, richtet gerecht und beugt die Stolzen.

Allmächt'ger! wir erreichen ihn nicht; allkräftig! wer ist ihm gleich? Schelomo

מִגְדַּל יְשׁוּעוֹת מַשְׂגַּב יְהִי לִי. מִבְטָח אֱלֹהִים יְיָ חֵילִי:

קהל מוֹשֵׁל עוֹלָם | מַלְכוּתְךָ. בְּכָל דּוֹר וָדוֹר מֶמְשַׁלְתֶּךָ:

מן מִי יִתֶּנְךָ כְּאָח לִי לְצָרָה. הוֹשַׁע יְיָ כִּי יָדְךָ לֹא קְצָרָה:

קהל מָקוֹר חַיִּים | מְקוֹר יִשְׂרָאֵל. לֹא אֶעָזוֹב כִּי מָעוֹז אַתָּה:

מן מָגֵן יְשֻׁעִי וְחֶרֶב גְּאוֹנִי. לְשִׁמְךָ וּלְזִכְרְךָ נֶפֶשׁ תַּאֲוָה:

קהל מָגֵן הוּא לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ. אַשְׁרֵי אָדָם אֲשֶׁר עֹז לוֹ בּוֹ:

מן נָבָר וְנָעִים נָאוֹר וְנוֹרָא. נֶאְדָּר וְנֶאְזָר שְׁמוֹ בִּגְבוּרָה:

קהל נֶאֱמָן נֶצַח יִשְׂרָאֵל וְגוֹאֲלוֹ. לֹא יְשַׁקֵּר אַשְׁרֵי כָּל חוֹכֵי לוֹ:

מן נֶצַח יְשׁוּרוּן הָאֵל הַנֶּאֱמָן. מֵאֲלָהָיו יְהוּדָה לֹא אָלָמָן:

קהל נִפְלָא עַל כָּל הַנִּפְלָאִים. וּמִתְנַשֵּׂא עַל כָּל הַנִּשָּׂאִים:

מן נִקְדָּשׁ וְנַעֲרָץ אֱלֹהֵי קְדוֹשִׁי. נָכוֹן וְנִשְׂגָּב יְיָ נַפְשִׁי:

קהל נוֹקֵם וְנוֹטֵר וּבַעַל חֵמָה. לְצָרָיו לְאוֹיְבָיו אִישׁ מִלְחָמָה:

מן נֶרֶי יְיָ בְּהַלּוֹ נֵרוֹ עֲלֵי רֹאשִׁי. וְנֵר לְרַגְלִי דְּבָרוֹ:

קהל סוֹמֵךְ וְסוֹעֵד יְיָ סַלְעִי. סוֹבֵל וְסוֹלֵחַ וְנוֹשֵׂא פִּשְׁעִי:

מן סַהֲדִי יְיָ סַלְעִי וְסִתְרִי. סוֹלֵחַ וְסוֹבֵל סֵעֲדִי וְסִבְרִי:

קהל סַלְּעֵנוּ יְיָ וּמְצוּדָתֵנוּ. עֶזְרָתֵנוּ וּמְפַלְּטֵנוּ:

מן עֲזוּז וְגִבּוֹר עָזִּי וְעֶזְרִי. עֶלְיוֹן עוֹז לִי אַל יְהִי עָרִי:

קהל עִיר וְקַדִּישׁ | שָׁת | סְבִיבָיו סֵתֶר. אָכֵן אַתָּה אֵל מִסְתַּתֵּר:

Hohe Veste er und mein Schutz, feste Burg, des Ew'gen Name Zuflucht mir; der König Jakob's eine Schutzwehr uns, Gesetze uns gegeben, Beistand uns gewährt.

Rettungsthurm und Stütze mir, Zuversicht auf Gott den Ewigen ist meine Stärke Weltregent in deinem Reiche, deine Herrschaft für und für.

Wolltest du mir Bruder sein in Nöthen! Hilf, o Ew'ger deine Hand ist ja nicht kurz. Lebensquelle, Hoffnung Israels nie will ich verlassen, Gott ist meine Veste.

Meines Heiles Schild und Siegesschwert, zu deinem Namen, deinem Ruhm die Seele strebt; ein Schild ist er Jedem, der ihm fest vertraut, Heil dem Menschen der in ihm sich schützt.

Rein und mild, mächtig, furchtbar, geschmückt, umgürtet mit Kraft sein Name. Treu ist Israels Vertrau'n, Erlöser! Er lügt nicht; Heil denen, die Seiner harren.

Jeschuruns Zuversicht, der Gott der Treue; von ihm Jehuda nicht verlassen wird. Ueber alle Wunderbaren, wunderbar, über all' Erhabenen, er erhaben!

Geheiliget, hocherhaben, Gott, mein Heiliger, fest und hoch ist mein Panier in Gott. Rächend, zornig, grimmig gegen seine Feinde, gleich dem Krieger.

Meine Leuchte, Gott, ein strahlend Licht über meinem Haupte, leuchte mir sein Wort. Gott mich stützt und schützt, mein Fels, erträgt, vergibt, verzeiht die Sünde.

Mein Zeuge Gott, mein Fels, mein Schutz, vergibt, erträgt, ist Stütze, Hoffnung mir. Unser Fels ist Gott und unsre Burg, unsre Hülfe, unsre Rettung.

Mächtig, siegreich —, Macht und Hülfe mir; der Höchste stets mein Sieg, ist nie mein Feind. Von Engelschaar umgeben er im Dunkel; wahrlich, Gott, du im Dunkel verhüllt.

חזן כְּאַרְיֵה יִשְׁאַג וְכַכְּפִיר יִנְהֹם. אַל יִהְיֶה כְּגֵר וּכְאִישׁ נִדְהָם:

קהל כְּרוֹעֶה גִּבּוֹר אֲשֶׁר לֹא יוּכַל צֹאנוֹ לְהַצִּיל. וְהָיָה לְמַאֲכָל:

חזן כְּגִבּוֹר אֵין אֱיָל וּכְאוֹרֵחַ. נָס וּבוֹרֵחַ מַר צוֹרֵחַ:

קהל כְּאַרְיֵה מַשְׁחִית וְכַכְּפִיר לְעֹזְבָיו. כְּרָקָב גַּם כָּעָשׁ לְאוֹיְבָיו:

חזן כַּבִּיר כֹּחַ כְּשָׁמִיר וָשַׁיִת. וְלֹא יַשְׁאִיר כְּנֹקֶף זַיִת:

קהל כְּשָׁמִיר וָשַׁיִת צָרִים יְמַגֵּן. כְּצִפֳּרִים עָפוֹת לְעִירוֹ יָגֵן:

חזן כְּגִשְׁמֵי נְדָבָה לָנוּ יָבֹא. כְּמַלְקוֹשׁ וְכַטַּל לַדְּבֵקִים בּוֹ:

קהל כְּנֶשֶׁר יְרַחֵף עַל גּוֹזָלָיו. וּבְצֵל כְּנָפָיו יֶחֱסוּ מְיַחֲלָיו:

חזן כְּצִפֳּרִים עַל עִירוֹ יָגֵן. וּבְצֵל כְּנָפָיו רְנָנוֹת נְנַגֵּן:

קהל לְבַדּוֹ יְיָ הוּא וְנִפְלָאוֹת גְּדוֹלוֹת עוֹשֶׂה. אֵל נוֹרָא עֲלִילוֹת:

חזן לִצְבִי וְעוֹפֶר דּוֹמֶה דוֹדִי. כִּי יְקַדְּמֵנִי אֱלֹהֵי חַסְדִּי:

קהל לִפְנֵי עַמּוֹ יְיַשֵּׁר הֲדוּרִים. וַיִּנַשְּׂאֵם עַל כַּנְפֵי נְשָׁרִים:

חזן לְעוֹלָם חֶלְקִי הוּא וְצוּר לְבָבִי. כָּלָה שְׁאֵרִי לְךָ וּלְבָבִי:

קהל לְבַדּוֹ יְיָ הוּא וְנִפְלָאוֹת גְּדוֹלוֹת עוֹשֶׂה. וְרַב נוֹרָאוֹת:

חזן מָקוֹם וּמָעוֹן אַתָּה לְעוֹלָמֶךָ. וְאֵין יוֹדֵעַ אֶת מְקוֹמֶךָ:

קהל מוֹרָאִי אֵל רוֹעִי וְיוֹצְרִי. צוּר יְלָדַנִי מְחוֹלְלִי וְצוּרִי:

חזן מָרוֹם וּמָעוֹז הוּא לִי וּמַחְסִי. מִגְדַּל עֹז שֵׁם יְיָ מְנוּסִי:

קהל מֶלֶךְ יַעֲקֹב מִשְׂגָּב לָנוּ. הוּא מְחוֹקְקֵנוּ וּמוֹשִׁיעֵנוּ:

Brüllend wie Löwe, tobend wie Leu — nicht wie ein Fremder, noch Verzagter, nicht wie ein Hirt, der nicht kann retten seine Schafe, die verzehrt werden.

Nicht wie ein muthloser Held, wie ein Pilger, der fliehend und laufend bitterlich schreit. Dem Löwen gleich zernichtend, wie Leu, die ihn verlassen, wie Motte nagend ist er seinen Feinden; —

Gewalt'ger Kraft — wie Dornen und Disteln, nichts übrig lassend, wie wenn man Oliven pflückt; Dornen gleich und Disteln, wirft die Feinde hin, doch umschattend, wie Vögel, schützt er seine Stadt.

Wie milder Regen kommt er uns — die ihm vertrauen, wie Regen und Thau. Wie der Adler um seine Jungen schwebt mit schatt'gen Flügeln: so er denen, die seiner harren.

Er allein ist Gott, der Wunderthäter, mächtig, furchtbar in seinem Wirken — schattend, wie Vögel, seine Stadt er schützt, d'rum singen wir in seiner Flügel Schatten Jubellieder.

Dem Reh und dem Hirsche gleicht mein Freund — er kommt mir zuvor, Gott mit Güte; vor seinem Volke her macht er Steilungen eben, trägt hinüber sie auf Adlerflügeln.

Gott ist immer mein Theil und meines Herzens Trost, mein Fleisch und mein Herz nach dir schmachten. Er allein ist Gott, der Wunder groß und furchtbar übt.

Du bist Ort und Wohnung deiner Welt, und Niemand kennt deinen Ort. Meine Furcht ist Gott, mein Heil, mein Hüter, mein Fels, der mich geboren, mein Schöpfer, Bildner.

הל זוֹכֵר לְעוֹלָם בְּרִית רִאשׁוֹנִים. כְּיוֹם אֶתְמוֹל ו לוֹ אֶלֶף שָׁנִים׃

מן זֶה אֱלֹהֵינוּ וְלוֹ קִוִּינוּ. וְזִמְרַת יָהּ הוּא יִשְׁעֵנוּ׃

הל חֵלֶק יַעֲקֹב יוֹצֵר הַכֹּל. חָנּוּן יְיָ וְחָסִיד בַּכֹּל׃

מן חַי לְעוֹלָם יְיָ חֶלְקִי. חָכָם הָרָזִים יְיָ חִזְקִי׃

הל טוֹב וּמֵטִיב הַמְלַמֵּד ו דֵּעָה. טָהוֹר עֵינַיִם ו מַרְאוֹת בְּרָעָה׃

מן יָשָׁר יְיָ וְיָשָׁר דְּבָרוֹ. יְדִידִי יְדִידוּת מְשִׁבְּנוֹת דְּבִירוֹ׃

הל יוֹעֵץ וְגוֹזֵר וּמִי יְפִירֶנָּה. וַחֲתוּךְ וְיִפְעַל וּמִי יְשִׁיבֶנָּה׃

מן יָפָה הוֹדִי יָפְיוֹ וְטוּבוֹ. יְרֵאוּ וְיֶחֱזוּ צִיּוֹן בְּשׁוּבוֹ׃

הל כְּגִבּוֹר יֵצֵא כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת. יָעִיר קִנְאָה לַעֲשׂוֹת נְקָמוֹת׃

מן כְּנֶשֶׁר עַל כְּנָפֵי נְשָׁרִים. נָשָׂא עֶבְדּוֹ ו וַיֹּשֶׁר הֲדוּרִים׃

הל כַּבִּיר כֹּחַ לֵב כְּמוֹ שַׁחַל. כְּלָבִיא וְכַאֲרִי וְרוּחוֹ בְּנָחַל׃

מן כְּדוֹב שַׁכּוּל וּכְנֶמֶר שׁוֹקֵד. דְּבָרוֹ לַעֲשׂוֹת כְּמַקֵּל שֶׁקֶד׃

הל כְּדוֹב שַׁכּוּל וּכְנֶמֶר שַׁחַל. כְּרָקֵב וּכְעֵשׂ וְרוּחוֹ בְּנָחַל׃

מן כְּאֶרֶז בָּחוּר בְּגִדְלָתוֹ. כְּבְרוֹשׁ רַעֲנָן עִנּוּתָנוּתוֹ׃

הל כְּתַפּוּחַ בְּרֵיחוֹ עוֹז אַהֲבָתוֹ. עַל יִשְׂרָאֵל גְּאָוָתוֹ׃

מן כְּתַפּוּחַ בַּעֲצֵי הַיַּעַר. כֵּן דּוֹדִי עִם יוֹשְׁבֵי שָׁעַר׃

הל כַּבִּיר כֹּחַ לְמַרְגִּיזַי אֵל. נוֹקֵם וְכַשַּׂל הוּא לְיִשְׂרָאֵל׃

מן כּוֹסִי מָנָת חֶלְקִי וְגוֹרָלִי. אֲנִי לְדוֹדִי בַּחֲלָה וְדוֹדִי לִי׃

הל כְּבוֹדִי יְיָ לֹא אֲמִירֵנוּ. הֶאֱמַרְנוּהוּ וְהֶאֱמִירָנוּ׃

Unsers Ruhmes Schwert, den Kampf für uns erkämpfend, eingedenk des alten Bundes ewig, tausend Jahr' ihm gleich der Tag von gestern.

Das ist unser Gott, deß harren wir; unser Saitenspiel ist Jah! er unser Heil. Der Alles schuf, ist Jakobs Antheil der Allerbarmer, Gott, der Allgütige

Der ewig lebt, ist Gott, mein Theil; Geheimniß'kundig, Gott, meine Stärke immer gnädig. Einsicht lehrend, reinen Blickes, Böses nicht würdigt.

Gerad' ist Gott gerade sein Wort — über Alles lieblich seiner Wohnung Inn're — des Rathschluß mächtig: wer will lösen ihn? rafft hinweg und wirket: wer will's abwenden?

Wie schön mein Freund! Seine Schöne, seine Güte wird man schauen wenn nach Zion er heimkehrt; einherzieht wie Held und Kriegsmann, Eifer weckend, Rache übend!

Dem Adler gleich, auf Schwingen seine Diener trägt, auf Steilung führt; gewalt'gen Muths wie Leu und Löwe, festen Sinns wie Wasserstrom;

Mit Bärenwuth, Tigers Eile vollbringt sein Wort, wie Mandeln blühn, so schnell mit Bärenwuth, wie Tieger, Leu, wie Motte fressend, festen Sinns wie Wasserstrom.

Hoch empor wie Zeder ragt, sanft wie Zypressenlaub; Zitronenduft, der Liebe Macht für Israel, sein Stolz;

Wie Apfelbaum im Waldgehölz, so mein Freund mit denen, die am Thore (des Gerichts) sitzen; allgewaltig Gott, die ihn erzürnen rächend, mild wie Thau für Israel.

Meines Theiles Kelch, mein Loos! Eigenthum ich ihm bin, er ist's mir. Gott ist meine Ehre, ihm entsag' ich nicht, Treue wir ihm zugesagt, und er sie uns.

מן אֵל חַי אֶחָד הוּא בָּרָאנוּ. אָבִיר יַעֲקֹב אָב לְכָלָּנוּ:

קהל אֲדוֹנֵנוּ אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ. מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ:

מן אֵין כָּאֵל אֵשׁ אוֹכְלָה וְקַנָּא. לְעוֹלָם יְיָ אֱמֶת אֵל אֱמוּנָה:

קהל אוֹרִי וְיִשְׁעִי מָעוֹז חַיַּי. עָלָיו תְּלוּיִם כָּל מַאֲוַיַּי:

מן אֱלֹהִים אֱמֶת הוּא אֱלֹהִים חַיִּים. לֹא יָכִילוּ זָעֲמוֹ גּוֹיִם וְאֻמִּים:

קהל אַדִּיר וְאַמִּיץ כֹּחַ וְרַב אוֹנִים. אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וַאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים:

מן אֱלוֹהַּ עוֹשֵׂי אִישִׁי וּבוֹעֲלִי. אַלּוּף נְעוּרַי שׁוֹמְרִי וְצֻלִּי:

קהל בּוֹרֵא כֹּל וְיִשְׂרָאֵל גּוֹאֵל. בָּרוּךְ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

מן בּוֹרֵא רוּחַ תָּרִים יוֹצֵר. מִפְּךָ מְזִמָּה לֹא יִבָּצֵר:

קהל גֵּאֶה מֵשִׁיב גְּמוּל עַל גֵּאִים. עַל הָרָמִים וְעַל הַנִּשָּׂאִים:

מן גִּבּוֹר בְּקוּמוֹ לַעֲרוֹךְ בְּעֶבְרָה. מֻהֲדָר בְּאוֹנוֹ מִי לֹא יִירָא:

קהל גָּבֹהַּ כָּל אֲשֶׁר תַּחְתָּיו נוֹשֵׂא. וּגְדָל כֹּחַ גְּדוֹלוֹת עוֹשֶׂה:

מן גָּדוֹל הוּא וּשְׁמוֹ בִּגְבוּרָה. אַרְיֵה שָׁאַג מִי לֹא יִירָא:

קהל דּוֹדִי דָגוּל הוּא מֵרְכָבָה. אֵל נֶעֱרָץ בְּסוֹד קְדוֹשִׁים רַבָּה:

מן דַּיָּן יְתִיב כְּעַתִּיק יוֹמִין. וּצְבָאוֹ עַל שְׂמֹאל וְעַל יָמִין:

קהל הָדָרוֹ וְהוֹדוֹ עַל בְּנֵי עֲבָדָיו. הָדָר הוּא לְכָל חֲסִידָיו:

מן הוּא אֵל אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת לְכָל בָּשָׂר. שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה מְכַל:

קהל וַדַּאי וָתִיק יוֹדֵעַ וָעֵד. יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

מן וָאֲשֶׁר חָרַךְ גַּאֲוָתֵנוּ. לְהִלָּחֵם ו מִלְחַמְתֵּנוּ:

Er, der Eine, Gott der ewig lebt, hat uns geschaffen, der Starke Jakobs, unser Aller Vater! unser und des Weltalls Herr! wie mächtig dein Name auf der ganzen Erde!

Nichts ist wie Gott! Er, verzehrend Feuer, Eifrer, denn ewig wahr ist Gott, ein treuer Gott; mein Licht, mein Heil, die Veste meines Lebens, alle meine Wünsche sind an ihn gerichtet.

Der Treue Gott, des Lebens Gott ist er — nicht können Heiden, ferne Völker, seinen Zorn besiegen — ; mächtig, allgewaltig, allvermögend, der Götter Gott, der Herren Herr!

Gott, mein Schöpfer, Herr, Gemal, Führer meiner Jugend, meine Huth, mein Schutz; Schöpfer aller Dinge, Israels Erlöser; Gepriesen Gott! Israels Gott!

Der die Winde schuf, die Berge hat gebildet — kein Beschluß mißlinget dir —; der Hocherhabene übt Vergeltungsrecht den Stolzen, den Hohen, Aufgeblähten;

Wenn mächtig er erhebet sich gewalt'gen Zorns wer fürchtet seine hohe Herrlichkeit denn nicht? der Hohe! was unter ihm ist trägt er; groß an Macht übt er große Wunder.

Erhaben er, erhaben ist sein Nam' in Allgewalt — ein Löwe brüllend — wer fürchtet nicht? Mein Freund! geschmückt von Myriaden, — tritt mächtig auf im großen Rath der Heil'gen;

Als Richter sitzend, Alters her, sein Heer zur Rechten, auch zur Linken; Ruhm und Glanz verbreitend über seine Diener, ruhmvoll zeigt er seinen Frommen sich.

Er, der Geister, alles Fleisches Gott, hört an das Flehen Aller, zuverlässig, allwissend, Zeuge, Ewiger! regiert in Ewigkeit.

מן אֵין עוֹד זוֹלָתֶךָ. חַי וְכֹל תּוֹכַל וְאֵין בִּלְתֶּךָ:

הל וְלִפְנֵי הַכֹּל כֹּל הָיִיתָ. וּבִהְיוֹת הַכֹּל כֹּל מְלֵאתָ:

מן לֹא לְחֻצּוּךָ וְלֹא הִסּוּךָ. יְצוּרֶיךָ אַף לֹא מַעֲטוּךָ:

הל בַּעֲשׂוֹתְךָ כֹּל | לֹא נִבְדַּלְתָּ. מִתּוֹךְ מַלַאכְתְּךָ לֹא נֶחֱדַלְתָּ:

מן בַּעֲשׂוֹתְךָ אֶת הַשָּׁמַיִם. וְאֶת הָאָרֶץ וְאֶת חַמָּיִם:

הל לֹא קֵרְבוּךָ וְלֹא רִחֲקוּךָ. כִּי כָל קֵירוֹת לֹא יַחְלְקוּךָ:

מן זֶרֶם | מַיִם לֹא יִשְׁטְפֶךָ וְרוּחַ בַּבִּיר לֹא יְהַדְּפֶךָ:

הל אַף כָּל טִנֹּפֶת לֹא תִטְנָפֶךָ. אֵשׁ אוֹכְלָה אַשׁ לֹא תִשְׂרְפֶךָ:

מן לַהֲיוֹתְךָ אֵין חֶסְרוֹן. וּלְיִחוּדְךָ אֵין יִתְרוֹן:

הל כְּמוֹ הָיִיתָ לְעוֹלָם תִּהְיֶה. חֹסֶר וְעֵדֶךְ בְּךָ לֹא יִהְיֶה:

מן וְשִׁמְךָ מְעִידֶךָ כִּי הָיִיתָ. וְהוֹוֶה וְתִהְיֶה וּבְכֹל אַתָּה:

הל הָוֶה לְעוֹלָם וְכֵן | נוֹדַעְתָּ. נְעִידְךָ וְכֵן בְּךָ הַעִידוֹתָ:

מן שֶׁאַתָּה הוּא וְהוָה בְּכֹל. שֶׁלְּךָ הַכֹּל וּמִמְּךָ הַכֹּל:

הל שְׁמוֹת יְקָרְךָ יַעֲנוּ וְיָעִידוּ. בִּתְקָף יְקָרְךָ בְּךָ יַסְהִידוּ

ליום רביעי בשבוע

מן אֲרוֹמֵם אֱלֹהַי אָבִי וְאֵלִי. אַנְוֶה אֱלֹהֵי צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

הל אֶחָד אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ. בְּכָל יוֹם פְּעָמַיִם:

Keine Dauer, denn dein Daſein ewiglebend! allvermögend! nichts iſt außer dir
Vor dem All biſt du das All geweſen, und als das All entſtand, erfüllteſt du
das Ganze.

Nicht konnten drängen dich, beſtimmen dich deine Weltgeſchöpfe, noch entkräften dich
Indem du Alles ſchufſt, nicht wardſt du abgeſchieden, aus deiner Werke Mitte wardſt
du nicht ausgeſchloſſen.

Indem du ſchufſt die Himmel, die Erd' und das Waſſer — konnten ſie nicht näher
dich, noch ferner dich, ja, alle Scheidewände theilen dich nicht ab.

Waſſerſtröme überſchwemmen dich nicht; ſtarke Winde ſtoßen dich nicht; aus
der Erde Schlämme ſchlämmen dich nicht; verzehrend Feuer! Feuer ver-
ſehrt dich nicht.

An deinem Daſein find't kein Mangel ſtatt, an deiner Einheit kein Ueberfluß; wie
du wareſt, wirſt du ewig bleiben, Mangel, Ueberfluß in dir nie ſein werden.

Dein Name zeuge dir: du warſt, du biſt, wirſt ſein! im All' du ewig
währeſt! So wardſt du anerkannt, wir bezeugen dir, und ſo haſt ſelbſt ge-
lehret du:

Daß du es ſelbſt, im All', du ſeiſt, daß dein das All' von dir das All'! Die Namen
deiner Majeſtät — ſie ſagens laut und zeugen deiner mächt'gen Majeſtät, für
dich ſie zeugen.

Vierter Tag.

Preiſen will ich mein und meiner Väter Gott, rühmen hoch meinen Gott und Hort
Erlöſer! Verkünden Gottes Einheit, des Himmels und der Erde Gott, an je-
dem Tage zweimal.

קהל לְמֵרָחוֹק מִי יִשָּׂא דַעַת. לְלֹא תְחִלָּה וְלֹא סוֹף לְהַגִּיעוֹ׃
מן אֲגוּדִים אֲחוּדִים תּוֹךְ וְסוֹף וְרֹאשׁ. פֶּה וְלֵב אֶבְלוֹם מִדְּרוֹשׁ וּמֵחָרוֹשׁ׃
קהל גְּבַהּ וְעֹמֶק נְעוּצִים בְּסוֹבֵב. חָכָם לֵב וְנָבוֹן לֹא יְלָבֵב׃
מן סוֹבֵב אֶת הַכֹּל וּמְלֵא אֶת כֹּל. וּבְהִוֹת הַכֹּל אַתָּה בַּכֹּל׃
קהל אֵין עָלֶיךָ וְאֵין תַּחְתֶּיךָ. אֵין חוּץ לְךָ וְאֵין בֵּינוֹתֶיךָ׃
מן אֵין מַרְאֶה וְגַב לְיִחוּדֶךָ. וְאֵין גּוּף לְעֻצֶּם יְחוּדֶךָ׃
קהל וְאֵין בַּתֲוֶךָ מִמְּךָ נִבְדָּל. וְאֵין מָקוֹם דַּק מִמְּךָ נֶחְדָּל׃
מן וְאֵינְךָ נֶאֱצָל מִכֹּל וְנִבְדָּל. וְאֵין מָקוֹם רֵק מִמְּךָ וְנֶחְדָּל׃
קהל מִקְרֶה וְשִׁנּוּי אֵין בְּךָ נִמְצָא. וְלֹא זְמָן וְעֵרֶעַ וְלֹא כָּל שִׁמְצָה׃
מן כָּל זְמָן וְכָל עֵת אַתָּה מְכִינָם. אַתָּה עוֹרְכָם וְאַתָּה מְשַׁנָּם׃
קהל כָּל מַדָּע לֹא יַשִּׂיג אוֹתְךָ. אֵין שֵׂכֶל אֲשֶׁר יִמְצָא אוֹתְךָ׃
מן כְּמִדָּתְךָ חָכְמָתֶךָ. כְּגֶדְלָתְךָ תִּבוּנָתֶךָ׃
קהל חָכָם אַתָּה מֵאֵלֶיךָ. חַי מֵעַצְמְךָ וְאֵין כָּמוֹךָ׃
מן זוֹלַת חָכְמָתְךָ אֵין חָכְמָה. כְּלִתִּי בִינָתְךָ אֵין בִּינָה וּמִזְמָה׃
קהל חָלַקְתָּ בְּלֵב חֲכָמִים שֵׂכֶל. וְרוּחֲךָ תְּמַלְּאֵם וְדַעְתָּם תַּשְׂכֵּל׃
מן מִבַּלְעָדֵי כֹחֲךָ אֵין גְּבוּרָה. וּמִבַּלְעָדֵי עֻזְּךָ אֵין עֻזָּרָה׃
קהל אֵין ו נִכְבָּד כִּי אִם כִּבַּדְתּוֹ וְאֵין גָּדוֹל כִּי אִם גִּדַּלְתּוֹ׃
מן כָּל יֶקֶר וְכָל טוֹב מִמֶּךָּ. לַאֲשֶׁר תַּחְפּוֹץ עֲשׂוֹת חָסְדֶּךָ׃
קהל אֵין חֵקֶר לִגְדֻלָּתֶךָ. וְאֵין מִסְפָּר לְתִבוּנָתֶךָ׃

Wo nicht Seiten, wo nicht Räume sind: wagt die Sprache keine Kunde. Jene Ferne wessen Sinn nimmt's auf zu erreichen, was kein Anfang, keine Ende hat?
Fest vereint sind: Mitte, Ende, Anfang — drum zähm' ich Mund und Herz, zu forschen, grübeln. Höhe, Tiefe, kreisen, fest gewunden, der Weisen Größe kann's nicht fassen.
Das All' umgibst du All' erfüllt, im Sein des All' — bist selbst im All'. Nichts ist über dir, nichts ist unter dir, nichts ist außer dir, nichts ist zwischen dir.
Keine Licht- und keine Rückenseite deinem Ein-, kein Körper deinem Einheitswesen Nichts in deinem Innern trennbar, nicht eine Stelle schwach und lösbar;
Von nichts entfernt und getrennt, keine Stelle leer, die du nicht füllteſt. Weder Zufall noch Veränderung treffen dich, nicht Zeit, Zerstörung, Mangel.
Zeit und Schickſal — du beſtimmſt ſie, ordneſt und veränderſt; kein Wiſſen faſſet dich, begreifen dich kann kein Verſtand.
Angemeſſen dir iſt deine Weisheit, deiner Würde dein Verſtand; deine Weisheit, ſtammt aus dir, dein Leben biſt du ſelbſt, es gleicht dir nichts.
Ohne deine Weisheit gibts keine Weisheit, ohne dein Verſtand nicht Verſtand noch Klugheit. Du haſt zugetheilt Verſtand dem Herz der Weiſen, mit deinem Geiſt erhältſt du ſie, verſtändigſt ihre Einſicht.
Ohne deine Kraft iſt keine Stärke, ohne deine Macht iſt keine Hülfe. Ehrenwerth iſt keiner, nur wenn du ihn ehrſt; keiner groß, nur wenn du ihn groß machſt;
Jede Würde, jedes Gute kommt aus deiner Hand, dem Gnade du erzeugen willſt — Unergründlich deine Größe, unausſprechlich dein Verſtand. —

מן אֶת אֲשֶׁר תְּבַקֵּשׁ אַתָּה מוֹצֵא. בְּלִי נְטוֹת אֲלֵיהֶם בְּשֵׁת שֶׁתִּרְצֶה:

קהל כִּי אֶת הַכֹּל כְּאַחַת תִּרְאֶה. לְבַדְּךָ תַּעֲשֶׂה וְאֵינְךָ נִלְאֶה:

מן כִּי עַל גּוֹי וְעַל אָדָם יָחִד. עַל כֹּל תְּדַבֵּר בְּרֶגַע אֶחָד:

קהל תִּשְׁמַע בְּרֶגַע כָּל הַקּוֹלוֹת. זַעַק וְלַחַשׁ וְכָל הַתְּפִלּוֹת:

מן אַף תָּבִין אֶל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם. בְּרֶגַע תַּחְקוֹר כָּל ו לְבָבֵיהֶם:

קהל וְלֹא תֵאָרִיךְ עַל מַחְשְׁבוֹתֶיךָ. וְלֹא תִתְמַהְמַהּ עַל־עֲצָתֶךָ:

מן אֲצַל עֲצָתְךָ גְּזַרְתֶּךָ. לֶקֶץ וּלְמוֹעֵד קְרִיאָתֶךָ:

קהל וְכֻלָּם בֶּאֱמֶת בְּתֹם וּבְיוֹשֶׁר. מִבְּלִי עֵדֶךָ וּמִבְּלִי חֶסֶר:

מן מִפִּיךָ דָּבָר לֹא יֵאָבֵד. וְדָבָר מִפִּיךָ לֹא יִכָּבֵד:

קהל כָּל אֲשֶׁר תַּחְפּוֹץ תּוּכַל ו לַעֲשׂוֹת. וְאֵין מִי מוֹחֶה בְּיָדְךָ מַעֲשׂוֹת:

מן יְכֹלֶת יֵ בְּחָפְצוֹ קְשׁוּרָה. וּבִרְצוֹת יֵ לֹא אֲחֹרָה:

קהל אֵין דָּבָר סֵתֶר מִפִּיךָ נֶכְחָד. עֲתִידוֹת וְעוֹבְרוֹת לְךָ הֵם יָחַד:

מן אֲשֶׁר מֵעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם. הֵם כֻּלָּם בְּךָ וְאַתָּה בְּכֻלָּם:

קהל חֲדָשׁוֹת תַּגִּיד וְסוֹד דְּרָכֶיךָ. אֶל עֲבָדֶיךָ וּמַלְאָכֶיךָ:

מן וְאֵינְךָ צָרִיךְ לְהַשְׁמִיעָךְ. דְּבַר סוֹד וְסֵתֶר לְהוֹדִיעֲךָ:

קהל כִּי מִפִּיךָ כָּל סוֹד יִגָּלֶה. בְּטֶרֶם עַל ו לֵב כָּל יְצִיר יַעֲלֶה:

מן בְּלֵב כָּל נִבְרָא לֹא תִמָּצֵא. מְפִינוּ עָתָק לֹא יֵצֵא:

קהל בְּאֵין לוֹ קָצֶה וְלֹא יֶחָצֶה. לֵב לֹא יָתוּר וְאֵין פֶּה פּוֹצֶה:

מן בְּאֵין לוֹ רוּחוֹת וְלֹא רֻוָחוֹת. אֵין לוֹ שִׂיחוֹת בּוֹ מוֹכִיחוֹת:

Was du suchst, das find'st du gleich ohn' hinzuwenden dich nach ihnen, so du's willst' denn du siehst wie Eins das All', thuest Alles ganz allein, ermüdest nicht.

Ueber Völker, über Menschen insgesammt — über Alles sprichst du aus in einem Augenblick; hörst im Augenblick die Stimmen Aller, Geschrei, Geflüster, alle die Gebete.

All' ihr Thun bemerkest du, erforsch'st im Augenblick die Herzen Aller. Nicht lange währt dein Sinnen, nicht lange weilt dein Rath;

Bei deinem Rath ist auch dein Urtheil, das auf bestimmte Zeit du kund machst, nach Wahrheit, voll und recht, nicht mehr, nicht minder.

Dir kann Nichts verloren gehen, kein Ding zu schwer sein dir, was du willst, vermagst du auszuüben, Niemand wehrt Vollbringen dir.

Des Ewigen Macht ist eng vereint mit seinem Willen, indem er will, ist jene ohn' Verzug; Geheimes dir nicht unentzogen ist, was kommt, was war — sie sind vereinet dir.

Denn von Ewigkeit bis Ewigkeit sie sind sammt in dir, in ihnen du; Neues kündigst du, vertrauend deinen Thaten, deinen Dienern, deinen Engeln.

Du bedarfst nicht erst zu hören, was geheim ist, was verborgen, um es zu erfahren; denn dir ist offenbaret, was geheim, eh' dem Sinn' geschaffner Wesen sie entsteigen.

In des Erschaffnen Sinn bist du unerreichbar, drum entfahre unsrem Munde keine Frechheit. Wo nicht Endlichkeit, nicht Theilbarkeit — da erspäht kein Sinn, vermag die Rede nichts.

וְעַד הָעוֹלָם לֹא תִשְׁתַּנֶּה. וּמֵאֱלֹהוּתְךָ לֹא תִתְנַוֶּה:

קהל חָדָשׁ וְנוֹשָׁן לֹא נִמְצֵאתָ. חִדַּשְׁתָּ כֹּל וְלֹא חָדַשְׁתָּ:

מן לֹא יְחוֹלוּ זְקֻנָה וּבַחֲרוּת. עָלֶיךָ גַּם שֵׂיבָה וְשַׁחֲרוּת:

קהל וְלֹא חָלוּ בְךָ שִׂמְחָה וָעֶצֶב. וְדִמְיוֹן ו נוֹצָר וְכָל דָּבָר קָצָב:

מן כִּי לֹא יְסוֹבֵב אוֹתְךָ גֶּשֶׁם. אַף לֹא תִדָּמֶה אֶל כָּל נֶשֶׁם:

קהל כָּל הַיְצוּרִים גְּבוּל סִבַּבְתָּם. אֶל רֵאשִׁיתָם וּלְאַחֲרִיתָם:

מן כִּי הַבְּרוּאִים בִּגְבוּל שַׂמְתָּם. וְלִמֵּי צְבָאָם גְּבוּל הַקַּפְתָּם:

קהל וּלְךָ אֵין גְּבוּל וּלְמָיְךָ. וְלִשְׁנוֹתֶיךָ וּלְעָצְמֶךָ:

מן עַל כֵּן אֵינְךָ צָרִיךְ לַכֹּל. וּלְיָדְךָ וּלְחַסְדְּךָ צְרִיכִים הַכֹּל:

קהל הַכֹּל צְרִיכִים לְצִדְקוֹתֶיךָ. וְאֵינְךָ צָרִיךְ לִבְרִיוֹתֶךָ:

מן כִּי טֶרֶם כָּל יְצִיר חָיִית. לְבַדְּךָ מְאוּמָה לֹא נִצְרַכְתָּ:

קהל רִאשִׁית וְאַחֲרִית בְּיָדְךָ עֲרוּכִים. אַתָּה בָּם וְהֵם בְּרוּחֲךָ שְׂרוּכִים:

מן כָּל אֲשֶׁר הָיָה בָּרִאשׁוֹנָה. וַאֲשֶׁר יִהְיֶה בָּאַחֲרוֹנָה:

קהל כָּל הַיְצוּרִים וְכָל מַעֲשֵׂיהֶם. וְכָל דִּבְרֵיהֶם וּמַחְשְׁבוֹתֵיהֶם:

מן מֵרֹאשׁ וְעַד סוֹף תֵּדַע כֻּלָּם. וְלֹא תִשְׁפַּח בִּי אַתָּה אֲצִלָּם:

קהל אַתָּה בְרָאתָם וְלִבָּךְ עֲרָכָם. לְבַדְּךָ תֵּדַע מִקְוֹמָם וְדַרְכָּם:

מן הֵן אֵין דָּבָר מִמְּךָ נֶעְלָם. כִּי לְפָנֶיךָ נְכוֹנִים כֻּלָּם:

קהל אֵין חֹשֶׁךְ וְאֵין מָנוֹס וְסֵתֶר. לָנוּס שָׁמָּה וּלְהִסָּתֵר:

Und in Ewigkeit bleibst du unverändert, von deiner Göttlichkeit unverringert. Neu und alternd war und ist dein Dasein nicht, du das All' erneutest — doch du nicht neu.

Nicht angethan sind Alter oder Jugend dir, noch Greisesnam' und Jünglingszeit; nicht kann bewegen dich Freud und Schmerz, Geschaffnen gleich, dem Endlichen gleich.

Denn dich umgibt kein Leib, gleichst beseelten Wesen nie. Den Geschaffnen Allen stelltest du die Grenze ihres Anfangs, ihres Endes.

Ja! Erschaffnen machtest Grenzen du, ihrer Lebenszeit hast Schranken du gezogen; für dich gibt's keine Grenze, deine Tage, deine Jahre, deine Allkraft. —

Darum bedarfst du gar Keines, deiner Hand und deiner Gnad' bedarf Jedes; alle sie bedürfen deiner Milde, du bedarfst nicht deiner Schöpfungen.

Eh' noch war ein Wesen, warst du allein — du bedurftest Nichts. Erst und Letzt in deiner Hand gereihet, du in ihnen, sie in deinem Geist verschlungen.

Alles was zuerst vorhanden war, und was zuletzt sein wird, alle Wesen, ihre Thaten alle, ihre Reden all' und Dichten —

Vom Anfang bis End' ist dir bekannt, nichts vergißest du — da du bei ihnen bist. Hast du sie ja geschaffen, eingerichtet sie nach deinem Sinn, d'rum ist dir allein ihr Gang und Thun bekannt.

Sieh', kein Ding ist, das vor dir verhohlen wäre, denn vor dir liegt alles da; nicht Finsterniß, nicht Zuflucht, noch Versteck, kann Flucht gewähren, kann verbergen.

מן רִאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן מִבְּלִי רֵאשִׁית. וּמִבְּלִי אַחֲרִית וְאֵין לֵב לְהָשִׁית:

וקהל אֵין קֵצֶה אֶל גְּבְהוֹתֶךָ. וְאֵין סוֹף לְעוֹמֶק מְדוֹתֶיךָ:

מן אֵין לְךָ סוֹבֵב וְאֵין לְךָ פֵּאָה. עַל כֵּן אוֹתְךָ חַי לֹא רָאָה:

וקהל אֵין צַד וְצֶלַע יַצְלִיעוּךָ. וְרֹחַב וְאוֹרֶךְ לֹא יַמְצִיעוּךָ:

מן אֵין פֵּאָה לְסָבִיבוֹתֶךָ. וְאֵין תּוֹךְ מַכְרִיל בֵּינוֹתֶךָ:

וקהל אֵין חָכְמָה אֲשֶׁר תֵּדָעֶךָ. וְאֵין מַדָּע אֲשֶׁר יַגִּיעֶךָ:

מן וְלֹא יַשִּׂיג אוֹתְךָ כָּל מַדָּע. וְאֵין שֵׂכֶל אֲשֶׁר יָבִין וְיֵדָע:

וקהל מִמְּךָ מְאוּמָה וְאֵיכָה אַתָּה. וְאֵיךְ בְּלִי מְאוּמָה כֹּל בָּרָאתָ:

ליום שלישי בשבוע

מן אָמְנָם יָדַעְתִּי כִּי אַתָּה. אֱלֹהֵי יַעֲקֹב כֹּל יְצַרְתָּ:

וקהל אַתָּה בוֹרֵא וְלֹא נִבְרָאתָ. אַתָּה יוֹצֵר וְלֹא נוֹצַרְתָּ:

מן אַתָּה מֵמִית וְאַתָּ כֹּל תְּבַלֶּה. אַתָּה מוֹרִיד שְׁאוֹל וְאַף תַּעֲלֶה:

וקהל וְנֶאֱמָן לְהַחֲיוֹת מֵתִים אַתָּה. וְעַל יְדֵי נְבִיאֶךָ כֵּן הוֹדַעְתָּ:

מן וְלֹא תָמוּת אֵל חַי וְלֹא מַתָּה. מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אָתָּה:

וקהל מַשְׁבִּיר וּמוֹלִיד וְלֹא נוֹלַדְתָּ. מוֹחֵץ וְרוֹפֵא וְלֹא חָלִיתָ:

מן מָוֶת וּמַדְוֶה אֵין לְפָנֶיךָ. תְּנוּמָה וְשֵׁנָה אֵין לְעֵינֶיךָ:

וקהל הֲלֹא מִקֶּדֶם אֵל חַי אָתָּה. מֵאֲשֶׁר בְּךָ לֹא נִשְׁתַּנֵּיתָ:

Kein Umfang, kein Winkel findet statt bei dir, d'rum was lebt, nie schaut es dich, keine Seite, keine Glieder dich beschränken, keine Breite, Länge, Tiefe dich umfassen.

Es trennet nichts dein Wesen nach Außen, nichts scheidet von Innen dich in Theile. Keine Weisheit kann dich kennen, kein Erkenntniß dich erreichen.

Kein Wissen kann begreifen dich, kein Verstand, der da einsähe etwas nur von dir, und wie du seist, und wie du ohne Etwas das All' erschufst.

Dritter Tag.

Fürwahr! ich, ich weiß es, daß du, Gott Jakobs! das All' erschufst! daß du Schöpfer seist, selbst nicht erschaffen, du Former bist, selbst nicht geformt.

Daß du tödtest, Alles verwesen läßt, du in die Gruft senkst — du wieder emporhebst, gewiß die Todten einst erweckst, wie durch deine Profeten du verkündet.

Unsterblich du, lebendiger Gott, nie sterblich! von Ewigkeit zu Ewigkeiten du! Entbindest, lässest gebären, selbst ungeboren, verwundest, heilest, selbst nie erkrankt.

Tod und Siechheit treffen dich nie, Schlummer und Schlaf sind deinen Augen fremd. Bist du ja von jeher: lebend'ger Gott! was an dir ist ward nie verändert.

קהל יָדַעְתִּי כִּי גָדוֹל אַתָּה. עַל כָּל אֱלֹהִים מְאֹד גָּדַלְתָּ׃

מן כִּי כָּל אֱלֹהֵי הָעַמִּים הֵם. אֱלִילִים אִלְמִים רוּחַ אֵין בָּהֶם׃

קהל הֵן לְעוֹבְדֵיהֶם גְּמוֹל אֵין מְשִׁיבִים. וְלָמָּה לָהֶם הֵמָּה מֵטִיבִים׃

מן וּבְעֵת צָרָה אָז יִתְפַּלְלוּ. וְלֹא יַעֲנוּם כִּי לֹא יוֹעִילוּ׃

קהל דּוֹרְשִׁים בְּכָל לֵב לְרוּחַ אֵין בּוֹ. וְקָרוֹב יְיָ אֶל עַם מְרוֹבּוֹ׃

מן הַיּוֹצֵר כֹּל הוּא אֱלֹהֵינוּ. הוּא עָשָׂנוּ וְלוֹ לְבַד אֲנָחְנוּ׃

קהל עַם ו מַרְעִיתוֹ וְצֹאן יָדוֹ. נְבָרֵךְ שְׁמוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

מן בְּצַר לָנוּ מְאֹד נִמְצֵאתָ. כִּי דוֹרְשֶׁיךָ לֹא עָזַבְתָּ׃

קהל וְתָמִיד בְּפִינוּ תְּהִלָּתֶךָ. וּמְהַלְלִים לְשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ׃

מן עֵד אַתָּה בְּךָ וּבְכִבּוֹדֶךָ. וּמְשָׁרְתֶיךָ אַף עֲבָדֶיךָ׃

קהל אֲשֶׁר כְּבוֹדְךָ מִלֹּא כָל הָאָרֶץ. וּכְבוֹדְךָ עַל כָּל הָאָרֶץ׃

מן וַאֲבוֹתֵינוּ בָּחֲרוּ אוֹתָךְ. לְבַדְּךָ לַעֲבוֹד וְאֵין לְזָר אִתָּךְ׃

קהל גַּם אָנַחְנוּ אוֹתְךָ לְבַדְּךָ. נַעֲבוֹד כְּבֵן אָב וּנְכַבְּדֶךָ׃

מן וְהֶגְיֹנוּ עַל יְחוּדֶךָ. יוֹמָם וָלַיְלָה עֲדֶיךָ׃

קהל בְּפִי כֻּלָּנוּ וּבִלְבָבֵנוּ. שָׁאַתָּה לְבַדְּךָ אֱלֹהֵינוּ׃

מן אֱלֹהֵינוּ אַתָּה עַל יְחוּדֶךָ. עֲדֵים אֲנַחְנוּ וַעֲבָדֶיךָ׃

קהל אֵין תְּחִלָּה אֶל רֵאשִׁיתֶךָ. וְאֵין קֵץ וְתִכְלָה לְאַחֲרִיתֶךָ׃

Der Völker Götzen alle aber nichtig, stumm sind, in denen kein Geist ist. Thun doch sie in ihren Dienern nichts vergelten, warum thun diese ihnen Gutes beilegen?

Warum in Nöthen sie anbeten, sie hören ja nicht, können nicht nützen? — Suchen andächtig nach geistlosen Wesen — der Ewige aber nah ist dem Volke, das ihm naht.

Der das All' schuf, ist unser Gott, er schuf uns, ihm allein gehören wir an — ein Volk seiner Weide, Schafe seiner Macht — seinen Namen preisen wir, ewig ist seine Güte.

Wenn wir in Noth sind, läßt du dich finden, die dich suchen, hast du nie verlassen. Drum ist stets dein Lob in unserem Munde, rühmend deiner Herrlichkeit Namen.

Du bist Zeuge dir und deiner Ehre und deiner Diener, deine Knechte; deiner Majestät die ganze Erde voll. Deine Majestät verbreitet überall.

Darum wählten unsere Ahnen dich, dir allein sie dienten, keinem Fremden neben dir So auch wir, nur dich allein wir beten an, gleich wie der Sohn den Vater ehrt

Wir berufen: deiner Einzigkeit Zeugeu Tag und Nacht mit Mund und Herz zu sein: Du allein bist unser Gott!

Du unser Gott deiner Einzigkeit sind wir Zeugen, deine Knechte. Ohne Anfang ist dein Erstsein, ohne End' und Ziel dein Letzsein.

Erster du und letzter, ohne Anfang und Ende, unerfaßlich dem Verstande. Deine Höh' hat keine Grenze, deiner Tiefe Maß keine Ende.

מן אֵיזוֹ עַיִן אֲשֶׁר תְּעִידֶךָ. וְחִי לֹא רָאָה פְּנֵי כְבוֹדֶךָ׃

קהל נָבוֹן וְחָכָם הֵן לֹא יֵדָע. וְאֵיךְ אֶעָרוֹךְ עַל אֲשֶׁר לֹא אֵדָע׃

מן וְאִם יֹאמַר אִישׁ עַד תַּכְלִיתוֹ. אֶעָרוֹךְ אֵלָיו וּבְמַחֲנָתוֹ׃

קהל אָבֹא וְאֶמְצָא תַּכְלִית שִׁבְחוֹ. לֹא נֶאֱמָנָה אֶת אֵל רוּחוֹ׃

מן יְבֻלָּע כִּי לֹא יֵדַע עָרְכּוֹ. אַחֲרִית פִּיהוּ רֵאשִׁית דַּרְכּוֹ׃

קהל וְעִמְּדִי לֹא כֵן אָנֹכִי. וּפִי לֹא אֶתֵּן לַחֲטוֹא וְחִכִּי׃

מן אֲסַפְּרָה לְאָחֵי קְצוֹת דַּרְכֵי אֵל. וּלְיִשְׂרָאֵל מַה פָּעַל אֵל׃

קהל כַּכָּתוּב אָמְרוּ לֵאלֹהִים. מַה נּוֹרָא מַעֲשֶׂיךָ אֱלֹהִים׃

מן וְאָמַרְתָּ עַם זוּ יָצַרְתָּ לִי. יְסַפְּרוּ שְׁמִי וּתְהִלָּתִי׃

קהל בְּמִצְרַיִם שַׂמְתִּי עֲלִילוֹתַי. לְמַעַן תְּסַפֵּר אֶת אוֹתוֹתַי׃

מן וַאֲנִי עַבְדְּךָ עַל בֵּן אֲסַפֵּר. כַּאֲשֶׁר אֲדְרוֹשׁ מֵעַל סֵפֶר׃

קהל תְּהַלֵּל נַפְשִׁי כֹּחַ מַעֲשֶׂיךָ. וְכָל קְרָבַי אֶת שֵׁם קָדְשֶׁךָ׃

מן וַאֲבָרֶכְךָ בְּכָל עֵנְיָנִי. וּבְכָל לִבִּי אוֹדֶה אֶת אֲדֹנָי׃

קהל גַּם בְּגָרוֹנִי רוֹמְמוֹתֶיךָ. וְאֶת פִּי אֲמַלֵּא תְּהִלָּתֶךָ׃

מן כִּי פִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ. כָּל הַיּוֹם אֶת תִּפְאַרְתֶּךָ׃

קהל וְאֹמְרָה נָא עֲזוּז גְּוָרוֹתֶיךָ. וְאַשִּׂיחָה דִּבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ׃

מן וַאֲזַכִּיר טוּבְךָ וְצִדְקוֹתֶיךָ. חֲסָדֶיךָ וּגְבוּרוֹתֶיךָ׃

Wo ist das Auge, das von dir zeugen könnte? Kein lebendes Wesen hat je geschaut' deine Majestät. Der Verständige? der Weise? er weiß nichts! — wie könnte ich demnach schließen auf das, was ich nicht kenne?

Spräche Einer bis an sein Ende: „ich will hin zu ihm mich wagen, und zuverlässig komm' und find' ich das Ziel seines Ruhmes;" treulos gegen Gott wäre dieser Sinn;

Er muß zu Grunde gehen, denn er kennt sich selbst nicht, seiner Rede Folge, seines Wegs Beginn. Ich bin nicht so vermessen, lasse meinem Munde nicht solch' Sünd entfahren;

Meinen Brüdern will ich von den Wegen Gottes Einiges erzählen, an Israel, was Gott gewirkt. So heißt es: „Sprechet zu Gott: Wie furchtbar sind deine Werke, Gott!"

Und du sprachst: „Dieses Volk schuf ich mir, daß sie erzählen meinen Namen, meinen Ruhm, in Mizrajim übte ich meine Thaten, auf daß du meine Wunder erzählest."

So will ich denn, ich dein Knecht, erzählen wie ich's erfahre aus deinem Buche. Es rühmte meine Seele deiner Thaten Kraft, mein Inneres den Namen deiner Heiligkeit.

Ich preise dich in all meinem Thun, mit ganzem Herzen danke ich Gott; meine Kehle sei deines Ruhmes, mein Mund deines Lobes voll.

Ja, mein Mund verkünde dein Lob, den ganzen Tag deinen Ruhm; sprechen will ich von deinen gewaltigen Thaten, unterhalten will ich von deinen Wunderdingen.

Gedenken deiner Güte und Gerechtigkeit, deiner Gnad' und deiner Allmacht. Ich weiß es, daß du groß bist, über alle Götter hoch erhaben.

מן אַתָּה לְבַדְּךָ מַכִּיר שִׂכְלֶךָ. וְאֵין זוּלָתְךָ יוֹדֵעַ כֹּחֶךָ:

קהל וְאֵין יוֹדֵעַ בִּלְעָדֶיךָ. שְׂבָחוֹת וְאוּיוֹת לִכְבוֹדֶךָ:

מן עַל כֵּן תְּבוֹרַךְ נִרְאוּי לָךְ. בְּפִי קְדֻשֶׁךָ כִּבוֹדְךָ וְגָדְלֶךָ:

קהל וּמִפִּי הַכֹּל בְּכָל אֱלוֹתָם. כְּפִי מַדָּע אֲשֶׁר אַתָּה חֲנַנְתָּם:

מן יוֹדוּ פְּלָאֶךָ הַשָּׁמַיִם. וְיַאַדְּרוּךָ קוֹלוֹת מָיִם:

קהל וְיָרִיעוּ לְךָ כָּל הָאָרֶץ. יוֹדוּךָ כָּל מַלְכֵי אָרֶץ:

מן אַךְ יוֹדוּךָ כָּל הָעַמִּים. וְיִשְׁתַּחֲווּךָ כָּל הָאֻמִּים:

קהל כָּל זֶרַע יַעֲקֹב עַבָּדֶיךָ. כִּי עֲלֵיהֶם גָּבְרוּ חֲסָדֶיךָ:

מן אֶת שֵׁם יְיָ יְהַלְלוּ כֻלָּם. אֵל אֱלֹהִים אֱמֶת וּמֶלֶךְ עוֹלָם:

שיר היחוד ליום שני בשבוע

מן וַאֲנִי עַבְדְּךָ בֶּן אֲמָתֶךָ. אֲדַבֵּר אֲמַלֵּל גְּבוּרוֹתֶךָ:

קהל דַּרְכֵי שִׂבְחֶךָ קָצָתָם אֲסַפֵּרָה. מַעֲשֶׂיךָ מַה נּוֹרָא אַמְרָה:

מן אֵין אֵלֶיךָ עֲרוֹךְ בַּמֶּה. אַגִּידָה עָצְמוּ מִסַּפֵּר:

קהל חֵקֶר אֱלוֹהַ הֲלֹא יִמְצֵא. וְתַכְלִית שַׁדַּי לֹא תִקָּצֵה:

מן וְלִתְבוּנָה הֲלֹא אֵין חֵקֶר. וּמִסְפַּר שָׁנָיו לֹא יֵחָקֵר:

קהל וְגַם אֵין מִסְפַּר לִגְדוּדֶיךָ. בְּצִבְאוֹתֶיךָ אוֹת כְּבוֹדֶךָ:

---

darstellen? Selbst deine Engel schauen dich nicht, die weisesten Herzen finden dich nicht.

Du allein erkennest dein Lob, Niemand außer dir erfasset deine Kraft, Eigenschaften d Verehrung würdig, keiner außer dir kennet sie.

Drum sei gebenedeit, wie es dir ziemt, deiner Heiligkeit, Majestät und Größe, von dem Munde Aller, je nach ihrer Kraft, nach der Erkenntniß, deren du sie begnadigtest.

Es preisen deine Wunder die Himmel, es verherrlichen der Fluthen Stimmen dich. Es jauchzen dir alle Lande, es huldigen dir alle Könige der Erde.

Auch die Völker alle huldigen dir, es rühmen dich alle Nationen; Jakob's Nachkommen, deine Knechte, alle, über die deine Güte mächtig waltet,

Des Ewigen Namen loben sie alle der Götter Gott ist wahrhaft, König des Weltalls.

Zweiter Tag.

ואני Ich, dein Knecht, Sohn deiner Magd, will reden und sprechen von deiner Allmacht; Nur einige deiner gepriesenen Eigenschaften, deiner furchtbaren Thaten will ich erzählen.

Nichts ist dir gleichgestellt im Buche der Weltgeschichte; verkünden nur kann ich deine Eigenschaften, nicht erzählen. Das Sinnen Gottes kann nicht aufgefunden, des Allmächtigen Zweck nicht beschränkt werden.

Seine Weisheit kann nicht ergründet, seiner Jahre Zahl nicht erforscht werden. Ja! deine Engelschaaren selbst sind ohne Zahl, diese Heere, das Zeichen deiner Herrlichkeit!

קהל כִּי כָתוּב לֹא עַל זִבְחֶיךָ. וְעוֹלוֹתֶיךָ אוֹכִיחֶךָ׃
מן עַל דְּבַר זֶבַח וְעוֹלוֹתֵיכֶם. לֹא צִוִּיתִי אֶת אֲבוֹתֵיכֶם׃
קהל מַה שְׁאַלְתִּי וּמַה דָּרַשְׁתִּי מִמְּךָ. כִּי אִם לְיִרְאָה אוֹתִי׃
מן לַעֲבוֹד בְּשִׂמְחָה וּבְלֵבָב טוֹב. הִנֵּה שְׁמֹעַ מִזֶּבַח טוֹב׃
קהל וְלֵב נִשְׁבָּר מִמִּנְחָה טְהוֹרָה. זִבְחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁבָּרָה׃
מן זֶבַח וּמִנְחָה לֹא חָפַצְתָּ. חַטָּאת וְעוֹלָה לֹא שָׁאָלְתָּ׃
קהל מְזֻבַּח אֲבָנָיו בְּשִׁבְרוֹן לִבִּי. וַאֲשַׁבְּרָה אַף רוּחִי בְּקִרְבִּי׃
מן רוּם לֵב אַשְׁפִּיל וְאֶת רוּם עֵינִי. וְאֶקְרַע לְבָבִי לְמַעַן אֲדֹנָי׃
קהל שִׁבְרֵי רוּחַי הֵם זְבָחֶיךָ. יַעֲלוּ לְרָצוֹן עַל מִזְבְּחֶךָ׃
מן וְאַשְׁמִיעַ בְּקוֹל הוֹדָיוֹתֶיךָ. וַאֲסַפְּרָה כָּל נִפְלְאוֹתֶיךָ׃
קהל אֲשֶׁר יְדָעָה נַפְשִׁי אַחְבִּירָה. אֶמַלֵּל גְּבוּרוֹת וַאֲדַבְּרָה׃
מן וּמָה אֶעֱרֹךְ וְלֹא יָדַעְתִּי מָה. הֵיָכוֹל אוּכַל דַּבֵּר מְאוּמָה׃
קהל כִּי אֵין חֵקֶר לִגְדֻלָּתוֹ. וְגַם אֵין מִסְפָּר לְתִבוּנָתוֹ׃
מן חָכָם לֵבָב הוּא מִי כָמוֹהוּ. שַׁגִּיא כֹּחַ לֹא מְצָאנוּהוּ׃
קהל עוֹשֶׂה גְּדוֹלוֹת וְרַב נוֹרָאוֹת. גָּדוֹל אַתָּה וְעוֹשֶׂה נִפְלָאוֹת׃
מן עַד אֵין מִסְפָּר וַעַד אֵין חֵקֶר. וְלֹא נוֹדַע כִּי לֹא יֵחָקֵר׃
קהל אֵיזוֹ עַיִן אֲשֶׁר תְּעִידֶךָ. וְאֵיזוֹ פֶּה אֲשֶׁר יַגִּידֶךָ׃
מן חַי לֹא רָאָךְ וְלֵב לֹא יְדָעֲךָ. וְאֵיזוֹ שֶׁבַח אֲשֶׁר יַצִּיעֲךָ׃
קהל גַּם ו מִשְׂרָתֶיךָ לֹא רָאוּךָ. וְכָל חַכְמֵי לֵב לֹא מְצָאוּךָ׃

---

denn es heißt: „Nicht ob deiner Schlachtopfer, deiner Brandopfer will ich strafen dich! wegen der Schlacht- und Brandopfer gab ich nie Befehle euren Aeltern; was habe ich verlangt? was habe ich gefordert von dir? Daß du mich ehrfürchten sollst!“

„Dienen mit Freude, mit frohem Herzen! Siehe! gehorchen ist besser denn Schlachtopfer, zerknirschtes Herz besser als reines Speisopfer, gottgefälliges Opfer ist gebrochener Sinn.“

Schlacht- und Speisopfer begehrtest du nicht, Sünd- und Brandopfer forderteſt du nicht —: d'rum erbaue ich einen Altar in meinem zerknirschten Herzen, breche auch meinen Sinn in meinem Innern.

Senke das stolze Herz, meinen trotzigen Blick, zerreiße mein Herz um Willen Gottes; mein zerbrochenes Gemüth sei das Opfer dir, das wohlgefällig auf deinen Altar komme;

Laut will ich Dank dir ertönen, will erzählen deine Wunder alle: was meine Seele fühlt, will ich zusammen tragen, von deiner Allmacht reden, sprechen,

Doch, was soll ich vortragen, da ichs nicht verstehe? vermag ich's denn etwas zu reden? Ist ja unbegreiflich die Größe Gottes, unberechenbar seine Weisheit?

Allweise, wie er ist, wer gleichet ihm? Allmächtig er, unerreichbar! Wunderthäter, unendlich furchtbar — ja groß bist du, übest Wunder aus,

Unaussprechlich, unerforschlich, darum auch unbekannt, unbegriffen. Welch' Aug' könnte zeugen von dir? welcher Mund von dir Kunde geben?

Kein lebendes Wesen schauet dich, kein Herz begreifet dich —, wie kann ein Lob dich

שיר היחוד ליום ראשון

מן הֵן כְּכָל אֵלֶּה אֵין דַּי לַעֲבוֹד. וְאֵין דַּי לְקַדֵּם לְאֵל הַכָּבוֹד:

קהל כִּי נִכְבַּדְתָּ מְאֹד מַלְכֵּנוּ. וּבְמָה נִכַּף לַאֲדוֹנֵנוּ:

מן אָמְנָם לֹא יוּכְלוּ כַּבְּדֶךָ. כָּל חַי. אַף כִּי אֲנִי עַבְדֶּךָ:

קהל וַאֲנִי נִבְזֶה וַחֲדַל אִישִׁים. נִמְאַס בְּעֵינַי וּשְׁפַל אֱנָשִׁים:

מן וְאֵין לַעֲבָדְךָ כֹּל ׀ לְכַבְּדֶךָ. לְהָשִׁיב לְךָ גְּמוּל עַל חֲסָדֶיךָ:

קהל כִּי הִרְבֵּיתָ טוֹבוֹת אֵלַי. כִּי הִגְדַּלְתָּ חַסְדְּךָ עָלָי:

מן וְרַב שִׁלּוּמִים לְךָ חֻיַּבְתִּי. כִּי עָשִׂיתָ טוֹבוֹת אִתִּי:

קהל וְלֹא חַיַּבְתָּ לִי גְּמוּלֶיךָ. כָּל טוֹבָתִי כֻּלּ עָלֶיךָ:

מן עַל דַּטוֹבוֹת לֹא עֲבַדְתִּיךָ. אַחַת לְרִבּוֹא לֹא גְמַלְתִּיךָ:

קהל אִם אָמַרְתִּי אֲסַפְּרָה נָּא כְּמוֹ. לֹא יָדַעְתִּי סְפוֹרוֹת לָמוֹ:

מן וּמָה אָשִׁיב לְךָ וְהַכֹּל שֶׁלְּךָ. לְךָ שָׁמַיִם אַף אֶרֶץ לָךְ:

קהל יַמִּים וְכָל אֲשֶׁר בָּם בְּיָדֶךָ. וְכֻלָּם יִשְׂבְּעוּן מִיָּדֶךָ:

מן וַאֲנַחְנוּ עַמְּךָ וְצֹאנֶךָ. וַחֲפָצִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ:

קהל וְאֵיךְ נַעֲבוֹד וְאֵין לָאֵל יָדֵינוּ. וְלִשְׂרֵפַת אֵשׁ בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ:

מן וְאֵיךְ נַעֲבוֹד וְאֵין זֶבַח וּמִנְחָה. כִּי לֹא בָנוּ אֶל הַמְּנוּחָה:

קהל וּמַיִם אֵין לְהַעֲבִיר טֻמְאָה. וַאֲנַחְנוּ עַל אֲדָמָה טְמֵאָה:

מן שָׁשׂ אָנֹכִי עַל אִמְרֶיךָ. וַאֲנִי בָּאתִי בְדִבְרֶיךָ:

Siehe, alles dieses reicht' nicht hin zu dienen, nicht hin zu erscheinen vor dem Gott der Ehre! denn du, unser König! bist ja sehr (über jeden Begriff) verehrt, womit könnten wir ehrerbietig vor unsrem Herrn erscheinen?

Wahrlich! nicht vermag zu ehren dich alles Lebende, um wie weniger ich, dein Knecht! der ich, verächtlich und von Edlen fern — mir selbst verworfen und der Menschen Niedrigster bin.

Nichts denn hat dein Knecht, um dich zu ehren, Vergeltung dir zu bieten ob deiner Gnade; den du häufteſt die Wohlthaten über mich, ließeſt groß ſein deine Gnadenbezeugungen;

Der Vergeltungen viele bin ich dir verpflichtet, denn du erwieſeſt mir Wohlthaten; nicht du warſt mir Vergeltung ſchuldig, was Gutes mir geſchah, war nicht Pflicht von dir.

Für jene Wohlthaten reichen meine Dienſte nicht hin, nicht eine von den vielen Tauſenden vermag ich zu vergüten; Ja! verſucht' ichs blos, ſie aufzuzählen — ich würde keine Zahlen dafür wiſſen.

Was könnt' ich aber geben dir, da Alles dein iſt? dein ſind die Himmel, dein iſt die Erde! die Meer' und was in ihnen, deiner Hand gehören ſie! Sie Alle werden aus deiner Hand geſättigt. — —

Wir ſind dein Volk, deine Schaafe, verlangen zu thun nach deinem Wohlgefallen; aber, ach! wie dir dienen? wir haben die Macht nicht, nachdem das Haus unſers Heiligthums dem Feuer hingegeben;

Wie ſollen wir dienen? es gibt keine Schlacht- kein Speiſeopfer, wir ſind zu jener Ruhe nicht gelangt; auch iſt das Reinigungswaſſer nicht vorhanden, denn wir ſind auf ungeweihten Boden.

Doch! wir freuen uns deiner Verheißung — und ich komme mit deinem Spruch:

שיר היחוד ליום ראשון בשבוע

מן אָשִׁירָה וַאֲזַמְּרָה לֵאלֹהַי בְּעוֹדִי. הֶאֱלֹהִים הָרוֹעֶה אוֹתִי מֵעוֹדִי:

הל עַד הַיּוֹם הַזֶּה הֶחֱזַקְתָּ בְּיָדִי. חַיִּים וָחֶסֶד עָשִׂיתָ עִמָּדִי:

מן בָּרוּךְ יְיָ וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ. כִּי עַל עַבְדּוֹ הִפְלִיא חַסְדּוֹ:

הל לֵאלֹהֵי מָרוֹם בַּמֶּה אֶקְדֵּם. וּבַמֶּה אִכַּף לֵאלֹהֵי קֶדֶם:

מן אִלּוּ הָרִים לְמַעֲרָכָה. וְכָל עֲצֵי לְבָנוֹן בַּכֹּל עֲרוּכָה:

הל וְאִם כָּל בְּהֵמוֹת וְחַיּוֹת קְרוּצִים. נְתָחִים עֲרוּכִים עַל הָעֲצִים:

מן אַף זְוִיוֹת מִזְבַּח מְבוּסִים. דַּם כְּפָיִם לַיָּם ו מְכַסִּים:

הל וַכְחוֹל סֹלֶת דָּשֵׁן וְשָׁמֵן. בָּלוּל בִּרְכָבוֹת נַחֲלֵי שָׁמֶן:

מן וּלְאַזְכָּרָה לְבוֹנָה וַסַּמִּים. וְלִקְטֹרֶת כָּל רָאשֵׁי בְשָׂמִים:

הל וְאִלּוּ נֵרוֹת עַל הַמְּנוֹרוֹת. יִהְיוּ מְאִירוֹת כְּשִׁבְעֵי הַמְּאוֹרוֹת:

מן וּכְהַרְרֵי אֵל ו לֶחֶם הַפָּנִים. עַל שֻׁלְחָנוֹת עֲרוּכִים כְּפָנִים:

הל וְיַיִן כְּמַטַּר הַשָּׁמַיִם. וְשֵׁכָר לְנֶסֶךְ כְּעֵינוֹת מָיִם:

מן וְאִלּוּ כָּל בְּנֵי אָדָם כֻּלָּנִים. וּלְוִיִּם ו מְשֹׁרְרִים בְּכִנּוֹר רְנָנִים:

הל וְכָל עֲצֵי עֵדֶן וְכָל עֲצֵי יְעָרִים. כְּנוֹרוֹת וּנְבָלִים וְשִׁירִים:

מן וְכָל בְּנֵי אֱלֹהִים בְּקוֹל תְּרוּעָתָם. וְהַכּוֹכָבִים מְפַסְּלוֹתָם:

הל וְכָל הַלְּבָנוֹן וְחַיָּה כֻּלָּה. אֵין דֵּי בָעֵר וְאֵין דֵּי עוֹלָה:

Lieder an die Einheit Gottes.

Erster Tag.

Singen, spielen will ich meinem Gotte immerdar, dem Gotte, der, seit ich bin, mi gepflegt und bis heute meine Hand gestützt, Leben, Huld mir zugetheilt.

Gebenedeit sei Gott, gebenedeit der Name seiner Majestät, denn wunderbar gnädi ist er seinem Knechte. O! womit mich vorbereiten vor dem Allerhabensten, womit mi unterwerfen dem Gotte, von der Vorzeit her?

Denn, könnten die Berge Opferstätten, Libanons Bäume alle zugerichtet werden würde alles Vieh, Gewild zerhauet auf dem Holzstoß hingereihet;

Und der Altäre Winkel, bluttriefend wie Meeresfluthen überströmen; wie Sand viel, das feinste Mehl, saftvoll und fett, mit Myriaden Oelbächen angeknetet;

Und Weihrauch, Spezereien, duftend aufsteigen, zum Rauchwerk alle edlen Gewürz dienen; und die Lichter auf den Leuchtern wie Sonne und Mond Helle verbreiten

Wie die höchsten Gebirge, das Schaubrod im Heiligthum auf den Tischen empor ragen; Wein, dem Regen des Himmels gleich, hinfließen, Wein zum Trankopfe wie Wasserquellen;

Und wären alle Menschenkinder Priester, Leviten, singend der Hymnen Höchsten, un alle Bäume Edens, und aller Wälder, Gehölze, Harfen, Cymbeln un Saitenspiel;

Und wenn alle Engel jubelnd Stimmen erheben, alle Sterne aus ihren Bahnen der ganze Libanon hoch auflodere, weil nicht genug des Feuers, des Opfer wäre —:

בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד׃

עַל־כֵּן נְקַוֶּה לְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ. לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן. לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי. וְכָל־בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ. לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל־רִשְׁעֵי אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵבֵל כִּי לְךָ תִּכְרַע כָּל־בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל־לָשׁוֹן׃ לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ וִיקַבְּלוּ כֻלָּם אֶת עוֹל מַלְכוּתֶךָ. וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד׃ וְנֶאֱמַר וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד׃

קדיש יתום. אדון עולם.

im Himmel oben, auf der Erde unten und Keiner sonst."

על Darum hoffen wir, Gott unser Herr, auf dich, daß wir dich ehestens schauen werden in deiner ganzen Macht und Herrlichkeit, wie du bannest allen Gräuel von der Erde weg, und aller Götzendienst ist getilget; wie du vervollkommnest die Welt und sie verklärest im Reiche der Allmacht, daß Alle, die leben im Fleische, dich rufen bei deinem Namen, alle Sünder auf Erden sich zu dir bekehren, alle Weltenbewohner es wissen und erkennen, daß vor dir sich beuget jedes Knie, zu dir schwöret jede Zunge!

Vor dir, unserm Gott und Herrn, beugen sie das Knie, und fallen sie nieder; deinem Namen geben sie die Ehre und den Ruhm und nehmen über sich einstimmig und einmüthig das Gesetz und die Herrschaft deines Reiches, dann regierest du über sie — ehestens und für die Ewigkeit. Denn dein ist das Reich und bis in Ewigkeit regierest du in Ehren, wie geschrieben steht in deiner Gotteslehre: „Gott regieret in Ewigkeit!" Und gesprochen ward von deinem Propheten: „Gott wird Herr sein über die ganze Erde; an dem Tage ist Gott der Einige und sein Name — der Einige!"

ויש נוהגין ללון בבה"כנ כל הלילה, ואומרים שיר היחוד, ותהלים. ואחרים נוהגין לומר סליחות ותחנות כמו כתר מלכות לר"ש בן גבירול הנדפס בסוף המחזור.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ
וְהוֹשִׁיעֵנוּ ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן
רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן
שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר
וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ כִּי אֵין
בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה
וָחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ ׃

— um deiner selber willen — hilf uns, und steh uns bei!

— um deiner unendlichen Barmherzigkeit willen!

— um deines großen, wunderthätigen und furchtbaren Namens willen, der über uns genannt ward!

Vater, sei uns gnädig und erhöre uns; denn an uns ist kein Verdienst; darum hab' Erbarmen und übe Gnad' an uns; hilf uns mit deinem Heile!

פסוק לומר קדים מנחה.

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל. לָתֵת
גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ
כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׂמָנוּ
כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה. שֶׁלֹּא שָׂם
חֶלְקֵנוּ כָּהֶם וְגוֹרָלֵנוּ כְּכָל־הֲמוֹנָם ׃
וַאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים
לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם
וְיוֹסֵד אָרֶץ, וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם
מִמַּעַל, וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי
מְרוֹמִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד ׃
אֱמֶת מַלְכֵּנוּ אֶפֶס זוּלָתוֹ. כַּכָּתוּב
בְּתוֹרָתוֹ וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל־
לְבָבֶךָ. כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים

עלינו Uns liegt es ob, zu huldigen dem Herrn des Weltalls, daß wir die Größe und die Ehre geben dem, der die Welt geschaffen in ihrem ersten Entstehen, daß er uns nicht gemacht wie die Völker der Welt, uns nicht hat gleichgestellt den Stämmen und Geschlechtern der Erde; uns nicht den gleichen Theil, uns nicht das gleiche Loos hat beschieden wie den Völkerschaaren. — Wir beugen das Knie, wir bücken uns und bekennen unsern Glauben vor dem Könige der Könige, dem Heiligen — gelobt sei er — der die Himmel hat ausgespannt, und die Erde hat gegründet auf ihren Grundfesten; seine Herrlichkeit thronet in den Himmeln oben, und seine Macht waltet in den höchsten Höhen! Er ist unser Gott, und Keiner sonst; in Wahrhaftigkeit — er unser Herr und König, und Keiner außer ihm.

So steht es geschrieben in seiner Lehre: „erkenne es heute, nimm es dir zu Herzen, Gott ist der Herr

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים
וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ פְּתַח שַׁעֲרֵי
שָׁמַיִם לְתְפִלָּתֵנוּ ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זְכוֹר כִּי עָפָר
אֲנָחְנוּ ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ נָא אַל תְּשִׁיבֵנוּ
רֵיקָם מִלְּפָנֶיךָ ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ תְּהֵא הַשָּׁעָה
הַזֹּאת שַׁעַת רַחֲמִים וְעֵת
רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חֲמוֹל עָלֵינוּ
וְעַל עוֹלָלֵינוּ וְטַפֵּינוּ ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן
הֲרוּגִים עַל שֵׁם קָדְשֶׁךָ ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן
טְבוּחִים עַל יִחוּדֶךָ ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן
בָּאֵי בָאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל
קִדּוּשׁ שְׁמֶךָ ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ נְקוֹם לְעֵינֵינוּ
נִקְמַת דַּם עֲבָדֶיךָ הַשָּׁפוּךְ ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ
אִם לֹא לְמַעֲנֵנוּ ׃

Unser Herr und Vater, nimm an Wohlwollen und Erbarmen unsere Bitten an;

— öffne du die Pforten deines Himmelreiches vor unserem Gebete!

— bedenke, daß wir Staub und Asche sind.

Vater, laß uns nicht leer weggehen von deinem Angesichte.

— laß diese Stunde eine gnadenreiche Stunde, eine Stunde des Erbarmens sein vor dir;

— hab Erbarmen mit uns, Erbarmen mit unsern unmündigen Kindern!

— um der Erschlagenen willen, die in den Tod sind gegangen für das Bekenntniß deines heiligen Namens;

— um der Geopferten willen, die sich für deine Anerkennung deiner Einheit hingeopfert;

— um der Gläubigen willen, die ins Feuer und ins Wasser sind gegangen, auf daß dein Name geheiliget werde;

Unser Herr und Vater um deiner selber willen, wo nicht um unsertwillen;

Vater, gedenke unser in Freundlichkeit, auf daß wir zu allem Guten bedacht sein mögen.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זָכְרֵנוּ בְּזִכָּרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ׃

Vater, schreibe uns ein in das Buch des Lebens und des heiteren Lebens!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים׃

Vater, schreibe uns ein in das Buch des Heiles und der Erlösung!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וִישׁוּעָה׃

Vater, schreibe uns ein in das Buch der Ernährung und Verpflegung!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר פַּרְנָסָה וְכַלְכָּלָה׃

Vater, schreibe uns ein in das Buch der Unschuld und des Verdienstes!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר זְכִיּוֹת׃

Vater, schreibe uns ein in das Buch der Vergebung und der Versöhnung!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמְחִילָה׃

Vater laß sprießen, Herr, das Heil für uns, bald und in unseren Tagen.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הַצְמַח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב׃

Herr, erhebe deinem Volke Israel das Haupt!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָרֵם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ׃

— erhebe deinem Gesalbten, Herr, das Haupt!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָרֵם קֶרֶן מְשִׁיחֶךָ׃

— fülle uns die Hand mit deinen Segnungen!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מַלֵּא יָדֵינוּ מִבִּרְכוֹתֶיךָ׃

— fülle unsere Vorrathskammern an mit Fülle und mit Ueberfluß!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מַלֵּא אֲסָמֵינוּ שָׂבָע׃

— erhöre unsere Stimme, sei schonend, mild und barmherzig gegen uns!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כַּלֵּה כָּל צַר
וּמַשְׂטִין מֵעָלֵינוּ ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ סְתוֹם פִּיוֹת
מַשְׂטִינֵנוּ וּמְקַטְרְגֵנוּ ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כַּלֵּה דֶבֶר
וְחֶרֶב וְרָעָב וּשְׁבִי
וּמַשְׁחִית וְעָוֹן וְפֶשַׁע
מִבְּנֵי בְרִיתֶךָ ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְנַע מַגֵּפָה
מִנַּחֲלָתֶךָ ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ סְלַח וּמְחַל
לְכָל־עֲוֹנוֹתֵינוּ ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְחֵה וְהַעֲבֵר
חַטֹּאתֵינוּ וּפִשָּׁעֵינוּ מִנֶּגֶד
עֵינֶיךָ ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְחוֹק
בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים כָּל־
שִׁטְרֵי חוֹבוֹתֵינוּ ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הַחֲזִירֵנוּ
בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ שְׁלַח רְפוּאָה
שְׁלֵמָה לְחוֹלֵי עַמֶּךָ ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ קְרַע רוֹעַ
גְּזַר דִּינֵנוּ ׃

— den Dränger und den Läſterer, Herr, halte ab von uns, und zerſtöre ſeine Pläne.

Vater, ſchließe du dem Läſterer und dem Kläger den Mund.

Vater, halte ab von uns Peſt und Schwert und Hunger; vor ſchwerer Haft, Verderbniß und Verſündigung wahre uns und Alle, die treu ſind deinem Bunde.

— halte jede Plage ab von deinem Erb' und Eigenthume.

Vater, vergib uns und verzeihe uns unſere Schuld;

— löſche aus jedes Vergehen, löſche aus alle unſere Sünden daß ſie dir nimmer vor Augen kommen.

— tilge in deiner Barmherzigkeit den Schuldbrief, der da zeuget wider uns;

Vater nimm uns in Gnaden auf, wo wir mit vollkommener Sinnesänderung uns zu dir bekehren.

Vater, ſende Heilung und Geneſung unſern Kranken!

Vater, zerreiße den böſen Urtheilsſpruch, der über uns verhängt iſt;

רַחֲמָנָא דְעָנֵי לַעֲנִיֵּי עֲנֵינָא.
רַחֲמָנָא דְעָנֵי לִתְבִירֵי לִבָּא עֲנֵינָא.
רַחֲמָנָא דְעָנֵי לְמַכִּיכֵי רוּחָא עֲנֵינָא.
רַחֲמָנָא עֲנֵינָא. רַחֲמָנָא חוּס.
רַחֲמָנָא פְּרוֹק. רַחֲמָנָא שֵׁזִיב.
רַחֲמָנָא רְחַם עֲלָן. הַשְׁתָּא בַּעֲגָלָא
וּבִזְמַן קָרִיב:

Erbarmungsvoller, der du die Bedrängten erhörst — erhöre uns!
Erbarmungsvoller, der du die zerknirschten Herzen erhörest — erhöre uns!
Erbarmungsvoller, der du die niedergedrückten Gemüther erhörst — erhöre uns!
Erbarmungsvoller, erhöre uns!
Erbarmungsvoller, schone uns!
Erbarmungsvoller, erlöse uns!
Erbarmungsvoller, errette uns! Erbarmungsvoller, erbarme dich unser, jetzt — bald — schleunig!

Am Sabbath wird אבינו מלכנו nicht gesagt.

Man öffnet die heil. Lade. — פותחין הארון

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָטָאנוּ לְפָנֶיךָ:

Unser Herr und Vater, wir haben gesündiget vor dir!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה:

Vater, wir haben keinen Herrn über uns, als dich allein.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:

Vater, laß deine Macht und Milde walten über uns um deines heiligen Namens willen.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חַדֵּשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה:

Vater, erneue uns das Jahr zum Glück und Heil.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּטֵּל מֵעָלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת:

Vater, halte ab von uns jedes böse Geschick und jedes schwere Verhängniß.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּטֵּל מַחְשְׁבוֹת שׂוֹנְאֵינוּ:

— halte ab von uns des Feindes Haß;

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָפֵר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ:

Vater halte ab des Gegners Grimm und Tücke;

מִי שֶׁעָנָה לִיהוֹשֻׁעַ בַּגִּלְגָּל.
הוּא יַעֲנֵנוּ:

מִי שֶׁעָנָה לִשְׁמוּאֵל בַּמִּצְפָּה
הוּא יַעֲנֵנוּ:

מִי שֶׁעָנָה לְדָוִד וּשְׁלֹמֹה בְּנוֹ
בִּירוּשָׁלַיִם. הוּא יַעֲנֵנוּ:

מִי שֶׁעָנָה לְאֵלְיָהוּ בְּהַר הַכַּרְמֶל.
הוּא יַעֲנֵנוּ.

מִי שֶׁעָנָה לֶאֱלִישָׁע בִּירִיחוֹ.
הוּא יַעֲנֵנוּ:

מִי שֶׁעָנָה לְיוֹנָה בִּמְעֵי הַדָּגָה.
הוּא יַעֲנֵנוּ:

מִי שֶׁעָנָה לְחִזְקִיָּהוּ בְּחָלְיוֹ.
הוּא יַעֲנֵנוּ:

מִי שֶׁעָנָה לַחֲנַנְיָה מִישָׁאֵל וַעֲזַרְיָה
בְּתוֹךְ כִּבְשַׁן הָאֵשׁ. הוּא יַעֲנֵנוּ:

מִי שֶׁעָנָה לְדָנִיֵּאל בְּגוֹב הָאֲרָיוֹת.
הוּא יַעֲנֵנוּ:

מִי שֶׁעָנָה לְמָרְדְּכַי וְאֶסְתֵּר בְּשׁוּשַׁן
הַבִּירָה. הוּא יַעֲנֵנוּ:

מִי שֶׁעָנָה לְעֶזְרָא בַּגּוֹלָה.
הוּא יַעֲנֵנוּ:

מִי שֶׁעָנָה לְכָל הַצַּדִּיקִים וְהַחֲסִידִים
וְהַתְּמִימִים וְהַיְשָׁרִים.
הוּא יַעֲנֵנוּ:

Der Jehoschua erhört hat zu Gilgal — erhöre uns!

Der Schemuel erhört hat zu Mizpah — erhöre uns!

Der David und Schelomoh erhört hat zu Jeruschalajim — erhöre uns!

Der Elijahu auf dem Berge Karmel erhört hat — erhöre uns!

Der Elischah erhört hat zu Jericho — erhöre uns!

Der Jonah erhört hat im Bauch vom Fische — erhöre uns!

Der Chiskijahu erhört hat in seiner Krankheit — erhöre uns!

Der Chananjah, Mischael und Asarjah erhört hat im Feuerofen — erhöre uns!

Der Daniel erhört hat in der Löwengrube — erhöre uns!

Der Mordechai und Ester erhört hat in der Residenz Schuschan — erhöre uns!

Der Esra erhört hat in seiner Gefangenschaft — erhöre uns!

Der alle Frommen, Gottesfürchtigen, Tugendhaften und Rechtschaffenen erhört hat — erhöre uns!

אֲבוֹתֵינוּ עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ פַּחַד יִצְחָק עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ אֲבִיר יַעֲקֹב עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ עֶזְרַת הַשְּׁבָטִים עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ מִשְׂגָּב אִמָּהוֹת עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ קָשֶׁה לְכְעוֹם עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ רַךְ לְרָצוֹת עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ עוֹנֶה בְּעֵת צָרָה עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ אֲבִי יְתוֹמִים עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ דַּיָּן אַלְמָנוֹת עֲנֵנוּ:

מִי שֶׁעָנָה לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה. הוּא יַעֲנֵנוּ:

מִי שֶׁעָנָה לְיִצְחָק בְּנוֹ כְּשֶׁנֶּעֱקַד עַל גַּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ. הוּא יַעֲנֵנוּ:

מִי שֶׁעָנָה לְיַעֲקֹב בְּבֵית אֵל. הוּא יַעֲנֵנוּ:

מִי שֶׁעָנָה לְיוֹסֵף בְּבֵית הָאֲסוּרִים. הוּא יַעֲנֵנוּ:

מִי שֶׁעָנָה לַאֲבוֹתֵינוּ עַל יַם סוּף. הוּא יַעֲנֵנוּ:

מִי שֶׁעָנָה לְמֹשֶׁה בְּחוֹרֵב. הוּא יַעֲנֵנוּ:

מִי שֶׁעָנָה לְאַהֲרֹן בְּמַחְתָּה. הוּא יַעֲנֵנוּ:

מִי שֶׁעָנָה לְפִינְחָס בְּקוּמוֹ מִתּוֹךְ הָעֵדָה. הוּא יַעֲנֵנוּ:

höre uns, Gott der Väter, erhöre uns! Gott Abrahams, erhöre uns! Isaks Furcht, erhöre uns! Jakobs Macht und Stärke — erhöre uns! Du der Stämme Schutz und Hort! Du der Mutter Zuversicht — erhöre uns! Der du so schwer bist zu erzürnen! Und so leicht ist zu versöhnen — erhöre uns! Der du Jeden hörst in Zeit der Noth — erhöre uns! Erhöre uns! Vater der Waisen und Unmündigen! Der Witwen Hort und Richter — erhöre uns!

Der unsern Stammvater Abraham auf dem Berge Moriah erhört hat — erhöre uns!

Der seinen Sohn Jizchak erhört hat, als er auf dem Altar gebunden lag — erhöre uns!

Der Jakob erhört hat zu Bethel — erhöre uns!

Der Joseph erhört hat im Gefängnisse — erhöre uns!

Der unsere Vorfahren beim Schilfmeer erhört hat — erhöre uns!

Der Moscheh auf dem Berge Choreb erhört hat — erhöre uns!

Der Aharon bei der Rauchpfanne erhört hat — erhöre uns!

Der Pinchas erhört hat, als er aus der Gemeinde sich erhob — erhöre uns!

uns deinethalben, wenn nicht unserthalben. Willfahre uns deinetwegen und errette uns:

ענני Erhöre uns, Gott, erhöre uns! Erhöre uns, Herr, erhöre uns! Erhöre uns, Vater, erhöre uns! Erhöre uns, Schöpfer, erhöre uns! Erhöre uns, Erlöser, erhöre uns! Erhöre uns, Herzensprüfer, erhöre uns! Erhöre uns, Gott der Treue und Wahrheit, erhöre uns! Erhöre uns! Gott der Macht und Milde, Gott des Lichtes und des Rechtes — erhöre uns! Ewiglebender, Allbeständiger, erhöre uns! Erhöre uns! Gütiger und Wohlthätiger! Der du kennst jeden Herzenstrieb! Der du den Zorn bezwingest, dich in Huld und Gnade hüllest — erhöre uns! König aller Könige — erhöre uns! Erhöre uns! Furchtbarer und erhabener Gott! Der vergibt und versöhnet! Der erhöret zur Gnadenzeit! Der erlöset und errettet! Der gerade ist und gerecht ist — erhöre uns! Erhöre uns! Der du nahe bist Allen, die dich rufen! Gnädiger, Allerbarmender! Der da höret auf den Armen! Der da stützet all die Frommen — erhöre uns! Er-

אִם לֹא לְמַעֲנֵנוּ׃ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ׃

עֲנֵנוּ יְיָ עֲנֵנוּ׃ עֲנֵנוּ אֱלֹהֵינוּ עֲנֵנוּ׃ עֲנֵנוּ אָבִינוּ עֲנֵנוּ׃ עֲנֵנוּ בּוֹרְאֵנוּ עֲנֵנוּ׃ עֲנֵנוּ גּוֹאֲלֵנוּ עֲנֵנוּ׃ עֲנֵנוּ דּוֹרְשֵׁנוּ עֲנֵנוּ׃ עֲנֵנוּ הָאֵל הַנֶּאֱמָן עֲנֵנוּ׃ עֲנֵנוּ וָתִיק וְחָסִיד עֲנֵנוּ׃ עֲנֵנוּ זַךְ וְיָשָׁר עֲנֵנוּ׃ עֲנֵנוּ חַי וְקַיָּם עֲנֵנוּ׃ עֲנֵנוּ טוֹב וּמֵטִיב עֲנֵנוּ׃ עֲנֵנוּ יוֹדֵעַ יֵצֶר עֲנֵנוּ׃ עֲנֵנוּ כּוֹבֵשׁ כְּעָסִים עֲנֵנוּ׃ עֲנֵנוּ לוֹבֵשׁ צְדָקוֹת עֲנֵנוּ׃ עֲנֵנוּ מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים עֲנֵנוּ׃ עֲנֵנוּ נוֹרָא וְנִשְׂגָּב עֲנֵנוּ׃ עֲנֵנוּ סוֹלֵחַ וּמוֹחֵל עֲנֵנוּ׃ עֲנֵנוּ עוֹנֶה בְּעֵת רָצוֹן עֲנֵנוּ׃ עֲנֵנוּ פּוֹדֶה וּמַצִּיל עֲנֵנוּ׃ עֲנֵנוּ צַדִּיק וְיָשָׁר עֲנֵנוּ׃ עֲנֵנוּ קָרוֹב לְקוֹרְאָיו עֲנֵנוּ׃ עֲנֵנוּ רַחוּם וְחַנּוּן עֲנֵנוּ׃ עֲנֵנוּ שׁוֹמֵעַ אֶל אֲבִיוֹנִים עֲנֵנוּ׃ עֲנֵנוּ תּוֹמֵךְ תְּמִימִים עֲנֵנוּ׃ עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי

צִדְקָתֶךָ׃ עֲשֵׂה לְמַעַן
קָדְשָׁתֶךָ׃ עֲשֵׂה לְמַעַן
רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים׃ עֲשֵׂה לְמַעַן
שְׁכִינָתֶךָ׃ עֲשֵׂה לְמַעַן
תְּהִלָּתֶךָ׃ עֲשֵׂה לְמַעַן
אוֹהֲבֶיךָ שׁוֹכְנֵי עָפָר׃ עֲשֵׂה
לְמַעַן אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב׃
עֲשֵׂה לְמַעַן מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן׃
עֲשֵׂה לְמַעַן דָּוִד וּשְׁלֹמֹה׃
עֲשֵׂה לְמַעַן יְרוּשָׁלַיִם עִיר
קָדְשֶׁךָ׃ עֲשֵׂה לְמַעַן צִיּוֹן
מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ׃ עֲשֵׂה לְמַעַן
שְׁמָמוֹת הֵיכָלֶךָ׃ עֲשֵׂה
לְמַעַן הֲרִיסוֹת מִזְבְּחֶךָ׃
עֲשֵׂה לְמַעַן הֲרוּגִים עַל שֵׁם
קָדְשֶׁךָ׃ עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים
עַל יִחוּדֶךָ׃ עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי
בָאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל קִדּוּשׁ
שְׁמֶךָ׃ עֲשֵׂה לְמַעַן יוֹנְקֵי
שָׁדַיִם שֶׁלֹּא חָמְאוּ׃ עֲשֵׂה
לְמַעַן גְּמוּלֵי חָלָב שֶׁלֹּא
פָשְׁעוּ׃ עֲשֵׂה לְמַעַן תִּינוֹקוֹת
שֶׁל בֵּית רַבָּן׃ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ

fahre deiner Gerechtigkeit willen. Willfahre deiner Heiligkeit willen. Willfahre deiner großen Barmherzigkeit willen. Willfahre deiner Majestät willen. Willfahre um deines Preises willen. Willfahre um deiner Lieblinge willen, die in der Erde ruhen. Willfahre um Abraham, Jizchak, Jakob's willen. Willfahre um Moses und Ahron willen. Willfahre um David und Salomon's willen. Willfahre um willen Jerusalem's, die Stadt deiner Heiligkeit. Willfahre um willen Zijon's, der Residenz deiner Herrlichkeit. Willfahre um deines verheerten Tempels willen. Willfahre um deines verfallenen Altars willen. Willfahre um des vergoßenen Blutes deiner Knechte willen. Willfahre der Märtyrer deines heiligen Namens willen. Willfahre der Umgekommenen deiner Einheit willen. Willfahre jenerhalben, die der Folter von Feuer und Wasser entgegen eilten zur Verheiligung deines Namens. Willfahre der frommen Knaben halber, in ihrer Lehrstube. Willfahre der unschuldigen Säuglinge halber. Willfahre der sündlosen entwöhnten Knaben halber. Willfahre der Waisen und Witwen halber. Willfahr

שְׁמֶךָ: יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ:
עֲשֵׂה לְמַעַן אֲמִתֶּךָ: עֲשֵׂה
לְמַעַן בְּרִיתֶךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן
גְּדֻלָּתְךָ וְתִפְאַרְתֶּךָ: עֲשֵׂה
לְמַעַן הֲדָרֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן
תּוֹרָתֶךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן יְעוּדֶךָ:
עֲשֵׂה לְמַעַן זִכְרֶךָ: עֲשֵׂה
לְמַעַן חַסְדֶּךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן
טוּבֶךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן יִחוּדֶךָ:
עֲשֵׂה לְמַעַן כְּבוֹדֶךָ: עֲשֵׂה
לְמַעַן לְמוּדֶךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן
מַלְכוּתֶךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן
נִצְחֶךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן סוֹדֶךָ:
עֲשֵׂה לְמַעַן עֻזֶּךָ: עֲשֵׂה
לְמַעַן פְּאֵרֶךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן

nanntest du nach deinem Namen. So willfahre uns, Ewiger, deines Namens willen. Willfahre deiner Treue willen. Willfahre deines Bundes willen. Willfahre deiner Größe, und deiner Hoheit willen. Willfahre deines Gesetzes willen. Willfahre deiner Herrlichkeit willen. Willfahre deiner Verheißung willen. Willfahre deines Andenkens willen. Willfahre deiner Milde willen. Willfahre deiner Güte willen. Willfahre deiner Einheit willen. Willfahre deiner Ehre willen. Willfahre deiner Lehre willen. Willfahre deines Reich's willen. Willfahre deiner Unendlichkeit willen. Willfahre deines Rathschlußes willen. Willfahre deines Sieg's willen. Willfahre deines Ruhmes willen. Will-

---

הָעוֹנָה בְּעֵת רָצוֹן עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ פַּחַד יִצְחָק עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ הָעוֹנָה בְּעֵת צָרָה עֲנֵנוּ:
עֲנֵנוּ אֲבִיר יַעֲקֹב עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ הָעוֹנָה בְּעֵת רַחֲמִים עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ מָגֵן דָּוִד עֲנֵנוּ:
עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי הַמֶּרְכָּבָה עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ רַחוּם וְחַנּוּן עֲנֵנוּ: אֲדֹנָי חָנֵנוּ וְהַקְשִׁיבָה.
וּבְסֵפֶר חַיִּים זָכְרֵנוּ וְכָתְבֵנוּ וְחָתְמֵנוּ: אֲדֹנָי עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ וְחוֹסָה עַל יִשְׂרָאֵל
עַמֶּךָ: אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם שְׁמַע קוֹלֵנוּ וְקַבֵּל תְּפִלָּתֵנוּ בְּרָצוֹן. אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם
יֵהֵמוּ נָא רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ. אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים. אֱלֹהֵינוּ
שֶׁבַּשָּׁמַיִם כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר צַדִּיקִים. אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר מְזוֹנוֹת
וּפַרְנָסָה טוֹבָה. אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם חֲמוֹל עָלֵינוּ וְעַל טַפֵּינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ. אֱלֹהֵינוּ
שֶׁבַּשָּׁמַיִם מַלֵּא מִשְׁאֲלוֹת לִבֵּנוּ לְטוֹבָה. אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם צַדְּקֵנוּ בְּמִשְׁפָּטֶיךָ
הַיּוֹם הַזֶּה. אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם שִׂים שָׁלוֹם בֵּינֵינוּ. אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם תְּבוֹן
תְּפִלָּתֵנוּ קְטֹרֶת לְפָנֶיךָ:

ראש ואשמתנו גדלה עד
לשמים: ואתה אלוהי
סליחות חנון ורחום ארך
אפים ורב חסד ולא עזבתם:
אל תעזבנו אבינו. ואל
תששנו בוראנו. ואל
תוניחנו יוצרנו. ואל תעש
עמנו כלה כחטאתינו.
וקיים לנו יי אלהינו את
הדבר שהבטחתנו בקבלה
על ידי ירמיהו חוזך. כאמור
בימים ההם ובעת ההיא
נאם יי יבקש את עון
ישראל ואינו ואת חטאת
יהודה ולא תמצאינה. כי
אסלח לאשר אשאיר: עמך
ונחלתך. רעיבי טובך.
צמאי חסדך. תאבי ישעך.
יכירו ויידעו כי ליי אלהינו
הרחמים והסליחות:

*) אל רחום שמך: אל
חנון שמך: בנו נקרא

Verschulden bis in den Himmel." — „Und Du, Gott der Gnade, bist gütig und erbarmend, langmüthig und von unendlicher Huld, und verläßest sie nicht." Verlaß uns nicht unser Vater, verstoß uns nicht, unser Schöpfer, und überlaß uns nicht uns selbst, laß uns nicht verderben, wie wir es um unsere Sünden verdient, und laß uns in Erfüllung gehen jene Verheißung, die Du uns durch Ueberlieferung Deines Sehers Jeremias zusichern ließest; wie es heißt: „In jenen Tagen und zu jener Zeit, ist eine Verheißung Gottes, wird man suchen die Sünden Israels aber vergebens, und die Vergehungen Jehudas, du wirst sie nicht finden; denn ich werde vergeben der Nachkommenschaft." Dein Dir eigenthümlich Volk schmachtet nach Deiner Güte, dürstet nach Deiner Gnade, sehnt sich nach Deiner Hülfe: o laß es erkennen und inne werden, daß nur beim Ewigen unserem Gott allein ist Barmherzigkeit und Vergebung.

אל Erbarmungsvoller Gott ist dein Name. Allgnädiger Gott ist dein Name. Auch uns

---

Die Gemeinde betet dieses leise vor אל רחום.

*) מיוחד באהיה אשר אהיה. הוא היה הוא והוא יהיה. הוא מת ומחיה. לפניו לא נוצר אל ואחריו לא יהיה: ענני אלהי אברהם ענני: ענני

ihr Verschulden. So wollest Du all das Verschulden Deines Volkes, des Hauses Israel, versenken an einen Ort, daß sein nicht mehr gedacht und erwähnt werde und niemal mehr zur Erwähnung komme. Belohne Treue an Jakob, Gnade an Abraham, wie Du es zugeschworen unsern Urvätern in den Tagen der Vorzeit.

דניאל Daniel, der Ehrenmann, flehete also zu Dir: „Neige, mein Gott Dein Ohr, und höre, öffne Deine Augen und siehe unsere Zerstörung, und die Stadt, allwo Dein Name verherrlicht wurde. Denn nicht im Vertrauen auf unsere gerechte Sache schütten wir unser Gebet vor Dir aus, sondern im Vertrauen auf Deine Allbarmherzigkeit. O Herr, erhöre, vergib, verzeihe, aber bald, um Deinetwillen, mein Gott, daß Dein Name verherrlicht werde, durch Deine Stadt und dein Volk.

עזרא Esra, der Gelehrte betete also zu Dir: „Mein Gott! ich bin beschämt und erröthe, zu Dir, mein Gott, mein Antlitz zu erheben; denn unsere Sünden wachsen uns über unser Haupt, und unser

יָם כָּל חַטֹּאתָם. וְכָל חַטַּאת
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל תַּשְׁלִיךְ
בִּמְקוֹם אֲשֶׁר לֹא יִזָּכְרוּ וְלֹא
יִפָּקְדוּ וְלֹא יַעֲלוּ עַל | לֵב
לְעוֹלָם: תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב
חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ מִימֵי
קֶדֶם:

דָּנִיֵּאל אִישׁ חֲמוּדוֹת שִׁוַּע
לְפָנֶיךָ. הַטֵּה אֱלֹהַי אָזְנְךָ
וּשְׁמָע פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה
שׁוֹמְמוֹתֵינוּ. וְהָעִיר אֲשֶׁר
נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ. כִּי לֹא
עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ
מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי
עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: אֲדֹנָי
שְׁמָעָה אֲדֹנָי סְלָחָה אֲדֹנָי
הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר.
לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי שִׁמְךָ
נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ:

עֶזְרָא הַסּוֹפֵר אָמַר לְפָנֶיךָ
אֱלֹהַי בּשְׁתִּי וְנִכְלַמְתִּי
לְהָרִים אֱלֹהַי פָּנַי אֵלֶיךָ.
כִּי עֲוֹנוֹתֵינוּ רַבּוּ לְמַעְלָה

גְּלוּיִם לָנוּ לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וִידוּעִים כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר הַנִּסְתָּרוֹת לַיי אֱלֹהֵינוּ, וְהַנִּגְלוֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד עוֹלָם, לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת׃

וְאַתָּה רַחוּם | מְקַבֵּל שָׁבִים וְעַל הַתְּשׁוּבָה מֵרֹאשׁ הִבְטַחְתָּנוּ וְעַל הַתְּשׁוּבָה עֵינֵינוּ מְיַחֲלוֹת לָךְ׃

וְדָוִד עַבְדְּךָ אָמַר לְפָנֶיךָ שְׁגִיאוֹת מִי יָבִין מִנִּסְתָּרוֹת נַקֵּנִי. נַקֵּנוּ ייָ אֱלֹהֵינוּ מִכָּל פְּשָׁעֵינוּ וְטַהֲרֵנוּ מִכָּל מְמְאוֹתֵינוּ וְזָרוֹק עָלֵינוּ מַיִם טְהוֹרִים וְטַהֲרֵנוּ. כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם | מַיִם טְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם | מִכֹּל טֻמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם׃

מִיכָה עַבְדְּךָ אָמַר לְפָנֶיךָ. מִי אֵל כָּמוֹךָ נֹשֵׂא עָוֹן וְעוֹבֵר עַל פֶּשַׁע לִשְׁאֵרִית נַחֲלָתוֹ. לֹא הֶחֱזִיק לָעַד אַפּוֹ כִּי חָפֵץ חֶסֶד הוּא׃ יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ יִכְבּוֹשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצוּלוֹת

ואתה Du bist barmherzig, nimmst gern die Reuigen auf, hast uns von Anfang den Weg zur Rückkehr zugesichert, und auf diese Reue gestützt, sehen wir vertraut zu Dir.

ודוד So hat auch Dein Knecht David zu Dir gebetet: „Wer bemerkt Irrthümer? halte mich rein von heimlichen Sünden.“ Halte mich rein, Gott, unser Herr, von allen Missethaten, reinige uns von unsern unreinen Thaten, sprenge auf uns reine Wasser, und erkläre uns rein; wie geschrieben ist: „Und ich werde auf euch sprengen reine Wasser, daß ihr rein werdet von allen euren unreinen Thaten, auch von allen euren Scheußlichkeiten werde ich euch frei sprechen.“

מיכה Dein Knecht Micha hat zu Dir gebetet: „Wer ist, Allmächtiger wie Du, der Sünden vergibt, Missethaten übergehet den Nachkommen seines Erbeigenthums? Sein Zürnen ist nicht von Dauer, sondern hat Gefallen am Begnadigen, wiederholt läßt er uns sein Erbarmen werden, unterdrückt unsere Sünden, und versenkt, wie in Meerestiefen

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּצְרוּת עָיִן
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַלוּת רֹאשׁ
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַשְׁיוּת עוֹרֶף
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּרִיצַת רַגְלַיִם לָרָע
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּרְכִילוּת
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּשְׁבוּעַת שָׁוְא
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּשְׂנְאַת חִנָּם
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּתְשׁוּמֶת יָד
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּתְמָהוֹן לֵבָב

וְעַל־כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת. סְלַח־לָנוּ. מְחַל ו לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ:

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם עוֹלָה
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם חַטָּאת
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם קָרְבַּן עוֹלָה וְיוֹרֵד
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אָשָׁם וַדַּאי וְתָלוּי
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מַכַּת מַרְדּוּת
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מַלְקוּת אַרְבָּעִים
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מִיתָה בִּידֵי שָׁמַיִם
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם כָּרֵת וַעֲרִירִי
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין

סְקִילָה. שְׂרֵיפָה. הֶרֶג. וָחֶנֶק. עַל מִצְוֹת עֲשֵׂה וְעַל מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה. בֵּין שֶׁיֵּשׁ בָּהּ קוּם עֲשֵׂה. וּבֵין שֶׁאֵין בָּהּ קוּם עֲשֵׂה. אֶת שְׁגוּלִים לָנוּ. וְאֶת שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ. אֶת שֶׁגְּלוּיִם לָנוּ כְּבָר אֲמַרְנוּם לְפָנֶיךָ. וְהוֹדִינוּ לְךָ עֲלֵיהֶם. וְאֶת שֶׁאֵינָם

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחֹזֶק יָד
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחִלּוּל הַשֵּׁם
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטִפְּשׁוּת פֶּה
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטֻמְאַת שִׂפְתַיִם
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיֵצֶר הָרַע
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיוֹדְעִים וּבִלְא יוֹדְעִים

וְעַל־כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת, סְלַח־לָנוּ, מְחַל־לָנוּ, כַּפֶּר־לָנוּ:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַפַּת שׁוֹחַד
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכָזָב
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלָשׁוֹן הָרָע
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלָצוֹן
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַשָּׂא וּבְמַתָּן
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַאֲכָל וּבְמִשְׁתֶּה
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנֶשֶׁךְ וּבְמַרְבִּית
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּנְטִיַּת גָּרוֹן
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּסִקְרוּר עַיִן
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂיחַ שִׂפְתוֹתֵינוּ
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינַיִם רָמוֹת
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעַוּוֹת מֵצַח

וְעַל־כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת, סְלַח־לָנוּ, מְחַל־לָנוּ, כַּפֶּר־לָנוּ:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְרִיקַת עוֹל
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְלִילוּת
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּצְדִיַּת רֵעַ

אַתָּה יוֹדֵעַ רָזֵי עוֹלָם. וְתַעֲלוּמוֹת | סִתְרֵי כָּל חָי: אַתָּה חוֹפֵשׂ כָּל חַדְרֵי בָטֶן וּבוֹחֵן כְּלָיוֹת וָלֵב: אֵין דָּבָר נֶעְלָם | מִמֶּךָּ. וְאֵין | נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:

וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁתִּסְלַח לָנוּ עַל כָּל חַטֹּאתֵינוּ. וְתִמְחָל־לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ. וּתְכַפֶּר לָנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאֹנֶס וּבְרָצוֹן:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִמּוּץ הַלֵּב:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּבְלִי דָעַת:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִטּוּי שְׂפָתָיִם:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגָלוּי וּבַסָּתֶר:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַעַת וּבְמִרְמָה:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהַרְהוֹר הַלֵּב:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹנָאַת רֵעַ:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוִדּוּי פֶּה:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּוְעִידַת זְנוּת:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזָדוֹן וּבִשְׁגָגָה:

לִפְעָמֵינוּ: יוֹצְרֵנוּ וְעוֹשֵׂנוּ יוֹדֵעַ יִצְרֵנוּ. יֶהֱמוּ רַחֲמֶיךָ וְאַל תַּשְׁחִיתֵנוּ: כִּי מִלְּפָנֶיךָ מִי יִסָּתֵר. כֹּל גָּלוּי לְךָ כָּאוֹר וְכַצָּהֳרָיִם: לְבֵית דִּין הוֹרֵיתָ אַרְבַּע מִיתוֹת. לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה וּמֵהֶם חַלְּצֵנוּ: מֵאָז יְצַרְתָּנוּ חֲקַרְתָּנוּ וַתֵּדַע. מַעֲשֵׂינוּ כִּי הֵמָּה עָמָל וָאָוֶן: נְצוֹר נַפְשׁוֹתֵינוּ כִּי בְיָדְךָ כָּל נָפֶשׁ. נָא תֵיקַר נֶפֶשׁ מִמַּעֲנֵי לְךָ נָפֶשׁ: סְקִילָה שְׂרֵיפָה הֶרֶג וָחֶנֶק. סוֹדָם גִּלִּיתָה לְיוֹדְעֵי אֲמִתֶּךָ: עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ אֱלוֹהַּ כַּפֶּר־לָנוּ. עַל יָדוּעַ לָנוּ וְעַל נֶעְלָם | מִמֶּנּוּ: פְּשָׁעֵינוּ הוֹדִינוּ לְךָ חוֹקֵר לֵב. פְּדֵנוּ מֵחֵטְא נַקֵּנוּ מֵעָוֹן: צוּר אַל תֵּפֶן בֶּאֱנוֹשׁ חָצִיר. צְדָקָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּעֵשִׂית עִם כָּל חָי: קִדַּמְנוּ בַנֶּשֶׁף קָרַבְנוּ בְּשַׁוַּע. קְרָבֵנוּ אֵלֶיךָ קָשׁוּב קְרִיאָתֵנוּ: רַחֲמֵנוּ אַל תֵּפֶן לְרִשְׁעֵנוּ וְנִצְטַדָּקָה. רַחֲמֶיךָ יְבוֹאוּנוּ רַחוּם וְחַנּוּן:

---

*) Uebersetzung siehe Seite 34.

מַה נְּבוֹרָתֵנוּ, מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, הֲלֹא כָּל הַגִּבּוֹרִים כְּאַיִן לְפָנֶיךָ, וְאַנְשֵׁי הַשֵּׁם כְּלֹא הָיוּ, וַחֲכָמִים כִּבְלִי מַדָּע, וּנְבוֹנִים כִּבְלִי הַשְׂכֵּל, כִּי רוֹב מַעֲשֵׂיהֶם תֹּהוּ, וִימֵי חַיֵּיהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ, וּמוֹתַר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אָיִן כִּי הַכֹּל הָבֶל:

Leit, unser Heil und unsere Kraft und Stärke? Was sollen wir sagen, was sollen wir reden, Gott und Herr, vor dir? die namhaftesten Männer, als wären sie nie gewesen, die Weisen ohne Erkenntniß, die Verständigen ohne Einsicht? All ihr Thun ist nichtig, alle ihre Lebenstage gehen flüchtig wie ein Schatten hin. Der Vorzug, den der Mensch hat vor dem Vieh, der ist nichtig, dieweil Alles — eitel ist und vergänglich.

מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מָרוֹם, וּמַה נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים, הֲלֹא כָּל הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ:

In den Gemeinden, wo hier אתה מבין gesagt wird, siehe unter der Linie.

שִׁמְךָ מֵעוֹלָם עוֹבֵר עַל פֶּשַׁע, שַׁוְּעָתֵינוּ תַּאֲזִין בְּעָמְדֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִפְלָה; תַּעֲבוֹר עַל פֶּשַׁע לְעַם שְׁבִי פֶּשַׁע, תִּמְחֶה פְּשָׁעֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ: Gem. u. Vorbeter

Das ist dein Name von ewig her — daß du hinweg gehest über unsere Schuld, darum höre heute unser Flehen, wo wir in Andacht vor dir stehen.

Vergib die Schuld dem Volke, das abläßt von seiner Schuld, lösch aus die Schuld vor deinem Auge.

In vielen Gemeinden wird dieses nicht gesagt.

מיוסד ע"פ א"ב כפול.

אַתָּה מֵבִין תַּעֲלוּמוֹת לֵב, אֶפֶס לְךָ נִגְלוֹת וְגַם נִסְתָּרוֹת: בָּאנוּ דְּבָרִים לְפַתּוֹתְךָ בָּם, בְּרִשְׁעֵנוּ אַל תֶּפֶן וְלֹא בְּמַעֲלָלֵנוּ: נִשְׁתֵּנוּ בְּיוֹם זֶה כְּיֶרַע וְחָרֵד, גְּאֵה בְּרַחוּם לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה חֶסֶד: דִּין אַל תְּמַתֵּח מוּל עָפָר וָאֵפֶר, דַּע אַחֲרִיתֵנוּ רָמָה וְתוֹלֵעָה: הַאִם שְׁגַגְנוּ וְנֶעְלָם ו מִמֶּנּוּ, הֲלֹא אַתָּה לְבַד מֵבִין שְׁגִיאוֹת, וְאַל תַּחֲשׁוֹב לָנוּ כְּעוֹשֵׂה בְּזָדוֹן, וְהוֹי שְׁפָחֵינוּ שְׁעֵה בְּעֵת רָצוֹן: זֶה כַּפֶּר לָנוּ הוֹדַע וְלֹא הוֹדַע, זְדוֹן וְנֶעְלָם עֲשֵׂה וְלֹא תַעֲשֵׂה: חַלְּצֵנוּ מֵעָנֶשׁ כָּרֵת וּמִיתָה, חֲמוֹל עַל חֹטֶר מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ: טַפְּשֵׁנוּ בְּרוֹעַ יָצֵר אֲשֶׁר מִנְּעוּרֵנוּ, טָמוֹן בְּקִרְבֵּנוּ כֶּרֶשׁ

דֶּרֶךְ רָשָׁע וְחִישׁ לָנוּ יְשָׁעָה׃
כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ יַעֲזֹב
רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אָוֶן
מַחְשְׁבוֹתָיו וְיָשֹׁב אֶל יְיָ
וִירַחֲמֵהוּ וְאֶל אֱלֹהֵינוּ כִּי
יַרְבֶּה לִסְלוֹחַ׃

Vorb. אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ׃
מְחַל וּסְלַח לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם (הַשַּׁבָּת
הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכִּפּוּרִים הַזֶּה׃ וְהַעֲתֵר
לָנוּ בִּתְפִלָּתֵנוּ׃ מְחֵה וְהַעֲבֵר
פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ׃
וְכוֹף אֶת יִצְרֵנוּ לְהִשְׁתַּעְבֵּד לָךְ׃
וְהַכְנַע עָרְפֵּנוּ לָשׁוּב אֵלֶיךָ׃ וְחַדֵּשׁ
כִּלְיוֹתֵינוּ לִשְׁמוֹר פְּקוּדֶיךָ׃ וּמוֹל
אֶת לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת
שְׁמֶךָ׃ בַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ וּמָל יְיָ
אֱלֹהֶיךָ אֶת לְבָבְךָ וְאֶת לְבַב זַרְעֶךָ
לְאַהֲבָה אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ
וּבְכָל נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ׃

הַזְּדוֹנוֹת וְהַשְּׁגָגוֹת אַתָּה מַכִּיר׃
הָרָצוֹן וְהָאוֹנֶס׃ הַגְּלוּיִים וְהַנִּסְתָּרִים׃
לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וִידוּעִים׃ מָה
אָנוּ׃ מָה חַיֵּינוּ׃ מָה חַסְדֵּנוּ׃ מַה
צִדְקוֹתֵינוּ׃ מַה יְשׁוּעָתֵנוּ׃ מַה כֹּחֵנוּ׃

uns ins Herz den Willen und die Kraft, daß wir verlassen den Weg der Sünde, und fördere du, Herr, uns das Heil, wie geschrieben steht bei deinen Propheten: „Es verlasse der Sünder seinen Weg und Wandel, und der Gottlose seine sündigen Gedanken, und kehre zurück zu Gott, daß er seiner sich erbarme, zurück zu unserem Herrn, der so Vieles uns vergibt.“

אלהינו Unser Gott, Gott unserer Väter!

Verzeih und vergib uns unsere Schuld an diesem Tage der Versöhnung; gewähre uns was wir bitten und was wir beten; tilge und lösche aus unsere Sünden und Vergehungen; bezwinge jeden bösen Trieb in uns, daß wir uns dir unterwerfen; beuge du den starren Sinn in uns, daß wir zu dir wiederkehren; erneue Geist und Herz in uns, daß wir wahren dein Gebot, und bezwinge uns das Herz, daß wir lieben, ehren, fürchten deinen Namen, wie geschrieben steht in deiner Gotteslehre: „Und Gott wird dir das Herz bezwingen, dir und deinen Kindern, daß du liebest Gott den Herrn von ganzem Herzen, von ganzer Seele, und dabei am Leben bleibest.“

Die wissentlichen und gefflissentlichen wie die unwissentlichen Sünden kennst du, den freien Willen und den Zwang und Drang; die offenbaren wie die geheimen Sünden sind dir bekannt und offenbar. Was sind wir, was ist unser Leben, unsere Liebe, unsere Frömmig-

אָנוּ צֹאנֶךָ. וְאַתָּה רוֹעֵנוּ׃
אָנוּ כַרְמֶךָ. וְאַתָּה נוֹטְרֵנוּ׃
אָנוּ פְעֻלָּתֶךָ. וְאַתָּה יוֹצְרֵנוּ׃
אָנוּ רֵעֶיךָ. וְאַתָּה דוֹדֵנוּ׃
אָנוּ סְגֻלָּתֶךָ. וְאַתָּה קְרוֹבֵנוּ׃
אָנוּ עַמֶּךָ. וְאַתָּה מַלְכֵּנוּ׃
אָנוּ מְאֻמָּרֶיךָ. וְאַתָּה מְאַמְּרֵנוּ׃

Wir sind die Heerde, und du bist der Hirte.
Wir sind der Weinberg, und du bist der Hüther.
Wir sind das Werk, und du bist der Schöpfer.
Wir sind die Geliebte, und du bist er Freund.
Wir sind die Erkornen, du bist es, der uns hat erkoren.
Wir sind das Volk, du bist der König.
Wir sind die Verlobten, du bist es, der sich uns verlobet.

Gemeinde u. Vorb.

אָנוּ עַזֵּי פָנִים וְאַתָּה רַחוּם וְחַנּוּן. אָנוּ קְשֵׁי עוֹרֶף וְאַתָּה אֶרֶךְ אַפַּיִם׃ אָנוּ מְלֵאֵי עָוֹן וְאַתָּה מָלֵא רַחֲמִים. אָנוּ יָמֵינוּ כְּצֵל עוֹבֵר וְאַתָּה הוּא וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתָּמּוּ׃

Sind wir halsstarrig, du bist voller Huld und Barmherzigkeit; sind wir hartnäckig, du bist voller Langmuth; sind wir voll Schuld und Sünde, du bist voll Erbarmen; gehen unsere Tage wie ein Schatten hin, du bist und bleibst derselbe und deine Jahre gehen nie zu Ende.

אָנָּא תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאַל תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ שֶׁאֵין אָנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי עֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ אֲבָל אֲנַחְנוּ חָטָאנוּ׃

אָשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ דוֹפִי. הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זָדְנוּ. חָמַסְנוּ. טָפַלְנוּ שֶׁקֶר. יָעַצְנוּ רָע. כִּזַּבְנוּ. לַצְנוּ. מָרַדְנוּ. נִאַצְנוּ. סָרַרְנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרַרְנוּ. קִשִּׁינוּ עֹרֶף. רָשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ. תָּעַבְנוּ. תָּעִינוּ תִּעְתָּעְנוּ׃

סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ׃ וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ׃

הִרְשַׁעְנוּ וּפָשַׁעְנוּ לָכֵן לֹא נוֹשַׁעְנוּ. וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לַעֲזוֹב

In Schuld und Frevel sind wir verfallen, darum ist uns das Heil nicht worden. Gib

אַל תַּעַזְבֵנוּ: אַל תַּעַזְבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְאַל תִּרְחַק מִמֶּנּוּ: עֲשֵׂה עִמָּנוּ
אוֹת לְטוֹבָה וְיִרְאוּ שׂוֹנְאֵינוּ וְיֵבֹשׁוּ
כִּי אַתָּה יְיָ עֲזַרְתָּנוּ וְנִחַמְתָּנוּ: כִּי
לְךָ יְיָ הוֹחַלְנוּ אַתָּה תַּעֲנֶה אֲדֹנָי
אֱלֹהֵינוּ:

Vorb. אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ:

אַל תַּעַזְבֵנוּ. וְאַל תְּבַשְּׁשֵׁנוּ.
וְאַל תַּכְלִימֵנוּ. וְאַל תָּפֵר
בְּרִיתְךָ אִתָּנוּ. קָרְבֵנוּ
לְתוֹרָתֶךָ. לַמְּדֵנוּ מִצְוֹתֶיךָ.
הוֹרֵנוּ דְרָכֶיךָ. הַט לִבֵּנוּ
לְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ. וּמוֹל אֶת
לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָתֶךָ. וְנָשׁוּב
אֵלֶיךָ בֶּאֱמֶת וּבְלֵב שָׁלֵם.
וּלְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל תִּמְחוֹל
וְתִסְלַח לַעֲוֹנֵינוּ כַּכָּתוּב
בִּדְבְרֵי קָדְשֶׁךָ. לְמַעַן שִׁמְךָ
יְיָ וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנִי כִּי רַב הוּא:

Vorb. אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ:

סְלַח לָנוּ. מְחַל ו לָנוּ. כַּפֵּר לָנוּ:

כִּי אֲנוּ עַמֶּךָ. וְאַתָּה אֱלֹהֵינוּ
אֲנוּ בָנֶיךָ. וְאַתָּה אָבִינוּ
אֲנוּ עֲבָדֶיךָ. וְאַתָּה אֲדֹנֵינוּ
אֲנוּ קָהָלֶךָ. וְאַתָּה חֶלְקֵנוּ
אֲנוּ נַחֲלָתֶךָ. וְאַתָּה גּוֹרָלֵנוּ

uns ausgeht — verlaß nur du uns nicht. Verlaß uns nicht, Gott unser Herr, entferne du dich nicht von uns! Gib uns ein Zeichen, Herr, zum Guten, daß unsere Feinde es schauen und sich schämen, wie du uns hilfst und uns tröstest, denn auf dich, Herr, hoffen wir, du wirst uns erheben, Gott unser Herr!

אלהינו Unser Gott, Gott unserer Väter!

Verlaß uns nicht, verstoß uns nicht, beschäm' uns nicht, brich nicht den Bund mit uns! Laß uns immer tiefer eindringen in deine Gotteslehre; belehre und unterweise uns in deinen heiligen Geboten; mache geneigt unser Herz, daß wir ehren und fürchten deinen Namen; bezwinge uns das Herz, daß wir dich lieben, zu dir wiederkehren in Wahrhaftigkeit mit ganzem ungetheiltem Herzen. Um deines großen Namens willen, vergib und verzeihe uns unsere Schuld wie geschrieben steht in deinem heiligen Worte: „Um deines Namens willen, Herr, vergib mir meine Schuld, wie groß sie auch immer ist."

אלהינו Unser Gott, Gott unserer Väter!

Verzeih uns, vergib uns, versöhne uns;

Denn wir sind dein Volk, und du bist unser Gott.

Wir sind die Kinder, und du bist der Vater.

Wir sind die Knechte, und du bist der Herr.

Wir sind die Gemeinde und du bist das Gemeindegut.

Wir sind die Erben, und du bist unser ganzes Loos.

euere Sünden wären wie der Purpur, sie sollen weiß werden wie der Schnee, und so sie roth wären wie der Scharlach, sie sollen werden wie die Wolke!“ Besprenge uns mit reinem Wasser und läutere uns, wie geschrieben steht: „Ich sprenge über euch die reinen Wasser, und ihr sollt rein werden, von allen euren Unreinlichkeiten, von allen euren Abscheulichkeiten mache ich euch rein und frei.“

Versöhne heute unsere Sünden, und mach uns rein und frei, wie geschrieben steht: „Denn an dem Tage wird er euch versöhnen, euch rein machen von allen euren Sünden, vor Gott sollt ihr rein sein.“

Führe uns ein auf deinen heiligen Berg; erfreue uns in dem Hause der Andacht, wie geschrieben steht: „Ich bringe sie hin auf meinen heiligen Berg, und erfreue sie in meinem Hause, im Hause der Andacht, ihre Brand- und Freudenopfer nehme ich in Gnaden an auf meinem Altare; denn mein Haus soll genannt werden — ein Haus der Andacht für alle Völker.“

שמע Erhöre unsere Stimme Gott unser Herr, sei mild und schonend, und erbarme dich über uns, und nimm in Gnaden und Erbarmen unsere Bitten an.

Führe du uns, Gott, zu dir zurück, auf daß wir zu dir wiederkehren, erneue uns wie ehedem!

אמרינו Horch, Herr, auf unser Wort, und achte wohl auf unser Flehen! Laß das Wort aus unserem Munde und der Gedanke unseres Herzens in Gnaden, Herr, vor dich gelangen, unser Hort und Erlöser. Verwirf uns nicht, nimm deinen heiligen Geist nicht ab von uns! Verwirf uns nicht, wenn wir sind alt geworden, und wenn die Kraft

טָאֵיכֶם כַּשָּׁנִים כַּשֶּׁלֶג יַלְבִּינוּ.
ום יַאְדִּימוּ כַתּוֹלָע כַּצֶּמֶר יִהְיוּ:
רוֹק עָלֵינוּ מַיִם טְהוֹרִים וְטַהֲרֵנוּ
מָה שָׁכְתוּב. וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מַיִם
הוֹרִים. וּטְהַרְתֶּם | מִכֹּל טֻמְאוֹתֵיכֶם
מִכֹּל גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם:
כַּפֵּר חֲטָאֵינוּ בַּיּוֹם הַזֶּה וְטַהֲרֵנוּ
מָה שָׁכְתוּב. כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר
לֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם | מִכֹּל
טֹאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ: תְּבִיאֵנוּ
ל הַר קָדְשֶׁךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בְּבֵית
פִּלָּתֶךָ כְּמָה שָׁכְתוּב. וַהֲבִיאוֹתִים
ל הַר קָדְשִׁי וְשִׂמַּחְתִּים בְּבֵית
פִּלָּתִי עוֹלוֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן
ל־מִזְבְּחִי כִּי בֵיתִי בֵּית תְּפִלָּה
קָרֵא לְכָל הָעַמִּים:

Vorb. שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וּם וְרַחֵם | עָלֵינוּ וְקַבֵּל
רַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת
פִּלָּתֵנוּ: הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ אֵלֶיךָ
שׁוּבָה חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם:

Gem. אֲמָרֵינוּ הַאֲזִינָה יְיָ בִּינָה
גִיגֵנוּ. יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִינוּ.
הֶגְיוֹן לִבֵּנוּ לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵנוּ
אֱלֹנוּ: אַל תַּשְׁלִיכֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ
וּחַ קָדְשֶׁךָ אַל תִּקַּח מִמֶּנּוּ: אַל
שְׁלִיכֵנוּ לְעֵת זִקְנָה כִּכְלוֹת כֹּחֵנוּ

וְאַל תַּשְׁחִיתֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. כִּי אֵל רַחוּם יְיָ אֱלֹהֶיךָ לֹא יַרְפְּךָ וְלֹא יַשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת בְּרִית אֲבוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם: וּמוֹל אֶת לְבָבְנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. וּמָל יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת לְבָבְךָ וְאֶת לְבַב זַרְעֶךָ לְאַהֲבָה אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל | לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ: הָשֵׁב שְׁבוּתֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. וְשָׁב יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתְךָ וְרִחֲמֶךָ. וְשָׁב וְקִבֶּצְךָ מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר הֱפִיצְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה: קַבֵּץ נִדָּחֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. אִם | יִהְיֶה נִדַּחֲךָ בִּקְצֵה הַשָּׁמַיִם | מִשָּׁם יְקַבֶּצְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקָּחֶךָ: הִמָּצֵא לָנוּ כְּבַקְּשָׁתֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. וּבִקַּשְׁתֶּם | מִשָּׁם אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ וּמָצָאתָ כִּי תִדְרְשֶׁנּוּ בְּכָל | לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשֶׁךָ: מְחֵה פְשָׁעֵינוּ לְמַעַנְךָ כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מֹחֶה פְשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכּוֹר: מְחֵה פְשָׁעֵינוּ כָּעָב וְכֶעָנָן כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן חַטֹּאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ: הַלְבֵּן חֲטָאֵינוּ כַּשֶּׁלֶג וְכַצֶּמֶר כְּמָה שֶׁכָּתוּב. לְכוּ נָא וְנִוָּכְחָה יֹאמַר יְיָ אִם יִהְיוּ

Gott ihr Herr!“ Erbarme dich unser, und laß uns nicht zu Grunde gehen, wie geschrieben steht: „denn Gott, der Herr ist ein erbarmungsvoller Gott, er wird dich nicht verstoßen, nicht zu Grunde gehen lassen, nicht vergessen den Bund mit deinen Vätern, den er ihnen hat geschworen.“ Bezwinge du das Herz, daß wir lieben, ehren und fürchten deinen Namen, wie geschrieben steht: „Und Gott wird dir das Herz bezwingen, dir und deinen Kindern, daß du liebest Gott den Herrn mit ganzem Herzen und ganzer Seele, auf daß du am Leben bleibest.“

Führe zurück unsere Verbannten, und erbarme dich unser, wie geschrieben steht: „Und Gott der Herr wird zurückführen deine Verbannten, und deiner sich erbarmen, und dich zusammenbringen von allen Völkern, dahin er dich zerstreuet hat.“ Sammle unsere Zerstreuten, wie geschrieben steht: „Und wärest du zerstreut bis an des Himmels Enden, so würde Gott der Herr von dort dich sammeln, und von dort euch nehmen!“ Laß dich finden, wo wir dich suchen, wie geschrieben steht: „Ihr werdet von dort aus suchen Gott deinen Herrn, und du wirst ihn finden, wo du nach ihm forschest mit ganzem Herzen und mit ganzer Seele.“ Lösch aus unsere Schuld um deiner selber willen, wie du gesprochen: „Ich, ich lösche aus deine Schuld um meiner selber willen, und gedenke deiner Sünden nicht.“ Lösch aus unsere Schuld wie Wolke und Nebel, wie du gesprochen: „Ich lösche aus wie die Wolke deine Schuld, und wie Nebel deine Sünden; — kehre zu mir zurück, und ich erlöse dich.“ Mach uns rein von unseren Sünden, weiß wie Schnee und Wolle, wie geschrieben steht: „Kommt und laßtuns rechten, spricht Gott; wo

זְכוֹר לָנוּ בְּרִית אָבוֹת כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקוֹב וְאַף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכּוֹר וְהָאָרֶץ אֶזְכּוֹר: זְכוֹר לָנוּ בְּרִית רִאשׁוֹנִים כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רִאשׁוֹנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אוֹתָם | מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לִהְיוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ: עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּמָה שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ. וְאַף גַּם זֹאת בִּהְיוֹתָם בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵיהֶם לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא גְעַלְתִּים לְכַלֹּתָם לְהָפֵר בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיהֶם: רַחֵם עָלֵינ

זכור Gedenke uns den Bund mit unsern Vätern, wie du gesprochen hast: Ich werde gedenken an meinen Bund mit Jakob, und an meinen Bund mit Isak, und an meinen Bund mit Abraham werde ich gedenken, und das Land bedenken.

זכור Gedenke uns den Bund der alten Zeit, wie du gesprochen hast: „Ich werde ihnen stets gedenken den Bund der alten Zeit, wie ich sie geführet habe aus dem Lande Egypten vor den Augen aller Völker, daß ich ihnen sei ein Gott, ich der Herr!“ Thue an uns, wie du es verheißen und versichert hast: „Auch dann noch, wenn sie sind in dem Lande ihrer Feinde, werde ich sie nicht verachten und verwerfen, daß ich sie untergehen ließe, und meinen Bund mit ihnen brech; denn ich bin und bleibe

---

לֶאֱנוֹשׁ. הֵן לֹא טוֹב לַצַּדִּיק לַעֲנוֹשׁ. כִּי יִרְבֶּה אֱלוֹהַּ מֵאֱנוֹשׁ: מֵאֱנוֹשׁ מִמַּעֲשָׂיו יָגֹרְתִּי וְאֵימָתִי. פֶּן אֶכָּשֵׁל כַּאֲשֶׁר אָשַׁמְתִּי. הֵן מְחַל שִׁוִּיתִי וְדוֹמַמְתִּי. כִּי אַחֲרֵי שׁוּבִי נִחָמְתִּי: חטאנו נִחַמְתִּי נֶפֶשׁ נַעֲנָה לְהָשֵׁם. הִתְוַדּוּת הַיּוֹם נִסְתָּר וּמְפֻרְסָם. הֵן | נֶצַח לְכַפִּיר הוּשָׂם. כִּי בְּרִית עוֹלָם שָׂם: שָׂם סְלִיחָה לְהוֹעִיל | לְלַמְּדִי. תְּשׁוּבָה מְכַפֶּרֶת כְּזִבְחֵי תְמִידִי. הֵן סִימָה בְּצִלּוֹ לְהַעֲמִידִי. כִּי יָדַע דֶּרֶךְ עִמָּדִי: חטאנו עִמָּדִי עֲשׂוֹת חֶסֶד בְּהַפְלִיאָךְ. כִּי תְבַקֵּר צֹאנְךָ וּטְלָאֶיךָ. הֵן עָלֶיךָ יַעֲזוֹב חֵילֶךָ. כִּי אֶזְכְּרָה מִקֶּדֶם פִּלְאֶךָ: פִּלְאֲךָ פְּעוּר יֵרָאֶיךָ לְנָצְרָם. הֱיוֹת יִרְאַת יְיָ אוֹצָרָם. הֵן פְּלִילֵינוּ לֵידַע בְּהִתְבַּצְּרָם. כִּי לֹא כְצוּרֵנוּ צוּרָם: חטאנו צוּרָם צוּר יִשְׂרָאֵל וּקְדוֹשׁוֹ. יֹאמְרוּ בָעַמִּים לְעֵינֵיהֶם בְּהִתְקַדְּשׁוֹ. הֵן צָמְחָה יְשׁוּעָה לְמַקְדִּישׁוֹ. כִּי הִשְׁקִיף מִמְּעוֹן קָדְשׁוֹ: קָדְשׁוֹ קוֹמֵם קְדָשָׁיו לְהַקְרִיבָם. לְהַצִּיב הוֹד שְׁכִינָתוֹ בְּקִרְבָּם. הֵן קוּמוּ יֵחַתּוּ מְרִיבָם. כִּי יְיָ יָרִיב רִיבָם: חטאנו רִיבָם רִיב שׂוֹטְנֵיהֶם לְבַלּוֹם. יִדְּמוּ פֶּה קַטֵּגוֹרִים לְאַלּוֹם. הֵן רַעְיָתְךָ תְּהַלֶּלְךָ לְעֵלוֹם. כִּי אַחֲרִית לְאִישׁ | שָׁלוֹם: שָׁלוֹם שְׁפוֹת לְהַזְרִיחַ נְהָרָה. הֲגִיגֵנוּ בִּין כְּמִנְחָה טְהוֹרָה. הֵן שִׁכְנְךָ תַּגִּיהַּ כָּאוֹרָה. כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה: חטאנו תּוֹרָה שְׁמַע נְאֻמֶּיךָ כְּסִינַי. רְצוּיָה יְצוּרָה חֲקוּרָה לְעֵינָי. הֵן הַיּוֹם יְכַפֵּר לַאֲמוּנַי. כִּי אֵל רַחוּם יְיָ: יְיָ יְנַהֲלֵנוּ עַלְמוּת לְנַהֲגָה. וְיָסִיר מִמֶּנּוּ אַף וְתוּגָה. הֵן יַעֲבִיר זָדוֹן לִמְשׁוּגָה. כִּי לְכָל הָעָם בִּשְׁגָגָה: חטאנו צורנו סלח לנו יוצרנו. זכור לנו ברית אבות מו. ג. וכו׳

Vorbeter u. Gem. אַל נָא תָּשֵׁת עָלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר נוֹאַלְנוּ וַאֲשֶׁר חָטָאנוּ׃

אל Rechne uns nicht an die Schuld, was wir aus Unverstand verschuldet!

Vorbeter u. Gem. חָטָאנוּ צוּרֵנוּ. סְלַח לָנוּ יוֹצְרֵנוּ׃

חטאנו Wir haben gesündiget gegen dich, unser Schutz und Hort, vergib uns unser Schöpfer:

In den Gemeinden wo אותך ארדוש gesagt wird, siehe unter der Linie.

Vorbeter und Gem. הֵן יַעֲבִיר זָדוֹן לִמְשׁוּגָה. כִּי לְכָל הָעָם בִּשְׁגָגָה׃

הן Er sieht den Frevel nach als wäre er Versehen, denn bei dem gesammten Volke herrscht Irrthum nur.

Vorbeter und Gem. חָטָאנוּ צוּרֵנוּ. סְלַח לָנוּ יוֹצְרֵנוּ׃

חטאנו Wir haben gesündiget gegen dich, unser Schutz und Hort, vergib uns unser Schöpfer!

In den meisten Gemeinden wird dieses nicht gesagt.

אוֹתְךָ אֶדְרוֹשׁ וְאֵלֶיךָ אֶתְוַדָּע. גָּדוֹל בִּיהוּדָה וּבְיִשְׂרָאֵל נוֹדָע. הֵן אַתָּה חֲקַרְתָּנוּ וַתֵּדָע. כִּי פְשָׁעַי אֲנִי אֵדָע׃ אֵדַע אֲבָל אֲשֵׁמִים אֲנַחְנוּ. וּמֵהֲמוֹן רַחֲמֶיךָ לֹא זְנַחְנוּ. הֵן אֵלָיו כַּפַּיִם שִׁטַּחְנוּ. כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ בָטָחְנוּ׃ חטאנו בָּטַחְנוּ בְשִׁמְךָ לְנֶפֶשׁ תַּאֲוָה. וְהִפְקַדְנוּ מָגֵן בְּלִי גַאֲוָה. הֵן בְּמָעֻזְּךָ לַדַּל תִּקְוָה. כִּי הִשְׁפִּילוּ וַתֹּאמֶר גֵּוָה׃ גֵּוָה גֵּאִים עָלַי מַגְדִּילִים. בְּרוֹנָן וּשְׁבֵעִים לֹא נֶחְדָּלִים. הֵן גְּלַל הַמֵּצִיק מִתְדַּלְדְּלִים. כִּי רַצִּיץ עָזַב דַּלִּים׃ חטאנו דַּלִּים דִּינְךָ פָּחֲדוּ וְרָהוּ. בָּאִים כְּמוֹדֶה וְעוֹזֵב לְרַחֲמֵהוּ. הֵן דַּפִּים הַיּוֹם תְּכַפְּרֵהוּ. כִּי יוֹם כִּפֻּרִים הוּא׃ הוּא הוֹד וְהָדָר יִלְבָּשׁ. יָשׁוּב יְרַחֵם וְעָוֹן יִכְבֹּשׁ. הֵן הֶמְתֵּק בְּפִי כִּדְבָשׁ. כִּי הוּא יַכְאִיב וְיֶחְבָּשׁ׃ חטאנו וְיֶחְבָּשׁ וְלִשְׁמוֹ כֹּל יוֹדוּ. כִּי יָסִיר מַשְׂאוֹת כָּבְדוּ. הֵן וְעִמּוֹ לְפָנָיו יִתְוַדּוּ. כִּי כַּדָּבָר אֲשֶׁר זָדוּ׃ זָדוּ זְדוֹנוֹת וּשְׁגָגוֹת שְׁגוּיִם. סְלַח נָא בְּפִימוֹ הֲגוּיִם. הֵן זַכֵּם לְתַחְיֵי נְחוּיִם. כִּי עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים׃ חטאנו חַיִּים חוֹן לְעַם מְנַטְּלָךְ. לְבַב עִקֵּשׁ מֵהֶם בְּבַטְּלָךְ. הֵן חַשְׁרַת מֵי טוֹהַר בְּהַטִּילָךְ. כִּי טַל אוֹרוֹת טַלֶּךָ׃ טַלְּךָ טְלָאֶיךָ בּוֹ לְהִתְכַּפֵּר. הָעֵת תַּמְצִיאֵם סְלִיחָה וָכֹפֶר. הֵן טַהֲרֵם כָּאָמוּר בַּסֵּפֶר. כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר׃ חטאנו יְכַפֵּר יִרְצֶה כְּאָז בְּהַעֲלִיּוֹתַי. בִּהְיוֹת אֲרִיאֵל בְּבֹחַן עֲלִיּוֹתַי. הֵן יָדַעְתָּ פִּקּוּק חֲלִיּוֹתַי. כִּי אַתָּה קָנִיתָ כִלְיוֹתָי׃ כִּלְיוֹתַי בְּטוּחַי אָכִין לְעָבְדוֹ. וְתֶעֱרַב לְפָנָיו תְּחִנַּת עַבְדּוֹ. הֵן כַּבֵּד יְכַבֵּד מְכַבְּדוֹ. כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ׃ חטאנו לְבַדּוֹ לוֹ לְהִתְחוֹלֵל כָּל אֱנוֹשׁ. אָוֶן לֹא יִתְבּוֹנֵן

בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לֶעָנָו מִקֶּדֶם. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ׃

וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא׃

יְיָ ׀ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה׃ וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ׃ סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל ׀ לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ׃ כִּי אַתָּה יְיָ טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל־קֹרְאֶיךָ׃

זְכוֹר ׀ רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה׃ אַל תִּזְכֹּר לָנוּ עֲוֹנוֹת רִאשׁוֹנִים ׀ מַהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דַלּוֹנוּ מְאֹד׃ זָכְרֵנוּ יְיָ בִּרְצוֹן עַמֶּךָ פָּקְדֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ׃ זְכוֹר עֲדָתְךָ קָנִיתָ קֶדֶם גָּאַלְתָּ שֵׁבֶט נַחֲלָתֶךָ הַר צִיּוֹן זֶה שָׁכַנְתָּ בּוֹ׃ זְכוֹר יְיָ חִבַּת יְרוּשָׁלַיִם אַהֲבַת צִיּוֹן אַל תִּשְׁכַּח לָנֶצַח׃ זְכוֹר יְיָ לִבְנֵי אֱדוֹם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַיִם הָאוֹמְרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיְסוֹד בָּהּ׃ אַתָּה תָקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן כִּי עֵת לְחֶנְנָהּ כִּי בָא מוֹעֵד׃ זְכוֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ וְתִדַבֵּר אֲלֵיהֶם אַרְבֶּה אֶת זַרְעֲכֶם כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם. וְכָל הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֶתֵּן לְזַרְעֲכֶם וְנָחֲלוּ לְעוֹלָם׃ זְכוֹר לַעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב. אַל תֵּפֶן אֶל קְשִׁי הָעָם הַזֶּה וְאֶל רִשְׁעוֹ וְאֶל חַטָּאתוֹ׃

זכור Gedenke, Gott, deiner Barmherzigkeit und deiner Gnade, die da waltet von Ewigkeit her. Gedenke uns nicht die Sünden der Vergangenheit, komm uns zuvor mit deiner Barmherzigkeit; wir sind gar arm und schwach. Gedenke unser, Herr, in Freundlichkeit, wie du deines Volkes stets gedacht, und suche uns heim mit deinem Heile. Gedenke der heiligen Gemeinde, die du gestiftet hast in alter Zeit; des Stammes, den du erlöset hast und zu deinem Erbe erkoren; der Zionshöhe, darauf du einst gethronet. Gedenke, Gott, in Liebe an Jerusalem, in Freundlichkeit an Zion, und vergiß es nie und nimmer. Gedenke, Herr, den Söhnen Edoms den Tag von Jerusalem, wie sie gesprochen: „wühlet auf, wühlet auf bis auf den Grund!“ Steh auf und erbarme dich Zions, da die Zeit ist gekommen der Gnade, und die Frist vorüber ist. Gedenk an Abraham, Isak und Israel deinen Knecht, und wie du ihnen hast zugeschworen, und zu ihnen hast gesprochen: „Ich werde euch Kinder geben so viel als Sterne am Himmel sind, und das ganze Land, davon ich habe gesprochen, das will ich euren Kindern geben, und sie sollen es besitzen als ihr Erbe in Ewigkeit.“ Gedenke an deine Knechte, an Abraham, Isak und Jakob, achte nicht auf die Hartnäckigkeit im Volke, auf seine Verschuldung und Versündigung.

כִּי הִנֵּה כְּזִכּוּכִית, בְּיַד הַמְּזַגֵּג, בִּרְצוֹתוֹ חוֹגֵג, וּבִרְצוֹתוֹ מְמוֹגֵג, כֵּן אֲנַחְנוּ בְּיָדֶךָ, מַעֲבִיר זָדוֹן וְשׁוֹגֵג, לַבְּרִית הַבֵּט וְאַל תִּפֶּן לַיֵּצֶר: כי הנה

Gleich wie Glas in Schmelzers Hand, das er nach Gefallen formt und schmelzt: so auch sind wir in Deiner Hand, der Vorsatz wie Irrthum vergiebt. So betrachte den Bund, der ohne Willen handelt.

כִּי הִנֵּה כַּיְרִיעָה, בְּיַד הָרוֹקֵם, בִּרְצוֹתוֹ מְשַׁנֶּה, וּבִרְצוֹתוֹ מְעַקֵּם, כֵּן אֲנַחְנוּ בְּיָדֶךָ, אֵל קַנָּא וְנוֹקֵם, לַבְּרִית הַבֵּט וְאַל תִּפֶּן לַיֵּצֶר: כי הנה

Gleich wie der Teppich in des Webers Hand, denn er nach Gefallen in verschiedene Formen wirkt: so auch sind wir in Deiner Hand, Gott der Alles rächt. So betrachte den Bund, der ohne Willen lebt und webt.

כִּי הִנֵּה כַּכֶּסֶף, בְּיַד הַצּוֹרֵף, בִּרְצוֹתוֹ מְסַגְסֵג וּבִרְצוֹתוֹ מְצָרֵף, כֵּן אֲנַחְנוּ בְּיָדֶךָ, מַמְצִיא לְמָזוֹר תְּרֵף, לַבְּרִית הַבֵּט וְאַל תִּפֶּן לַיֵּצֶר:

Gleich wie Silber, in des Läuterers Hand, das er nach Gefallen verschlackt und läutert: so auch sind wir in Deiner Hand, der für die Wunde den Balsam bereitet. So betrachte den Bund, der ohne Selbstwillen fortbesteht.

כִּי הִנֵּה כְּחוֹמֶר, בְּיַד הַיּוֹצֵר, בִּרְצוֹתוֹ מַרְחִיב, וּבִרְצוֹתוֹ מְקַצֵּר, כֵּן אֲנַחְנוּ בְּיָדֶךָ, חֶסֶד נוֹצֵר, לַבְּרִית הַבֵּט וְאַל תִּפֶּן לַיֵּצֶר:

סוגרין הארון — Man schließt die heil. Lade.

אַל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים, מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ, מַעֲבִיר [רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן, מַרְבֶּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וְסַלְיָחָה לְפוֹשְׁעִים, עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וְרוּחַ, לֹא כְרָעָתָם תִּגְמוֹל, אֵל הוֹרֵיתָ לָנוּ לוֹמַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה, זְכוֹר לָנוּ הַיּוֹם

וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ: סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל | לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ: כִּי אַתָּה יְיָ טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל־קֹרְאֶיךָ:

Man öffnet die heil. Lade. — פותחין הארון — סומן

כִּי הִנֵּה כַּחומֶר. בְּיַד הַיּוֹצֵר. בִּרְצותו מַרְחִיב וּבִרְצותו מְקַצֵּר. כֵּן אֲנַחְנוּ בְּיָדְךָ. חֶסֶד נוצֵר. לַבְּרִית הַבֵּט וְאַל תֵּפֶן לַיֵּצֶר: כי הנה

כִּי הִנֵּה כְּאֶבֶן. בְּיַד הַמְסַתֶּתֶת. בִּרְצותו אוחֵז וּבִרְצותו מְכַתֵּת. כֵּן אֲנַחְנוּ בְּיָדְךָ. מְחַיֶּה וּמְמוֹתֶתֶת. לַבְּרִית הַבֵּט וְאַל תֵּפֶן לַיֵּצֶר: כי הנה

כִּי הִנֵּה כְּבַרְזֶל בְּיַד הֶחָרָשׁ. בִּרְצותו דֹּבֵק לָאור. וּבִרְצותו פֹּרֵשׂ. כֵּן אֲנַחְנוּ בְּיָדְךָ. תומֵךְ עָנִי וָרָשׁ. לַבְּרִית הַבֵּט וְאַל תֵּפֶן לַיֵּצֶר: כי הנה

כִּי הִנֵּה כְּחֶבֶל בְּיַד הַמַּלָּח. בִּרְצותו אוחֵז. וּבִרְצותו שׁלַח. כֵּן אֲנַחְנוּ בְּיָדְךָ. אֵל טוב וְסַלָּח. לַבְּרִית הַבֵּט וְאַל תֵּפֶן לַיֵּצֶר: כי הנה

כי הנה Gleich wie Thon in Bildners Hand, den er nach Gefallen dehnt und kürzt, so auch sind wir in Deiner Hand, die in Gnaden schafft: so betrachte den Bund, der ohne eigenen Willen ist. (Betrachte den Menschen als ein todtes Bildwerk, dem der Wille abgeht, Widerstand zu leisten.)

Gleich wie der Stein in Bildhauers Hand, den er nach Gefallen fügt oder bricht: so auch sind wir in deiner Hand, Du belebst und tödtest. So betrachte den Bund, der ohne eignen Willen fortlebt.

Gleich wie das Eisen in Schmiedes Hand, das er im Feuer fugt und spaltet: so auch sind wir in Deiner Hand, die die Armuth stützt. So betrachte den Bund, der ohne eignen Willen wird was er ist.

Gleich wie der Anker in des Schiffers Hand, den er nach Gefallen einzieht oder auswirft: so auch sind wir in Deiner Hand, Allgütiger und versöhnlicher Gott. So betrachte den Bund, der durch Deine Güte besteht.

סְכוֹת רַחֲשִׁי. וְגַם לַחֲשִׁי. תִּרְצֶה.
עָוֹן ו נוֹשֵׂא. לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה. וְתִפְצֶה סָלַחְתִּי:
פְּנֵה לְעֶלְבּוֹן. מְקוֹם עָוֹן. לְהָשִׁים.
צַחֵן הָסֵר. וְגַם תְּבַשֵּׂר. לְבֶךְ חוֹסִים. סָלַחְתִּי:
קוֹלִי שְׁמַע. וּרְאֵה דָמַע. עֵינִי.
רִיב רִיבִי. שְׁעֵה נִיבִי. וַהֲשִׁיבֵנִי סָלַחְתִּי:
שָׁמֶץ טָהֵר. כְּעָב מַהֵר. כְּנֶאֱמַר.
תְּמְחֵה פֶּשַׁע. לְעַם נוֹשַׁע. וְתֵאמַר סָלַחְתִּי:

סכות Nimm auf mein Flehen, und auch meinem Gebet sei wohlgefällig.

Habe Nachsicht mit der Schuld um Deinetwillen und sprich; ich vergebe!

פנה Nimm unsere Beschämung für Strafe an.

Streife ab den Sündenfleck, und verkünde, die Dir vertrauen: ich vergebe!

קולי Höre auf meine Stimme und siehe auf meine Thräne.

Kämpfe für mich, erhöre mich und sprich: ich vergebe:

שמץ Laß jeden Flecken verschwinden, wie die Wolken schnell und Du verheißen.

Unterdrücke die Missethaten, daß dem Volke geholfen werde, und sprich: ich vergebe!

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר ו רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן. מַרְבֶּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה לְפוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בְּשָׂר וְרוּחַ. לֹא כְרָעָתָם תִּגְמוֹל. אֵל הוֹרֵיתָ לָנוּ לוֹמַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. זְכוֹר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לֶעָנָו מִקֶּדֶם. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ:

וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְיָ ו יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה: וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ

געל Verachte jede Anklage, und verwirf sein Schmähen.

Der Herr, der im Donner spricht, er wolle uns freundlich zurufen: ich vergebe!

הס Laß verstummen jeden Ankläger, und nimm den Fürsprecher an seiner Statt.

Sei, o Gott, ihm Beistand und sprich, ihn unterstützend: ich vergebe!

זכות Das Verdienst des Erzvaters erblühe neu der Rose.

Laß schwinden die Schuld, und vom Himmel ertönen: ich vergebe!

טוב Allgütiger und Versöhnender, vergieb und verzeihe den Schuldigen.

Ewiger, erhöre und erwiedere aus den Höhen; ich vergebe:

כאב Heile die Wunde, und senke in den Grund, den Schmerz der Sünde.

Zu Deinem Ruhme, sprich aus das Wort: ich vergebe!

מחה Verwische jede Schuld und Missethat Deiner Bundeskinder.

Laß Deine Güte vorwalten, zu Deinem Ruhme, sprich zur kleinen Schaar: ich vergebe!

גְּעוֹל מְרַגֵּל. וְגַם פַּגֵּל. סִפְרוֹ.
דּוֹד שׁוֹאֵג בְּקוֹל. יִתֵּן קוֹל
דְּבָרוֹ סָלַחְתִּי:

הַס מְקַטְרֵג. וְקַח סַנֵּגוֹר.
מְקוֹמוֹ.
וִיהִי יְיָ. לְמִשְׁעָן לוֹ. לְמַעַן
נוֹאֲמוֹ סָלַחְתִּי:

זְכוּת אֶזְרָח. גַּם יִפְרַח.
לְשׁוֹשַׁנָּה.
חֵטְא הֶעֱבֵר. וְקוֹל הַגְּבֵר.
מִמְּעוֹנָה סָלַחְתִּי:

טוֹב וְסַלָּח. מְחַל וּסְלַח
אֲשֵׁמִים.
יָהּ הַקְשֵׁב. וְגַם הָשֵׁב.
מִמְּרוֹמִים. סָלַחְתִּי:

כְּאֵב תַּחֲבוֹשׁ. וּבְצוּל
תִּכְבּוֹשׁ. עֲוֹנִי.
לְךָ תְהִלָּה. אֱמוֹר מִלָּה.
לְמַעֲנִי סָלַחְתִּי:

מְחֵה פֶשַׁע. וְגַם רֶשַׁע. בְּנֵי
בְרִית.
נְהוֹג חַסְדְּךָ. כֵּן הוֹדְךָ.
לִשְׁאֵרִית סָלַחְתִּי:

לְעֹן תְּמִימֶיךָ הַעֲבֵר כְּגֹדֶל רַחֲמֶיךָ׃

Deiner Frommen Vergehen laß schwinden nach der Größe Deines Erbarmens.

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים, מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ, מַעֲבִיר ו׳ רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן, מַרְבֶּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה לְפוֹשְׁעִים, עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וְרוּחַ, לֹא כְרָעָתָם תִּגְמוֹל, אֵל הוֹרֵיתָ לָנוּ לוֹמַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה, זְכוֹר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה, כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לֶעָנָו מִקֶּדֶם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ׃

וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא׃

יְיָ ו׳ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה׃ וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטֹּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ׃ סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ׃ כִּי אַתָּה יְיָ טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל־קֹרְאֶיךָ׃

אַל תָּבֹא בְּמִשְׁפָּט עִמָּנוּ כִּי לֹא יִצְדַּק לְפָנֶיךָ כָּל חַי׃ מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמַה נְּדַבֵּר וּמַה נִּצְטַדָּק׃ אֱלֹהֵינוּ בּוֹשְׁנוּ בְּמַעֲשֵׂנוּ וְנִכְלַמְנוּ בַּעֲוֹנֵנוּ׃ אֱלֹהֵינוּ בִּשְׁנוּ וְנִכְלַמְנוּ לָהָרִים אֱלֹהֵינוּ פָּנֵינוּ אֵלֶיךָ׃ יָדַעְנוּ כִּי חָטָאנוּ וְאֵין מִי יַעֲמוֹד בַּעֲדֵנוּ׃ שִׁמְךָ הַגָּדוֹל יַעֲמֹד לָנוּ בְּעֵת צָרָה׃ רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְיָ כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיֵּינוּ׃ אַל תָּבוֹא בְּמִשְׁפָּט עִמָּנוּ כִּי לֹא יִצְדַּק לְפָנֶיךָ כָּל חָי׃

כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים כֵּן תְּרַחֵם יְיָ עָלֵינוּ׃ לַיְיָ הַיְשׁוּעָה עַל עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶלָה׃ יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה׃ יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בּוֹטֵחַ בָּךְ׃ יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ׃ כִּי לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ, כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים׃ אֲדֹנָי שְׁמָעָה אֲדֹנָי סְלָחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי, כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ׃

מיוסד ע״פ א״ב

Vorb. אלהינו ואלהי אבותינו

Unser und unserer Väter Gott!

אָמְנָם כֵּן, יֵצֶר סוֹכֵן, בָּנוּ, כְּךָ לְהַצְדִּיק, רַב צָדָק, וְעָנֹנוּ סָלַחְתִּי׃

אמנם Fürwahr! wir sind voll leidenschaftlicher Triebe.

Doch Du bist voll Huld, kannst uns freisprechen und zurufen: ich vergebe!

Deiner Lieblinge Vergehen werde gesucht, aber nicht gefunden, wie Du verheißen.

O vergieb die Heuchelei derer, die vor Dich hinkommen und anbeten.

Deiner Erwählten Schuld sühne, nach Deiner freundlichen Weise.

O vergieb den Ungehorsam derer, die auf Dich hoffen und Deine Einheit verbreiten in Deiner Welt.

Lösche die Schuld Deiner Verstoßenen und baue Deinen Tempel wieder.

O vergieb ihr Verkehrtsein, und schütze sie in der Hütte Deines Friedens.

Deiner Knechte Schuld verhehle und unterdrücke in Deiner Unbegreiflichkeit.

O vergieb, daß sie nicht die Strafe treffe aus Deinen Höhen.

Deiner Heerde Schuld vergiß; dieß sei Dein Preis und Ruhm.

O vergieb ihre Schandthaten und erbarme Dich ihrer aus Deinen Höhen.

Befreie Deine Schützlinge von ihren Sünden, daß sie nicht verstrickt werden in den Netzen.

O vergieb die garstigen Flecken, die Deine Lieblinge entstellen.

לַעֲוֹן יְדִידֶיךָ יְבֻקַּשׁ וְאֵינֶנּוּ. כִּנְאוּמֶךָ:

סְלַח נָא כַּחַשׁ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים לְעֻמֶּךָ.

לַעֲוֹן לְקוֹחֶיךָ כַּפֵּר בְּטוּב טַעְמֶךָ:

סְלַח נָא מְרִי מְיַחֲלֶיךָ וּמְיַחֲדֶיךָ בְּעוֹלָמֶךָ.

לַעֲוֹן נִדָּחִים מְחֵה, וּבְנֵה אוּלָמֶךָ:

סְלַח נָא סִלּוּפָם וְגוֹנְנֵם בְּסֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ.

לַעֲוֹן עֲבָדֶיךָ עֲלֵם. וּכְבוֹשׁ בְּעִלּוּמֶךָ:

סְלַח נָא פֶּן יֵעָנְשׁוּ מִמְּרוֹמֶךָ.

לַעֲוֹן צֹאנְךָ שַׁכַּח. וְהִיא תְהִלָּתְךָ וְרוֹמְמֶךָ:

סְלַח נָא קְלוֹנָם וַחֲמוֹל עֲלֵימוֹ מִמְּרוֹמֶךָ.

לַעֲוֹן רְחוּמֶיךָ תִּשָּׂא מִלְּצוֹדָם בְּחֶרְמֶךָ:

סְלַח נָא שֶׁמֶץ תַּעְתּוּעַ תִּעוּב רְחוּמֶךָ.

עֵינֶיךָ וּרְאֵה שֹׁמְמוֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ. כִּי לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ. כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: אֲדֹנָי שְׁמָעָה אֲדֹנָי סְלָחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ:

ע"פ א"ב אלהינו ואלהי אבותינו

סְלַח נָא אַשְׁמוֹת וּפִשְׁעֵי לְאַמֶּךָ.

לַעֲוֹן בְּנֶיךָ בַּל יֵחֳרֶה וַעֲמֶךָ: סְלַח נָא נְעוּלָם. וְיִחְיוּ מִמְּקוֹר עַמֶּךָ.

לַעֲוֹן דִּגְלֶיךָ שָׂא. וְתִנָּחֵם בְּנוֹאַמֶּךָ:

סְלַח נָא הַכֹּל מוֹדִים וְעוֹזְבִים בְּרִשּׁוּמֶךָ.

לַעֲוֹן וָפֶשַׁע מְחַל. לְמַעַן שִׁמֶךָ:

סְלַח נָא זְדוֹנוֹת וּשְׁגָגוֹת לִבְרוּאֵי לִשְׁמֶךָ.

לַעֲוֹן חַטָּאֵימוֹ חַטֵּא בִּנְדִיבַת גִּשְׁמֶךָ.

סְלַח נָא טֶפֶשׁ טִפְלוּת רִשְׁעֵי עַמֶּךָ.

Verwüstung und Zerstörung unter uns und in der Stadt, auf die dein Name ward genannt. Nicht auf unsere Gerechtigkeit, auf deine grenzenlose Barmherzigkeit stützen wir unser Gebet und unsere Bitte. Herr, erhöre uns; Herr vergib uns; Herr, gewähre uns unsere Bitte; thue es und säume nicht um deinetwillen! denn nach deinem Namen ward die Stadt und ward das Volk genannt.

Unser und unserer Väter Gott!

סלח O, vergieb das Verschulden und Vergehen Deines Volkes!

Laß ob der Sünden Deiner Kinder Deinen Zorn nicht entbrennen.

Vergieb ihre Missethat, und erhalte sie von dem Lebensquell, der bei Dir ist.

Verzeihe die Sünden derer, die unter Deiner Fahne stehen, und laß Dich versöhnen, wie Du verheißen.

O vergieb denen, die alle ihre Sünden bekennen, und davon lassen, wie Du verordnet hast.

Sünde und Missethat verzeihe, um Deines Namens Willen.

O vergieb die Sünden, die mit Absicht oder aus Unwissenheit begangen von denen, die zu Deinem Preis geschaffen.

Reinige ihren Sündenpfuhl mit dem Regen Deiner Milde.

O vergieb die Thorheiten und Irrthümer der Gottlosen Deines Volkes.

כִּי פָשָׁעְנוּ. כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב־חֶסֶד לְכָל־קֹרְאֶיךָ׃

Vater, was wir gesündiget, verzeihe uns, Herr, was wir verschuldet; denn du bist gütig Herr, nachsichtig und versöhnlich voller Huld und Milde gegen Alle, die dich anrufen!

הַאֲזִינָה יְיָ תְּפִלָּתֵנוּ וְהַקְשִׁיבָה בְּקוֹל תַּחֲנוּנֵינוּ׃ הַקְשִׁיבָה לְקוֹל שַׁוְעָתֵנוּ מַלְכֵּנוּ וֵאלֹהֵינוּ כִּי אֵלֶיךָ נִתְפַּלֵּל׃ תְּהִי נָא אָזְנְךָ קַשֻּׁבָת וְעֵינֶיךָ פְּתוּחוֹת אֶל תְּפִלַּת עַבְדְּךָ וְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְשָׁמַעְתָּ מִן הַשָּׁמַיִם מְמְכוֹן שִׁבְתְּךָ אֶת תְּפִלָּתָם וְאֶת תְּחִנָּתָם וְעָשִׂיתָ מִשְׁפָּטָם וְסָלַחְתָּ לְעַמְּךָ אֲשֶׁר חָטְאוּ לָךְ׃ רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְיָ כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיֵּינוּ׃ אַל תָּבוֹא בְּמִשְׁפָּט עִמָּנוּ כִּי לֹא יִצְדַּק לְפָנֶיךָ כָּל־חָי׃ כְּרַחֵם אָב עַל־בָּנִים כֵּן תְּרַחֵם יְיָ עָלֵינוּ׃ לַיְיָ הַיְשׁוּעָה עַל־עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶלָה׃ יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה׃ יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ׃ יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ׃

Vernimm, Herr, unser Gebet, horch auf unser flehentliches Rufen auf jeden Schrei der Angst und Noth; zu dir, Herr, beten wir! Laß dein Ohr und Aug stets offen sein für das Beten und das Bitten deines Knechtes, deines Volkes Israel; höre vom Himmel, von deinem festen Himmelssitze aus ihr Gebet und ihr Verlangen, und thue ihnen stets ihr Recht, und vergib deinem Volke, was sie gesündiget gegen dich.

Wie ein Vater sich erbarmet seiner Kinder, erbarme dich unser, Herr!

Bei Gott ist Heil und Hilfe, auf deinem Volke, dein Segen, Selah! Gott Zebaoth mit uns! Jakobs Gott unsere Zuversicht, Selah! Gott Zebaoth! wohl dem, der dir vertrauet; Gott, hilf uns; Herr erhöre uns so oft wir dich anrufen.

סְלַח־נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ וְכַאֲשֶׁר נָשָׂאתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד־הֵנָּה. וְשָׁם נֶאֱמַר׃

Vorb.

Gem.

וַיֹּאמֶר יְיָ סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ׃

סלח Vergib dem Volke seine Schuld in deiner grenzenlosen Huld, wie du verziehen hast dem Volke von Egypten und bis hieher!

Und Gott sprach: „ich habe verziehen, wie du gesprochen."

הַטֵּה אֱלֹהַי אָזְנְךָ וּשְׁמָע. פְּקַח

Neige uns zu das Ohr und horch, mach' auf das Aug und schau die

und deine Schöpfung sind. Schau, es ist Keiner da, der uns vertritt, darum habe du Gnade mit uns!

אל Gott und Herr der Welten, der da sitzet auf dem Throne der Barmherzigkeit, und in Huld und Milde waltet, und seinem Volke die Schuld vergibt, Eines nach dem Andern läßt hingehen und vorübergehen, gar viel vergibt dem Sündigen und gar viel verzeiht dem Schuldigen! Du übest Gnade mit allem Fleisch und Geist, vergiltst ihnen nicht nach ihrer Schlechtigkeit. Gott, du hast uns selbst gelehret, wie wir dich erkennen und benennen nach deinen (dreizehn) Eigenschaften; gedenke uns heute den Bund, den du geschlossen, wie du sie verkündiget hast (Moses) dem Demüthigen in alter Zeit, wie geschrieben steht: „Und Gott ließ sich herab in einer Wolke, und er stand da bei ihm, und rief aus den Namen Gottes."

ויעבור Und es zog vorüber Gott vor seinem Angesichte und rief: „Gott ist der Ewige und Unendliche, allmächtig, allerbarmend und gnädig, langmüthig, voller Huld und Wahrheit. Er bewahret seine Huld den Tausenden, vergibt und macht rein und frei von Schuld und Sünde und Vergehen.

Vergib uns unsere Schuld und Sünde, und nimm uns in Gnaden auf! Vergib uns

מַעֲשֶׂיךָ. תֵּרֶא כִּי אֵין אִישׁ,
עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה: דיכ
אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא
רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת
מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר
רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן. מַרְבֶּה
מְחִילָה לַחַטָּאִים וְסַלְחָה
לְפוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת
עִם כָּל בָּשָׂר וְרוּחַ. לֹא
כְרָעָתָם תִּגְמוֹל. אֵל הוֹרֵיתָ
לָנוּ לוֹמַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה.
זְכֹר־לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ
עֶשְׂרֵה. כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לֶעָנָו
מִקֶּדֶם. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב. וַיֵּרֶד
יְיָ בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם
וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְיָ:
וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא:
יְיָ, יְיָ, אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ
אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת:
נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא
עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה.
וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ
וּנְחַלְתָּנוּ: סְלַח־לָנוּ אָבִינוּ
כִּי חָטָאנוּ מְחַל־לָנוּ מַלְכֵּנוּ

אַפֶּךָ. לָרָעִים וְלַטּוֹבִים. וְהִיא תְהִלָּתֶךָ:

übest gegen die Bösen wie gegen die Guten; daß ist dein Ruhm.

Vorbeter und Gem. לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵינוּ. עֲשֵׂה וְלֹא לָנוּ. רְאֵה עֲמִידָתֵנוּ. דַּלִּים וְרֵקִים:

למענך Um deinetwillen, Herr, thue es — nicht um uns! Schau, wie wir da stehen vor dir, arm und bloß;

In den Gemeinden, wo hier אמנם gesagt wird, siehe unter der Linie.

תַּעֲלֶה אֲרוּכָה לֶעָלֶה נִדָּף. תְּנַחֵם עַל עָפָר וָאֵפֶר: תַּשְׁלִיךְ חֲטָאֵינוּ וְתָחוֹן

תעלה Laß sprießen, Herr, das Heil dem welken Blatte; hab' Erbarmen mit dem, was Staub und Asche ist. Verwirf unsere Schuld, und gedenke in Gnaden, daß wir dein Werk

---

In den meisten Gemeinden wird אמנם nicht gesagt.

מיוסד ע"פ א"ב מכונע בכל מכוז (עד סוף יו"ד).

אָמְנָם אֲשָׁמֵנוּ עָצְמוּ מִסַּפֵּר. אַנְחוֹת דּוֹרֵנוּ רַבּוּ מִלְּדַבֵּר. אֲשֶׁר לֹא הִקְשַׁבְנוּ גְּעָרָה כְּמֵבִין. אֲפָפוּנוּ מַכּוֹת כִּכְסִיל הַזֵּדְנוּ: דרכך בְּדַבֶּרְךָ לָנוּ שׁוּבָה. פָּנֵינוּ הִסְתַּרְנוּ. בְּמִרְמָה בִּקַּשְׁנוּךָ. וְאֵלֶיךָ לֹא שַׁבְנוּ. בְּטוּב לֹא דְרַשְׁנוּךָ. בְּרָב־כֹּל שְׁבַחְנוּךָ. בְּעֵת הַצַּר לָנוּ אֵיךְ תִּמָּצֵא: למענך גְּבוּרוֹת אֵין בָּנוּ אֲשֶׁר בָּם נָבֹא. גְּדוּעֵי זְרוֹעַ בְּפוֹעַל בְּתֵת שָׂכָר בּוֹשְׁנוּ. גָּמַרְנוּ וְאָכַלְנוּ וּצְדַקַת אֲבוֹתֵינוּ. גַּם קֶרֶן גַּם פֶּרִי לֹא מָלְאוּ סִפֵּק: דרכך דְּכָאוּ מֶנּוּ שְׂכִיּוֹת הַחֶמְדָּה. דּוֹפְקֵי דְלָתֶיךָ בְּכֹחַ וּגְבוּרָה. דּוֹבְרֵי בְגַאֲוָה נַעֲשֵׂינוּ עֲשֵׂה לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ. דְּחֵה מִשְׁפַּט חֶרֶב הַמִּתְהַפֶּכֶת: למענך הוּרַקְנוּ וְהֻצַּגְנוּ כְּקַשׁ מִדָּגָן. הָיִינוּ כַּמּוֹץ וְאֵין דּוֹרֵשׁ לְאָסְפוֹ. הֲלֹא כְּהִלָּקַח דָּגָן בְּעִתּוֹ. הֻצַּת לְשׁוֹן אֵשׁ כְּקַשׁ הַיָּבֵשׁ: דרכך וּמַה נְּדַבֵּר וּמַה נִּצְטַדָּק. וּמַה נֹּאמַר וְיוּצַק חֵן בְּשִׂפְתוֹתֵינוּ. וּמִי בַּעַל דְּבָרִים יְדַבֵּר צָחוֹת. וּבְפִתְחוֹן פִּיו לֹא יִכָּלֵם: למענך זֶה דַּרְכֵּנוּ כֶּסֶל נָחַלְנוּ אִוֶּלֶת. זֵדִים חוֹטְאִים זוֹלְלִים וְסוֹבְאִים. זִכִּיתִי לִבִּי מִי יוּכַל שִׂיחַ. זֶרַע קְבוּרַת רֶחֶם. בָּא וְהוֹלֵךְ בְּהֶבֶל: דרכך חֲזוֹת וּמוֹפֵת הֱתִוִינוּ בָּאָרֶץ. חֲתוּמֵי בְּאוֹת בְּרִית וְחֻקִּים יְשָׁרִים. חֻשַּׁבְנוּ זֶרַע קֹדֶשׁ בָּנִים לְאֵל חָי. חִלַּלְנוּ וְנִקְרָאנוּ אוּם טְמֵאַת הַשֵּׁם: למענך טְהוֹר עֵינַיִם מֵרְאוֹת בְּרָע. טֶרֶם לֹא רָאָה עָמָל בְּיִשְׂרָאֵל. טֶרֶף לֹא לָנוּ נִכְסְפָה נַפְשֵׁנוּ. טֻבַּחְנוּ רַב וְצָעִיר כְּבְלִיעַת דָּגִים: דרכך יָהּ בְּדַלּוּתֵנוּ צְדָקָה חוֹנַנְתָּנוּ. יַד בָּנוּ הֶחֱזַקְתָּ בְּעֵת מָטָה יָדֵינוּ. יְדַעְתָּנוּ זֹאת עֲשׂוּ וִחְיוּ. יָדַיִם לֹא חָלוּ בָנוּ כְּהַפּוּכַת רָגַע: למענך

אֵל נֶעֱרָץ בְּסוֹד קְדוֹשִׁים
רַבָּה וְנוֹרָא עַל כָּל סְבִיבָיו׃
וְיוֹדוּ שָׁמַיִם פִּלְאֲךָ יְיָ אַף
אֱמוּנָתְךָ בִּקְהַל קְדוֹשִׁים׃
לְכוּ נְרַנְּנָה לַייָ נָרִיעָה לְצוּר
יִשְׁעֵנוּ׃ נְקַדְּמָה פָנָיו בְּתוֹדָה
בִּזְמִירוֹת נָרִיעַ לוֹ׃ צֶדֶק
וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כִּסְאֶךָ חֶסֶד
וֶאֱמֶת יְקַדְּמוּ פָנֶיךָ׃ אַשְׁרֵי
יַחְדָּו נַמְתִּיק סוֹד בְּבֵית
אֱלֹהִים נְהַלֵּךְ בְּרָגֶשׁ׃ אֲשֶׁר
לוֹ הַיָּם וְהוּא עָשָׂהוּ וְיַבֶּשֶׁת
יָדָיו יָצָרוּ׃ אֲשֶׁר בְּיָדוֹ נֶפֶשׁ
כָּל חַי וְרוּחַ כָּל בְּשַׂר אִישׁ׃
הַנְּשָׁמָה לְךָ וְהַגּוּף פָּעָלֶךָ
חוּסָה עַל יְצִירָתֶךָ׃ הַנְּשָׁמָה
לְךָ וְהַגּוּף שֶׁלְּךָ יְיָ עֲשֵׂה
לְמַעַן שְׁמֶךָ׃ אֲתָאנוּ עַל
שִׁמְךָ יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ׃
בַּעֲבוּר כְּבוֹד שִׁמְךָ כִּי אֵל
חַנּוּן וְרַחוּם שְׁמֶךָ׃ לְמַעַן
שִׁמְךָ יְיָ וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ כִּי
רַב הוּא׃
דַּרְכְּךָ אֱלֹהֵינוּ לְהַאֲרִיךְ Bord. u. Gem.

im großen Rathe der Heiligen, furchtbar unter allen seinen Umgebungen. Es bekennen die Himmel deine Wunderkraft, und deine Treue rühmen sie in der Versammlung der Heiligen. Kommt, lasset uns jauchzen vor Gott, jubeln vor unserem Hort und Heile, lasset uns ihm entgegenziehen mit Dank, mit Sang und Klang jubeln vor ihm. Recht und Gerechtigkeit sind die Grundfeste deines Thrones. Liebe und Wahrheit ziehen dir voran. Laßt uns in traulichem Rathe zusammengehen einziehen in Gottes Haus in wallenden Schaaren. Sein ist das Meer, er hat es gemacht, und das trockene Land haben seine Hände gebildet. In seiner Hand ist die Seele alles Lebens und der Geist alles Fleisches im Menschen. Die Seele ist dein, und dein Werk der Leib, darum schone, was du mit Meisterschaft geschaffen. Die Seele ist dein, und dein der Leib, Gott, thue damit nach deinem Namen! Um deines Namens willen kommen wir zu dir, Gott, thue nach deinem Namen! Nach deines Namens Herrlichkeit; denn Gott der gnädige, der allerbarmende — das ist dein Name! Um deines Namens willen vergib uns unsere Schuld, so groß sie ist.

דרכך Das ist deine Sinnesweise, Herr, daß du Langmuth

der Erde und die himmelstrebenden Gebirge. Wer spricht aus Gottes Macht, wer verkündet all sein Lob? Dein ist die Größe, die Stärke und die Pracht, und der Sieg und die Herrlichkeit, Alles im Himmel und auf Erden; dein Herr, ist das Reich und die Erhabenheit, du über jegliches das Haupt! Dein ist der Himmel und die Erde, die Welt und was sie füllet — hast du auf ihren Grund gestellt. Du hast die Grenzen der Erde festgestellt, Sommer und Winter hast du geschaffen. Du zerschmetterst dem Leviathan sein Haupt, und gibst ihn hin zur Speise dem Volke in den Wüsten. Du brichst dem Quell und Bach den Weg und trocknest aus den ewig rinnenden Strom. Du spaltest in deiner Kraft das Meer, und brichst dem Drachen das Haupt auf den Wassern. Du beherrschest das Meer in seinem Trotze, und wo sich thürmen seine Wellen, da stillst du sie. Groß ist Gott, und gepriesen in der Gottesstadt, auf seinem heiligen Berge! Gott Zebaoth! Israels Gott, der da thronet zwischen Cherubim, du allein bist Gott. Gefürchtet ist Gott

אָרֶץ וְתוֹעֲפוֹת הָרִים לוֹ׃ מִי
יְמַלֵּל גְּבוּרוֹת יְיָ יַשְׁמִיעַ כָּל
תְּהִלָּתוֹ׃ לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה
וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח
וְהַהוֹד כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם
וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה
וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ׃ לְךָ
שָׁמַיִם אַף לְךָ אָרֶץ תֵּבֵל
וּמְלוֹאָהּ אַתָּה יְסַדְתָּם׃ אַתָּה
הִצַּבְתָּ כָּל גְּבוּלוֹת אָרֶץ
קַיִץ וָחֹרֶף אַתָּה יְצַרְתָּם׃
אַתָּה רִצַּצְתָּ רָאשֵׁי לִוְיָתָן
תִּתְּנֶנּוּ מַאֲכָל לָעָם לְצִיִּים׃
אַתָּה בָקַעְתָּ מַעְיָן וָנָחַל
אַתָּה הוֹבַשְׁתָּ נַהֲרוֹת אֵיתָן׃
אַתָּה פוֹרַרְתָּ בְעָזְּךָ יָם
שִׁבַּרְתָּ רָאשֵׁי תַנִּינִים עַל
הַמָּיִם׃ אַתָּה מוֹשֵׁל בְּגֵאוּת
הַיָּם בְּשׂוֹא גַלָּיו אַתָּה
תְּשַׁבְּחֵם׃ גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל
מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר
קָדְשׁוֹ׃ יְיָ צְבָאוֹת אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל יוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים
אַתָּה הוּא הָאֱלֹהִים לְבַדְּךָ׃

וֶאֱמוּנָתְךָ סְבִיבוֹתֶיךָ: כִּי מִי
בַשַּׁחַק יַעֲרֹךְ לַיְיָ יִדְמֶה לַיְיָ
בִּבְנֵי אֵלִים: כִּי גָדוֹל אַתָּה
וְעוֹשֵׂה נִפְלָאוֹת אַתָּה
אֱלֹהִים לְבַדֶּךָ: כִּי־גָדוֹל
מֵעַל שָׁמַיִם חַסְדֶּךָ וְעַד
שְׁחָקִים אֲמִתֶּךָ: גָּדוֹל יְיָ
וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין
חֵקֶר: כִּי גָדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל
מְאֹד נוֹרָא הוּא עַל כָּל
אֱלֹהִים: כִּי אֵל גָּדוֹל יְיָ וּמֶלֶךְ
גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים: אֲשֶׁר
מִי אֵל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ
אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה כְמַעֲשֶׂיךָ
וְכִגְבוּרוֹתֶיךָ: מִי לֹא יִרָאֲךָ
מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לְךָ יָאֱתָה
כִּי בְכָל חַכְמֵי הַגּוֹיִם וּבְכָל
מַלְכוּתָם מֵאַיִן כָּמוֹךָ: מֵאַיִן
כָּמוֹךָ יְיָ גָּדוֹל אַתָּה וְגָדוֹל
שִׁמְךָ בִּגְבוּרָה: לְךָ זְרוֹעַ
עִם גְּבוּרָה תָּעוֹז יָדְךָ תָּרוּם
יְמִינֶךָ: לְךָ יוֹם אַף לְךָ
לַיְלָה אַתָּה הֲכִינוֹתָ מָאוֹר
וְשֶׁמֶשׁ: אֲשֶׁר בְּיָדוֹ מֶחְקְרֵי

mächtiger Gott? Rings um dich herum waltet deine Treue! Wer ist in den Himmeln dir gleich? Wer dir ähnlich Herr, unter den Gewaltigen? Groß bist du, und Wunder thust nur du allein! Ueber die Himmel reichet deine Gnade, bis in die Wolken deine Treue! Groß ist Gott und überall gepriesen, seine Größe unerforschlich. Groß ist Gott und überall gepriesen, furchtbar über alle Götter. Groß ist Gott, ein mächtiger Herr und König über alle Götter. Wo ist ein Gott im Himmel und auf Erden, der da schaffet solche Schöpfungen und solche Wunderwerke? Wer sollte dich nicht fürchten, dich den König aller Völker! dir gebührt es; den unter den Weisen aller Völker und unter allen ihren Königen ist Keiner deines Gleichen. Keiner deines Gleichen, Herr! Groß bist du, dein Name groß in seiner Kraft. Dein ist der Arm und die Kraft, stark die Hand, zum Kampf gehoben deine Rechte. Dein ist der Tag, und auch die Nacht ist dein, du hast bereitet Licht und Sonne. In seiner Hand sind die Fernen

Fleisch, und betet dich an, den ewigen Weltengott!

Sie kommen und beten dich an, Herr, und geben deinem Namen stets die Ehre. Kommt, laßt uns ihn anbeten, vor ihm uns beugen, und in die Knie sinken vor Gott, der uns geschaffen. Kommt, gehet ein in seine Thore mit Dank, in seine Höfe mit Lob und Preis, danket ihm, lobet seinen Namen! Lobet Gott, ihr Knechte Gottes, die ihr stehet in Gottes Haus in schauerlichen Nächten! Erhebet eure Hände in Heiligkeit, und lobet Gott! Lasset uns eingehen in seine Wohnungen, uns beugen vor dem Schemel seiner Füße! Erhebet Gott den Herrn, beuget euch vor dem Schemel seiner Füße heilig ist nur er! Erhebet Gott den Herrn, beuget euch vor seinem heiligen Berge! denn heilig ist nur Gott der Herr! Beuget euch vor Gott im heiligen Schmucke; zittert vor ihm, alle Welten! Im Vertrauen auf deine Huld und Milde, gehen wir ein, Herr, in dein Haus, und beugen uns vor dir in deinem heiligen Tempel in der Gottesfurcht. Wir beugen uns in deinem heiligen Tempel, und bekennen deinen Namen, deine Huld und Treue, denn du hast deinen Namen und dein göttlich Wort gar groß gemacht. Gott, Herr Zebaoth, wer ist wie du, ein

לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנֶיךָ יְיָ׃ וְבָאוּ
וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי
וְיכַבְּדוּ לִשְׁמֶךָ׃ בֹּאוּ
נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרָעָה נְבָרְכָה
לִפְנֵי יְיָ עוֹשֵׂנוּ׃ בֹּאוּ שְׁעָרָיו
בְּתוֹדָה חֲצֵרוֹתָיו בִּתְהִלָּה
הודוּ לוֹ בָּרְכוּ שְׁמוֹ׃ הִנֵּה
בָרְכוּ אֶת יְיָ כָּל עַבְדֵי יְיָ
הָעוֹמְדִים בְּבֵית יְיָ בַּלֵּילוֹת׃
שְׂאוּ יְדֵיכֶם קֹדֶשׁ וּבָרְכוּ
אֶת יְיָ׃ נָבוֹאָה לְמִשְׁכְּנוֹתָיו
נִשְׁתַּחֲוֶה לַהֲדֹם רַגְלָיו׃
רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ
לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ׃ הִשְׁתַּחֲווּ לַיְיָ
בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ חִילוּ מִפָּנָיו
כָּל הָאָרֶץ׃ וַאֲנַחְנוּ בְּרוֹב
חַסְדְּךָ נָבוֹא בֵיתֶךָ נִשְׁתַּחֲוֶה
אֶל הֵיכַל קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ׃
נִשְׁתַּחֲוֶה אֶל הֵיכַל קָדְשֶׁךָ
וְנוֹדֶה אֶת שִׁמְךָ עַל חַסְדְּךָ
וְעַל אֲמִתֶּךָ כִּי הִגְדַּלְתָּ עַל
כָּל שִׁמְךָ אִמְרָתֶךָ׃ יְיָ אֱלֹהֵי
צְבָאוֹת מִי כָמוֹךָ חֲסִין יָהּ

genstund; daß, was wir sehnlichst wünschen, uns gewähret sei — wenn der Abend wieder kommt.

Möge unsere Zuversicht bei dir Eingang finden in der Abendstund, du um deiner selber willen uns erhören in der Morgenstund; auf daß die Versöhnung an uns sichtbar werde — wenn der Abend wieder kommt.

Möge unser Heil bei dir Eingang finden in der Abendstunde, unsere Läuterung in der Morgenstunde; auf daß die Begnadigung an uns sichtbar werde — wenn der Abend wieder kommt.

Möge unser Angedenken bei dir Eingang finden in der Abendstunde, unser Festgesang in der Morgenstunde; auf daß die Verherrlichung an uns sichtbar werde — wenn der Abend wieder kommt.

Möge unsere Annäherung bei dir Eingang finden in der Abendstunde, unsere Freudigkeit in der Morgenstunde; auf daß unser Bitten und Beten uns gewähret sei — wenn der Abend wieder kommt.

Möge unsere Klage bei dir Eingang finden in der Abendstunde, bei dir Erhörung finden in der Morgenstunde, und dein Segen uns gewähret sein — wenn der Abend wieder kommt.

שומע Der du höreſt das Gebet, zu dir kommt alles Fleiſch! Zu dir kommet alles

וְיֵרָאֶה נַאֲקָתֵנוּ׃
עַד עֶרֶב׃

יַעֲלֶה מְנוּסָתֵנוּ מֵעֶרֶב׃
וְיָבֹא לְמַעֲנוֹ מִבֶּקֶר׃
וְיֵרָאֶה כְּפוּרֵנוּ׃
עַד עֶרֶב׃

יַעֲלֶה יְשׁוּעָתֵנוּ מֵעֶרֶב׃
וְיָבֹא טַהֲרָתֵנוּ מִבֶּקֶר׃
וְיֵרָאֶה חִנּוּנֵנוּ׃ עַד עֶרֶב׃

יַעֲלֶה זִכְרוֹנֵנוּ מֵעֶרֶב׃
וְיָבֹא וְיעוּדֵנוּ מִבֶּקֶר׃
וְיֵרָאֶה הַדָּרָתֵנוּ׃
עַד עֶרֶב׃

יַעֲלֶה דְפְקֵנוּ מֵעֶרֶב׃
וְיָבֹא גִילֵנוּ מִבֶּקֶר׃
וְיֵרָאֶה בַּקָּשָׁתֵנוּ׃
עַד עֶרֶב׃

יַעֲלֶה אֲנָקָתֵנוּ מֵעֶרֶב׃
וְיָבֹא אֵלֶיךָ מִבֶּקֶר׃
וְיֵרָאֶה אֵלֵינוּ עַד עֶרֶב׃

Man ſchließt die heil. Lade. — סוגרין הארון

שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה עֲדֶיךָ כָּל
בָּשָׂר יָבֹאוּ׃ יָבֹא כָל בָּשָׂר

וְתַעֲלֶה קוֹלֵנוּ מֵעֶרֶב.
וְתָבֹא צִדְקָתֵנוּ מִבֹּקֶר.
וְתֵרָאֶה פְּדִיוֹנֵנוּ.
עַד עֶרֶב׃

Möge unsere Stimme bei dir Eingang finden in der Abendstund, unsere Rechtfertigung in der Morgenstund; auf daß die Erlösung an uns sichtbar werde — wenn der Abend wieder kommt.

וַתַּעֲלֶה עֲנוּיֵנוּ מֵעֶרֶב.
וְתָבֹא סְלִיחָתֵנוּ מִבֹּקֶר.

Möge unsere Demüthigung bei dir Eingang finden in der Abendstund, das Bekenntniß unserer Sünden in der Mor-

---

Am Sabbath.

יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃

Jakobs; du der große, mächtige und furchtbare Gott, du, der allerhöchste Gott, Herr und Meister im Himmel und auf Erden.

מָגֵן Ein Schild war den Vätern sein göttlich Wort, sein Gottesspruch belebet die Todten. Er ist der heilige Weltenherr, desgleichen Keiner ist; der seinem Volke die Ruhe gibt an seinem heiligen Sabbathtage! denn sie hat er begnadiget und ihnen die Ruhe gegeben. Vor ihm stehen wir im heiligen Dienste, in der Furcht, im Schauer der Andacht und loben und bekennen seinen Namen Tag für Tag und immerfort mit unsern innigsten und sinnigsten Lob- und Segenssprüchen. Ihm gebühret Lob und Dank; er ist der Friedensherr, der den Sabbath heiliget, und den siebenten Tag der Woche segnet, und dem Volke in seiner Heiligkeit die Ruhe gibt, das er gesättiget hat mit seiner Luft zum Angedenken an das Werk der Schöpfung.

Gem. מָגֵן אָבוֹת בִּדְבָרוֹ מְחַיֵּה מֵתִים בְּמַאֲמָרוֹ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ | שֶׁאֵין כָּמוֹהוּ הַמֵּנִיחַ לְעַמּוֹ בְּיוֹם שַׁבַּת קֹדֶשׁ כִּי בָם רָצָה לְהָנִיחַ לָהֶם לְפָנָיו נַעֲבוֹד בְּיִרְאָה וָפַחַד וְנוֹדֶה לִשְׁמוֹ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מֵעֵין הַבְּרָכוֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַשָּׁלוֹם | מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וּמְבָרֵךְ שְׁבִיעִי וּמֵנִיחַ בִּקְדֻשָּׁה לְעַם מְדֻשְּׁנֵי עוֹנֶג זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית׃

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ בָהּ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת׃

פִּי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי׃ עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן׃

des dir gefallen, und die Gedanken meines Herzens dir, Gott, meinem Hort und Erlöser.

Der den Frieden schaffet in seinen Höhen, der schaffet Frieden unter uns und Frieden über Israel! Amen.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ׃ וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת׃ וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת׃

Man öffnet die heil. Lade. — פותחין הארון

הפיוט הזה נבנה על סדר תשר״ק לפי התיבות יעלה ויבא ויראה.

יַעֲלֶה תַחֲנוּנֵנוּ מֵעֶרֶב׃
וְיָבֹא שַׁוְעָתֵנוּ מִבֹּקֶר׃
וְיֵרָאֶה רִנּוּנֵנוּ׃ עַד עָרֶב׃

יעלה Möge unser Beten, unser Bitten bei dir Eingang finden in der Abendstund, unser Klageruf in der Morgenstund; auf daß Freud und Jubel an uns sichtbar werde — wenn der Abend wieder kommt.

Am Sabbath wird vor יעלה תחנונינו dieses gebetet.

וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם׃ וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה׃ וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה׃ וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת׃

ויכלו „Es waren vollendet Himmel und Erde und ihr ganzes Heer. Gott hatte vollendet am siebenten Tage sein Werk, das er gemacht, und er ruhete am siebenten Tage von seinem Werke, das er gemacht und Gott segnete den siebenten Tag und heiligte ihn; denn an ihm ruhete er von all seinem Werke, das Gott geschaffen und gemacht.

Vorb. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr, Gott unserer Väter, Gott Abrahams, Gott Isaks und Gott

außer dir ist Keiner Herr, der vergeben und verzeihen könnte wie du!

אלהי Mein Gott! Bevor ich bin erschaffen worden, war ich Nichts, und nun, da ich bin erschaffen, bin ich nicht mehr als wäre ich nicht geschaffen. Staub bin ich im Leben, geschweige denn im Tode. Ich bin vor dir wie ein Geräth, voll Scham nnd Schmach! Möge es dein Wille sein, Gott mein Herr, Gott meiner Väter, mich zu wahren und zu schirmen, daß ich nimmer sündige, und was ich bereits versündiget, das tilge und lösche aus, Herr, in deiner Barmherzigkeit; aber nicht durch Schmerz und Krankheit.

Herr Gott! Bewahre meine Zunge vor jedem bösen Worte, und meine Lippen vor trügerischen Reden. Gib mir Seelenruhe und Fassung, daß ich schweige vor meinen Lästerern, und mich beuge in den Staub vor meinen Drängern; gib mir ein großes, weites, offenes Herz für deine Gotteslehre, daß ich mit Innigkeit und Willigkeit deinen Geboten nachgehe, und die Böses sinnen wider mich, keine Gewalt und Macht je haben über mich. Zerstöre du, Herr, ihren Rathschluß, und verderbe du ihre Pläne und Entwürfe, — um deines heiligen Namens willen, um deiner starken Hand, um deines heiligen Glaubens und der heiligen Thora willen; — auf daß errettet werden Alle, die dir anhänglich sind in der Liebe und in Treue, hilf mir, Gott, und steh mir bei und erhöre mein Gebet.

Mögen die Worte meines Mun-

מעריב ליל יום כפור

לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ
(אֶלָּא אָתָּה׃)
אֱלֹהַי עַד שֶׁלֹּא נוֹצַרְתִּי
אֵינִי כְדַאי, וְעַכְשָׁיו שֶׁנּוֹצַרְתִּי
כְּאִלּוּ לֹא נוֹצַרְתִּי. עָפָר אֲנִי
בְּחַיָּיו, קַל וָחוֹמֶר בְּמִיתָתִי,
הֲרֵינִי לְפָנֶיךָ כִּכְלִי מָלֵא
בּוּשָׁה וּכְלִימָה, יְהִי רָצוֹן
מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי
אֲבוֹתַי שֶׁלֹּא אֶחֱטָא עוֹד,
וּמַה שֶׁחָטָאתִי לְפָנֶיךָ מָרֵק
בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים אֲבָל ׀
לֹא עַל יְדֵי יִסּוּרִים וְחָלָיִם
רָעִים׃
אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי
מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי
תִּדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה
פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ
תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי, וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי
רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל
מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ,
עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן
קְדֻשָּׁתֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ,
לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ, הוֹשִׁיעָה
יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי׃ יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים
עֲלֵיהֶם כָּרֵת וַעֲרִירִי׃

Die Sünden, darauf wir schuldig wären Ausrottung und Kinderlosigkeit;

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים
עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיתוֹת
בֵּית דִּין׃

Die Sünden, darauf wir schuldig wären einer von den vier Todesstrafen des Gerichtes.

סְקִילָה, שְׂרֵפָה, הֶרֶג,
וְחֶנֶק. עַל מִצְוֹת עֲשֵׂה וְעַל
מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה. בֵּין שֶׁיֵּשׁ
בָּהּ קוּם עֲשֵׂה. וּבֵין שֶׁאֵין
בָּהּ קוּם עֲשֵׂה. אֶת שֶׁגְּלוּיִם
לָנוּ. וְאֶת שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם
לָנוּ׃ אֶת שֶׁגְּלוּיִם לָנוּ כְּבָר
אָמַרְנוּם לְפָנֶיךָ. וְהוֹדִינוּ
לְךָ עֲלֵיהֶם. וְאֶת שֶׁאֵינָם
גְּלוּיִם לָנוּ לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם
וִידוּעִים. כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר
הַנִּסְתָּרוֹת לַיי אֱלֹהֵינוּ.
וְהַנִּגְלוֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד
עוֹלָם. לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל
דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת׃ כִּי
אַתָּה סָלְחָן לְיִשְׂרָאֵל
וּמְחֻלָּן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל
דּוֹר וָדוֹר. וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין

סקילה Steinigung, Verbrennung, Enthauptung und Erwürgung; sei es, daß wir ein Gebot oder Verbot übertreten hätten, — dabei ein thätiges Verhalten vorgeschrieben wäre oder nicht; — was uns ist offenbar und was uns nicht ist offenbar. Was uns ist offenbar, das haben wir vor dir schon ausgesprochen und bekannt, was uns nicht ist offenbar, das ist bekannt und offenbar vor dir; wie geschrieben steht: „Das Geheime und Verborgene ist Gott vorbehalten; was offenbar ist, das ist für uns und unsere Kinder bis in Ewigkeit, daß wir danach thun, und befolgen alle Worte dieser Gotteslehre.“ Denn du bist es, der vergibt Israel, und Gnade und Verzeihung gewähret allen Stämmen Jeschuruns zu jeder Zeit, und

— — durch unverschuldete Gehässigkeit;

— — durch Bevortheilung und Veruntreuung;

— — durch Verstocktheit des Herzens.

Das Alles vergib uns, Gott der Vergebung; verzeihe es uns, und versöhne uns.

ועל Die Sünden, darauf wir ein Brandopfer schuldig wären;

Die Sünden darauf wir ein Sündenopfer schuldig wären;

Die Sünden, darauf wir schuldig wären ein Opfer nach Stand und Vermögen;

Die Sünden, darauf wir schuldig wären ein Schuldopfer, sei es nun wegen eines gewissen oder ungewissen Vergehens;

Die Sünden, darauf wir schuldig wären körperlicher Züchtigung;

Die Sünden, darauf wir schuldig wären der vierzig Geiselstreiche!

Die Sünden, darauf wir schuldig wären des Todes durch Gottes Hand;

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בִּשְׁגָגַת חָגָם׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בִּתְשׁוּמֶת יָד׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בִּתְמִהוֹן לֵבָב׃
וְעַל כֻּלָּם ׀ אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת, סְלַח
לָנוּ מְחַל ׀ לָנוּ, כַּפֶּר לָנוּ׃
וְעַל חֵטְאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים
עֲלֵיהֶם עוֹלָה׃
וְעַל חֵטְאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים
עֲלֵיהֶם חַטָּאת׃
וְעַל חֵטְאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים
עֲלֵיהֶם קָרְבַּן עוֹלָה וְיוֹרֵד׃
וְעַל חֵטְאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים
עֲלֵיהֶם אָשָׁם וַדַּאי
וְתָלוּי׃
וְעַל חֵטְאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים
עֲלֵיהֶם ׀ מַכַּת מַרְדוּת׃
וְעַל חֵטְאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים
עֲלֵיהֶם ׀ מַלְקוּת אַרְבָּעִים׃
וְעַל חֵטְאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים
עֲלֵיהֶם ׀ מִיתָה בִּידֵי
שָׁמַיִם׃

— — mit stolz erhobenen Blicken;

— — mit frecher, harter Stirn.

Das Alles vergib uns, Gott der Vergebung, verzeihe es uns, und versöhne uns!

Die Sünden, die wir begangen durch Auffässigkeit und Zügellosigkeit;

— — durch falsches Urtheil und Vorurtheil;

— — indem wir dem Nächsten die Falle gelegt;

— — die wir begangen aus Mißgunst;

— — aus Leichtfertigkeit;

— — aus Eigensinn und Eigenwilligkeit;

— — aus Hang und Trieb zum Bösen;

— — durch Angeberei und Friedensstörung;

— — durch Meineid und falschen Eid;

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּעֵינַיִם רָמוֹת׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּעַוּוֹת מֵצַח׃
וְעַל כֻּלָּם ׀ אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת, סְלַח
לָנוּ, מְחַל ׀ לָנוּ, כַּפֶּר לָנוּ׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּפְרִיקַת עוֹל׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּפְלִילוּת׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּצְדִיַּת רֵעַ׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּצָרוּת עָיִן׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּקַלּוּת רֹאשׁ׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּקַשְׁיוּת עֹרֶף׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּרִיצַת רַגְלַיִם לְהָרַע׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּרְכִילוּת׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּשִׁבּוּעַת שָׁוְא׃

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּיוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים׃

— — wissentlich und vorsätzlich oder nicht.

וְעַל כֻּלָּם ׀ אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת, סְלַח־
לָנוּ, מְחַל ׀ לָנוּ, כַּפֶּר לָנוּ׃

Das Alles vergib uns, Gott der Vergebung, verzeihe uns und versöhne uns!

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּכַפַּת שֹׁחַד׃

Die Sünden, die wir begangen durch Bestechung und Bestechlichkeit;

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּכַחַשׁ וּבְכָזָב׃

— — durch Lug und Trug;

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּלָשׁוֹן הָרָע׃

— — durch Lästerung und Verleumdung;

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּלָצוֹן׃

— — durch Spott und Hohn.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּמַשָּׂא וּבְמַתָּן׃

Die Sünden, die wir begangen im Handel und Wandel;

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּמַאֲכָל וּבְמִשְׁתֶּה׃

— — im Essen und Trinken;

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּנֶשֶׁךְ וּבְמַרְבִּית׃

— — im Geldverkehr, im Zins und Wucher;

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בִּנְטִית גָּרוֹן׃

Die Sünden, die wir begangen mit übermüthig ausgestrecktem Halse;

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּסִקּוּר עָיִן׃

— — mit falschem blinzelndem Auge;

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּשִׂיחַ שִׂפְתוֹתֵינוּ׃

— — mit geschwätzigen Lippen;

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּרַעַת וּבְמִרְמָה׃

— — in Trug und Tücke;

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּהַרְהוּר הַלֵּב׃

— — durch sündige Gedanken.

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּהוֹנָאַת רֵעַ׃

Die Sünden die wir begangen durch Beeinträchtigung des Nächsten;

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּוִדּוּי פֶּה׃

— — durch ein falsches Bekenntniß mit dem Munde;

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּוִעִדַּת זְנוּת׃

— — durch ein buhlerisches Wesen;

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּזָדוֹן וּבִשְׁגָגָה׃

— — aus frevelndem Uebermuthe oder aus leichtfertiger Uebereilung.

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים׃

Die Sünden, die wir begangen durch Geringschätzung der Aeltern und Lehrer;

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּחֹזֶק יָד׃

— — durch Gewaltthätigkeit;

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּחִלּוּל הַשֵּׁם׃

— — durch Entweihung des göttlichen Namens;

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּטִפְּשׁוּת פֶּה׃

— — durch irres und läppisches Reden;

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּטֻמְאַת שְׂפָתַיִם׃

— — mit unzüchtigen Lippen;

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּיֵצֶר הָרָע׃

— — aus bösem Herzenstriebe;

den. Du erforschest die geheimsten Winkel und Falten darin, und prüfest Herz und Nieren. Da ist Keines, das vor dir zu verheimlichen wäre, das verborgen wäre vor deinem Blicke.

אַתָּה חוֹפֵשׂ כָּל חַדְרֵי בָטֶן
וּבוֹחֵן כְּלָיוֹת וָלֵב: אֵין דָּבָר
נֶעְלָם | מִמֶּךָּ וְאֵין ו נִסְתָּר
מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:

ובכן Darum möge es dein Wille sein, Gott unser Herr, Gott unserer Väter, daß du versöhnest unsere Sünden, uns vergebest unsere Schuld, und uns verzeihest jegliches Vergehen.

וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
שֶׁתִּסְלַח לָנוּ עַל כָּל
חַטֹּאתֵינוּ וְתִמְחוֹל ו לָנוּ עַל
כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ, וּתְכַפֵּר לָנוּ
עַל כָּל פִּשְׁעֵינוּ:

על Die Sünden die wir begangen wissentlich und willig oder ohne unser Wissen und Willen.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּאוֹנֶס וּבְרָצוֹן:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּאִמּוּץ הַלֵּב:

Die Sünden, die wir begangen aus Herzenshärte;

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בִּבְלִי דָעַת:

— — aus Unverstand und Mißverstand;

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּבִטּוּי שְׂפָתָיִם:

— — dieweil wir leichtfertig das Wort gegeben,

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּגָלוּי וּבַסֵּתֶר:

— — offenbar oder im Stillen und Geheimen.

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּגִלּוּי עֲרָיוֹת:

Die Sünden die wir begangen durch Unzüchtigkeit;

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּדִבּוּר פֶּה:

— — durch Worte und Reden;

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. תָּבֹא
לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ. וְאַל תִּתְעַלַּם
מִתְּחִנָּתֵנוּ שֶׁאֵין אָנוּ עַזֵּי פָנִים
וּקְשֵׁי עֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ
וְלֹא חָטָאנוּ אֲבָל אֲנַחְנוּ חָטָאנוּ׃

אֱלֹהֵינוּ. Unser Gott, Gott unserer Väter; Laß in Gnaden vor dich kommen unser Gebet, und unser Flehen und Bitten dir nicht entgehen. Wir sind nicht so übermüthig und hartnäckig, daß wir sagen sollten, Herr, wir sind gerecht und ohne Schuld und Sünde vor dir! Nein, wir haben gesündiget!

אָשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ.
דִּבַּרְנוּ דוֹפִי. הֶעֱוִינוּ.
וְהִרְשָׁעְנוּ. זַדְנוּ. חָמַסְנוּ.
טָפַלְנוּ שֶׁקֶר. יָעַצְנוּ רָע.
כִּזַּבְנוּ. לַצְנוּ. מָרַדְנוּ.
נִאַצְנוּ. סָרַרְנוּ. עָוִינוּ.
פָּשַׁעְנוּ. צָרַרְנוּ. קִשִּׁינוּ עֹרֶף.
רָשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ. תָּעַבְנוּ.
תָּעִינוּ. תִּעְתָּעְנוּ׃

אשמנו Vieles haben wir verschuldet! Wir haben wissentlich gefrevelt; am heiligsten Gute uns vergriffen und lästerlich geredet. Wir haben aus Unwissenheit, Böswilligkeit, aus Uebermuth und Frevel gegen das Recht uns vergangen und gegen die Wahrheit! Wir haben Arges ersonnen, in Lug und Trug, Spott und Hohn, uns empöret gegen dein göttlich Wort; haben es verleugnet und verlästert, uns dagegen aufgelehnet, und sind darob der Schuld und Sünde verfallen. Wir haben Haß und Rache im Herzen geheget, hartnäckig und böswillig dem Verderbnisse, dem sündigen Gelüste, der Verirrung und Selbsttäuschung uns hingegeben.

סָרַנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ
הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ׃

סרנו Wir sind abgewichen von deinen Satzungen und deinen Rechten, die so wohlwollend und wohlthuend sind, und haben sie nicht beachtet.

וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל־הַבָּא עָלֵינוּ.
כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ׃

ואתה Du bist gerecht, was auch kommt über uns; denn was du thust, ist wahr und ist gerecht! wir — wir sind die Schuldigen;

מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מָרוֹם.
וּמַה נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים.
הֲלֹא כָּל הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה
יוֹדֵעַ׃

מה Was könnten wir nun sagen oder reden vor dir, der du thronest in der Höhe? was dir noch erzählen, der du waltest in den Himmeln? Das Geheimste und Verborgenste, das weißt du wie das Offenbare.

אַתָּה יוֹדֵעַ רָזֵי עוֹלָם.
וְתַעֲלוּמוֹת | סִתְרֵי כָל חָי.

אתה Du kennst alle Geheimnisse der Welt, und was sich birgt in der Seele alles Leben-

deiner Hand, für unser Seelenheil, das wir dir empfehlen, für die Wunder, die du Tag für Tag an uns gethan für die wundervolle Güte und Milde, die zu jeder Zeit, Abends, Morgens und Mittags sich an uns bewähret. Allgütiger! unendlich ist dein Erbarmen. Allerbarmender! unerschöpflich ist deine Gnade. Auf dich hoffen wir in Ewigkeit.

ועל Für Alles und Jegliches sei gelobt und erhöhet und verherrlichet dein Name, unser Herr, heute und immer in Ewigkeit.

וכתוב Schreibe ein zum Leben und zum Glücke des Lebens Alle, die deinem Bunde anhängen in Treue.

וכל Alles, was lebet, danket dir, Selah! Alles, was lebet, preiset deinen Namen in Wahrhaftigkeit, Gott, unser Heil und unsere Hilfe — Selah! Gelobt seist du, Gott, der Allgütige ist dein Name, dir gebühret Dank und Preis.

שלום Gib Frieden, Herr in Fülle ewiglich deinem Volke Israel; denn du bist der Friedensherr und Fürst!

Möge es dir gefallen, zu segnen dein Volk Israel zu jeder Zeit und zu jeder Stunde mit deinem Gottesfrieden.

בספר Im Buche des Lebens, des Segens und des Friedens, der Ernährung und Verpflegung möge unser gedacht werden, unser Name eingeschrieben stehen vor dir; laß uns und dein ganzes Volk und Haus Israel zum Glück und Heil und Lebensfrieden bedacht sein! Gelobt seiest du, der den Frieden schaffet.

עַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל
סֵיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל
פְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת,
עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרַיִם. הַטּוֹב כִּי־לֹא
לוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם כִּי־לֹא
מּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם. קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ
לְבֵנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וכתוב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל
בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וכל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וִיהַלְלוּ
את שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ
עֶזְרָתֵנוּ סֶלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב
שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שָׁלוֹם רָב עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ
תָּשִׂים לְעוֹלָם. כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ
אָדוֹן לְכָל־הַשָּׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ
לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת
וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ:

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה
שָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה
נִּזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ
כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל ו
לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עֹשֶׂה הַשָּׁלוֹם:

וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. כִּי אַתָּה סֶלַח לְיִשְׂרָאֵל וּמָחֵל לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר מִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אֶלָּא אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּמַעֲבִיר אַשְׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה. מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפּוּרִים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד. וְעֵינֵינוּ תֶחֱזֶינָה בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ

an ihm die Ruhe finden.) Läutere unser Herz, daß wir dir dienen in Freudigkeit und Wahrhaftigkeit. Denn du bist es, der da vergibt Israel, der Verzeihung und Gnade gewähret den Stämmen Jeschuruns zu jeder Zeit; außer dir ist Keiner Herr, der vergeben und verzeihen und Gnade gewähren könnte wie du! Gelobt seist du, Gott, Herr, der da vergibt und verzeihet unsere Sünden und die Sünden seines Volkes Israel, und tilget und löschet aus die Schuld von Jahr zu Jahr; Herr über die ganze Welt, der da heiliget (den Sabbath) Israel und den Tag der Versöhnung!

רצה Möge dein Volk Israel und sein Gebet dir, unserm Gott und Herrn, wohlgefallen. Stell' her den Gottesdienst in den Hallen deines Hauses, und die feurigen Opfer Israels und sein Gebet empfange du in Liebe und Gnaden, auf daß der Gottesdienst in deinem Volke Israel dir stets und immer wohlgefalle.

ותחזינה Mögen es unsere Augen schauen, wenn du wieder einziehest in Zion in Barmherzigkeit. Gelobt seist du Gott, der wieder einziehet in seiner vollen Herrlichkeit in Zion!

מודים Wir danken dir, und bekennen, daß du bist Gott, unser Herr, der Gott unserer Väter in Ewigkeit; der Schutz und Hort unseres Lebens, unser Schild und unser Heil — du Gott, durch alle Zeiten. Dir danken wir, und verkünden deinen Ruhm, für unser Leben, das wir vertrauen, Herr in

Möge die Verheißung des Heiles und des Erbarmens walten über uns, deine Gnade Milde und Barmherzigkeit über uns, dein Heil und deine Hilfe über uns; denn zu dir schauet unser Aug' empor; denn du bist der Gott und Herr, der Gott und Herr der Gnade und des Erbarmens!

אלהינו Unser Gott, Gott unserer Väter, vergib uns unsere Schuld (an diesem Sabbathtage und) an diesem Tage der Versöhnung! Lösch' aus und tilge unsere Sünden und Vergehungen, vor deinen Augen wie geschrieben steht: „Ich, ich lösche aus deine Schuld, um meiner selber willen, und deiner Sünden gedenke ich nimmermehr." Und heißt da: „Ich tilge wie eine Wolke deine Schuld, wie einen Nebel deine Sünden; kehre zurück zu mir, ich erlöse dich!" Und heißt da: „An dem Tage wird er euch versöhnen, daß er euch reinige und läutere von allen eueren Sünden, vor Gott sollt ihr rein sein! (Unser Gott, Gott unserer Väter! habe Gefallen an unserer Ruhe) heilige uns in deinen Geboten und gib uns unser volles Theil an deiner Gotteslehre; sättige uns mit deinen Gütern und erfreue uns mit deinem Heile! (Laß uns theilhaftig werden, Gott, unser Herr, in deiner Liebe und Freundlichkeit der heiligen Sabbathruhe, daß Israel und Alle, die da heiligen deinen Namen,

וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מְחַל לַעֲוֹנֹתֵינוּ בְּיוֹם (am Sabb. הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה. מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. כָּאָמוּר אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מֹחֶה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר: וְנֶאֱמַר מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן חַטֹּאתֶיךָ. שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ. וְנֶאֱמַר. כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ: (am Sabb. אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִּמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ. וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. (וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ. וְיָנוּחוּ בּוֹ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ.)

deinem Dienſte, und deinen großen und heiligen Namen genannt über uns.

ותתן Du haſt uns gegeben, Gott unſer Herr, in Liebe (dieſen Sabbathtag zur Heiligung und Ruhe und) dieſen Verſöhnungstag zur Vergebung, Verzeihung und Sühnung, alle unſere Sünden uns zu vergeben (in deiner Liebe), zur Verkündigung des Heiligen, zum Angedenken an den Auszug aus Egypten.

אלהינו Unſer Gott und Gott unſerer Väter! Möge unſer Angedenken und Geſchick, das Andenken unſerer Väter, das Angedenken an den Meſſias den Sohn Davids, deines Knechtes, das Angedenken an Jeruſalem, die heilige Gottesſtadt, das Angedenken an dein ganzes Volk und Haus Israel — in einer gnadenreichen Stunde heute vor dir aufgehen, bei dir Eingang und Anſchauung und Anerkennung finden; und eine ſolche Erinnerung in Gnade und Wohlwollen und Erbarmen uns zur Erlöſung uns zu allem Guten, uns zum Heil und Glück des Lebens gereichen an dieſem Tage der Verſöhnung! Gedenke unſer an dieſem Tage, Gott und Herr, zum Guten! Bedenke uns an dieſem Tage mit deinem Segen — mit deinem Heile für's ganze Leben!

לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:
וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם (am Sabb. הַשַּׁבָּת
הַזֶּה לִקְדֻשָּׁה וְלִמְנוּחָה וְאֶת יוֹם)
הַכִּפּוּרִים הַזֶּה. לִמְחִילָה
וְלִסְלִיחָה וּלְכַפָּרָה וְלִמְחוֹל
בּוֹ אֶת־כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ (בְּאַהֲבָה)
מִקְרָא־קֹדֶשׁ. זֵכֶר לִיצִיאַת
מִצְרָיִם:
אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה
וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר
זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ. וְזִכְרוֹן
אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן
דָּוִד עַבְדֶּךָ וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם
עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵטָה
לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד
וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם
בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה. זָכְרֵנוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפָקְדֵנוּ
בּוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ
לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה

die redlichen Herzens sind, ihre Lust daran haben und die Frommen jauchzen und jubeln, und das Laster — möge verstummen, und alle Sündenhaftigkeit wie ein Rauch vergehen, wo du banneſt die Herrschaft der Sünde von der Erde.

ותמלוך Da regiereſt du allein über alle deine Werke auf Zion, dem heiligen Berge, wo einst deine Herrlichkeit gethronet und gewaltet; in Jerusalem, der heiligen Gottesstadt; wie geschrieben steht in deinem göttlichen Worte. „Gott regieret in Ewigkeit, dein Gott, Zion, durch alle Zeiten, Halleluja!“

קדוש Heilig bist du, und furchtbar ist dein Name, und kein Gott ist außer dir; wie geschrieben steht: „Der Gott Zebaoth ist erhaben im Gerichte, er, der heilige Gott, ist geheiliget in der Gerechtigkeit.“ Gelobt seist du Gott, heiliger Weltenherr.

אתה Du hast uns erwählet unter allen Völkern, hast uns geliebt und Gefallen gehabt an uns, hast uns erhöhet über alle Nationen, uns geheiliget durch deine Gebote, uns dir näher gebracht, Herr, zu

וְיִשְׂמְחוּ וְיָשָׁרִים יַעֲלוֹזוּ׃
וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ׃
וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ־פִּיהָ. וְכָל־
הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כְּעָשָׁן תִּכְלֶה
כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן
הָאָרֶץ׃

וְתִמְלוֹךְ | אַתָּה יְיָ לְבַדְּךָ
עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ. בְּהַר צִיּוֹן
מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ וּבִירוּשָׁלַיִם
עִיר קָדְשֶׁךָ. כַּכָּתוּב בִּדְבְרֵי
קָדְשֶׁךָ׃ יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם
אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר
הַלְלוּיָהּ׃

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ.
וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ׃
כַּכָּתוּב וַיִּגְבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת
בַּמִּשְׁפָּט. וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ
נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה. בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ׃

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל
הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ
וְרָצִיתָ בָּנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל
הַלְּשׁוֹנוֹת וְקִדַּשְׁתָּנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים׃

ונאמן Du bist uns ein treuer Bürge für das Leben unserer Todten. Gelobt seist du, Gott, der belebet die Todten.

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ
וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה׃

אתה Du bist heilig und heilig ist dein Name, und alle Tage preisen dich die Heiligen — Selah!

וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ וְאֵימָתְךָ עַל
כָּל־מַה־שָּׁבָרָאתָ וְיִרָאוּךָ
כָּל־הַמַּעֲשִׂים. וְיִשְׁתַּחֲווּ
לְפָנֶיךָ כָּל־הַבְּרוּאִים, וְיֵעָשׂוּ
כֻלָּם אֲגֻדָּה אַחַת לַעֲשׂוֹת
רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם כְּמוֹ
שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשִּׁלְטָן
לְפָנֶיךָ עֹז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה
בִּימִינֶךָ וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל־
כָּל־מַה־שָּׁבָרָאתָ׃

ובכן O daß die Furcht vor dir, Gott unserm Herrn, komme über alle deine Werke, und eine heilige Scheu ergreife Alles was du geschaffen; auf daß dich fürchten alle deine Werke, und das Knie vor dir beugen alle deine Schöpfungen, und sie alle bilden einen einigen Bund, deinen Willen zu vollziehen mit einem einmüthigen Herzen; so wie wir erkennen, Gott unser Herr, daß alle Herrschaft ist bei dir, die Macht in deiner Hand, die Kraft in deiner Rechten, und dein Name gefürchtet bei Allem was du hast geschaffen.

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ.
תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ. וְתִקְוָה
לְדוֹרְשֶׁיךָ. וּפִתְחוֹן פֶּה
לַמְיַחֲלִים לָךְ. שִׂמְחָה
לְאַרְצֶךָ. וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ.
וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ.
וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ
בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ׃

ובכן Und so gib die Ehre, Gott, deinem Volke, und den Ruhm denen, die dich verehren, und eine bleibende Hoffnung denen, die dich suchen, und das freie Wort Allen, die auf dich hoffen und vertrauen: auf daß Friede sei im ganzen Lande, und Fröhlichkeit in deiner Gottesstadt, und David dein Knecht, wieder auf und emporkomme, und dein Gesalbter, der Sprößling aus dem Stamme Isajs, sein Licht wieder leuchten lasse bald und in unsern Tagen.

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ

ובכן Und es mögen es schauen,

מעריב ליל יום כפור

עָלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם | מִכֹּל
חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ׃

סמ״ץ לומר מכי קדים.

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי
יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל
הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל
חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר
חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל | לִבְנֵי
בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה׃

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים, מֶלֶךְ | חָפֵץ
בַּחַיִּים, וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר
הַחַיִּים לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים׃

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן,
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם׃

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה
מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ׃

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים
בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים
וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים
וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי
כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָךְ,
מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ
יְשׁוּעָה׃

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים,
זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים׃

zu machen von allen euern Sünden, vor Gott sollet ihr rein sein!

ארני Herr, öffne du meine Lippen, daß mein Mund verkünde deinen Ruhm!

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr, Gott unserer Väter, Gott Abrahams und Isaks und Jakobs du, der große, mächtige und furchtbare Gott; du, der allerhöchste Gott, der in Güte und in Milde waltet, und Herr und Meister ist von Allem; der den Vätern ihre Frömmigkeit gedenket, und ihren Kindeskindern sendet den Erlöser um seines Namens willen in seiner Liebe.

זכרנו Gedenke unser zum Leben, Herr, der du am Leben hast Gefallen; schreib' uns ein ins Buch des Lebens, um deinetwillen, Gott, des Lebens Quell!

מלך Du, Herr, bist unser Helfer, Retter und Erlöser, du unser Schutz und Schild; Gelobt seist du, Gott, Abrahams Schutz und Schild.

אתה Du bist der Allmächtige, Herr, in Ewigkeit, der belebet die Todten, du unerschöpflich an Heil und Hilfe.

מכלכל Der verpfleget die Lebenden in seiner Milde, und belebet, die Todten in seiner unerschöpflichen Barmherzigkeit: der stützet, die da fallen, der heilet die Kranken, der löset die Gebundenen, der seine Treue bewahret und bewähret an denen, die da schlafen im Staube. Wer ist wie du, Herr der Kräfte? wer dir gleich, Weltenherr, der tödtet, der belebet, der sprießen läßt das Heil?

מי Wer ist wie du ein allerbarmender Vater, der in seiner Barmherzigkeit alle seine Schöpfungen zum Leben bedenket?

laß uns aufstehen wieder, Herr, zu einem heitern Leben. Breite du als Schirm und Decke deinen Gottesfrieden über uns; stütze uns und kräftige uns mit weisem Rathe, daß wir vor dir bestehen, und hilf uns um deines Namens willen. Sei du ein Schutz und Schirm um uns herum; halt ab von uns Feind und Pest und Schwert und Hunger, Noth und Kummer! halt ab jedes Hemmniß und Verderbniß vor und hinter uns, und birg uns im Schatten deiner Flügel; denn du, Gott, bist unser Hüter und Erlöser; du, Gott, der allerbarmende Weltenherr. Wahre unsern Ausgang und unsern Eingang, und geleite uns zum Leben, Glück und Heil, heute und immer in Ewigkeit. —

לְחַיִּים. וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ. וְתַקְּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְהָגֵן בַּעֲדֵנוּ וְהָסֵר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וְיָגוֹן. וְהָסֵר שָׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אָתָּה. כִּי אֵל מֶלֶךְ | חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה. וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם | מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַפּוֹרֵשׂ | סֻכַּת שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלָיִם:

ופרוש Breite deinen Gottesfrieden als Schirm und Decke über uns. Gelobt seist du, Gott, der seinen Gottesfrieden breitet über uns und über sein Volk Israel und über Jerusalem!

Am Sabbath wird auch dieses gesagt.

ושמרו „Die Kinder Israels sollen beobachten den Sabbath, daß sie halten den Sabbath für alle Zeiten als einen ewigen Bund. Zwischen mir und den Kindern Israels ist er das Zeichen für die Ewigkeit, daß Gott in sechs Tagen hat geschaffen Himmel und Erde, und am siebenten Tage geruhet und gefeiert."

וְשָׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעוֹלָם. כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ:

כי Denn an dem Tage wird Gott euch versöhnen, euch rein

כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר

כָּל־בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם. וַיּוֹצֵא
אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם
לְחֵרוּת עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר בָּנָיו
בֵּין גִּזְרֵי יַם סוּף. אֶת־
רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׂוֹנְאֵיהֶם
בִּתְהוֹמוֹת טִבַּע. וְרָאוּ בָנָיו
גְּבוּרָתוֹ שִׁבְּחוּ וְהוֹדוּ
לִשְׁמוֹ. וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן
קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם. מֹשֶׁה וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל | לְךָ עָנוּ שִׁירָה
בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם:

מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִם יְיָ. מִי
כָמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא
תְהִלֹּת עֹשֵׂה פֶלֶא:

מַלְכוּתְךָ רָאוּ בָנֶיךָ בּוֹקֵעַ
יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה. זֶה אֵלִי עָנוּ.
וְאָמְרוּ:

יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְנֶאֱמַר כִּי פָדָה יְיָ אֶת־
יַעֲקֹב. וּגְאָלוֹ מִיַּד חָזָק
מִמֶּנּוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל
יִשְׂרָאֵל:

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
לְשָׁלוֹם. וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ

in seinem Grimme alle die Erstgebornen Egyptens, und sein Volk Israel führte er heraus aus ihrer Mitte zur ewigen Freiheit! Er führte seine Kinder durch des Schilfmeeres Kluft, und ihre Verfolger und Verächter versenkte er in die Fluth. Da sahen seine Kinder seine Macht, verherrlichten und lobeten seinen Namen. Sein Reich und seine Herrschaft nahmen sie willig über sich. Moses und die Kinder Israel stimmten dir an das Siegeslied mit aller Freudigkeit, und sprachen einmüthig:

מי „Wer ist wie du unter den Göttern, Herr? Wer ist wie Du so mächtig in seiner Heiligkeit, so furchtbar in seinem Ruhme, der solche Wunder thut?"

מלכותך Dein Reich und Walten sahen deine Kinder, wie du gespalten das Meer vor Moses; „das ist mein Gott" riefen sie und sprachen:

יי „Gott regieret in Ewigkeit."

ונאמר Und so ward es uns verheißen durch deinen Profeten: Daß Gott erlöset Jakob und es befreiet aus einer Hand, die stärker ist als seine. Gelobt seist du Gott, der Israel erlöset.

השכיבנו Laß uns niederlegen, Gott unser Herr, in Frieden;

וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם׃ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם ו מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃

אֱמֶת וֶאֱמוּנָה כָּל־זֹאת וְקַיָּם עָלֵינוּ כִּי הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זוּלָתוֹ וַאֲנַחְנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ. הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים׃ מַלְכֵּנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל־הָעָרִיצִים. הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ. וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּל לְכָל־אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ. הָעוֹשֶׂה גְּדוֹלוֹת עַד אֵין חֵקֶר וְנִפְלָאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר. הַשָּׂם נַפְשֵׁנוּ בַּחַיִּים וְלֹא־נָתַן לַמּוֹט רַגְלֵנוּ. הַמַּדְרִיכֵנוּ עַל־בָּמוֹת אוֹיְבֵינוּ וַיָּרֶם קַרְנֵנוּ עַל־כָּל־שׂוֹנְאֵינוּ. הָעֹשֶׂה לָנוּ נְקָמָה בְּפַרְעֹה אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּאַדְמַת בְּנֵי חָם. הַמַּכֶּה בְעֶבְרָתוֹ

sollet heilig sein vor euerem Gotte.

Ich bin Gott, euer Herr, der euch geführet aus dem Lande Egypten, um euch ein Gott zu sein. Ich bin Gott euer Herr!

אמת Das alles ist wahr und wahrhaftig, und steht fest bei uns; daß er ist Gott, unser Herr, und Keiner sonst, und wir sind Israel sein Volk; er hat uns erlöset aus der Hand der Könige, er, unser König, uns hat befreiet aus der Hand der Gewaltigen; er, der Allmächtige uns hat gerächet an unsern Drängern, und mit vollem Maße hat vergolten allen unsern Feinden, die uns ans Leben sind gegangen. Er ist es, der Großes thut bis ins Unerforschliche, und Wunder thut ohne Zahl; der uns ins Leben hat gestellt, und nicht ließ wanken unsern Fuß; der uns geleitet auf die Höhen unserer Feinde, daß wir das Haupt erheben über Alle die uns hassen und verachten; der Wunder that und Rache nahm für uns an Pharao, und Zeichen that und Wunder im Lande der Kinder Chams. Er schlug

zwischen eueren Augen. Lehret sie eure Kinder, daß sie davon reden, wenn du sitzest in deinem Hause, wenn du gehest auf der Straße, und wenn du dich niederlegest, und wenn du aufstehest. Schreibe sie an die Pfosten deines Hauses und an deine Thore. Damit ihr und euere Kinder lange lebet in dem Lande, das Gott hat zugeschworen euern Vätern es ihnen zu geben, so lange — als die Himmel sind über der Erde.

ויאמר Gott sprach zu Moses! er sprach: Rede zu den Kindern Israels, und sage ihnen: Sie sollen sich machen Schaufäden an den Ecken ihrer Gewänder für kommende Zeiten, und sie sollen darangeben an die Schaufäden in der Ecke eine himmelblaue Schnur. Die sollen euch sein als Schaufäden. Ihr sollet sie anschauen, und gedenken aller der Gebote Gottes, und sie thun und befolgen, und sollet nicht nachwallen euerem Herzen und eueren Augen, denen ihr nachbuhlet; sondern sollet gedenken und thun und befolgen alle meine Gebote, und

אֹתָם לְאוֹת עַל־יָדֶכֶם וְהָיוּ
לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם׃
וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם׀ אֶת־בְּנֵיכֶם
לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ
וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ
וּבְקוּמֶךָ׃ וּכְתַבְתָּם עַל־
מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃
לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי
בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם
לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם
עַל־הָאָרֶץ׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ
לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי
בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־
צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת׃
וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם
אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־
מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם
וְלֹא־תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם
וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם
זֹנִים אַחֲרֵיהֶם׃ לְמַעַן תִּזְכְּרוּ

וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ
וּבִשְׁעָרֶיךָ׃

וְהָיָה אִם שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ
אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי
מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה
אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ
בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־
נַפְשְׁכֶם׃ וְנָתַתִּי מְטַר־
אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ
וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ
וְיִצְהָרֶךָ׃ וְנָתַתִּי עֵשֶׂב
בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ
וְשָׂבָעְתָּ׃ הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־
יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם
וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם׃ וְחָרָה |
אַף־יְהוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־
הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר
וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־
יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם | מְהֵרָה
מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר
יְהוָה נֹתֵן לָכֶם׃ וְשַׂמְתֶּם |
אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם
וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם |

sie schreiben an die Pfosten deines Hauses und an deine Thore.

וְהָיָה So ihr gehorchet meinen Geboten, die ich euch heute gebiete, daß ihr liebet Gott, euern Herrn, und ihm dienet mit eurem ganzen Herzen, und mit eurer ganzen Seele, so werde ich Regen geben eurem Lande, Frühregen und Spätregen, jedes in der Zeit; du wirst sammeln dein Korn, deinen Most und dein Oel. Ich werde Kraut geben auf dem Felde deinem Viehe, und du wirst essen und wirst satt werden. Nehmet euch wohl in Acht, daß nicht sich bethöre euer Herz und ihr euch abwendet und dienet fremden Göttern und euch bücket vor ihnen. Da entbrennet der Zorn Gottes gegen euch, und er verschließet die Himmel, und es wird kein Regen sein, und die Erde wird nicht geben ihren Ertrag. Ihr werdet gar bald verloren sein in dem schönen Lande, das Gott euch gibt. Darum traget diese meine Worte auf euerem Herzen und auf eurer Seele; knüpfet sie zum Zeichen um eure Hand, und sie sollen sein ein Stirnband

מעריב ליל יום כפור

לַמַּדְתָּ. עַל כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּשָׁכְבֵנוּ וּבְקוּמֵנוּ נָשִׂיחַ
בְּחֻקֶּיךָ. וְנִשְׂמַח בְּדִבְרֵי
תוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם
וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאֹרֶךְ
יָמֵינוּ וּבָהֶם נֶהְגֶּה יוֹמָם
וָלָיְלָה. וְאַהֲבָתְךָ אַל־תָּסִיר
מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים: בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

(יסיד מומר) אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
יְהוָה | אֶחָד:

בקול רם
בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ
וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי
מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ:
וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם
בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ
בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ:
וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ
וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ:

uns geoffenbaret. Darum ist, unser Gott und Herr, wenn wir uns niederlegen und wenn wir aufstehen dein Gesetz unser tägliches Gespräch; wir erfreuen uns an dem Worte deiner Gotteslehre und an deinem Gebote ewiglich; denn sie sind unser Leben, in ihnen ist langes Leben, in ihnen sinnen wir und forschen wir bei Tag und Nacht; Laß nur deine Liebe nicht von uns weichen ewiglich. Gelobt seist du Gott der liebet sein Volk Israel!

אל Gott ist Herr in Wahrhaftigkeit!

שמע Höre Israel!

Gott unser Herr ist ein einiger, einziger Gott!

Gelobt sei sein Name, sein Reich und seine Herrlichkeit, in Ewigkeit!

ואהבת Du sollst lieben Gott, deinen Herrn, mit deinem ganzen Herzen, mit deiner ganzen Seele und mit allem deinem Vermögen. Diese Worte, die ich dir da gebiete, sollst du stets auf deinem Herzen haben. Du sollst sie einschärfen deinen Kindern, sollst davon reden, wenn du sitzest in deinem Hause, wenn du gehest auf der Straße, wenn du dich niederlegest und wenn du aufstehest. Du sollst sie knüpfen zum Zeichen um deine Hand, sie sollen sein ein Stirnband zwischen deinen Augen, du sollst

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בִּדְבָרוֹ
מַעֲרִיב עֲרָבִים בְּחָכְמָה
פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים וּבִתְבוּנָה
מְשַׁנֶּה עִתִּים וּמַחֲלִיף אֶת־
הַזְּמַנִּים וּמְסַדֵּר אֶת־
הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם
בָּרָקִיעַ כִּרְצוֹנוֹ בּוֹרֵא יוֹם
וָלָיְלָה גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי־
חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר,
וּמַעֲבִיר יוֹם וּמֵבִיא לָיְלָה,
וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה
יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ. אֵל חַי וְקַיָּם
תָּמִיד יִמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם
וָעֶד: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּעֲרִיב
עֲרָבִים:

Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der auf sein Wort läßt dämmern die Abenddämmerung, mit Weisheit öffnet die Himmelspforten, mit Verstand und Einsicht wechselt und wandelt die Zeiten, und ordnet die Gestirne, wie sie die Wache haben an der Himmelswölbung nach seinem Willen. Er schaffet den Tag und schaffet die Nacht, wälzt das Licht vor die Finsterniß und die Finsterniß vor das Licht, läßt wandeln den Tag, und bringt die Nacht, und macht die Scheidung zwischen Tag und Nacht — Gott Zebaoth, der Heerschaaren Gott, das ist sein Name. Er der Allmächtige, Ewiglebende und Beständige regieret unwandelbar über uns in Ewigkeit. Gelobt seist du, Gott, der dämmern läßt die Abenddämmerung.

אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל
עַמְּךָ אָהַבְתָּ. תּוֹרָה וּמִצְוֹת
חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים ו אוֹתָנוּ

Mit ewiger, unwandelbarer Liebe warst du deinem Volke, dem Hause Israels stets zugethan; Lehr und Gebot, Gesetz und Recht hast du

---

Am Sabbath.

נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם:
מִקֹּלוֹת מַיִם רַבִּים אַדִּירִים ו מִשְׁבְּרֵי
יָם אַדִּיר בַּמָּרוֹם יְיָ: עֵדֹתֶיךָ נֶאֶמְנוּ
מְאֹד לְבֵיתְךָ נַאֲוָה־קֹדֶשׁ יְיָ לְאֹרֶךְ
יָמִים: קדיש יתום

Es erheben die Ströme ihr Rauschen, es erheben die Ströme ihren Wellenschlag. Mächtiger als das Rauschen der strömenden Fluth, ist die Brandung des Weltenmeeres. Mächtiger Gott in seiner Höhe! — dein Zeugniß ist immer wahrhaft treu; deines Hauses Schmuck — die Heiligkeit, Gott, für alle Zeiten!

Während der Vorbeter ברכו sagt, sagt die Gemeinde das unter der Linie stehende (יתברך

Vorb. בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְבֹרָךְ׃ Lobet Gott den Allgelobten!

Gem. בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד׃ Gelobt sei Gott, der Allgelobte — in Ewigkeit.

---

*) יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים: סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעָלְזוּ לְפָנָיו: וְשְׁמוֹ מְחֻמָּם עַל־כָּל־בְּרָכָה וּתְהִלָּה: בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

*) יתברך Gelobt und gepriesen und erhöhet und verherrlicht sei der erhabene Name des Königs aller Könige, des Heiligen — gelobt sei er! Der zuerst war, der zuletzt ist, und außer dem kein Gott ist. Macht Bahn vor ihm, der auf Wolken fährt; nennet seinen göttlichen Namen, und jauchzet auf vor ihm. Sein Name ist erhaben über alles Lob und allen Ruhm. Gelobt sei sein Name, sein Reich und seine Herrlichkeit in Ewigkeit! Der Name Gottes sei gelobt, heute und immer in Ewigkeit.

Am Sabbath.

וְאַתָּה מָרוֹם לְעוֹלָם יְיָ: כִּי הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ יְיָ כִּי הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ יִתְפָּרְדוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן: וַתָּרֶם כִּרְאֵם קַרְנִי בַּלֹּתִי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן: וַתַּבֵּט עֵינִי בְּשׁוּרָי בַּקָּמִים עָלַי מְרֵעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי: צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה: שְׁתוּלִים בְּבֵית יְיָ בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ: עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ: לְהַגִּיד כִּי יָשָׁר יְיָ צוּרִי וְלֹא עַוְלָתָה בּוֹ׃

und du, Gott, bist erhaben, in Ewigkeit derselbe! Denn schau', deine Feinde, Herr, schau, deine Feinde, sind verloren in sich zerfallen alle, die das Unheil schaffen. Und mir hebst du das Haupt empor wie des Wal stiers Horn, und salbest mich mit frischem Oel. Da schauet mein Auge seine Lust an meinen Neidern, wenn aufstehen wider mich die Böswilligen, hört es mein Ohr an ihnen. Der Gerechte blühet wie die Palme, wie die Ceder auf dem Libanon wächst er in die Höhe, die gepflanzt sind in Gottes Haus, die in den Höfen Gottes blühen, die sind im Wachsen bis ins graue Alter, und bleiben immer markig, kräftig, frisch; auf daß sie verkünden, daß Gott ist gerecht, mein Schutz und Hort, und an ihm kein Fehl und Falsch!

צג יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל תִּמּוֹט: נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז מֵעוֹלָם אָתָּה: נָשְׂאוּ נְהָרוֹת יְיָ נָשְׂאוּ

" Gott ist der Welten Herr! Er kleidet sich in seine Pracht, es kleidet sich Gott in seine Macht und gürtet sich; — da steht fest die Welt und wanket nicht! Fest steht dein Thron von jeher, von Ewigkeit her bist du!

ונסלח wird vom Vorbeter dreimal gesagt, hernach sagt es die Gemeinde dreimal.

וְנִסְלַח לְכָל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכָם כִּי לְכָל הָעָם בִּשְׁגָגָה׃

ונסלח Es sei vergeben der ganzen Gemeinde der Söhne Israels sowohl als dem Fremden, der sich unter ihr aufhält; denn bei dem ganzen Volke geschieht es aus Irrthum.

Vorb.

סְלַח־נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כִּגְדֹל חַסְדֶּךָ וְכַאֲשֶׁר נָשָׂאתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הֵנָּה וְשָׁם נֶאֱמַר׃

סלח Vergieb, ich bitte, die Vergehungen dieses Volkes nach Deiner großen Gnade und gewohnten Nachsicht für diese Nation, seit dem sie in Aegypten war bis jetzt, und wie es dort heißt:

סקהל לומרים ג"פ בקול רם.

וַיֹּאמֶר יְיָ סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ׃

ויאמר Der Ewige sprach: Ich habe vergeben, wie du angetragen hast.

Wenn der Vorbeter שהחיינו sagt, soll jeder leise mitsprechen.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה׃

ברוך Gebenedeiet seist Du, Ewiger, unser Gott, König der Welt, der Du uns am Leben und aufrecht erhalten und uns diese Zeit hast erreichen lassen.

---

*) Wenn das Fest an Freitag Abends fällt, werden nach שהחיינו diese zwei Psalmen gebetet.

Ein Psalmlied für den Sabbath-Tag.

צג מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת׃

טוב Gut ist es danken dem Herrn, deinen Namen mit Sang und Saitenspiel zu rühmen, allerhöchster Gott! zu verkünden am Morgen deine Gnade und deine Treue in den Nächten — beim zehnsaitigen Psalter, beim Harfenklang und Lautenspiel. Denn du hast mich erfreuet, Gott, mit deinen Werken; ob der Schöpfungen deiner Hände jauchze ich. Wie groß sind deine Werke, Gott! wie unendlich tief sind deine Gedanken! Der Mensch in seinem Unverstand, der weiß das nicht, der Thor, der ahnet das Alles nicht. Wenn die Frevler sprossen wie das Gras, wenn sie geblühet wie die Blume, die das Unheil schaffen, werden sie vertilgt für immer; —

טוֹב לְהֹדוֹת לַיְיָ וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן׃ לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת׃ עֲלֵי־עָשׂוֹר וַעֲלֵי־נָבֶל עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר׃ כִּי שִׂמַּחְתַּנִי יְיָ בְּפָעֳלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן׃ מַה־גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבוֹתֶיךָ׃ אִישׁ־בַּעַר לֹא יֵדָע וּכְסִיל לֹא־יָבִין אֶת־זֹאת׃ בִּפְרוֹחַ רְשָׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב וַיָּצִיצוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי־עַד׃

מַעֲרִיב לְלֵיל יוֹם כִּפּוּר

נוהגים להעמיד שני חשובים מהקהל אצל הש"ץ לומר בישיבה של מעלה ג' פעמים וגם הש"ץ יאמר עמהם, ולא ילכו משם עד אחר ברכו.

בִּישִׁיבָה שֶׁל מַעְלָה וּבִישִׁיבָה שֶׁל מַטָּה.
עַל דַּעַת הַמָּקוֹם. וְעַל דַּעַת הַקָּהָל.
אָנוּ מַתִּירִין לְהִתְפַּלֵּל עִם הָעֲבַרְיָנִים:

ומתחיל הש"ץ כל נדרי ברתת ובחרדה ובכוונה, ואומר אותו ג"פ ובכל פעם מרים קולו ביותר והקהל צריך לומר כל נדרי מלה במלה בלחש עם הש"ץ.

כָּל נִדְרֵי

וֶאֱסָרֵי. וּשְׁבוּעֵי. וַחֲרָמֵי. וְקוֹנָמֵי. וְקִנּוּסֵי. וְכִנּוּיֵי. דְּאִנְדַּרְנָא. וּדְאִשְׁתַּבַּעְנָא. וּדְאַחֲרִמְנָא. וּדְאָסַרְנָא עַל נַפְשָׁתָנָא: מִיּוֹם כִּפֻּרִים זֶה עַד יוֹם כִּפֻּרִים הַבָּא עָלֵינוּ לְטוֹבָה: בְּכֻלְּהוֹן אִחֲרַטְנָא בְהוֹן. כֻּלְּהוֹן יְהוֹן שָׁרָן. שְׁבִיקִין. שְׁבִיתִין. בְּטֵלִין וּמְבֻטָּלִין. לָא שְׁרִירִין וְלָא קַיָּמִין: נִדְרָנָא לָא נִדְרֵי. וֶאֱסָרָנָא לָא אֱסָרֵי. וּשְׁבוּעָתָנָא לָא שְׁבוּעוֹת:

כל Alle Gelübde, Entsagungen, Bannungen, Entziehungen, Kasteiungen und Gelöbnisse unter jedem Namen, auch alle Schwüre, so wir gelobt, geschworen, gebannt und entsagt haben werden — Von diesem Versöhnungstage, bis zum Versöhnungstage, der zu unserem Wohle heran kommen möge — bereuen wir hiermit allesammt; sie Alle seien aufgelöst, ungültig, unbündig aufgehoben und vernichtet; ohne Verbindlichkeit und ohne Bestand. Unsere Gelübde seien keine Gelöbnisse; was wir entsagt, sollen keine Entsagungen, und was wir beschwören, keine Schwüre sein*)

---

*) Nach der Lehre unserer Weisen können wir nur von solchen Gelübden, Schwüren u. s. w. die wir in aufgeregten und leidenschaftlichen Momenten, also ohne Vorbedacht, thun, eine Sühne erwarten; keineswegs aber von solchen, die wir mit Besonnenheit thun, oder zu welchen wir von Rechtswegen angehalten werden können

הש״ץ והקהל אומרים זה ג׳ פעמים

אוֹר זָרֻעַ לַצַּדִּיק וּלְיִשְׁרֵי לֵב שִׂמְחָה:

ואחר כך אומרים הוידוי ואל ארך אפים.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ. וְאַל תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ שֶׁאֵין אָנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי עֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ אֲבָל אֲנַחְנוּ חָטָאנוּ:

אָשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ דֹפִי. הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זַדְנוּ. חָמַסְנוּ. טָפַלְנוּ שֶׁקֶר. יָעַצְנוּ רָע. כִּזַּבְנוּ. לַצְנוּ. מָרַדְנוּ. נִאַצְנוּ. סָרַרְנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרַרְנוּ. קִשִּׁינוּ עֹרֶף. רָשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ. תִּעַבְנוּ. תָּעִינוּ. תִּעְתָּעְנוּ:

סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ: וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל־הַבָּא עָלֵינוּ כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ:

אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם אַתָּה וּבַעַל הָרַחֲמִים נִקְרֵאתָ. וְדֶרֶךְ תְּשׁוּבָה הוֹרֵיתָ. גְּדֻלַּת רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ תִּזְכּוֹר הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם לְזֶרַע יְדִידֶיךָ. תֵּפֶן אֵלֵינוּ בְּרַחֲמִים כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל הָרַחֲמִים: בְּתַחֲנוּן וּבִתְפִלָּה פָּנֶיךָ נְקַדֵּם. כְּהוֹדַעְתָּ לֶעָנָיו מִקֶּדֶם: מֵחֲרוֹן אַפְּךָ שׁוּב. כְּמוֹ בְּתוֹרָתְךָ כָּתוּב. וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ נֶחְסֶה וְנִתְלוֹנָן. כְּיוֹם וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן: תַּעֲבוֹר עַל פֶּשַׁע וְתִמְחֶה אָשָׁם. כְּיוֹם וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם: תַּאֲזִין שַׁוְעָתֵנוּ וְתַקְשִׁיב מֶנּוּ מַאֲמַר. כְּיוֹם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ וְשָׁם נֶאֱמַר:

וַיַּעֲבוֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְיָ | יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן. אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת: נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה: וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ: סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל | לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל־קֹרְאֶיךָ:

אֱלֹהִים. שַׁדַּי אָיוֹם וְנוֹרָא. הֱיֵה נָא מַצְלִיחַ דַּרְכִּי אֲשֶׁר אָנֹכִי הוֹלֵךְ לַעֲמוֹד לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים עָלַי וְעַל שׁוֹלְחַי. וְנָא אַל תַּפְשִׁיעֵם בְּחַטֹּאתַי וְאַל תְּחַיְּבֵם בַּעֲוֹנוֹתַי כִּי חוֹטֵא וּפוֹשֵׁעַ אָנִי וְאַל יִכָּלְמוּ בִּי בִּפְשָׁעַי וְאַל יֵבוֹשׁוּ בִּי וְאַל אֵבוֹשָׁה בָּהֶם וְקַבֵּל תְּפִלָּתִי כִּתְפִלַּת זָקֵן וְרָגִיל וּפִרְקוֹ נָאֶה וּזְקָנוֹ מְגֻדָּל וְקוֹלוֹ נָעִים וּמְעֹרָב בְּדַעַת עִם הַבְּרִיּוֹת. וְתִגְעַר בְּשָׂטָן לְבַל יַשְׂטִינֵנִי: וִיהִי נָא דִּגְלֵנוּ עָלֶיךָ אַהֲבָה. לְכָל פְּשָׁעִים תְּכַסֶּה בְּאַהֲבָה. וְכָל צוֹמוֹתֵינוּ וְעִנּוּיֵינוּ הֲפוֹךְ לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל לְשָׂשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם הָאֱמֶת וְהַשָּׁלוֹם אֱהָבוּ וְאַל יְהִי שׁוּם מִכְשׁוֹל בִּתְפִלָּתִי:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן אֶהְיֶה אֲשֶׁר אֶהְיֶה שֶׁכָּל הַמַּלְאָכִים שֶׁהֵם בַּעֲלֵי תְפִלּוֹת יָבִיאוּ תְפִלָּתִי לִפְנֵי כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ וְיָפִיצוּ אוֹתָהּ לְפָנֶיךָ בַּעֲבוּר כָּל הַצַּדִּיקִים וְהַחֲסִידִים וְהַתְּמִימִים וְהַיְשָׁרִים וּבַעֲבוּר כְּבוֹד שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

קבלה מהר"ם ז"ל שיאמר הש"ץ ד' פסוקים אלו אחר התפלה תיכף:

יָדַעְתִּי יְיָ כִּי צֶדֶק מִשְׁפָּטֶיךָ וֶאֱמוּנָה עִנִּיתָנִי:
הַקְשִׁיבָה לִּי וַעֲנֵנִי אָרִיד בְּשִׂיחִי וְאָהִימָה:
וְנַפְשִׁי תָּגִיל בַּייָ תָּשִׂישׂ בִּישׁוּעָתוֹ:
הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים הַפּוֹצֶה אֶת־דָּוִד עַבְדּוֹ מֵחֶרֶב רָעָה:

מעריב לליל יום כפור

קודם יתעטף יתפלל קודם כל נדרי, ויברך בבגדים עד שיגמור אותו עם החשיכה. וקודם שמתחילין כל נדרי לוקחין ספרים ומסבבים עליו:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהִתְעַטֵּף בַּצִּיצִית:

תפלה לשליח צבור

לאומרה בכונה גדולה ובחרדה קודם כל תפלה ותפלה.

אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן שַׁדַּי מֶלֶךְ עֶלְיוֹן קַבֵּל שַׁוְעָתִי בְּרָצוֹן וּבְאִמּוּץ הַלֵּב. טו״ה במוכסיו כת״י אֶחָד אֵל חַי דַּיָּן אֱמֶת שׁוֹפֵט צֶדֶק רַחוּם וְחַנּוּן. רַחֵם עָלַי וּשְׁמַע תְּפִלָּתִי אֲשֶׁר אֶתְפַּלֵּל בַּעֲדִי וּבְעַד בֵּיתִי וּבְעַד עֲדָתִי הַמַּסְכִּימִים עִמִּי בִּתְפִלָּתִי וְתִכְלוֹל תְּפִלָּתִי עִם תְּפִלּוֹת הַיְשָׁרוֹת וְהַנְּקִיּוֹת אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ יִשְׂרָאֵל. וְתִתְחַתּוֹר תַּחַת כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ כְּמוֹ שֶׁחָתַרְתָּ לִתְפִלַּת משֶׁה (פי׳ מְנַשֶּׁה). וְאַל־יֵבוֹשׁוּ בִי שׁוֹלְחַי וְלֹא אֲנִי בָהֶם. יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי. אָמֵן סֶלָה: יְהִי לְרָצוֹן לְפָנֶיךָ אָיוֹם שֶׁתִּתֵּן לִי קוֹל נָעִים וְעָרֵב הַיּוֹם וְאַל יִפְסוֹק קוֹלִי וְאַל יִחַר גְּרוֹנִי וְיִהְיֶה קוֹלִי נָעִים וְחָזָק כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וַיְהִי קוֹל הַשּׁוֹפָר הוֹלֵךְ וְחָזֵק מְאֹד. אָמֵן סֶלָה:

תפלה אחרת לש״צ.

הִנְנִי הֶעָנִי מִמַּעַשׂ וְנִרְעָשׁ וְנִפְחַד מִפַּחַד יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל בָּאתִי לַעֲמוֹד וּלְהִתְחַנֵּן לְפָנֶיךָ עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר שְׁלָחוּנִי וְאַף עַל פִּי שֶׁאֵינִי כְדַאי וְהָגוּן לְכָךְ. עַל כֵּן אֲבַקֶּשְׁךָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. יְיָ | יְיָ. אֵל רַחוּם וְחַנּוּן

מַלְכֵּנוּ אֶפֶס זוּלָתוֹ. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבוֹתָ אֶל לְבָבֶךָ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם | מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד׃

עַל כֵּן | נְקַוֶּה לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ. לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים | מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן. לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי. וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵּבֵל כִּי לְךָ תִכְרַע כָּל בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל | לָשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ. וִיקַבְּלוּ כֻלָּם | אֶת עוֹל מַלְכוּתֶךָ. וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא. וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד׃ וְנֶאֱמַר וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד׃

קדיש יתום.

סדר ברכת הדלקת הנרות ליום הכפורים.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל (am Sabb. שַׁבָּת וְשֶׁל) יוֹם הַכִּפֻּרִים׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה׃

לא תַעֲשֶׂה. בֵּין שֶׁיֵּשׁ בָּהּ קוּם עֲשֵׂה. וּבֵין שֶׁאֵין בָּהּ קוּם עֲשֵׂה. אֶת שְׁגִלּוּלִים לָנוּ. וְאֶת שֶׁאֵינָם גְּלוּלִים לָנוּ. אֶת שְׁגִלּוּלִים לָנוּ כְּבָר אֲמַרְנוּם לְפָנֶיךָ. וְהוֹדִינוּ לְךָ עֲלֵיהֶם. וְאֶת שֶׁאֵינָם גְּלוּלִים לָנוּ לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּלִים וִידוּעִים כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר הַנִּסְתָּרוֹת לַיי אֱלֹהֵינוּ. וְהַנִּגְלוֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד עוֹלָם. לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת: כִּי אַתָּה סָלְחָן לְיִשְׂרָאֵל. וּמָחֳלָן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל דּוֹר וָדוֹר וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (אֶלָּא אָתָּה):

אֱלֹהַי עַד שֶׁלֹּא נוֹצַרְתִּי אֵינִי כְדַאי. וְעַכְשָׁיו שֶׁנּוֹצַרְתִּי כְּאִלּוּ לֹא נוֹצַרְתִּי. עָפָר אֲנִי בְּחַיָּי. קַל וָחֹמֶר בְּמִיתָתִי. הֲרֵינִי לְפָנֶיךָ כִּכְלִי מָלֵא בוּשָׁה וּכְלִימָּה. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ייָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁלֹּא אֶחֱטָא עוֹד. וּמַה שֶׁחָטָאתִי לְפָנֶיךָ מָרֵק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. אֲבָל | לֹא עַל יְדֵי יִסּוּרִים וַחֲלָיִים רָעִים.

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע. וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה. מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשָׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן ייָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ ייָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ייָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַייָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

חש״ץ חוזר התפלה עם קדושה, בלא וידוי, ואומר קדיש שלם.

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל. לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה. שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם וְגוֹרָלֵנוּ כְּכָל הֲמוֹנָם: וַאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ. וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים: הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד. אֱמֶת

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּסִקְוּר עָיִן
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂיחַ שִׂפְתוֹתֵינוּ
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינַיִם רָמוֹת
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעַזּוּת מֵצַח
וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת. סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְרִיקַת עוֹל
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּפַלִּילוּת
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּצְדִיַּת רַע
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּצְרוּת עָיִן
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַלּוּת רֹאשׁ
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַשְׁיוּת עֹרֶף
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּרְיצַת רַגְלַיִם לָהָרַע
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּרְכִילוּת
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּשְׁבוּעַת שָׁוְא
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּשְׂנְאַת חִנָּם
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּתְשׁוּמֶת יָד
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּתְמְהוֹן לֵבָב
וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת. סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ:

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם עוֹלָה
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם חַטָּאת
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם קָרְבַּן עוֹלָה וְיוֹרֵד
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אָשָׁם וַדַּאי וְתָלוּי
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מַכַּת מַרְדּוּת
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מַלְקוּת אַרְבָּעִים
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מִיתָה בִּידֵי שָׁמַיִם
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם כָּרֵת וַעֲרִירִי
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין
סְקִילָה. שְׂרֵיפָה. הֶרֶג. וְחֶנֶק. עַל מִצְוֹת עֲשֵׂה וְעַל מִצְוֹת

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאוֹנֶס וּבְרָצוֹן
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִמּוּץ הַלֵּב
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּבְלִי דָּעַת
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִטּוּי שְׂפָתַיִם
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגָלוּי וּבְסָתֶר
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוּי עֲרָיוֹת
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדִבּוּר פֶּה
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדֵעָת וּבְמִרְמָה
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהַרְהוֹר הַלֵּב
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹנָאַת רֵעַ
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוִדּוּי פֶּה
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוַעֲדַת | זְנוּת
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזָדוֹן וּבִשְׁגָגָה
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחוֹזֶק יָד
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחִלּוּל הַשֵּׁם
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטִפְשׁוּת פֶּה
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטֻמְאַת | שְׂפָתַיִם
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיֵצֶר הָרָע
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים
וְעַל כֻּלָּם, אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת, סְלַח לָנוּ, מְחַל־לָנוּ, כַּפֶּר־לָנוּ׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַפַּת שׁוֹחַד
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכָזָב
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּלְשׁוֹן הָרָע
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלָצוֹן
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַשָּׂא וּבְמַתָּן
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַאֲכָל וּבְמִשְׁתֶּה
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנֶשֶׁךְ וּבְמַרְבִּית
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנִטַּת גָּרוֹן

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ. אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל | לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

בספר Im Buche des Lebens, des Segens und des Friedens, der Ernährung und Verpflegung möge unser gedacht werden, unser Name eingeschrieben stehen vor dir; laß uns und dein ganzes Volk und Haus Israel zum Glück und Heil und Lebensfrieden bedacht sein! Gelobt seist du, der den Frieden schaffet.

*) אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ. וְאַל תִּתְעַלֵּם מִתְּחִנָּתֵנוּ שֶׁאֵין אָנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי עֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ אֲבָל אֲנַחְנוּ חָטָאנוּ:

אָשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ דוֹפִי. הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זַדְנוּ. חָמַסְנוּ. טָפַלְנוּ שֶׁקֶר. יָעַצְנוּ רָע. כִּזַּבְנוּ. לַצְנוּ. מָרַדְנוּ. נָאַצְנוּ. סָרַרְנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרַרְנוּ. קִשִּׁינוּ עֹרֶף. רָשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ. תָּעִבְנוּ. תָּעִינוּ. תִּעְתָּעְנוּ:

סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ: וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל־הַבָּא עָלֵינוּ כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ:

מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מָרוֹם. וּמַה נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא כָּל־הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ:

אַתָּה יוֹדֵעַ רָזֵי עוֹלָם. וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָל־חָי: אַתָּה חוֹפֵשׂ כָּל־חַדְרֵי בָטֶן וּבוֹחֵן כְּלָיוֹת וָלֵב: אֵין דָּבָר נָעְלָם מִמֶּךָ. וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:

וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁתְּכַפֵּר־לָנוּ עַל כָּל־חַטֹּאתֵינוּ. וְתִמְחַל־לָנוּ עַל כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְתִסְלַח לָנוּ עַל כָּל־פְּשָׁעֵינוּ:

*) Die Ueberſetzung ſiehe weiter im Abendgebet.

וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וְבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שָׁלוֹם רָב עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אָדוֹן לְכָל הַשָּׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ:

der Schutz und Hort unseres Lebens, unser Schild und unser Heil — du Gott, durch alle Zeiten. Dir danken wir, und verkünden deinen Ruhm, für unser Leben, das wir vertrauen, Herr, in deine Hand, für unser Seelenheil, das wir dir empfehlen, für die Wunder, die du Tag für Tag an uns gethan, für die wundervolle Güte und Milde, die zu jeder Zeit, Abends, Morgens und Mittags sich an uns bewähret. Allgütiger! unendlich ist dein Erbarmen. Allerbarmender! unerschöpflich ist deine Gnade. Auf dich hoffen wir in Ewigkeit.

ועל Für Alles und Jegliches sei gelobt und erhöhet und verherrlichet dein Name, unser Herr, heute und immer in Ewigkeit.

וכתוב Schreibe ein zum Leben und zum Glücke des Lebens Alle, die deinem Bunde anhängen in Treue.

וכל Alles, was lebet, danket dir, Selah! Alles, was lebet, preiset deinen Namen in Wahrhaftigkeit, Gott, unser Heil und unsere Hilfe — Selah! Gelobt seist du, Gott, der Allgütige ist dein Name, dir gebühret Dank und Preis.

שלום Gib Frieden, Herr, in Fülle ewiglich deinem Volke Israel; denn du bist Friedensherr und Fürst!

Möge es dir gefallen zu segnen dein Volk Israel zu jeder Zeit und zu jeder Stunde mit deinem Gottesfrieden.

וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ. כֵּן תְּחַיֵּינוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלְיוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

an! Dank und Lob und Preis deinem großen und heiligen Namen dafür, daß du am Leben uns erhalten, uns Verstand gegeben. So gib uns ferner Leben und Bestand, sammle die Zerstreuten, vereinige uns in deinen heiligen Hallen, daß wir achten lernen dein göttliches Gesetz und deinen Willen thuen, und dir dienen mit einem ganzen, ungetheilten Herzen so wie wir heute es bekennen. Gelobt seist du, Herr, dem aller Dank gebührt.

עוֹלָם וְכִסֵּא דָוִד מְהֵרָה לְתוֹכָהּ תָּכִין. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלָיִם:

und richte in ihr bald wieder auf den Thron, auf dem einst David saß, und gib ihm Bestand und Festigkeit. Gelobt seist du, Gott, der Jerusalem erbauet.

אֶת צֶמַח דָּוִד עַבְדְּךָ מְהֵרָה תַצְמִיחַ וְקַרְנוֹ תָּרוּם בִּישׁוּעָתֶךָ כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ כָּל־הַיּוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַצְמִיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה:

את Den Sprößling Davids, deines Knechtes, laß in Bälde wieder aufsprießen, und sein Haupt sich erheben in deinem Heile; denn auf dein Heil hoffen wir alle Tage. Gelobt seist du, Gott, der das Horn des Heiles läßt sprießen.

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת וְתַחֲנוּנִים | אָתָּה. וּמִלְפָנֶיךָ מַלְכֵּנוּ רֵיקָם אַל תְּשִׁיבֵנוּ. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

שמע Erhöre du, Gott, unsere Stimme, und verfahre mild und schonend und barmherzig, Herr mit uns. Empfange mit Wohlwollen und Erbarmen unsere Bitten, denn du bist ein Gott, der da erhöret das Gebet und die Wünsche höret, die wir mit Andacht und Inbrunst des Herzens dir vertrauen. Laß uns nicht leer von dir weggehen! du erhöreſt das Gebet deines Volkes Israel in Barmherzigkeit. Gelobt seist du, Gott der da erhöret das Gebet.

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד. עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

רצה Möge dein Volk Israel und sein Gebet dir, unserm Gott und Herrn, wohlgefallen. Stell' her den Gottesdienst in den Hallen deines Hauses, und die feuerigen Opfer Israels und sein Gebet empfange du in Liebe und Gnaden, auf daß der Gottesdienst in deinem Volke Israel dir stets und immer wohlgefalle.

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

ותחזינה Mögen es unsere Augen schauen, wenn du wieder einzieheſt in Zion in Barmherzigkeit. Gelobt seist du, Gott, der wieder einziehet in seiner vollen Herrlichkeit in Zion!

Während der Vorbeter dieses מודים sagt, betet die Gemeinde leise das unter der Linie stehende (* מודים דרבנן

מודים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם

מודים Wir danken dir, und bekennen, daß du bist Gott, unser Herr, er Gott unserer Väter in Ewigkeit;

---

*) מודים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת

מודים Wir danken dir, und bekennen vor dir, daß du bist Gott unser Herr, der Gott unserer Väter, der Gott alles Fleisches, unser Schöpfer, unser Bildner der Alles hat geschaffen und gebildet vom Anfange

תְּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל ׀ לְחֵרוּתֵנוּ
וְשָׂא נֵס לְקַבֵּץ גָּלֻיּוֹתֵנוּ. וְקַבְּצֵנוּ
יַחַד מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ. בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

תקע Laß ertönen die große Posaune zu unserer Erlösung, und erhebe du das Banner, um das sich sammeln und einigen unsere Verbannten. Einige uns und sammle uns von allen vier Enden und Ecken der Welt. Gelobt seist du, Gott, der da sammelt die Zerstreuten seines Volkes Israel!

הָשִׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרִאשׁוֹנָה.
וְיוֹעֲצֵינוּ כְּבַתְּחִלָּה ׀ וְהָסֵר מִמֶּנּוּ
יָגוֹן וַאֲנָחָה. וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ אַתָּה יְיָ
לְבַדְּךָ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וְצַדְּקֵנוּ
בַּמִּשְׁפָּט. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ
הַמִּשְׁפָּט:

השיבה Setze unsere Richter wieder ein wie ehedem, und unsere Räthe wie einst in alter Zeit; wende ab von uns Kummer, Noth und Klage, und regiere du, Gott, allein über uns, in deiner Liebe und Barmherzigkeit, auf daß wir gerechtfertiget werden im Gerichte. Gelobt seist du, Gott, Herr des Gerichtes.

וְלַמַּלְשִׁינִים אַל תְּהִי תִקְוָה וְכָל
עוֹשֵׁי רִשְׁעָה כְּרֶגַע יֹאבֵדוּ וְכֻלָּם ׀
מְהֵרָה יִכָּרֵתוּ וְהַזֵּדִים ׀ מְהֵרָה
תְעַקֵּר וּתְשַׁבֵּר וּתְמַגֵּר וְתַכְנִיעַ
בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמַכְנִיעַ זֵדִים:

ולמלשינים Den Lästerern möge keine Hoffnung bleiben; die den Frevel üben, die mögen in dem Augenblicke vergehen; das Reich des Uebermuthes möge zu Grunde gehen, ausgerottet und getilgt sein, und er vor dir sich demüthigen bald und in unsern Tagen. Gelobt seist du, Gott, der dem Feinde bricht die Kraft und demüthiget den Uebermuth.

עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל
זִקְנֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל פְּלֵיטַת ׀
סוֹפְרֵיהֶם וְעַל גֵּרֵי הַצֶּדֶק וְעָלֵינוּ
יֶהֱמוּ רַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שָׂכָר
טוֹב לְכָל הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בֶּאֱמֶת
וְשִׂים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם לְעוֹלָם וְלֹא
נֵבוֹשׁ כִּי בְךָ בָטָחְנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ מִשְׁעָן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים:

על Ueber die Frommen und Gerechten, über die Alten und Weisen deines Volkes Israel; über seine Schriftkundigen, die das Gotteswort uns erhalten; über die Fremden, die im Glauben und im Rechte sind; über uns Alle, die wir deinem göttlichen Worte nachgehen und anhängen — möge walten dein Erbarmen, Herr! Gib allen, die da hoffen und vertrauen auf deinen Namen in Wahrhaftigkeit, ihren vollen Lohn, und gib uns mit ihnen dereinst unser Theil in der Ewigkeit, auf daß wir nicht beschämt werden in unserer Hoffnung, wo wir auf dich vertrauen. Gelobt seiest du, Gott, du die Stütze, du die Zuversicht der Frommen und Gerechten.

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב
וְתִשְׁכֹּן בְּתוֹכָהּ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ
וּבְנֵה אוֹתָהּ בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ בִּנְיַן

ולירושלים Ueber Jerusalem, die Gottesstadt, möge dein Erbarmen walten, und deine Herrlichkeit darin, wie du, es uns hast verheißen. Erbaue sie nächstens und in unsern Tagen, erbaue sie für die Ewigkeit,

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלַמֵּד לֶאֱנוֹשׁ בִּינָה. חָנֵּנוּ מֵאִתְּךָ דֵּעָה בִּינָה וְהַשְׂכֵּל. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חוֹנֵן הַדָּעַת:

אתה Du begnadigest den Menschen mit Verstand, und in deiner Lehr' und Offenbarung ist ihm die verständige Erkenntniß gegeben. Begnadige uns aus deiner Gnadenfülle mit Erkenntniß, Einsicht und Verstand. Gelobt seist du, Gott, der da begnadiget den Menschen mit seiner Erkenntniß.

הֲשִׁיבֵנוּ אָבִינוּ לְתוֹרָתֶךָ. וְקָרְבֵנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְהַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָרוֹצֶה בִּתְשׁוּבָה:

השיבנו Vater, führe uns ein in deine Lehre, und würdige uns der Herr, in deinem Heiligthume. Gib, daß wir aus jeglicher Verirrung in der vollkommensten Sinnesänderung nähern Erkenntniß und Anbetung, und Bekehrung zu dir wiederkehren. Gelobt seist du, Gott, der an solcher Sinnesänderung und Bekehrung hat sein Gefallen.

סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ. כִּי מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חַנּוּן הַמַּרְבֶּה לִסְלוֹחַ:

סלח Vergib uns, Vater, wo wir gesündiget, und verzeihe uns, Herr, wo wir uns vergangen: denn du bist es, der vergibt und versöhnet. Gelobt sei du Gott, Allerbarmender, der so oft und so Vieles uns vergibt.

רְאֵה נָא בְעָנְיֵנוּ וְרִיבָה רִיבֵנוּ וּגְאָלֵנוּ מְהֵרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ. כִּי גּוֹאֵל חָזָק אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

ראה Schau auf uns, Herr, in unserer Erniederung, und streite du unsern Streit für uns; erlöse uns — bald um deines heiligen Namens willen; du bist ein mächtiger Erlöser. Gelobt seiest du, Gott, Erlöser Israels!

רְפָאֵנוּ יְיָ וְנֵרָפֵא. הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִוָּשֵׁעָה. כִּי תְהִלָּתֵנוּ אָתָּה. וְהַעֲלֵה רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל מַכּוֹתֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ רוֹפֵא נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

רפאנו „Heile uns, Gott, und wir sind geheilet; hilf uns, und es ist uns geholfen; denn du bist unser Ruhm und Stolz!" Sende du uns eine vollkommene Heilung und Genesung für jedes Leid und Weh; du bist der allwaltende, allesvermögende Gott und Herr, ein treuer Arzt, verläßlich und voll Erbarmen! Gelobt seist du, Gott, der heilet die Kranken Israels!

בָּרֵךְ עָלֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת־כָּל־מִינֵי תְבוּאָתָהּ לְטוֹבָה. וְתֵן בְּרָכָה עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה. וְשַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ. וּבָרֵךְ שְׁנָתֵנוּ כַּשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים:

ברך Segne uns, Gott und Herr, das Jahr und alle seine Erzeugnisse und Erträgnisse zum Guten! Gib Segen der Erde! Sättige uns aus deiner Gnadenfülle; segne uns das Jahr, daß es eines der besten sei reich an allen Gütern deiner Huld. Gelobt seist du Gott, der da segnet die Jahre.

וּמַקַּיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ. מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

löset die Gebundenen, der seine Treue bewahret und bewähret an denen, die da schlafen im Staube. Wer ist wie du, Herr der Kräfte? wer dir gleich, Weltenherr, der tödtet, der belebet, der sprießen läßt das Heil?

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:

מי Wer ist wie du ein allerbarmender Vater, der in seiner Barmherzigkeit alle seine Schöpfungen zum Leben bedenket?

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

ונאמן Du bist uns ein treuer Bürge für das Leben unserer Todten. Gelobt seiest du, Gott, der belebet die Todten.

C* אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אתה Du bist heilig und heilig ist dein Name, und alle Tage preisen dich die Heiligen — Selah! Gelobt seist du, Gott, heiliger Weltenkönig!

---

*) קדושה לש"ץ.

נְקַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ בָּעוֹלָם. כְּשֵׁם שֶׁמַּקְדִּישִׁים אוֹתוֹ בִּשְׁמֵי מָרוֹם. כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ. וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר: Vorb.

קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: Gemeinde u. Vorb.

לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ: Vorb.

בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: Gemeinde u. Vorbeter

וּבִדְבָרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר: Vorb.

יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ: Gemeinde u. Vorbeter

לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ. וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ: Vorb.

נקדש Wir heiligen deinen Namen in der Welt, wie sie ihn heiligen in den höchsten Himmelshöhen — wie es geschrieben steht durch deinen Propheten: Und es rufet der Eine dem Andern zu, und spricht:

קדוש Heilig, heilig, heilig, ist Gott der Heerschaaren Herr, die ganze Welt ist voll von seiner Herrlichkeit.

לעמתם Und die ihnen gegenüber stehen, die sprechen: gelobt —

ברוך Gelobt sei die Herrlichkeit Gottes an der Stätte, wo sie waltet.

וברבי Und in deinem heiligen Worte steht geschrieben:

ימלך Gott regieret in Ewigkeit, dein Gott, Zion, durch alle Zeiten. Halleluja!

לדר Durch alle Zeiten verkünden wir deine Macht und Größe, und heiligen deine Heiligkeit bis in Ewigkeit. Dein Lob, Herr, das weichet nie und nimmer aus unserm Munde; denn du bist der große und heilige Weltengott und Herr. Gelobt seist du Gott, heiliger Weltenkönig.

מנחה לערב יום כפור

בְּכָל־מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ לְכָל־קֹרְאָיו
לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶּאֱמֶת: רְצוֹן
יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע
וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת־כָּל־אֹהֲבָיו
וְאֶת־כָּל־הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד: תְּהִלַּת
יְיָ יְדַבֶּר־פִּי וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם
קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ
יָהּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

סמ"ץ לומר מלי קדים.

כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ:
אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי
יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל
הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן. גּוֹמֵל
חֲסָדִים טוֹבִים. וְקֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר
חַסְדֵי אָבוֹת. וּמֵבִיא גּוֹאֵל ׀ לִבְנֵי
בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ ׀ חָפֵץ
בַּחַיִּים. וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר
הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי. מְחַיֵּה
מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד. מְחַיֵּה
מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים
וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים.

seinen Werken. Gott ist nahe Allen, die ihn anrufen mit Wahrhaftigkeit. Den Gottesfürchtigen thut er ihren Willen, er hört ihr Schreien und schickt sein Heil. Er schirmt Alle, die ihn lieben, und rottet alle Frevler aus. Des Herrn Ruhm soll mein Mund verkünden, und alles Fleisch lobpreisen seinen heiligen Namen in Ewigkeit. So lobpreisen wir den Herrn von nun an bis in Ewigkeit Halleluja! lobet Gott den Herrn.

כי Wenn ich rufe den Namen Gottes, so gebet Gott die Größe.

ארני Herr, eröffne du meine Lippen, daß mein Mund verkünde deinen Ruhm:

ברוך Gelobt seiest du, Gott unser Herr, Gott unserer Väter, Gott Abrahams und Isaks und Jakobs; du, der große, mächtige, und furchtbare Gott; du, der allerhöchste Gott der in Güte und Milde waltet, und Herr und Meister ist von Allem; der den Vätern ihre Frömmigkeit gedenket und ihren Kindeskindern sendet den Erlöser um seines Namens Willen in seiner Liebe.

זכרנו Gedenke unser zum Leben, Herr, der du am Leben hast Gefallen; schreib' uns ein ins Buch des Lebens, um deinetwillen, Gott, des Lebens Quell!

מלך Du, Herr, bist unser Helfer, Retter und Erlöser, du unser Schutz und Schild! Gelobt seist du, Gott, Abrahams Schutz und Schild.

אתה Du bist der Allmächtige, Herr, in Ewigkeit, der belebet die Todten, du unerschöpflich an Heil und Hilfe.

מכלכל Der verpfleget die Lebenden, in seiner Milde, und belebet die Todten, in seiner unerschöpflichen Barmherzigkeit; der stützet, die da fallen, der heilet die Kranken, der

תפלת מנחה לערב יום כפור

Man sagt פרשת הקרבנות.

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶלָה׃
אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו׃

קמה תְּהִלָּה לְדָוִד. אֲרוֹמִמְךָ אֱלֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד׃ בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד׃ גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר׃ דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ׃ הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אָשִׂיחָה׃ וֶעָזּוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה׃ זֵכֶר רַב טוּבְךָ יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ׃ חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל־חָסֶד׃ טוֹב יְיָ לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו׃ יוֹדוּךָ יְיָ כָּל־מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה׃ כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ׃ לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ׃ מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדֹר׃ סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל־הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים׃ עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת־אָכְלָם בְּעִתּוֹ׃ פּוֹתֵחַ אֶת־יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן׃ צַדִּיק יְיָ בְּכָל־דְּרָכָיו וְחָסִיד

אשרי Wohl denen, die da sitzen in deinem Hause, und immerfort dich preisen! Selah! Wohl dem Volke, dessen Gott ist Gott, der Herr!

תהלה Ein Lobgesang von David. Ich will dich erheben, mein Gott und Herr, und will loben deinen Namen in Ewigkeit. Alle Tag will ich dich loben, und preisen deinen Namen in Ewigkeit. Groß ist Gott und gepriesen über Alles, und seine Größe unerforschlich. Eine Zeit rühmt der andern dein Wirken, und deine Allmacht verkünden sie. Die Pracht und Herrlichkeit deiner Majestät und deine wundervollen Worte sind mein Gespräch. Von der gewaltigen Macht deiner Wunderthaten reden sie, und von deiner Größe will ich erzählen. Das Angedenken deiner unendlichen Güte strömt von ihnen aus, deine Gerechtigkeit lobpreisen sie. Gott ist gnädig und barmherzig, langmüthig und voller Huld und Milde. Gott ist gütig gegen Alle, und hat Erbarmen mit allen seinen Schöpfungen. Darum danken dir, Gott alle deine Schöpfungen, und deine Frommen stimmen an dein Lob. Von der Herrlichkeit deines Reiches sprechen sie, von deiner Allmacht reden sie; daß sie verkünden den Menschenkindern seine Macht, und die Herrlichkeit und Pracht seines Reiches. Dein Reich ist ein Reich aller Welten, deine Herrschaft geht durch alle Zeiten. Gott ist es, der stützet die Fallenden, und aufrichtet, die gebeugt sind. Aller Augen hoffen auf dich, und du gibst ihnen die Speise, jedem zu seiner Zeit; öffnest deine Hand und sättigest Alles, was lebet, mit Wohlwollen. Gott ist gerecht in allen seinen Wegen, liebreich in allen

עַל־עַבְדֶּךָ. הוֹשִׁיעֵנִי בְחַסְדֶּךָ: כִּי לְךָ יְיָ הוֹחָלְתִּי. אַתָּה תַעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהָי: שִׁמְעָה תְפִלָּתִי יְיָ. וְשַׁוְעָתִי הַאֲזִינָה. אֶל־דִּמְעָתִי אַל־תֶּחֱרַשׁ: שְׁמַע יְיָ וְחָנֵּנִי יְיָ הֱיֵה עֹזֵר לִי:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שָׂמַחְתִּי בְּאוֹמְרִים לִי בֵּית יְיָ נֵלֵךְ: שָׂשׂ אָנֹכִי עַל אִמְרָתֶךָ כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב: הַקְשִׁיבָה לְקוֹל שַׁוְעִי מַלְכִּי וֵאלֹהָי כִּי אֵלֶיךָ אֶתְפַּלָּל: יְיָ בֹּקֶר תִּשְׁמַע קוֹלִי בֹּקֶר אֶעֱרָךְ לְךָ וַאֲצַפֶּה: אֲנִי קְרָאתִיךָ כִּי תַעֲנֵנִי אֵל הַט אָזְנְךָ לִי שְׁמַע אִמְרָתִי: רַגְלִי עָמְדָה בְמִישׁוֹר בְּמַקְהֵלִים אֲבָרֵךְ יְיָ:

Deinen Knecht, hülf mir durch Deine Gnade. Denn zu Dir, Ewiger! hoffe ich, Du mein Gott und Herr, erwiederst mein Vertrauen. Erhöre Ewiger, mein Gebet, vernimm meine Klagen und laß meine Thränen nicht unbeschwichtigt. Erhöre mich, Ewiger, und sei mir gnädig, sei Du, o Gott! Beistand mir.

שיר Ich freue mich, wenn man zu mir spricht „Laß in des Ewigen Haus uns gehen." Ich freue mich Deiner Verheißung, wie Einer, der große Ausbeute gewinnt. O merke auf meine Klagen, mein König und mein Gott! wenn ich zu Dir bete. Ewiger! frühe mögest Du mich hören, frühe schon wende ich mich zu Dir mit meinem Hoffen. Ich rufe Dich an, denn Du antwortest mir, Allmächtiger! neige mir Dein Ohr und erhöre mein Gebet! Mein Fuß steht auf ebener Bahn; in Chören danke ich dem Ewigen.

איתא במס' ברכות דף ל"ב ע"ב חסידים הראשונים היו שוהין שעה אחת ואח"כ התפללו דהיינו ששהו שעות להעיר נפשם אל התפעליות ולהכין לבם בטהרת הרעיון לאביהם שבשמים להתפלל עליו במחשבה טהורה וע"כ נהגו חסידי עליון ואנשי מעשה הבאים אחריהם כדמצאנו בהרבה סדורים קדמונים לישב מעט אחר אמירת פסוקי מה טובו לאמר פסוק זה:

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ. עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה:

וישהה מעט ויאמר תפלה זו.

מִי אָנֹכִי שֶׁאֶזְכֶּה לְהִתְפַּלֵּל לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא אֵל גָּדוֹל וְנוֹרָא. וְאָנֹכִי אִישׁ חוֹטֵא וְהִכְעַסְתִּי שְׁמוֹ הַגָּדוֹל בְּמַעֲשַׂי הָרָעִים. וַאֲנִי בָּשָׂר וָדָם עָפָר וָאֵפֶר. וְאֵינִי כְּדַאי וְרָאוּי לְהַזְכִּיר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל כַּמָּה פְּעָמִים. אוֹי לִי אֵיךְ אֶשָּׂא פָּנַי לַעֲמוֹד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְנוֹרָא מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עִלַּת כָּל הָעִלּוֹת וְסִבַּת כָּל הַסִּבּוֹת אֶלָּא מִפְּנֵי רַחֲמָיו וַחֲסָדָיו הַגְּדוֹלִים שֶׁהוּא מְרַחֵם עַל בְּרִיּוֹתָיו. וְרוֹצֶה בִּתְפִלָּה וּבְתַחֲנוּנִים שֶׁל עֲבָדָיו. כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר קָרוֹב יְיָ לְכָל קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת: רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם. שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה עָדֶיךָ כָּל בָּשָׂר יָבֹאוּ:

Vor dem Eintritte in das Bethaus.

וַאֲנִי בְּרֹב חַסְדְּךָ אָבֹא בֵיתֶךָ אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל־הֵיכַל־קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ׃

Nach dem Eintritte in das Bethaus.

בְּבֵית אֱלֹהִים נְהַלֵּךְ בְּרָגֶשׁ׃

מַה טֹּבוּ אָהָלֶיךָ יַעֲקֹב. מִשְׁכְּנֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל׃ וַאֲנִי בְּרֹב חַסְדְּךָ אָבֹא בֵיתֶךָ. אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל־הֵיכַל קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ׃ יְיָ אָהַבְתִּי מְעוֹן בֵּיתֶךָ. וּמְקוֹם | מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ׃ וַאֲנִי אֶשְׁתַּחֲוֶה וְאֶכְרָעָה אֶבְרְכָה לִפְנֵי־יְיָ עֹשִׂי׃ וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב־חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ׃

אֲנִי קְרָאתִיךָ כִּי תַעֲנֵנִי אֵל. הַט־אָזְנְךָ לִי שְׁמַע אִמְרָתִי׃ אֲנִי בְּצֶדֶק אֶחֱזֶה פָּנֶיךָ. אֶשְׂבְּעָה בְהָקִיץ תְּמוּנָתֶךָ. וַאֲנִי עָלֶיךָ בָּטַחְתִּי יְיָ. אָמַרְתִּי אֱלֹהַי אָתָּה׃ שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנַי בְּשׁוּעִי אֵלֶיךָ. בְּנָשְׂאִי יָדַי אֶל־דְּבִיר קָדְשֶׁךָ׃ יְיָ אֱלֹהַי שִׁוַּעְתִּי אֵלֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי׃ אֵלֶיךָ יְיָ אֶקְרָא וְאֵל־אֲדֹנָי אֶתְחַנָּן׃ הָאִירָה פָּנֶיךָ

מה Wie schön sind deine Hütten Jakob, deine Wohnungen Israel! Deiner Vaterhuld vertrauend, trete ich ein, Herr, in dein Haus, und beuge mich vor dir in deinem heiligen Tempel in Gottesfurcht. Mit der innigsten Lust und Liebe trete ich ein, Herr, in dein Haus, betrete ich die Stätte, wo du thronest in deiner Herrlichkeit. Ich beuge mich, ich bücke mich, ich beuge das Knie vor dir, meinem Gott, der mich geschaffen. Möge mein Gebet vor dich gelangen in einer gnadenreichen Stunde. Gott, in deiner Gnadenfülle erhöre mich und sende mir deine Wahrheit und dein Heil! Amen!

אני Ich rufe Dich an, o, so erhöre mich, Allmächtiger! neige mir Dein Ohr, merk auf mein Gebet. Aus Gnade will ich Dein Antlitz schauen, und wachend mich ergötzen an Deiner Gottesgestalt. Ich vertraue Dir, Ewiger, rufe mir zu: Du bist mein Gott! Vernimm mein lautes Gebet, wenn ich zu Dir flehe; wenn ich meine Hände aufhebe zu Deinem heiligen Chore. Ewiger, mein Gott! ich flehe zu Dir und Du heilest mich. Zu Dir, Ewiger; rufe ich; Dich, mein Gott flehe ich an. Laß Dein Antlitz leuchten über

סדר כפרות

*) Man nimmt die כפרת in die rechte Hand und sagt dieses כני אדם

בְּנֵי אָדָם יוֹשְׁבֵי חֹשֶׁךְ וְצַלְמָוֶת אֲסִירֵי עֹנִי וּבַרְזֶל: יוֹצִיאֵם
מֵחֹשֶׁךְ וְצַלְמָוֶת וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם יְנַתֵּק: אֱוִילִים מִדֶּרֶךְ פִּשְׁעָם
וּמֵעֲוֹנוֹתֵיהֶם יִתְעַנּוּ: כָּל־אֹכֶל תְּתַעֵב נַפְשָׁם וַיַּגִּיעוּ עַד שַׁעֲרֵי
מָוֶת: וַיִּזְעֲקוּ אֶל־יְיָ בַּצַר לָהֶם מִמְּצוּקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם: יִשְׁלַח
דְּבָרוֹ וְיִרְפָּאֵם וִימַלֵּט מִשְּׁחִיתוֹתָם: יוֹדוּ לַיְיָ חַסְדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו
לִבְנֵי אָדָם: אִם יֵשׁ עָלָיו מַלְאָךְ מֵלִיץ אֶחָד מִנִּי אָלֶף לְהַגִּיד
לָאָדָם יָשְׁרוֹ: וַיְחָנְנוֹ וַיֹּאמֶר פְּדָעֵהוּ מֵרֶדֶת שַׁחַת מָצָאתִי כֹּפֶר:

Wer sich selbst die כפרה umschlägt, sagt nach מצאתי כופר dieses.

זֶה חֲלִיפָתִי, זֶה תְּמוּרָתִי, זֶה כַּפָּרָתִי, זֶה הַתַּרְנְגוֹל יֵלֵךְ לְמִיתָה, וַאֲנִי
אֵלֵךְ וַאֲבָנִם לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:

Dann sagt man obiges בני אדם noch zweimal, wo aber jedesmal nach מצאתי כופר wieder obiges זה חליפתי gesagt wird.

Wer die כפרה einer Mannsperson umschlägt, sagt nach מצאתי כופר dieses.

זֶה חֲלִיפָתְךָ, זֶה תְּמוּרָתְךָ, זֶה כַּפָּרָתְךָ, זֶה הַתַּרְנְגוֹל יֵלֵךְ לְמִיתָה, וְאַתָּה
תִּבָּנֵם וְתֵלֵךְ לְחַיִּים טוֹבִים וַאֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:

Für mehrere Mannspersonen wird dieses gesagt.

זֶה חֲלִיפַתְכֶם, זֶה תְּמוּרַתְכֶם, זֶה כַּפָּרַתְכֶם, זֶה הַתַּרְנְגוֹל יֵלֵךְ לְמִיתָה
וְאַתֶּם תִּבָּנְסוּ וְתֵלְכוּ לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:

Für eine Weibsperson wird dieses gesagt.

זֹאת חֲלִיפָתֵךְ, זֹאת תְּמוּרָתֵךְ, זֹאת כַּפָּרָתֵךְ, זֹאת הַתַּרְנְגוֹלֶת תֵּלֵךְ
לְמִיתָה, וְאַתְּ תִּבָּנְסִי וְתֵלְכִי לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:

Für mehrere Weibspersonen sagt man dieses.

זֹאת חֲלִיפַתְכֶן, זֹאת תְּמוּרַתְכֶן, זֹאת כַּפָּרַתְכֶן, זֹאת הַתַּרְנְגוֹלֶת תֵּלֵךְ
לְמִיתָה, וְאַתֶּן תִּבָּנַסְנָה וְתֵלַכְנָה לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:

Beim Umschlagen der כפרות für eine schwangere Frau sagt man dieses.

אֵלּוּ חֲלִיפוֹתֵיכֶם, אֵלּוּ תְּמוּרוֹתֵיכֶם, אֵלּוּ כַּפָּרוֹתֵיכֶם, אֵלּוּ הַתַּרְנְגוֹלִים
יֵלְכוּ לְמִיתָה, וְאַתֶּם תִּבָּנְסוּ וְתֵלְכוּ לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:

Entweder man verschenkt die כפרות an arme Leute, oder was besser ist, man giebt das Geld dafür an arme Leute.

---

*) Wenn man einem Anderen die כפרה umschlägt, so läßt man es von ihm sagen.

Kol Nidre III.

Verzeichniß

der bei dem geregelten Gottesdienste beibehaltenen Gebete.

	Seite
כל נדרי	17
שהחיינו, סלה נא, ונסלח	18
ברכו bis nach שמונה עשרה	19
(Am Sabbath) מקדש השבת bis ויכלו	42
כי רב הוא bis שומע תפלה, יעלה	—
דלים ורקים bis למענך אלהינו, דרכך אלהינו	48
לכל פוראיך bis י י, אל מלך, תעלה ארוכה	49
על עירך ועל עמך bis הטה אלהי אזנך, ויאמר, סלה נא	51
לכל קוראיך bis י י, אל מלך, אמנם כן	54
לכל קוראיך bis י י, אל מלך, כי הנה כחומר	57
חטאנו צורנו, אל נא תשת, זכור רחמיך	59
חטאנו צורנו, הן יעביר זרון	60
והגגלות אתה יודע bis u. s. w., זכור לנו ברית אבות	61
מנגד עיניך bis שמך מעולם	67
לעשות את כל דברי התורה הזאת bis על חטא, אתה יודע רזי עולם	68
ענגו דין אלמנות ענגו bis ענגו י ענגו	76
עלינו, אבינו מלכנו	79
אנעים זמירות	110

BM
674
.645
S754
1924
v.3

MACHSOR.

Die sämmtlichen

FESTGEBETE DER ISRAELITEN

mit bestgeordnetem Texte und

deutscher Uebersetzung

von

S. G. Stern.

(Ausgabe in neun Teilen).

Dritter Teil:

Für den Vorabend des Versöhnungstages.

WIEN 1929.

Jos. Schlesinger, Buchhandlung

Wien, I., Seitenstettengasse 5.

Made in Austria.